

ACTA CONCILIORVM OECVMENICORVM

IVSSV ATQVE MANDATO

SOCIETATIS SCIENTIARVM
ARGENTORATENSIS

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

TOMVS ALTER
VOLVMEN PRIMVM
PARS TERTIA

MDCCCCXXXV

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORM. G. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG — J. GUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG — GEORG REIMER — KARL J. TRÜBNER — VEIT & COMP.
BEROLINI ET LIPSIAE

CONCILIVM VNIVERSALE CHALCEDONENSE

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

VOLVMEN PRIMVM

PARS TERTIA

ACTIONES VIII—XVII. 18—31

MDCCCCXXXV

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORMALS G. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG — J. GUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG — GEORG REIMER — KARL J. TRÜBNER — VEIT & COMP.

BEROLINI ET LIPSIAE

PRAEFATIO

I. DE GESTORVM CODICIBVS VATICANIS ATQVE EDITIONE ROMANA

In alterius partis praefatione p. v codicis Vaticani 831 [B^b] partem medianam, id est fol. 134^r usque ad fol. 256^u med. exposui transcriptam esse ex codice Vindobonensi hist. gr. 27 [B^a] simillimo neque tamen ex illo ipso; in exemplaris initio defuisse actiones duas priores atque epistulas quae Gestis praecedebant, neque finem fuisse integrum. desinit enim illa pars codicis Vaticani B^b fol. 256^u med. in uerbis δ γὰρ λόγος σάρξ ἐγένετο p. 485, 27; praeterea ultima exemplaris folia male habita erant. spatiis enim uacuis [cf. p. 486, 36. 487, 13. 14] indicatur in ultimo folio fuisse locos illegibiles; folia duo locum mutarunt, unum excidit. nam in contextu codicis Vaticani 831 sine ullo signo ordinis perturbati inter se secuntur: διδάσκειν ἐπιχειρῶν [p. 483, 12] γέγονε πῶς χωρισθῆναι [p. 485, 27] usque ad ἐπιγνῶναι δὲ [p. 487, 14], deinde πρὸς εὔσεβειαν καὶ πράξειν [p. 484, 5] usque ad σάρξ ἐγένετο [p. 485, 27]. apparel in exemplari intercidisse folium quo perscripta erant τούς δὲ οπουδάζοντας [p. 483, 12] usque ad τὴν ἡμετέραν [p. 484, 5], xxxi lineas huius editionis et spatium inter epistulas 25 et 26, alia folia duo quae continebant fere lxiii lineas [p. 485, 27—487, 14], ex compage soluta atque posita fuisse ante folia totidem linearum [p. 484, 5—485, 27], quae praecedere debere ceteris codicibus atque ipso sensu demonstratur. quae inde a fol. 256^u med. addita sunt usque ad finem codicis ab alio librario, desumpta sunt ex ipso codice Veneto 555 [M], cum ille adhuc in monasterio Studii Constantinopolitano esset; subscriptum enim est f. 262^u μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῆς δ συνόδου, ἀπὸ βιβλίου παλαιοῦ μεμβράνου τῆς μονῆς τοῦ στουδίου κατὰ τὸ Σταύρον ἔτος [= 1446 p. C., non 1447 sicut in altera parte p. v computatum est] μαίου αἰνδ θ. codex ille Constantinopolitanus nunc Venetus quamvis grauem labem non sit perpessus, tamen illo tempore quo ultima pars codicis Vaticani 831 ex eo transcripta est, amiserat unum folium inter fol. 336 et 337, quapropter in utroque codice desunt τὸ δὲ σεπτὸν σύμβολον [p. 489, 1] usque ad ἀληθέστερον εἰπεῖν [p. 490, 7]. parti mediae codicis Vaticani 831 praemissae sunt epistulae Collectionis M, actiones primae tres, epistularum Collectionis B ea pars quae communis est codicum MB^a [= epp. I—I, cf. partis primae praefationem p. viiiii] usque ad fol. 133bis ab eodem librario ex eodem codice M perscriptae atque folia ultima inde a fol. 256 med.; foliis nonnullis uacuis intermissis neque numeratis incipit pars media, de qua modo dixi, inde ab initio actionis tertiae [p. 265, 1]. clara est codicis origo: postquam exemplar illud initio et fine mutilum descriptum est, copia facta est quae desiderabantur, supplendi ex codice qui tum Constantinopoli in monasterio Studii erat, postea

Venetiam portatus nunc est Venetus 555; nouus librarius aut ipse codicis possessor non tantum ea quae initio deerant, suppleuit, sed his addidit actionem tertiam, quamquam ab illa incipiebat codex de exemplari mutilo dudum transscriptus, denique adiecit ultima.

Huius codicis Vaticani 831 qui non multo postquam a. 1446 finitus est, bibliothecae Vaticanae sub numero 550 inlatus esse uidetur, extant apographa duo. alterum est codex bibliothecae Rossiana X 101, quae postquam per aliquod tempus in collegio Societatis Iesu prope Vindobonam in suburbio Lainz delituit, nunc, sicut a Iohanne Mercati comperi, Romam rediit et bibliothecae Vaticanae adnexa est. scriptum eum esse Romae a Michaele Damasceno Cretensi in usum Iohannis Matthaei Ghiberti episcopi Veronae atque datarii sedis apostolicae et finitum d. 17. m. Februarii a. 1525 testatur subscriptio; cf. descriptionem codicis quam conscripsit Gollob in *Sitzungsber. d. Wien. Akad.* 164 p. 39. postea codicem bibliothecae Sfortiana inlatum fuisse eiusdem Iohannis Mercati beniuola eruditio me docuit loco allato ex catalogo illius bibliothecae quem confecit Allatius [cod. Ottobon. lat. 2355 f. 4]: 63. xxviii. *Chalcedonensis Synodi Acta. Charta scriptus a Michaele Damasceno Cretensi Anno Domini 1525.*

Alterum codicis Vaticani apographum est codex Vaticanus chartaceus 1178 olim Antonii Augustini tunc episcopi Ilerdensis [1561—1576], postea Tarragonensis, de quo post Fridericum Maassen [*Gesch. d. Quellen und d. Literatur d. kanon. Rechts p. xix sq.*] egi in t. 11 p. xviii. quem codicem ubi primum a. 1910 Romae inspexi, ex maculis quas typothetarum digiti chartae inferre solent, et correcturis margini adscriptis agnoui ab eis qui iussu unius ex Pauli papae v decessoribus, putauerim Sixti papae v Conciliorum generalium ecclesiae catholicae, quae inde ab a. 1608 Romae publicata sunt, tomum alterum, cui insunt gesta Chalcedonensia, praepararunt, typographiae Vaticanae traditum esse, ita tamen ut plurima non in codice ipso, sed in plagulis editionis per satis longum temporis spatium corrigerentur. praeter Vaticanum 1178, quem Antonii Augustini appellant, tribus aliis se usos esse libris manu scriptis docti illi homines testantur in notula ordini eorum quae in secundo tomo continentur, praemissa: CONCILIVM CHALCEDONENSE cum quatuor Graecis codd. mmss. collatum Bibliothecae Vaticanae, Sfortiana, Columnensis, olim Cardinalis Sirleti, et Ant. Augustini Archiepiscopi Tarragonensis. praeter Vaticanum igitur 1178 alterum quoque apographum codicis Vaticani 831, quod tunc in bibliotheca Sfortiana extabat, et hunc ipsum adhibuerunt. quamuis hic illic uitia codicis Vaticani 1178 ex Vaticano 831 emendarent, multo tamen pluribus locis, quos ex isto codice corrigere non potuerunt, nedum ex eius apographis, meliores atque codicum antiquorum proprias lectiones introduxerunt, sine dubio ex codice illo Sirleti, qui unus restat ex illis quattuor qui in notula enumerantur. quem postquam diu quaesiui, tandem codicem esse Ottobonianum 29 [B^o] cognoui, quem olim, quia altera parte saeculi xvi non antiquior est, et propter uitiorum multitudinem spreui. in bibliothecam Ottobonianam peruenit ex codicibus Ioannis Angeli Ducis ab Altaemp[eratore], a quo bibliothecae cardinalis Columnae magnam partem emptam fuisse constat. initio continet f. 1—18° XII primas epistulas Collectionis M ex codice Vaticano 831 transscriptas, sicut apparet ex uitiis utriusque libro praeter M communibus: cf. p. 3, 12 ἐκδικεῖν] καὶ ἐκδικεῖν B^o; p. 4, 21 ὅν εἴ τινες] οἵτινες B^o; p. 4, 37 τόπωι om. B^o; p. 5, 31 δεὶ om. B^o; p. 6, 25 τοῖς] τοῖσ B^o. inde a fol. 19^r ab aliis librariis epistulae v quae in B^a Gestis praecedunt, Gesta ipsa atque appendix eis adnexa usque ad finem perscripta sunt; scatent, sicut dixi, uitiis omnis generis, sed ex codice Vindobonensi, nedum ex Vaticano 831 non transcripta sunt, ex codice uero eiusdem stirpis non recenti. quae enim in pagina

initiali scripta extant *Ex Graeco manuscriptus*, nihil aliud significare uidentur nisi codicem uel potius maximam codicis partem inde a fol. 19^r non redire ad exemplar nouellum, qualia saeculo xv plurima a Graeculis Romae uel Venetiae uel in aliis Italiae urbibus fabricari solebant, sed ad codicem antiquorem siue in Oriente siue in Calabriae monasteriis scriptum. etiam plura ne dicam concludi, certe conici posse mihi uidentur. quae initio extant ex codice Vaticano desumpta, scripta esse debent sub eius auctoritate cui aditus difficilis pateret ad bibliothecam apostolicam: Sirletum Pius papa IIII a. 1565 ad purpuram munusque bibliothecarii euexit. idem cum Calabriae monasteria uisitaret, non id tantum egit ut monachorum disciplinam atque mores corrigeret, sed non minus ut codices antiquos barbarae illorum incuriae eriperet [*Abhndl. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* XXXII 6 p. 3 sq.], unde ueri non est dissimile doctum cardinalem inter alios, sicut celeberrimum codicem Vaticanum 1431, illum quoque gestorum Chalcedonensium in Calabria inuenisse atque transscribendum curasse, praemisisse uero duodecim epistularum apographum ex Vaticano 831 desumptum.

Atque in editione Romana non modo multae lectiones inueniuntur, quae cum codice Ottoboniano [B^o] contra Vaticanum B^b cum Vindobonensi B^a siue solo siue cum codice Veneto M concordante conueniunt, sed haud paucae quoque codicis B^o propriae. enotaui has:

- p. 351^e ed. Rom. [= p. 379, 15 huius editionis] ρώμην MB^{ab} νέαν 'Ρώμην ed. Rom. Vat. 1178 corr. = B^o
- p. 353^b [= p. 380, 25] δὲ ed. Rom. = MB^{ab} οὖν ed. Rom. in mg. = B^o
- p. 366^b [= p. 394, 15] μύσει ed. Rom. = MB^{ab} μίσει ed. Rom. in mg. = B^o
- p. 366^d [= p. 394, 32] Μίκαλλος ed. Rom. = B^{ab} Μιακάλιος ed. Rom. in mg. = B^o
- p. 367^a [= p. 395, 14] Ἀφρήμιος ed. Rom. = MB^{ab} Ἐφρήμιος ed. Rom. in mg. = B^o
- p. 370^b [= p. 398, 31] τυπῶσαι ed. Rom. = MB^{ab} τετυπῶσθαι ed. Rom. in mg. = B^o
- p. 372^a [= p. 400, 22] ἐπισκόπου Θεοδώρου ed. Rom. = B^o θεοδώρου ἐπισκόπου B^b δωροθέου ἐπισκόπου MB^a
- p. 375^e [= p. 405, 21] τοῖς πτωχοῖς ed. Rom. = MB^{ab} πολλοῖς καὶ τοῖς ed. Rom. in mg. = τοῖς πολλοῖς καὶ πτωχοῖς B^o
- p. 377^b [= p. 407, 1] τέσσαρα ed. Rom. = B^o Vat. 1178 in mg.; falso τεσσαράκοντα MB^{ab}. est unus ex locis paucis unde codicem B^o non prorsus inutilem esse constat.
- p. 378^d [= p. 408, 18] οὐκ οἰδα ed. Rom. Vat. 1178 in mg. = B^o corr. falsa conjectura librarii B^o editoremfefellit ut eam primo Vaticano 1178 adscriberet, tum in textum editionis recipere; recte habent οἰδα MB^{ab}
- p. 378^e [= p. 408, 22] ἐνθρονισμὸς ed. Rom. = B^o ἐνθρονισμὸς ceteri codices
- p. 379^e [= p. 409, 21] κοινωνὸς ed. Rom. = MB^{ab}; κοινωνικὸς ed. Rom. in mg. = κοινωνηκὸς B^o
- p. 380^b [= p. 409, 35] ἔξεῶσθαι ed. Rom. Vat. 1178 corr. = B^o ἔξεῦσθαι MB^{ab}
- p. 386^c [= p. 417, 20] καταράσσειν ed. Rom. = καταρράσσειν B^b; ταράττειν ed. Rom. in mg. = B^o ταράσσειν MB^a
- p. 386^c [= p. 417, 21] τοῦ νόμου ed. Rom. = B^o corr. τῶν νόμου B^o τὸν νόμον B^b τῶν νόμων MB^a
- p. 394^a [= p. 426, 12] ἄρξασθαι ed. Rom. = B^o τοῦ ἄρξασθαι B^b ἀρξασθαι τοῦ MB^a

p. 395^b [= p. 427, 18] μετὰ ed. Rom. = MB^{ab}; καὶ ed. Rom. in mg. = καὶ μετὰ B^o

p. 399^c [= p. 432, 14] καὶ σύτοὺς ed. Rom. = B^o αὐτοὺς MB^{ab}

p. 402^b [= p. 435, 24] τί ed. Rom. = B^o τίσ MB^{ab}

p. 405^c [= p. 439, 12] ἀρχιερωσύνης ed. Rom. recte = B^o ἀρχιερατικῆσ MB^{ab}

p. 407^b [= p. 440, 18] ἀξίως ed. Rom. = B^o ἀξίωσ ώσ MB^{ab}

p. 302^d [= p. 460, 2] ἔξὸν εἰναι αὐτῷ ed. Rom. = MB^{ab} ἔξεῖναι αὐτῷ ed. Rom. in mg. = B^o

p. 304^c [= p. 463, 22] τινῶν ed. Rom. = MB^{ab} τινα ed. Rom. in mg. = B^o

p. 305^c [= p. 465, 7] ἀποκατασταθῆναι ed. Rom. = MB^{ab} ἀποκαταστῆναι ed. Rom. in mg. = B^o

p. 306^c [= p. 465, 30] ἀκοινώνητος ed. Rom. = MB^{ab} ἀκοινωνήτους ed. Rom. in mg. = B^o

p. 438^d [= p. 475, 3] τὸν Ἀντιοχείας πατριάρχην ed. Rom. = B^o τὸν ἀντιοχείασ πατριάρχην οὐ τὸν χρυσοστόμον B^{ab} τὸν ἀντιοχείασ MW

Iam uero codicem olim Sirletianum, nunc Ottobonianum editores abiecerunt. turbas enim illas quas ex codice B^b fideliter apographum utrumque, et Rossianum olim Sfortianum et Vaticanus 1178, repetunt, ex codice illo, quamvis faciliter opera potuissent, non emendauerunt, sed alteram lacunam maiorem quam inde a p. 489, 1 usque ad p. 490, 7 extare in MB^b huiusque apographis supra p. v exposui, non explauerunt, alteram minorem quae in B^b et apographis habetur p. 483, 12 — p. 484, 5, aliunde quam ex B^o sarcierunt. in codice Vaticano 1178, cui editio Romana, sicut dixi, superstructa est, f. 315^r in uersu qui ita currit

διδάσκειν ἐπιχειρῶν γέγονε πῶσ χωρισθῆναι δύναται [p. 483, 12 + p. 485, 27] per signum post γέγονε positum inseruntur uerba τοὺς δὲ σπουδάζοντας usque ad τοῦ δηλωθησομένου [p. 483, 12—24] in margine ab homine quodam docto neque ab ipso librario perscripta. post f. autem 316^r, cuius ultima uerba ἐπιγνῶναι δὲ [p. 487, 14] πρὸς εὔσέβειαν καὶ πράξειν — ὡσανεὶ πολεμίων [p. 484, 5. 6] lineis perpendicularis deleta sunt, insertum est folium ceteris minus, in quo iterum ab homine docto, diuerso tamen ab illo scripta sunt uerba Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων — ὡσανεὶ πολεμίων κατελήφθη [p. 483, 25—484, 6], sequitur f. 317, cuius prima linea est κατελείφθη [in mg. λὴ a docto homine adscriptum est] πόλις τῶν οἰκείων τὰ μοναστήρια καὶ τοῖς [p. 484, 6. 7]. et notula marginalis fol. 315 et folium inter fol. 316 et 317 insertum repetuntur sine discrepantia in editione Romana, desumpta uero sunt non ex codice Sirletiano B^o, quem editores praeter Vaticanum 831 eiusque duo apographa enumerauerunt, sed ex assecla quodam codicis Veneti 555 [M]. haec adferre sufficiat:

p. 483, 15 ἰδίκτων nota marg. = M ἐκδίκων B^o ἐδίκτων ed. Rom. p. 458^d, quod per casum congruit cum B^a

p. 483, 17 ἐκδικούντων πόλεων, superscriptis τὰς πόλεις nota marg. ἐκδικούντων τὰς πόλεις ed. Rom. p. 458^d ἐκδικώντων πολ^ε M scriptura continua male soluta; uera lectio ἐκδίκων τῶν πόλεων extat in B^{ab}

p. 483, 18 ἀξίωσωσιν ἢ συγχωρήσωσι nota marg. atque ed. Romana p. 458^e = M ἀξίωσουσιν ἢ συγχωρήσουσι B^o

p. 483, 23 πέντε nota marg. atque ed. Rom. p. 458^e = ε̄ M, δέκα πέντε B et utraque uersio Latina

ibidem ὑπατείας nota marg. atque ed. Rom. p. 458^e = M ὑπατεία B^{ab}

p. 483, 29 ἐπείσθη folium insertum atque ed. Rom. p. 450^a = M ἐπείσθη B cum uersione Latina

neque haec sola codicis istius ex M deriuati habent correcturae codicis Vaticani atque editio Romana: conferas

p. 484, 24 omittuntur in codice Vaticano 1178, sicut in B^a, propter homoeoteleuton uerba θαυμάζειν δὲ — τοῦτο ποιοῦντες, habent cod. Vaticanus 1178 in margine atque editio Romana p. 452^a = M

p. 485, 10 προεμβαίνει cod. Vat. 1178 in margine atque ed. Rom. p. 452^e, eadem editio in margine habet ἐμμένει = B^{ab}, ἐμμένειν cod. Vat. 1178 in textu, quod per casum congruit cum B°.

Quoniam inde a p. 487, 14 etiam codex Vaticanus 831 cum apographis atque editione Romana ipsum secuntur codicem M, sicut supra exposui, iam uestigia eius exemplaris de quo modo egi, non apparent. si istud ipsum per tota Gesta praesto habuissent editores Romani, non dubito quin hoc in nota de codicibus a se collatis dicturi fuerint; praeterea in ceteris Gestis inde ab actione 1111 nullum eius uestigium inueni. uidetur igitur illis amicus quidam inde a lacuna priore p. 483, 12 codicem Marcianum 164 contulisse, quem unum in Italia ex Veneto M transcriptum noui; quoniam prae hac collatione codicem B° adhibere desierunt, factum est ut maiorem lacunam iam non supplerent. nam non solum istud codicis M apographon qualecumque fuit, sed etiam ipse codex M cum Vat. 831 et 1178 illam exhibent.

Postquam haec perscripta sunt, in plagulis quas mihi misit H. G. Opitz libri sui *Untersuchungen zur Überlieferung der Schriften des Athanasius* p. 82, legi in epistula nunc codici Ambrosiano D 51 sup. f. 3^a inserta, quam Paulus Comitoli S. I. d. 4. m. Nou. a. 1588 ad cardinalem Pinelli illius codicis possessorem scripsit, inter alia haec: *il Cardinal Carafa m' ha mandato non so quanti fogli di luoghi del concilio Calcedonense greco, da rincontrare con quello che sta nella libreria di S. Marco. mi scrive che per ordine del Papa [Sixtus v] si stamperanno i concilii tutti generali greci et latini.* iam aenigma solutum est. codicem S. Marci 164 — ipse enim M bibliothecae S. Marci non est — editores Romani non nouerunt nisi per notas quas a Carafa cardinale rogatus Pinelli inde sumpsit; propter rogatoris splendorem illarum tanta erat auctoritas, ut codex Colonnae [B°] iam neglegeretur.

At si in ultima parte codicem Ottobonianum neglexerunt, exoritur quaestio qua ratione editores Romani consecuti sunt ut magnae illae corrigerentur transpositiones quibus in ceteris tribus codicibus a se, sicut ipsi dicunt, collatis uerus conexus turbatus est. problema soluitur ipsorum in codice Vaticano 1178 adnotationibus. utroque enim loco quo per notas uerus ordo restituitur, f. 315^r [p. 485, 27] et f. 318^r [p. 487, 14] atque initio folii quod inter f. 316 et 317 insertum est, [p. 483, 28] adscripti sunt numeri: *In Lat. pag. 351 c. 1. uer. [i. e. columna 1 uersus (qui incipit)] per n. [i. e. naturam, in hoc uersu habentur Quomodo autem factum est] et latina 352 c. 1, denique Lat. 359 c. 1 Agnoscens.* qui numeri sicut ceteri qui frequenter in codicis Vaticani 1178 marginibus leguntur, sunt paginarum tomi secundi conciliorum omnium tum generalium tum prouincialium, qui post editionem principem a Laurentio Surio Coloniae a. 1567 publicatam Venetiis a. 1585 prodiit. atque uno saltem loco dilucide appetit editores istos ex Surii uerbis Latinis textum Graecum non feliciter restituisse. p. 485, 27 ex libello quem archimandritae Aelienses ad Pulcheriam destinarunt, adferuntur haec

πῶς γεννᾶι [sc. παρθένος] κατὰ φύσιν τὸν ὑπὲρ φύσιν; καὶ ἐν τοῖς ἔξης δέ· ὁ γάρ

λόγος σὰρξ ἐγένετο· ὁ δὲ γέγονεν, πῶς χωρισθῆναι δύναται;

propter transpositiones quas in Vaticano 831 inueniri supra exposui, Vaticanus 1178 f. 318^r post σὰρξ ἐγένετο pergit ἐπιγνῶναι δὲ τῆς πίστεως κτλ. [p. 487, 14], f. 315^r uero habet γέγονε πῶς χωρισθῆναι δύναται κτλ. excidit igitur ὁ δέ· ab uno de editoribus

Romanis fol. 318^r adnotatur ad signum post ἔγένετο positum: πῶς δὲ [correctum ex ὃ δὲ] γέγονε, πῶς χωρισθῆναι δύναται etc. fol. 315. p. 1 uer(sus). penult. [ubi habentur γέγονε — δύναται] usque ad στενοχωρηθῆναι προσετάξαμεν fol. 316. pag. 2 [p. 486, 32] uer. ξεν. [i. e. uersus qui incipit a ξενίασ]. editio Romana p. 453^b exhibet δὲ γὰρ λόγος σὰρξ ἔγένετο πῶς δὲ γέγονε; etc. quomodo factum sit ut uocabula δὲ genuina, quae extant in MB^{ao} atque in adnotatione editorum f. 318^r codicis Vaticani 1178 ex codice a M deriuato desumpta sunt, in πῶς δὲ mutarentur, appareat ex Surio. translatio enim Latina quae inest Collectioni Sangermanensi 2 [uol. v huius editionis], in codicibus illius Parisino 12098 et Vindobonensi 397 ita legitur:

quomodo generat per naturam eum qui super naturam est? et in subsequentibus: et uerbum caro factum est; quomodo [corrupte pro quod] autem factum est, quomodo separari potest?

apud Surium [p. 351^a editionis Venetae, cf. supra] praeter quod et in usque ad *caro factum est* propter *est* repetitum omittuntur, habentur eadem, praesertim retinetur corruptela *quomodo pro quod*, quae ab editoribus Romanis retrouersa est in πῶς.

Neque ad restituendum tantum ordinem qui in appendicis epistulis 25. 26. 27 antiqua foliorum transpositione turbatus est, editionem Surianam uersionis Latinae adhibuerunt, sed frequenter textum quoque Graecum ex illa restituere ausi sunt. testes sunt notae marginales editionis Romanae ubi *Lat.* siue *L.* additis uocabula Graeca proferuntur, quae ex uersione Latina, id est ex Surii editione retro uersa sunt. luculentum exemplum extat p. 486, 2 [= p. 453^d editionis Romanae]: βεβαιοῦσα τὸ σύμβολον καὶ σύμφωνα νοοῦσα τοῖς τε αὐτοῖς ἀγίοις πατράσι καὶ τῇ συνόδῳ τῇ κατὰ Ἔφεσον κτλ. quae apud Surium [p. 351^a] non aliter quam in codicibus Collectionis Sangermanensis ita translata sunt: *symbolumque* [habuit igitur exemplar Graecum τὸ τε σύμβολον] *confirmans et consona sapiens ipsis sanctis patribus Ephesiisque concilio.* comma quod est καὶ σύμφωνα νοοῦσα seruatum est in M, sed excidit in omnibus codicibus stirpis B neque in ipso textu editionis Romanae habetur, sed in margine extat notatum: καὶ σύμφωνα φρονοῦσα *Lat.*, quae ex Latino ab ipsis editoribus uersa esse apparent. simile p. 404, 3 extat exemplum. cum omnibus codicibus stirpis B omittit editio Romana p. 374^c τῶν βιαζομένων quod seruatum est in M, sed adnotat in margine τῶν βίᾳ πασχόντων *L.* uersio Latina apud Surium p. 306^b, sicut est in codicibus, habet *uiolentiam patientium*, quae Graece uerterunt editores Romani. p. 433^d [= p. 470, 15] ad lectionem δεικνύντες καὶ, quam ex B^b sumpserunt, in margine adnotant ὅτι *L.*, apud Surium p. 340^a extat *ostendentes quod*. ueram praebent lectionem MB^{ao} δεικνύντεο ὡσ: solita compendiorum confusione in B^b καὶ pro ὡς scriptum est. finem faciat locus qui extat p. 440^c [= p. 476, 26]. in textu editionis Romanae legitur uitium codicum stirpis B commune ἀκρατον, margo habet ἔγγραπτον *Lat.*, quod translatum est ex eo quod apud Surium legitur p. 343^b *inscriptam*. at uocabulum uere Graecum ἔγγραφον praestat codex M.

Maius subiere periculum isti homines, quando uersionis Latinae lectionibus suam dabant Graecitatem litteris *L.* uel *Lat.* in margine omissis siue ne addita quidem nota marginali. id accidisse exemplis doceatur hisce:

p. 345^c [= p. 372, 28] ἔξετάζειν ed. Romana sine nota, in codice Vat. 1178 legitur uitium codicis B^b ἔξετάσον, sed in margine extat adscriptum ἔξετάζειν; codices enim uersionis Latinae atque Surius [p. 292^b] habent *perquirere*. genuina lectio ἔξετάσαι praebetur a codicibus MB^{ao}.

p. 359^b [= p. 387, 5. 6] Μάρας διάκονος καὶ Σάββας δὲ διάκονος ed. Rom. offendit in articulo; hic enim Sabas neque antea neque post commemoratur. uitium est

editorum; nam in omnibus codicibus stirpis B desunt quae habet M καὶ σάβας διάκονος. suppleta igitur sunt ex Latinis [p. 299^a] et *Sabas diaconus*; Σάββας positum est ex consuetudine codicum B, articulus infeliciter additus.

p. 24^c [= p. 26, 1. 2] οὐ πάντας, οὓς συνελθεῖν συνιέναι μεμαθήκαμεν εἰσαχθέντας οἵτινες κτλ. ed. Romana secundum codicem M, unde codicem B^b eiusque apographa in hac parte pendere supra exposui. locus corruptus in margine ita emendari temptatur:

οὐ πάντας τοὺς συνελθόντας συνιέναι μεμαθήκαμεν· τοὺς μὲν γάρ ἐκβληθέντας ἔμάθομεν, τοὺς δὲ συναχθέντας· οἵτινες

Graece uersa sunt ipsius Leonis uerba [ep. 18 uol. 4 p. 20, 1 sq.], quae recte leguntur apud Surium p. 44^b: *non omnes qui conuenerant, interfuisse cognouimus; nam alios rejectos, alios didicimus intromissos, qui etc.* uersionis antiquae Graecae textus genuinus exhibetur in codicibus HX: οὐ πάντας τοὺς συνελθόντας συνεῖναι μεμαθήκαμεν· τινὰς γάρ ἀπορριφέντας, ἄλλους δὲ μεμαθήκαμεν εἰσαχθέντας, οἵτινες κτλ.

Sunt tamen loci quibus illis uiris doctis audacia uersionem Latinam retro in sermonem Graecum transferendi felicius cesserit, e. gr. p. 365^a [= p. 393, 10. 11] ubi editio Romana habet τοὺς λέγοντας ὅτι ἡ θεότης ἔπαθε, καὶ τοὺς λέγοντας ὅτι μία φύσις ἔστι θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, recte atque consonanter cum codice M, sed non ex codice Graeco. nam codicis M in hac parte nullam habuerunt notitiam, in omnibus autem codicibus stirpis B exciderunt propter eiusdem uocabuli redditum ἡ θεότης ἔπαθε καὶ τοὺς λέγοντας ὅτι. tacite suppleta sunt ex uersione Latina [p. 302^a apud Surium]: *cos qui dicunt quia diuinitas passa est, et [deest culpa hypothetae in Surii editione Veneta, habent codices omnes] qui dicunt quia una natura est diuinitatis et humanitatis.*

Neque aliter duobus locis ex uersione Latina uocabula suppleuerunt quae in omnibus codicibus Graecis exciderunt:

p. 360^a [= p. 388, 3. 4] πολλάκις εἰσί τινες μηδὲ εἰδότες ἀκοῦσαι· ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες τὰ τοιαῦτα φανεροί εἰσι editio Romana. uocabula ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες desunt in MB, uersio Latina habet [p. 299^b, neque discrepant codices] *forte sunt quidam neque scientes se audire; sed qui integre nouerunt, manifesti sunt.*

p. 369^a [= p. 398, 10—12] Κριτωνιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος (Αφροδισιάδος εἶπεν. Κάγῳ συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τυπωθεῖσι. Ρωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος) Μύρων Λυκίας εἶπεν κτλ. editio Romana. uocabula quae uncis inclusa sunt, in MB non extant, sed in uersionis Latinae codicibus et apud Surium [p. 304^b] habentur *Aphrodisiadae* [*Aphrodisiadis* Surius] *dixit: It ego consentio his quae a sanctis patribus sunt formata* [*firmata* Surius et nonnulli codices]. *Romanus reuerentissimus* [*reuerend.* Surius secundum illius saeculi consuetudinem] *episcopos Myrorum Lyciae* *dixit* etc. translationis Graecae exemplum dabant interlocutiones quae praecedunt Constantini episcopi Bostrorum et Theodori Damasci; numi συντίθεμαι an οὐνανῶ ponatur, dubitari potest, cetera recte se habent.

In eadem actione xi ad quam isti duo loci pertinent, frequentes sunt codicum Graecorum lacunae per uersionem Latinam aut suppletae aut certe indicatae, cf. 376, 24. 378, 13. 379, 29. 380, 17. 382, 23. 385, 34. 388, 22. 392, 6. 20. 401, 9/10. nulli ab editoribus Romanis ulla inedela adhibetur, pleraque ne animaduertuntur quidem. credibile igitur igitur non est eis praesto fuisse codicem Graecum praeter illos quos ipsi enumerant; quod in ultima parte notitia exili codicis Marciani 164, quem non coinnemorant, per litteras potiti sunt, alias generis est.

In notula quam ordini eorum quae in secundo tomo continentur, praemiserunt, post codicium Graecorum enumerationem editores Romani pergunt: *Latina interpretatio antiqua ex uetustissimo eiusdem Vaticanae bibliothecae libro, sed non integro, atque ex aliis mmss. emendata.* codicem Vaticum 1322, cuius pars altera sane et s. vii est et Epistularum ante Gesta collectione atque actione prima caret, ab illis inspectum esse uno certe loco obseruaui.

p. 346 [= p. 373, 13. 14] Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου μητροπόλεως καὶ Εὔσταθιος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως ed. Romana, φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς βιρυτίων πόλεως B^b cum utroque apographo, τύρου μητροπόλεως καὶ εὔσταθιος ab uno de editoribus in margine codicis Vaticani 1178 addita sunt. ceteri codices Graeci MB^a exhibent φώτιος [omisso ὁ εὐλαβέστατος] ἐπίσκοπος τῆς τυρίων μητροπόλεως καὶ εὔσταθιος τῆς βηρυτίων καλλιπόλεως, Surius [p. 292^b] *Photius Episcopus Tyriorum Metropolis, et Eustathius Berytiorum fulcrae ciuitatis.* quomodo factum sit ut simpliciter Τύρου pro τῆς Τυρίων poneretur, apparet ex lectione quae est *Tyri* in uersione antiqua, cuius codicum unus Vaticanus 1322 editoribus praesto esse potuit. ceteros de quibus uerba faciunt editores, quaerere inutilis esse laboris duxi, quoniam ipsi dicunt se siue ex istis siue ex Vaticano 1322 uersionem emendassem, quae illis praesto fuerit; hanc uero fuisse Surii editionem Venetam probasse mihi uideor. neque dubium est quin multo saepius quam ex codicibus Latinis antiquis textum uersionis ex Graeco correxerint, quod prauo consilio factum recte uituperauit Stephanus Baluze [Nou. Coll. Conc. p. 977. 978].

Tempore antiquo in sermonem Latinum non translatae sunt actiones 18. 19 atque appendicis epistulae 29—31. qua de causa uersiones actionum 18. 19 litteris obliquis editores proposuerunt neque tamen ipsi fecerunt, sed ex manuscripto suaे ipsorum aetatis sumpserunt; margini enim p. 301^b et p. 303^b apponunt *Ex noua uersione* et in codice Vaticano 1178 f. 295^u adscriptum extat initio actionis 18 *latino manuscripto f(oli)o p(rim)o p(agin)a p(ri)ma*, f. 297^u initio actionis 19 *latino manuscripto f(oli)o 3. p(agin)a 2da.* epistularum 29—31 uersiones solitis litteris quasi antiquae sint, exhibentur, sed ad p. 490, 7 quoniam propter lacunam quam inter p. 489, 1 et p. 490, 7 hiare supra [p. v] exposui, finis epistulae 28 antiquitus translatae et epistulae 29 uersione antiqua carentis initium perierunt, adnotatum est in codice Vaticano 1178 f. 319^u in margine *desiderantur* (sc. ea quae secuntur inde a παρ' ἔκεινου) *in latino et habentur in nouo mscrip̄to fol° 13. pagina p(rim)a*, in ipsa editione p. 448: *haec non cohaerent cum superioribus, et aliquid deesse uidetur tam in Graeco, quam in Latina interpretatione, quae ab hoc loco usque ad finem desumpta est ex ms. cod. Vat.* initio epistulae 30 adscribitur in codice Vaticano 1178 f. 321^u *manuscripto f. 16 p. 1*, ad prima uerba epistulae 31 *manuscripto f. 19. p. 2.* doctum illum hominem qui ex codice Graeco uersionem istam eorum quae in editis uersionibus Latinis non extabant, confecit, neminem alium fuisse coniecerim nisi Antonium Augustinum, qui codicem Vaticanum in suum usum scribendum curauit. non tantum editionem Coloniensem Surii ei notam fuisse, sed etiam ab utroque epistulas de noua conciliorum collectione scriptas esse narrat F. Maassen p. xxvi. xxvii libri notissimi. fieri potest ut paucis illis foliis, nisi post editionem Romanam publicatam abiecta sunt, in uasta bibliothecae Vaticanae mole etiam nunc inuentis coniectura quam proposui, confirmetur; certe coniectura quam ex Latino deriuarunt editores Romani p. 463^a [= p. 492, 37] summo illo uiro non indigna est.

De codice Vindobonensi theol. [sic, non hist., quod in codicum catalogo legitur] gr. 40 [W], qui post materiem Ephesenam concilii allocutionem ad Marcianum [20]

utrique Leonis tomo [uol. 2 ep. 5 et uol. 4 ep. 104] non sine ratione interpositam habet, egi t. i I, I p. II sq.

Quoniam in canonum sylloga xiiii titulorum canonibus xxvii actionis septimae adduntur concilii decreta 17, 8. 19, 45. 49. 50. 57. 58. 4, 60—62, etiam in hac parte illius syllogae codices adhibendi erant, de quibus locutus sum in alterius partis praefatione p. viii sq.

II. DE IIS QVAE GESTA SECVNDRV

Gestis ipsis inde ab initio adnexae esse uidentur concilii et quae dicitur allocutio ad Marcianum [20] et epistula ad Leonem [21]. hanc per concilii legatos Lucianum episcopum Bizya Basiliumque diaconum simul cum Anatolii epistula ad papam esse directam illa ipsa testatur [p. 248, 37 sq. 250, 23], allocutionem ad principes patrum testimoniis roboratam sibi simul cum Gestis [cf. p. 248, 27. 250, 23] allatam esse ipse Leo in epistula narrat, quam paulo postea ad Theodoreum destinauit [Leon. ep. 71 p. 80, 35]. scripta igitur est eodem tempore quo epistula ad papam, postquam illius legati profecti sunt et synodus per proprios legatos Leoni decreta illa de sede Constantinopolitana commendare constituit, quibus legati Romani acriter in synodo restiterant [p. 248, 22]. quod eo firmius tenendum est, quo in istud tempus parum quadrare uidentur preces quibus augusti coniuges a synodo rogantur ut iam piam suam mentem demonstrent καθάπερ σφραγίδα τῶν εὐσεβῶν διδαγμάτων τῇ παρ' ὑμῶν ἀθροισθείσῃ συνόδῳ [est datiuus uerus, non instrumentalis] τῆς Πέτρου καθέδρας βεβαιοῦντες τὸ κήρυγμα [p. 472, 34]. haesit in his uerbis Tillemont [xv 714], quae aut ante aut statim postquam actione quarta tomus Leonis a concilio confirmatus esset, scripta esse uiderentur, neque haesit primus. quoniam tomus simul cum definitione fidei dudum ab imperatore in actione sexta receptus est, Rusticus uertendo imperatiuos qui ad imperatores directi sunt, in tempora siue praesens siue perfectum comnutauit [cf. not. p. 472, 32. 33] atque is qui codicis Bobbiensis exemplar scripsit, allocutionis uersionem non post, sed ante gesta posuit. at noli his commentis ad absurdia deduci. rogatio ista synodal is apparatu in eum finem effectus et constructus, ne synodus tomi sententias in symbolum recepisse uideretur, ut coniugibus augustis obœdiret, sed ipsa ab illis rogasse ut tomum confirmarent. etsi enim tomus ubi primum Marcianus imperium adeptus est, suscriptus est ab Anatolio et episcopis qui Constantinopoli aderant [cf. locos quos attuli uol. 4 p. 175 ad diem Id. Apr. a. 451] et in prouinciis ubicunque missus est [uol. 4 p. 46, 36. supra p. 465, 24 sq.], deinde in ipsius synodi actione quarta episcopi qui Chalcedone congregati sunt, cum a iudicibus interrogati essent, synodos Nicaenam et Constantinopolitanam illi concordare uiritim deposuere, tamen illi ipsi uerba Leonis in symbolum praeter paucissimos [p. 319, 13] recipere noluerunt neque concesserunt nisi praecepto imperatoris coacti [cf. p. 320, 38 sq.]. at summae imperatori curae erat omnem uiolentiae suspicionem euitare, ne synodus a se conuocata comparari posset Ephesenae Dioscori tyrannide oppressae [cf. p. 486, 4 sq.]; hanc ob causam a concilio impetravit ut ista petitio ad ipsum dirigeretur. quoniam uero absonum erat ea quae in tomo de fide ipsa scripta erant, denuo defendere, hoc ansam praebuit uindicationis tomi ita ab ipsa synodo instituendae, ut nouum esse negaretur ex unius hominis epistula fidei fundamentum desumere. talia illo tempore uentilata esse ex eis eluet quae Aetius archidionus Constantinopolitanus contra Eutychis asseclas Carosum et Dorotheum profert de epistulis Cyrilli Caelestini Leonis symbolum interpretantibus [p. 315, 1 sq.]

Orientales quosdam cum legatis Romanis ei fidei expositioni quae primo proposita neque in gesta recepta est, non assensos esse, sine dubio propter rationem tomī Leonis parum habitam, initio quintae actionis refertur unusque de illis nominatur Iohannes Germaniae episcopus [p. 319, 9. 37]. erat comprouincialis atque amicus Theodoreti [cf. illius epp. 147. 133], qui non tantum simul atque a concilio Epheseno altero d. 22. m. Aug. a. 449 depositus est, acer tomī Leonis extitit patronus in eis epistulis quas ad illum ipsum [113 p. 1188 sq.] uel illius legatum Renatum presbyterum [116] dudum antequam Ephesum ueniret, morte abruptum [Coll. Auell. 99 p. 442, 4] siue ad Anatolium patricium [121] destinauit, sed etiam postquam Marciano imperium adepto restitutus est [epp. 138—140], dum scribit ad monachos Constantinopolitanos [145 p. 1252 cf. ep. 144 p. 1243]. alteri concilii Chalcedonensis parti odiosus furiosa passus est conuicia, quando iussu iudicum et senatus synodum intrabat [p. 69, 12 sq.], neque cum in actione nona de eo ageretur, sermonem praeparatum ultra prima uerba proferre potuit [p. 368, 10 sq.]. numquam episcopi qui Chalcedone congregati sunt, quicquam quod ipsi sua sponte fieri uoluerunt, ei mandassent, aptus tamen uidebatur isti epistulae conscribendae quam Marcianus a synodo recipere uolebat. florilegium ex dialogis quos anno fere 447 scripsit, in primis ex libro altero potius ab ipso auctore repetitum quam ex illis ab alio desumptum est; nemo enim nisi ipse Theodoretus addidit locum ex Procli sermone quodām excerptum [p. 474, 23—25] et uerba Amphiliochii quae in dialogo 1, 66 et in librorum contra Cyrillum quarto [Gelas. floril. 27 cf. *Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. N. F.* 10 p. 100. 282] plena posuerat, in breuius contraxit [p. 473, 27—29]. at scriptorem quem tunc temporis multi propter antiquam cum Nestorio amicitiam suspectum habebant, propter librorum uero multitudinem et doctrinam etiam inuiti admirabantur, patrum testimonia collegisce quibus alii epistulam a se neque ab illo conscriptam ornarent, ut credam, eo minus a me impetrare possum, quo ipsa epistula p̄ae se fert Theodoreti uestigia manifesta. illius doctrinae erat magnum numerum coaceruare epistularum quae ad fidem confirmandam adhibitae sunt. epistulam Damasi ad Paulinum, quam frequenter laudat [ep. 144 p. 1243. 145 p. 1252. in libro de incarnatione, de quo cf. quae dixi t. 1 4 p. xiii, p. 1312] litterasque conciliorum Sardicensis et Constantinopolitani [p. 471, 32 sq.] historiae ecclesiasticae a se olim conscriptae inseruerat [5, 11. 2, 8. 5, 9]; quae Iohannes Antiochenus ad Proclum et Theodosium imperatorem scripserat [p. 472, 17 sq.], nemini facilius patebant quam illius familiari atque adiutori. neque in rebus tantum doctrina, sed in sermone stilus quoque Theodoreti agnoscitur. eadem est reprehensio Apollinaris p. 471, 6 τοὺς μὲν τῆς ψυχῆς τὴν ιστρείαν ἀρνήσασθαι atque in hist. eccles. 5, 3⁴ οὐκ εἰληφώς γάρ ταύτην (scil. τὴν ψυχήν) κατὰ τὸν ἐκείνου (Apollinaris) λόγον οὔτε ιστρείας ἡξιώσεν uel quod obicitur Arianis p. 471, 5 τοὺς δὲ μέχρι σαρκὸς μόνης ὅμολογῆσαι τὴν ἔνωσιν, atque dialog. 2 p. 82 σῶμα τὸν θεὸν λόγον μόνον ἀνειληφέναι φασίν, cf. haer. fab. comp. 5, 11 p. 420. sicut p. 471, 5 scripsit τῆς ληφθείσης σαρκὸς τὰ γνωρίσματα, ita ep. 151 p. 1301 τῆς τοῦ θεοῦ μορφῆς τὰ γνωρίσματα. neque aliter quam p. 471, 17 σπέρματος Ἀβραὰμ ὁ ποιητὴς ἐπελάβετο locum Hebr. 2, 16 allegando semini opponit creatorem ep. 130 p. 1217. dialog. 2 p. 108. denique occurrunt locutiones et uocabula Theodoreto grata: pauca exempla sed ea quae uim habeant probandi, sufficient. quae subsit imago uerbis p. 470, 29 κατὰ τῆς πίστεως τὴν πίστιν ὀρύττοντες, ita elucet ex hist. eccl. 2, 19¹⁴ διορύξαι καὶ καταλῦσαι τὸν κατὰ τῆς αἱρέσεως ἔξευρεθέντα περίβολον, ut in mentem ueniat emendatio ΠΙCTIN <ΔΙ>OPYTTONTEC praesertim cum uerbum compositum alibi quoque apud Theodoretum inueniatur [hist. eccles. 1, 11⁶. in hoc uolumine p. 244, 25]. pretiose non

τὸ ἐν dicitur, sed τὸ μοναδικόν et p. 471, 20 et quaestt. in Deuteronom. 6, 2 p. 263. frequens est haereseon conuicium λύμη, cf. hist. eccl. 2, 24¹³. 4, 11⁴. 5, 37. ep. 112 p. 1184. 145 p. 1252: bis [p. 470, 22. 471, 39] in allocutione adhibetur. quo adiectuo errores per uarias uias de recta fide euagantes diffamare solet [hist. eccles. 4, 29¹. ep. 151 p. 1297. de prouid. 1 p. 484. comment. Ies. p. 84, 5. 222, 26 Moehl. comm. 1 Tim. 3, 16 p. 658], utitur p. 470, 38 πολυσχιδῆ, quam unice ueram scripturam esse notauerim, etsi saepe in codicibus per ε scribitur.

Eadem mente Theodoretus qua actione tertia [26] episcopis persuaserat Leonis tomo idem doceri atque a Cyrillo, post concilium allocutione conscripta gratam operam augustis praestitit coniugibus, qui eum ubi primum imperium adepti sunt, damnatione per Dioscorum inimicum illata liberarunt et postquam concilium, quod Theodoretus ipse desiderauit [ep. 139. 140], congregatum est, fouere perrexerunt; neque enim sine eorum uoluntate proceres qui praesiderunt, a concilio quamuis magna episcoporum parte clamoribus obstrepente tamen ut introduceretur et restitueretur, impetrarunt.

At si allocutio eo consilio et postulata et scripta est, ut imperator potius quam synodus ob Leonis tomum in fidei expositionem receptum defenderetur, hoc consilium pleno effectui non aliter mancipari potuisse patet nisi illa in publicum edita neque minus patet etiam editionis imperatorem auctorem fuisse. idem de Epistularum Collectione B iudicandum esse in alterius partis praefatione p. xi sq. exposui; una tamen remanebat res mira et difficilis, Theodoreti ad Dioscorum epistula illius collectioni praeposita. huic obscuritati ex iis quae de allocutione enucleata sunt, lux quaedam affulget. appareat enim ex illa epistula Theodoretum, cui, ut dixi, Marcius et Pulcheria etiam contra magnam concilii partem summopere fauerunt, ante concilia et Ephesenum alterum et Chalcedonense non minus Cyrilli doctrinam probasse quam postea quando Chalcedone episcopis Cyrrillum et Leonis tomum non dissentire persuadebat. nullo igitur iure eum tamquam Nestorii asseclam ab aduersariis impeti et calumniari. neque mera somnia persequi mihi uideor cum ipsum Theodoretum a consilio epistulae ad Dioscorum exemplar Gestis Chalcedonensibus inserendi non alienum fuisse suspicor. sunt enim in illa loci qui desunt in eo codice [Z] qui ad Theodoreti epistularum collectionem reddit, habentur in Gestorum codicibus BV et uersionibus Latina et Syriaca, quas ad Gestorum memoriam pertinere non est cur dubitetur:

1. p. 245, 33/p. 246, 1 (fides Nicaena), ήν καὶ ἡ ἐν Ἐφέσωι ἀγίᾳ σύνοδος κρατεῖν διηγόρευσεν BVΛΣ om. Z
2. p. 247, 17—19 ὅτι δὲ καὶ τοῖς περὶ Νεστορίου ὑπαγορευθεῖσι τόμοις ὑπὸ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Ἰωάννου δις ὑπεγράψαμεν, μαρτυροῦσιν ἡμῶν αἱ χεῖρες. ἀλλ’ οὗτοι — πειρώμενοι BVΛΣ om. Z
3. p. 247, 30—32 τούτων δὲ παρ’ ἡμῶν οὕτως εἰρημένων τὰς Ἱεράς σου εὐχὰς παρασχεῖν μοι, δέσποτα, καταξίωσον καὶ ἀντιγράφοις εὐφράναι δηλοῦσιν ὡς ἀπεστράφη σου ἡ ἀγιωσύνη τοὺς συκοφάντας BVΛ[Σ deficit] om. Z

Si sollemnis salutandi formulae p. 248, 1. 2 ratio non habetur, tertius locus claudit epistulam. talia siue in exemplis singularibus siue in collectionibus modo retinentur, modo omittuntur; sententiam a Theodoreto scribi non potuisse nequit probari. suspicioni subiacet sententia relativa loci primi; fidei enim fundamentum esse symbolum Nicaenum confirmatum a synodo Epheseno, id est decreto illo quod extat in gestis de Charisio [t. 11, 7 p. 105 sq.], iterum iterumque decantatur ab Eutychi Diocoro uniuersis episcopis in concilio Epheseno altero; praeterea secundum tempora Theodoretus de concilio Epheseno priore acerbe iudicauit [cf. e. g. t. 14 ep. 131. p. 134, 13. t. 1

5 Coll. Palat. 41, 15. 16]. sed Marcianum imperatorem in constitutionibus *Venerabile catholicae* [p. 478, 10 sq.] et *Divinae semper potentiae* [p. 481, 29 sq.] concilium Ephesenum Nicaeno et Constantinopolitano adiunxisse non debet praetermitti. quae altero loco habentur, neque falsa sunt neque uera. fidei formulam quae a. 433 inter Cyrillum et Iohannem Antiochenum conuenit [cf. quae t. 11, 8 p. 13 composui], Theodoretus approbavit, Nestorii damnationem quam Cyrillus a Iohanne impetraverat, primo acriter refutauit [cf. t. 14 ep. 183. 187. 198. 208], deinde secundum pactionem sibi a Iohanne in scripto datam litteris secretis ab illo omnem potestatem accepit utendi *fiducialiter machinationibus atque dispensationibus, ut fratres nostros qui a nostra unitione discissi sunt, suorum membrorum coaptatione reiungeret* [l. c. ep. 210]. per aliquod tempus quieuisse uidetur, sed ordinationibus a Iohanne in prouincia Euphratesia praesumptis se ab illius communione abscidit [ep. 216]. ne tum quidem propositi tenax cum Iohannem *depositionis* (sc. Nestorii) *subscriptionem minime exigentem ab eis qui id facere nollent* inuenisset [ep. 248, similiter 249], in communionem cum illo rediit [ep. 254. 256]. duas istas subiectiones in scripto a Theodoreto factas esse facile sumitur, sed illis damnationem Nestorii non infuisse non minus certum est.

Quod problema ut soluatur, eruendum est qua uia epistula ad Dioscorum in Collectionem B peruenire potuerit. si multo post concilium ipsiusque mortem Theodoreti epistula ex libro qui eius epistulas continebat, a collectore quodam desumpta esse putatur, nescio qua ratione loci istius siue adiectio siue omissio explicetur. neque enim anathema Nestorio datum id crimen erat quo Theodoreto liberandus esse uideretur, neque tam doctus extabat interpolator ut duas istas subscriptiones ex Irenaei Tragoedia siue aliunde expiscaretur. si uero Epistularum collectio B statim post concilium auspiciis imperatoris composita est, epistulae exemplum nisi ab ipso Theodoreto siue sponte offerri siue rogantibus praestari non poterat, neque ab illo alienum erat tali exemplo ea addere quae utilia et opportuna uidebantur. qui coram concilio Nestorium quondam amicum anathematizauit ut episcopatus redderetur, is non mirum si epistulae dudum scriptae inseruit et hoc a se dudum antea neque semel tantummodo factum esse; concilium Ephesenum quod olim abominatus est, Nicaeno adiunxit, ne ab imperatore dissentire uideretur. quo tempore et concilio Theodoreti ipsius epistulae colligi atque edi coptae sint, nescitur; in eiusmodi collectione litterarum illarum ad Dioscorum exemplum anticum neque id quod in Gestis Chalcedonensibus extabat, adhibitum est neque obstat quod clausula p. 247, 30—32, sicut fit, omissa est.

Extat igitur per Theodoreti ad Dioscorum epistulam atque allocutionem ad imperatorem, quae initium faciunt illa epistularum collectionis quae Gestorum partem primam concludit, haec eius quae Gestorum finem sequitur, quasi uinculum aliquod quo ista inter se coniungantur. etiam artius inter se cohaerent synodi epistula ad Leonem [21] et Collectio B, cuius consilium atque finem esse in partis alterius praefatione p. xi sq. exposui, ut controversiae de sedis Constantinopolitanae priuilegiis summa proponatur. neque sine consilio synodi epistula quae omnibus illis quae Collectione B comprehensae sunt, anterior est, ab eis separata et in ultima collectione posita esse uidetur, ut maioris auctoritatis locum obtineret uniuersaeque synodi sententia de urbis regiae nouaeque Romae nomine ornatae episcopatu manifesta fieret, quamuis acriter legati Romani atque pontifex ipse resisterent.

Quae epistulam ad Leonem secuntur Marciani constitutiones et coniugum augustorum epistulae [22—31] ueram Gestorum appendicem constituunt, quae cum illis nisi materia iam non cohaeret. priusquam de eis disputem, commodum erit de eorum memoria Latina ea praemittere quae necessaria sunt. ultimae tres epistulae

[29—31] antiquo tempore non translatae sunt. quae praecedunt [26—28], ordine inuerso [28. 26. 27] et aucta Palaestinensium episcoporum litteris synodis extant initio codicum illius epitomae quae nomine uolgari codicis encyclii appellatur atque in uolumine quinto huius tomi edetur. ex Gestorum Chalcedonensium appendice illas epistulas [26—28] esse desumptas, quantum uideo, probari nequit. constitutionum 22. 23 textus Latinus, qui primarius est, extat in rerum Chalcedonensium Collectione Vaticana et aliis, quae omnes in uoluminis alterius parte altera edentur, neque ex Gestorum appendice petitus est. at accurata eget discussione locus quem occupant ea quae tradita sunt [20—25], in Gestorum uersione Latina, quam littera Φ signare soleo, neque hoc institui potest nisi paucis de tribus illius recensionibus praemissis; plura uoluminis tertii praefationibus reseruanda sunt.

Primam Gestorum Chalcedonensium omnium, non partis tantummodo alicuius uersionem non antiquorem esse Dionysii exigui translatione altera canonum dudum constitit; ea enim sine ulla fere discrepantia utitur. Friderici Maassen suspiciones [p. 742 sq.] omni carere fundamento t. IIII 2 p. xvii sq. 15, 2 p. IIII sq. exposui. at eam confectam esse etiam posterius, quando Vigilius papa, qui eam et in Constituto [Coll. Auell. 83] et in epistula concilio quinto posteriore [t. IIII 2 p. 138 sq.] allegat, de tribus capitulis conciliique Chalcedonensis auctoritate cum Iustiniano certabat, elucet ex Gestis Chalcedonensibus 17, 18. qui in illa actione leguntur canones synodi quae habita est ab imperatore Theodosio I Constantinopi sub Nectario episcopo atque dici solet CL patrum, inscribuntur Graece [p. 455, 2] Συνοδικὸν τῆς βασιλείου, quorum loco eisdem uerbis in omnibus uersionis Latinae recensionibus legitur:

SYNODICVM PRIMI CONCILII SVB NECTARIO EPISCOPO CONSTANTINOPOLIS EPISCOPORVM
CENTVM QVINQVAGINTA.

concilium sub Nectario habitum non dicitur primum nisi ut opponatur alteri ab Iustiniano conuocato et sub Menna habito. haec prima uersio Gestorum [Φ^a] paulo post correcta atque aucta est a trium capitulorum etiam post concilium quintum defensoribus, qui cum alia nouauerunt tum canones ex loco legitimo et antiquitus tradito qui erat post actionem sextam, ad locum paenultimum qui est ante actionem xvii de priuilegiis sedis Constantinopolitanae, transtulerunt alio non commoti consilio nisi ut commodius contra tria capitula et concilium quintum omnia quaecumque post symbolum fidei, imprimis quae de Theodoreto et Iba acta sunt, defenderent tamquam a canonibus et expositione fidei solui non possent [cf. Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. xxxii 2 p. 18]. confecta est haec recensio [Φ^c] non aliter quam antiqua Constantinopi ante a. 564; tum enim Rusticus diaconus et ipse trium capitulorum defensor intrepidus codices recensionis Φ^c adeptus coepit unum ex illis emendare notisque criticis instruere, quae ἔκδοσις apographis conseruata et diuulgata post recensiones Φ^a et Φ^c tercia est [Φ^r]. dixerunt qui Iustiniano auctore tria capitula accusabant, ad Romanam ecclesiam definitionem tantum fidei, non etiam gesta concilii Chalcedonensis fuisse perlata [Facund. 5, 4 p. 716]. perlata ea esse testatur ipse Leo [ep. 60 p. 67, 1], sed et ipsi et totius partibus Occidentis Graeci sermonis imperitis per centum annos ignota remanserunt, donec eorum qui pro tribus capitulis pugnare non desierunt, zelo atque doctrina factum est, ut temporis spatio non maiore quam paulo amplius decem annorum uersio illorum Latina conficeretur augeretur emendaretur; hoc facto trium illarum recensionum exemplaria iterum iterumque transscripta sunt.

Vt ad rem propositam redeam, antiquae uersionis exemplaria concilii allocutionem ad imperatorem [20] atque epistulam ad Leonem [21] post eam actionem quae de priuilegiis sedis Constantinopolitanae est, non aliter exhibit quae codices

Graeci, quae uero in illis secuntur, omittunt omnia utpote a Iustiniani saeculo aliena. recensio Φ^c finem facit in allocutione [20] praeter codicem Bobbiensem ubi ratione singulari, quam supra [p. xiii] exposui, illa inter Epistularum ante Gesta collectionem ipsaque Gesta collocatur; omittitur epistula ad Leonem [21], coniecerim quia illius recensionis auctoribus, dum contra Vigilium Pelagiumque Iustiniano obsecutos pugnant, non oportunum uidebatur etiam priuilegia Constantinopolitana contra Leonem defendere. finis Gestorum corporis etiam apud Rusticum [Φ'] est allocutio [20]; sed quae secuntur usque ad constitutionem *Diuinae semper* [25], translata sunt post actionem de Dioscori damnatione. ibi habentur [III 104—108 in mea editione huic usque manu tantummodo scripta] sub inscriptione *Leges sanctae memoriae principis Marciani quas beatissimus Leo papa in suis confirmauit epistolis*; secuntur in codicibus *de prohibitis putationibus* [sic] a xpianis edictum ciuibus nr̄is constantinopolitanus [sic], quae hoc loco delenda sunt.

Impp Caesares Flavius Valentinianus pontifex inclitus Germanicus inclitus Alamannicus inclitus Sarmaticus inclitus tribuniciae potestatis uicies septies imperator uicies septies consul septies et Flavius Marcianus pontifex inclitus Germanicus inclitus Sarmaticus inclitus Alamannicus inclitus Francicus inclitus tribuniciae potestatis uicies septies [falsch, es muß heißen ter] imperator consul semel de prohibitis disputationibus a Christianis edictum ciuibus nostris Constantinopolitanis

[III 104] *Imp Valentinianus et Marcianus augusti. Tandem aliquando etc.* [= 23 Gestorum Graecorum; constitutio data est d. 7. m. Febr. a. 452]

[III 105] *DE EODEM EDICTVM SECUNDVM CIVIBVS NR̄IS CONSTANTINOPOLITANIS IDEM AVGUSTI Venerabilem catholicae etc.* [= 22 Gestorum Graecorum; constitutio data est d. 13. m. Mart. a. 452]

Interpretatio legis Theodosii iunioris, quam pro Eutyche seductus a Chrysaphio promulgauit, quam nunc ideo posui ut quia beatae memoriae principis Marciani lex hanc subsecuta destruxit, etiam tali collatione noscatur quid amplectendum quidque uidendum sit de haereticis Nestorianis et fide catholica

[III 106] *Olim quidem etc.*

[III 106^a] *Lex haec de Nestorio recte continens, contra orthodoxos uero peruerse et pro illa nihilo minus utilitate inserta est, ut sciat lector quia sequens lex principis Marcianni [cf. p. 481, 1 sq.] ideo nominatim de Iba nihil dixit, quoniam nec in ista sic legitur, sed specialiter ab ista damnatos specialiter soluit, generaliter uero et illa [corrupte, coniecerim atticta] generaliter attigit. sicubi autem de Iba in huius legis quae sequitur exemplaribus inuenitur, ut superfluum deputetur, quia et nos ita nos alicubi posuisse recolimus, quod ex uerioribus Acumitorum exemplaribus duximus emendandum*

De infirmandis quae contra sanctae memoriae Flavianum episcopum Constantinopolitanae urbis, et confirmandis quae postea pro eo a sancta synodo Calchedonensi statuta sunt

[III 107] *Idem augusti, id est Valentinianus et Marcianus Palladio praefecto praetoriorum Orientis. Gloria numquam etc.* [= 24 Gestorum Graecorum; constitutio data est die 6. m. Iul. a. 452]

De confirmandis quae a sancta synodo Calchedonensi contra Eutychem et eius monachos statuta sunt

- [III 108] *Idem augusti Palladio praef. praet. et eodem exemplo Valentianio p̄fo Illyrici Tatiano p̄fo urbis Vincomalo magistro officiorum et consuli designato. Amplae omnipotenti deo [ita Rusticus siue eius codices ex Graeco; ipsa constitutionis uerba seruata sunt in collectione Hispana et codice Albigensi 2 Diuinae semper potentiae] etc. [= 25 Gestorum Graecorum, constitutio data est eodem die quo ea quae praecedit]*

RELATIO SCAE SYNODE CALCHEDONENSIS AD BEATVM PAPAM LEONEM GENERALITER
DE OMNIBVS GESTIS

- [III 109] *Sancta et magna et uniuersalis synodus quae per gratiam dei et sanctionem piissimorum et amatorum Christi imperatorum nostrorum collecta est in Calchedonensium metropoli prouinciae Bithyniae sanctissimo et beatissimo Romanorum archiepiscopo Leoni. Repletum est gaudio etc. [= 21 Gestorum Graecorum]*

EPISTOLA SCISSIONIS ET BEATISSIMI ATQVE APOSTOLICI DI GRATIA PER OMNIA PLENI
LEONIS PAPAE omnia gesta sanctae Calchedonensis synodi firmans et sola illa infringens
quae per ambitionem Constantinopolitanorum gesta sunt contra Nicaeni statuta concilii,
quae subiecta epistola respondit ad relationem sanctae synodi supra scriptam

- [III 110] *Omnem quidem fraternitatem etc. [= Leonis ep. 64, cuius uersio Graeca extat
in Epistularum Collectione B 20]*

Hanc istius collectiunculae formam ex ipsa Rustici editione exhibent codices Parisinus 11611 et Montepessulanus 58; in codice Veronensi LVIII omnia sicut in codicibus Graecis ad finem Gestorum reiecta sunt ordine ita mutato ut relatio synodi [III 109] non aliter quam in Graeco et Φ^a sequeretur allocutionem synodi, lex Theodosii [III 106] in fine post Leonis epistulam [III 110] collocaretur omissa Rustici adnotatione [III 106^a]. Uel inde haec Rustici editione posteriora esse apparet; confirmabitur hoc multis aliis codicis Veronensis proprietatibus in uoluminis III prae-fationibus.

Collectiunculam a se compositam esse Rusticus in eis declarat quae [106^a] legis quam Theodosius post synodum Ephesenam alteram promulgauit, interpretationi a se confectae subscrispsit. In inscriptione quadam, quae iam non extat, Ibam ab imperatore Marciano in constitutione *Gloria numquam* non minus quam Flauianum Eusebium Theodoreum nominatum atque illius synodi damnatione absolutum esse contenderat, constitutionis exemplari interpolato in errorem perductus. Exemplar genuinum in codicibus Acoemitanis nactus errorem ita correxit, ut ex ea ipsa lege quae a Marciano per constitutionem illam cassata est, probaret necesse non fuisse ut Ibas expressis uerbis nominatus absoluueretur; neque enim in lege Theodosiana nominatim eum fuisse damnatum. Quae sapiunt omnia Rusticum trium capitulorum impigrum defensorem, cuius imaginem satis claram exhibit Collectionis Casinensis pars altera quam in t. 1 uol. 4 olim edidi. Legis Theodosianae exemplari Graeco quomodo potitus sit, nescitur; ex codicibus bibliothecae Acoemitorum, quos Gestorum Chalcedonensium fuisse patet, desumpsit quae in Graecis sunt 23. 22. 24. 25, quibus singulis singuli textus Latini primarii praepositi erant, sicut in Epistularum ante gesta collectione [cf. part. 1 p. x]. Neque enim constitutiones 22—25 ex Graeco translatas esse inde sequitur quod aliae illae collectiones quae praeter Rusticum constitutiones 22. 23. 25 continent, eadem uerba exhibent Latina pauca quae Rusticus ex Graeco im-

mutauit. ceterum ne Graecus quidem textus priuato labori debetur, sed scrinio ab epistulis graecis imperatoris; in partibus enim Orientis constitutiones utroque sermone proponebantur.

Neque tamen simpliciter quae in Gestorum codicibus Graecis inuenierat, Rusticus repetiit, sed sensum isti collectioni substituit sui ipsius proprium per inscriptionem, quam suam esse uel eo prodidit quod contra stabilem et Gestorum et Epistularum eis adnexarum usum Marciani nomini adiunxit *sanctae memoriae*. ibi enim leges quas Marcianus de concilii Chalcedonensis auctoritate constituit, a Leone confirmatas esse contendit atque in eundem finem et concilii litteras ad papam paenultimo, Leonis responsum quod ex Epistularum collectione B [20] desumpsit, ultimo loco posuit, iterum omnia in Chalcedonensi concilio gesta praeter priuilegia sedis Constantinopolitanae a Leone per hanc epistulam esse firmata pronuntians. in utraque inscriptione epistularum et primae [104] et ultimae [110] Rusticus contra ueritatem peccat: papa Romanus leges augusti confirmare ne potuit quidem atque ep. 64 Leo Dioscori damnationem et symbolum approbavit, priuilegiis sedis Constantinopolitanis contradixit, de ceteris gestis uel ea de causa tacuit, quia Latine non uersa ei parum nota erant [p. 67, 1 sq.]. at defensori trium capitulorum utile gratumque erat ex edictis constitutionibus epistulis ostendere uiribus unitis Marcianum imperatorem Leonemque papam pro Chalcedonensis concilii pugnasse auctoritate, quam debilitare illius aetate Vigilium molliter resistentem coegit Iustinianus. neque latet qua ratione commotus appendicem praeter partem ultimam, quam pariter atque ceteri Latini abiecit, ex fine Gestorum in eum locum transtulerit, quem obtinebat obtinetque Epistularum Collectio B in codicibus Graecis, post actionem de damnatione Dioscori. eius enim consilio sicut aptissima erat Leonis epistula qua synodum Chalcedonensem sua muniit auctoritate, ita incommodae erant ceterae Collectionis B epistulae de controuersia quae inter papam atque Marcianum Anatoliumque orta erat quasi sola nubes in temporum illorum splendore; magis e re quae suo tempore agebatur, fore duxit, si cum Leonis epistula concilii relationem cui illa respondet, ex appendice desumptam coniungeret imperatorisque constitutiones praemitteret. ita loco Epistularum collectionis quae in Gestis Graecis primam partem conclusit, alia et similis et diuersa tertiae Gestorum Latinorum rectioni eodem loco accreuit, appendicis uero nihil remansit nisi allocutio ad imperatorem, sicut in uersione antiqua correcta Φ^c.

Haec sufficere puto ut manifestum fiat de primario appendicis fine atque consilio neque ex antiqua uersione neque ex Rustici mutationibus aliquid disci posse: qui illa discussurus est, oportet operam in ipsis Graecis contineat. in primis monendum est ne Marciani et Pulcheriae epistulae 26—31, quia in Gestorum uersione Latina Φ non extant, ab eis quae praecedunt, diuellantur. idei est finis ut aduersarii Chalcedonensis concilii admoneantur illius fidem Nicaenae conuenire neque nouam esse, sed unice ueram. eiusmodi aduersarii extitere Constantinopoli [23 p. 479, 24 sq. 22 p. 478, 26 sq. p. 482, 29 sq.], uolumina quoque longa scripserunt atque diuulgauerunt [p. 483, 3]; acriore uero zelo idem certamen exarsit in Palaestina et pugnare coacti sunt augustus et augusta contra monachorum illorum libellum ad Pulcheriam destinatum [26 p. 483, 28 sq. 485, 4 sq. 24 sq. 487, 4 sq.] et Theodosii sede Hierosolymitana potiti contra synodum Chalcedonensem inuestiuam [30 p. 492, 33 sq. 31 p. 494, 9. 25]. epistula 28 monentur monachi Alexandrini ne peccent contra eam constitutionem [22] sicut ubique, ita Alexandriae quoque propositam, quae initium facit praceptorum imperatoris. neque inter se tantum haec series firme atque indiuisibiliter cohaeret, sed cum iis quoque quae ei praecedunt. pronuntiant et contendunt augustus et augusta

adhibito argumento quod ex Cyrillo desumpserunt [cf. p. 485, 14 sq. 487, 26 sq. cum locis Cyrillianis quos t. 1 r. 8 p. 63 s. u. φυσική et φύσει collegi], 'sollemnique addita confessione [p. 485, 33 sq. 487, 33 sq. 489, 17 sq. 491, 26 sq. 493, 23 sq. 494, 29 sq.] se non uane φυσιολογεῖν neque duos Christos introducere, sed fidem patrum non aliter quam synodus Chalcedona a se conuocatam sequi. eundem finem persecuta docet synodi allocutio a Theodoreto conscripta fidem Nicaenam Chalcedone non esse innouatam [p. 470, 4 sq.].

Iam quaeritur quo tempore ista appendix composita sit. Pulcheriae litterae ad Bassam [31], quae simul cum eis scriptae sunt, quas coniux ad Macarium in monte Sina [29] et ad synodum Palaestinam [30] destinauit, anteriores sunt mense Iulio a. 453 [cf. part. 1 p. xii], neque tamen multo; postquam enim ab ipso imperatore prouincias Palaestinas ad unitatem fidei reuocatas esse [p. 494, 17 sq.] comperit, Leo illi congratulatur de hac re d. 9. m. Ian. a. 454. similiter in Iohannis Rufi uita Petri Iberi [p. 55, 12. 57, 1] narratur sex fere menses postquam ille a Theodosio Hierosolymae ordinatus die 7. m. Aug. a. 452 in ecclesia Maiumensi primam missam celebrauerit, Marcianum omnes episcopos a Theodosio ordinatos sedibus pelli iussisse eosque huic praecepto cessisse, id est mense Februario a. 453. ultima omnium appendicis epistularum est ea qua imperator leniter atque clementer admonet monachos Alexandrinos ut se uniant orthodoxorum ecclesiae [28]. postquam enim Dioscorus *perfidiae incensor* [Leo ep. 83 p. 94, 8] die 4. m. Sept. a. 454 in exilio Gangrensi mortem obiit [Seuer. ep. 4, 9], in aula Constantinopolitana noua spes effloruisse uidetur; missus est Alexandriam Iohannes decurio qui ipsi concilio adfuerat [cf. p. 459, 10], ut monachis persuaderet ibi nihil contra ueram fidem actum esse [p. 489, 33]. quam rem sibi a Iuliano Coensi qui apostolicae sedis res in comitatu agebat, nuntiatam esse Leo scribit ep. 85 d. 11. m. Mai. a. 455; uidetur igitur epistula imperatoris 28 sub finem anni 454 scripta esse. at spes illa fefellit; odium quo non Alexandrini tantum, sed tota Aegyptus contra synodum Chalcedonensem flagrabat, Dioscori morte non ad incertitudinem conuerti paratam delapsum est, sed uiolentius et in placabilius exarsit. necessitate coactus Marcianus d. 1. n. Aug. a. 455 constitutionem *Licet iam sacratissima* [L 1111 886 = M v11 517] praecipue in Alexandrina ciuitate et per uniuersam Aegyptiacam diocesin edictis propositis promulgari iussit. qua iteratur constitutionis *Diuinae semper seueritas*; longe ab admonitionis clementia quac spirat in epistula quam ante sex fere menses imperator ad monachos Alexandrinos direxerat, distat constitutionis initium quod ex editione mea Rerum Chalcedonensium collectionis Vaticanae 15 [uol. 112] hic adfero: *Licet iam sacratissima constitutione mansuetudinis meae cautum ac definitum sit quae in eos seueritas exercenda sit qui Eutychetis uel Apollinaris haereticam peruersitatem secuti a religione et fide catholica deuiarunt, Alexandrinae tamen urbis ciues atque habitatores tantis sunt Apollinaris infecti uenenis, ut necessarium fuerit ea quac ante iam sanximus, repetita nunc etiam lege decernere. oportet enim ut sit numerosa seueritas sanctionum, ubi est licentia crebra culparum.* huius constitutionis durauit auctoritas; recepta est praeter Vaticanam in collectiones Quesnelianam et Hispanam, denique adhibita ab eis qui Iustiniani Codicem composuerunt [cf. 15. 8. 7, 6]. si iam extitisset, in appendice, de qua agitur, non deesset, omissa uero fuisse Marciani epistula [28] ad Alexandrinos; neque enim hominis certum consilium secuti erat haec duo imperatoris scripta quarum posteriore prius frustra missum esse declaratur, pariter uni eidemque collectioni inferre. confecta igitur est appendix eodem tempore quo altera pars Collectionis B [14—20], cuius ultima epistula data est d. 4. m. Sept. a. 454, atque Epistularum collectionis M forma primaria, quae inter Pulcheriae obitum mense Iulio 453 et nece-

Valentiniani d. 16. m. Mart. a. 455 composita est [cf. praef. part. I p. xii]. neque dubitare licet quin appendix eidem Marciani voluntati debeatur atque illae epistularum collectiones.

III. DE PRIMARIA GESTORVM CHALCEDONENSIVM EDITIONE EIVSQVE MVTATIONIBVS

Gesta concilii Chalcedonensis qualia in codicibus Graecis uersionibusque Latinis tradita sunt, certo quodam consilio in publicum edita esse uel inde apparet quod non secundum dies quibus episcopi consederunt, sed secundum argumenta in πράξεις = *actiones* distributa sunt temporis ratione non semper habita. ecce series dierum atque actionum, quas sicut semper, ita nunc quoque secundum codices Graecos et uersionem antiquam numero; uncis inclusi quae aliena sunt ab editione primaria:

- d. 8. m. Octobr. feria II: actio I
- d. 10. m. Octobr. feria IIII: actio III
- d. 13. m. Octobr. feria VII: actio II
- d. 17. m. Octobr. feria IIII: actio IIII
- [d. 20. m. Octobr. feria VIII: actio 18 de Caroso et Dorotheo. 19 de Photio et Eustathio]
- d. 22. m. Octobr. feria II: actio V
- [d. 23. m. Octobr. feria III: acta inter Maximum et Iuuenalem, cf. Rer. Chalc. Coll. Vatic. 6, 4 = *Abhandl. d. Bayer. Akad. d. Wiss. XXXII 2* p. 45]
- d. 25. m. Octobr. feria V: actio VI
- d. 26.* m. Octobr. feria VI: actio VIII. VIII. X
- d. 27. m. Octobr. feria VII: actio XI. [actio de Domno uol. III 3 = *Abhandl. d. Bayer. Akad. d. Wiss. XXXII 2* p. 41]
- d. 29. m. Octobr. feria II: actio XII. actio prior de sede Constantinopolitana [17, 8, 9, cf. *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss. 1930* p. 614¹]
- d. 30. m. Octobr. feria III: actio XIII. XIV. XVII
- d. 31. m. Octobr. feria IIII: actio XV. XVI.

Distributa est tota moles in tres partes: primam faciunt quibus aboletur concilii Epheseni alterius auctoritas, alteram tractatus de fide et canones, tertiam actiones particulares. haec dispositio ne turbetur, actio III de Dioscoro collocatur ante alteram qua primum de fide agitur, prorsus omissa est praeter mera corollaria qualia sunt actiones de Caroso et Dorotheo atque de Domno Antiocheno, non parua actio de Photio atque Eustathio quippe quae re ad tertiam, tempore ad alteram partem pertineret. ratio trium partium perspicua fit tribus collectionibus epistularum et constitutionum praepositis et adnexis et inter alteram et tertiam partem intercalatis, modo obseruentur istarum collectionum formae primariae [Collectio M 1—11. 13—17; Coll. B 14—22]. quibus collectionibus in primis altera et tertia manifestum fit cur actio de sede Constantinopolitana praeter temporis ordinem ad ultimi loci auctoritatem euecta sit. consilio editionis primariae neque librariorum lassitudine factum est ut in tertia parte catalogi episcoporum qui actionibus aderant, iam non pleni exscriberentur, sed metropolitarum tantum paucorumque eos sequentium episcoporum

¹) Codices Graeci ponunt actionem x d. 27., actionem XI d. 28. sed diebus dominicis concilia non sedent.

nomina continerent. ceterum notabile est catalogos actionum quibus iudices praesidebant, eundem ordinem seruare, discrepare uero catalogum actionis alterius cui soli episcopi aderant; obseruetur praeterea ubique inde a prima actione Eleutherium episcopum Chalcedonis metropolitis adnumerari, etsi non ante actionem sextam [6, 21] Chalcedon ciuitas metropolis nomen adepta est.

Fraude quadam, fortasse Iustiniani factum esse olim conieci [*Festgabe f. Jülicher* p. 211 sq.], ut sextam actionem ingressus esse solus Marcianus diceretur, tacetur de Pulcheria. at errauit. quamuis illam isti actioni cum augusto coniuge adfuisse per Anatolii testimonium [supra p. 249, 17. 18] omni exemptum sit dubitatione, non minore certitudine et gestorum codices Graeci uersionisque Latinae omnes tres recensiones et relatio, ni fallor, Iuliani Coensis ad papam Leonem [l. c. p. 211. *Zeitschr. f. neut. Wissensch.* 25, 52 sq.] testantur augustae praesentiam in acta non esse relatum. quod uerba prima quae gestorum quandam congeriem antiquissimam [cf. l. c. p. 208 sq.] introducunt, illam commemorant, ea narrationis rectae sane et uerae, sed non ipserum gestorum loco habenda sunt; quibus auctoribus et cui tempori adscribenda sint, in uoluminis II 2 praefatione exponendum erit.

Secundum morem anticum [cf. Philolog. 88 p. 246 sq.] in editione primaria non constitutionum epistularumque tantummodo exemplaria Latina uersionibus Graecis [cf. t. I 3 p. x. 114 p. xx. I, I p. xx] praemissa sunt, sed interlocutiones quoque legatorum Romanorum Latino sermone insertae ita ut interpretatio sequeretur [*Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1930 p. 615]. codices Gestorum Graeci haud pauca huius moris exempla praebuerunt Rustico [cf. eius adnotationes uol. 3 p. 40, 16. 94, 10. 228, 16. 18. 19. 230, 4. 234, 14]; in exemplari codicum qui nunc extant Graecorum, euauerunt Latina, sed remanserunt ea uestigia, quibus illa olim infuisse probetur, cf. I, 4/5. 273. 330. 336. 2, 4. 4, 7. 39. 5, 9. 6, 4. 8, 6 neque raro factum est ut gestorum translator Latinus in interlocutionibus Latine prolatis et primitus Latine editis sermonem primarium siue totum siue partim retineret [cf. *Sitzungsber. d. Bayr. Akad.* 1930 p. 622 sq.].

Gesta concilii collectionibus epistularum et constitutionum instructa publicandi ansam praebuerunt primo uolumina quae aduersarii Constantinopoli [p. 483, 3] et in Palaestina [p. 492, 33 sq. 494, 9. 23] contra synodum et Leonis tomum conscriperunt atque diuulgarunt. neque remedium a Leone propositum ut illius tomus Graece uersus ab iudicibus clero et plebi Alexandrinae legeretur [uol. 4 p. 84, 16 sq.], sufficere uidebatur; sibi enim gloriam concilii conuocati et ad finem perducti reseruabat Marcellianus [cf. part. I p. x sq.]. deinde uero et occasio et causa editionis erat controuersia quae inter Marcellanum Anatolium totam synodum et legatos Romanos ipsumque Leonem sub finem concilii exarsit de sedis nouae Romae priuilegiis; quamuis prudenter, tamen non ambigue et epistularum collectiones et ipsorum Gestorum dispositio eo tendunt ut imperatoris conciliique consensus aduersus Leonem clarus manifestusque euadat. Marcelliani ergo auspiciis adhibitis hominibus utriusque sermonis neque Latini minus quam Graeci peritis [cf. part. I praef. p. xii] editionem primariam anno fere 454, certo ante mortem Valentiniani [d. 16. m. Mart. a. 455] confectam esse ea probabilitate quam in eiusmodi quaestionibus consequi licet, mihi uideor demonstrasse.

Quae gestorum siue, ut uerbo sollemni utar, monumentorum dicitur fides, eam integrum non habent nisi authentica uel eorum exemplaria sine mutationibus descripta. etiam paratis et mutatis, ut in publicum edantur, tantum remanet auctoritatis, ut facile neglegatur eiusmodi monumentorum editiones non solius ueritatis causa fieri, sed istam ueritatem subici finibus et consiliis eorum qui ob certas res gestas uel ge-

rendas istas editiones institui uolunt, taleque munus hominibus committi solere magis dominis oboedire paratis quam ipsi ueritati seruire. maximam sane gestorum Chalcedonensium partem pro solido firmoque fundamento historiae habendam esse apud omnes prudentes peritosque constat constabitque; si quis uero eorum editionem primariam prorsus immunem fuisse crediderit mutationibus contra ueritatem illatis, is facile confutabitur Leonis epistula primo Latine, tum Graece interpolata et mutata quae miro quodam modo Epistularum collectioni M primariae praefulget [= Leon. ep. 25]. neque minor uis probandi inest interpolationibus quibus interlocutiones legatorum Romanorum in actione xvii corruptas esse olim demonstrauit [Sitzungsber. d. Berl. Akad. 1930, 622 sq.], eo tantum errans quod eas Iustiniani saeculo adscribere malui quam ipsis Marciani temporibus. hae maculae sunt non admodum difficulter detersae; intricatus obscuriusque res se habent in actione xi de Iba Edesseno.

Interlocutioni quae ab episcopis Photio Tyri et Eustathio Beryti Tyri facta et in concilii Chalcedonensis actione x lecta est, haec praemissa est sollemnis loci temporisque notatio [p. 373, 10 sq.]:

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαύιου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων πρὸ πέντε Καλανδῶν Μαρτίων ἐν κολωνίαι Τύρῳ λαμπροτάτηι μητροπόλει ὑπατικῆι ἔτους τετάρτου ἑβδομηκοστοῦ πεντακοσιοστοῦ μηνὸς Περιτίου δεκάτηι, κατὰ ‘Ρωμαίους Φεβρουαρίου πέμπτῃ καὶ εἰκάδι, ἵνδικτιῶνος α.

de die constat: apud Tyrios mensis Peritius incipit a d. 16. m. Februarii. similiter congruunt annus post consulatum Zenonis et Postumiani = 449 atque Tyriorum 574, qui numeratus est inde a d. 18. m. Nou. a. 126 a. Chr. [cf. RE 1, 647]. sed differt indictio: prima enim indictio currit inde a d. 1. m. Sept. a. 447 usque ad d. 31. m. Aug. a. 448.

Alia ratione, sed non minus euidenter sibi contraria habet notatio quae praecedit cognitionis Berytiae gestis in actione xi [p. 378, 25]:

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαύιου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων Καλάνδαις Σεπτεμβρίαις ἵνδικτιῶνος δευτέρας ἐν κολωνίαι φιλοχρίστωι Βηρυτῷ.

ut indictio ii, quae inde a d. 1. m. Sept. a. 448 usque ad d. 31. m. Aug. a. 449 currit, non falsa esse uidetur, ita dies uerus esse non potest. Kalendae enim Septembres a. 449 non congruunt cum d. 22. m. Aug. a. 449, quando in gestis synodi Ephesinae alterius Ibae causa tractata est non sine cognitionis Berytiae frequenti mentione. neque referri possunt ad a. 448; obstat enim non consulatus tantum, sed etiam ea quae de causae initio uariisque statibus aliunde nota sunt. accusatio quā in quattuor presbyteri Edesseni Samuhel Eulogius Cyrus Maras episcopis Ibae Edesseno eiusque nepoti Danihelo Carrensi intulerunt, primo tractata est coram Domno archiepiscopo in synodo Antiochena [p. 380, 32—381, 25. Act. Ephes. in Abhandl. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. xv 1 p. 56, 28 ff. p. 40, 8 sq.], quae habita est tempore paschae a. 448, quando constitutio contra Nestorianos atque Irenaeum illic proponebatur [Act. Eph. p. 58, 1 sq. 118, 18 sq.], quae data est Constantinopoli d. 17. m. Febr. a. 448 [t. 1 1, 4 p. 66. 67]. at Domni iudicio spreto primo Samuhel et Cyrus, tum Maras et Eulogius Constantinopolim profecti ab imperatore et a Flauiano archiepiscopo impetrarunt ut causa cognoscenda traderetur tribus episcopis Photio Tyri Eustathio Beryti Vranio Himeriorum atque Damascius tribunus et notarius Ibam et Danihelum ex Osroena prouincia in Phoeniciam deduceret. commonitorium Damascio datum est d. 26. m. Oct. [p. 378, 24]; annus in gestis iam non extat, sed non potest alius fuisse quam a. 448. inde sequitur synodus Beryti Kalendis Septembribus a. 448 non habitam fuisse, sed postea; dupli enim itineri Edessam et Edessa

Berytum non paruo temporis spatio opus erat. atque post initium a. 449 cognitionem Beryti habitam esse constat praeter consulatum gestis praemissum etiam ex eis quae in synodo Ephesena altera Eustathius episcopus Beryti narrat de eis quae post Ibae causam Beryti contra Danihelum Carrensem acta fuerint [Act. Eph. p. 68, 21 sq.]; dicit enim deictionem Daniheli dilatam esse propter quadragesimam. quae quoniam illo tempore in diocesi Orientali octo hebdomades durasse uidetur [cf. *Rahlfs, Nachr. d. Gött. Ges. d. Wiss.* 1915, 99 sq.], pascha uero a. 449 d. 27. m. Mart. celebrabatur, initium cepit prid. Kal. Febr. atqui interlocutio quae a Photio Eustathioque Tyri prolata est, secuta est cognitionem quam tres illi episcopi Photius Eustathius Vranius Beryti habuerunt; illa enim interlocutio dicitur τὰ ἐπικριθέντα παρὰ Φωτίου καὶ Εὐσταθίου p. 372, 20 neque in cognitione Berytia umquam commemoratur, immo constitutio imperatoris praefulget cognitioni Berytiae [cf. p. 379, 8 sq.], non Tyriae. inde sequitur cognitionem Beryti a tribus illis episcopis habitam esse non multo tempore ante d. 25. m. Februarii a. 449, inductionis uero numerum in priore notatione, diei in altera falso sum esse.

Horum plurima perspexit Tillemont [15, 897] quamuis gestorum Ephesenorum ope destitutus, in alia uero et grauiore difficultate neque ille neque aliis quis offendit. quando peruenit quae Chalcedone facta est lectio cognitionis Berytiae ad locum, ubi tribus episcopis cognitoribus potentibus εἰ φάνεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυρίλλου Ἱβας αἱρετικὸν αὐτὸν ὄνομάζων καὶ αἱρετικὸν αὐτὸν ἔχων, ἀποδείξατε, respondet Maras accusator ἀποδεικνύομεν [p. 391, 3—6], non sequitur probatio, tacere uidentur et iudices et accusator. etiam maiorem faciunt stuporem quae extant post Maraे responsum, iam non ad lectionem pertinentia ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος σηκρητάριος ὅμοιως ἀνέγνω. uerba quae sunt ὁ αὐτὸς et ὅμοιως manifeste recurrent ad initium lectionis eorum quae Beryti gesta sunt p. 378, 5, at non praecessit sollemnis iudicium interlocutio qua noua lectio iubetur, et, quod inauditum est, sequitur formula *legi legitimus legit* Graece uersa qua iudices interlocutionem suam recte exceptam esse agnoscere solent. nulla his turbis remedia praestantur siue codice siue uersione neque corruptelae suspicio locum habet, noxa subesse uidetur eodem illata consilio quo corruptiones numerorum in eis quae gestis Tyri ac Beryti praescripta sunt.

Res ipsa certa est atque manifesta, de istarum uero consilio mutationum et mutilationum clare atque perspicue eruendo uereor ne paene desperandum sit. gestorum Beryti ultima pars quae, sicut dixi, abrupte intercepta est, aliquo modo suppleri potest ex eis quae mense Aprili a. 449 Edessae coram Flauio Chaerea comite primi ordinis et praeside prouinciae Osroenae acta et in synodo Ephesena lecta sunt. narrat ibi Samuhel Ibae accusator tres testes ab accusatoribus Beryti productos, sed neque ab Iba neque ab episcopis cognitoribus esse acceptos [Act. Ephes. p. 40, 26 sq.]: conferenda sunt quae in Beryti gestis quae Chalcedone lecta sunt, de his testibus proferuntur p. 386, 20. 21. 28. 29. 36. 37. p. 387, 5—14. 35—p. 388, 1. 25—27. 34—37. 389, 25. 26. deinde nonnulla pergit narrare idem Samuhel quae in gestis Chalcedonensis iam non extant [Act. Eph. p. 40, 35 sq.], etiam duos alias testes aduenisse uesperi atque postridie esse oblatis, sed a iudicibus refutatos. multa se et consortes contra dixisse, quae continerentur in gestorum monumentis Beryti confectis; se ipsum dixisse (Syriaca p. 42, 2—4 uerto Graece): βιαζόμεθα· οἱ νόμοι πέντε οὐ παραιτοῦνται. δέχεσθε τοὺς προτέρους ἡ τούσδε ἡ ἀπαντας ἡμᾶς ἀμα. addit, ut narrationem claudat: καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἔδοξεν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἡ ὑπόθεσις οὕτως ἐωμένη περὶ τοῦτο γε τὸ κεφάλαιον. post haud pauca exemplar epistulae ad Marim Persam a se et consortibus prolatum esse dicit Ibamque esse confessum exemplar illud esse epistulae a se scriptae:

haec inesse monumentis gestorum Beryti ipsaque epistulae ibidem lectae uerba [Acta Ephes. p. 52, 14 sq.].

Etsi non plena extant quae in cognitione Beryti monumentorum fidei tradita sunt, dubitari nequit tres illos cognitores imperatoris mandatum non ita strenue executos esse, ut iudicium certa sententia terminaretur. accedit alterum. obscurum est quomodo fieri potuerit ut duo ex illis iudicibus Photius et Eustathius sine Vranio [cf. subscriptiones p. 375, 10 sq.], sed cum illis quattuor accusatoribus Beryto Tyrum profecti rem non sententia judiciali, sed pacto ab Iba et accusatoribus accepto suscripto que perficerent. accusatores certe pacto non stetisse eis probatur quae postea mense Aprili a. 449 Edessae gesta sunt. neque illa obscuritas eis clarescit quae Photius quamuis seuere atque euangelio proposito a iudicibus interrogatus profert [p. 377, 21 sq.]. quamuis enim ea tantum quae Tyri acta sunt, attingere magis quam enarrare uideatur atque ita de Beryto tacere, ut iudices ea quae a Theophilo offeruntur gesta Beryti [cf. p. 378, 2. 376, 38], appellant τὰ ἐπὶ Ἰβαὶ ἐν τῇ Τυρίων λεγόμενα πεπρᾶχθαι [p. 378, 4], prima tamen uerba [p. 377, 24] φανερὰ ἐπὶ αὐτοῦ ἔλθόντες ἀπὸ Μεσοποταμίας πρεσβύτεροι καὶ μονάζοντες ἔλεγον πρὸς αὐτὸν περὶ αὐτοῦ, εἴτα οὗτος ἡρνεῖτο facta non sunt de rebus Tyri gestis; nam inde a Mesopotamia, id est a prouincia Osroena accusatores sub Iba profecti sunt Berytum et Beryti certa capita contra illum protulerunt, quae uera esse negauit. post haec uerba statim quasi locus non mutatus esset, saltat narratio ad ea quae Tyri gesta sunt. eadem ratione Photii Eustathii que interlocutio qua res Tyri ad finem perducta esse uidebatur, instituta est. quae initio proferuntur [p. 373, 15—33], mandatum imperatoris per Damascium tribus episcopis, non duobus interlocutoribus tantum traditum [p. 378, 33—379, 11], partes per Damascum productae [p. 379, 7], capita ab accusatoribus oblata [p. 383, 14 sq.], controversia de iis quae Ibas a fide aliena dixisse accusabatur [p. 385, 34 sq.], haec omnina imaginem praebent claram eorum quae Beryti gesta sunt; illorum monumenta allegantur uerbis πολλῶν μνησθέντων ὅπερ ἐμφέρεται τοῖς ὑπουργίασιν [p. 373, 33]. at quae secuntur ἡμεῖς τὴν τῶν ἀκροστῶν τάξιν πρὸς μικρὸν καταλιπόντες . . . ὀντὶ δικαστῶν εἰρήνης μεσίτας τοῖς μέρεσιν ἔσαντος κατεστήσαμεν, ea iam Tyri facta sunt. sicut in altera Photii narratione, ita etiam hic ea quae Beryti atque ea quae Tyri acta sunt, non discernuntur; tamen omnibus quae in gestis et Chalcedone et Ephesi extant, diligenter perpensis ipsarum rerum etsi non plena neque in omnibus clara, tamen non umbratilis et uana imago euadit. postquam cognitores Beryti in sede Eustathii per duos dies cum accusatoribus eorumque testibus primo tribus, tum quinque frustra rixati sunt, Photius metropolita iudicium Tyrum transtulit obsecuto episcopo Beryti, praetermisso Vranio Graeci sermonis inperito [p. 379, 24 sq.]. qui sequebantur testes [cf. Act. Ephes. p. 42, 16], eos Photius precibus usus atque per plebem Tyriorum Syris ex longinquō affluentibus infestam [p. 377, 35 sq.] commouit ut de ciuitate exirent. iam facili opera ab Iba impetravit ut cum clericis sibi aduersatis pacem iniret, neque illi restiterunt quippe testibus quibus illum arguerent, priuati. pacto praeter uoluntatem suscripto non steterunt nouaeque contra Ibam seditionis participes postquam Edessam redierunt, facti questi sunt de cognitione Beryti iniuste gesta, sed tacuerunt de omnibus quae Tyri facta sunt, ne se cum Iba pacem sollemniter fecisse faterentur.

Iudicii contra mandatum augusti iurisque regulas suo loco ad finem non perducti, sed Tyrum inordinate translati neque certa sententia terminati, horum omnium bene sibi conscius Photius callide atque astute ita bis interlocutus est, ut lateret quomodo cognitio Beryti finiretur Tyrique denuo inciperet, atque omnia quae proferret, Tyri gesta esse uiderentur. iam umbra quaedam rationis elucet propter quam tem-

porum notationes in gestis et Tyri et Beryti corruptae sint. illis enim in inductione i positis gesta Tyri cognitioni Beryti habitae praecessisse uidentur et omnis suspicio de translatione cognitionis in aliam ciuitatem, de mandato non secundum ius expleto, de Vranio neglecto corruit. non opus erat etiam consulatum annumque Tyrium mutare; illo saeculo tempora ex inductionum numeris computabantur [cf. e. g. Euagr. 4, 29 p. 177, 31 sq.]. ne nimium uero interuallum inter utraque acta euadat, cognition Beryti non mense Ianuario uel Februario, sed primo die inductionis 11 habita esse fingitur. in datatione sacrae qua illa cognition constituta est [p. 378, 24], omittitur consulatus, ne nimis aperta fia contradictio inter tempora constitutionis et cognitionis. denique similem ob rationem finis gestorum Beryti post p. 391, 6 deletus esse uidetur, num uero ut Photio parceretur iudicis munere male functo an ut lateret iudices qui Chalcedone praesidebant, illi nimis fauisse, discerni nequit, quoniam non Beryti tantum, sed Chalcedone quoque gesta mutilata sunt. haec igitur modestae ignorantiae relinquunt debent et possunt: constat primo tribus locis actionum x et xi textui ea detimenta esse illata quae non casui uel neglegentiae deberentur, sed rationibus dolosis, deinde eiusmodi quascumque rationes non ualuisse nisi primis temporibus post ipsum concilium, quando praeparabatur gestorum editio, neque adhiberi potuisse uni uel alteri exemplari, sed editioni ipsi unde cetera exemplaria pendebant omnia; hoc enim agebatur ut certarum rerum certa notitia interiret. procul uero habendae sunt ab hac discussione machinationes istae quibus saeculo post infelix Iustiniani theologia gestis de Ibae epistula ad Marim utebatur ad apertas falsitates explicando, non commutando; textus ipse enim illis temporibus ita falsari iam non poterat, ut nulla ueritatis uestigia remanerent. immo ne Iustinianus quidem negare praesumpsisset epistulam illam ab Iba scriptam esse, nisi ex Gestorum Chalcedonensium editione primaria ipsa uerba sublata essent quibus ille epistulam suam esse confessus est.

Vsque ad finem saeculi vi editionis primariae exemplaria fere non mutata perdurasse uidentur. Iustiniani tempore quando acriter de synodo Chalcedonensi disputabatur, consuetudo inualuit praeter actiones etiam sessiones siue secretaria numerare, sicut Liberatus 13 gesta in xii secretaria dispergit et Facundus 5, 3 p. 713 actiones de Iba septimam et octauam sessionem dicit. propter dierum sessionumque numerationem Liberatus actionem alteram de Dioscoro post tertiam de fide enarrat, numerationem uero istam ad actiones quales in codicibus sunt, non pertinere testatur Facundus 5, 3 p. 714 *in secunda actione quae in codicibus quidem post tertiam scribitur* et ibidem *in actione tertia quae primae coniuncta in codicibus inuenitur*. postea in codice Graeco M actio de Dioscoro tertio loco collocata est contra dicentibus scholiis p. 199. 265. secundum ordinem iustum et antiquitus traditum Facundus dicit 5, 3 p. 715 *canones ecclesiasticae disciplinae utiliter esse post definitionem fidei constitutos*; Liberatus uero rationes secutus eorum qui tria capitula defendebant [Abhdlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. xxxii 2 p. 18] canones ad finem remouet ante actiones de priuilegiis sedis Constantinopolitanae, unde haec confusio orta est, quae ut conferatur rogo cum tabula quam proposui dierum et actionum p. xxii

p. 93 Garn. *undecimo secretario duae actae sunt actiones*, scilicet ea quae recte numeratur xv, et alia in qua post discessum iudicum et senatorum et legatorum apostolicae sedis regulae constitutae sunt ecclesiasticae et quaedam priuilegia deputata Constantinopolitanae ecclesiae. falsissime discessus iste legatorum Romanorum ad canonum constitutionem extenditur.

alia die . . . quae est ultima et duodecima dies concilii: narratur actio quae recte numeratur xvii, omissa est actio xvi.

Codices extitisse Iustiniani tempore in quibus propter certamina de tribus capitulis multa erant nouata, testatur Rusticus in eis quae de codice quodam Acoemetorum Graeco refert; sed de hoc atque de codice itidem Graeco Aniciae Iulianae commodius disputabitur in praefatione ultimae partis uoluminis tertii.

Accurate atque ex codice proponit epitomen eorum quae in synodo Chalcedonensi mota sunt, Euagrius post finem alterius libri historiae ecclesiasticae, quam perfecit a. 593. anticum seruat ordinem actionum secundae et tertiae atque canonum. actione XIII separatis exposita sed non numerata [p. 93, 10] actiones XIV. XV dicuntur tertia et quarta decima; omissa est actio XVI. denique adnotandum in Euagrii codice extitisse relationem synodi ad Marcianum de damnatione Dioscori [2, 98], quae in codicibus qui nunc extant Graecis deest. ex primis sex actionibus haud pauca transscribit Euagrius non ita diligenter ut operae pretium sit lectiones eius proprias apparatui inserere. notandum uero est, ut de codicis MB lectionibus recte iudicetur, Euagrium hic illic uitia illorum testari:

- p. 77, 13 σμύρνησ = MB p. 224, I *myrensis* Φ. postulatur Μυρίνης
- p. 80, 7 εἱρηται = B p. 275, 4 διήιρηται ΜΦ
- p. 86, 12 συγχώρησον = B p. 279, 35 συγχωρηθῆ M *indulgete* Φ
- p. 86, 30 ὑπαχθῆναι om. = M p. 288, 24
- p. 48, 1 [symbolum ad epitomen gestorum pertinet, cf. p. 91, 19] ἀληθείας ἔχθροι: interpolatio ἔχθροι redit p. 324, 18 in codice canonum K^w, qui multa habet singularia
- p. 49, 28 καὶ θεοτόκου = F^s K^w p. 325, 29
- p. 50, 15 τῆς ante ἀληθείας om. = MB p. 326, 8
- p. 83, 25 ἐκτισθῆναι = M ἐκτιθῆναι B p. 277, 33

Neque tamen Euagrii auctoritatem omnino despiciendam fuisse sero ex his locis didici:

- p. 77, 18 μεγαλοπόλεως = Φ μεγάλησ ἐκκλησίασ MB p. 224, 25
- p. 77, 24 πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου = Φ πατρὸς ἡμῶν MB p. 224, 29
- p. 78, 4 δὲ καὶ = Φ δὲ MBΦ^{ac} p. 224, 34
- p. 78, 15 φιλανθρωπίας τινός = Φ φιλανθρωπίασ MB p. 225, 5
- p. 78, 17 αὐθεντίαν = Φ αἰτίαν MB p. 225, 6
ἔσχηκότας = Φ ἔσχηκότεσ MB p. 225, 7
- p. 78, 19 ὑπαγορεῦσαι = Φ ἐπαγορεῦσαι MB p. 225, 8
- p. 78, 25 τοῦ ἴδιου συνειδότος = Φ τοῦ συνειδότοσ MB p. 225, 12
- p. 85, 17 ὡς Λέων, οὕτως πιστεύομεν = Φ om. MB p. 279, 13
- p. 85, 25. 26 τοὺς ὁμόφρονας Λέοντος τῇ συνόδῳ. τοὺς πατέρας τῇ συνόδῳ = Φ om. MB p. 279, 20
- p. 85, 31 συγχωρηθῆι ~ συγχώρησον MB p. 279, 21
- p. 86, 9 τὸν Αἰγύπτιον τῇ ἔξορίαι· τὸν αἱρετικὸν τῇ ἔξορίαι cf. Φ, om. MB p. 279, 32
- p. 89, 28. 29 τὰς φωνὰς τῷ βασιλεῖ = Φ om. MB p. 313, 15
- p. 92, 29 τινὲς ἐπίσκοποι ἀντειπόντες εἰρήκασι τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔξω εἶναι καὶ ἡξίωσαν αὐτοὺς εἰσελθεῖν cf. quae ad p. 376, 24 adnotauit.

Sunt de quibus ambigi possit:

- p. 83, 17 ἀληθῶς = ΗΧ ἀληθινῶς MB p. 277, 27
- p. 83, 18 Λέων καὶ Κύριλλος οὕτως ἐδίδαξαν om. = BHΧΦ habet M p. 277, 28
- p. 86, 10 δ Χριστός = Φ δ θεός MB p. 279, 33.

Ab editione primaria alienae sunt actiones de Caroso et Dorotheo [18] atque de Photio et Eustathio [19]. carent enim numeris et omnibus ceteris postponuntur. neque Rustico notae erant, ut taceam de uersione antiqua et Liberato, neque Euagrio uel Iohanni scholastico; primum earum ratio habetur in ea collectionis xiiii titulorum recensione quam Beneševič appellat Photio prototypam annisque adscribit fere 620—629. initio igitur saeculi vii si editionem quam exhibent codices MB, ortam esse censeas, non multum a uero recedas. additas duas illas actiones esse a prudentibus iuris canonici manifestum est, cf. 18, 9. 10. 19, 37. catalogum episcoporum qui praecedit actioni 19, secundum ceteros qui extant inde ab actione viii, id est secundum gestorum editionem primariam confectum esse non est cur dubitetur, sed dolendum frustra quaeri unde isti prudentes has actiones desumpserint, quae usque ad illos editae non fuerunt. neque enim crediderim ipsum authenticum illis praesto fuisse; ueri mihi similius uidetur actionis 19 exemplar Beryti extitisse, actionis 18 in scrinio patriarchali Constantinopolitano.

Propter decreta concilii Constantinopolitani a. 553 de epistula ab Iba ad Marim destinata Eunomii Nicomediensis depositionem ex actione xi eliminatam esse postquam Rusticus editionem suam confecit, id est post mortem Iustiniani, olim demonstrauit [*Abhndl. d. Bayer. Akad. d. Wiss. xxxii 2 p. 11 sq.*]. nihil obstat quominus hoc detrimentum eidem editioni attribuatur, qua duae illae actiones introductae sunt.

Restant alia quae num illi editioni saeculi vii ipsi an posteriori eius exemplo ascribantur, erui nequit, quae tamen qui nunc extant codicibus anteriora sunt. primo omessa sunt omnia Latina Latinisque litteris scripta, deinde chartae opera eque parsimonia facta est imprimis in interlocutionibus quae longa serie decurrentes unam eandemque sententiam continent. de eis quae in prima actione desunt, locutus sum in praefatione partis 1 p. vii; in actione altera sententiae atque subscriptiones de damnatione Dioscori praeter paucas omissae sunt nominibus tantum relictis [2, 96. 97] neque transscripta est synodi relatio ad Marcianum [2, 98]. epistulae Cyrilli quae in actionibus et tertia et prima extant, in editione unde pendent codices MB, bis scriptae erant; in diuersa enim abeunt codices illis in prima actione tantum a M exscriptis, in tertia a B, cf. notas p. 104. 107. at in actione sexta neque M neque B expositionem fidei iterum exhibit [6, 8]. quae in M initio praescribuntur [cf. p. 5, 1 nota, ubi casu infelici πρώτη excidit] Βίβλος πρώτη τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου, actioni quartae Βίβλος β τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου,, ea totam molem in duos codices aliquo tempore distributam fuisse testantur neque pertinent ad editionem primariam, cuius diuisio tripartita per locos tribus epistularum collectionibus tributos manifestatur.

Epistularum collectionem M primariam [ep. 1—11] paulo post primam editionem suppletam esse collectione H in praefatione partis primae p. xii exposui. illam Gestorum codicibus olim infuisse mihi quidem inde elucere uidetur quod uerionem Latinam Φ^{cr} proprius ab illa distare quam ab eis quae in MB extant, et epistulae quae collectionis H propriae sunt neque in Φ^{cr} desunt, et lectiones satis clare testantur. post Iustiniani, ni fallor, tempora sicut Gesta, etiam epistularum collectiones nouatae sunt. ex parte collectionis H noua collectio formata est epistulis nonnullis [Coll. B 2—4 p. 241 sq.] aucta, textu uero ex antiqua et genuina forma haud raro deflexo. at feliciter accidit ut forma collectionis aut primaria, sicut in PS, aut fere integra, sicut in M [ep. 1—12], de antiquo loco non in omnibus exemplaribus recederet, unde collectioni isti nouatae locus minime aptus paratus est post actionem alteram, electa quae ibi antiquitus collocata erat collectione [Coll. B ep. 14—22]. ita res instituta

est in M; aliter processum est in B: omissa in initio collectione M praeter eas epistulas quae ad ipsa gesta pertinebant, noua illa forma collectionis H posita est ante eam quae inde ab initio locum tenebat post actionem alteram. quae uero epistulae collectionis H in istam formam non receptae sunt [12. 13. 14. 15. 16], ex Gestorum codicibus Graecis euanuerunt. rei intricatae simplicior explicatio non praesto erat; eo magis in edendo ab omni experimento abstinentum esse duxi et quantumuis potui, ita exhibui epistularum collectiones ut quomodo compositae sint quemque locum in toto Gestorum opere teneant, facili opera manifestum fiat.

Monachiae m. Ianuario a. h. s. xxxv

E. Schwartz

CORRIGENDA

- part. i praefatione p. XIII l. 7. 8 *deleas* quae Romae-decenniis
p. 3, i not. pro Βίβλος legas Βίβλος πρώτη
pars 2 p. V. pro [a. 1447] legas [a. 1446]
ratio habenda est eorum quae in praef. p. 3 p. XXVI. XXVII de Euagrii lectionibus adnotauit
p. 362 *legas* a = Vindobonensis hist. gr. 27 s. XII
.. W = Codex Vindobonensis theol. gr. 40 s. XII
p. 377, 24 not. pro φανεᾶ legas φανερᾶ
p. 406, 34 lacuna post σήμερον signanda erat
p. 427, 21 not. legas τοσοῦτον B^{ao}
p. 434, 9 not. ante *post haec* del. num. 9
p. 436, 33 not. ante τὴν ἐπιτεθεῖσαν del. num. 34
-

ACTIONES VIII—XVII
ACTIO DE CAROSO ET DOROTHEO
ACTIO DE PHOTIO ET EVSTATHIO
COROLLARIVM

M = Codex Venetus 555 s. XI

B = archetypus codicum

a = Vindobonensis hist. gr. s. XII

b = Vaticani 831 s. XV

o = Ottoboniani 29 s. XVI

W = Codex Vindobonensis hist. gr. 40 s. XII

Φ^a = Versio Latina antiqua

Φ^c = Versio antiqua correcta

Φ^r = Versionis antiquae correctae editio Rustici

K = Sylloge canonum quae dicitur XIII titulorum

a = Codex Palatinus 376

b = Codex Parisinus 1334

c = Codex Vaticanus 2060

d = Codex Vaticanus 2184

e = Codex Parisinus suppl. 614

f = Codex Parisinus suppl. 1085

h = Codex Coislinianus 211

l = Codex Oxoniensis Laudianus 39

p = Codex Patmensis 172

q = Codex Patmensis 173

r = Codex Vallicellianus F 10

t = Codex Vaticanus 827

u = Codex Vaticanus 1080

y = Codex Oxoniensis Baroccianus 26

z = Codex Venetus III 17

P = Codicis Parisini 415 s. XII pars canonica

Πρᾶξις ἡ

- 1 Ύπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου τῇ πρὸ ἐπτά L IIII 611
 Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι M VII 177
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὔσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου συνελθόντων ἐν τῇ d. 26. m. Oct.
 ἀγιωτάτηι ἐκκλησίαι τῆς ἀγίας μάρτυρος Εύφημίας τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, τουτέστι a. 451
 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου πατρικίου Ἀνατολίου 6
 2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ιερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου
 3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων δοφικίων Βιγκο-
 μάλου,
 συνελθόντων δὲ καὶ 10
- 2 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
 τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπό-
 λεως νέας Ῥώμης 15
 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
 6 καὶ Ιουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ιεροσολύμων
 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
 τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Αναστασίου
 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας 20
 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
 φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
 11 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
 12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου 25
 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων
 15 καὶ Εύνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
 16 καὶ Αναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
 17 καὶ Ιουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον 30
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης

Actionis VIII [VII in Ph^{er}] extat praeter Ph^a et Ph^{er}, quae inter se plus solito discrepant, tertia uersio
 in Rerum Chalced. coll. Vaticana 6, 3 [Λ^u]. de tota actione cf. quac exposui in Abhandl. d. Bayer.
 Akad. d. Wiss. XXXII 2

M, B [= abo], ΦΛ^u

1 δύδοη B	6—p. 5, 4 omnia nomina om. Ph ^{er}	6 magistro militum <ex> consule ordinario	
et patricio Λ ^u	11 λουκηνσίου M, ut solet	13 πρεσβυτέρασ Β ^{bo}	14 ἀρχιεπισκόπου Β ^o
15 νέας Ῥώμης om. Φ ^a Λ ^u	16/17 Ἀντιοχείας — ἐπισκόπου om. Β ^o	16 Συρίας om. Φ ^a	
18—p. 5, 4 om. Λ ^u	18 κυντίλλου B	18/19 Ἡρακλείας — ἐπισκόπου om. Β ^o	20 Καπ-
παδοκίας om. B	21—p. 5, 4 om., pro eis habent καὶ λοιπῶν [τῶν λοιπῶν Β ^o] τῶν προειρη- μένων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων B	23 Κυριακοῦ Φ ^a κυρίλλου M	24. 23 coll. M
		30 κῶν M	

- 18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων
19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίστης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμου
21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
29 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου <ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου> Κωνσταντείας Ὁλυμπίου
31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου <Γαγγρῶν
36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου> ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου 25
ἐπισκόπου Πισινοῦντος
39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
42 καὶ Μαριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων
43 καὶ Ὄνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου
47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίστης Θεσσαλίας
50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
ἐπισκόπου Ῥόδου
54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας

МФа

² Ἰσαυρίας Φα συρπας Μ 14/15 ἐπέχοντος — ἐπισκόπου Φα οπι. Μ 17 ὀμασσας Μ

18 μελιτινῆσ Μ 20/21 Γαγγρῶν — ἐπισκόπου Φ^α om. M, post 21 ἐπισκόπου excidit Τίον in archetypo ΜΦ^α 24 Δωροθέου Φ^α θεοδώρου Μ 27 τῆς Λυκίας om. Φ^α 32 πεισιδίασ Μ
41/42 ἔπεχοντος — Ῥόδου om. Φ^α

- 55 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 56 καὶ Εύσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Συρίας
 57 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου

καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου 5
 καὶ εὔσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ
 καθεοθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγιωτάτου θυσιαστηρίου

3 οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ὁ θειότατος καὶ
 εὔσεβεστάτος ἡμῶν δεσπότης παρακληθεὶς παρὰ Μαξίμου καὶ Ἰουβεναλίου τῶν δσιωτά-
 των ἐπισκόπων παρεκελεύσατο ἡμᾶς διαλαβεῖν μεταξὺ αὐτῶν περὶ τῶν κινουμένων κεφα- 10
 λαίων. καὶ συνελθόντες οἱ μημονευθέντες δσιώτατοι ἀνδρες φανερὰ πρὸς ἀλλήλους
 ἐν τοῖς ἀγράφοις ἐτύπωσαν, ἢ καὶ ἡμῖν δῆλα κατέστησαν δοκοῦντα κατὰ συναίνεσιν δι-
 καίως τετυπῶσθαι. ταῦτα τοίνυν ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα καὶ ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου
 ἑκάτερον αὐτῶν διδάξαι, ὥστε καὶ ἔξ ἡμετέρας ἀποφάσεως καὶ ἔξ ὑμετέρας ψήφου τὰ
 ἀρέσκοντα βεβαιωθῆναι. ¹⁵ Ρω

4 Μάξιμος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπεν· Ἡρεσέν μοι καὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβεναλίῳ μετὰ πολλὴν φιλονεικίαν κατὰ σύμβασιν ὥστε τὸν μὲν θρόνον τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως τὸν τοῦ ἀγίου Πέτρου ἔχειν δύο Φοινίκας καὶ Ἀραβίαν, τὸν δὲ θρόνον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν ἔχειν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας. καὶ ἀξιοῦμεν ἔξ ἀποφάσεως τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας καὶ τῆς ἀγίας συνόδου ἐγγράφως 20
 βεβαιωθῆναι ταῦτα.

5 Ἰουβεναλίος ὁ δσιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ἱεροσολυμιτῶν πόλεως εἶπεν· Τὰ αὐτὰ
 κάμοι συνήρεσεν, ὥστε τὴν μὲν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας
 ἔχειν, τὸν δὲ θρόνον τῆς Ἀντιοχέων δύο Φοινίκας καὶ Ἀραβίαν. καὶ ἀξιῶ ὥστε ἔξ
 ἀποφάσεως τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας καὶ τῆς ἀγίας συνόδου βεβαιωθῆναι ταῦτα. ²⁵

6 Ἡστινος διαλαλίας Ἐλληνιστὶ ἔρμηνευθείσης διὰ Βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιωμένου
 μαγιστριανοῦ καὶ σηκρηταρίου τοῦ θείου κονσιστορίου τὰ ἐπαγόμενα

7 Πασκαστίνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος
 ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης εἶπον· Ταῦτα
 ἀτινα συμφωνούντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Μαξίμῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς 30
 Ἀντιοχέων ἐκκλησίας καὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβεναλίῳ
 Ἱεροσολύμων ὑπὲρ ἀγαθῆς εἰρήνης εἰρῆσθαι γινώσκομεν, τουτέστιν ἵνα ὁ τῆς Ἀντιοχέων
 ἐκκλησίας τὰς δύο Φοινίκας καὶ τὴν Ἀραβίαν ἔχῃ, δὲ Ἱεροσολύμων τὰς τρεῖς Παλαι-
 στίνας ἔχῃ, ἔτι [τε] καὶ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως τῇ διαλαλίᾳ βεβαιωθῶσιν, ἵνα
 μηδεμίᾳ μετέπειτα περὶ τούτου τοῦ πράγματος ταῖς προλεχθείσαις ἐκκλησίαις φιλονεικίᾳ ³⁵
 καταλειφθείῃ.

8 Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος τῆς ἐνδόξου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης εἶπεν· Τὰ I, IIII 615
 συναρέσαντα μεταξὺ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων Μαξίμου καὶ τοῦ
 θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἱεροσολυμιτῶν Ἰουβεναλίου καὶ ἔξ ἐμῆς διαλαλίᾳς βέβαια

M, inde a 5 M, B [= abo], ΦΛ^u

ι Συρίας ομ. Φ^a ιο παρεκαλέσατο B^b ι2 ἀντιγράφοισ Β^{a0} & ομ. Β 14 ἑκάτερον
 αὐτῶν ΜΦ^c ἑκάτερον B^{a0} ἑκατέρου B^o singula eorum Φ^a singula Λ^u θύμετέρας — ἡμετέρας ΦΛ^u
 15 ρω M^b ρωματίον B^o legimus Φ^a ομ. Φ^c Λ^u 17 κατὰ σύμβασιν μετὰ πολλὴν φιλονεικίαν Β
 18 μὲν ομ. Β^o 22 δ ομ. M 26/27 ΜΒΦ^a ομ. Φ^c post 36 coll. Λ^u; Ἡστινος refertur ad
 textum Latinum interlocutionis legatorum, qui in Gestis primariis praecedebat, sequebatur [i. e. τὰ ἐπα-
 γόμενα] interpretatio Graeca 28 δ εὐλαβεστάτος πρεσβύτερος Β^o 29 τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης
 ομ. Φ^c εἶπον ΜΒ per Paschasinum reuerentissimum episcopum dixerunt ΦΛ^u 29/30 ταῦτα
 ἀτινα ΜΒΦ^a Λ^u ταῦτα Φ^c 30/31 τῆς — ἐκκλησίας Μ ἀντιοχείας Β 31 καὶ τῷ — ἐπισκόπωι
 ομ. Β 32 γινώσκομεν Μ νομίζομεν Β 34 ἔχοι Μ τέ ΜΒ ομ. Λ^u 35 μη, μία B^b

μενέτω, ἵνα ἡ μὲν ἀγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως Φοινίκας δύο καὶ Ἀραβίαν ἔχῃ, ἡ δὲ ἀγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἱεροσολυμιτῶν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχηι, ὥστε τοῦ λοιποῦ ἑκατέραν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἑτέραν ταύτης ἐνεκα τῆς ὑποθέσεως μηδεμίαν ἀμφισβήτησεως ἔχειν ἀφορμήν.

9 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τοῖς κατὰ ⁶ συναίνεσιν τυπωθεῖσι μεταξὺ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἀγιωτάτων ἐπισκόπων Μαξίμου καὶ Ἰουβεναλίου καὶ ἡμεῖς συναινοῦμεν.

10 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Καθὼς ἔδοξε τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀντιοχέων πόλεως Μαξίμῳ καὶ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν Ἰουβεναλίῳ, ὥστε τὴν μὲν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς ¹⁰ Ἀντιοχέων πόλεως ἔχειν τὰς δύο Φοινίκας καὶ τὴν Ἀραβίαν, τὴν δὲ ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, κἀγὼ βεβαίω τὰ μεταξὺ αὐτῶν δόξαντα, ὥστε ἑκατέραν ἐκκλησίαν τοῦ λοιποῦ μηδεμίαν ἀφορμήν ἔχειν φιλονεικίας.

11 Εὔσεβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Χάριν γινώσκομεν τῷ δεσπότη θεῶι ἐφ' οἷς δύο πατέρων ἀμφισβήτησις συμβάσει φιλικῆι πεπεράτωται. ¹⁵ κρατεῖν τοίνυν τὰ ἑκατέροις τοῖς μέρεσι δεδογμένα βουλόμεθα.

12 Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· Ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ τῶν ἀμφοτέρων πατέρων ἡσθέντες συναινοῦμεν τοῖς δόξασιν.

13 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κώιων εἶπεν· Καθὼς συνήρεσεν ἑκα-

M VII ¹⁸⁴ τέροις τοῖς μέρεσιν, τουτέστι τῷ εὐλαβεστάτῳ Μαξίμῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀντιοχέων καὶ ²⁰ Ἰουβεναλίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν, ὥστε τὴν μὲν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως ἔχειν τὰς δύο Φοινίκας καὶ τὴν Ἀραβίαν, τὴν δὲ ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἱεροσολυμιτῶν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, κἀγὼ ὅρίζω βέβαια εἰναι τὰ μεταξὺ αὐτῶν δόξαντα μεσιτευούσης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης ἑκατέροις εἰς ἔνωσιν. ²⁵

14 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Συναινῶ τοῖς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων γεγενημένοις.

15 Ἀμφιλόχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σίδης εἶπεν· Τῆς θείας ἐναργῶς οἰκονομίας εἰς φιλικήν σύμβασιν τὰ τῆς ἀμφισβήτησεως τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Μαξίμου καὶ Ἰουβεναλίου ἐλθεῖν κελευσάστης εὐχαριστῶν κἀγὼ τῷ σωτῆρι Χριστῷ περὶ τῆς αὐτῶν ³⁰ εἰρήνης συναινῶ τοῖς καλῶς τετυπωμένοις.

16 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἔβοήσαν· Καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ λέγομεν καὶ συναινοῦμεν τοῖς παρὰ τῶν πατέρων εἰρημένοις.

17 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐργον καὶ τοῦτο γεγένη-
L IIII ⁶¹⁸ ται τῆς ἀγίας τριάδος καὶ τῆς τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως προθέσεως, ³⁵ ὥστε τὰ ἀμφισβητούμενα παρ' αὐτῶν τῶν φιλονεικεῖν δοκούντων ὁμογνώμονι τέμνεσθαι προθέσει. ἡ κατὰ σύμβασιν τοίνυν Μαξίμου τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ δσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἱεροσολυμιτῶν γενομένη συναίνεσις, καθὼς ἡ ἑκατέρου κατάθεσις ἐδήλωσεν, βεβαία καὶ ἐξ ἡμετέρας ἀποφάσεως καὶ ἀπὸ τῆς ψῆφου τῆς ἀγίας συνόδου εἰς τὸν ἀπαντα χρόνον διαμενεῖ, τουτέστιν ὥστε Μάξιμόν τε ⁴⁰ τὸν δσιωτάτον ἐπίσκοπον εἴτ' οὖν τὴν ἀγιωτάτην Ἀντιοχέων ἐκκλησίαν τὰς δύο Φοινίκας

M, B [= abo], Φλυ

5—31 ομ. Λι	6 συναίνεσι M	καὶ ἀγιωτάτων ομ. ΒΦε ^r	15 ἀμφισβήτησιν Βο ^r
20 τῆς ομ. Βο ^r	21 Ἱεροσολύμων Ββο ^r	23 τῆς] τῶν Β	28 δ εὐλαβέστατος ομ. Βο ^r
30 ἑκέλευσας Ββ	εὐχαριστῶ Φε ^r	31 συναινῶν Φε ^r	καλῶς ομ. Β
[τῶν θείων Βο ^r] πατέρων ΜΒ utrisque [= ἑκατέρων] Φ ^a		35 καὶ εὐσεβεστάτου ομ. Β	33 τῶν
βίβασιν Βο ^r	38 σύναισισ Βο ^r	ἡ ομ. Ββ	37 συμ-
	39 καθὼς] ἦν Β	40 διαμενεῖν Ββ	41 τῶν

καὶ τὴν Ἀραβίαν ἔχειν ὑπὸ τὴν ιδίαν ἔξουσίαν, Ἰουβενάλιον δὲ τὸν δσιώτατον ἐπίσκοπον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν εἴτ' οὖν τὴν ὑπὸ αὐτὸν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ὑπὸ τὴν ιδίαν ἔξουσίαν ἔχειν, ἀργούντων κατὰ τὴν κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὔσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου πάντων τῶν πραγματικῶν καὶ τῶν ἄλλως πορισθέντων τοῖς μέρεσι θείων γραμμάτων καὶ τῶν περιεχομένων αὐτοῖς προστίμων ταύτης ἐνεκεν τῆς ὑποθέσεως. 5
·ρω

Πρᾶξις θ

- 1   “Ὑπαστείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αύγούστου καὶ τοῦ δηλω- M VII 185
θησομένου τῇ πρὸ ἐπτὰ Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 26. m. Oct.
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὔσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου συνελθόντων ἐν 10
τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι τῆς ἀγίας μάρτυρος Εύφημίας
1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου
‘Ανατολίου
2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν Ἱερῶν πραιτωρίων Παλ-
λαδίου
3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὁφφικίων Βιγκο-
μάλου,
συνελθόντων δὲ καὶ 15
2 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 20
τῆς πρεσβύτιδος ‘Ρώμης Λέοντος
4 καὶ ‘Ανατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντίνου-
πόλεως νέας ‘Ρώμης
5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ‘Αντιοχείας Συρίας
6 καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ‘Ιεροσολύμων 25
7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ‘Ηρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων ‘Αναστασίου
8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ‘Εφέσου
10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 30
φίλεστάτου ἐπισκόπου ‘Ηρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
11 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ‘Αγκύρας Γαλατίας
12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 35
15 καὶ Εύνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδίας
16 καὶ ‘Αναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
17 καὶ Ιουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας ‘Ρώμης Λέοντος
18 καὶ ‘Ελευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 40
19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ισαυρίας

M. B [= abo usque ad 29], Φ

3 τὴν² om. B   4 πρακτικῶν B^o   6 βῳ M legimus Φ^a om. ΒΦαΛ^u   in fine add. Ei
alia manu: Edantur Λ^u   7 ἐνάτη Β^a ἐνάτη Β^o   18 καὶ om. B^o   19 λουκησίου M   20 ἐπι-
σκόπου B   21 πρεσβυτέρας B^o   24 Συρίας om. Φ   26 κυντίλλου Β^o   30—p. 8, 43 καὶ
Λουκιανοῦ — Δορυλαίου] καὶ τῶν καθεξῆς προειρημένων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων B

- 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμουν
- 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
- 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
- 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
- 24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
- 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπικόπου Τύρου
- 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
- 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
- 28 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου 10
ἐπισκόπου Κωνσταντείας Ὁλυμπίου
- 29 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
- 30 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
- 31 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
- 32 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων 15
- 33 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
- 34 καὶ Ἀπρογμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστά-
του ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
- 35 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου 20
- 36 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Πισινοῦντος
- 37 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
- 38 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
- 39 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας 25
- 40 καὶ Μαριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων
- 41 καὶ Ὁνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
- 42 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
- 43 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
- 44 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου 30
- 45 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
- 46 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
- 47 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
- 48 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
- 49 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης 35
- 50 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
- 51 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
ἐπισκόπου Ῥόδου
- 52 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
- 53 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας 40
- 54 καὶ Εύσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
σκόπου Λαοδικείας Συρίας
- 55 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
- L IIII 619 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου

M, B [= abo inde a 44], Φ

το νουνεχίου ΜΦ expectatur Ἐπιφανίου 11 κωνσταντίασ Μ 14 μελιτινῆσ Μ 17 ἐπι-
σκόπου ΜΦ fuit ἐπισκόπου (Τίου) 20 Δωροθέου Φ θεοδώρου Μ 24 κρητωνιανοῦ Μ
26 Mariniano Φ 37/38 ἐπέχοντος — Ῥόδου om. Φ

- καὶ εὔσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ M VII 186
καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλων τοῦ ἀγιωτάτου θυσιαστηρίου
- 4 οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Θεοδώρητος ἄρτι ἀναθεματίσῃ.
- 5 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ εἶπεν· Καὶ δεήσεις
ἐπιδέδωκα τῷ θειοτάτῳ καὶ εὔσεβεστάτῳ βασιλεῖ καὶ λιβέλλους ἐπιδέδωκα τοῖς εὐλα- 5
βεστάτοις ἐπισκόποις τοῖς διέπουσι τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος,
καὶ εἰ δοκεῖ ὑμῖν, ἀναγινώσκωνται ἐφ' ὑμῶν, καὶ μανθάνετε ὅπως φρονῶ.
- 6 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀναγνωσθῆναι οὐδὲν θέλομεν· Νεστόριον
ἄρτι ἀναθεμάτισον.
- 7 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν καὶ 10
παρ' ὄρθιοδόξοις ἐτράφην καὶ ὄρθιοδόξως ἐδιδάχθην καὶ ὄρθιοδόξως ἐκήρυξα, καὶ οὐ L IIII 622
μόνον Νεστόριον καὶ Εύτυχῆ, ἀλλὰ καὶ πάντα ἀνθρωπον μὴ φρονοῦντα ὄρθῶς ἀποστρέφο-
μαι καὶ ἀλλότριον ἥγονυμα
- 8 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Φανερῶς εἶπε ἀνάθεμα
Νεστορίῳ καὶ τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ· ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φιλοῦσιν αὐτόν. 15
- 9 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας οὐ λέγω εἰ μὴ ὡς M VII 189
οἴδα ἀρέσκειν τῷ θεῶι. πρῶτον πείσω ὑμᾶς ὅτι οὔτε πόλεως φροντίζω οὔτε τιμῆς
χρήιζω οὔτε διὰ τοῦτο παρεγενόμην, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσυκοφαντήθην, ἥλθον πληροφορῆ-
σαι ὅτι ὄρθιοδοξός είμι καὶ ὅτι Νεστόριον καὶ Εύτυχῆ καὶ πάντα ἀνθρωπον δύο υἱοὺς
λέγοντα ἀναθεματίζω 20
- 10 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Εἶπε φανερῶς ἀνά-
θεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτοῦ.
- 11 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ ἔάν μὴ ἔκθωμαι ὅπως πιστεύω,
οὐ λέγω, πιστεύω δέ
- 12 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Οὗτος αἵρετικός ἐστιν. 25
οὗτος Νεστοριανός ἐστι. τὸν αἵρετικὸν ἔξω βάλλε.
- 13 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τῷ μὴ
λέγοντι θεοτόκον τὴν ἀγίαν παρθένον Μαρίαν καὶ τῷ εἰς δύο υἱοὺς μερίζοντι τὸν ἓνα
υἱὸν τὸν μονογενῆ. Ἐγὼ δὲ καὶ τῷ ὅρῳ τῆς πίστεως ὑπέγραψα καὶ τῇ ἐπιστολῇ
τοῦ δσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καὶ οὕτω φρονῶ. καὶ μετὰ ταῦτα πάντα 30
σώιζεσθε.
- 14 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡ πᾶσα λοιπὸν περὶ Θεοδωρῆτου τοῦ θεοφι-
λεστάτου ἀμφιβολίᾳ λέλυται. καὶ γάρ Νεστόριον ἐπὶ ἡμῶν ἀναθεμάτισεν καὶ παρὰ
τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
προσεδέχθη καὶ τὸν ὄρον τῆς πίστεως τὸν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας δοθέντα ἐδέξατο 35
ἀσμένως, καὶ τούτῳ, ἔτι μὴν καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μημονευθέντος δσιωτάτου ἀρχιεπι-
σκόπου Λέοντος καθυπέγραψεν. λείπεται τοίνυν ψῆφον ἔξενεχθῆναι παρὰ τῆς θεο-
φιλείας τῆς ὑμετέρας ὥστε καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτὸν ἀπολαβεῖν, καθὼς καὶ ὁ δσιώτατος
ἀρχιεπίσκοπος Λέων ἔδικαίωσεν.

M, B [= abo], Φ

3 θεοδώριτος B ut solet ἀναθεματίση MΦα ἀναθεματίσει B anathematizet Nestorium Φα

4 Καὶ ομ. Bο Φ 6 εὐλαβεστάτου ομ. Φ 7 legantur Φ ἀναγινώσκονται MB 9 ἄρτα τι M
11 ὄρθιοδόξως [ὄρθιοδόξοις B] ἐδιδάχθην MΒΦac orthodoxe docui et orthodoxe sum edocitus Φτ 12 Εύ-
τυχεῖ Bb 14/15 ἀνάθεμα Νεστορίῳ ομ. Bο 20 dicentem uel opinantem Φ 22 αὐτοῦ MΒο
αὐτά Bab 26 βάλε MΒb 28 τὴν — μαρίαν θεοτόκον Bb 30 archiepiscopī domni Φt domni Φac
31 σώζεσθαι MΒb 32 gloriissimi Φ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι Bο εὐλαβεστάτοι MΒab
32/33 θεοφιλεστάτου MΒab εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Bο cf. Φ 34 θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου B
πρεσβυτέρας Bο 36 τούτῳ M τοῦτο Bba hoc Φ τοῦτον Ba 39 ἐδοκίμασε Bο

15 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἔβόησαν· Θεοδώρητος ἄξιος τοῦ θρόνου. τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν ὄρθοδοξον. ἡ ἐκκλησία τὸν ποιμένα ἀπολάβη. τὸν ὄρθοδοξον διδάσκαλον ἡ ἐκκλησία ἀπολάβη. Θεοδώρητος ἄξιος τοῦ θρόνου. τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος πολλὰ τὰ ἔτη. μετὰ τοῦ θεοῦ Λέων ἐδίκασεν. ὁ λαὸς τὸν ὄρθοδοξον ἀπολάβη. ἄξιε τοῦ θρόνου. Θεοδωρήτῳ τῷ ἐπισκόπῳ ἡ ἐκκλησία ἀποδοθῆ.

16 Πασκασῖνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, ἔτι δὲ καὶ Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κώιων πόλεως ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπον· Τὸν ἄγιονταν καὶ σεβάσμιον ἐπίσκοπον Θεοδώρητον καὶ ὁ ἄγιονταν πάσης ἐκκλησίας ἐπίσκοπος

M VII 192 πόλεως Ῥώμης Λέων πάλαι εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο οὕτως καθὼς τὰ γράμματα τὰ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντα πρὸς τὴν ἡμετέραν ταπείνωσιν μαρτυροῦσιν. εἰ τοίνυν τὴν καθολικὴν πίστιν καθὼς ὑπισχνεῖται, καὶ κατὰ τὸν προλεχθέντα μακάριον ἐπίσκοπον τὴν ὑπογραφὴν ἐν τῷ ἴδιῳ λιβέλλῳ ἀπέστειλεν καὶ τῇ ἡμετέραι ἔτι ταπεινώσει ἐτέρου L IIII 623 δοθέντος λιβέλλου ἔδειξεν, ἐπειδὴ καὶ Νεστόριον καὶ Εύτυχῆ οὐ μόνον ἐγγράφως, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐπὶ παρουσίαι παντὸς τοῦ συνεδρίου οἰκείωι στόματι ἀνεθεμάτισεν, ταύτῃ τῇ αὐτῶι τῇ ἴδιαν ἐκκλησίαν ὥρισεν.

17 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θεοδώρητος διὰ πάντων μὲν ὄρθοδοξος ἀπεδείχθη, καὶ δι' αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀναθεματίσαι Νεστόριον καὶ Εύτυχῆ. δικαίως τοίνυν καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀπολή- ψεται ἐκκλησίαν.

18 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος Ἀντιοχείας εἶπεν· Πάλαι μὲν καὶ ἔξ ἀρχῆς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Θεοδώρητον ὄρθοδοξον ἦιδειν ἐπακούων αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἄγιωτάτης ἐκκλησίας τῶν διδασκαλῶν, πολλῷ δὲ πλέον νῦν ἀπεδείχμην τὴν αὐτοῦ ὅσιότητα ἀναθεματίσασαν νῦν Νεστόριον καὶ Εύτυχέα καὶ φρονοῦσαν κατὰ τὸν ὅρον τὸν ἐκτεθέντα παρὰ τῆς ἄγίας ταύτης συνόδου. ὅθεν ψηφίζομαι καὶ ἔγὼ τῆς πόλεως Κύρου συνήθως αὐτὸν εἰναι ἐπίσκοπον.

19 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Κάγὼ τοῖς αὐτοῖς συντίθεμαι οἰσπερ ἐψηφίσατο διοκτήτης ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος.

30

20 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Κάγὼ σύμψηφος γίνομαι τοῖς τύποις τῶν ἀγίων πατέρων ἐπὶ τῷ ἀγίῳ πατέρῳ θεοφιλέστατῳ ἐπισκόπῳ Θεοδωρήτῳ.

21 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Κάγὼ παραπλήσια τοῖς ἀποφηναμένοις ἀγίοις πατράσι ψηφίζομαι περὶ Θεοδωρήτου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.

22 Φώτιος διοκτήτης ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Τοῖς τυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων συνωιδὰ κατατίθεμαι περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Θεοδωρήτου.

M, B [= abo], Φ

2/3 τὸν ὄρθοδοξον — ἀπολάβη ομ. Bo 3 τοῦ θρόνου θεοδώριτος ἄξιος B 4 post deum Φ
5 τῷ ἐπισκόπῳ quod sapit interpolationem concilii quinti gratia MB catholico doctori Φ 6 ἐπισκόποι ομ. Bb 9 πάσης τῆς Bo 10 πάλιν Bab 13 ἐν ομ. Bb 14 ἐδέξατο Bb
14/15 ἀλλ' ἔτι M ἀλλὰ B 16 τε] δὲ Φτ 18 -21 ομ. Bo 20 Nestorii Φα et maria lectio in Φτc Eutychis [eutychen maria lectio in Φt] male placiti [Φτc prau sensus Φa] haeresim Φ 24 πλειον B
νῦν MBab Φ ομ. Bo 25 ἀναθεματίσασ Bb νῦν ομ. Ba 26 Κύρου ομ. Bo 29 ἐπισκόποις Bo Φ Κωνσταντινουπόλεως ομ. B 31 καππαδοκίας καισαρείας M 32—34 σύμψηφος
· Κάγὼ ομ. B 34 -37 Κάγὼ — εἶπεν ομ. Φ 38 κατατίθεμαι συνωδὰ Bb

- 23 Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων Ἀραβίας εἶπεν· Συναινῶ κάγῳ τοῖς περὶ τοῦ ὁσιώτατου ἐπισκόπου Θεοδωρήτου ὄρθως καὶ δικαίως ὅρισθεῖσιν.
- 24 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Αὕτη δικαία κρίσις. αὗτη δικαία ψῆφος. αὗτη Χριστοῦ κρίσις. τούτοις καὶ ἡμεῖς συναινοῦμεν. ταῦτα πάντες λέγομεν. 5
- 25 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀγίας συνόδου Θεοδώρητος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τὴν ἐκκλησίαν Κύρου τῆς πόλεως ἀπολήψεται. 'Ρω
- 26 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· 'Αναθεματίσῃ καὶ Σωφρόνιος.
- 27 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης εἶπεν· 'Ανάθεμα Νεστορίῳ καὶ Εύτυχεῖ καὶ M VII 193 πᾶσι τοῖς μὴ ὄρθως φρονοῦσιν. 10
- 28 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Καὶ Ἰωάννης ἄρτι ἀναθεματίσῃ.
- 29 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γερμανικείας εἶπεν· 'Ανάθεμα Νεστορίῳ καὶ Εύτυχεῖ καὶ πᾶσι τοῖς φαῦλα φρονοῦσιν.
- 30 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· 'Αμφιλόχιος Εύτυχέα ἄρτι ἀναθεματίσῃ.
- 31 'Αμφιλόχιος ἐπίσκοπος Σίδης εἶπεν· 'Ανάθεμα τῷ ἐπαράτῳ Εύτυχεῖ καὶ τοῖς 15 τὰ αὐτοῦ φρονοῦσιν.
- 32 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Διὰ πάντων θεραπευθείσης τῆς ἀγίας συνόδου καιρὸς τὴν ὁμόνοιαν πάντας φυλάττειν.

Πρᾶξις I

19

- 1 'Υπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὔγούστου καὶ τοῦ δηλω- L IIII 626
θησούμενου τῇ πρὸ ἐπτὰ Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 26 m. Oct.
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ τοῦ a. 45¹
αἰωνίου αὔγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ὁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος
Εύφημίας
- 2 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου 25
'Ανατολίου
- 2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλ-
λαδίου
- 3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὁφφικίων Βιγ-
κομάλου,
συνελθόντων δὲ καὶ 30
- 3 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ὁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
τῆς πρεσβύτιδος 'Ρώμης Λέοντος
- 4 καὶ 'Ανατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντίνου- 35
πόλεως νέας 'Ρώμης
- 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 'Αντιοχείας Συρίας

19 Fac. 5, 3 p. 713 eius (Ibas) causa in septima et octava sessione discussa est

M, B [= abo usque ad p. 12, 4], Φ [usque ad 24]

1 constantius uaria lectio in Φ^c καγῷ συναινῶ B^a 4/5 ταῦτα -- λέγομεν οι. B^a
7 πόλεωσ M ἀπολήψεωσ B^b βωμαῖον B^a 8 ἀναθεματίσει M B^b ἀναθεματισθει B^a 9 κωνσταντιανῆσ B^b
11 ἀναθεματίσει B^b 14 Εύτυχέα οι. Φ^c ἄρτι οι. B^a 13° ἀναθεματίσει M B^b 16 αὐτῶν B^a
17 ἐνδοξότατοι καὶ μεγαλοπρεπεστάτοι B^a 19 δεκάτη B^a 20/21 καὶ — δηλωθησομένου
οι. Φ^c 21 τῇ οι. B^a ἐπτὰ Φαρ ἔξ M B^b 22/23 Μαρκιανοῦ — αὔγούστου οι. Φ^c 25—p.
13, 19 omnia nomina οι. Φ^c 25—27 στρατηλάτου — ἐνδοξοτάτου οι. B^a 27 ἐπάρχου] στρατη-
λάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ ἐπάρχου B^b 35 τῇ οι. M post 37 deest Iumentalis, cf. p. 42, 36

- 6 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ὡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
7 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
8 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
9 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 5
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ὡρακλείας Θράκης Κυριακοῦ
10 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
11 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
12 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
13 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 10
14 καὶ Εύνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
15 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
16 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης
17 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 15
18 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
19 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπίχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Δόμινου
20 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
21 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 20
22 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
23 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
24 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
25 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
26 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως 25
27 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
28 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀιμίδης
29 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου [Πέργης] ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντείας Ὁλυμπίου
30 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας 30
31 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
32 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
33 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
34 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
35 καὶ Εύσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ 35
36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
38 καὶ Φωτεινοῦ [τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου] ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ 40
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος
39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας

M, B [= abo usque ad 4]

1 κυντίλλου Β^{αρ} 2 τῆς οἰη. Β^{αρ} 5—p. 13, 19 οἱ. Β 21 κυριλλου Μ 26 ἐδέσσης Μ

28 Πέργης δελεῖ 32 μελιτινῆς Μ 40 τοῦ — ἐπισκόπου] postulatur ἀρχιδιακόνου 43 κρητωνιανοῦ Μ

- 4 καὶ Μαριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 43 καὶ Ὄνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου 5
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππούπολεως
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης 10
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
 ἐπισκόπου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 55 καὶ Γεροντίου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας 15
 56 καὶ Εύσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
 σκόπου Λαοδικείας Συρίας
 57 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 58 καὶ Κεκροπίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστοπόλεως
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θεο- M VII 196
 τάτου καὶ εύσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συν- 21
 αθροισθείσης καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγιωτάτου θυσια-
 στηρίου
- 4 εἰσελθὼν Ἱβας ὁ εὐλαβέστατος ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως
 εἶπεν· Ἀδικηθεὶς παρὰ Εύτυχοῦς καὶ συσκευὴν ὑπομείνας ἀπώλησε πότῳ τεσσαράκοντα 25
 μονῶν καὶ καθαιρεθεὶς ἥλθον ἐνταῦθα φιλανθρωπίας τυχεῖν καὶ προσῆλθον τῇ θείᾳ καὶ
 ἀθανάτῳ κορυφῆι καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ
 οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἔξετάσαι τὰ κατ' ἐμέ. δέομαι τοίνυν ὑμῶν ἵνα μάθητε ὅτι συ-
 σκευὴν ὑπέμεινα συκοφαντηθεὶς παρὰ τινῶν κληρικῶν. κελεύσατε τὰ ἐπικριθέντα
 παρὰ Φωτίου καὶ Εύσταθίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἀναγνωσθῆναι. Οὐράνιος 30
 γάρ ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἰμερίων εἰς χάριν Εύτυχοῦς πάντα πράττων παρεσκεύασέν τινας
 κληρικοὺς αἵτιάσασθαι με καὶ τὴν δίκην ἔσυτῶι τε καὶ τοῖς προλεχθεῖσι παραπεμφθῆναι.
 καὶ ηύρεθην ἀθῶιος ἀπὸ τῶν βλασφημιῶν τῶν ἐπενεχθεισῶν μοι καὶ ἐπίκρισις ἔξηνέχθη
 παρὰ τῶν προλεχθέντων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τὰς μὲν κατηγορίας τὰς κατὰ
 συκοφαντίαν κατ' ἐμοῦ γενομένας ἐλέγχουσα, προσμαρτυροῦσα δὲ τῇ ἐμῇ ὁρθοδοξίαι. 35
 κελεύσατε οὖν πάντα τὰ κατὰ ἀπουσίαν ἐμὴν πεπραγμένα ἐν Ἐφέσωι ἀργεῖν καὶ τὰ δι- L IIII 627
 καία μοι φυλαχθῆναι τῷ ἐν μηδενὶ καταγνωσθέντι καὶ ἀποδοθῆναι μοι τῇ ἐπισκοπήν
 καὶ τὴν ἐκκλησίαν. καὶ γάρ ἀπαντες οἱ κληρικοὶ Ἐδέσσης δι' ὃν ἔγραψαν τοῖς προ-
 λεχθεῖσιν ἐπισκόποις, ἐμαρτύρησάν μοι ὅτιπερ δρθόδοξος τυγχάνω καὶ ἀλλότριός εἰμι
 τῆς ἐπενεχθείσης μοι ὀθεμίτου βλασφημίας.

23—39 adserit Vigilius t. IIII 2 p. 142

M, B [= abo inde a 20], Φ [inde a 20]

21 δεσπότου ἡμῶν B^a Μαρκιανοῦ om. Φ 22 πάντων om. B^b 24 ὁ γενόμενος om. Φac
 ἐδεσσηνῶν B ἐδεσινῶν M 25—26 συσκευὴν — τυχεῖν καὶ om. B^b 26 συσκευὴν scripsi σκευὴν MBab
 27 ἀγίαι ταύτῃ] ἀγιωτάτη B^b 28 ἔξετασον B^b 31 πάντα om. B^b 31/32 κληρικούσ τινάσ M
 33 εὑρέθην B 35 γενομένας B^b 36 οὖν om. Φ τὰ — πεπραγμένα MB Vig. uaria lectio
 in Φc quae — sub Dioscoro gesta sunt Φr quae — gesta sunt sub Dioscoro Φac ἐμὴν om. B 38 ἐδέσησ
 MBab 40 ἐπαχθείσησ M

5 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Τῆς διδασκαλίας "Ιβα τοῦ εὐλαβεστάτου δήλης γενομένης τί παρίσταται τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ; 'Ρω

6 Πασκασῖνος καὶ Λουκίνσιος καὶ Ἰουλιανὸς οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος εἶπον· Τὰ πεπραγμένα ὡν τὴν μνήμην ἐποιήσατο ὁ εὐλαβέστατος Ἱβας καὶ ἑαυτὸν καθαρὸν ἀπὸ πάστης κατηγορίας ἐν τῷ τῶν ἐπισκόπων 5 κριτηρίῳ κατεσήμανεν, προκομισθῶσιν εἰς τὸ μέσον, ἵνα ἐκ τῆς τούτων ἀναγνώσεως ἢ <ἢ> δικάσιμον ἢ εἴ τι ὅρίσαι χρή, ἐπιγνῶμεν.

Καὶ ἐπιδοθείσης τῆς ἐπικρίσεως παρὰ "Ιβα τοῦ εὐλαβεστάτου Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀνέγνω

7 Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων 10

M VII 197 πρὸ πέντε Καλανδῶν Μαρτίων ἐν κολωνίαι Τύρωι λαμπροτάτῃ μητροπόλει ὑπατικῇ d. 25. m. Febr. a. 449 ἔτους τετάρτου ἐβδομηκοστοῦ πεντακοσιοστοῦ μηνὸς Περιτίου δεκάτηι, κατὰ Ῥωμαίους

Φεβρουαρίου πέμπτῃ καὶ εἰκάδι Ἰνδικτιῶνος ἄ, Φώτιος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων μητροπόλεως καὶ Εὔσταθιος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως διελαλήσαμεν τὰ ὑποτεταγμένα

"Ο μεγαλοπρεπέστατος καὶ εὐδοκιμώτατος τριβοῦνος καὶ νοτάριος Δαμάσκιος ἐπι- 15 δημήσας τῇ Φοινίκων ἐπαρχίαι εὔσεβῃ γράμματα ἡμῖν ἐπιδέδωκεν τοῦ πάντα εὔσε- βεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν παρακελευόμενα ὥστε ἀκροατὰς ἡμᾶς γενέσθαι ἄμα τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἰμερίων πόλεως Ούρανίῳ τῶν κινουμένων κε- φαλαίων πρὸς τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως "Ιβαν παρὰ Σαμου- ἀλου καὶ Κύρου καὶ Μάρα καὶ Εὐλογίου τῶν εὐλαβεστάτων καὶ τύπον τὸν ἡμῖν φανησό- 20 μενον δικαιότατον παρασχεῖν. τοῖς οὖν εὔσεβῶς θεσπισθεῖσιν τὸ ἱκανὸν ποιοῦντες προτεθείκαμεν τὴν ἀκρόασιν καὶ τῶν μερῶν προσαχθέντων ἡμῖν διὰ τοῦ προειρημένου εὐδοκιμωτάτου καὶ περιβλέπτου τριβοῦνου καὶ νοταρίου Δαμασκίου καὶ καταθέσεως γεγενημένης παρὰ τοῦ αὐτοῦ εὐδοκιμωτάτου ἀνδρὸς δῆλον ποιούσης τοῦ πανευσεβοῦς βασιλέως ἡμῶν τὸ θέσπισμα ἀναγκαίως ἐπετρέποντο οἱ τῶν κατηγόρων τὸ πρόσωπον 25 ἔχοντες διδάσκειν ἀπερ ἔχουσιν. ἐπιδεδωκότων δὲ αὐτῶν κεφάλαιά τινα καὶ ἀξιωσάν- των τούτων ἀκριβῇ γενέσθαι τὴν ἔξετασιν ἐντυχόντες ἡμεῖς τοῖς κεφαλαίοις καὶ ἐν τούτοις εύροντες διαβολήν τινα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπίσκοπου "Ιβα ὡς οὐκ δρθῶς φρονοῦντος, ἀλλ' ἔτερα παρὰ τὸν τῆς εὔσεβείας λόγον διδάσκοντος, ἀναγκαίως <ἐκ> τούτου πρῶτον τὴν ἔξετασιν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας ποιήσασθαι κατηπείχθημεν. ἐπετρέψαμεν τοι- 30

L III 630 γαροῦν τοῖς κατηγόροις εἰπεῖν τίνα ἐστὶν ἄ τῶι θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ "Ιβαι εἰρηται M VII 198 τῆς εὔσεβείας, ὡς ἔφασκον, ἀλλότρια δογμάτων. εἰπόντων δὲ αὐτῶν φανερά τινα καὶ πολλῶν κινηθέντων, ἀπερ ἐμφέρεται τοῖς ὑπομνήμασιν, ἡμεῖς τὴν τῶν ἀκροατῶν τάξιν

13 indicatio i decurrit inde a d. 1. m. Sept. a. 447 usque ad d. 31. m. Aug. a. 448 26—33 ὑπο- μνήμασιν adfert Vigilius t. IIII 2 p. 144

33 ἡμεῖς — p. 15, 14 ὁμόνοια adfert Facundus 7, 5 p. 737

M, B [= abo], Φ

2 Ῥωμαίον Β^ο 3/4 καὶ — πρεσβύτερος εἶπον ΜΒαο ἐθόησαν σὺν βονιφατίῳ πρεσβυτέρῳ Β^ο ε^τ
Bonifatius p̄b̄ uicarii [om. Φ^α] sedis apostolicae per Pascasimum dixerunt Φ 6 ἐν τῷ μέσῳ Β^ο
7 aut iudicandum sit Φ ἢ δικάσιμον ΜΒ 9 σηκρητάριος om. Μ τοῦ — κονσιστωρίου
ΒοΦ om. ΜΒα^b 10 Postumiani Φας et uaria lectio in Φ^ι πουστουμιανοῦ Β^ο πουστουμινιανοῦ
[πουστουμηνιανοῦ Μ] ΜΒα^bΦ^α 11 κολωνία Β^{α^b} 13 φευρουαρίου ΛΒ^β πρώτης Β ὁ
εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Β^ο 13/14 Τυρίων — τῆς om. Β^β 14 ἐπίσκοπος ΜΒαοΦ^α om. Φ^α
βιρυτίων Β^ο βηριτῶν Β^ο 16 δέδωκε Β^β 18/19 κεφαλαίων om. Β 19 ἐδεστηνῶν ΜΒα^b
22 propositum Φ προστεθείκαμεν ΜΒ προσταχθέντων Μ 23 καὶ ΜΒαοΦ ἀνδρὸς τοῦ Β^α
24 γινομένησ Β^ο 25 ἡμῶν βασιλέωσ Β^α βασιλέωσ Β^ο 26/27 δξιωτάτων Β^ο 29 ἀλλ' —
διδάσκοντος om. Β^ο ἐκ Φ om. ΜΒ πρώτου Β 31 θεοφιλεστάτω Β^ο 32 dogmatibus Φα^τ
dogmatis Φα δόγματα ΜΒ εἶπον Φ δὲ om. Φα^τ

πρὸς μικρὸν καταλιπόντες εἰς τὸ κοινωφελὲς τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν ἀπιδόντες ἀντὶ δικαστῶν εἱρήνης μεσίτας τοῖς μέρεσιν ἔαυτοὺς κατεστήσαμεν καὶ πολλαῖς χρησάμενοι ταῖς συμβουλαῖς τῆς εὔσεβείας πανταχοῦ προτιμωμένης καὶ ἔξεταζομένης παρεσκευάσαμεν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν καὶ αὐτὸν τοῦτο ἀρπάσαντα εἰς πληροφορίαν τῶν λεγόντων βεβλάφθαι ἑγγράφως ἐπιδοῦνται ὅπως ἔχει τε καὶ φρονεῖ περὶ τῆς εὔσεβοῦς ἡμῶν ⁵ πίστεως, ὅπερ καὶ πεποίηκεν. ἐκ περιουσίας δὲ ὁ προειρημένος θεοφιλέστατος ἀνὴρ ὑπέσχετο καὶ ἐν τῇ ἔαυτοῦ πόλει διαλέγεσθαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ φανερῶς ἀναθεματίζειν τὸν τῆς πονηρᾶς δυσσεβείας ἔξαρχον Νεστόριον καὶ τοὺς τὰ αὐτὰ αὐτῷ φρονοῦντας καὶ τοὺς ἡ λόγοις ἡ βίβλοις αὐτοῦ κεχρημένους, ὁμολογεῖν δὲ οὕτως πιστεύειν ὡς τὰ γράμματα περιέχει τὰ τῆς συμβάσεως τῆς γεγενημένης μεταξὺ τῶν θεοφιλεστάτων ¹⁰ καὶ ὁσιωτάτων τὴν μνήμην Ἰωάννου τοῦ τῆς μεγίστης Ἀντιοχέων πόλεως ἐπισκόπου καὶ Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγίστης πόλεως ἐπισκόπου, οἵ διηκονήσατο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης ἐπίσκοπος τῆς Ἐμεσηνῶν πόλεως Παῦλος, ἐξ ὧν ἡ οἰκουμενικὴ συνεκροτήθη δμόνοια, στοιχεῖν δὲ καὶ πᾶσιν τοῖς πραχθεῖσιν ἔναγχος παρὰ τῆς συνελθούσης ἀγίας συνόδου ἐν τῇ βασιλευούσῃ καὶ φιλοχρίστῳ Κωνσταντινουπόλει, ¹⁵ ἔχειν δὲ τὰ δεδογμένα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει ἄπαντα ὡς παρὰ συνόδου ὑπὸ ἀγίου πνεύματος κινηθείσης ἵσην τε αὐτὴν ἡγεῖσθαι τῇ ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσῃ καὶ μηδεμίαν διαφορὰν νομίζειν αὐτῆς πρὸς ταύτην. καὶ σφόδρα αὐτοῦ τὴν θεοσέβειαν ἐπηινέσαμεν προθύμως ἀρπάσασαν τὸ θεραπεῦσαι τοὺς ἐξ ὑπονοίας ἡ ἄλλως πως βεβλαμμένους περὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας. τούτων ⟨οῦν⟩ διοξάντων καὶ ἐπαγγελθέν- ²⁰ των καὶ τοῦ μεσοτοίχου τῆς ἔχθρας σὺν θεῷ καταλυθέντος ἐπάνογκες ἦν συναγαγεῖν ἡμᾶς καὶ συνάψαι πρὸς εἰρήνην καὶ δμόνοιαν καὶ ἀγάπην τῇ κεφαλῇ τὰ διεστῶτα μέλη. M VII ²⁰¹ διαλεχθέντες τοιγαροῦν ὅσαπερ ἔδει, πεπείκαμεν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν ἔχειν τοὺς προειρημένους ὡς ἴδια τέκνα καὶ θάλπειν καὶ συγκροτεῖν ἀπάστης ἀμνηστίας παρεχομένης τοῦ θεοῦ τὸ κριτήριον αὐτῷ προθέντες. πεπείκαμεν δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς ²⁵ προειρημένους συνελθεῖν. ὡς πατρὶ τῷ αὐτῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι καὶ πᾶσαν ἐπαγγείλασθαι εὔνοιαν καὶ διάθεσιν ὡς τῶν λυπηρῶν ἀπάντων σὺν θεῷ πεπαυμένων. πρὸς τούτωι ἀπηιτήσαμεν ἡμεῖς λόγον τὸν θεοσέβεστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν ὡς πᾶσι τοῖς ³⁰ ἐν τῷ παρόντι πράγματι λυπήσασιν αὐτὸν ἡ δόξασιν ἀντιπράττειν ἀμνηστίαν δωρεῖσθαι, καὶ οὐδένα λυπήσει οὔτε μὴν ἀποστερήσει βαθμοῦ οὐδὲ τοὺς ἐλάττονας προτι- ³⁵ μήσει τῶν προβεβηκότων διὰ τὴν γεγενημένην λύπην, ἀλλὰ πάντας, εἴτε κληρικοὶ εἰεν εἴτε μονάζοντες ἡ λαϊκοί, ὡς ἴδια ἔξει τέκνα οὐδεμίαν διαφορὰν ἐκάστου πρὸς τὸν ἄλλον ποιούμενος, ἀλλὰ πᾶσι τὸ δίκαιον φυλάττων ἐν τε ταῖς τιμαῖς καὶ ταῖς θεραπείαις καὶ τοῖς βαθμοῖς. περὶ δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς προσόδου καὶ τῶν ἐξ οἰασδήποτε αἵτίας προ- L IIII ⁶³¹ σποριζομένων τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι κινηθέντων τινῶν ἔδοξε τῷ αὐτῷ θεοφιλεστάτῳ ³⁵ ἐπισκόπῳ Ἰβαι ἐξ οἰκείας γνώμης ἐπαγγείλασθαι ὅτι δὴ τοῦ λοιποῦ κατὰ τὸν τύπον

2—20 adfert Vigilius t. IIII 2 p. 144; 16—20 Coll. Auell. 83. 274

M, B [abo], Φ

3 παρεκελεύσαμεν B^b 4 ἐπίσκοπον om. B^o τοῦτο] τὸν B 4/5 λεγομένων Φ 6 γρ καὶ δ προκείμενος Ba in mg. 7 ἐκκλησία M 8/9 τὰ αὐτὰ — καὶ τοὺς om. B 9 ὁμολογεῖν MB et codex Acoemitanus Rustici δμολογῶν Φερ ὀμολόγει Φα Fac. 10 τὰ ² om. B^o 12 καὶ — ἐπισκόπου om. B^o διηκονίσατο M 13 ὃν καὶ B^o 14 προλεχθεῖσιν B^b 16 δεδεγμένα Bab 19 ἀρπάσασαν προθύμωσ B πτως om. B 20 his ergo Φ τούτων MB 21 τοῦ om. B inimicitarum Φ συνεισαγαγεῖν Ba συνεισαγεῖν B^b 22 συνάξαι Bao 23 διαλεχθέντες — πεπείκαμεν om. B^o 24 ἀμνηστίας M 28 super haec Φ πρὸς τοῦτο MB λόγον MB interpolate, ni fallor, ne episcopus iurare cogi uideatur sacramentum Φ θεοφιλέστατον B 29 ἀμνηστεῖαν M 31 ὑποβεβηκότων B εἴτε τὲ M 32 ἡ] εἴτε M 33 τιμωρίασι B^b καὶ om. B^b 35 κινητῶν B^b 36 ἐπισκόπῳ MBΦας om. Φτὸν om. B

τὸν ἐν τῇ μεγίστῃ ὁ Ἀντιοχέων ἐκκλησίαι διοικεῖται τὰ πράγματα διὰ οἰκονόμων ἐκ τοῦ κλήρου προβατολομένων ὑπὸ τῆς αὐτοῦ θεοσεβείας. ἔδοξεν δὲ ὡς εἴ ποτε δόξας δικαίως λυπτεῖσθαι ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ὁιβας βουληθείη ἐπιτιμῆσαι τινὶ τῶν προειρημένων εὐλαβεστάτων Σαμουῆλωι Κύρωι Μάραι Εὐλογίῳ, μὴ ἐξ αὐθεντίας Ιδίας ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, ὀλλὰ τοῦτο ποιεῖν γνώμη τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου διὰ τὴν φθάσασαν εἰς αὐτοὺς γενέσθαι μικροψυχίαν. ἔγυμνάσθη δὲ καὶ ἔτερά τινα κεφάλαια ἀγράφως, ἅτινα καὶ ἐτυπώθη, καὶ ἔστερξεν ἀμφότερα τὰ μέρη τὰ παρ' ἡμῶν δοκιμασθέντα.

Kai αἱ ὑπογραφαί

Φώτιος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων πόλεως ἐπέκρινα
Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως ἐπέκρινα
M VII 204 Σαμουῆλος πρεσβύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα
Εὐλόγιος πρεσβύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα
Κύρος πρεσβύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα
Μάρας πρεσβύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα.

10

15

- 8 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἀρχοντες εἶπον· Ἡκουσεν τῶν ἀναγνωσθέντων ἡ ἀγία σύνοδος· τὸ τοίνυν παριστάμενον αὐτῇ λεγέτω.
 9 Πασκασίνος καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι διὰ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπον· Οἱ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι οἵτινες ίδιαι ψήφωι ἀναίτιον καὶ πάσης κατηγορίας ἐλεύθερον Ὅιβαν τὸν εὐλαβέστατον ἐδήλωσαν, τὴν ίδιαν ἐπίκρισιν εἰ ἐπιγινώ-
σκουσιν, εἰπάτωσαν.
 10 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Ναὶ ἡμετέρα ἐστὶν ἡ ἐπίκρισις.
 11 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἐμή ἐστιν ἡ ὑπαγορία.
 12 Πασκασίνος καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἡκουσεν ἡ ὑμετέρα μακαριότης τί περιέχει καὶ ἡ τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων ἐπίκρισις· δόμοίως καὶ τῇ 25 ὑμετέραι ἀγιότητι περὶ τῆς στάσεως Ὅιβα τί φαίνεται, ἀποφήνασθαι καταξιώσατε.
 13 Καὶ σιωπώντων πάντων τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἀρχοντες εἶπον· Τῇ μεγάλῃ τὴν ἑαυτῆς γνώμην ἡ ἀγία σύνοδος φανεράν καταστήσει. Ὦ
ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

Πρᾶξις ιᾱ

- L IIII 634 1 Ὁμοίως τῇ πρὸ ἐξ Καλανδῶν Νοεμβρίων ὑπατείαι τῇ αὐτῇ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγιω-
d. 27. m. Oct. 7 τάτῃ ἐκκλησίαι τῆς ἀγίας μάρτυρος Εύφημίας προκαθεζομένων τῶν αὐτῶν μεγαλο-
a. 451 πρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων καὶ τῆς αὐτῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου
αύγούστου εἰσελθὼν δὲ προλεχθεὶς Ὅιβας ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Δέομαι τῆς μεγαλο-
35

18—23 adfert Vigilius t. IIII 2 p. 146

35—p. 17, 3 adfert Vigilius t. IIII 2 p. 142; 10—26 ibidem p. 147

M, B [= abo], Φ

1 τῶν ἀντιοχέων Bab	ἐκ τοῦ] αὐτοῦ B ^a	2 αὐτοῦ om. M	3 ἐπίσκοπος om. B ^a
7 ἔγγραφως B ^b	μέρη τὰ om. B	9 al om. B	13—15 om. B 15. 13.
14 siue 13. 15. 14 coll. Φ ^c	15 om. Φac	13 presbyter Φ ἐπίσκοπος M	17 αὐτῇ Φ ^c αὐτῇ MB
om. Φac	18 οἱ λοιποὶ MBΦar Lucensius Φ ^c	reuerentissimi [om. Φac] episcopi Φ τοῦ πρε-	βυτέρου MBΦa Bonifatium presbyterum Φ ^c
23 ὑπαγορεία Bab	24 dixerunt Φ	τοῦ ² om. M 20 εἰ] ἡ B ^a 22 val] καὶ B ^b	26 ἀποφήνασ B ^b 28 τὴν] τῆσ B ^b φανερά M
28/29 Ὦ — ἀνέγνω om. Φ	28 βωμαῖον MB ^a	30 ἐνδεκάτη B ^a 31 ἐξ Φ πέντε MB et unius	codex Φ ^a αὐτῇ ¹ om. B 33 αὐτῇ ² om. B ^a 35 Ὅιβας δε εὐλαβέστατος B ^a Φ εὐλαβέστατος
[εὐλαβέστατοι B ^b] Ὅιβας MB ^b singulus codex Φ ^c et Φ ^c Ὅιβας B ^a			

πρεπείας ύμῶν καὶ τῆς ἀγίας ταύτης οἰκουμενικῆς συνόδου· Εύτυχής με διὰ τὴν πίστιν συνεσκευάσατο. οὐ συνεχώρησέν μοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν σύνοδον· ὅπὸ τεσσαράκοντα μονῶν δι' ἀμοιβαίων τῶν τάξεων παρέπεμψέ με· εἴκοσι ἡ καὶ πλείους φυλακὰς ἦμειψα, ^{M VII 205} ὡς εἰ μὴ ἡνὶ φυλακὴ ἐν Ἀντιοχείᾳ ὑπὸ τὴν κομιτιανὴν τάξιν· λέγουσίν μοι ὅτι καθηρέθης. εἰ παρίσταται τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ύμῶν καὶ τῇ ἀγίᾳ ύμῶν συνόδῳ τὰ ἀκρί-⁵ τως ἐπ' ἐμοὶ ἀπόντι γενόμενα ἀνατραπῆναι, τῆς ὑμετέρας ἔστω ἔξουσίας. περὶ γάρ τούτου, ὡς ἡδη ύμᾶς ἔδιδαξα, προσῆλθα τῇ θείᾳ καὶ ἀθανάτῳ κορυφῇ καὶ ἐκέλευσεν τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον ἀκοῦσαι τῶν κατ' ἐμέ, καὶ ἔγνωτε ὅπὸ τῆς ἐπικρίσεως ὅτι ἐν οὐδενὶ αἴτιος ηὔρεθην.

² Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τῇ προτεραίᾳ ὑπερθέ-¹⁰ σεως γενομένης εἰς τὸ τὴν ἀγιωτάτην σύνοδον τὰ δοκοῦντα αὐτῇ εἰπεῖν περὶ "Ιβα τοῦ εὐλαβεστάτου, τὰ δόξαντα αὐτῇ φανερὰ καθιστάτῳ.

³ Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.

⁴ "Ιβας ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Δέομαι ύμῶν· ἀπὼν κατεκρίθην, οὐ παρήμην, οὐκ ἔτυχον ἀπολογίας, οὐκ ἡξιώθην λόγου.¹⁵

⁵ Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Κακῶς ἐποίησαν οἱ παρὰ τοὺς κανόνας κατακρίναντες αὐτόν. τὰ κατὰ ἀπόντος γενόμενα ἀργείτω. ταῦτα πάντες λέγομεν· οὐδεὶς ἀπόντα κατακρίνει.

⁶ Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τυάνων εἶπεν· Πρώην ἀνεγνώσθη ὅρος τῶν τότε διαιτητῶν τυπωθέντων, φημὶ δὴ Φωτίου καὶ Εὐσταθίου τῶν εὐλαβεστάτων ²⁰ ἐπισκόπων, καὶ ἔκριναν αὐτὸν ἱερέα εἶναι. πάντες όντες συναινοῦμεν τῷ ὅρῳ ἐκείνῳ καὶ βουλόμεθα αὐτὸν εἶναι ἱερέα.

⁷ Οἱ Ἀνατολικοὶ ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Αὕτη δικαία κρίσις.

⁸ Τινὲς τῶν ἐπισκόπων ἐβόησαν· Ἀντιλέγεται· εἰσὶν ** οἱ κατηγορεῖν θέλοντες "Ιβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.²⁵

⁹ Καὶ εἰσελθόντων Θεοφίλου διακόνου καὶ Εὐφρασίου καὶ Ἀντιόχου καὶ Ἀβραμίου Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Ἀξιοῦμεν τὰ ἐπὶ "Ιβαι πεπραγμένα ἐν Βηρυτῷ ἀναγνωσθῆναι, ἵνα μάθητε ὅτι δικαίως καθηρέθη.

¹⁰ Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατηγορήσων "Ιβα τοῦ εὐλαβεστάτου εἰσελήλυθας ἡ ὡς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγωνιζόμενος τὰ πεπραγμένα ³⁰ γητεῖς ἀναγνωσθῆναι;

¹² Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Οἱ κατήγοροι δῆλοί εἰσι καὶ οὐκ εἰσιν ἐνταῦθα. ἐγὼ L IIII 635 διάκονος εἰμὶ καὶ οἶδα τὴν βίαν τῆς πόλεως· καὶ εἰ κατηγορῶ, οὐ πάρεισι μάρτυρες καὶ ἀρνεῖται.

¹³ Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἔγγράφους ἀποδείξεις ³⁵ περὶ τίνος δύνασθε παρασχεῖν;

¹⁴ Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Ἐχω τὰ ὑπομνήματα τὰ ἐπ' αὐτῷ πεπραγμένα ἐν Βηρυτῷ καὶ τὰ ἐν Ἐφέσωι. ἴδού καὶ δικύριος ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος

1—3. 13. 16—18 adfert Facundus 6, 1 p. 721

32—34. 37—38 adfert Vigilius t. IIII 2 p. 148

M, B [= abo], Φ

1 ταύτης καὶ Bb 2 ἀπὸ MB ετ unus codex Φ φερ Φ 4 tamquam non esset carcer Φ

ώσ εἰμι ἐν MB κομητικὴν B 6 ὑπεροί M 7 προσῆλθον B 8 ἔγνωται Bb 9 εὔρεθην B

13 εὐλαβέστατοι καὶ θεοφιλέστατοι B^o 21 ἔκεινων Φ 24 ἀντιλέγετε B lacunam significauit;

sunt accusatores eius foris et iubeantur ingredi. Magnificentissimi et gloriosissimi iudices dixerunt:

Ingredientur qui; etc. Φ 26 εὐφορασίου MB^{ao} ἀβραμίου M 28 καθηρέσθαι Bb

30 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου B περὶ B^o 35 ἐγγράφωσ B^{ab} 36 δύνασθαι MB^o 37 ὑπ' B^{ao}

αὐτοῦ B 38 καὶ M θεοφιλέστατοσ B

M VII 208 οίδεν αύτὸς δεξάμενος τὰς ἀναφοράς· πάρεστιν, [αύτὸς] ἐρωτηθῆι αύτὸς καὶ τὴν καθαί-
ρεσιν αύτοῦ ἐποίησεν διὰ ποιῶν πρᾶγμα. καὶ ὁ κύρις Εὐσέβιος πάρεστι καὶ οἴδεν.

15 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἐγὼ ἀναφορὰν
οὐκ ἔδειξαν, ἡκουσα δὲ ἀναγινωσκομένης αὐτῆς ἐν Ἐφέσῳ· καὶ ἐστι πολυεπίτης ὁ
χάρτης καὶ πολλῶν ἀνθρώπων καταθέσεις ἔχων. εἰ δὲ ἔχει ὑπομνήματα ὡς ἐν δεήσει 5
πεπραγμένα, αύτοῦ ἐστι δεῖξαι· ἐγὼ γάρ μετὰ τοῦ πλήθους ἀκροατής ἦμην.

16 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Μετὰ
πάντων ἡκροασάμεθα.

17 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Παρῆν τὸ τηνικαῦτα
"Ιβας ὁ εὐλαβέστατος τῇ ίμετέραι ἀκροάσει;" 10

18 Θαλάσσιος καὶ Εὐσέβιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Οὐ παρῆν.

19 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἔβοήσαν· Ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.

20 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Ἡ ἀληθεία δειχθῆι ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου. καὶ ὁ
κύρις Εὐστάθιος λέγει ὅτι εἰσήνεγκαν τρεῖς καὶ ἔξι καὶ δώδεκα μάρτυρας διὰ τὴν λέξιν ἣν
εἶπεν τὴν οὐ φθονῶ τῷ Χριστῷ γενομένωι θεῶι. ἐνταῦθα ἐστι Φώτιος ὁ ἐπίσκοπος. 15
προτεθῆι αὐτῷ τὸ εὔογγέλιον.

21 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Πεπειραμένος ὁ εὐλα-
act. 19 βέστατος ἐπίσκοπος Φώτιος τῆς Κρίσεως τῆς συνόδου τὴν δικαιοσύνην ἣν ἐπὶ τοῦ ἴδιου
πράγματος ηὔρεν, φυλάξαι καὶ νῦν σπουδασάτω διηγούμενος ἡμῖν ὡς ἔσχεν τὸ κατὰ
"Ιβαν τὸν εὐλαβέστατον πρᾶγμα. 'Ρω 20

22 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων πόλεως εἶπεν· Τὸ ἀληθὲς λέγω·
οὔτε γάρ πρέπει ἐν οἰώδηποτε πράγματι ψεύσασθαι, πολλῶι δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοιούτωι
καὶ τοσούτωι καὶ ζητουμένωι παρὰ τῆς ίμετέρας ἔξουσίας καὶ παρὰ τῆς οἰκουμενικῆς
συνόδου. φανερὰ ἐπὶ αὐτοῦ ἐλθόντες ἀπὸ Μεσοποταμίας πρεσβύτεροι καὶ μονάζοντες
ἔλεγον πρὸς αὐτὸν περὶ αὐτοῦ, εἴτα οὗτος ἥρνεῖτο. ἡμεῖς ὡς ἐμεσαζόμεθα καὶ ἀπὸ 25
τοῦ ὅγκου τῶν δυσφημιῶν καὶ ἀπὸ τῆς ὀχλήσεως τῶν μοναζόντων καὶ πρεσβυτέρων,
προσέπεσα ἔξελθεῖν αὐτοὺς ἀπὸ Τύρου. ἐσκανδαλίζετο γάρ ἡ πόλις, μηδέποτε
τοιοῦτό τι μήτε νοσήσασα μήτε ἀκούσασα. μετὰ ταῦτα αὐτοῦ ὀμνύοντος μηδὲν
εἰρῆσθαι παρ' αὐτοῦ, ἔδειξαμεθα ἡμεῖς ἀφορμάς ὥστε εἰρηνεῦσαι τοὺς ἀμφοτέρους καὶ
κοινωνῆσαι αὐτοῖς· παρῆν δὲ, νομίζω, καὶ ὁ κύρις ὁ διάκονος Εὐλόγιος ἀπὸ Κωνσταν- 30
τινουπόλεως. ἡμεῖς φίλους αὐτοὺς ἐποιήσαμεν.

23 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡλέγχῃ τοίνυν "Ιβας ὁ εὐλαβέστατος
M VII 209 παρὰ τῶν κατηγορησάντων αὐτοῦ;

24 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐ, ἔλεγον δὲ ἐλθόντες τινὲς συνόντες
αὐτοῖς τοῖς κληρικοῖς τρεῖς ίμβρίζουσι καὶ ἀτιμάζουσι καὶ μαχομένοις πρὸς αὐτὸν μαρ- 35
τυρεῖν. ἡμεῖς εἴπαμεν ὅτι οὐκ ἐστι τοὺς συνόντας τοῖς ἔχθροῖς δεκτοὺς εἰναι εἰς μαρτυ-
L IIII 638 ρίαν. ἐποιήσαμεν οὖν αὐτοὺς φίλους· τα ἄγια δῶρα ἀνω ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἐκοι-
νώνησαν μετ' ἀλλήλων αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

3—11. 31—33 cf. Vigilius t. IIII 2 p. 148

1. 3—5 cf. acta concilii Epheseni alterius [Abhndlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. XVI] p. 14—48

M, B [= abo], Φ

1 αὐτὸς ² om. Φ	2 κό M	5 ἐνδεήσεις B ^o	6 πεπραγμένα om. B	12 Orientales
et Pontici reuerentissimi [om. Φας] episcopi Φ		14 δ κύρις δ εὐλαβέστατος B ^o	δέκα Ιη	
15 ἐστι om. B ^o	16 προστεθῆ B ^o	19 εῦρε B	20 τὸν εὐλαβέστατον om. Φ	δωματίον B ^o
22 πρέπον B ^a	ψεύδεσθαι B ^o	23 παρὰ M om. B ^b	24 φανερῶς B φανερῶς B quaedam Φ	
τοιοῦτον B	25 πρὸς αὐτὸν om. B ^b	27 προσέπεσα MB ^b προσεπέσομεν Η ^a iussimus Φ		
αὐτοὺς MB	28 νοήσασα Bacorr., B ^b Φ	29 ὥστε] ὥστε τὸ B ^b καὶ om. B ^b	30 sibi Φ	
	κό M	33 κατηγορούντων B ^o	34 ἔλεγον ΜΦ ἔλεγε B	μενίσσε
quosdam Φας uenerunt quidam Φ Graeca non intellegendo			35/36 μαρτυρεῖν om. Φ	36 εἴπο-
μεν B	37/38 ἐκοινωνήσαμεν B ^o	38 αὐτοὺς B ^b		

- 25 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Τὴν σωτηρίαν τῶν βασιλέων καὶ τὴν νίκην αὐτῶν, ἀναγνωσθῆι τὰ ἐπ' αὐτῷ πεπραγμένα.
- 26 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἴπον· Ὁναγινωσκέσθω τὰ ἐπὶ Ἰβαι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐν τῇ Τυρίῳ λεγόμενα πεπρᾶχθαι. Ὅπως ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω. Καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς ἀνέγνω 5

Ὑπομνηστικὸν Δαμασκίῳ τῷ περιβλέπτῳ τριβούντῳ καὶ νοταρίῳ πραιτωριανῷ

Εἰδότες τὴν πρόθεσιν τῆς σῆς θαυμασιότητος καὶ ἐπιστάμενοι ὅπόστην ἔχεις σπουδὴν εἰς τὸ παραθέσθαι ἑαυτὸν τῷ θεῷ καὶ τῇ ἡμετέραι εὔσεβείᾳ, ἐδοκιμάσαμεν ὃστε σε ἀπελθεῖν ἂμα Οὐρανίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἰμερίων πόλεως εἰς τὰ 10 μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ συνεπισχύοντων τῶν κατὰ τόπον ἄρχοντων παρασκευάσαι Ἰβαν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἑδεσσηνῶν πόλεως καὶ Δανιήλον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον <τῆς Καρρηνῶν πόλεως καὶ Ἰωάννην τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον> Θεοδοσιουπόλεως εἰς τὴν Φοινίκων ἀπελθεῖν ἐπαρχίαν κάκεῖσε ψητηθῆναι τὰ κινούμενα παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῶν προειρημένων πόλεων ἐπί τε τοῦ προειρημένου 15 θεοσεβεστάτου Οὐρανίου καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων πόλεως καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βηρυτίων πόλεως κατὰ τῶν μνημονευθέντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων. σπούδασον τοίνυν κατὰ τὰ παραστάντα τῇ ἡμετέραι θειότητι ἀπελθεῖν εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ παρασκευάσαι τοὺς προειρημένους εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους εἰς τὴν Φοινίκων παραγενέσθαι κάκεῖσε πάντα τὰ 20 κινούμενα κεφάλαια παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῆς Ἑδεσσηνῶν πόλεως καὶ Καρρηνῶν καὶ Θεοδοσιουπόλεως ἀκριβῶς ψητηθῆναι ἐπὶ τῶν μνημονευθέντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων καὶ τὰ ὄριζόμενα παρ' αὐτῶν πέρατι παραδοθῆναι.

Ἐδόθη τῇ πρὸ ἐπτὰ Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει

d. 26. m. Oct
a. 448

- 28 Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων M VII 212
a. 449
Καλάνδαις Σεπτεμβρίαις ἵνδικτιῶνος δευτέρας ἐν κολωνίαι φιλοχρίστῳ Βηρυτῷ συνεδρεύοντων Φωτίου Εὔσταθίου Οὐρανίου τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων ἐν τῷ νέῳ ἐπισκοπείῳ τῆς ἐν Βηρυτῷ ἀγιωτάτης νέας ἐκκλησίας, παρόντος καὶ Δαμασκίου τοῦ περιβλέπτου τριβούντου καὶ νοταρίου τοῦ θείου παλατίου καὶ Εὐλογίου τοῦ θεοφιλεστάτου διακόνου τῆς κατὰ τὴν φιλοχριστὸν Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, πα- 30 ρόντων τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων Ἰβα Ἰωάννου Δανιήλου, ἑστώτων δὲ Σαμουήλου Κύρου Εὐλογίου Μάρα Αβλαβίου Ἰωάννου Ἀνατολίου Καιούμου καὶ Ἀμβίθου ὁ περί-
29 βλεπτος Δαμάσκιος εἶπεν· Τῶν παρόντων εὐλαβεστάτων κληρικῶν προσελθόντων τῷ L IIII 639

4 cf. Iustinianum PG 86 p. 1083 τὰ ἐν Τύρῳ πεπραγμένα. p. 1085 τῇ Ἰβᾳ καταθέσει τῇ ἐν Τύρῳ γενομένῃ

26 indictio II decurrit inde a d. i. m. Sept. 448 usque ad d. 31. m. Aug. 449

M, B [= ab], Φ

4 ῥωμαῖον B ^o	5 αὐτῷ B ^o corr.	magistrianus et adiutor sacri consistorii Φ	6 ὑπομνη-		
ματικὸν B ^o	6/7 prætorianorum Φ	9 ὑμετέρα B ^o	7 ἐδοκιμάσεν M	ώσ τὸ B ^b	10 σε
om. B	τῶ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ οὐρανίῳ B ^o	12 ἐδεσηνῶν MBab	sicut solent	13 τῆς	
—	— suppleui ex Φ	16 metropolis Φ	κατὰ]	B ^o	19 ὑμετέρα
B ^o	20 εἰς τὴν Φοινίκων]	Phoeniciae Φα Phoenicae Φcr	21 κεφάλαια [κεφάλαιβα B ^b]	MBΦα	
om. Φcr	21/22 καὶ Καρρηνῶν	om. B	23 ὄρισμένα B ^o	24 VI Φ	
25 Postumiani Φ	πουστουμιανοῦ B ^o	ποστουμιανοῦ Bab	ποστουμηνιανοῦ M	26 Καλάνδαις Σεπ-	
27 θεοφιλεστάτων MBb	32 ἀφλαβίου B ^o	ἀβίου B	κολωνεία Bab		
			33 προελθόντων M		

εύσεβεστάτωι καὶ θειοτάτωι ἡμῶν δεσπότηι καὶ αἰτιασαμένων τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Δανιῆλον ἐθέσπισεν ἡ αὐτοῦ εύσεβεια, ως περιέχουσι καὶ αἱ πρὸς τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν εύσεβεῖς καὶ θεῖαι συλλαβαῖ, τοὺς αἰτιαθέντας ἀπὸ τῆς Ὀσροηνῶν τὴν Φοινίκων καταλαβεῖν καὶ πρὸς τὰ ἐπαγόμενα αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ὑμετέρας θεοσέβείας ἀπολογήσασθαι. 5 καὶ προσετάχθην αὐτοὺς προσαγαγεῖν καὶ τὰ δριζόμενα παρ' ὑμῶν ἐκβιβασμῶι παραδοῦναι. πάρεστιν ἀμφότερα τὰ μέρη εἰς τὸ παριστάμενον.

30 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Φώτιος καὶ Εὐστάθιος καὶ Οὐράνιος εἶπον· Τὸ εὔσεβὲς κομμονιτώριον καταξιώσῃ ἡ σὴ μεγαλοπρέπεια ἐπιδεῖξαι, ἵνα τῶι σκοπῶι τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως διὰ πάντων ἀκολουθήσωμεν· προλάμπειν γάρ ὁφείλει τῆσδε 10 τῆς πράξεως.

31 Τούτου γενομένου Εὐλόγιος διάκονος εἶπεν· Προσελθόντων τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν Σαμουῆλου Κύρου Εὐλογίου Μάρα Ἀβλαβίου Ἰωάννου Ἀνατολίου Καιούμου καὶ Ἀββίθου τῶι θεοφιλέστατωι καὶ δσιωτάτωι ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν Φλαβιανῷ τῆς κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν Ῥώμην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας καὶ αἰτιασα- 15 μένων Ἰβαν καὶ Ἰωάννην καὶ Δανιῆλον τοὺς θεοσέβεστάτους ἐπισκόπους, ἐδοκίμασεν ἡ αὐτοῦ ἀγιότης τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν ἀκοῦσαι τῆς ὑποθέσεως καὶ παρὰ τούτου M VII 213 γράμματα ἐκόμισα καὶ ἀποδέδωκα τῇ ὑμετέραι ἀγιωσύνῃ. καὶ πάρεστι τὰ μέρη πρὸς τὸ παριστάμενον.

32 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐπειδὴ ἀποροῦμεν ὅπως προσαγάγωμεν 20 τὰς πεύσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις τοῖς τὸ πρόσωπον τῶν κατηγόρων ἐπέχουσι, διδασκέτω ἡμᾶς ὁ θεοφιλέστατος Ἰβας ἐπίσκοπος εἴ τι κατ' αὐτῶν πέπρακται ἐπὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ τὴν μεγαλόπολιν Ἀντιόχειαν πρώην συγκροτηθείσης.

33 Σαμουῆλος εἶπεν· Παρακαλοῦμεν τὰ λεγόμενα Συριστὶ λεχθῆναι διὰ τὸν δσιωτάτον ἐπίσκοπον Οὐράνιον, Ἐπειδὴ ἀκριβῶς οἰδε τίνα ἔστι τὰ γραφέντα τῷ θεοφιλέστατῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Φλαβιανῷ παρὰ τοῦ θεοφιλέστατου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Δόμνου περὶ ἡμῶν· παρῆν γάρ ἐν Κωνσταντινούπολει.

34. 35 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Παρίτω τῶν δυναμένων ἐρμηνεύειν εἰς τῶι θεοφιλέστατῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ **

36 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Καὶ ἥδη πεῦσιν προσηγάγομέν σοι τῷ θεοφι- 30 λεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι ὥστε διδάξαι ἡμᾶς εἴ τι περὶ τῶν ἐστώτων ἐπράχθη ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῇ πρώην συναχθείσῃ κατὰ τὴν φιλόχριστον Ἀντιόχειαν, ὥστε ἀρμοδίως προσαγαγεῖν ἡμᾶς αὐτοῖς τὰς πεύσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις.

37 Ο θεοσέβεστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Οὗτοι οἱ τέσσαρες οἱ ἐστῶτες λιβέλλους ἐπιδεδώκασι τῷ θεοσέβεστάτῳ ἐπισκόπῳ κυρίῳ Δόμνῳ καὶ κατηξίωσεν ἡ αὐτοῦ 35 ἀγιωσύνη δηλῶσαι ἡμῖν ἀπαντῆσαι. καὶ Ἐπειδὴ τεσσαρακοστὴ ἦν, ἐκέλευσεν μετὰ τὴν ἡμέραν ἀπαντῆσαι ἡμᾶς γράψας ἐμοὶ ὥστε ἀπολυθῆναι αὐτοὺς τῆς ἀκοινωνησίας.

L IIII 64² ήσαν γάρ μοι ἀκοινώνητοι. ἐγὼ τὸ πᾶν ἐπέτρεψα τῇ γνώμῃ τοῦ ἀρχιεπισκόπου. ὁ ἀρχιεπίσκοπος διὰ τὴν ἑορτὴν ἀπέλυσεν αὐτοὺς τῆς ἀκοινωνησίας ἐπὶ τῷ δρωι τούτῳ ἐπὶ τῷ μὴ ἔξελθεῖν Ἀντιόχειαν, ἔως ἂν τύπον λάβῃ τὰ κατὰ τὸ πρᾶγμα· ἐὰν δὲ ἔξελ- 41

M, B [= abo]. Φ

1 θειοτάτω καὶ εύσεβεστάτω B^o 4 οἰροηνῶν B^o 5 ἐπαρμένα M 6 προσαγεῖν B^b
παρ' ὑμῶν δριζόμενα B^b 6κ βιβασμῶν B^o 9 καταξιώσῃ B^oΦ καταξιώσει MB^ab 14 ἀβί-
βου B episcopum Φετ 15 νέαν ῥώμην B^o 17/18 θεοσέβειαν — ὑμετέραι ομ. B^o 17 ε:
Φ περὶ MB^ab 18 ἀγιωσύνην B^o 20 προσηγάγομεν M προσηγομεν B 22 δ ἐπίσκοπος B
eos Φ αὐτὸν MB 28 ἐβόησαν B παρίτω] παρὰ τῶν B^o 29 exciderunt Notarii dixerunt:
Adest Maras qui possit interpretari deo amicissimo [reuerentissimo Φας] episcopo Vranio Φ 30 οἱ αὐτοὶ B
ἐβόησαν B 33 ὡσ ἀρμοδίω B^o ἡμᾶς προσαγαγεῖν M τὰς ομ. B 34 Ιβας δ ἐπίσκοπος N
35 δόμνῳ τῷ κυρίῳ B^o 37 ἡμῖν B^b 38/39 ήσαν γάρ — ἀκοινωνησίας ομ. B^o 40 λάβοι B

θωσιν πρὶν τύπον δέξηται τὸ πρᾶγμα, ὑποκεῖσθαι αὐτοὺς μείζονι ἐπιτιμίᾳ τῆς καθαιρέσεως. Σαμουῆλος καὶ Κύρος πρὸ τοῦ ἡμᾶς ἐπιστῆναι τῇ πόλει καταλιπόντες ἀνεχώρησαν εἰς τὸ κομιτάτον, ἔμεινεν δὲ Μάρας καὶ Εὐλόγιος. εἴτα ὡς συνεκροτήθη ἡ ἁγία σύνοδος (ἥσαν γὰρ οὐκ ὀλίγοι ἐπίσκοποι ἔκει), ἐκέλευσεν ἀναγνωσθῆναι τοὺς λιβέλλους. ἀνεγνώσθησαν οἱ λιβέλλοι· ἐνεφέρετο ὄνόματα τεσσάρων κατηγόρων, 5 ἐστήκεισαν δὲ οἱ δύο. ἥρετο αὐτούς· ποῦ εἰσιν οἱ ἑταῖροι ὑμῶν οἱ τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδωκότες ἅμα ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· οὐκ οἴδαμεν· ὡς δὲ ἡκούσαμεν, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπῆλθον.

38 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ‘Η σὴ θεοσέβεια παροῦσα τότε τὸν σκοπὸν ὄφείλει εἰδέναι τῆς ἁγίας ἐκείνης καὶ μεγάλης συνόδου, εἴτε τελείως καθεῖλεν εἴτε 10 ἐπ’ ἀμφιβόλωι τοῦτον τὸν ὄρον ἐξεφώνησεν. δῆλον γάρ ἐστιν ὡς οὐκ ἀν ἐλοιτο ἡ M VII 216 σὴ ὄσιότης τὰ μὴ παρὰ τῆς ἁγίας ἐκείνης συνόδου πραχθέντα ὡς πεπραγμένα εἶπεῖν, ἐπεὶ καὶ ῥάιδιον καταλαβεῖν τὴν ἀλήθειαν.

39 ‘Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος “Ιβας εἶπεν· Τὰ κρυπτὰ εἰδέναι οὐ δύναμαι· ἐγὼ νομίζω ὅτι τελείαν καθαίρεσιν αὐτῶν ἐποιήσατο. εἰ δὲ φαίνεται ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἀπο- 15 φάσεως αὐτῶν τὴν καθαίρεσιν αὐτῶν μὴ πεποιηκέναι, ὑστερὸν ἔστι κρίναι.

40. 41. 42 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ** Λαβόντες οἱ νοτάριοι ἐκεῖνο τὸ μέρος τὸ περὶ τῶν ἀπολειφθέντων διέλθωσιν, ἵνα γνῶμεν τὰ περὶ αὐτῶν πεπραγμένα.

43 Σαμουῆλος εἶπεν· Πᾶσαν δικαιολογίαν ἡμῖν ἀρμόζουσαν κατὰ τῆς καταθέσεως τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ”Ιβα καὶ κατὰ τῶν κελευσθέντων ἀναγνωσθῆναι φυλαχθῆναι 20 τῶι ἡμετέρῳ μέρει παρακαλοῦμεν δικαιῶσαι τὴν ὑμετέραν εὐλάβειαν.

44 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰς πρόκριμὰ σὸν οὐ νῦν εἴπομεν τὴν ἀνάγνωσιν γενέσθαι.

45 Σαμουῆλος εἶπεν· ’Ἐπειδὴ τὰ πραττόμενα ἀκολούθως πράττεται καὶ πολλάκις ἐπείγει ὑμᾶς ἔτερα κινεῖν καὶ οὐ ταῦτα, ἥξιώσαμεν δὲ φυλαχθῆναι ἡμῖν δικαιολογίαν, 25 καὶ περὶ τούτου ἀγωνιζόμεθα καὶ δεικνύομεν ὅτι οὐκ ἐσμέν ύπεύθυνοι τῇ καθαιρέσει οὐδὲ τῇ ἀκοινωνησίᾳ, ἀλλὰ τὸ γενόμενον μετὰ ὀταξίας γέγονεν καὶ παρὰ τοὺς κανόνας παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν ”Ιβα.

46 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ’Αναγινωσκέσθω τὸ μέρος τῶν ὑπομνημάτων τὸ περὶ τῶν ἀπολειφθέντων ἐν τῇ ἀκροάσει τῇ κατὰ τὴν μεγίστην ’Αντιόχειαν πρώην 30 γεγενημένηι.

47 ‘Η ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ποῦ εἰσιν οἱ ἅμα ὑμῖν ἐπιδεδωκότες τοὺς λιβέλλους;

48 Μάρας καὶ Εὐλόγιος πρεσβύτεροι εἶπον· Τὰς συσκευὰς αὐτοῦ μαθόντες, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐμάθομεν, οὐκ οἴδαμεν πῶς ἐκεῖνοι ἀνεχώρησαν.

49 ‘Η ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ποῦ δέ εἰσι νῦν;

35

M, B [= abo], Φ

ι δέξεται B	4 γὰρ οἱ. B ^o	6 ἐστήκασαν M	δὲ οἱ. B ^o	interrogauit autem Φ ^{er}
έταῖροι Φ ἔτεροι MB	6/7 οἱ τοὺς —	— ύμῖν οἱ. B ^b	7 ἡμῖν B ^o	δὲ οἱ. B ^o 9 κό-
πον B ^o	10 καὶ μεγάλης οἱ. B ^o	12 τὰ οἱ. B ^o	13 καταβαλεῖν B	14 δυνά-
μεθα B ^o	16 μὴ οἱ. B ^o	17 τὸν οἱ. B ^o	17 εἰ-	
M lacunam indicavi; exciderunt Ea quae gesta sunt in sancto illo conuentu, tua sanctitas p̄ae	18 μηδὲ οἱ. B ^o	18 περὶ αὐτῶν οἱ. B ^o	19 εἶπεν οἱ. B ^o	manibus habet? Religiosissimus [reuerentissimus Φac] episcopus Ibas dixit: Habeo, et adiacent. Reli-
giosissimi [reuerentissimi Φac] episcopi dixerunt Φ	20 ἐπισκόπου οἱ. B ^o	21 δικαιώσατε Β ^o	22 οὐ νῦν scripsi cf. non diximus	giosissimi [reuerentissimi Φac] episcopi dixerunt Φ
nunc Φ οὐν MB	24 πολλάκις MB forte Φ	25 ἐπάγει Β ^o	26 οὐν Φ ἡμᾶς MB	κοινω-
οὐν Φ	26 καὶ οἱ. Φac	27 γινόμενον B	28 καὶ παρὰ Β ^o	νεῖν Φ
οἱ. Φ	32 έμοι B ^o	33 οἱ πρεσβύτεροι B ^o	34 uos didicistis Φac	30 πρώην
			35 νῦν εἰσι B	

50 Μάρας πρεσβύτερος εἶπεν· Οὐκ οἴδαμεν ἀκριβῶς· ὡς δὲ ἀκούομεν, εἰς Κωνσταντινούπολιν ὕδευσαν. οὔτε δὲ γράμματα αὐτῶν ἐδεξάμεθα οὔτε οἴδαμεν ἀκριβῶς.

51 'Ο ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Δόμνος εἶπεν· Ποίας ὑφωρῶντο συσκευάς; καὶ μὴν L IIII 643 ἔμοι γράψαντος τῷ θεοφίλεστάτῳ ἐπισκόπῳ "Ιβαι περὶ τούτου ἀντέγραψεν ἡμῖν M VII 217 διδούς τὸ πᾶν καὶ ἐλύθησαν ἅμα ὑμῖν τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας ἐπὶ ὅρωι τοιούτῳ 5 ἐπὶ τῷ ἔχειν μὲν ὑμᾶς τὴν κοινωνίαν, ἐὰν δέ τις ὑμῶν ἀπολειφθείη πρὸ πέρατος τῆς ὑποθέσεως, ἐκκλησιαστικῶι ὑποβληθήσεται ἐπιτιμίωι. δῆλοι τοίνυν εἰσὶν οἱ ἀπολειφθέντες καὶ τῆς ἀκοινωνησίας καὶ τοῦ ἀποστολικοῦ τούτου θρόνου καταφρονήσαντες καὶ ἔστους ὑποβαλόντες καὶ τῷ μείζονι τῆς καθαιρέσεως ἐπιτιμίωι.

52 Σαμουῆλος εἶπεν· 'Αξιῶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν εὔρεθέντων ἔκει ἐπισκόπων καὶ 10 ὑπογραψάντων ἀναγνωσθῆναι καὶ ἐνταγῆναι τοῖς πραττομένοις.

53 Οἱ θεοφίλεστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· 'Αναγινωσκέσθωσαν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν θεοφίλεστάτων καὶ ἀγιωτάτων ἐπισκόπων τῶν ἐγκειμένων τῷδε τῷ ὑπομνήματι καὶ ἐνταττέσθωσαν.

'Υπογραφαί

15

54 Δόμνος ἐπίσκοπος 'Αντιοχείας διελάλησα
Συμεώνης ἐπίσκοπος 'Αμίδης τὰ αὐτὰ διελάλησα
Στέφανος ἐπίσκοπος 'Ιεραπόλεως τὰ αὐτὰ διελάλησα
Κωνσταντίνος ἐπίσκοπος Βόστρης τὰ αὐτὰ διελάλησα
Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεροίας τὰ αὐτὰ διελάλησα 20
Θωμᾶς ἐπίσκοπος Μοψουεστίας τὰ αὐτὰ διελάλησα
Πλάκκος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Γέρασσαν ἀγίας ἐκκλησίας τὰ αὐτὰ ἐψηφισάμην
Εὐόρκιος ἐπίσκοπος τοῦ Ζεύγματος τὰ αὐτὰ διελάλησα
Δανιηλος ἐπίσκοπος πόλεως Βίρθων τὰ αὐτὰ διελάλησα
Δάδας ἐπίσκοπος Βάτνων τὰ αὐτὰ διελάλησα 25

20

25

55 Οἱ θεοφίλεστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Δήλη ἐστὶν ἡ διαλαλιὰ τοῦ θεοφίλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου. τοιγαροῦν οἱ λίβελοι ἐπιδιθέντες χθὲς ἀναγινωσκέσθωσαν καὶ ἐνταττέσθωσαν τοῖς πραττομένοις.

M VII 220

Οἱ λίβελοι

56 Τοῖς ἀγιωτάτοις καὶ πάντα δσιωτάτοις καὶ θεοφίλεστάτοις ἐπισκόποις Φωτίῳ Εύστα- 30 θίῳ καὶ Ούρανίῳ ἵκεσία παρὰ Σαμουῆλου Κύρου Εὐλογίου Μάρα πρεσβυτέρων τῆς κατὰ "Ἐδεσσαν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας. 'Ημεῖς μὲν ηὔξαμεθα τὸν ἀπράγμονα τῆς ψωῆς ἀπαντα βιῶναι χρόνον· ἐπειδὴ δὲ τὰ τολμηθέντα κατὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας καὶ τῆς εὐαγοῦς τῶν πατέρων ἡμῶν πίστεως παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου "Ιβα ἐπέκεινα ὄντα τῆς ἀδικίας συνήλασεν ἡμᾶς ἐπὶ τήνδε τὴν κατηγορίαν ἐλθεῖν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ 35

32—35 ἐλθεῖν adfert Vigilius t. IIII 2 p. 143

M, B [= abo], Φ

1/2 ὕδευσαν εἰσ κωνσταντινούπολιν B^a ἐν κωνσταντινούπολει B^b 4 ἀνέγραψεν M
7 δῆλον B^b ol om. B^b 13 καὶ ἀγιωτάτων om. B^a καὶ¹²] pariter et Φ 15 αἱ ὑπογραφαὶ B
18 Στέφανος — διελάλησα om. B^b 19 διελάλησα B^aΦ ἐψηφισάμην M διεψηφισάμην B^b 20 βερροίας B
24 Βίρθων scripsi cf. catalogum subscriptionum in canonum Chalcedonensium uersione Syriaca [Ahhndlg.
d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. X 2] p. 134¹² βερρόων M beroensium Φ βερροίων B 26 δῆλον B^b
32 ἀγιωτάτοις B^b 33/34 τῆς εὐαγοῦς MBΦ^a sanctorum Φ^c 34 τῶν — ἡμῶν εὐαγοῦς B^b

ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Δανιήλου καὶ αὐτοῦ ἐπισκόπου τῆς Καρρηνῶν πόλεως ἀκολούθως καὶ κατὰ κανόνας ταῖς συνόδοις προσελθόντες τοῦτο μὲν τῇ Ἀνατολικῇ, τοῦτο δὲ τῇ Δυτικῇ, L IIII 646 ἔδέησεν ἡμᾶς καὶ τῷ εὔσεβεῖ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ περὶ τούτων προσελθεῖν. καὶ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ συμψηφισαμένου τῷ εὔσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ τυπώσαντος ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος τὰ καθ' 5 ἡμᾶς γυμνασθῆναι παρεγενόμεθα ἐτοίμως ἔχοντες ἑαυτοῖς συστῆναι. πρόσιμεν τοίνυν διὰ τῶνδε ἡμῶν τῶν λιβέλλων δεόμενοι ἐπιτραπῆναι παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος ἄρξασθαι τῆς ὑποθέσεως.

Σαμουῆλος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἑταίροις

Κύρος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἑταίροις

10

Εὐλόγιος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἑταίροις

Μάρας πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἑταίροις.

57 Σαμουῆλος πρεσβύτερος εἶπεν· Παρακαλοῦμεν καὶ τοῦτο ὑπάρξαι ἡμῖν παρὰ τῆς ὑμετέρας δικαιοσύνης ὥστε αὐτὰ ταῦτα Συριστὶ ρήθηναι τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ, ἐπειδὴ παρῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἥνικα τὰ γράμματα περὶ τούτου γραφέντα παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν ἀνεγνώσθη. καὶ πάλιν παρῆν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὅτε περὶ τούτου ἐμέλλομεν κινεῖν λόγον· καὶ περὶ τούτου οἴα αὐτῷ διελέχθη καὶ τί αὐτῷ εἶπεν, παρακαλοῦμεν αὐτὸν εἰπεῖν.

58 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Φώτιος καὶ Εὐστάθιος εἶπον· "Απαντα ἀπέρ ἐζήτησας, M VII 221 ὁ παρεστὼς τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ διὰ τῆς οἰκείας ἐρμηνεύσει γλώττης. 21
Καὶ ἡρμηνεύθη.

59 25 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Φώτιος καὶ Εὐστάθιος εἶπον· Διδάξῃ λοιπὸν ἡμᾶς ὁ εὐλαβέστατος Μάρας ἀπέρ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Οὐράνιος τῇ οἰκείᾳ διελέχθη φωνῇ.

60 Μάρας εἶπεν· Ταῦτα εἶπεν· ἀνεγνώσθη τὰ γράμματα ἐπὶ τῶν πατρικίων ὅτι ἐπειδὴ συνέχεον τὸ συνέδριον, ἐποιήσαμεν αὐτοὺς ἀκοινωνήτους. ὅμως δὲ ἐγὼ κριτής ἐδόθην καὶ οὐ δύναμαι μαρτυρεῖν.

61 30 Οἱ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· 'Ἐκείνων ὁ κύριος Δόμνος οὐκ ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ γράφων πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν ἀπαξ

καθηιρημένων.

62 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰρήκαμεν· δήλη ἐστὶν ἡ διαλαλιὰ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου. ἀναγινωσκέσθωσαν τοιγαροῦν αὕθις οἱ λιβέλλοι.

Καὶ ἀνεγνώσθησαν.

35

63 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Οἱ ἐπιδοθέντες παρ' ὑμῶν λίβελλοι γενικήν τινα περιέχουσι κατηγορίαν· ἐγγράφως τοιγαροῦν ἔκαστος κατατιθέσθω τί τε κατηγορεῖν ἔχει καὶ οἵοις ἐνστῆναι κεφαλαίοις βεβούλευται.

3 cf. Acta Conc. Ephes. alterius p. 40, 13

M, B [= αἱο], Φ

ι ἀδελφιδοῦ Φ^ι ἀδελφοῦ ΜΒΦα^ς οὗτωσ ἀκολούθωσ Β^ο 3 εὔσεβεστάτω Β^ο 3—5 περὶ — βασιλεῖ οι. Β^ο 4 καὶ] ex hoc ergo et Φ 5 ἐπι] ὑπὸ Φ 6 ἡμᾶς Φ ὑμᾶς ΜΒ 9. 10. 11. 12 ἑταίροις Φ ἐτέροισ ΜΒ 10 Κύρος — ἑταίροις οι. Β^ο 13 καὶ οι. Φ 15/16 γραφέντα — γράμματα [γράμματος Β^ο] Β 17 πάλιν οι. Β^ο 18 διελέχθη Φα^ς εἶπον Φα^ς 19 αὐτὸν οι. Β^ο 22 ἡρμηνεύθη Β^ο 23 Οἱ — εἶπον οι. ΜΒ συρριευι ex Φ διδάξει ΜΒ καὶ ἡμᾶς Β^ο 24 θεοφιλέστατος Β^ο 24/25 τῇσ οἰκείασ — φωνῆσ Β^ο 24 διελέχθη Μ 26 εἶπεν² οι. Β^ο καὶ ὅτι Φ 27 δ ἐποιήσαμεν Β^ο 28 μαρτυρῆσαι Β^ο 29 Ἰβας εἶπεν δ ἐπίσκοπος Β^ο 36 εἶπον Φ ἐβόησαν ΜΒ 37 κατηγορίαν] δύναμιν Β^ο 38 ἐωστῆναι Μ

- 64 Σαμουῆλος εἶπεν· Κατὰ τάξιν τὰ κεφάλαια διὰ στόματος προφέρομεν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τούτου τοῦ κεφαλαίου
- 65 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· "Ἐκαστος οἰκείαι φωνῇ κατατιθέσθω εἰ ἐνίσταται τὴν κατηγορίαν περὶ τῶν ἐπιδεδομένων κεφαλαίων.
- 66 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἐνίσταμαι.
- 67 Μάρας εἶπεν· Ἐνίσταμαι.
- 68 Εὐλόγιος εἶπεν· Ἐνίσταμαι.
- 69 Κῦρος εἶπεν· Ἐνίσταμαι.
- 70 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω πάντα τὰ κεφάλαια καὶ οὗτως ἐκάστου ποιούμεθα τὴν ἔξέτασιν.
- 71 Σαμουῆλος εἶπεν· Καὶ αὐτὰ ἐνταγῆναι τοῖς πραττομένοις παρακαλοῦμεν.
- 72 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐνταττέσθωσαν.

5

10

Τὰ κεφάλαια

L III 647 73 α Ἡ τῆς πόλεως συνεισενεγκούστης εἰς λύτρωσιν αἰχμαλώτων ἐως νομισμάτων ἀφετήσας καὶ ὄντων παρὰ τῷ κειμηλιοφύλακι ἐως νομισμάτων ἔξακισχιλίων μικρῷ πρός, ἐκτὸς 15 προσόδων ὃν ὑποδέχεται ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς ἔχων σκεύη ἀργύρου ἡγιασμένου ἐως λιτρῶν σταῦτα πέπρακεν καὶ εἰ μὴ χίλια νομίσματα μόνον, ὡς ἔγνωμεν, οὐκ ἐπεμψεν, τὰ ὑπόλοιπα εἰς ἑαυτὸν ἀπενεγκάμενος.

β "Οτι τὸ ποτήριον διάλιθον πολλοῦ ἄξιον προσενεχθὲν τῇ ἡμετέραι ἐκκλησίαι παρὰ ἀγίου ἀνδρὸς ἀπὸ ἐτῶν ἔνδεκα ἐν τοῖς κειμηλίοις τῆς ἐκκλησίας οὐκ ἀπέθετο καὶ 20 οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν ἀπ' αὐτοῦ.

M VII 224 γ Ἔτι καὶ ἀπὸ χειροτονιῶν λαμβάνει.

δ Ἀβράμιός τις ἦν διάκονος τοῦ ἡμετέρου κλήρου. οὗτος Ἰωάννου τινὸς γόητος φωραθέντος, οὐ ἦν φίλος καὶ συμμύστης, ἐπὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἡμῶν ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ κλήρου τοῦ συγκληθέντος ἐπὶ τῇ ἀκροάσει Ἀβραμίου τοῦ διακόνου 25 ἀνεδείχθη αὐτοῦ ὅμολογήσαντος συνειδέναι, ὡς καὶ κόλασιν ὑπομεῖναι τῆς ἀκοινωνησίας καὶ παρὰ πάντων μισηθῆναι καὶ διωχθῆναι καὶ ἐπὶ πολλῷ τῷ χρόνῳ. μετὰ ταῦτα οὐκ οἴδαμεν πῶς ὑποπεισθεὶς ἀπολογίας παρ' αὐτοῦ οὐδαμοῦ προχωρησάστης ἐπεχείρησεν αὐτὸν ἐπίσκοπον χειροτονῆσαι τῆς Βατηνηῶν πόλεως. καὶ κωλυθεὶς παρὰ τοῦ τὸ τηνικαῦτα ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ ἡγανάκτησεν καὶ τὸν μὲν ὑπεύθυνον θανάτῳ καθ' 30 ἑαυτὸν ἐψηφίσατο εἰναι ἐπίσκοπον, τὸν δὲ μηνύσαντα τὸν θρύλον τῆς πόλεως καὶ εἰπόντα ὡς οὐ δίκαιον τοῦτο γενέσθαι, ἀπεκίνησεν τοῦ τόπου ποιήσας ἀκοινωνητον, διώξας καὶ τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἐπειδὴ οὐ προέβη αὐτῷ τὰ τοῦ σκοποῦ, ἥπειχθη αὐτὸν ποιῆσαι ξενοδόχον. καὶ ἐστι παρακατασχών τὸν χάρτην τῶν γοητευτικῶν ἐπικλήσεων ὁ εὐλαβέστατος ἡμῶν ἐπίσκοπος, ὀφείλων τῷ ἀρχοντὶ τῆς ἐπαρχίας τὸν 35 ἀπηγορευμένον προσενεγκεῖν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν νόμων.

ἐ Βαλέντιόν τινα ἐπίρρητον ἀνδρα, οὐ πάντες οἱ συγκωμῆται κατεβόησαν ἐγγράφως καὶ ἀγράφως μοιχείαν καὶ ἀρσενοκοιτίαν, ἔχειροτόνησεν πρεσβύτερον καὶ

M, B [= abo], Φ

4 καὶ τὴν Bo 6 Μάρας — Ἐνίσταμαι ομ. Bo 9 ἀναγινωσκέσθωσαν τὰ κεφάλαια ἀπαντα B^b
12 θεοσεβέστατοι Bo 12/13 ἐνταττέσθωσαν τὰ κεφάλαια B 14 χιλίων πεντακοσίων Bo 16 δια-
κοσίων B 19 προσενεχέντι τῇ Bo 20 ἐτῶν] τῶν B^b 23 ἀβραμίος M 24 ἦν BΦ
δν M . δεσπότου ἐπισκόπου B^b 25 ἐν Bo ἀβραμίου M 25 τοῦ αὐτοῦ Φ^c
26 καὶ ομ. Φ^c 27 καὶ ομ. Φ^c 30 τὸ ομ. B 31 θρύλον B 32 τοῦτο ομ. B^b
τὸν τόπον Bo 32/33 ποιήσας — σκοποῦ ομ. Bo 32 ποιήσας καὶ M 33 σκοποῦ] ἐπισκό-
που B^b 34 ἔστι M ἔχει B 35 τὸν Φ τὸ MB 37 βαλλέντιον M Ballenum Φ^c immissorem Φ^c

περιοδευτήν, φυλακίσας καὶ τῷ ἄρχοντι παραδοὺς τοὺς καταβοήσαντας, καὶ ταῦτα ἐμφανισάντων αὐτῷ γράμματα τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Δόμου.

ζ "Οτι ἔχειροτόνησεν Δανιῆλον τὸν αὐτοῦ ἀδελφιδοῦν ἐπίσκοπον τῆς Ἐλλήνων πόλεως, ὅπότε ἔδει πατέρα ἄγιον γενέσθαι, οὐ δύνατο τὰ ἔργα καταιδέσαι καὶ ὑποπτεῖσαι νῦν γοῦν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν αὐτούς, ἀτάκτον ὅντα καὶ ἀσελγέστατον 5 καὶ νεώτερον. ούδε γάρ ἡξίωσεν οὐδὲ ἡνέσχετό ποτε λαθεῖν, ἀλλὰ δι’ ὅλου σχεδὸν τῇ 10 ἡμετέραι πόλει παραβάλλων διὰ Χαλλών τινὰ ὑπανδρον, ἐκτοπίζων ταύτην καὶ περι- M VII 225 νοστῶν τόπον ἐκ τόπου καὶ εἰς τρυφὴν ἑαυτὸν μετὰ ταύτης ἐκδιδούς.

ζ "Οτι πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ προσόδια πολλὰ ὅντα καὶ εἰς ἄπειρον ποσότητα συντείνοντα καταβάλλεται ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς, καὶ ἀξιού- 10 μεν λόγον αὐτὸν δοῦναι ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος.

η "Οτι τὰς κληρονομίας καὶ τὰς καρποφορίας καὶ τὰ ὅθεν δήποτε συνεισφερό- L IIII 650 μενα καὶ ἀνατιθέμενα σταυρία χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ συναγόμενα καταβάλλεται ἐπὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς.

θ "Οτι καὶ ἐκ τοῦ ἀφωρισμένου μέτρου εἰς ἀνάλωμα τῶν φυλακῶν εἰς τὰς οἰκίας 15 τῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἀναλίσκει.

ι "Οτι μνείας οὔσης τῶν ἀγίων μαρτύρων οὐκ ἐδόθη οἶνος προσενεχθῆναι τῷ ἄγιῳ θυσιαστηρίῳ καὶ ἀγιασθῆναι καὶ τῷ λαῷ διαδοθῆναι εἰ μὴ δλίγος πάνυ καὶ οὗτος φαῦλος καὶ πηλώδης καὶ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τρυγηθείς, ὡς ἀναγκασθῆναι τοὺς ἀφορι- 20 σθέντας ὑπηρετῆσαι ἀπὸ καπηλείου φαῦλον πάνυ ἀγοράσαι ἔξι ἔστας τοὺς μηδὲ ἐπαρκέ- σαντας, [ια] ὥστε τοῖς τὸ ἄγιον σῶμα διανέμουσιν ἔνευσαν εἰσελθεῖν αὐτούς ὡς τοῦ αἵματος μὴ εὐρισκομένου, αὐτῶν πινόντων καὶ ἐσχηκότων καὶ ἀεὶ ἔχόντων διάφορον καὶ θαυμαστὸν οἶνον. καὶ ταῦτα ἐπράχθη τοῦ ἔχοντος τὴν ἔξουσίαν τῆς ὑπηρεσίας ἴδοντος καὶ διδαχθέν- 25 τος ἐπὶ τῷ καὶ αὐτὸν διδάξαι τὸν ἐπίσκοπον μετὰ παρρησίας καὶ μηδὲν αὐτοῦ ποιήσαντος κατ’ ἐκεῖνο καιροῦ, ὡς ἀναγκασθῆναι ἡμᾶς καὶ αὐτὸν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον ἀνα- 30 διδάξαι, μαθόντα δὲ μὴ κινηθῆναι, ἀλλὰ καταφρονῆσαι, ὡς σκανδαλισθῆναι ἐντεῦθεν πολ- λοὺς τῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως.

ιβ "Οτι Νεστοριανός ἐστιν καὶ τὸν μακάριον Κύριλλον τὸν ἐπίσκοπον αἱρετικὸν ἀποκαλεῖ.

ιγ "Οτι ὁ ἐπίσκοπος Δανιῆλος τινὰς τῶν μάλιστα τῆς ἀσελγείας αὐτοῦ ἔχειροτόνησε 30 κληρικούς.

ιδ Πιρώζου τοῦ πρεσβυτέρου καλῶς διαθεμένου καὶ τὰ κατ’ αὐτὸν τυπώσαντος καὶ καταλείψαντος ἀπερ εἰχεν πράγματα ταῖς πρόσοδον μὴ ἔχούσαις ἐκκλησίαις ἀχθεσθεὶς ὁ ἡμέτερος ἐπίσκοπος "Ιβας εἰπεν γραμματεῖον αὐτοῦ ἔχειν νομισμάτων τρισχιλίων δια- 34 κοσίων καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν αὐτῷ θέλων ἀνατρέψαι αὐτοῦ τὴν βούλησιν καὶ αὐτὸν ἀπο- M VII 228 λέσθαι ἀπὸ λύπης. Δανιήλου δὲ τοῦ ἐπισκόπου διαθεμένου καὶ καταλείψαντος ἀπερ ἔσχειν πλούσια πράγματα καὶ κτήματα ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῖς ἐγγόνοις τῆς αὐτοῦ φίλης καὶ αὐτῇ Χαλλώαι οὕτε ἡγανάκτησεν οὕτε ἐνεκάλεσεν.

28. 29 adferunt Facundus 5, 4 p. 719. 6, 6 p. 738 et Vigilius t. IIII 2 p. 143

M, B [= abo], Φ

3 τὸν — ἀδελφιδοῦν δανιῆλ Β^ο

episcoptum qui erat ex Φας

4 ὃ πότε Β

πατέρα Φ

πᾶν MB 5 αὐτοὺς ΜΦ αὐτὸν Β 10 τὸν — ἀδελφὸν ομ. Β καὶ ομ. Β^ο 13
11 αὐτούς Μ 14 αὐτοῦ^{1]} ἑαυτοῦ Β ἑαυτοῦ Β^ο 15 μέρους Β^ο μέρους Β^ο οἰκείας Μ
20 μηδὲ μὴ Β^ο 21 ια Β *in tantum ut Φ* δτι MB quasi nouum capitulum incipiat 34/35 τρισχιλίων διακοσίων MB *trium milium* Φ.
ΜΗαβΦας Φα. ομ. ΒοΦ^ο 32 πειρώζου Β 34/35 τρισχιλίων διακοσίων MB *trium milium* Φ.
mille ducentorum Φερ 35/36 deferire Φ ἀπολέσαι MB 37 εἰχε Β^ο ἐκγόνοισ Μ 37/38 τῆσ
αὐτοῦ [ἑαυτοῦ Β] φίλησ [φίλοις Μ] καὶ αὐτῇ ΜΒΦ^ο καὶ τῇ αὐτοῦ φίλῃ Φας

ιε "Οτι Χαλλώα ἡ φίλη Δανιήλου τοῦ ἐπισκόπου τὸ πρότερον μηδὲν ἔχουσα ἀποκεχρημένη τοῖς ἑκκλησιαστικοῖς παρ' αὐτῇ οὖσι πολλοῖς πράγμασι δανείζει ἀπὸ νομισμάτων τριακοσίων καὶ διακοσίων, ὡς δῆλον ἐντεῦθεν γενέσθαι πόθεν ἡ συναγωγὴ τῶν πραγμάτων.

ἰε 'Αβράμιός τις ἡν διάκονος· οὗτος ἀπαντητὴς ἐτύγχανεν τῆς ἡμετέρας ἐκκλη- 5 σίας. διαφόρως πραγματευσάμενος ὃν πρότερον πένης καὶ μηδὲν σχεδὸν εἰπεῖν ἔχων <ἐκ> τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας πολλὰ καὶ ἀμύθητα πράγματα ἔσχεν, ἀτινα κατὰ ἀλήθειαν ἡν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας. ὑποπείθει τοῦτον Δανιῆλος ὁ ἐπίσκοπος εἰς αὐτὸν παρα- πέμψαι τὸν κλῆρον κατ' ἔγγράφους διαθήκας, ὅμοσας αὐτῷ τοῖς πτωχοῖς αὐτὰ διδόναι μετὰ τὴν ἐκείνου ἀποβίωσιν· τοῦτο γάρ καὶ αἱ διαθῆκαι περιέχουσι. τούτων ἐν κα- 10 θέξει γενόμενος ὁ Δανιῆλος οὐ μόνον, ὡς ἔχρην καὶ ὕμοσεν, οὐκ ἐδιοίκησεν, ἀλλὰ γάρ τῇ τῇ ἀσελγείαι αὐτοῦ δουλευούσῃ Χαλλώαι τῇ γυναικὶ δέδωκεν αὐτά.

L IIII 65¹ ιε "Οτι παρὰ τῶν ἐμπιπτόντων Ἐλλήνων ἀμαρτήματι θυσίας λαμβάνων Δα- 15 νιῆλος ὁ ἐπίσκοπος σπόρτουλα ἀφίησι τοῦ ἐγκλήματος, πραγματευόμενος ἐαυτῷ κάντευ- θεν κέρδος.

ἰη "Οτι τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης τοῦ κτήματος Λαφαργαρίθας ὑλας τεμόντες ἀ- πήνεγκαν εἰς τὰ κτήματα Χαλλώας τῆς φίλης Δανιήλου τοῦ ἐπισκόπου καὶ ἔκτισαν ἀ- ἥβουλήθησαν.

74 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ὅταν ἔλεγχος ἐπὶ κεφαλαίῳ παρακολου- 20 θήσῃ ψυχῇ κίνδυνον φέρων, περιττὴν ἡγούμεθα τῶν λοιπῶν τὴν ἔξετασιν. τὰ 20 τοίνυν ὄμολογημένως ἀπηγορευμένα καὶ τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις καὶ προδήλως μισητὰ τοῖς τὸν θεὸν φοβουμένοις ταῦτα ἐκλέξασθε πρότερον καὶ τούτοις ἔνστητε. δοκεῖ δὲ ἡμῖν ταῦτα εἰναι τὰ καίρια, πρῶτον μὲν τὸ ὄρθης εἰναι χρῆναι πίστεως τὸν ἱεροτεύειν ταχθέντα, εἴτα τὸ καθεστάναι πάσης ἀσελγείας ἐλεύθερον, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μὴ προ- διδόναι τὴν εὔσεβειαν μάλιστα χρημάτων ἔνεκεν. ὃν εἰ τινος ἀποδεῖξαι δύνασθε τὴν 25 παράβασιν, οἰκείωι κατάθεσθε στόματι.

75 Σαμουῆλος εἶπεν· Ὡς ἡξιώσαμεν ἥδη, παρακαλοῦμεν ἐκάστου κεφαλαίου κατὰ 25 τάξιν τὴν ἔξετασιν γενέσθαι, καὶ εἰ μὲν τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἐπιτίμιον τοιοῦτον ἔχει, ὥστε αὐτῷ ἀρκεσθῆναι μόνῳ καὶ μήτε ἔτερα κινηθῆναι, καλῶς καὶ ἐδικαίωσεν ἡ ὑμε- τέρα ὁσιότης καὶ ἡμεῖς τούτῳ δουλεύσομεν.

76 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων παρ' ὑμῶν κεφαλαίων τρία 30 μάλιστά ἔστι τὰ πάνδεινα καὶ τῶν ἄλλων εὐκολώτερον ἔξελέγχεσθαι πεφυκότα. τού- τοις τοίνυν εἰ συστῆναι δύνασθε, καθάπερ εἰρήκαμεν, οἰκείαι γλώττηι κατάθεσθε.

77 Μάρας εἶπεν· Τὰ περὶ τῆς πίστεως κινοῦμεν πρῶτον καὶ τὰ ἄλλα κεφάλαια * κι- 35 νοῦμεν.

78 Οἱ θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Προθέντες ὑμῖν τὸ ποιήσασθαι τούτων τῶν τριῶν κεφαλαίων τὴν ἔνστασιν οὐκ ἥδη ἡρησάμεθα τῶν λοιπῶν τὴν ἔξετασιν.

19—24 ἐλεύθερον adfert Vigilius t. IIII 2 p. 143

34—p. 27, 1 adfert Facundus 5, 4 p. 719

M, B [= abo], Φ

3 διακοσίων καὶ τριακοσίων Β ^ο Φ	5 ἀβραάμιός M	ἀπαντητῆσ ΜΦ ἀπ' [ἐπ' Β ^ο] αὐ-	
τῆσ B	7 ἐκ Φ ομ. MB	8 δ ομ. Β ^ο	11 οὐ διώκησεν B γάρ ομ. Β
12 τῇ δουλευούσῃ τῇ ἀσελγείᾳ αὐτοῦ B	14 δ ομ. Β	16 ἐδέσησ ΜΒ ^{ab}	19 εύλαβέστατοι Β ^b
21 δμολογουμένωσ B ^b	καὶ ² ομ. Β ^ο	23 εἰναι ομ. Β ^ο	24 πάσαις
ἀσελγείαισ B ^b	25 ex quibus Φ ὡς MB	πίστεωσ χρῆναι B	28 καὶ ομ. Β ^ο
30 τούτω ΜΒ ^a	27 τοῦ κεφαλαίου Β ^ο	29 καὶ ² ομ. Β ^ο	32 καὶ ομ. Φ
πεφυκότων Φ	34 τῆς ομ. M	34/35 post mouemus [mouebimus Φ ^a] Φ Fac. κινοῦμεν ΜΒ	
36 θεοπρεπέστατοι B ^b	προσθέντεσ Β ^ο		

- 79   Μάρας εἶπεν· Τὸ περὶ τῆς πίστεως κινοῦμεν πρῶτον.
 80   Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Τί κινεῖν ἔχεις περὶ πίστεως;
 81   Μάρας εἶπεν· Προσομιλῶν εἶπεν· οὐ φθονῶ τῷ Χριστῷ γενομένῳ θεῶι· ἐφ' ὅσον
       γάρ αὐτὸς ἐγένετο, κάγὼ ἐγενόμην.
 82   Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ‘Ομολογήσῃ πρῶτον ὁ θεοσεβέστατος ἐπί- 5
       σκοπος’ Ἰβας εἰ αὐτῷ ταῦτα εἴρηται.
 83   ‘Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος’ Ἰβας εἶπεν· ‘Ανάθεμα τῷ εἰπόντι καὶ τῷ συκο-
       φαντήσαντι· ἐγὼ γάρ οὐκ εἶπον, μὴ γένοιτο.
 84   Σαμουῆλος εἶπεν· Μάρτυρες ἡμῖν εἰσιν τούτων, ἐξ ὧν ἐνταῦθα πάρεισι· παρα-
       καλοῦμεν τούτους καλουμένους παρ' ὑμῶν δεχθῆναι καὶ οἰκείαι φωνῇ καταθέσθαι εἰ μὴ 10
       ἥκουσαν αὐτοῦ εἰρηκότος τοῦτο.
 85   ‘Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος’ Ἰβας εἶπεν· Μυριάκις ἐγὼ ἀποτμηθῆναι καταδέχο-
       μαι ἦν εἶπεν τὸ ὅρμα τοῦτο καὶ μὴ γένοιτο μηδὲ ἐνυποθῆναι με τοῦτο. ἀλλ' οἶδα ἐγὼ
       ὅτι ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁμολογίας σώιζεται.
 86   Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ‘Ἐπ’ ἐκκλησίας φῆς ταῦτα εἰρῆσθαι τῷ θεο- 15
       φιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι;
- 87   Σαμουῆλος εἶπεν· ‘Εθος ἐστὶν ἐν τῇ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα ἷ πρὸ τῆς ἡμέρας
       διδόναι αὐτὸν ἐκ χειρὸς τοῖς κληρικοῖς φανερά τινα ἑορτικά. ταῦτα μέλλων διδόναι
       ὅμιλει πρότερον καὶ οὕτως δίδωσιν. ὡμίλησεν δὲ τοῦτο καὶ εἶπεν ἐπὶ πάντων τῶν
       κληρικῶν παρόντων διὰ τὸ λαβεῖν τὰ ἑορτικὰ ταῦτα. καὶ ἐλέγχεται τινῶν ἐξ αὐτῶν L IIII 654
       ἐνταῦθα κληρικῶν παρόντων τῶν ἀκουσάντων τούτου εἰρημένου παρ' αὐτοῦ. 21
- 88   Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πρὸ πόσου χρόνου ταῦτα εἰρῆσθαι λέγεις
       τῷ θεοσεβέστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι;
- 89   Σαμουῆλος εἶπεν· ‘Εστι τρία ἔτη μικρῶι πρός. εἴρηται δὲ καὶ ἔτερα, τέως
       δὲ ταῦτα, εἰ παρίσταται, ἀποδεικνύομεν. εἰ δὲ καὶ τὰ ἄλλα συνάψαι ἡμᾶς κελεύετε, M VII 232
       καὶ τὰ ἄλλα κατατιθέμεθα. 26
- 90   Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Τίνες εἰσὶν τέως οἱ τοῦτο μαρτυρεῖν δυνάμενοι;
 91   Σαμουῆλος εἶπεν· Εἰσὶ μὲν πολλοὶ (ἐπὶ παντὸς γάρ τοῦ κλήρου εἶπεν), ἐκ τούτων
       δέ εἰσιν ἐνταῦθα τρεῖς, καὶ οἱ τρεῖς δεκτοὶ καὶ τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις. εἰ δὲ πλειόνων
       χρεία καὶ παρίσταται, καὶ ἄλλων ἐκδίδομεν δύναματα καὶ παραγίνονται κατὰ κέλευσιν 30
       ὑμετέρων.
- 92   ‘Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος’ Ἰβας εἶπεν· ‘Εστιν δὲ κλῆρος ἡμῶν μικρῶι πρὸς
       διακοσίων δύναμάτων ἷ καὶ πλειόνων· οὐδὲ γάρ σώιζω τὸν ἀριθμόν. πάντες οἱ κληρι-
       κοὶ ἐμαρτύρησαν εἴτε αἵρετικός εἰμι εἴτε δρθόδοξός εἰμι, καὶ δι’ ἐγγράφων ὁμολογιῶν ἀπο-
       σταλεισῶν τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Δόμνῳ· ἔγραψαν δὲ καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν 35
       θεοσέβειαν. εἰ συνάιδει ἷ μαρτυρία τῶν τοσούτων κληρικῶν τῇ, ὡς λέγει, τριῶν
       μαρτύρων τῶν συνελθόντων αὐτοῖς εἰς κατηγορίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ νῦν δὲ
       αὐτοῖς ἀμα ὄψιν, ὑμέτερόν ἐστι δοκιμάσαι.
- 93   Σαμουῆλος εἶπεν· ‘Ημέτερόν ἐστι τῶν προτεινόντων τὸ κεφάλαιον ἷ κατηγο-
       ρούντων ἀποδείξεις δοῦναι ὧν εἴπομεν, οὐ τοῦ θεοσεβέστάτου ἐπισκόπου Ἰβα μαρτυ- 40

1—24 adfert Facundus 5. 2 p. 712

3. 4. 17 sq. cf. Acta Concilii Epheseni alterius p. 40, 17 sq.

28—38 adfert Vigilius t. IIII 2 p. 163. 164

M, B [= abo]. Φ

5 εύσεβέστατοι Β^ο δμολογήσει ΜΒ πρότερον Β^ο 6 αὐτῷ ΜΒ Φ^α Fac. ita Φ^α 15 θεοσε-
 βέστατοι Β^ο ἐκκλησίαισ Β^β 17 ἀγία ΜΦ Fac. δυία ἐκκλησία Β 18 ἑορταστικά Β 19 τῶν οι. Β^β
 20 ἑορταστικά Β 24 ἔστι οι. Β^ο ἔτη τρία Β^ο τέως οι. Φ^α 29 δέ¹ οι. Φ 32/33 διακοσίων
 δύναμάτων μικρῶι πρός Β^β 36 τοιούτων Β^ο τῇ] τῆς Β^ο 37 εἰσελθόντων Β^β 40 episcopi nostri Φ

ρῆσαι ἔαυτῶι ἢ δι' ἄλλων· ἀρνήσεως γάρ λόγον ούδεὶς ἀπαιτεῖται. εἶπον ὅτι γέγονεν· ἔμόν ἐστιν ἀποδεῖξαι.

- 94 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰπὲ τοὺς παραγομένους ὑπὸ σοῦ μάρτυρας ὄνομαστὶ ὡς ἀκηκοότας τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου "Ιβα ταῦτα εἰρηκότος.
- 95 Σαμουῆλος εἶπεν· "Εστιν Δαυὶδ διάκονος ἀπὸ κειμηλιοφυλάκων καὶ Μάρας διά-^sκονος καὶ Σάβας διάκονος ὁ τὰ συντάγματα κατὰ τόπον τοῦ μακαρίου Ἐφρέμ λέγων, ἀνὴρ ἐν τοῖς Σύροις σοφώτατος.
- 96 'Ο θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας εἶπεν· Καὶ Μάρας ἐνέτυχεν ἐν Ἀντιοχείᾳ μετ' αὐτῶν καὶ λιβέλλους ἐπιδέδωκεν μετ' αὐτῶν καὶ ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄμα αὐτοῖς. Μάρας δὲ κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀκοινώνητός ἐστι τῶι ἴδιῳ ἀρχιδιακόνῳ (ούδε¹⁰ γάρ ἐμοὶ ἐστιν ἀκοινώνητος), ἐπειδὴ ὑβρισεν πρεσβύτερον· διὰ τοῦτο ἀκοινώνητον αὐτὸν ἐποίησεν. εἴτα ηὗρον αὐτὸν λυπτούμενον καὶ προσεδέξαντο αὐτὸν εἰς κατηγορίαν. ἐκείνους τοὺς ἀνελθόντας κατ' ἐμοῦ καὶ προσελθόντας τῷ βασιλεῖ κατ' ἐμοῦ πῶς δύναν-¹⁵ται αὐτοὶ παράγειν εἰς μαρτυρίαν; σὺ ὅτε εἶπες 'ἢ ωὴ ἀπέθανεν', οὐκ εὔθυς εἶπόν σοι ,έταῖρε, εἰ μὲν τοῦτο λέγεις ὅτι ἡ σάρξ τοῦ κυρίου ψωποιός ἐστι καὶ ὁ Χριστὸς ἡμῶν¹⁵ ψωὴ ἐστιν, κάγὼ ὁμολογῶ· εἰ δὲ ἡινίχω τὴν θεότητα, οὐ δέχομαι' καὶ ἐξ ἐκείνου ἐκοι-²⁰νώνησάς μοι δέκα ἔτη;
- 97 Σαμουῆλος εἶπεν· Εἰ ἐκάλεσέ με ἴδιαι ἢ ἐνεκάλεσεν ἢ περὶ τούτου μοι διελέχθη,²³³ ὑπεύθυνός είμι οἷς λέγει; εἰ μὴ ὅτι ἐξ ἐκείνου οὐκ ἐπέτρεψέ μοι ὁμιλῆσαι.
- 98 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· 'Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας ἐδίδαξεν ὡς²⁰ L IIII 655 προσεκαλέσατό σε καὶ τινὰ παρήινεσεν· αὐτὸς ἀρνῆι. ἐπὶ μαρτύρων δὲ οὐδεὶς ἐκ παντὸς ἢ διδάσκει ἢ παραινεῖ. τοῦτο τοιγαροῦν ὡς περιττὸν καταλιπόντες ἐπὶ τὸ προκείμενον ἔλθατε.
- 99 Σαμουῆλος εἶπεν· 'Αρκεῖ μοι ὅτι ὡμολόγησεν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος ὅτι²⁵ ἐνεκάλεσέν μοι περὶ τούτου, *(ὅ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας)*.
- 100 'Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας εἶπεν· Οὐδὲ ἐνεκάλεσα, ἀλλὰ ἐπυθόμην· ἔταῖρε,²⁵ πῶς εἶπες τὴν ψωὴν τεθνάναι; τὴν θεότητα λέγεις ἢ τὴν σάρκα τοῦ θεοῦ ψωποιὸν λέγεις;³⁰ καὶ γάρ καὶ ψωὴ ἐστι καὶ ψωποιός. καὶ οὕτω καὶ πιστεύω καὶ ὁμολογῶ τῷ στό-³⁵ Rom. 10, 10 ματί μου ὡς ἐκέλευσεν ὁ θεὸς αὐτὸς ὅτι τῷ στόματι ὁμολογεῖτε εἰς σωτηρίαν.
- 101 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· 'Ἐπυνθανόμεθα ὑμῶν εἰ ἐπὶ ἐκκλησίας ὁ θεό-³⁰ σεβέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας τοῦτο τὸ παρ' ὑμῶν εἰρημένον ἐδίδαξεν, καὶ εἰπατε ὅτι ἐν τῷ τρικλίνῳ τοῦ ἐπισκοπείου παντὸς τοῦ κλήρου παρόντος τοῦτο ἐδογμάτισεν. ἐπεὶ³⁵ τοίνυν *(καὶ)* οἱ κανόνες καὶ οἱ νόμοι διὰ τὸ ἄπορον προσέταξαν ρῆτὸν ἀριθμὸν μαρτύρων ἐκ παντὸς παράγεσθαι, ἐν δὲ τῷ παρόντι πράγματι ἀπορία οὐκ ἐστιν, ἀλλ' εὔπορία μαρτύρων, ὡς αὐτοὶ κατέθεσθε, ἐπάναγκες ἐστι μὴ μόνον τοὺς ὑφ' ὑμῶν νῦν παραγο-⁴⁰ μένους, ἐπείπερ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας ὡς συγκατηγόρους ὑμῶν αὐτοὺς διέ-

9. 35 cf. Gesta Synodi Ephesenae alterius p. 40, 32 sq.

M, B [= abo], Φ

3 θεοσεβέστατοι B^b παραγομένους Φ παραγενομένουσ MB 4 ταῦτα MB Φα τοῦτο Φ^c
6 καὶ Σάβας διάκονος ομ. B τὸν τόπον B^b ἐφραίμ B^a 10 μαρα M δὲ] μὲν Bo
12 εῦρον B προσεδέξατο εἰσ κατηγορίαν αὐτὸν Bo 13 ἐλθόντας Bo καὶ—ἐμοῦ ομ. B^b
14 εἶπας B 16 ἐκείνου ομ. Bo 16/17 ἐκοινώνησάν M 18 μοι MB Φα si mihi Φ^c 19 οἰς]
οἶος B^b 20 εἶπον Φ ἐβόησαν MB 21 ἐπὶ MB Φε ἐπει Φα^c 22 ἢ MBαο Φε Φας ομ. B^b τοῦτο
ομ. B^b 23 ἐλθετε B 24 μοι] μὲν Bo 25 δ — "Ιβας Φ ομ. MB 27 εἶπας B 28 καὶ² ομ. B^b
29 ἐκάλεσεν B^b ὁμολογεῖται B^b Φ 30 εἶπαν M ύμιν B 32 τρικλίνω B Φ κρίνω M
κλήρου] τρικλίνου B^b 33 καὶ¹ Φ ομ. MB καὶ² ομ. B ἀπειρον B^b ρῆτῶν M 34 πα-
ράγεσθαι Φ παραγενέσθαι MB 35 κατατίθεσθαι Bo ήμῶν MB νῦν οι. Φ 35/36 παρα-
γομένους Φ παραγενομένουσ MB 36 ἐπίσκοπος ομ. Φ et unus codex Φ^c

βαλεν, πιστευθῆναι, ἀλλὰ γάρ καὶ σχεδὸν πάντας ἐρωτηθῆναι τοὺς κατ' ἔκεινον τὸν καιρὸν τὰς εὐλογίας παρ' αὐτοῦ δεξαμένους, ὡς ἐδιδάξατε.

102 Μάρας εἶπεν· Πολλάκις εἰσί τινες μηδὲ εἰδότες ἀκοῦσαι, *(ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες)* τὰ τοιαῦτα φανεροί εἰσιν, καὶ τούτους ἐκδιδόμεν.

103 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πόσοι παρῆσαν τὸ τηνικαῦτα ἐκεῖσε πρεσ-⁵ βύτεροι;

104 Μάρας εἶπεν· Οὐκ οἴδαμεν.

105 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εὔλογιῶν παρεχομένων εἰκὸς ἦν ἄπαν τὸ σύ-
στημα τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν παρεῖναι.

106 Εὐλόγιος εἶπεν· Μάλιστα μέν, καὶ εἰ ἡβούλοντο τινὲς ἐλθεῖν καὶ εἰπεῖν, τὰς συ-¹⁰
σκευὰς αὐτοῦ φοβούμενοι οὐκ ἀνῆλθον. πολλοὶ γάρ αἱροῦνται μὴ προσκροῦσαι
αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν. τινὰ γάρ μη βουληθέντα τῶν πρεσβυτέρων καθυπο-
γράψαι τοῖς αὐτοῦ ἐπαίνοις, ἥνικα τὴν κατηγορίαν ἐν Ἀντιοχείᾳ κατ' αὐτοῦ ἐνεστη-
σάμεθα, μετὰ τὸ κατελθεῖν αὐτὸν ἐκεῖθεν συνεσκευάσατο, καὶ ἄνδρα ἀπὸ πεντήκοντα ^{M VII 236}
ἐτῶν ὀρθόδοξον ὅντα, μηδέποτε μηδὲ λουσάμενον ἐξ οὗ τῷ βίῳ τούτῳ ἀπετάξατο,¹⁵
ἄντα πᾶσα ἡ πόλις μαρτυρεῖ, κατηγορίαν ἐνστησάμενος κατ' αὐτοῦ διὰ τῶν ἴδιων οἰκονό-
μων, ἦν οὐδὲ ἡδυνήθη ἐπεξελθεῖν, ὡς τὸν ἄρχοντα προσχαριζόμενον αὐτῷ [μὴ βου-
ληθῆναι, ἔτι] ἐκείνου ἐνισταμένου καὶ λέγοντος· δειχθείη ἡ κατ' ἔμοῦ συσκευή, ἀπολῦσαι
αὐτόν, καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν δέξασθαι αὐτὸν ἀπὸ φυλακῆς μετὰ κηρῶν καὶ λύχνων.
καὶ διὰ τοῦτο πάντες οἱ κληρικοὶ εὐλαβούμενοι οὐχ αἱροῦνται καταμαρτυρῆσαι αὐτοῦ.²⁰

107 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Οὐχ ἡγούμεθα τὸν φόβον [τοῦ] θεοῦ πρὸ ὁφ-
θαλμῶν ἔχόντων καὶ τῆς πίστεως προκειμένης αἱρεῖσθαι *(τινα)* πρὸς χάριν ἀνθρώπων
τῇ; Ἱδίας καταφρονεῖν σωτηρίας. ὅθεν ἐπειδήπερ αὐτὸς ἐδίδαξας ὡς τὸ πλῆθος συνή-
θροιστο τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν, ὅτε ταῦτα ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας
ἐδίδασκεν, οὐ δεχόμεθα τὴν τῶν παραγομένων παρ' ὑμῶν τριῶν τούτων μαρτύρων φω-²⁵
νὴν καὶ μάλιστα ὑπόπτων ὑπαρχόντων αὐτῷ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ [^{"Ιβαί,}] καθάπερ κατέθετο.

L III 658

108 Σαμουῆλος εἶπεν· Πῶς οἶόν τέ ἔστιν ὄλον τὸν κλῆρον ἐνεχθῆναι εἰς μαρτυρίαν;

109 Εὐλόγιος εἶπεν· "Οτε ἡμεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐποίησαν ὑπηγορίαν ἐπαίνων· περι-
έφερον αὐτὴν τοῖς κληρικοῖς, ἵνα ὑπογράψωσιν. τινὲς τῶν κληρικῶν ἦ δεκαπέντε ἦ δε-³⁰
καοκτὼ οὐκ ἡβουλήθησαν ὑπογράψαι λέγοντες ὅτι πολλάκις ἐρωτώμεθα τί ποτε, καὶ
οὐκ οἴδαμεν τί εἰπεῖν καὶ οὐ δυνάμεθα ψεύσασθαι. τούτους ἀγαγὼν βιαίως εἰς τὴν
ἐκκλησίαν ἐποίησεν κατακραγῆναι ὡς ὁφείλοντας βληθῆναι ἔξω, ἐπειδὴ μὴ ὑπέγραψαν,
καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀκοινωνήτους ἐπὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς ἔξω. καὶ
διὰ τοῦτο ἡλθον ἐν Ἀντιοχείᾳ· ἐξ οὗ δὲ εἰδον ὅτι κατεπονήθημεν καὶ οὐκ ἐδέχθη ἡμῶν
τὰ δίκαια καὶ ὅτι κατῆλθεν ὁ ἀνθρωπος ὡς περιγενόμενος ἡμῶν, ἐφοβήθησαν κατελθεῖν
εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀνάγκην ἔσχομεν ἐως τῆς σήμερον τρέφειν αὐτοὺς διὰ τὴν μαρτυρίαν.³⁵

110 'Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· 'Ο ἀγιώτατος καὶ ὁσιώτατος ἡμῶν

M, B [= abo], Φ

3 sed qui integrę nouerunt Φ ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες sine codicūm auctoritate editores Romani
om. MB 4 φανερά M 5 θεοσεβέστατοι Bo 13 ἐν Ἀντιοχείᾳ om. Bb κατ'] καὶ Bo
14 μετ' αὐτὸ Bo αὐτὸν om. Bo 16 πᾶσι M 17 ὑπεξελθεῖν ἡδυνήθη Bb malim *(καίτοι)* προσ-
χαριζόμενον cf. quamvis in eius gratia ageret Φ 17/18 μὴ βουληθῆναι MB et unus codex Φ om. Φ
18 ἔτι MB^{ao} ὅτι Bb om. Φ ἡ om. M συσκευή ἡ Φ 19 ἀπὸ φυλακῆς om. Φ 20 οὐκ ἐροῦνται N
21 οὐ M τῶν φόβων B, corr. Bo τοῦ om. M 22 ἔχόντων M habentes Φ ὅντων B τῆς om. M
τινα addidi ex Φ 24 ἐπίσκοπος om. Φ et unus codex Φ 25 οὐ om. Bo παραγομένων Φ παρα-
γενομένων MB τούτων om. BbΦ 26 ὑπόπτων BΦ ὑποπτὸν φωνὴν καὶ μάλιστα ὑποπτὸν M
αὐτῷ ΜΦ αὐτῶν B Ἰβαί om. Φ 31 ἐρωτώμενοι M 33/34 μὴ—ὅλης om. M 33 ὑπέγραψε Bb
35 ἡλθεν Bb ἐδείχθη Bb 37 ἔχομεν Bb τρέφειν αὐτοὺς ἐως τῆς σήμερον B^{ao} τρέφειν αὐτοὺς Bb

ἀρχιεπίσκοπος παρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν εἰς τὸν ἐνθρονισμὸν τοῦ κύρου Στεφάνου τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπίσκοπου. ἡ βουλήθημεν πληρῶσαι τὰ νεινομισμένα καὶ ἀπελθεῖν ἀσπάσασθαι αὐτοὺς εἰς τὴν Ἱεράπολιν. ὡς ἔτι ἔξερχόμεθα, ἀκούομεν ὅτι Σαμουῆλος καὶ Κῦρος [ῶδε νῦν] ἐπὶ τῷ κατηγορῆσαι ἡμῶν ἀπῆλθον ὑπογραφάς τινων κληρικῶν λα-

M VII 237 βόντες. ὁμολογῶ τοῦτο· συνεκάλεσα τὸν κλῆρον καὶ εἶπον ὡς ἦκουσα ὅτι Σαμουῆλος 5 καὶ Κῦρος ἀπῆλθον ἐπὶ τῷ κατηγορῆσαι ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ὑμῖν λέγω, εἴ τις ἐγγράφως αὐτοῖς ἔκοινώνησεν εἰς τοὺς λιβέλλους, ἔως ἂν εἰδῇ ποιὸν πέρας λαμβάνει τὸ πρᾶγμα, μὴ κοινωνήσῃ. ἀφώρισαν ἔαυτοὺς οἱ λοιποὶ τιτρωσκόμενοι ὑπὸ τοῦ συνειδότος

111 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πόσοι ἡσαν οἱ ἀφορίσαντες ἔαυτούς;

112 'Ο θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας εἶπεν· Εἰσὶν ὡς δεκαπέντε μικρῶι πρὸς οἱ ἀφο- 10 ρίσαντες ἔαυτούς, καὶ ἔγὼ οὐκ ἀφώρισα αὐτούς.

113 Μάρας εἶπεν· Εἰ ἀφώρισέν τις ἔαυτὸν εἰ μὴ ἔγὼ μόνος καὶ ὁ πρεσβύτερος Σαμουῆλος. ἐπειδὴ ἡμεῖς ἡμεν λιβέλλους ποιήσαντες κατ' αὐτοῦ οἱ τέσσαρες, ἔγὼ καὶ Κῦρος καὶ Σα- 15 μουῆλος καὶ Εὐλόγιος, ἔλαβον οἱ δύο τοὺς λιβέλλους καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἱεράπολιν ἐπὶ τῷ μεῖναι τὸν ἀρχιεπίσκοπον, δὲ Σαμουῆλος ἐκακοῦτο. λοιπὸν συνεκάλεσεν 20 πόντας ἐν τῷ σηκρήτῳ καὶ εἶπεν 'ἐπειδὴ ἦκουσα ὅτι Κῦρος καὶ Εὐλόγιος ἀπῆλθον κατ' ἔμοι κατηγορῆσαι, τούτους ἀφώρισα, ἵνα γνῶτε ὅτι ἀκοινώνητοί εἰσιν. εἰ δέ τις συ- 25 έπραξεν αὐτοῖς ἐν τοῖς λιβέλλοις ἢ σύνοιδεν, ἐπειδὴ ἀκούω ὅτι τριάκοντά εἰσιν οἱ κλη- ρικοὶ οἱ συνθέμενοι αὐτοῖς, δίδωμι τῇ γνώμῃ αὐτῶν.' οὐδεὶς οὐκ ἔξέβη εἰ μὴ ἔγὼ μόνος καὶ αὐτός, ἐπειδὴ οὐκ ἡσαν συνθέμενοι ἡμῖν, ἀλλ' ἔμειναν κοινωνοῦντες αὐτῷ.

114 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Λεγέτω ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας εὶς ἀληθῶς λέλεκται αὐτῷ ἀπερ οὗτοι εἰρήκασιν.

115 'Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας εἶπεν· 'Ἐγὼ οὔτε εἶπον καὶ ἀναθεματίζω τὸν εἶπόντα. ἔγὼ γὰρ οὔτε παρὰ δαίμονος ἦκουσα τὸ ρῆμα τοῦτο.

116 Μάρας εἶπεν· Εἰσὶν μάρτυρες οἱ μαρτυροῦντες ἡμῖν ἐνταῦθα τρεῖς, δὲν τὰ ὄνόματα 25 ἐκδίδομεν· εἰσὶ δὲ ἡμῖν καὶ ἔτεροι ἐν Ἐδέσσῃ.

L IIII 659 117 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· 'Ἐπάναγκες ἔστιν καὶ τούτων προσθεῖναι τὰς προσηγορίας, ἐπειδὴ οὐ περὶ μικρῶν ἔστιν ἡ γήτησις.

118 Εὐλόγιος εἶπεν· 'Ἐκδίδομεν.

119 Μάρας εἶπεν· Τὸν μακάριον Κύριλλον οὐκ ἐκάλεσας αἵρετικόν;

30

120 'Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας εἶπεν· 'Ἐπ' ἀληθείας λέγω, οὐ μέμνημαι. εἰ δὲ καὶ ἐκάλεσα αὐτόν, ὅτε ἡ Ἀνατολικὴ σύνοδος ὡς αἵρετικὸν ἀναθεμάτισεν, ἔξηκολούθησα τῷ ἔξάρχῳ μου.

121 Μάρας εἶπεν· Οὐκ εἶπες ὅτι εἰ μὴ ἀναθεμάτισε τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, οὐκ ἔδεξάμεθα αὐτόν;

35

122 'Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος "Ιβας εἶπεν· Εἶπον ὅτι εἰ μὴ αὐτὸς ἔαυτὸν ἡρμήνευσεν καὶ ἔδεξατο αὐτὸν ἡ Ἀνατολικὴ σύνοδος, καγὼ μετὰ τοῦ ἔξαρχου μου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς συνόδου ἀπηρνούμην αὐτόν.

123 Μάρας εἶπεν· Πέρυσιν εἶπες, ὅτε ἡ κίνησις ἐγένετο ἐν τῷ σηκρήτῳ, τὸν μακάριον

39—p. 30,5 adfert Facundus 5, 2 p. 711

M, B [= abo], Φ

ι ἐνθρονιασμὸν Βο κύ M 2 θεοσεβεστάτου om. Βο 3 καὶ ἀσπάσασθαι ΒΦ τὴν om. Βb
audio Φ 4 ὡδε νῦν om. Φ τὸ MB ἀπῆλθον scripsi ἥλθον MB profecti erant [fuerant] Φ et partim Φc] Φ 5 συνεκαλέσατε Βο ἦκουσα ὅτι om. Φ 6 ἀπῆλθον scripsi ἥλθον B om. M ierunt Φ τὸ M 7 αὐτοὺς M 8 ἀφώρισεν Bb 9 ἐβόησαν Bb 10 θεοσεβέστατος ΒοΦ ὥστει 13ο
11 ἔαυτοὺς M 12 ει MB [ex ueteris testamenti forniula] nūllus Φ ει μὴ] ειμι Ηο 13 οι τέσσαρες om. Βο 15 ἐπίσκοπον Βο κύριος M 16 σεκρέτω B ὁ κῦρος Βο 19 οὐκ om. Β
21 θεοφιλέστατος B 28 προσηγορίας Φ κατηγορίας MB 32 ἔξηκολούθησεν Βb 34 εἰπασ Β
ἀναθεμάτισα Bb 36 εἶπον om. Βο 39 εἶπασ B δτι MBο σεκρέτω B

Κύριλλον ὡς αἱρετικὸν εἶχον καὶ ἔως οὗ ἀνεθεμάτισε τὰ κεφάλαια, οὐκ ἐδεξάμην M VII 240 αὐτὸν.

124   ‘Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος “Ιβας εἶπεν·” Οντως οὐ μέμνημαι· εἰ δὲ καὶ εἶπον, εἶπον ὅτι ἀληθῶς εἰ μὴ ἡ ’Ανατολικὴ σύνοδος ἐδέξατο αὐτὸν ἐρμηνεύσαντα τὰ ἐκεῖ κεφάλαια αὐτοῦ, αἱρετικὸν εἶχον αὐτόν.

125   Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰ δύνασθε ἀποδεῖξαι ὅτι μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν τὴν γενομένην πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ ὁσιώτατον τὴν μνήμην πατέρα ἡμῶν καὶ ἐπίσκοπον ’Ιωάννην καὶ τὸν θεοσεβέστατον καὶ ἀγιώτατον τὴν μνήμην ἐπίσκοπον Κύριλλον αἱρετικὸν ὠνόμασεν αὐτὸν ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος “Ιβας, ὁμολογήσατε.

126   Μάρας εἶπεν· Τοῦτο εἶπεν ὅτι εἶχομεν αὐτὸν αἱρετικὸν ἔως οὗ ἀνεθεμάτισεν τὰ κεφάλαια.

127   ‘Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος “Ιβας εἶπεν·” Ἐγὼ τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ μετὰ τὸ ἐρμηνευθῆναι αὐτοῦ τὰ κεφάλαια ἀναθεματίσαι τὸν ἄνδρα, ὅτι καὶ γράμματα παρ’ αὐτοῦ ἐδεξάμην καὶ γράμματα αὐτῶι ἐπεμψα καὶ κοινωνικόν με ἔσχεν καὶ κοινωνικὸν αὐτὸν 15 ἔσχον.

128   Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Μετὰ τὸ γενέσθαι ὑμᾶς κοινωνικοὺς τί ποτε εἶπας;

129   Μάρας εἶπεν· Πέρυσιν εἶπεν ὅτι αἱρετικὸς ἦν, ἔως ὅτε ἀνεθεμάτισεν.

130   ‘Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος “Ιβας εἶπεν·” Εως ὅτε ἡρμήνευσεν ἑαυτόν, ἐπειδὴ ἡ 20 ’Ανατολικὴ σύνοδος αἱρετικὸν αὐτὸν ἐκάλει καὶ ὡς αἱρετικὸν καθεῖλεν, αἱρετικὸν αὐτὸν κάγῳ ἐνόμιζον· μετὰ δὲ τὸ ἐνωθῆναι τὰς ἐκκλησίας καὶ τὸν μακάριον Παῦλον ἀπελθεῖν εἰς ’Αλεξάνδρειαν καὶ ὀπενεγκεῖν τὴν πίστιν τῶν ’Ανατολικῶν καὶ δέξασθαι παρ’ αὐτοῦ τὴν ἐρμηνείαν τῶν κεφαλαίων, πάντες κοινωνικὸν αὐτὸν ἔσχομεν καὶ ὀρθόδοξον καὶ οὐδεὶς καλεῖ αὐτὸν αἱρετικόν.

131   Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Μάλιστα μὲν ἀρκεῖ ἡ ἀρνησις τῆς αἱρέσεως πρὸς εὐσέβειαν· πλὴν ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος “Ιβας ἐδίδαξεν τὴν αἵτιαν δι’ ἣν αἱρετικὸν ἐνόμισεν μετὰ πάσης τῆς κατὰ τὴν ’Ανατολὴν ἀγίας συνόδου τὸν ὁσιώτατον τὴν μνήμην Κύριλλον.   ὑμεῖς δὲ φατὲ ὅτι πέρυσιν αἱρετικὸν αὐτὸν ὠνόμασεν· τοῦτο ἐπάνογκές ἔστιν ὑμᾶς δεῖξαι.

132   Μάρας εἶπεν· Πέρυσιν εἶπεν ὅτι αἱρετικὸν αὐτὸν εἶχον ἔως οὗ ἀναθεμάτισε τὰ κεφάλαια.

133   ‘Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος “Ιβας εἶπεν·” Εως οὗ ἐψιθύρισεν πρὸς τὸ οὗ τῷ μακαριωτάτῳ ’Ιωάννῃ καὶ ἐδέξατο παρ’ αὐτοῦ τὴν ἔγγραφον ὁμολογίαν περὶ πίστεως, L IIII 66² M VII 24¹ ἦν ἐπεμψεν διὰ τοῦ μακαριωτάτου Παύλου, πάντες αἱρετικὸν αὐτὸν εἶχομεν, μετὰ δὲ 35 τὸ δέξασθαι αὐτὸν κοινωνικοὶ ἦμεν καὶ ἐκοινώνει ἡμῖν καὶ ἡμεῖς αὐτῶι.

134   Σαμουῆλος εἶπεν· Ταῦτα νῦν λέγει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος θέλων διορθώσασθαι αὐτοῦ τὸ σφάλμα, ἡμέτερον δέ ἔστιν ἀποδεῖξαι ὅτι Κύριλλον εἶπεν αἱρετικὸν καὶ διορθούμενος ἑαυτὸν μετὰ ταῦτα εἶπεν ὅτι ἔως οὗ ἀνεθεμάτισεν τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, αἱρετικὸς ἦν.

135   ‘Ο θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος “Ιβας εἶπεν·” Ἐγὼ ἀναθεματισμοῦ οὐκ ἐμνημόνευσα·

11—16 adfert Facundus 5, 2 p. 711

M, B [= abo], Φ

4 εἰ] δτι εἰ Bo   ἡ om. Bo   interpretantem Φα retractantem Φερ Fac.   ἐκεῖ om. Φ

6 θεοσεβέστατοι Bo   εἰ om. Φ   9 ἐπίσκοπος om. Bb   9/10 δμολογήσαστε MB sua confessione Φ

11 εἶχαμεν M   οὐ om. Bo   ἀνεθεμάτισα Bb retractasset Φα   14 τὰ γράμματα Bb   15 καὶ—

ἐπεμψα om. Bo   17 κοινωνούσ Bo   19 δτι Bo   24 ἔχομεν Bo   31 οὐ om. Bo   35 εἶχα-

μεν M   μετὰ δὲ] καὶ μετὰ Bb   36 κοινωνικὸν Bb   37 ἐπίσκοπος Ιβας Bao   38 τὸ σφάλ-

ματα M   τὰ σφάλματα B uisitum Φ   ἡμέτερον δεῖξαι ἐστιν Bb   39 οὐ om. Bo

ἐγώ ἔξηκολούθησα τῇ Ἀνατολικῇ συνόδῳ. θέλετε τὰ ἔγγραφα; προσενέγκατε τὰ ἔγγραφα. θέλετε τὰ ἄγραφα; προσενέγκατε τὰ ἄγραφα.

136 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰ φαίνεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου Κυρίλλου ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας αἱρετικὸν αὐτὸν ὀνομάζων καὶ αἱρετικὸν αὐτὸν ἔχων, ἀποδείξατε.

137 Μάρας εἶπεν· Ἀποδεικνύομεν.

‘Ο αὐτὸς καθωσιωμένος σηκρητάριος ὅμοίως ἀνέγνω. ‘Ρω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω

‘Ερμηνεία ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβα τῆς Ἐδεσ-
σηνῶν πόλεως Μάρηι Πέρσῃ

10

138 Μετὰ τὰ προοίμια· ‘Ἐν συντόμῳ δὲ τῇ συνέσει σου τῇ φωτεινῇ τῇ δι’ ὀλίγων τὰ πολλὰ ἐπιγινωσκούσῃ, οἷα πρὸ τούτου καὶ νῦν ἐνταῦθα ἐγένετο, γνωρίσαι σοι ἐσπουδάσαμεν, εἰδότες ὡς ταῦτα τῇ σῇ θεοσέβείαι γράφοντες πᾶσιν διὰ τῆς σῆς σπουδῆς τοῖς ἐκεῖσε γνώριμα γίνεται τὰ παρ’ ἡμῶν ὡς οὔδεμίαν ἐναλλαγὴν αἱ παρὰ τοῦ θεοῦ δοθεῖσαι γραφαὶ ἔλαβον. ποιοῦμαι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως ἐκ τῶν λόγων 15 ὧν καὶ αὐτὸς ἐπίστασαι. ἐγένετο φιλονεικία ἐξ οὗπερ ἡ σῇ θεοσέβεια ἐνταῦθα ἦν, τοῖς δύο ἀνθρώποις τούτοις, Νεστορίῳ καὶ Κυρίλλῳ, καὶ σύνεγραψαν κατ’ ἀλλήλων λόγους βλαβερούς, οἵτινες σκάνδαλον ἤσαν τοῖς ἀκούουσι. Νεστόριος γάρ εἴρηκεν ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις, καθὼς καὶ ἡ σῇ θεοσέβεια ἐπίσταται, ὅτι ἡ μακαρία Μαρία θεοτόκος οὐκ ἔστιν, ὡς νομισθῆναι τοῖς πολλοῖς ἐκ τῆς αἱρέσεως Παύλου τοῦ Σαμοσατέως αὐτὸν 20 M VII 244 εἶναι τοῦ φάσκοντος ἀνθρωπὸν ψιλὸν εἶναι τὸν Χριστόν. Κύριλλος δὲ θέλων τοὺς λόγους Νεστορίου ἀνατρέψαι ὀλισθεν καὶ εὐρέθη ἐμπίπτων εἰς τὸ δόγμα Ἀπολιναρίου· συνέγραψε γάρ καὶ αὐτὸς ὅμοίως ἐκείνῳ ὅτι αὐτὸς ὁ θεός ὁ λόγος γέγονεν ἀνθρωπος, ὡς μὴ εἶναι διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν αὐτῷ. συνέγραψε γάρ τὰ δώδεκα κεφάλαια, ἀπερ νομίζω καὶ τὴν σὴν θεοσέβειαν ἐγνωκέναι, ὅτι μία φύσις ἔστι 25 τῆς τε θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς οὐ χρή, φησί, διαιρεῖν τὰς φωνὰς τὰς εἰρημένας, ἃς ἡ αὐτὸς ὁ κύριος περὶ ἑαυτοῦ εἴρηκεν ἡ οἱ εὐαγγελισταὶ περὶ αὐτοῦ. πόσης δὲ ἀσεβείας πεπλήρωται ταῦτα, καὶ πρὸ τοῦ ἡμᾶς εἰπεῖν [ὡς καὶ] ἡ σῇ ἀγιωσύνῃ ἐπίσταται. πῶς γάρ δυνατὸν ληφθῆναι τὸν Ps. 8, 6 ἐν ἀρχῇ λόγον ἐπὶ τοῦ ναοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ Μαρίας ἡ ἐκεῖνο τὸ ἡλάττωσας αὐτὸν 30 βραχύ τι παρ’ ἀγγέλους περὶ τῆς θεότητος τοῦ μονογενοῦς ᾧ θηθῆναι; ἡ γάρ ἐκκλησία οὕτως λέγει, ὡς καὶ ἡ σῇ θεοσέβεια ἐπίσταται καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐδιδάχθη καὶ ἐστηρίχθη

3—5 adfert Vigilius t. IIII 2 p. 151. 21—22 adfert Pelagius papa II t. IIII 2 p. 126
11 sq. praeter Φ et Facundum 6, 3 extat altera uersio Latina in Gestis Concilii quinti L V 509 =
M VIII 298 [Κ]; uersio Syriaca habetur in Gestis Concilii Epheseni alterius [Abhndlg. d. Gött. Ges. d. Wiss.
N. F.] XV 1 p. 48 [Σ]

M, B [= abo], Φ

2 θέλετε—τὰ ἄγραφα² om. B^a post 6 aliquanta omissa sunt 7/8 ‘Ρω—ἀνέγνω] φωμαῖον B^a
om. Φ ut solet; sunt falso loco posita, quoniam pertinent ad interlocutionem iudicunt, quae per fraudem
quandam periit 9 ἐρμηνεία ἐπιστολῆς om. B, spatio relicto B^a ἀπό ἐπιστολῆσ B^a corr.
9/10 ἐδεσηνῶν MB^a 11 ἐν τῇ B^a 14 ὑμῶν B^b ὡσ MBΚΣ καὶ ὡς Φ 18 σκάνδαλοι M
scandala K 23 ὁ² om. B 25 ἐγνωκέναι MB^b ΚΣ Fac. ἀνεγνωκέναι Ba 26 τε om. B^a
27 αὐτὸς om. B 28 τοὺς εὐαγγελιστὰς MB^b ἑαυτοῦ B^a πόσης Σ πάσης MBΦΚ Fac.
πρὸ τοῦ] πρῶτον B^a 29 ὡσ καὶ MBΚ ὡσ Φ Fac. om. Σ 32 ἐπίσταται καὶ om. Σ et unius
codex Φ^r ἐδιδάχθη καὶ ἐστηρίχθη ΦΚΣ Fac. ἐδιδάχθη καὶ ἐστηρίχθη ΜΙΞ

τῇ θείᾳ διδασκαλίᾳ ἐκ τῶν λόγων τῶν μακαρίων πατέρων, δύο φύσεις, μία δύναμις, ἐν L IIII 663 πρόσωπον, ὅπερ ἐστὶν εἰς υἱὸς κύριος Ἰησοῦς Χριστός. διὰ ταύτην τὴν φιλονεικίαν οἱ νικηταὶ καὶ εὐσεβεῖς βασιλεῖς ἐκέλευσαν τοὺς ἔξαρχους τῶν ἐπισκόπων εἰς τὴν Ἐφεσίων πόλιν συναχθῆναι καὶ ἐπὶ πάντων τοὺς λόγους Νεστορίου καὶ Κυρίλλου κριθῆναι. πρὸ τοῦ δὲ πάντας τοὺς ἐπισκόπους τοὺς κελευσθέντας συναχθῆναι ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἐφεσον προλα- 5 βών ὁ αὐτὸς Κύριλλος τὰς <ἀπάντων> ἀκοὰς τῷ φαρμάκῳ τῷ πηροῦντι τοὺς ὄφθαλ- μοὺς τῶν σοφῶν προκατέσχεν· εὗρεν δὲ αἵτιαν ἐκ τοῦ μίσους τοῦ πρὸς Νεστόριον. καὶ πρὸ τοῦ εἰς τὴν σύνοδον παραγενέσθαι τὸν ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον Ἰωάννην ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς τὸν Νεστόριον καθεῖλον κρίσεως καὶ ζητήσεως μὴ γενομένης. μετὰ δὲ δύο ἡμέρας τῆς τούτου καθαιρέσεως ἥλθομεν εἰς Ἐφεσον καὶ μαθόντων ἡμῶν 10 ὅτι ἐν τῇ καθαιρέσει Νεστορίου τῇ γενομένῃ παρ' αὐτῶν τὰ δώδεκα κεφάλαια τὰ συγ- γραφέντα παρὰ Κυρίλλου ἐναντία ὅντα τῇ πίστει τῇ ἀληθινῇ ἀνέθηκαν καὶ ἐβεβαίωσαν καὶ συνέθεντο αὐτοῖς ὡς τῇ ἀληθινῇ πίστει συμφωνοῦσι, πάντες οἱ τῆς Ἀνατολῆς M VII 245 ἐπίσκοποι αὐτὸν Κύριλλον καθεῖλον καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων τῶν συνθεμένων τοῖς κεφαλαίοις ἀκοινωνησίαν ὠρισαν. καὶ μετὰ ταύτην τὴν ἀταξίαν ἐκαστος εἰς τὴν 15 πόλιν τὴν ἑαυτοῦ ὑπέστρεψε· Νεστόριος δὲ ἐπειδὴ ἐμισεῖτο παρὰ τῆς πόλεως καὶ τῶν μεγάλων τῶν ὄντων ἐν αὐτῇ, ἐκεὶ ὑποστρέψαι οὐκ ἤδυνήθη. καὶ ἔμεινεν ἡ σύνοδος ἡ Ἀνατολικὴ μὴ κοινωνοῦσα τοῖς ἐπισκόποις τοῖς κοινωνήσασι Κυρίλλῳ. καὶ διὰ ταῦτα λύπη πολλὴ μεταξὺ αὐτῶν ἐγένετο καὶ ἐν φιλονεικίᾳ ἐπίσκοποι πρὸς ἐπισκόπους ἐγένοντο καὶ λαοὶ πρὸς λαοὺς καὶ τὰ γεγραμμένα ἔργωι ἐπληρώθη ὅτι ἔστωσαν ἔχθροι Mt. 10, 36 <τοῦ ἀνθρώπου> οἱ οἰκειακοὶ αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου λοιδορίᾳ πολλαὶ καθ' ἡμῶν 21 ἐγένοντο Ἐλλήνων τε καὶ αἱρετικῶν. οὐ γάρ ἐτόλμα τις ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἡ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν ἀπέρχεσθαι, ἀλλ' ἐκαστος τὸν πλησίον ὡς ἔχθρὸν ἐδίωκεν. πολλοὶ δὲ μὴ ἔχοντες φόβον θεοῦ πρὸς ὄφθαλμῶν [ἢ] προφάσει 37 ζῆλου τοῦ ὑπέρ τῶν ἐκκλησιῶν ἦν εἶχον ἔχθραν κεκρυμμένην ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, εἰς ἔργον ἀγαγεῖν ἐσπούδασαν. ὃν 25 εἰς ἐξ αὐτῶν τυγχάνει· ὁ τῆς ἡμετέρας πόλεως τύραννος, ὃν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖς, ὅστις προφάσει τῆς πίστεως οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἀμύνεται, ἀλλὰ καὶ τοὺς πάλαι πρὸς τὸν κύριον ἀπεληλυθότας. ὃν εἰς ἐξ αὐτῶν ἐστιν ὁ μακάριος Θεόδωρος ὁ κῆρυξ τῆς ἀληθείας καὶ διδάσκαλος τῆς ἐκκλησίας, ὃς οὐ μόνον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ τοὺς αἱρετικοὺς ἐκολάφισεν εἰς τὴν ἀληθινὴν αὐτοῦ πίστιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ὅπλον πνευματικὸν ἐν τοῖς 30 συντάγμασιν αὐτοῦ τοῖς τέκνοις τῆς ἐκκλησίας κατέλειψεν, ὡς καὶ ἡ σὴ θεοσέβεια αὐτῶι συντυχοῦσα ἔγνω καὶ ἀπὸ τῶν συγγραφέντων παρ' αὐτοῦ ἐπείσθη. τοῦτον ἐτόλμησεν δὲ πάντα τολμῶν ἐπ' ἐκκλησίας φανερῶς ἀναθεματίσαι τὸν διὰ ζῆλον θεοῦ οὐ μόνον τὴν ίδιαν πόλιν ἐκ τῆς πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν ἐπιστρέψαντα, ἀλλὰ καὶ τὰς μακρὰν οὔσας ἐκκλησίας παιδεύσαντα τῇ αὐτοῦ διδασκαλίᾳ. καὶ περὶ τῶν βιβλῶν αὐτοῦ πολλὴ 35 ἐρευνα πανταχοῦ ἐγένετο οὐ διὰ τὸ τῇ πίστει τῇ ἀληθινῇ ἀλλοτρίας αὐτὰς είναι (ἴδου L IIII 666 γάρ ζῶντος αὐτοῦ συνεχῶς αὐτὸν ἐπήινει καὶ εἰς τὰ βιβλία αὐτοῦ ἀνεγίνωσκεν), ἀλλὰ M VII 248

5—7. 9. 11—13. 16. 17. 26—33. p. 34. 13. 21—23. 24. 25 abbreuiando et uariando adfert Iustini-
nianus in epistula PG 86, 1073. 1075

8—9. 16—17 adfert Pelagius papa 11 t. IIII 2 p. 126

M, B [= abo], Φ

ι ἐκ]	καὶ Β ^ο	4/5 πρὸς δὲ τοὺς Β ^ο	6 aures omnium ΦΣΚ τὰς ἀκοὰς πάντων τῶν ἐπισκόπων
τῶν	ἐν τῇ κατ'	Ἐφεσον συνόδῳ συνελθόντων Iust. τὰς ἀκοὰς MB	πληροῦντι Β ^ο 8 εἰσοδον Β ^ο
9 καθεῖλαν M	13 συμφωνουστα M	14 αὐτὸν [αὐτὸν τὸν Β ^ο] MBK eundem Φ	καθεῖλαν M
θεμένων Β ^ο	15 ὠρησαν Β ^ο	19 ἐγένετο αὐτῶν Β ^ο	ἐπισκόποισ Β ^ο 20 inimici homi- nis ΦΣΚ ἔχθροι MB 24 η MB om. ΦΣΚ προφάσεισ Β ^ο 26 μητροπόλεως Σ 27 ζῶν- τας ΒΣ νῦν ζῶντας Φα συζῶντας ΜΦΚ Iust. 28 κν ΦΣΚ Iust. θη MB ἐπεληλυθότασ Β ^ο
ἔξ αὐτῶν MK om. B	34 τῆς om. Β ^ο	νοσούσας K 36 ἐναντίας B	Ιδού Σ uidi ΦΚ δει MB 37 ἐπαίνει M laudantem ΦΚ αὐτοῦ om. Β ^ο

διὰ τὴν ἔχθραν τὴν κεκρυμμένην ἥν εἶχεν πρὸς αὐτόν, ἐπειδὴ ἥλεγξεν αὐτὸν φανερῶς ἐν τῇσι συνόδῳ. τούτων δὲ τῶν κακῶν μεταξὺ [αὐτῶν] γινομένων καὶ ἐκάστου ὡς
 Ioei 2, 7 ἐβούλετο κατὰ τὸ γεγραμμένον ἀπίόντος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ προσκυνητὸς ὁ πάντοτε τῇ φιλανθρωπίᾳ αὐτοῦ φροντίζων τῆς ἐκκλησίας διήγειρεν τοῦ πιστοτάτου καὶ νικητοῦ βασιλέως τὴν καρδίαν πέμψαι ἄνδρα μέγαν καὶ γνώριμον ἀπὸ τοῦ ἴδιου παλατίου ἀναγκάζοντα τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀνατολῆς τὸν κύριον Ἰωάννην διαλλαγῆναι Κυρίλλῳ· ὑπ' αὐτοῦ γὰρ τῆς ἐπισκοπῆς καθήιρητο. καὶ μετὰ τὸ δέξασθαι τὰ γράμματα τοῦ βασιλέως ἀπέστειλεν τὸν ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον Παῦλον τὸν ἐπίσκοπον Ἐμίσης γράψας δι' αὐτοῦ τὴν ἀληθινὴν πίστιν καὶ παραγγείλας αὐτῷ ὅτι εἰ ταύτῃ τῇ πίστει σύνθηται Κύριλλος καὶ ἀναθεματίσει τοὺς λέγοντας ὅτι ἡ θεότης ἔπαθεν, καὶ τοὺς λέγοντας ὅτι μία φύσις ἐστὶ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἵνα αὐτῷ κοινωνήσῃ. ἐβούλήθη δὲ ὁ κύριος ὁ πάντοτε φροντίζων τῆς ἴδιας αὐτοῦ ἐκκλησίας τῆς τῶι ἴδιῳ αὐτοῦ αἵματι λυτρωθείσης καὶ τὴν καρδίαν τοῦ Αἰγυπτίου μαλάξαι καὶ ἐκτὸς σκύλσεως τῇ πίστει συνθέσθαι καὶ ταύτην δέξασθαι καὶ πάντας τοὺς ἐκτὸς ταύτης πιστεύοντας ἀναθεματίσαι. καὶ κοινωνησάντων ἀλλήλοις ἡ φιλονεικία ἐκ μέσου ἥρθη καὶ εἰρήνη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γένεται καὶ οὐκέτι λοιπὸν ἐν αὐτῇ σχίσμα, ἀλλὰ εἰρήνη ὡς τὸ πρότερον ἐστί. τίνα δέ ἐστι τὰ ρήματα τὰ παρὰ τοῦ ἀγιώτατου καὶ θεοφιλέστατου ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου γραφέντα καὶ ποια ἀντίγραφα ἐδέξατο παρὰ Κυρίλλου, αὐτάς τὰς ἐπιστολὰς ταύτηι τῇ πρὸς τὴν σὴν θεοσέβειαν συζεύξας ἀπέστειλα τῇ σῇ δσιότητι, ἵνα ἀναγνούς γνῶις καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς τὴν εἰρήνην φιλοῦντας εὔαγγελίσῃ ὅτι ἡ φιλονεικία λοιπὸν πέπαυται καὶ τὸ μεσότοιχον ἥρθη τῆς ἔχθρας καὶ οἱ ἀτάκτως κατὰ ζώντων καὶ νεκρῶν ἐπελθόντες ἐν αἰσχύνῃ εἰσίν, ἀπολογούμενοι ὑπὲρ τῶν ἴδιων πταισμάτων καὶ ἐναντία τῇ πρώτῃ αὐτῶν διδαχῇ διδάσκοντες. οὐ γὰρ τολμᾶι τις εἰπεῖν ὅτι μία
 M VII 249 ἐστὶ φύσις θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ δύμολογοῦσιν εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰς τὸν ἐν αὐτῷ ἐνοικοῦντα ὄντα ἐνα υἱὸν Ἰησοῦν Χριστόν. ταῦτα δὲ ἔγραψα τῇ σῇ θεοσε-
 βείαι ἐκ πολλῆς διαθέσεως ἥς ἔχω πρὸς σέ, πεπεισμένος ὡς ἡ σὴ ἀγιωσύνη νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ θεοῦ σαυτὸν γυμνάζεις, ἵνα πολλοὺς ὀφελήσῃς.

139   "Ιβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κελεύσῃ ἡ ὑμετέρα φιλανθρωπία ἀναγνωσθῆναι τὰ γράμματα τῶν κληρικῶν Ἐδέσσης, ἵνα μάθητε ὅτι καὶ τῶν ἐπαχθέντων μοι ἀλλότριός εἰμι καὶ βίαν ἔπαθον.

30

140   Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὰ γραφέντα παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν Ἐδέσσης.

Καὶ ἐπιδιθέντων Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστορίου ἀνέγνω

28—30 adferunt Facundus 5, 2 p. 712 et Vigilius t. IIII 2 p. 151

M, B [= abc], Φ

2 αὐτῶν ΦερΣΚ om. MB ΦεFac. γενομένων MB^o 4 τῆς ἐκκλησίας MBabK τῶν ἐκκλησιῶν ΒΦΣ 5 τὴν καρδίαν ΦαρΣΚ τὸν νοῦν MBΦc ἀπὸ MB Φα ΣΚ ἐπὶ ΦερFac. τοῦ παλατίου τοῦ ἴδιου Β^b 5/6 τοῦ — ἀρχιεπίσκοπον om. Β^o 6 τὸν [τὸν καὶ Μ] ἀγιώτατον MBab om. Β^o τὸν θεοσέβεστατον καὶ ἀγιώτατον ΦΚ τὸν ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον Σ κύριον Μ 7 ἐπ' αὐτῷ Μ ἐπισκοπῆς ΦΣΚ ἐπιστολῆς MB 9 ἐμέσης Ba 10;11 ἡ θεότης—ὅτι om. Β 12 ἡβουλήθη Β καὶ ΜΦΣΚ θᾶς Β αὐτοῦ om. Β 12/13 τῆς τῶι—λυτρωθείσης οπι. Β^b αἵματι αὐτοῦ Β^o 13 μαλάξαι MBab Βεcorr., Φα ΣΚ Iust. subigeret Φερ σπαράξαι Βεσοπ. μαράξαι Β^o 16 καὶ ώστε Β^b 18 τὸ παρὰ Β^b 19 τῇ πρὸς om. Β^o 20 πάντασ—φιλοῦντασ ΜΦΣΚ πάντας τοὺς τὴν εἰρήνην φιλοῦντας Φερ duo codd. Φc πᾶσιν Β 23 τολμᾶν Β^o 24 φύσισ ἐστὶ Β^a 25 οἰκοῦντα Β^o 27 σαυτὸν γυμνάζεισ MBKFac. ἐσαυτὸν [ἐσαυτὴν Σ] γυμνάζει ΦΣ 28 κελεύσει MB 29 καὶ τὰ Φc ύπαχθέντων Β^o 31 τὰ γράμματα τὰ γραφέντα Β^b 32 ἐδέσησ ΜΒ^o 33 καὶ om. Μ

141 Διδασκαλία καὶ παράκλησις τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ δσιωτάτοις ἐπισκόποις Φωτίῳ L III 667
καὶ Εὐσταθίῳ παρὰ παντὸς τοῦ κλήρου τῆς Ἐδεσσηνῶν μητροπόλεως

Παρὰ πολλῶν καὶ διαφόρων τῶν ἀπὸ τῆς Φοινίκης παραγενομένων πρὸς ἡμᾶς μα-
θόντες ἡμεν τὰ παρὰ τῶν ἐπαναστάντων τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ δσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ
"Ιβαι φρίξαντες ἐπὶ τῷ ρηθέντι (ύπερβαίνει γάρ καὶ [τὴν] τῶν πάνυ ἀθέων καὶ ἀπίστων 5
καὶ αἱρετικῶν καὶ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων [ἀκοήν] τὰ ρηθέντα ἡμῖν) ὅτιπερ ἐπὶ πάντων
ἡμῶν εἶπεν ὁ αὐτὸς θεοφιλέστατος καὶ ὄσιος ἡμῶν ἐπίσκοπος ὅτι οὐ φθονῶ τῷ Χριστῷ
γεγονότι θεῶι, ἐπειδὴ κάγώ, εἰ βιούλομαι, γίνομαι κατ' αὐτόν, καὶ πάντες ἡμεῖς οὓς λέ-
γουσιν ἀκηκοέναι τῶν ρηθέντων, κατάδηλον ποιοῦμεν τῇ ίμετέραι θεοφιλίαι ὅτι ὡς
ἐπὶ θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου οὔτε παρ' αὐτοῦ οὔτε παρ' ἄλλου ούδενὸς ἀκηκόαμεν τοιοῦτόν 10
ποτε εἰρῆσθαι ούδε εἰσῆλθεν εἰς τὰ ὥτα τὰ ἡμέτερα ούδεν τοιοῦτον ούδεποτε, ἀναθεματί-
ζοντες ἑαυτοὺς καὶ τῇ φρικτῇ γεένῃ ἑαυτοὺς ὑπευθύνους ποιοῦντες, εἰ οἴδαμέν τι
τοιοῦτον εἰρῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἢ ἔτερόν τι ἐναντιούμενον τῇ ὄρθιοδόξῳ πίστει. εἰ γάρ
τοιοῦτου τινὸς ρηθέντος ἡνεσχόμεθα ἢ κοινωνῆσαι τῷ εἰπόντι ἢ συλλειτουργῆσαι
αὐτῷ, τῇ ἐσχάτῃ ὑπεύθυνοι ἡμεν τιμωρίαι ὡς κοινωνῆσαντες τοιούτωι μύσει. παρα- 15
καλοῦμεν δὲ καὶ δεόμεθα τῆς ὑμετέρας σοφίας ὥστε μετὰ τάχους συμπεῖσαι τὸν αὐτὸν θεο- M VII 252
φιλέστατον ἡμῶν ἐπίσκοπον καταλαβεῖν τὴν αὐτοῦ ποιμνην κινδυνεύουσαν διασπασθῆναι
παρὰ πάντων, μηδενὸς δντος τοῦ ταύτης προστῆναι δυναμένου καὶ μάλιστα τῆς σωτηρίου
ἔορτῆς τοῦ ἀγίου πάσχα προσελαυνούσης, ἐν ἣι καὶ διὰ τὰς κατηχήσεις καὶ διὰ τοὺς d. 27. m.
ἄξιουμένους τοῦ ἀγίου βαπτίσματος χρεία τῆς αὐτοῦ παρουσίας, καὶ ἀξιοῦμεν ταύτην 20
ἡμῶν τὴν διδασκαλίαν ἐνταγῆναι τοῖς πραττομένοις ἐπὶ τῆς ὑμετέρας σοφίας, ὥστε
μηδένα ταύτην διαλαθεῖν.

Καὶ αἱ ὑπογραφαὶ

- 1 Φεκίδας πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐταίροις
- 2 Οὐρσικίνος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐταίροις 25
- 3 Εύλογιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐταίροις. καὶ
ὑπογραφὴ Συριακή
- 4 Λιβάνιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐταίροις
- 5 Ῥόδων πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύλην ἄμα ἐταίροις. καὶ ὑπο-
γραφὴ Συριακή 30
- 6 Λεόντιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐταίροις
- 7 Μίκκαλος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐταίροις
- 8 Εύσέβιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐταίροις
- 9 Βασίλειος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐταίροις. καὶ ὑπο-
γραφὴ Συριακή 35
- 10 Ἀβράμιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐταίροις

M, B [= abo], Φ

2 ἐδεσηνῶν MB^a 3 τῶν ομ. B^o τῆς ομ. B 3/4 μαθόντες γάρ M καὶ B^o 4 παρὰ
ΜΦ περὶ B 4/5 τῶν—"Ιβαι] τὸν ιβαν B^o 5 φρίξαντες MΦ καὶ φρίξαντες B 5/6 τὴν et
ἀκοήν deleui, ομ. Φ 6 καὶ MΦ ομ. B et uaria lectio in Φ^c 6 ὑμῖν B^o 7 δσιωτάτοσ B^o
8 οπνες nos quos Φ πάντασ ἡμᾶς [ὑμᾶς B^b] ὡσ MB 9 ποιοῦμαι B^o θεοφιλεία B^a φιλεία B^b
10 ούδενὸς] τινὸς B^o 11 ούδε] ὡ δὲ B^o 12 ἑαυτούς MΦ ομ. B 13 παρ' αὐτοῦ εἰρῆσθαι B^o
15 μίσει B^o 18 παρὰ — προστῆναι ομ. B^o 19 διδ^a MΦ ομ. B 20 ἀγίου ομ. B^a καὶ ομ. B
21 τοῖς] αὐτοῖς B^o 23 καὶ ομ. B^o 24—26. 28 ἐταίροις Φ ἐτέροις MB atque ita continuo 26/27 καὶ—
Συριακή ομ. B^o 27 ἢ ὑπογραφὴ B^b 28—30 ομ. B^o 28 πρεσβύτερος M^b Φ^c archi-
presbyter Φ^a primus presbyter Φ^b 29 Ῥόδων—ἐταίροις ομ. B^b 32 μίκαλλος B^a μιακάλλιος B^b
33 ομ. B^o εύσέβιος MB^b Φ βασίλειος B^a 34/35 καὶ—Συριακή ομ. B^o 36 ἀβράμιος M

- L IIII 670 11 Πατρωῖνος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 12 Ἀρσένιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 13 Βάσσος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή
 14 Στρατήγιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ 5
 ὑπογραφὴ Συριακή
 15 Σαββάτιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 16 Νικίας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 17 Μαρτύριος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 18 Εὐλόγιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 10
 19 Σάβας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 M VII 253 20 Ἰάκωβος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 21 Κύρος Λεοντίου διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 22 Ἀφρήμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 23 Πατρίκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 15
 24 Ἀκάκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 25 Ἰσαάκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 26 Σάβας διάκονος λεγόμενος ἰατρὸς πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις.
 καὶ ὑπογραφὴ Συριακή
 27 Εύσέβιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 20
 28 Κύριλλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 29 Ἀβράμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 30 Λουκιανὸς διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 31 Ἀβραάμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 32 Ἀνύσιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή 25
 33 Ἀβιθος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή
 34 Ἀνδρέας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 35 Ἀρβιος διάκονος ἀξιωθεὶς ἔγραψα ύπερ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Ὑπατίου δόμο- 30
 λογοῦντος πεποιηκέναι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 36 Δαδόης διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 37 Ἀβιθος διάκονος ἀξιωθεὶς ἔγραψα ύπερ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Βαλεντίνου διὰ
 τὸ μὴ δύνασθαι αὐτόν. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή
 38 Εύσέβιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο- 35
 γραφὴ Συριακή
 39 Εὐλόγιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις, ἐνιστάμενος
 ύπερ αὐτῆς ἄχρι θανάτου
 40 Ἀβράμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις

M, B [= abo], Φ

1 om. Φα^c 2 Ἀρσένιος — ἑταίροις om. B^a 3/4 καὶ — Συριακή om. BΦ post 6 habet *Leontius presbyter similiter* Φ^c om. Φ^a 7 σαμβάτιος M 11 σάββασ B 13 Κύρος — ἑταίροις om. B^b
 κύριος λεόντιος B^a 14 ἐφρήμιος B^a 16 om. B^b 17 Ισαάκης M 18 σάββασ B
 διάκονος MB et unius codex Φα ερισκορφος Φ 19 καὶ—Συριακή om. B^b 20–24 om. B^a
 21 Cyrus Φ 22 ἀβράμιος M in fine add. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή B^b 23/24 λουκιανὸς
 ἑτέροις ἀβράμιος—ἑτέροις bis habet M om. B^b 24 Ἀβραάμιος—ἑταίροις om. Β^a 25/26 καὶ—
 Συριακή om. B^b 27. 28 om. B^a καὶ—Συριακή om. Φ 29 ante 25 coll. B^a 30 ἔγραψε B^b
 31 διαλαλίαν B^a 32 δαδώησ M 33 ἔγραψε B^b βαλεντίου B^a 35. 36 om. B^a Φα^c
 καὶ—Συριακή om. Φ^c 37 ἐπιστολὴν B^a ἑτέροις ἅμα B^b 39 ἀβραάμιος M

- 41 Ῥωμανὸς διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις L IIII 671
- 42 Παῦλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις
- 43 Παῦλος διάκονος ἀξιωθεὶς ἔγραψα ὑπὲρ Μάρα διακόνου τήνδε πεποιηκότος τὴν διδασκαλίαν ἅμα ἔταίροις
- 44 Κύριλλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις M VII 256
- 45 Καισάριος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις 6
- 46 Ἀπένεος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις
- 47 Μαρώνης διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις
- 48 Φεκίδας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή 10
- 49 Ἰωάννης διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις
- 50 Γερόντιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις
- 51 Ἀγάπιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις
- 52 Ἀδέλφιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις
- 53 Σάβας ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις 15
- 54 Βάσσος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή
- 55 Ῥεστιτοῦτος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις ἐνιστάμενος ὑπὲρ αὐτῆς ἔως θανάτου
- 56 Κύρος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις 20
- 57 Ῥεστιτοῦτος ὑποδιάκονος ἀξιωθεὶς ἔγραψα ὑπὲρ Ἀβίθου ὑποδιακόνου πεποιηκότος τήνδε τὴν διδασκαλίαν ἅμα ἔταίροις
- 58 Θωμᾶς ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή
- 59 Βάσσος ὑποδιάκονος ἀξιωθεὶς ἔγραψα ὑπὲρ Ἀβίθου ἀναγνώστου ὁμολογοῦντος 25 πεποιηκέναι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις
- 60 Αδέλφιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις
- 61 Εύφρασιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή
- 62 Ῥωμύλος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις. καὶ 30 ὑπογραφὴ Συριακή
- 63 Εύσέβιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή
- 64 Ποιμένιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή 35
- 65 Θεόφιλος ἀναγνώστης πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἔταίροις. καὶ ὑπογραφὴ Συριακή

- 142 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Δέομαι ὑμῶν, ὁ ἐνέγκας ταύτην αὐτήν (οὐκ οἶδα πῶς L IIII 674 λέγεται ὁ διάκονος ὁ ἐνεγκὼν αὐτήν) μετὰ τὸ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ἐκεῖθεν εἰ μὴ ὡμολόγησεν ἐπὶ ὅλων τῶν κληρικῶν ὅτι ἔγώ ἤλλαξα τὴν λέξιν ἐκείνην, ἵνα ἀρέσω τῶι ἐπισκόπωι, καὶ M VII 257 μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ἀναφορὰ ἀπὸ πάσης τῆς πόλεως καὶ κεῖται ἐκείνη ἡ λέξις εἰς τὴν 41

M, B [= abo], Φ

2 om. B^o 3 suscripsi Φ *Mareia* Φ praeter unum codicem Φ^c 5 om. B^o *Cyrus* Φ
ταύτην om. B^b 6 ταύτην om. M 7 ταύτην om. M 8 om. B^o *Mayonius* Φ 9/10 καὶ ...
Συριακή om. B^b 14 *diaconus* Φ 15 σάββασ B διάκονος B^b 16 Βάσσος — ἔταίροις
om. B^b 19 ὅχρι B^o 21 ὑπέγραψα BΦ 25 suscripsi Φ 27 in fine add. et subscriptio
Syra Φαρ 28. 29 om. Φ^c 40 placaret Φας 41 ἐκείνη om. B^oΦ

άναφοράν, κελεύσατε ωρητήθηναι εἰ μὴ ὡμολόγησεν διάκονος ὅτι ἐγὼ ἡλλαξα τὴν λέξιν· ἔπειταν αὐτὸν ἀπὸ Βηρυτοῦ.

- 143** Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἴπον· Τὰ μὲν ἀναγνωσθέντα φανερά· ἵνα δὲ μηδὲν ἐλλείψῃ τοῖς δικαίως κριθῆναι ὁφείλουσιν, ἀναγινωσκέσθω τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἐν τελευταῖοις τιερὶ Ἰβα τοῦ εὐλαβεστάτου πραχθέντα. Ῥώ ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω·
- 144** Πασκασίνος καὶ Λουκίνσιος καὶ Ἰουλιανὸς οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου διὰ Πασκασίνου εἴπον· Σύνοδος οὐ δύναται ἐμφέρεσθαι ἐν ᾧ τὰ ἀθέμιτα πταίσματα ἀκείνα ἀνεγνῶσθησαν, καὶ διὰ τοῦτο περιττὰ φαίνεται πρὸς ἀνάγνωσιν τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα. εἰ μὲν οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ ἐπισκόπου τῆς πόλεως Ῥώμης πάντα τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα μάταιά¹⁰ ἔστιν, δῆλόν ἔστιν ὡς καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας ἔξι τούτων ἔστιν, ὃντινα μετὰ ταῦτα ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος ἐν τῇ ἰδίᾳ κοινωνίᾳ ὑπεδέξατο. καὶ γάρ ἀναγκαῖον ἔστιν ἵνα ἔτι αὐτοῦ τοῦ γαληνοτάτου καὶ Χριστιανικωτάτου βασιλέως ἐπιτύχωμεν, ὥστε ἐκείνην τὴν σύνοδον Ἱερῷ Ιδίῳ νόμῳ μήτε ὀνομάζεσθαι προστάξαι.
- 145** Ἀνατόλιος δὲ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως [νέας] Ῥώμης εἴπεν·¹⁵ Αὐτόθεν τὴν ἀνατροπὴν ἔσχεν τὰ κατὰ Ἐφεσον πρώην πεπραγμένα, ἀφ' οὗ μάλιστα μετὰ ταῦτα καλλίστην καὶ τῷ θεῷ φίλην ἔσχηκεν τὴν διόρθωσιν. τοιγαροῦν καταψηφίζομαι μηδὲν τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ λεγομένῃ συνόδῳ πεπραγμένων κρατεῖν πλὴν τοῦ κατὰ τὴν μεγίστην Ἀντιοχείαν δσιωτάτου ἐπισκόπου Μαξίμου, ἐπειδήπερ καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Ῥώμης Λέων εἰς κοινωνίαν αὐτὸν δεξάμενος ἀρχεῖν τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας²⁰ ἐδικαίωσεν. διτινι τύπῳ ἀκολουθῶν αὐτός τε συνήινεσα καὶ πᾶσα ἡ παροῦσα ἀγία σύνοδος, δεόμεθα δὲ τοῦ εὔσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως ὥστε καὶ εὔσεβει νόμῳ θεοπίσαι μήτε σύνοδον ἐκείνην τὴν μετὰ τὴν πρώτην γενομένην ἐν Ἐφέσῳ δινομά-
ζεσθαι μήτε τι τῶν ἐν αὐτῇ πεπραγμένων κρατεῖν.
- M VII 260** **146** Ιουβενάλιος δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἴπεν·²⁵ Ο παρίσταται περὶ τούτου τῷ εὔσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ, θεοπισάτῳ τὸ θεοφιλές αὐτοῦ κράτος.
- 147** Θαλάσσιος δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἴπεν· Τὰ αὐτὰ κάγὼ φρονῶ τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ δσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ιουβεναλίῳ.
- 148** Εὐσέβιος δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἴπεν· Σύμφωνα κάγὼ τῷ δσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ιουβεναλίῳ περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως καὶ φρονῶ καὶ³⁰ λέγω.
- L IIII 675** **149** Στέφανος δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἴπεν· Κάγὼ δοκιμάζω τὰ παρὰ κανόνας γενόμενα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει ἀνατραπῆναι ἐκτὸς τῶν πραχθέντων κατὰ Δόμνου τοῦ τῆς Ἀντιοχέων ἐπισκόπου διὰ τὸ δεχθῆναι τὴν χειροτονίαν τοῦ γενομένου κανονικῶς θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μαξίμου ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀντιοχέων³⁵ μητροπόλει παρά τε τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καὶ τῆς παρούσης ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου.
- 150** Πέτρος δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἴπεν· Οὔτε ἀφειλόμην αὐτὸν τῆς ιερωσύνης, ἐπειδὴ μήτε ἐκοινώησα τῇ συνόδῳ τῇ κατ' Ἐφεσον, καὶ ἐπομαι τῇ καταθέσει τῶν ἐπεχόντων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας καὶ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχι-⁴⁰ επισκόπου Ἀνατολίου.

M, B [= abo], Φ

4 ἐλλείψει B^aο 5 Ῥώματίον B^aο 9 τὰ om. B^b καὶ om. B^aο 12/13 ὃντινα—ἔστιν om. B^b
13 ἔτι ΜΦ ἐπὶ B^aο ἐπὶ τοῦ B^aο 14 προστάξοι B^aο προστάξει B^b 15 καὶ ἀνατόλιος Μ νέας
ΜΒΦ^c om. Φαρ 16 ἔσχον B μετὰ om. Φ 17 τῷ om. B^aο καταψηφίζομαι Μ κατα-
σοφίζομαι B 21 τόπῳ B^b 22 δὲ om. Φ 23 πρώτην B^aΦ πρώην ΜΒ^bο 24 τι om. B^aο
26 εὔσεβει B 29 Γαλατίας om. B^aο συμφωνῶ B^b 39 ἐσομαι Μ 40 δσιωτάτου B^aο

- 151 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Συναινῶ κάγὼ τοῖς ὁσιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις.
- 152 'Ιωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστείας εἶπεν· 'Ομογνωμόνως τῶι θεοφιλεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ 'Ιουβεναλίῳ ψηφίζομαι κάγὼ τῇ αὐθεντίᾳ τὸ πᾶν ἀποδούς τοῦ εὔσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως.⁵
- 153 Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπεν· Κάγὼ συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν πατέρων λαληθεῖσιν.
- 154 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Κάγὼ συναινῶ πᾶσι τοῖς παρὰ τῶν πατέρων δικαίως καὶ ὁσίως τυπωθεῖσιν.
- 155 Κριτωνιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος (<Αφροδισιάδος εἶπεν· Κάγὼ συντίθεμαι¹⁰ τοῖς παρὰ τῶν ἄγίων πατέρων τυπωθεῖσιν.
- 156 'Ρωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος> Μύρων Λυκίας εἶπεν· Πάντα τὰ παρὰ τῶν εὔσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων τυπούμενα περὶ τῆς λεγομένης συνόδου, οὐκ οὔστης δέ, καὶ ἡμεῖς προθύμως δεχόμεθα.
- 157 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· "Οπερ δόξει τῇ ἀγίᾳ M VII 261 συνόδῳ περὶ τῶν πραχθέντων ἐν Ἐφέσωι, τοῦτο κάμοι ἀρέσκει.¹⁶
- 158 Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως εἶπεν· Σύνοδον ἔκείνην οὐκ ὀφείλομεν λέγειν.
- 159 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἔβόησαν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.
- 160 Μηκέτι τοίνυν ἀναγνωσθέντων τῶν ἐν Ἐφέσωι πραχθέντων τὸ πρότερον οἱ μεγαλο- 20 πρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· Τὸ παριστάμενον αὐτῇ περὶ "Ιβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἡ ἀγία σύνοδος διδαξάτω. 'Ρω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω
- 161 Πασκασίνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου διὰ Πασκασίνου εἶπον· 'Αναγνωσθέντων τῶν χαρτῶν ἔγνωμεν ἀπὸ μὲν ἀποφάσεως τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων²⁵ "Ιβαν τὸν εὐλαβέστάτον ἀνεύθυνον ἀποδεῖχθαι· ἀναγνωσθείσης γὰρ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἐπέγνωμεν αὐτὸν ὑπάρχειν ὅρθόδοξον. καὶ διὰ τοῦτο δογματίζομεν καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἀφ' ἧς ἀδίκως καὶ ἀπώλ. ἔξεβλήθη, ἀνανεωθῆναι. περὶ τοῦ ἀγιωτάτου τοίνυν ἐπισκόπου (<Νόννου> τοῦ πρὸ βραχέος ἀντ' αὐτοῦ γεγονότος τῆς δοκιμασίας ἐστὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς 'Αντιοχέων ἐκκλησίας τί περὶ τούτου³⁰ χρή τυπῶσαι.
- 162 'Ανατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως [νέας] 'Ρώμης εἶπεν· L IIII 678 'Η τῶν δικασάντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων πίστις καὶ ἀνάγνωσις πάντων τῶν

23 — p. 43, 24 adfert Vigilius Coll. Auell. 83, 238—254. 24—26. 33—p. 40. 2 t. IIII 2 p. 158

25—28 ipsa legatorum uerba uidetur afferre Facundus 5. 1 p. 709 cf. 2 p. 712: cognouimus ex sententia reuerentissimorum episcoporum Ibam reuerentissimum episcopum innoxium demonstratum. lecta enim eius epistula cognouimus eum esse orthodoxum et ob hoc decernimus et honorem ei episcopatus et ecclesiam de qua iniuste et absens expulsus est, instaurari

M, B [= abo], Φ

2 ἀρχιεπίσκοπος Βο 3 ὁ εὐλαβέστατος ομ. Βο 5 ἀποδούσ ΜΦ ἐπιδούσ Βα^b διδούσ Βο
βασιλέωσ ΜΦ βασιλέωσ ἡμῶν Βα^a ἡμῶν βασιλέωσ Β^b 6 συναινῶ πᾶσι Β^a 7 δικαίως
καὶ ὁσίως τυπωθεῖσιν Β^a 8 συντίθεμαι Β^a πᾶσι ομ. Β^a 9 δικαίως—τυπωθεῖσιν^j λαληθεῖσιν Β^a 10 κρητωνιανὸς Μ 10—12 'Αφροδισιάδος—ἐπίσκοπος editores Romani et Φ ομ. ΜΒ
11 ἀγίων ομ. Φα^c 12 τῇ λυκίας Β^b 13 εὐλαβεστάτων Βο 17 σεβαστοπόλεωσ Β^b 20 τὸ
πρότερον πραχθέντων Β πραχθέντων Φ 21 αὐτῇ ΜΦ ομ. ΒΦα^c 22 εὐλαβεστάτου ἐπίσκοπον Βο
ρώματον Βο 21/28 honore [honorem siue honorem ei singuli codd.] episcopatus Φ
τὴν τιμὴν τοῦ ἐπισκόπου ΜΒ 28 ecclesiae Φ^c ecclesiam unus codex renouandum
Φ ἀναγνωσθῆναι Βο 29 Νόννου Φ ομ. ΜΒ βραχέωσ ΜΒο 31 τετυπῶσθαι Βο 32 ἀρχιεπίσκοπος Βο
νέας ομ. Φ praeter unum codicem 33 πάντων ομ. Φα^c

παρακολουθησάντων ἀνεύθυνον δείκνυσιν "Ιβαν τὸν εὐλαβέστατον τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ κατηγορημάτων. ὅθεν πᾶσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποδύομαι περὶ αὐτοῦ ὑπέρονοιαν, ἐπειδὴ συντίθεται καὶ ὑπογράφει τῷ τε νῦν δοθέντι περὶ τῆς πίστεως ὄρωι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ρωμαίων Λέοντος, καὶ ἀξιον αὐτὸν κρίνω τῆς ἐπισκοπῆς καὶ ἔχεσθαι τῆς φροντίδος τῆς ἐν ᾧ πρότερον ἐτύγχα- 5
M VII 264 νεν ἐκκλησίας. περὶ δὲ Νόννου τοῦ εὐλαβέστατου ἐπισκόπου τύπον δώσει ὁ εὐλαβέστα-
τος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχέων Μάξιμος.

163 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχέων πόλεως εἶπεν· Ἐπὸ τῶν ἀρτίως ἀναγνωσθέντων δῆλον κατέστη ὡς ὁ εὐλαβέστατος "Ιβαν ὀθῶιός ἐστι πάντων τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ, καὶ ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ἀντιγράφου τῆς ἐπιστολῆς τοῦ 10 προκομισθέντος παρὰ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ὀρθόδοξος ὥφθη αὐτοῦ ἡ ὑπαγορία. ὅθεν κάγὼ ψηφίζομαι ἀπολαβεῖν αὐτὸν τήν τε ἀξίαν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τὴν οἰκείαν πόλιν, καθὼς καὶ τοῖς ἀγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις συνέδοξεν τοῖς τε ἐπέχουσι τὸν τόπον τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καὶ τῷ τῆς βασιλευούστης ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀνατολίῳ, δηλαδὴ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Νόννου τοῦ ἀντ' αὐτοῦ 15 γενομένου μένοντος ἐν τῇ αὐτῇ ἀξίᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἐπὶ τῷ περὶ αὐτοῦ δοκιμάσαι μετὰ τῶν τῆς διοικήσεως θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων.

164 Ιουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος "Ιεροσολύμων εἶπεν· Τοὺς ἐπιστρέφοντας ἡ θεία γραφὴ κελεύει δεχθῆναι, δι' ὃ καὶ τοὺς ἀπὸ αἱρετικῶν δεχόμεθα. ὅθεν συνορῶ τὸν εὐλαβέστατον "Ιβαν φιλανθρωπίας τυχεῖν τῷ καὶ γέροντα εἶναι ἐπὶ τῷ ἔχεσθαι αὐτὸν 20 τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ὀρθόδοξον δῆντα.

165 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τῶν θεο-
φιλεστάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὔσταθίου δοκιμασάντων τὰ κατὰ τὸν εὐλαβέστατον
"Ιβαν καὶ μὴ κατακρινάντων αὐτὸν τῇ αὐτῷ ὑπολήψει τιθέμενος κάγὼ βιούλομαι αὐτὸν
ἔχεσθαι τῆς ιερωσύνης κατὰ τὸ δόξαν τοῖς ἀγιωτάτοις προέδροις διὰ τὸ μάλιστα ἐν τοῖς 25
ὑπομνήμασιν ὑποσχέσθαι αὐτὸν ἀναθεματίσαι ἐκεῖνα ἀπερ οἱ κατήγοροι κατ' αὐτοῦ
ἔγγραφως κατέθεντο.

166 Εύσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ
ὅρου τοῦ ἐκφωνηθέντος ἐν Τύρῳ παρὰ τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὔσταθίου
ἐδίδαξεν ὡς ὁ εὐλαβέστατος "Ιβαν ἐν ἐκείνῳ τῷ κριτηρίῳ ἀνεθεμάτισε Νεστόριον καὶ τὰ 30
M VII 265 ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα καὶ τοῖς ὀρθοῖς συνέθετο δόγμασι. δι' ὃ καὶ οἱ προρρηθέντες
εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τὴν πληροφορίαν ταύτην δεξάμενοι τὸ δεῖν αὐτὸν ἔχειν τὴν
ἐπισκοπήν ἐδοκίμασαν. καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοίνυν τὸν αὐτὸν θεοσεβέστατον "Ιβαν
ἀναθεματίζοντα Νεστόριον καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα ἔχεσθαι βιούλομαι τῆς ἀρχιερ-
σύνης.

167 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Τὸν εὐλαβέστατον "Ιβαν
L IIII 679 ἀναθεματίζοντα Νεστόριον καὶ Εύτυχέα καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν δόγματα κάγὼ ψηφίζο-
μαι καθὼς καὶ οἱ ἄγιοι πατέρες, εἶναι ἐν τῇ τάξει τῆς ἐπισκοπῆς.

162 Fac. 5, 3 p. 713 sententia . . . Anatolii . . . quam super . . . Ibae causa in octava sessione
protulit, secuntur p. 39, 33—7. 8—10. 13—16. 23—27 adfert Vigilius t. IIII 2 p. 158. 159. 160

M, B [= abo], Φ

3 τε ΜΒΦα om. Φct	τεθέντι Βο	6 ἐκκλησία Ββ Fac.	7 ἐπίσκοπος om. Βο	8 ἐπί-
9 εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Β	ἀπὸ πάντων Βο	10 ἐπαχθέντων Βαβ	13 τε ΦΜ	
14 ὁσιωτάτου Μ τε [om. Ββο] ἀγιωτάτου Β	16 τῇ αὐτῇ ΜΒΦρ propria Φac			
αὐτοῦ ΜΒ eius ordinatione Φ	19 κελεύσει Βαβ	21 τοῦ om. Βο	24 συντίθ-	
μενος Βο	δοθῆναι Βο	28 Γαλατίας om. Φ	28 Γαλατίας om. Φ	
25 τὰ δόξαντα Βο	26 ἀναθεματίζειν Μ	32 ἔχειν αὐτὸν Β	32 ἔχειν αὐτὸν Β	
37 ἀναθεματίζοντες Ββ	37 ἀναθεματίζοντες Ββ	καὶ τὰ αὐτοῦ ἀσεβῆ δόγματα καὶ εύτυχέα Βο	καὶ εύτυχέα Βο	
38 ὡς Βο				

- 168 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τὸν ὄρον τὸν ἐκφωνηθέντα παρὰ τῶν θεοφίλεστάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὔσταθίου περὶ τοῦ θεοφίλεστάτου "Ιβα κρατεῖν ἐδικαίωσα τῷ μάλιστα καὶ τοὺς κατηγόρους τοὺς ἔγκειμένους συναινέσαι διὰ τῆς οἰκείας ὑπογραφῆς τῷ αὐτῷ ἐκτεθέντι ὅρῳ καὶ νῦν ἀναγνωσθέντι ἐπὶ τῆς ἀγίας ταύτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου."
 169 Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπεν· Συντίθεμαι κάγὼ τοῖς καλῶς δόξασι τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ περὶ "Ιβα τοῦ θεοφίλεστάτου ἐπισκόπου."
 170 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Τοῖς ἀκολούθως καὶ κανονικῶς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ὁρισθεῖσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ θεοφίλεστάτου "Ιβα κάγὼ συντίθεμαι."
 171 Μελέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λαρίσσης ἐπέχων τὸν τόπον Δόμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας εἶπεν· Συντίθεμαι κάγὼ τοῖς ὁρισθεῖσι καλῶς παρὰ τῶν ἀγίων καὶ ὁσίων πατέρων περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου "Ιβα.
 172 'Ρωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας εἶπεν· 'Ἄσ ἡ τῶν ἀναγνωσθέντων ἔπεισεν ἡμᾶς πίστις, ἐγκρίνω κάγὼ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον "Ιβαν
 15 ἔχεσθαι τῆς Ἱερωσύνης, καθὼς καὶ οἱ ἀγιώτατοι ἀρχιεπίσκοποι ἐψηφίσαντο, δηλονότι ἀναθεματίζοντα Νεστόριον καὶ Εύτυχέα καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν φρονήματα.
 173. 174 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας καὶ Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος M VII 268 ἐπίσκοπος Σεβαστείας καὶ Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀμασείας καὶ Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς καὶ Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος 20 Τυάνων καὶ Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν καὶ Ἀτάρβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τραπεζοῦντος ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου Δωροθέου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας εἶπον· 'Ο ὄρος τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὔσταθίου ἀνεύθυνον ἔδειξεν τὸν εὐλαβέστατον "Ιβαν, δμοίως δὲ καὶ ἡ αὐτοῦ ἄρνησις προθυμοτέρους ἡμᾶς περὶ τὸ δέξασθαι αὐτὸν κατέστησεν· φίλον γάρ ἀεὶ τῷ δεοπότῃ Χριστῷ τὸ φιλάνθρωπον. ὅθεν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀγιωτάτων προέδρων καὶ πάσης τῆς ἀγίας συνόδου δίκαιον κρίνομεν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς ἀπολαβεῖν τὸν βαθμὸν τῆς ἐπισκοπῆς, ἀναθεματίζοντα αὐτὸν δηλονότι Νεστόριον καὶ Εύτυχέα καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν δόγματα καὶ συντιθέμενον κατὰ πάντα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ.
 175 Φραγκίων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως καὶ Βασίλειος ὁ εὐλα- 30 βέστατος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως εἶπον· Τὸν ἐν τῇ κρίσει μὴ παρόντα, ἀλλὰ μήτε
-

M, B [= abo], Φ

3 episcopo Iba Φερ 6 κωνσταντίνος ΒΦ κωνστάντιος M 7 δίξασι M 9 ὡς ρίθεῖσι Bb
 11 μελίτιος M 12 Συρίας ομ. Φ 13 καὶ ὁσίων Βο 16 ἔχειν τὴν Ἱερωσύνην Bb 18 Eunomii
 interlocutionem post concilium quintum consulto omissam esse in MB demonstrauit Abhndlg. d. Bayer.
 Akad. d. Wiss. XXXII 2 p. II; habet Φ Iam quidem ex his quae relecta sunt, innoxius approbatus est
 reverentissimus [uenerabilis Φα] Ibas. in quibus etenim dicendo male culpare uisus est beatissimum
 Cyrrillum, in postremis recte confessus illa in quibus [in quibus Φερ quae Φα] culpauerat, refutauit. unde
 et ego anathematizantem cum Nestorium et Eutychen et impia eorum dogmata et consentientem his quae a
 sanctissimo archiepiscopo Leone scripta sunt, et huic [Φερ, cf. conc. quintum, et hac siue et hanc siue ad hanc
 et Φα] uniuersali synodo dignum esse episcopatu decrevo. ex Φα adfert Vigilius Coll. Auell. 83. 248. 270.
 273. t. IIII 2 p. 160, 17—22, ex aliis versionibus Facundus 5, I p. 710. 6, I p. 722. 5 p. 738. [usque ad
 refutauit] et concilium quintum I. V 516 = M VIII 307; denique cf. Iustinianum PG 86, 1083 λέγεται
 περιέχειν τὴν αὐτὴν [Ευνομι] διαλογιὰν ὅτι ἐν τοῖς ἀνωτέροις τῆς ἐπιστολῆς ὑβρίσας "Ιβας τὸν ἐν
 ἀγίοις Κύριλλον ἐν τοῖς τελευταίοις ἐαυτὸν ἐπανωρθώσατο 19 ἐπίσκοπος ομ. Bb ἀμασίας M
 19/20 κωνστάντιος M 20 μελίτιος M 22 θεόδωρον ἐπίσκοπου Bb ἐπίσκοπου θεο-
 δώρου Bb 23 εὐσεβίου Bb 24 εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Bb 27,29 ἀναθεματίζοντα --
 συνόδω MΙΙΙ ομ. Φ, sunt reliquiae interlocutionis Ευνομι 29 ταύτηι ομ. Bb 31 τραινου-
 πόλεωσ Bb

προσκληθέντα κατά μηδένα τρόπον βλάπτεσθαι ύπὸ τῆς ἔξενεχθείσης κατ' αὐτοῦ ψήφου δοκιμάζομεν.

- 176** Νουνέχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Φρυγίας εἶπεν· Συναινῶ τοῖς δόρισθεῖσι παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἐπὶ "Ιβαι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ.
- 177** Φλωρέντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σάρδεων Λυδίας εἶπεν· Σύμφημι κάγὼ τὰ 5 ἵσα τοῖς προλεχθεῖσιν ἐπὶ "Ιβαι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ.
- 178** Εὔσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Τοσούτων ὁσίων πατέρων ἀποδεδωκότων "Ιβαι τῷ εὐλαβεστάτῳ τὴν ἐπισκοπήν κάγὼ συναινῶ.
- 179** Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν· Νεστóριον 10 καὶ Εύτυχέα ἄρτι ἀναθεματίσῃ.
- 180** "Ιβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καὶ τῇδη ἐγγράφως ἀνεθεμάτισα Νεστóριον 15 καὶ τὸ δόγμα αὐτοῦ καὶ νῦν ἀναθεματίζω αὐτὸν μυριάκις. τὸ γάρ ἄπαξ μετὰ πληρο-
M VII 269 φορίας γενόμενον κἄν μυριάκις γένηται, οὐ λυπεῖ. καὶ ἀνάθεμα καὶ αὐτῶν [Νεστóριοι] καὶ Εύτυχεῖ 20 καὶ τῷ λέγοντι μίαν φύοιν. καὶ πάντα δὲ τὸν μὴ φρονοῦντα ὡς φρονεῖ ἡ ἀγία σύνοδος αὕτη, ἀναθεματίζω.
- 181** Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ δικαιώματα παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου περὶ "Ιβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τὴν ἴδιαν ἴσχὺν ἔχει. Ὡρ ἀνέγνων ἀνέγνωμεν
ἀνέγνω.

L IIII 683
M VII 272

Πρᾶξις ιβ̄

- 1** Υπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δη- 20
1. 29. m. Oct. λωθησομένου τῇ πρὸ τεσσάρων Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι
a. 451 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου ἡμῶν καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότου συνελθόντων ἐν
τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας
τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρι-
κίου Ἀνατολίου 25
καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν Ἱερῶν πραιτωρίων
Παλλαδίου
καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὁφφικίων
Βιγκομάλου
2 συνελθόντων δὲ καὶ 30
1-3 Πασκασίνου καὶ Λουκινού τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου καὶ δσιωτάτου
ἐπισκόπου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ὀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
πόλεως νέας Ῥώμης 35
5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
6 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου

M, B [= abo], Φ [iusque ad 29]

ι παρ' Βο 3 λαοδικίας MB^b συναινῶ MB *peruidimus* [= συνείδομεν] Φας *condefinimus* Φτ
4 ἐπισκόπωι om. Φ 9/10 *Nestorium modo anathematizet, Eutychen et eius dogma [dogmata Φc] modo*
anathematizet Φ 10 ἀναθεματίσει Β 11 ἐπισκόπος om. Φας 12 τὰ δόγματα Φας αὐτοῦ Βο
13/14 καὶ αὐτῶν [αὐτῶν καὶ Βb] νεστορίω ΜΒ *ei Nestorio* Φτ [practermissum est nomen explicationis
causa additum delere] *Nestorio* Φας 15 φρονεῖ om. Φτ 16 δύλασ ΒΦτ δύλασ καὶ δσιωτάτη Μ
scō et uenerando Φας 17 Ῥωμαῖον Βαο 19 δωδεκάτη Βαο 24—29 *magnificentissimis iudi-*
cibus Φ 26 ὑπάρχου Βο 29 μιγκομάλου Μ καὶ βιγγομάλου Βb 30—p. 44, 16 om. Φ
30 καὶ om. Βb 32 δσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου Βο 36/37 Ἀντιοχείας — ἐπισκόπου om. Βν posl
36 omissus est Iuuenalis ep. Hierosolimorum 37 κυντίλου Βn

- 7 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
 8 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
 9 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
     φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
 10 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας   5
 11 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Κυζίκου
 12 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Κορίνθου
 13 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων
 14 καὶ Εύνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
 15 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας   10
 16 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
     τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
 17 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων
 18 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
 19 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ   15
     εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
 20 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
 21 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
 22 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
 23 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων   20
 24 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Τύρου
 25 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Δαμασκοῦ
 26 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 27 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἑδέσσης
 28 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης   25
 29 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
     ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὁλυμπίου
 30 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 31 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
 32 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς   30
 33 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 34 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
 35 καὶ Εύσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ
 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
     βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου   35
 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
     τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
     ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας   40
 40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 42 καὶ Μαριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 43 καὶ Ὄνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου

M, B [= abo, usque ad 2]

3—p. 44. 16 om. B   14 Ισαυρίας σελευκείασ M   19 κυριλλου M   24 ἑδέσησ M

29 ἀμασίασ M   30 μελιτινῆσ M   34 post ἐπισκόπου excidit Τίου   41 κρητωνιανοῦ M

- 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππούπολεως
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα- 10
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 55 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκίας Συρίας
 56 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον [τοῦ] Μακαρίου
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Συρίας 15
 57 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου
 καὶ εύσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης
 καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου
- 3** εἰσελθὼν Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ὁ πρώην γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίων 20
 μητροπόλεως συνόντος αὐτῷ καὶ Κασσιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου εἶπεν·
 Βίαν παθὼν προσῆλθον τῷ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ ἐδέήθην αὐτοῦ καὶ κατέ-
 πεμψεν θεῖον γράμμα πρὸς τὴν ἀγιωτάτην καὶ οἰκουμενικὴν μεγάλην σύνοδον ὥστε
 M VII 273 ἀκουσθῆναι με. καὶ ἐπειδὴ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἐκέλευσεν ἡ
 θεία κορυφὴ παρούστης τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας ἔξετασθῆναι, παρακαλῶ τὴν ὑμετέ- 25
 ραν ἔξουσίαν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον ὥστε τὸ θεῖον γράμμα ἀναγνωσθῆναι ταὶ ἀκουσθῆναι
 με καὶ τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι.
- 4** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὸ θεῖον γράμμα.
 Καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ σηκρη-
 τάριος τοῦ θείου κονσιστορίου ἀνέγνω 80
- 5** Αὔτοκράτορες Καίσαρες Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς νικηταὶ τροπαιοῦχοι
 μέγιστοι ἀεὶ σεβαστοὶ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ κατὰ θεῖον ἡμῶν θέσπισμα ἐν Χαλκηδόνι
 συναθροισθείσῃ. Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος πολλὰ ἀτοπα ὑπομεμενηκώς ἀτινα
 ταῖς αὐτοῦ δεήσεσι ταῖς τῷδε τῷ θείῳ ἡμῶν γράμματι ὑποτεταγμέναις περιέχεται,
 ἥξισθεν παρὰ τῇ ὑμετέραι ἀγιωσύνῃ ταῦτα γυμνασθῆναι. Θελησάτω τοίνυν ἡ ὑμε- 35
 τέρα εὐλάβεια δεξαμένη ταῦτα ἡμῶν τὰ θεῖα γράμματα ζητῆσαι τὰ τοῦ πράγματος καὶ
 τύπον δοῦναι τὸν ὑμῖν παριστάμενον.
- 6** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Καὶ αἱ ὑποτεταγμέναι δεήσεις ἀναγινωσκέσθωσαν.
 'Ο αὐτὸς ἀνέγνω

M, B [= abo, inde a 17], Φ [inde a 17]

13 Ισαυρίας M 14 τοῦ de le ni 15 λαοδικίας M 17 λοιπῆς om. Φ 17/18 κατὰ —
 δεσπότου] ex diu al decreto Φ 18 χαλκηδέων M χαλκηδονίων B^o 19 πάντων om. B^o
 καγκέλων MB^a καγγέλων B^o 21 συνόντων B^o Cassianο Φ βασσιανοῦ M^b dicitur Φ
 22 εὐλαβεστάτω B^b 23 οἰκουμενικὴν μεγάλην MB^a μεγάλην καὶ οἰκουμενικὴν B^b οἰκουμενικὴν Φ
 24 τὰ om. M κινούμενα MΦ γινόμενα B 26/27 καὶ — με om. Φ 28 μεγαλοπρεπεστατοὶ
 καὶ ἐνδοξότατοι B^b 32 μέγιστοι — σεβαστοὶ om. B 33 συναθροισθείσησ B^b 38 αὶ om. B^b

Τοῖς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἀνθρώπων ἔθνους καὶ γένους δεσπόταις Φλα-
ουίοις Οὐαλεντινιανῷ καὶ Μαρκιανῷ τοῖς αἰωνίοις αύγούστοις δέστις καὶ ἵκεσία παρὰ
Βασσιανοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου ἐπισκόπου. Πᾶσα ἡ σωτηρία τῶν βιαζομένων
μετὰ τὸν θεὸν ἡ ὑμετέρα γαληνότης ὑπάρχει, ἔξαιρέτως δὲ τῶν ἱερέων τοῦ Χριστοῦ.
δι' ὅ κάγω ἐπὶ τάσδε τὰς ἵκεσίας ἐλήλυθα προκυλινδούμενος τοῖς ὑμετέροις ἔχνεσιν ἐν
τούτοις με κατελεηθῆναι. τὰ γὰρ εἰς ἐμὲ τολμηθέντα δακρύων καὶ στεναγμῶν ἀνά-
μεστα ὑπάρχει καὶ ἀδιήγητα· ἀλλ' ἵνα διὰ συντομίας ἀναδιδάξω τὴν ὑμετέραν εὔσέβειαν,
τινὲς τῶν ἐν τῷ τάγματι τῆς ἱερατείας καὶ ἄλλων τινῶν τυγχανόντων δεινὰ καὶ ἀπηγο-
ρευμένα τοῖς νόμοις εἰς ἐμέ, ὡς εἴρηται, τετολμήκασι *(καὶ)* τοιαῦτα οἷα οὔτε ὑπὸ βαρ-
βάρων τετόλμηται ποτε. περιφρονήσαντες γάρ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν τῶν 10
ἀχράντων μυστηρίων δύναμιν, ἥντινα ἐκ τῶν ἐλέωι θεοῦ ταπεινῶν χειρῶν μου ἐδέξαντο,
μετὰ τὸ τὴν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τελέσαι ἡμᾶς λειτουργίαν παρ' αὐτὰ χειρωσά-
μενοί με ἀρπάσαντες ἀπὸ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας πληγαῖς ἡικίζοντό με ἄγοντες καὶ φέροντες
ἐν τῇ ἀγορᾷ· ποτὲ δὲ καὶ ἐγκατάκλειστον ποιοῦντες ξίφει με κατέβαλλον. ἐν τούτοις M VII 276
τοίνυν εἰς αὐτὸ τὸ 3ῆν κινδυνεύοντός μου μανιῶντες ἐνθρονίζουσιν ἀρπάσαντες τὸ περι- 15
βόλαιον τῆς ἐμῆς Ἱερωσύνης ἔνα τινὰ καὶ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν τῶν τολμησάντων τὰ εἰς ἐμὲ
γεγενημένα ἀτοπήματα εἰς τὸν τόπον τὸν ἐμόν. καὶ λοιπὸν καὶ ὄσαπερ ὑπῆρχέν
μοι πράγματα ἔν τε κινητοῖς καὶ ἀκινήτοις, ἀφείλοντο καὶ ὡς ἡβουλήθησαν, εἰς ἑαυτοὺς
κατεμερίσαντο, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν διαφερόντων μοι ἀνθρώπων θανάτῳ [καὶ] πληγαῖς
διαφόροις κατέβαλον, ὥστε καὶ τὰ λείψανα πρὸ τῶν θυρῶν τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας 20
τινὲς ἀπέθεντο. ἐπεὶ οὖν ἐν οὐδενί, τοῦ θεοῦ μοι μαρτυροῦντος, καὶ ἀνθρώπων δὲ
δυνατῶν καὶ εὐλαβῶν, παραίτιος ἐγενόμην ἐπὶ τούτοις τοῖς είρημένοις καὶ τολμηθεῖσι
παρ' αὐτῶν εἰς ἐμέ, δέομαι τῆς ὑμετέρας εὐσέβειας καὶ προκυλινδοῦμαι τῶν θείων ὑμῶν
καὶ ἀχράντων ἰχνῶν ὅπως θεσπίσαι καταξιώσῃ τὸ ὑμῶν οὐράνιον κράτος διὰ θείας
ὑμῶν ὑποσημειώσεως καταπεμπομένης πρὸς τὴν ἀγίαν σύνοδον διάγνωσιν συγκροτη- 25
θῆναι μεταξὺ ἐμοῦ τε τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ αὐτῶν τῶν ταῦτα εἰς ἐμὲ διαπραξαμένων καὶ
λεγόντων ἔχειν τι πρὸς ἐμέ. θεσπίσαι δὲ καὶ τοῦτο ἱκετεύω τὴν ὑμετέραν θειότητα
ὥστε μὴ ἔξειναί τινι ἐπαγαγεῖν μοι μεθοδείαν, ἀχρις ἀν πέρατος ἀξιωθῆι τὰ μεταξὺ ἐμοῦ
τε καὶ τῶν ἐμῶν διαδίκων πραττόμενα, ἐπειδὴ ἔθος αὐτοῖς ἐστι ποιεῖν τοῦτο πρὸς τὸ μὴ
περιγενέσθαι με αὐτῶν, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἐπιφερόμενά μοι καὶ παρ' ἐμοῦ λεγόμενα ἐπὶ 30
τῶν ἀρχιερέων ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἐπὶ τὰς θείας ὑμῶν ἀκοὰς ἀναγαγεῖν, δοθῆναι δὲ
ἡμῖν τὸν ὄφείλοντα τὰ παρ' αὐτῶν ἐπικριθέντα εἰς πέρας ἀγαγεῖν. καὶ τούτου τυχὼν
τὰς συνήθεις εὐχάριστας τῶι θεῷ ἀναπέμψω ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους διὰ παντός.

8 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος τὰς προ- L IIII 687
σηγορίας τῶν παρ' αὐτοῦ αἰτιαθέντων.

9 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πολλοὶ μέν εἰσιν, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῶν
γεγενημένων αὐτός ἐστιν ὁ ἄρτι ἐπίσκοπος Στέφανος· οὗτος γάρ καὶ τὸν θρόνον μου

M, B [= abo], Φ

ι τῆσ B^b 1/2 *Flauis* Φ φλαυούιος M φλαουίω B^a φλαβίω B^a corr., B^b 2 οὐαλεν-
τιανῷ B^b 3 τῶν βιαζομένων MΦ om. B 4 ἡ μετὰ θύ ἡ B^a 5 ἐπὶ τάσδε BΦ ἐπιστάσ-
τασδε M δείσεις B^b ἡμετέροις B^b 5/6 ἐν τούτοις om. Φ 6 γάρ M^b *usco* Φ 9 ὡσ
εἴρηται MBΦας om. Φ^c καὶ Φ om. MB 10 καταφρονήσαντεσ M γάρ οὐι. Φα^c τῶν
φόβων M τοῦ φόβου B^a 11 χειρῶν οὐι. B^a 12 *postquam enim* Φα^c τὸ om. B^b
13 με²] μοι B^b 14 ἐγκατακλείειν B^a κατέβαλον B^b 17 καὶ ὄσαπερ] δσα καὶ B^b 18 ἡκο-
λούθησαν B^b 19 καὶ² om. Φ 23. 24. 25 ἡμῶν B^a 21 ἐμοῦ M αὐτοῦ B^b διαπραξαμένων
εἰς ἐμὲ B^b 28 ἐπάγειν B^a μεθοδίαν M^b ἀξιωθῆναι B^b 29 ἐμῶν οὐι. Φ^c διακόνων B^b
ἐπειδὴ B^b *quoniam* Φα^c ἐπειδὴ γάρ M^b *quoniam usco* Φ^c 30 με¹ μετ' M ἐπὶ ἀπὸ B^b
33 αἰωνίου om. Φ 34 ὁ βασιανὸς δ B^b 35 ἐπίσκοπος οὐι. Φ

κατέχει καὶ τὰ πράγματα. καὶ παρακαλῶ πάντα δοκιμασθῆναι. ἀναγκαιοτέρα ἐστὶν ἡ Ἱερωσύνη τῶν κτημάτων. ζητηθῆ ἐάν τί ποτε ἡμάρτηκα· δοκιμάσουσιν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ὡς θέλουσιν, ὁρίσουσιν.

10 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀποκρινάσθω πρὸς ταῦτα Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος.⁵

11 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰσὶν ἐνταῦθα οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως, καὶ ἔλθωσιν καὶ συνιστάμεθα ἑαυτοῖς. ἐστιν ὁ ἐπίσκοπος Μαγνησίας
M VII 277 Λεόντιος, Μαιόνιος ἐπίσκοπος Νύσσης, Προτέριος ἐπίσκοπος Μυρίνης καὶ λοιποὶ οἱ ὄντες ἐνταῦθα.

12 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τέως ἀπόκριναι αὐτός.¹⁰

13 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Οὗτος οὔτε ἔχειροτονήθη ἐν τῇ Ἐφέσῳ, ἀλλὰ σχολαζούσης τῆς ἀγίας ἐκκλησίας συναγαγών ὅχλον ἀτακτον μετὰ ξιφῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἐραναρίων ἐπεισῆλθεν καὶ ἐκαθέσθη ἑαυτῷ. εἰ τοῦτον ἔγκρίνει ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια είναι ἐπίσκοπον, ἀλλος λόγος ἐστίν. τούτου ἔξεωθέντος κατὰ κανόνας καὶ ὅιφέντος ἀξίως ἐμὲ τεσσαράκοντα ἐπισκόπων τῆς Ἀσίας¹⁵ ψήφωι καὶ τῶν λαμπροτάτων καὶ τῶν λογάδων καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου παντὸς κλήρου καὶ τῆς πόλεως πάσης ἔχειροτόνησαν. σήμερον γὰρ πεντήκοντα ἔτη ἔχω ἐν τῷ κλήρῳ Ἐφέσου.

14 Βασιλεὺς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Μὴ περίτρεχέ με· ἔγὼ καὶ κανονικῶς ἔγενόμην καὶ δεικνύω τοῦτο. παρά τινος οὐ καθηιρέθην οὔτε κατηγορήθην παρά τινος οὔτε²⁰ κατεγνώσθην παρά τινος, ἀλλ' ἔγὼ ἐκ νέας ἡλικίας ἔζων τοῖς πτωχοῖς καὶ πτωχεῖον ἐποίησα καὶ ἔθηκα εἰς αὐτὸν ἐβδομήκοντα κραββάτια καὶ πάντας τοὺς νοσοῦντας καὶ τετραυματισμένους ἔξενιζον. Μέμνων δὲ ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος Ἐφέσου φθονήσας τούτοις, ἐπειδὴ ἡγαπώμην παρά πάντων, πάντα ἐποίησεν ἐπὶ τῷ ἐκβληθῆναι με τῆς πόλεως καὶ ἐπέβαλεν τὰς χειρας αὐτοῦ ἐπὶ τῷ χειροτονῆσαι με ἐπίσκοπον Εὐάζων καὶ τοῦτο²⁵ ἐποίησεν, ἔγὼ δὲ οὐ κατεδεχόμην. ἀλλὰ ἀπὸ ὥρας τρίτης ἔως ἑκτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου πληγαῖς με ἀνήλισκεν καὶ τὸ ἀγιον εὐαγγέλιον ἔγεμίσθη αἵμάτων καὶ τὸ θυσιαστήριον. τούτου δὲ οὕτως γεγονότος ἔγὼ ἐμεινα οὕτως, μήτε εἰς τὴν πόλιν ἀπελθών μήτε ὅλως ἐπικοινωνήσας τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ εἰς ἦν ὡνομάσθην, μήτε ὅλως αὐτὴν τὴν πόλιν εἰδώς· ἐμεινα δὲ οὕτως. καὶ συνέβη τὸν αὐτὸν Μέμνωνα τέλει τοῦ βίου χρήσασθαι. μετὰ³⁰ ταῦτα ἔχειροτονήθη Βασίλειος· οὗτος δὲ μετακαλεσάμενος τὴν σύνοδον τῆς ἐπαρχίας καὶ μαθών παρ' αὐτῶν τὴν βίαν ἦν ἐπαθον ὅτι σκευὴ ἦν, ἔχειροτόνησεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἀλλον ἐπίσκοπον, ἐμοὶ δὲ ἀπέδωκεν τὴν κοινωνίαν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπισκοπῆς. συνέβη δὲ τοῦτον πάλιν τέλει τοῦ βίου χρήσασθαι, ἐμὲ δὲ μετὰ πολλῆς ἀνάγκης καὶ βίας ἐνθρονίζουσιν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν Ἐφεσον ὁ λαὸς καὶ ὁ κλῆρος καὶ οἱ ἐπίσκοποι, ὃν δὲ³⁵ εἰς Ὁλύμπιος ὁ ἐπίσκοπος ἐνταῦθα ἐστιν. γνοὺς δὲ ταῦτα ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν M VII 280 βασιλεὺς εὐθύς τοῦτο αὐτὸν ἐβεβαίωσεν καὶ εὐθέως διὰ ὑπομνηστικοῦ ἐδήλωσεν ἐν φανερῷ L IIII 690 βεβαιῶν τὴν ἐπισκοπήν. μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν σάκραν πάλιν διὰ Εὐσταθίου τοῦ σελενιαρίου βεβαιοῦσαν τὴν ἐπισκοπήν. ἥλθα δὲ ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνστα-

M, B [= abo], Φ

1 δοκιμασθῆναι πάντα B^b 6 ὁ εὐλαβέστατος ομ. B^a ἀπεκρίνατο B^a 7 καὶ¹ ομ. B^a
8 λέοντος M μυρίνησ B^a μυρίνησ B^a σμύρνησ MΦ 10 ἀπόκρινε B^b 14 κρίνει B^a
ἐσαντῶ M sibi Φ ἐν αὐτῇ B cf. Euseb. KG 3 p. 172 15 ἐπισκόπων Φ ἐπίσκοποι MB 16 τοῦ
ομ. M 17 τῆς πόλεωσ MBaoΦ τῶν λοιπῶν πάντων τῆσ πόλεωσ B^b 19 δ εὐλαβέστατος
ἐπίσκοπος Ba Φ κανονικὸς MB 20 παρά — τινος² ομ. B 21 ἔγω MΦ ομ. B οικεῖ Φ ζῶν
MB τοῖσ πολλοῖσ καὶ πτωχοῖσ B^a 22 κραββάττια M 25 τὸ M με ομ. B^a
27 πληγαῖς ομ. B ἔγομώθη M 28 εἰς τὴν — μήτε³ ομ. B^a 28/29 ὅλως — ὅλως ομ. B^a
30 ἐμεινε B^a 32 καὶ μαθών καὶ B^b συσκευὴ edd. Romani in mg. 35 εἰς τὴν ομ. M 36 ἡμῶν
ομ. B^a 37 αὐτὸς B^a 38 πάλιν ομ. Φας ante βεβαιοῦσαν coll. Fr 39 σελενιαντίου B^a ἥλθον B

τινουπόλει καὶ λαβόμενος ἡμᾶς ὁ αὐτὸς δεσπότης ἐμέ τε καὶ τὸν γενόμενον τῆς αὐτῆς βασιλευούσης πόλεως ἐπίσκοπον Πρόκλον φίλους ἡμᾶς ἐποίησεν καὶ ἔκοινώνησα μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ πάντων τῶν κατὰ καιρὸν εὔρεθέντων ἐπισκόπων. καὶ συνοδικὰ ποιήσας ὁ αὐτὸς ὁσιώτατος Πρόκλος ἀπέστειλεν καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐπισκόποις καὶ τοῖς κληρικοῖς. ἐμεινα δὲ οὕτως ἐγὼ τετραετῆ χρόνον, ὡς καὶ δέκα ἐπισκόπους με 5 χειροτονῆσαι καὶ πολλοὺς κληρικούς. καὶ ἐν εἰρήνῃ ἡμῶν διαγόντων, ἀπερ καὶ δι' ἀναφορῶν ἐγνώρισαν οἱ αὐτοὶ ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι καὶ ὁ εὐλαβέστατος κλῆρος τῶι εὔσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ τῇ αἰωνίᾳ αὐγούσται, εὔμενῶς δεξαμένη ἡ αὐτῶν εὔσέβεια εύθὺς ἀντέγραψεν ἐμοὶ τε καὶ αὐτοῖς τοῖς ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις καὶ τοῖς κληρικοῖς καὶ ἀπέστειλαν διὰ σελεντιαρίου. ἀναγνωσθεισῶν δὲ τῶν θείων συλλαβῶν πάντες 10 15 ἐδοξάσαμεν τὸν θεόν ὅτι οὕτως φροντίζει ἡ αὐτῶν εὔσέβεια περὶ τῆς εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν. τῇ δὲ αὔριον ἡμέραι λειτουργήσαντες πάντες ὅμοι ἀπὸ τῆς λειτουργίας αὐτόχειρες γενόμενοι κατάκλειστόν με ἐποίησαν καὶ μετὰ βίας ἥρπασάν μου τὸ περιβόλαιον τῆς Ἱερωσύνης καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου καὶ λαβόντες ἔνα ἔξ αὐτῶν τοῦτον τὸν Στέφανον ἐποίησαν αὐτὸν ἐπίσκοπον.

15 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Κελεύσει ἡ ὑμετέρα ἔξουσία· ἐνταῦθα εἰσιν οἱ ἐπίσκοποι· ἔλθωσιν ἐπὶ τῷ φανῆναι τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς ὑμετέρας.

16 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπὶ τίνι καλεῖς τοὺς εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους;

17 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἐπὶ τῷ καταθέσθαι αὐτούς τὰ γεγονότα πάντα.

ἐπειδὴ αὐτὸς ἐπεισῆλθεν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι μετὰ ξιφῶν καὶ ἑραναρίων καὶ ἄλλων 20 τινῶν καὶ ἐκαθέσθη εἰς τὸν θρόνον, ἔξεώθη παρὰ τοῦτο παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων παρά τε τοῦ ὁσιωτάτου τῆς βασιλευούσης Ῥώμης Λέοντος καὶ τοῦ μακαριωτάτου Φλαβιανοῦ τοῦ ἐν ὁσίοις τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως καὶ παρὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείαι καὶ παρὰ τοῦ ἐν Ἀντιοχείαι. παρὰ τούτων ἔξεωθείς κρίσει ἐκκλησιαστικῇ, κατέστη ἡ ἐμὴ βραχύτης. ἔμαθον πάντες, συνήινεσαν καὶ ὁ ἐν ἀγίοις βασιλεὺς Θεο- 25 δόσιος καὶ ἡ σύνοδος πᾶσα. ἐπὶ τούτοις ἐπεμψεν ὁ ἐν ἀγίοις βασιλεὺς Θεοδόσιος Εὐστάθιον τὸν πριμικήριον τῶν σιλεντιαρίων διαγνῶναι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κλήρου M VII 281 καὶ τῶν πτωχῶν τῶν ἡδικημένων παρ' αὐτοῦ. ἦλθεν ἐν τῇ Ἐφεσίων ὁ μακάριος Εὐστάθιος, τρεῖς μῆνας ἐποίησεν διαγινώσκων, διέγνω φανερά [ῶρισε φανερὰ κατέστησεν] καὶ τὸν ὅρον ὄντερ ὥρισεν ὁ μακάριος Εὐστάθιος, κατεδέξατο καὶ δμολογίας ἔξεθετο καὶ 30 τῷ κλήρῳ καὶ τοῖς πτωχοῖς καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ φανερὰ ταῦτά ἐστιν. εἰσὶν ἐνταῦθα οἱ ἐπίσκοποι· εἰσέλθωσιν ⟨ἐνταῦθα καὶ δμολογήσωσιν⟩ ἐὰν ἄλλως ἔρω. κελεύσει ἡ μεγαλοπρεπεία ὑμῶν ἔλθειν αὐτούς. μὴ σὺν αὐτοῖς ἔχειροτονήθη [έκει]; ἐπεισῆλθεν ἔκει ** σήμερον ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν καὶ ὁ Ῥώμης αὐτὸν καθεῖλεν καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας αὐτὸν καθεῖλεν. ἴδηι τὴν ἐπιστολὴν τὴν γραφεῖσαν παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πάπτα 35 Λέοντος τὸ ὑμέτερον μέγεθος.

M, B [= abo], Φ

3 αὐτῶν B ^b	4 εὔσεβέστατος B ^o	8 αὐγούστη B ^b	δὲ δεξαμένη M	9 ἀντέγρα-
ψεν BΦ ἀντέγραψαν M	10 σιλεντερίου B ^b	12 ἐπαύριον B ^o	13 ἀρπάσαντές B ^b	14 μοι B
15 τὸν ομ. M	16. 19 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B ^o	17 τῇσ ίμετέρασ μεγαλοπρεπείασ B ^o		
19 καθέσθαι B ^b	20 εἰσῆλθε B ^o	ἄλλων Φ δάδων MB	21 εἰσ MB ^a ἐπὶ B ^b	ἔξεώθη M
ἔξωσθη B	παρὰ B κατὰ M	22 τε ομ. M	23 ἐν ομ. B ^b	24 ἔξεω-
			καὶ παρὰ ^a B ^o	θείση M
				ἔκκλησιαστικῇ MΦ βασιλικῇ B
				25 κατέστη ΜΦ κατέστη δὲ B
				26 καὶ
				ἡ — θεοδόσιος ομ. B ^o
		27 σιλεντιαρίων B	29 διαγινώσκων ΜΦ διαγινώσκων & B	
			quaedam [et quaedam Φας] Φ φανερὰ [φανερὰ ὥρισε φανερὰ M]	31 τοῖς πτωχοῖς
			κατέστησεν MB	
				καὶ ΜΦ ομ. B
	32 ἐνταῦθα καὶ δμολογήσωσιν addidi hic et fateantur Φ ομ. MB			33 ὑμῶν
				μεγαλοπρεπεία B ^b
	ἔκει ομ. Φ Lacunam signauit	34/35 καὶ — καθεῖλεν ομ. B ^o		35 ἴδη
				καὶ B ^b 36 καὶ τὸ B ^o

- 18 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ‘Ομολογεῖς Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον τέσ-
L IIII 69ι σαρα ἔτη κατεσχηκέναι τὴν ἀγιωτάτην τῆς Ἐφεσίων πόλεως ἐκκλησίαν ὡς ἐπίσκοπον;
- 19 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Τυραννήσας, οὐχ ὡς ἐπίσκοπος. πῶς γὰρ
εἶχεν κρατῆσαι ὁ μὴ χειροτονηθεὶς, ἀλλὰ μετὰ ξιφῶν εἰσελθών καὶ καθεσθεὶς ἑαυτῷ;
κελεύσει ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν ἐλθεῖν τοὺς ἐπίσκοπους. 5
- 20 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Δεικνύτω Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἰ γε ἀπὸ
συνόδου εὐλαβεστάτων ἐπίσκοπων καὶ κατὰ τὸν εἰωθότα θεσμὸν εἰς χειροτονίαν ἐπίσκο-
πος κατέστη τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως. ‘Ρω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.
- 21 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Εὔάζων ποτὲ ἐγὼ οὕτε ἐγενόμην οὕτε ἀπῆλθον,
ἀλλὰ βιασθεὶς ὠνομάσθην ἐπίσκοπος. οἱ κανόνες φανερὰ ἔχουσιν. εἴπωσιν οἱ 10
πατέρες ἐὰν πρόκριμά ἔστι τὸ χειροτονηθῆναι καὶ μὴ ἀπελθεῖν. αὐτοὶ εἴπωσιν.
οἴδαν τοὺς κανόνας. παρακαλῶ, ἀκούσατέ μου· τέως φανερωθῆι ἡ τόλμα ὅτι ηὐθέν-
τησαν καὶ λαβόντες ἐνέκλεισάν με, καὶ τότε περὶ τῆς ἱερωσύνης ψητοῦμεν. ἡ βία
ζητηθῆι.
- 22 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ‘Ἄξιῶ τοὺς κανόνας ἀναγνωσθῆναι τοὺς λέγοντας 15
ὦστε ἐν ἑτέραι πόλει τὸν χειροτονηθέντα μὴ δύνασθαι ἐν ἑτέραι καθίστασθαι.
- 23 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ‘Αναγινωσκέσθωσαν οἱ κανόνες.
Λεόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαγνησίας ἀνέγνω
- 24 Κανὼν ζε. can. Ant. 16 Εἰ τις ἐπίσκοπος σχολάζων ἐπὶ σχολάζουσαν ἐκκλησίαν ἑαυτὸν
ἐπιτρίψας ὑφαρπάζοι τὸν θρόνον δίχα συνόδου τελείας, τοῦτον ἀπόβλητον είναι, καὶ 20
εἰ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ὑφήρπασεν, ἔλοιτο αὐτόν. τελείαν δὲ είναι σύνοδον ἐκείνην ἡι συμ-
πάρεστι καὶ ὁ τῆς μητροπόλεως.

‘Ο αὐτὸς εὐλαβέστατος Λεόντιος ἐπίσκοπος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου ἀνέγνω

- 25 Κανὼν ζῆ. can. Ant. 17 Εἰ τις ἐπίσκοπος χειροτονίαν λάβοι ἐπίσκοπου καὶ ὅρισθεὶς
M VII 284 προεστάναι λαοῦ μὴ καταδέξιοτο τὴν χειροτονίαν μηδὲ πειθίοιτο ἀπιέναι εἰς τὴν 25
ἔγχειρισθεῖσαν αὐτῷ ἐκκλησίαν, τοῦτον είναι ἀκοινώνητον, ἔως ἂν ἀναγκασθεὶς κατα-
δέξηται ἡ ὅριση τι περὶ αὐτοῦ ἡ τελεία σύνοδος τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐπίσκοπων.
- 26 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Δειξάτω Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος τίς αὐτὸν
κατέστησεν ἐπίσκοπον.
- 27 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Εἰς ἐκ τῶν ἐνθρονισάντων με οὗτός ἐστιν Ὁλυμ- 30
πιος. οὐκ οἶδα ἀλλοις· τοῦτον μνημονεύω.
- 28 Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύζης εἶπεν· ‘Ο ἔχων τὸ κῦρος ἐδέξατο
αὐτὸν ὁ μακαρίτης Πρόκλος καὶ ἐδέξατο αὐτὸν καὶ ὁ μακάριος Θεοδόσιος ὁ εὐσεβ-
στατος βασιλεὺς καὶ καλέσας αὐτούς φίλους αὐτούς ἐποίησεν. ἀλλ’ ὅμως διὰ τί ἔξ-
βλήθη;
- 29 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ‘Ο μακάριος ἐν ἀγίοις Φλαβιανὸς ἐξεώσατο αὐτόν.
- 30 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ‘Ἐπειδὴ μνήμη γεγένηται Ὁλυμπίου τοῦ εὐλα-

M, B [= abo], Φ

1/2 τέσσαρα BºΦ τεσσαράκοντα MBab 2 ἐπίσκοπος M 4 κρατήσας Bº ὁ om. Bº 7 τὸν]
τὰ Bº 8 ἡ ρωμαῖον Bº 12 οἴδασι Bº 13/14 uiolentia primo quaeratur Φ 19 ἐνενηκοστός πέμπτος Bº
21 ὑφ' ἀρπάζει Bº ὑφήρπαζεν M 23 ἐπίσκοπος om. Bº ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου Bº
24 ἐνενηκοστός ἑκτοσ Bº χειροθεσίαν coll. XIII titulorum metropolitanus episcopus Φ
25 καταδέξηται M λειτουργίαν coll. XIII tit. ministerium uersiones Latinae 26 ἀν om. Bº
27 ὥρισει Bº 32 ἐπίσκοπος Βύζης om. Bº 33 καὶ om. Bº καὶ om. Bº Φ μακαρίτης Bº

βεστάτου ἐπισκόπου ὡς ἐνθρονίσαντος Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον, ὁ προλεχθεὶς εὐλαβέστατος Ὀλύμπιος εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, διδασκέτω.

31   'Ολύμπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπεν· Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κατὰ καιρὸν ἐπισκόπου γενομένου [Βασιλείου] ἐν τῇ πόλει ἐν ᾧ κεχειροτόνημαι ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ἐν αὐτῇ διῆγον· δηλοῦσί μοι οἱ κληρικοὶ αὐτῆς τῆς πόλεως Ἐφέσου λέγοντες· παραγενοῦ ἐνταῦθα, ἵνα κανονικῶς χειροτονίαν δέξηται ἡ πόλις, ἐπειδὴ ἔκοιμήθη ὁ τῆς δσίας μνήμης Βασίλειος ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος.   ἐγὼ δεξάμενος L IIII 694 τὰ τοιαῦτα γράμματα παρεγενόμην ὑπολαβὼν ὅτι καὶ ἄλλοι εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐκλήθησαν.   πρὸ τριῶν δὲ ἡμερῶν τοῦ μέλλειν εἰσιέναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τοῦτον ἐνθρονίζεσθαι καταχθεὶς ἐν τινὶ ὁσπιτίῳ περιέμενον καὶ τοὺς ἐτέρους εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους, ὥστε γενέσθαι κανονικὴν τὴν χειροτονίαν κατὰ τὸ ἔθος.   ὡς δὲ καὶ μίαν καὶ δευτέραν καὶ τρίτην ἡμέραν ἔμεινα ἐν τῷ ὁσπιτίῳ καὶ ἄλλος οὐχ ηύρεθη θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος, τελευταῖον ἐλθόντες τινὲς τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν λέγουσί μοι· ἄλλοι ἐπίσκοποι οὐκ εἰσιν ἐνταῦθα, τί δέοι γενέσθαι; εἴπον ἐγώ· εἰ μὴ πάρεισιν καὶ ἐτεροι θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, μόνος ἐγὼ τί δύναμαι ποιῆσαι; ἐπειδὴ ἔξω τῆς ἀκριβείας τῶν κανόνων ἔστι μόνον ἐπίσκοπον διοικεῖν ἐκκλησίαν καὶ μάλιστα τοιαύτης περιφανοῦς μητροπόλεως.   ὡς δὲ ταῦτα ἐλάλουν μετ' ἐμοῦ, περιεκύλωσαν τὸ οἰκημα ἔνθα ἡμην, M VII 285 πλῆθος ἄπειρον, καὶ (οἶδα ποῦ στήκω καὶ ἐπὶ τοσαύτης ἔξουσίας καὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου) τίς ποτε γυμνώσας παραμήριον 'Ολοσίρικος, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ, κομιτιανὸς τάχα ὃν ἥλθεν καὶ αὔτὸς καὶ τὸ πλῆθος ἄπαν καὶ βαστάσαντές με ἀπήγαγον εἰς τὴν 20 ἐκκλησίαν.   καὶ οὕτως μετὰ διακοσίων ἡ τριακοσίων ἀνθρώπων καὶ ἐμὲ καὶ αὐτὸν ἀνήγαγον εἰς τὸν θρόνον καὶ ἐγένετο ὁ ἐνθρονισμός.   μέχρι τούτου τὸ ὅπως γέγονεν, οἶδα.

32   Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· 'Ἐψεύσατο.

33   Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἰ Πρόκλος ὁ τῆς δσίας μνήμης ὁ γεγονώς ἀρ- 25 χιεπίσκοπος τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως ἐδέξατο [αὐτὸν] Βασσιανὸν τὸν εὐλα- βέστατον ἐπίσκοπον καὶ ἔκοινώησεν αὐτῷ ὡς ἐπίσκοπῳ τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως, ὁ εὐλαβέστατος κλῆρος τῆς ἀγίας κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἐκκλησίας διδασκέτωσαν.   'Ρω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

34   Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης 30 ἐκκλησίας εἶπεν· 'Ἄσ εἶπι θεοῦ, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ ἐν ἀγίοις Πρόκλος κοινωνικὸν καὶ συνοδικοῖς γράμμασιν τιμήσας αὐτὸν ἀπέλυσεν ἐπὶ τὴν Ἐφεσον καὶ ἐν τοῖς διπτύχοις ἔταξεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα καὶ ἐλέγετο ἔως πρὸ ὀλίγου καιροῦ.

35   Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι κληρικοὶ τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας εἶπον· Καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ λέγομεν· ἐδέξατο γὰρ αὐτὸν καὶ ἔκοινώησεν αὐτῷ 35 ὁ μακάριος Πρόκλος καὶ ἐποίησεν συνοδικά γράμματα καὶ εἰς τὰ δίπτυχα αὐτὸν ἔταξεν.

36   Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Νῦν Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος λεγέτω ὅπως ἐπίσταται Βασσιανὸν τὸν εὐλαβέστατον ἀποκινηθέντα τῆς ἐπίσκοπῆς καὶ εἰ αὐτὸς παρὰ τῆς συνόδου ἔχειροτονήθη.

M, B [= abo], Φ

1 ἐνθρονήσαντος M ἐνθρονίασαντος B^a 1/2 ὁ προλεχθεὶς εὐλαβέστατος om. Φ 2 ἐπίσκοπος ὁ ὀλύμπιος B^b om. Φac 4 γενομένου MΦ om. B Βασιλείου om. Φ 5 ἐπίσκοπον B^b 7 δὲ δεξάμενος B^c 8 τὰ γράμματα ταῦτα B^b εύσεβέστατοι B^b 9 ut is inthronizaretur Φ τοῦτον [τούτων B^b] καὶ MB 10. 12 ὁσπιτήω Bao ἐτέρους om. Φ 12 εὐρέθη B 13/14 τελευταῖον — γενέσθαι om. Φ 14, 15 ἐγώ — ἐπίσκοποι om. Φ ει — ἐγώ om. B 16 περιφανοῦς om. Φ 18 οὐκ οἶδα B^c corr. καὶ om. Φ 19 κομητιανὸς B 20 ἀπήγαγον MB projecti sunt Φ 22 ἥγαγον B^c ἐνθρονιασμὸς B^c 26 τῆσ βασιλίδος MΦ om. B αὐτὸς αὐτὸν M αὐτὸν B^b om. B^c Φ 28 κατὰ Κωνσταντινούπολιν M κωνσταντινουπόλεως B 29 φωμαῖον B^c 30/31 ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν B^b 31 καὶ om. B^c 34 μεγάλης om. B^b Φ 38 ἀποκηρυχθέντα B^c

- 37 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἀνηνέχθη παρὰ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως τοῦ ἐν ἀγίοις Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως γράψαντος ἐκεῖ· ἡνέχθη δὲ γράμματα καὶ παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου ὥστε τοῦτον μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον, καὶ φανερά ἔστι τὰ γράμματα. κελεύσατε ἐλθεῖν τοὺς νοταρίους ἐπὶ τῷ φανερωθῆναι ποίωι τρόπῳ ἀπεκινήθη καὶ ποίωι τρόπῳ ἐξεβλήθη καὶ ποίωι τρόπῳ ἐγὼ κατέστην. ἡμεῖς διὰ τὴν πίστιν ἤλθομεν· μὴ οὖν ἡιδεῖν ὅτι τοῦτο εἶχεν ἀνακύψαι; ἀπαξ πέρας ἐλαβεν τὸ πρᾶγμα. ἤλθεν ὁ σιλεντιάριος ἐκεῖ, τρεῖς μῆνας ἐποίησεν διαγινώσκων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν κληρικῶν· φανερά ἔστι τὰ δρισθέντα.
- 38 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Στέφανος πρεσβύτερός μου ἦν, δὲ τῇ μετ' ἐμοῦ ἐλειτούργει, μετ' ἐμοῦ ἑκοινώνει καὶ ἑκοινώνει παρ' ἐμοῦ ὡς παρὰ ἐπισκόπου καὶ αὐτῇ τῇ ἡμέραι ἦι ἐνέκλεισάν με ** καὶ ταῦτα ἐπαθα. μὰ τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ, νηρὸν ἐζήτησα καὶ οὐκ ἔδωκάν μοι. ἐπὶ τρίμηνον εἶχόν με ἐγκατάκλειστον, οἱ δὲ παρ' ἐμοῦ ἐπίσκοποι χειροτονηθέντες αὐτοὶ καὶ τοῦτον ἔχειροτόνησαν ἐπίσκοπον ὄντος μου ἐγκατακλείστου. ἐὰν μὴ εἰμὶ ἐγὼ ἐπίσκοπος, οὐδὲ οἱ παρ' ἐμοῦ χειροτονηθέντες ὄφει- λουσιν εἶναι ἐπίσκοποι οὐδὲ οἱ κληρικοί.
- 39 Κασσιανὸς πρεσβύτερος συνὼν Βασσιανῷ τῷ εὐλαβεστάτῳ εἶπεν· Τῇ μέσῃ ἐβδομάδι κατηνάγκασεν ἡμᾶς καὶ εἰσήνεγκεν ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ Μαΐόνιος καὶ ἐπιδέδωκάν μοι τὸ εὐαγγέλιον καὶ ὥρκωσάν με καὶ λέγουσί μοι· δεῦρο, ὅμοσον μὴ ἀναχωρῆσαι ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀποθανεῖν μετ' αὐτοῦ καὶ μὴ προδοῦναι αὐτόν. λέγω· σήμερον κεῖται εἰμὶ κοινωνός εἰς Κωνσταντινούπολιν πραγματευόμενος καί, θεός ἐστιν ὁ εἰδώς, οὐδέποτε ὕμοσά τινι· καὶ νῦν πρεσβυτέρου μου ὄντος καταναγκάζετε με ὄμόσαι; λαβόντες τὸ εὐαγγέλιον ἔδωκάν μοι καὶ ὕμοσα αὐτοῖς. καὶ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἀγίου πάσχα λαβόντες καὶ αὐτὸν ἐνέκλεισάν καὶ ἔμε ἐφόνευσαν καὶ ἐπισινῆ με ἐποίησαν διὰ λακτισμάτων καὶ ἡνεγκαν τρεῖς ὑποδιακόνους καὶ ὁψὲ ἡραν καὶ ἀπήνεγκάν με ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἔθηκαν ἡμιθανῆ καὶ ἐφλεβοτόμησάν με. ίνα οὖν μὴ ἐπιορκήσω, σήμερον τέσσαρα ἔτη πλαζόμενος ἐπαιτῶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ίνα μὴ ἐπιορκήσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ.
- 40 Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύζης παρελθὼν ἐν τῷ μέσωι εἶπεν· Ἐκριμάτισαν ἡμᾶς οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι οἱ μεθ' ἡμῶν καθεζόμενοι ὥστε ἔκαστον ὃ οἶδεν ἀληθές καὶ πρὸς εὐσέβειαν συντεῖνον, εἶπεν. καὶ εἰ καὶ ἔξ αὐτῶν καλὸν ἦν τοῦτο ἡμᾶς ποιῆσαι, πλὴν λέγομεν ὅτι τετραετίαν ἐνήργησεν ἐν τῷ θρόνῳ ἀμάχως δίχα ἀντιρρήσεως καὶ ἔχειροτόνησεν ἵ ἐπισκόπους καὶ κληρικούς πολλούς καὶ ἑκοινώνει αὐτῷ αὐτός ὁ νῦν ἐπίσκοπος Στέφανος πρεσβύτερος αὐτοῦ ὧν καὶ πάντες οἱ λοιποὶ κληρικοί. καὶ πῶς οἴόν τέ ἐστι νῦν Βασσιανὸν ἔξεοῦσθαι παρὰ τὴν τῶν κανόνων ἀκολουθίαν τῷ καὶ μάλιστα τὸν μακαριώτατον Πρόκλον τὸν τῆς βασιλευούσης ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως κοινωνῆσαι αὐτῷ καὶ διὰ συνοδικῶν γραμμάτων βεβαιῶσαι τὴν τούτου ἐπισκοπήν;
- 41 Μελίφθογγος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰουλιουπόλεως παρελθὼν εἰς τὸ μέσον εἶπεν· Ἐχρῆν τὸν τετραετῆ χρόνον κατεσχηκότα τὴν ἐπισκοπήν ἀμάχως ἦ μεμφῆναι

M. B [= abo], Φ

1 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Β^ο παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ΜΙ³ episcopo Φας ad episcopum Φρ
 3 καὶ ομ. Φ^τ 5 τὸ Μ¹ 5/6 καὶ — ἐξεβλήθη ομ. Φ 7 σελεντιάριος Η 9 τὰ] τὸ Μ
 10 τέσσαρα Β 12 ἐν ἦι Β^ο exciderunt simul communiicauimus et abripiuit me et inclausit me Φ
 ἐπαθον Β νηρὸν Μ ὑδωρ Β 17 τῷ εὐλαβεστάτῳ βασιανῷ Β^ο 20 δεῦ Μ iura mihi Φ
 21 μὴ ομ. Φας εἰκοστιπέντε Β^ο κοινωνηκόσ Β^ο -3 τὸ] τὸ ἀγιον Η⁶ 24 μοι ομ. Φ
 καὶ 3 ομ. Β^ο 25 ἐπισηνῆ Μ με ομ. Φ^τ 27 τεσσαράκοντα ΜΙ³, corr. Β^α 29/30 ἐκράτησαν Β^ο
 30 εἰδεν Β^ο 31 καὶ ομ. Φ καὶ² ομ. Β^ο ἡμᾶς τοῦτο Β^ο 33 δέκα Β 35 νῦν
 ομ. Β^ο Φας ἔξεωσθαι Β^ο 38 Ιουλιουπόλεωσ Μ Ιλιουπόλεωσ Β^ο ηλιουπόλεωσ Β^ο Iulianopolis Φ
 39 πεμφῆναι Β^ο ἦ] aut non Φας

- ἡ οὔτως ἀκρίτως μὴ ριφῆναι. καὶ ἐπειδὴ κατεκριματίσθην παρὰ τῶν ἐγγύς καθεζομένων ἐπισκόπων κάγὼ ὥστε με παρελθόντα εἰπεῖν τὰ κινοῦντα πρὸς πάντας, στόμα γενόμενος τῶν λοιπῶν ἐγγύς μου ἐπισκόπων δυτῶν ἐκ προσώπου πάντων ταῦτα ἀνα- M VII 289 φέρω τῇ τε ἀγίᾳ συνόδῳ καὶ τῇ ὑμετέραι ἔξουσίαι ἅπερ Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν.
- 42 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· ‘Ο ἄγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων ὁ Ῥώμης L IIII 698 τοῦτον καθεῖλεν, ἐπειδὴ παρὰ κανόνας ἐγένετο.
- 43 Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως εἶπεν· Κύρι Στέφανε, μάθε πόσα δύναται Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος καὶ μετὰ θάνατον.
- 44 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ οἱ [λοιποί] κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως 10 ἐβόησαν· ‘Η ἀλήθεια οὕτως ἔχει· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. Φλαβιανοῦ αἰώνια μνήμη. τοῦ ὀρθοδόξου αἰώνια μνήμη. ἴδε ἐκδίκησις, ἴδε ἀλήθεια. Φλαβιανὸς μετὰ θάνατον 37. ὁ μάρτυς ὑπὲρ ἡμῶν εὔξεται. Φλαβιανὸς μετὰ θάνατον τὴν πίστιν ἔξεθετο. Φλαβιανὸς ὕδε ἐστιν· ὁ ὀρθόδοξος ὕδε ἐστιν. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. Φλαβιανὸς ἡμῖν συνδικάζει.
- 45 Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· Πάντων ἔξετασθέντων τῶν ἐπὶ Βασσιανῷ καὶ Στεφάνῳ τοῖς εὐλαβεστάτοις πεπραγμένων, ἀναγνωσθέντων δὲ καὶ τῶν κανόνων, λεγέτω ἡ ἀγία σύνοδος αὗτη περὶ τῆς κατ’ “Ἐφεσον ἐπισκοπῆς, τί αὐτῇ παρίσταται. ‘Ρω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.
- 46 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Τὸ δίκαιον Βασσιανὸν καλεῖ. οἱ κανόνες 20 κρατείτωσαν.
- 47 Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· ‘Ημῖν μὲν φαίνεται οὕτε Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἀξιος ὃν ἐπίσκοπος εἴναι τῆς Ἐφεσίων πόλεως, ἐπειδήπερ ἐξ ἐφόδου βιαίας ἐαυτῷ ταύτην ἔξεδίκησεν, οὕτε Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐκ συνωμοσιῶν καὶ τοιαύτης περινοίας τὴν ἐπισκοπὴν ἐαυτῷ περιποιήσας· δίκαιον δὲ είναι ἐπιλεχθῆναι ἔτερον τὴν τε πίστιν ἀκριβῶς 25 ἐπιστάμενον καὶ βίῳ κεκοσμημένον τὸν ἐπίσκοπον είναι ὀφείλοντα. τὸ πᾶν δὲ τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ καταλιμπάνομεν ὥστε δοῦναι τὸν παριστάμενον αὐτῇ τύπον ἐπὶ τῷ πράγματι.
- 48 ‘Η ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία κρίσις. αὕτη θεοῦ κρίσις. ὁ Χριστὸς ἐδίκασε τῇ ὑποθέσει. ὁ θεὸς δι’ ὑμῶν δικάζει. αὕτη ἡ ἀπόφασις τοῦ θεοῦ ἐστιν. 30 τοὺς κανόνας καὶ τοὺς νόμους ὑμεῖς φυλάττετε. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συνόδου.
- 49 Πασκασίνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπον· Δῆλα τὰ παρὰ πάσης τῆς συνόδου λεχθέντα. τί περὶ τούτου τοῦ πράγματος ἡ τῶν προσώπων δοκεῖ, καὶ ἡμῶν καὶ τούτων 35 ἔστιν τὴν ἀπόφασιν βεβαιῶσαι.
- 50 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης

M. B [.. abo], Φ

1 ριφῆν M περὶ B^b 2 κάγὼ ἐπισκόπων B^b πρὸς οι. Φ πάντα B^b 3 ἐγγύς μου λοιπῶν δυτῶν ἐπισκόπων B^b ἐγγύς μου οι. Φ ταῦτα πάντα B^b 4 τε οι. Bo ἀπερ ΒΦ ἀπερ καὶ M 6 δι οι. B^b 8 σεβαστοπόλεως B^b μάθε ΜΦ οι. B 9 δύνανται B ὁ ἐπίσκοπος Μφορρ ὁ βασιλεὺς M καὶ ὁ βασιλεὺς B beatus memorias Φ 10 λοιποὶ οι. Φ τῆσ κωνσταντινουπόλεωσ B^b 11 ἐβόησαν ΜΦ εἶπον B 12 ἡ μνήμη B^b τοῦ — μνήμη οι. Φ ἡ μνήμη Bo 13 ἐμοῦ Bo 15 ἡμῖν B^b Φ ύμιν ΜΒ^a 16 ὁρθοδοξότατοι 18 17 εύσεβεστάτοις B^a 18 τῶν — ἐπισκόπων B 19 Ῥωμαῖον B^b 24 ἐξεδίκασεν B^b 26 δὲ πᾶν Bo 27 τὸ B^b 30 ἐδικαίωσεν M θεοῦ ΜΒ Christi Φ 31 πολλὰ -- βασιλέων οι. Φ 33/34 Pascasinus reverentissimus episcopus optimus locum apostolicae sedis dixit Φ 35/36 καὶ ἡμῶν — βεβαιῶσαι uersio obscura sententiae Latine prolatae; nihil iuuat Φ et nostram [nostra Φας] et horum est confirmare sententiam [sententia Φας] τοῦτο B^b 37 νέας Ῥώμης οι. Φ

είπεν· Τοὺς ἀθέσμως ἔαυτοὺς ἀρμόσαντας τῇ τοῦ Χριστοῦ νύμφῃ, τῇ κατὰ Ἐφεσον
M VII 292 φημὶ ἀγιωτάτηι ἐκκλησίαι, τούτους εἰκότως ἐννόμως ἔαυτῆς ἀπέβαλεν. τοιγαροῦν ὅ τε
ἐπιπηδήσας τῷ θρόνῳ Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ ὁ μετ' ἐκεῖνον ἔαυτὸν
ἐπιβαλὼν ἀτάκτως Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τὴν ἡσυχίαν ἀγέτωσαν πεπαυ-
μένοι τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἐκκλησίαν ἐνεργείας, δοθήσεται δὲ τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει 5
ἐπίσκοπος ὁ παρὰ θεοῦ ἀναδεδειγμένος καὶ παρὰ πάντων τῶν μελλόντων ποιμαίνεσθαι
ψηφιζόμενος εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκεī χειροτονίαν ὅρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας, τῶν μνημονεύθεντων δηλονότι ἔχόντων μόνον τὴν ἀξίαν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τὴν
κοινωνίαν καὶ παραμυθίας τῆς προσηκούσης ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀξιου-
μένων.

10

L IIII 699
51   'Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· Αὕτη δικαία ψῆφος.   αὕτη δικαία κρίσις.
52   Εὔσεβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· 'Η ἔφοδος τοῦ εὐλαβεστάτου
Βασσιανοῦ ἀνατροπὴν ἔχει τῶν κανόνων καὶ ἡ ἀτάκτως γενομένη ἐπὶ Στεφάνῳ χειρο-
τονίᾳ· ὅθεν, εἰ δοκεῖ, ἀμφοτέρους μὲν σχολάζειν τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Ἐφεσίων μητροπό-
λεως, χειροτονηθῆναι δὲ κανονικὸν ἐπίσκοπον τῇ προφειρημένῃ μητροπόλει βίῳ καὶ 15
πίστει κεκοσμημένον.

53   Οἱ τῆς Ἀσίας εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι προσπεσόντες τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ τῶν
πατέρων εἶπον· 'Ἐλεήσατε ἡμᾶς· ἡμεῖς παρακαλοῦμην τὴν ἀγίαν σύνοδον ὥστε κατελεῆσαι
τὰ παιδία ἡμῶν, μὴ δι' ἡμᾶς καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀποθάνηι, ὥστε φιλανθρωπίαν
δοθῆναι τούτοις καὶ δοθῆναι ἡμῖν καὶ Βασσιανὸν εἰς κακῶν αἴρεσιν, ἐπεὶ εἰ τις ὥδε 20
χειροτονηθείη, καὶ τὰ παιδία ἡμῶν ἀποθνήσκει καὶ ἡ πόλις ἀπόλλυται.

54   Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· 'Ἐπειδὴ κατὰ τὰς φωνὰς τῆς ἀγίας συνόδου οὔτε
Βασσιανὸς οὔτε Στέφανος οἱ εὐλαβέστατοι ἀξιοί εἰσιν ἐπίσκοποι εἰναι τῇ Ἐφεσίων
πόλεως, οἱ δὲ τῆς Ἀσιανῆς ἐπίσκοποι οἱ ἐνταῦθα εὑρεθέντες φασίν, εἰ ἐνταῦθα χειρο-
τονηθείη ἔτερος ἐπίσκοπος, ἐν θορύβῳ γίνεσθαι τὴν Ἐφεσίων πόλιν, λεγέτω ἡ ἀγία 25
σύνοδος ποῦ βούλονται οἱ κανόνες τὸν τῆς κατ' Ἐφεσον ἀγιωτάτης ἐκκλησίας χειρο-

M VII 293 τονεῖσθαι ἐπίσκοπον.

55   Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· 'Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ.

56   Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τὸ ἔθος ὥδε ἔχει. εἰ
ἐγίνετο ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, οὐκ εἶχεν ταῦτα γίνεσθαι. ἐκεī σαλ- 30
γαμαρίους χειροτονοῦσι καὶ διὰ τοῦτο ἀνατροπὴ γίνεται.

57   Λεόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαγνησίας εἶπεν· 'Απὸ τοῦ ἀγίου Τιμοθέου
μέχρι νῦν καὶ ἐπίσκοποι ἐγένοντο. πάντες ἐν Ἐφέσῳ ἔχειροτονήθησαν· μόνος Βασί-
λειος κατὰ βίαν ὥδε ἐγίνετο καὶ σφαγαὶ ἐγένοντο.

58   Φίλιππος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγίας 35
μεγάλης ἐκκλησίας εἶπεν· 'Ο ἐν ἀγίοις Ἰωάννης ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
δεκατέντες ἐπισκόπους καθεῖται ἀπελθών ἐν Ἀσίαι καὶ ἔχειροτόνησεν ἄλλους ἀντ' αὐτῶν.
καὶ Μέμνων ὥδε ἐβεβαιώθη.

59   'Αέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Καὶ Καστίνος ὥδε ἔχειροτονήθη.
'Ηρακλείδης καὶ ἄλλοι μετὰ γνώμης τοῦ ὥδε ἀρχιεπισκόπου ἔχειροτονήθησαν. καὶ 40

M, B [= abo]. Φ

2 ἀγιωτάτηι om. Φ legibus Φτ̄ lex Φας ἐν νόμῳ Bo 7 τῆς ἐκεī om. Φ 8 μόνον
om. Φ 9 τῆς αὐτῆς scripsi τῆς ταύτης M ταύτης Bo τῆς τοιαύτης Ba om. Φ ἀγίας Bo
13 γινομένη Bo 14 τῆσ² τῶν Bo 17/18 τῇ — πατέρων om. Φ 18 ἡμεῖς] ἡμᾶς Bl
19 ne forte Φτ̄ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν MB nostri filii Φ 20 τούτοις καὶ δεθῆναι om. Φ uel
Bassianum Φa uel si Bassiano Φt̄ καὶ Bo κακῶν αἴρεσιν MΦ κακοῦ ἀναίρεσιν B ἐπεὶ
[ἐπειδὴ Bo] εἰ MBΦa suadeat [= πείσει] Φt̄ 24/25 χειροτονηθῆναι B 30 ἐγίνετο Bo 33 εἰκο-
σιεπτά B 36 μεγάλης om. Φ ὁ² om. B 37 τῇ ἀσίᾳ Bo 39 τῆς κωνσταντινουπόλεως B
40 οἱ ἄλλοι M ὥδε om. Bo

- Βασίλειον δόμοίως δικάριος Πρόκλος ἔχειροτόνησεν καὶ δικάριος Θεοδόσιος διβασιλεὺς συνήργησεν τῇ τοιαύτῃ χειροτονίᾳ καὶ δικάριος Κύριλλος διέπισκοπος Ἀλεξανδρείας.
- 60 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἔβόησαν· Οἱ κανόνες κρατείτωσαν. τὰς φωνὰς τῶι βασιλεῖ.
- 61 Οἱ κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως ἔβόησαν· Τὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ρῦ κρατείτω. τὰ προνόμια Κωνσταντινουπόλεως μὴ ἀπόληται. ἡ χειροτονία κατὰ τὸ ἔθος ὑπὸ τοῦ ὕδε ἀρχιεπισκόπου γένηται.
- 62 Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἰπον· Συνορῶμεν ὅτι ἐπισκέψεως δεῖται ἡ ἀγία σύνοδος περὶ τῆς χειροτονίας τῆς κατ' Ἔφεσον ἐπισκοπῆς· ὅθεν, εἰ δοκεῖ, τῇ ἐξῆς τοῦτο τελείως τυπωθήσεται. Ῥω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

I. IIII 772

[702]

d. 30. m. Oct

a. 451

296

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

20

ἐκκλησίας τελεία ἀπόκρισις παρὰ πάντων οὐκ ἐδόθη, τὸ σεπτὸν καὶ ἄχραντον εὐαγγέλιον μέσον κομιζέσθω.

8 Καὶ ἐνεχθέντος τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἰπον· Τὴν ὁμοίαν αἴτησιν προσάγομεν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ προκειμένων τῶν σεβασμίων εὐαγγελίων προ-

L. IIII 773 [703] τρέποντες αὐτὴν μήτε τῶν δύο τινὰ βλάψαι, εἴ γε ἄξιός ἐστί τις αὐτῶν τῆς ἐπισκοπῆς ἀντέχεσθαι, μήτε τὴν μνημονευθεῖσαν ἐκκλησίαν, εἴ γε ἐκάτερος ἀνάξιός ἐστιν, ἀλλὰ κατὰ θεὸν καὶ κατὰ τὸ ἄξιον καὶ πρέπον καὶ συμφέρον τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τὰ δοκοῦντα ψηφίσασθαι. ‘Ρω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

9 Ανατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Καὶ ἦδη εἶπον· ἐμοὶ παρίσταται, εἰ καὶ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ δοκεῖ, ὥστε μηδένα αὐτῶν τῆς Ἐφεσίων πόλεως εἶναι ἐπίσκοπον, ἀλλὰ ἔτερον ἐξ ἐπιλογῆς πάντων τῶν μελλόντων ποιμαίνεσθαι ψηφιζόμενον διοικεῖν τὴν ἐπισκοπήν διὰ τὸ τοὺς δύο παρὰ κανόνας ἔστοις τὴν ἐπισκοπήν ἀρπάσαι· ἔχειν δὲ αὐτοὺς καὶ τὴν ἄξιαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ ἀποτρέφεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας.

10 Πασκασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας ‘Ρώμης εἶπεν· Τὰ αὐτὰ ἀπερ ἀπαξ κατεθέμην, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τυπῶ. τῶν μνημονευθέντων ἐκάτερος τὴν Ἐφεσίων ἀτάκτως ἐκκλησίαν κατείληφεν καὶ διὰ τοῦτο, εἰ πᾶσα σύνοδος συναινεῖ, ὀφείλει τούτων ἀποκινηθέντων ἀλλος κατὰ τοὺς κανόνας ψηφισθῆναι.

11 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπεν· Παρὰ κανόνας ἀμφότεροι ἀπὸ τῶν χθὲς διαγνωσθέντων τὴν ἐπισκοπήν κατέσχον· τίς δὲ αὐτῶν ἄξιός ἐστιν εἶναι ἐν τῇ πόλει κατὰ φιλανθρωπίαν, τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐστὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων εἶπεν.

12 Ιουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Εἰ συνορᾶι ἡ ἁγία συνόδος, τρέφεσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφεσίων, ἔτερον δὲ χειροτονηθῆναι κανονικῶς.

13 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καιραρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Συντίθημι τοῖς διαλαληθεῖσι παρὰ τῶν ἁγιωτάτων [θεοφιλεστάτων] πατέρων.

14 Εύσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Τοῖς ἀποφηναμένοις πατράσι συναινῶ.

15 Ιουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ καὶ τοποτηρητὴς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπεν· Κατὰ μὲν κανόνας οὐδὲ εἰς ὀφείλειν εἶναι, κατὰ δὲ φιλανθρωπίαν ἡ σύνοδος ἡ Ἀσιανὴ ἐπιλέξηται τίς ὀφείλει εἶναι.

16 Εύσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Πίστευσον, παρὰ κανόνας οἱ δύο ἔγένοντο.

17 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τὰ κατ’ αὐτοὺς πλέον ἵσασιν οἱ τῆς ἐπαρχίας θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, ὥστε λεγέτωσαν ἐκεῖνοι κατὰ τὴν προσοῦσαν αὐτοῖς εὐλάβειαν εἰς τὸν φόβον τοῦ θεοῦ τίνα προσῆκε κρατεῖν τὴν Ἐφεσίων διὰ τὸ μὴ στασιασθῆναι τὴν πόλιν.

M. B [= abo], Φ

1 παρὰ πάντων οι. Φ ἄχραντον] ἅγιον Βο 4 τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ MB rursus Φ
5 αὐτὴν MB iος Φ 5;6 τις — ἐστιν οι. Βο ἐπισκοπῆς — ἐκκλησίαν] ut in memorata
sanctissima ecclesia episcopatum debeat optinere Φ 6 εἴτε Φ dignus Φα ἀλλά] unde Φ
7 τὸ οι. Βb τὰ δοκοῦντα] quae sunt iusta Φ 8 ρωματίον Βο 10 καὶ ἐν Βb 12 ἐαυτούντα M
16 κατεθέμον M disposui Φ 17 περὶ τῶν μνημονευθέντων ὡν Φ ἀτάκτως οι. Φ 18 εἰ πᾶσα ΜΦ
ἡ πᾶσα Βαο πᾶσα ἡ Βb συναινεῖ ΜΦ συναινεῖν Β ἀλλοσ ΜΦ ἀλλον Β 20 Συρίας οι. Φ
21 χθὲς οι. Φ ἀναγνωσθέντων Φ 22 ἐστὶν εἶναι Φ ἐστὶ μειναι ΜΒ 24 εἰ οι. Φ
28 θεοφιλεστάτων Βα καὶ θεοφιλεστάτων ΜΒιο οι. Φ 29 Γαλατίας οι. Β 31;32 καὶ — θρόνου
οι. Φ 33 ἐπιλέξεται Β 38 προσῆκει κεκρατεῖν τῆσ Βο τὴν Ἐφεσίων οι. Φ

- 18 Ρωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων Λυκίας εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τυπωθεῖσιν.
- 19 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Κάγὼ συναινῶ τοῖς τυπωθεῖσι παρὰ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἀγιωτάτων ἐπισκόπων.
- 20 Μαριανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· Κανονικῶς οὐδὲ εἰς αὐτῶν ^{L III 7¹⁶} _{M VII 300}
- 21 'Ελευθέριος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος εἶπεν· 'Εδίδαξεν ἡμᾶς ἡ διά- γνωσις ἡ κατὰ τοὺς ἐπισκόπους ὅτιπερ οὐδὲ εἰς αὐτῶν κανονικῶς κατέσχεν τὴν ἐπισκοπήν τῆς κατ' "Ἐφεσον ἀγιωτάτης ἐκκλησίας.
- 22 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοι τες εἶπον· 'Αρέσκει τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἡ διαλαλιὰ τοῦ θεο- ¹⁹
φιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Πασκασίνου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ τῆς 'Ρώμης ἀποστολικοῦ θρόνου ἡ λέγουσα τοὺς μὲν δύο ὄφείλειν ἀποκινηθῆναι ὡς παρὰ κανόνας γενομένους, ἔτερον δὲ χειροτονηθῆναι, τοὺς δὲ προειρημένους ἔχοντας τὴν τοῦ ἐπισκόπου ἀξίαν ἀπὸ τῆς κατ' "Ἐφεσον ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀποτρέφεσθαι; ²⁰
- 23 'Η ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη εὔσεβὴς διαλαλιά· αὕτη κατὰ κανόνας ἔστιν.
- 24 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τῶν ἄλλων αὕτη βελτίων ἔστιν.
- 25 Πάντες ἐβόησαν· Αὕτη δικαία κρίσις· αὕτη πᾶσιν ἀρέσκει. οἱ δύο παρὰ κανόνας ἐγένοντο· τὰ τῶν κανόνων ἐπ' αὐτοῖς κρατείτω. τὰ διαλαληθέντα παρὰ ²¹ τῶν ἀρχιεπισκόπων κρατείτω.
- 26 Οἱ ἐνδοξότοι ἄρχοντες εἶπον· 'Επειδὴ πᾶσιν ἀρέσκει ἡ διαλαλιὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πασκασίνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Λέοντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας 'Ρώμης παρακελευμένη διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἀκανονίστως ²⁵ γεγονέναι μηδέτερον αὐτῶν χρηματίσαι μήτε μὴν ἡγεῖσθαι τῆς κατ' "Ἐφεσον ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, καὶ πᾶσα δὲ ἡ ἀγία σύνοδος ἀκανονίστως τούτους κεχειροτονηθεῖαι ἐδίδαξεν καὶ ταῖς διαλαλιαῖς τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων συνήινεσεν, ἀποκινηθῆσονται μὲν τῆς ἀγίας κατ' "Ἐφεσον ἐκκλησίας Βασσιανὸς καὶ Στέφανος οἱ εὐλαβέστατοι, ἔχέτωσαν δὲ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ ἀπὸ τῶν προσόδων τῆς μνημονευθείσης ἀγιωτάτης ³⁰ ἐκκλησίας τροφῆς ἔνεκα καὶ παραμυθίας καθ' ἔκαστον ἐνιαυτὸν ἀνὰ σ̄ χρυσίνους λαμβανέτωσαν· ἔτερος δὲ χειροτονηθῆσεται κατὰ τοὺς κανόνας τῇ αὐτῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι ἐπίσκοπος.
- 27 Πᾶσα ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία κρίσις. οὗτος εὔσεβὴς τύπος. ³⁵
ταῦτα καλῶς ἔχει.
- 28 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Τὰ ἀφαρπασθέντα μοι ἀποκατασταθῆναι κελεύσατε.
- 29 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἴ τι Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐκ τῶν αὐτῶν διαφερόντων ἀφηιρέθη εἴτε παρὰ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου εἴτε παρὰ ἑτέρων οἰωνδήποτε προσώπων, τοῦτο αὐτῷ μετὰ τοὺς ἐνδικαστηρίους ⁴⁰

M, B [= abo], Φ

3/4 post 6 coll. B^o 3 ἐπίσκοπος om. B^b 4 ἐπίσκοπων M^b πατέρων Φ 5 μαριανὸς
MB inter *Mariam* et *Marinianus* variant *Φας Marinianus* Φ^r 8 ἡ B^b Φ om. MB^a 9 ἀγιω-
τάτης om. Φ 11 *episcopi* Φ 12 τοῦ τῆς B^a τοῦ MB^b τῆσ iο τοῦ corr. B^b 14 ἀγιωτάτη B^a
16 διδασκαλία B^b 17/18 Διογένης — ἐστί om. B^b 17 βελτίαν M 20 αὐτούς M 20/21 τὰ —
κρατείτω om. B 23/24 ἀρχιεπισκόπου — εὐλαβεστάτου om. B^b 27—29 καὶ πᾶσα δὲ — ἐκκλησίας
om. B^b 29 κατ' Ἐφεσον ἀγίας B^b 30 ἐπίσκοπων Φ 31 διακοσίουσ B 34 εὔσεβὴς MB
iusta Φ 38 εἴτι B ἔτι M 40 οἰωνδήποτε B^b ἐν δικαστηρίοισ B^b

έλέγχους παρὰ τῶν ἀφελομένων ἢ αἰτίων τῆς βλάβης γενομένων ἀποκατασταθήσεται.
·Ρῷ ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

L IIII 707
M VII 301

1

d. 30. m. Oct.
a. 45¹

Πρᾶξις ΙΔ

Υπαστείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αύγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου τῇ πρὸ τριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὔσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου συνελθόντων
ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας

τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου Ἀνατολίου

καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν Ἱερῶν πραιτωρίων
Παλλαδίου

καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὁφφικίων
Βιγκομάλου

2 συνελθόντων δὲ καὶ

1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
τῆς πρεσβύτιδος ·Ρώμης Λέοντος

4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντίνου-
πόλεως

5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας

6 καὶ Ἰουθεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων

7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου

8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας

9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου

10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ

11 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας

12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου

13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου

14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Σάρδεων

15 καὶ Εύνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας

16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας

17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβύτιδος ·Ρώμης Λέοντος

18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων

19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας

20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου

21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης

22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ

23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ

24 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων

M, B [= abo, usque ad 21], Φ [usque ad 7]

1 γεγενημένων Βο 2 ρωμαῖον Βαο 3 τεσσαρεσκατεκάτη Βαο 7 μεγαλομάρτυρος Βο
7 — p. 57, 39 *magnificentissimis gloriosissimisque iudicibus* Φ 8—10 στρατηλάτου — ἐνδοξοτάτου
ομ. Βα 16 πρεσβυτέρας Βο 20 ἐπισκόπου Βο 22 — p. 57, 39 ομ. Β

- 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἑδέσσης
 29 καὶ Συμεὼνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
     βεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὁλυμπίου   5
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς   10
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
     βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
     βεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου   15
 38 καὶ Φωτεινοῦ του εὐλαβεστάτου ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον <Θεοκτίστου>
     τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
 40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος   20
 41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 42 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 43 καὶ Ὄνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης   25
 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 49 καὶ Βιγιλιαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππούπολεως   30
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
     τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας   35
 55 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 56 καὶ Εύσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
     σκόπου Λαοδικείας Συρίας
 57 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
     καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνίδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θεο-   40
     οτάτου καὶ εύσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης
     καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου
 3   Εύνόμιος δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Δεήσεις ἐπιδέδωκα τῷ
     εύσεβεστάτῳ δεσπότῃ τῆς οἰκουμένης παρακαλῶν τὰ κανονικὰ τῶς μητροπόλεως

M, B [= abo, inde a 40], Φ [inde a 40]

4 ἐδέσσης M   10 μελιτινῆς M   13 post ἐπισκόπου excidit Tίou
 22 μαρινιανοῦ M, corr. M   40 λοιπῆς om. Φ   41 χαλκηδονίων Bo

Aria conciliorum oecumenicorum. III, 1.

17 Θεοκτίστου addidi

42 καὶ om. Φ

Νικομηδείας κατὰ τοὺς κρατήσαντας ἀρχῆθεν κανόνας καὶ ἔθη φυλαχθῆναι καὶ ἐκέλευσεν τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἀμα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἀκοῦσαι καὶ τύπον δοῦναι τῷ πράγματι. παρακαλῶ τοίνυν ἀναγνωσθῆναι τὰς δεήσεις μου καὶ τὸ πρᾶγμα ἀκουσθῆναι καὶ τὰ δίκαια μοι φυλαχθῆναι.

4 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγνωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστορίου ἀνέγνω

5

5 Τοῖς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἀνθρώπων ἔθνους καὶ γένους δεσπόταις Φλασιοίς Οὐαλεντινιανῷ καὶ Μαρκιανῷ τοῖς αἰωνίοις αὔγούστοις δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ Εὐνομίου ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ κλήρου τῆς κατὰ Νικομηδείαν μητρόπολιν ἁγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας. Θεὸς τὸ βασιλεύειν ὑμῖν καὶ κρατεῖν τῶν ὅλων ἐπὶ σωτηρίᾳ 10

M VII 304 τῆς οἰκουμένης καὶ εἰρήνη τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν δικαίως δεδώρηται· δι’ ὃ δὴ πρὸ πάντων τε καὶ μετὰ πάντων, εὔσεβέστατοι καὶ φιλόχριστοι βασιλεῖς, τῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ὑγιοῦς δογμάτων φροντίζετε, τὰ μὲν τῶν αἱρέσεων φρυάγματα σβέσαντες, τὰ δὲ τῶν εὔσεβῶν δογμάτων εἰς φῶς ἀγαγόντες δίκαια. προσπίπτομεν τοίνυν τοῖς 15

L IIII 710 ἵχνεσι τοῦ ὑμετέρου κράτους κελεῦσαι κωλυθῆναι τὴν καθ’ ἡμῶν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου 15 τῆς Νικαέων ἐπισκόπου Ἀναστασίου τολμηθεῖσαν ἀδικίαν, ως δυνηθῆναι ἡμᾶς τῆς πρεπούσης Χριστιανοῖς εἰρήνης ἀπολαύοντας ἀπερισπάστως τὰς τοῦ θεοῦ λειτουργίας ἐκτελεῖν. ὁ γάρ μνημονεύθεις εὐλαβέστατος Ἀναστάσιος μήτε τὸν τοῦ θεοῦ λαμβάνων πρὸ ὀφθαλμῶν φόβον μήτε τοὺς τῆς εὔσεβείας ὑμῶν ἐντρεπόμενος νόμους συγχέειν καὶ ταράσσειν ἐν τῇ Βιθυνῶν ἐπαρχίαι πειρᾶται τοὺς κρατήσαντας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις βασιλι- 20 κούς τε καὶ κανονικοὺς τύπους, ἀρπάζων τὰ ἡμῖν παρὰ τῶν νόμων τῆς εὔσεβείας ὑμῶν καὶ παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν ὑπάρχειντα δίκαια, ἀπερ οὐδείς ποτε τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπισκόπων παρασαλεύειν ἥ κινεῖν ἐπεχείρησεν, μόνος δὲ οὗτος πλεονεκτεῖν ἡμᾶς καὶ ταράσσειν ἥρξατο τὸ ἐπὶ κακοῖς ἴσχυειν δόξαν λογιζόμενος, ως ταύτης ἔνεκα τῆς αἰτίας καὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ λιβέλλους ἐπιδοῦναι ἡμᾶς. ἀλλ’ ἐπειδὴ 25 τὰ τῆς ἀκροάσεως εἰς ὑπέρθεσιν χωρεῖ καὶ δεδοίκαμεν μή πως λυθείσης τῆς συνόδου ἀργήσῃ τὰ ἡμέτερα δίκαια, δεόμεθα νεύματι τοῦ ὑμετέρου κράτους ἀνυπερθέτως γενέσθαι τὴν ἀκρόασιν. τυχόντες γάρ ὧν ἐδεήθημεν, τὰς συνήθεις εύχάς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους τῷ δεσπότῃ θεῶι ἀναπέμψομεν.

6 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τί πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀναστά- 30 σιος δικαιολογεῖται;

7 Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος τῆς Νικαέων πόλεως εἶπεν· Ἡτιασατό με ὅτι ἐγὼ ἐκαινο-
τόμησα ἐν τῷ μεταξύ ἥ ἐβιασάμην. ἐν δείξῃ ὧν λέγει· ἐγὼ δὲ τὸ ἐναντίον ἔχω δεῖξαι
ὅτι καὶ ἥρπασέν μου παροικίας καὶ πολλὰ ἢ οὐκ ἔστιν ἔθος ποιεῖν τὸν Νικομηδείας,
ἐποίησεν ἐπὶ ἐμοῦ καὶ ἡνεσχόμην πανταχοῦ ἐντυγχάνων τῷ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ ὅξιῶν 35
τὰ δίκαια μου γυμνασθῆναι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τοὺς κανόνας· οὐδὲ γάρ ἐγὼ
πλέον τι 37

M, B [= abo], Φ

1 ἔξαρχῆθεν M 3 ut cognoscatis Φ 3/4 τὰς — ἀκουσθῆναι οἱ. Bo 6 magistrianus
et secretarius Φ 7 φλασιοίσ M φλασιούσιοις Ba^b φλαβίοισ Bo Flavio Φ 10 τῶν περὶ M 14 pte
Φac δόγματα Bo 16 ἐπισκόπου τῆς νικαέων B 17 πρεπούσησ MB^a πρυντούσησ I^b
19 ἡμῶν B^b 19/20 confundit et conturbat absque consuetudine Φ 20 ταράσσειν Bo καταρά-
σειν B^b τοὺς οἱ. B^b 21 τὸν νόμον B^b τῶν [in τοῦ corr.] νόμου Bo 22 τὰ παρὰ 13^a
ἡμῶν θεσμῶν Bo 23 ἐπισκόπων οἱ. Φ^c et partim Φ^c παρασαλεύειν MB iubere [= παρακελεύειν] Φ
24 τὸ οἱ. Φac 29 θῶ MΦ χῶ B ἀναπέμψωμεν MB^b 30 ἐπίσκοπος οἱ. Φ 33 δεῖξει 13
35 ἐντυγχάνω — ἀξιῶ Φ 36 τὰσ M

- 8 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ὡιδικῶς λεγέτω ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐνόμιος κατὰ τὶς ἡδίκηται παρὰ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβέστάτου ἐπισκόπου.
- 9 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Κατὰ τὸ κρατῆσαν ἔθος ἐπὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ὑποτεταγμένας ἔχω τὰς ἐν τῇ Βιθυνῶν ἐπαρ- M VII 305 χίας ἐκκλησίας, ὁ δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀναστάσιος κληρικοὺς ἐκκλησίας τῆς ἐν 5 Βασιλινουπόλει τῆς ὑποτελοῦς ἐμοὶ ἀκοινωνήτους ἐποίησεν, ὅπερ τοῖς κανόσιν ἀπείρηται.
- 10 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· Πρῶτον δεῖξῃ ὅτι καὶ Βασιλινούπολις ὑπ’ αὐτόν ἐστι καὶ ὅτι ἐγὼ κληρικοὺς τῆς ἐκκλησίας ἀκοινωνήτους ἐποίησα. τὰ δύο δείξῃ· ἐγὼ δὲ δείκνυμι Βασιλινούπολιν ἀεὶ ὑπὸ Νίκαιαν γενομένην. 10 καὶ γάρ ῥεγεών ἦν αὐτῆς (ταῦτα τὰ βουλευτήρια οἴδεν), καὶ εἴποι ὑπὸ τίνα ἦν Βασιλινούπολις, εἰ μὴ ῥεγεών ἦν Νικαίας.
- 11 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατὰ ποῖον τρόπον ἀποδνεικύναι ἐπαγγέλλῃ τὴν κατὰ Βασιλινούπολιν ὁγιωτάτην ἐκκλησίαν ὑπὸ Νίκαιαν είναι, πότερον κατὰ τοὺς κανόνας ἢ ἐκ συνθείας τινός; 15
- 12 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· Ὡσπέρ Ταττάιος καὶ Δωρὶς ῥεγεῶνές εἰσιν ὑπὸ Νίκαιαν, οὕτως ἦν πρὸ τούτου καὶ Βασιλινούπολις ὑπὸ τὴν Νίκαιαν. βασιλεύς τις Ἰουλιανὸς ἢ οὐκ οἶδα τίς πρὸ αὐτοῦ, ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν καὶ λαβὼν ἀπὸ Νικαίας πολιτευομένους κατέστησεν ἐκεῖ καὶ τὸ ἔθος ἀπὸ τότε ἔως νῦν τοῦτο κρατεῖ· ἐὰν λείψῃ ἐν Βασιλινουπόλει πολιτευόμενος, ἀπὸ Νικαίας πέμπεται 20 ἐκεῖ καὶ πάλιν ἀπὸ Βασιλινουπόλεως μεθίσταται ἐν Νικαίᾳ καὶ ἡ πρότερον οὖσα ῥεγεών L III 711 πάλιν μετὰ ταῦτα ἐγένετο πόλις. ἐξ ἐκείνου φαίνεται ὁ Νικαίας ἐπίσκοπον ἐκεῖ χειροτονήσας καὶ ἀπαξ καὶ δεύτερον· καὶ εἰσιν ἐπιστολαὶ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Νικαίας ἐπίσκοπον ὥστε ἀπελθεῖν καὶ διορθώσασθαι τὴν ἐκκλησίαν ὡς αὐτῷ προσήκουσαν. ἔχω γράμματα πρὸς τὸν μακάριον 25 Πρόκλον. δείκνυμι· ἐγὼ πόσοι ἀπὸ Νικαίας ἔχειροτονήθησαν· καὶ δεῖξῃ οὗτος πόσοι ἀπὸ Νικομηδείας ἔχειροτονήθησαν.
- 13 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὔτε μὲν δύναται δεῖξαι χειροτονίας πεποιηκώς· εἰ δὲ καὶ ἐποίησεν καθ’ ὑφαρπαγὴν ἀπαξ, ἐμοὶ οὐδὲν κατὰ τοὺς κανόνας προκρίνειν δύναται. 30
- 14 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐκ ἐγὼ, ἀλλ’ ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐποίησεν.
- 15 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἄπαξ ἐποίησεν, ὡς λέγεις, ἢ πολλάκις; εἰ δπαξ ἐποίησεν καθ’ ὑφαρπαγὴν τινα ἢ συμβαίνει ὅτι οὐκ εἶχεν τὸ τηνικαῦτα ἐπίσκοπον ἢ μητρόπολις Νικομηδεία καὶ ἐδέησεν παρὰ τοῦ Νικαίως γενέσθαι, οὐδὲν πρόκριμα 35 ἐμοὶ κατὰ τοὺς κανόνας. δύναμαι γάρ ἐγὼ δεῖξαι πολλοὺς μὲν ἀπὸ Νικομηδείας χειροτονηθέντας, σὺ δὲ οὐκ οἶδα εἰ δυνήσῃ κἄν ἔνα δεῖξαι.
- 16 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὁτε πόλις ἐγένετο Βασιλινούπολις, τίς πρῶτος ἔχειροτόνησεν;

M, B [= abo], Φ

1 ἐπίσκοπος νικομηδείασ Bb	3 δ — ἐπίσκοπος οι. Bb	6 τῆς οι. Bo	subiectos Φ
8 δεῖξει MBab δεῖξαι ΙΙο 9 ἐπ' Bb	4 ἐγὼ οι. Bo	7 τῆς ἐκκλησίας οι. B	10 δεῖξει MB δεῖ
MB ex oīm Φι οι. Φας	11 dicat curia Φ	12 ἢ ει Φ	13 καταγγείλη Bo
— ἐπίσκοπος οι. Bb	17 ὑπὸ τὴν Bb corr.	17/18 οὕτως — Νίκαιαν οι. Bb	17 καὶ
οι. Φετ 19 πραγματευομένουσ B	κατέστησαν Bo	20 πραγματευόμενοσ Bb	22 ἐπί-
22/23 χειροτονήσασ ἐκεῖ B	26 δεῖξει MB	οῦτοσ MBao καὶ οῦτοσ Bb αὐτὸσ Φ	24 ἐπί-
27 Νικομηδείασ] νικαίασ Bb	28 ἐπίσκοπος νικομηδείασ Bb	οῦτε μὲν ΜΦι οὐ B	29 ει
οι. Bo 34 ἢ οι. Φ	38 ἐπίσκοπος οι. Bb	38 ἐπίσκοπος οι. Bb	δτι Bo

- M VII 17 Εύνόμιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· "Οτι ἀφώρισεν κληρικούς Βασιλινουπόλεως ἐμοὶ 308 ὑποκειμένους, δύναμαι δεῖξαι. μάρτυρα καλῶ τὸν ἄγιονταν ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγαλοπόλεως ὅστις ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν.
- 18 'Αναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐ λέγεις ἀληθές.
- 19 Εύνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Δὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κύρου τοῦ 5 ἀρχιεπισκόπου ὅπου ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν καὶ ὅπου ἔγραψέν σοι ὡς παρὰ κανόνας πεποιηκότι. δεικνύω ψηφίσματα Βασιλινουπολίτῶν ὅπου παρεκάλεσαν περὶ ἐπισκόπου· σὺ δεῖξον ποῦ παρεκάλεσαν Νικαέα ὥστε δοῦναι αὐτοῖς ἐπίσκοπον.
- 20 'Αναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος [ἐπίσκοπος] εἶπεν· Κελεύσατέ με διδάξαι μικρόν. ἐπέδωκα λιβέλλους τῷ ἀρχιεπισκόπῳ γενομένωι ἀξιῶν αὐτὸν καλέσαι τὸν κύριν Εύνόμιον 10 τὸν ἐπίσκοπον καὶ διακοῦσαι μεταξὺ τῶν δικαίων ἡμῶν. δίδωσι γράμματα καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς αὐτὸν γράψας ἀμφοτέροις ὅτι μηδεὶς ὑμᾶς μηδὲν καινοτομείτω, ἀλλὰ στοιχεῖτε τοῖς ἀρχαίοις· οἴδα γάρ ἐγὼ πῶς διφείλω τὰς μητροπόλεις τιμᾶν. καὶ ἔχω τοιαῦτα γράμματα καὶ ἐγὼ καὶ αὐτός. λαμβάνω, ὡς εἶπον, τοιαῦτα γράμματα. Ίσασι καὶ οἱ νοτάριοι· εἴπωσιν καὶ ἄλλοι. ἔρχονται οἱ Βασιλινουπόλεως κληρικοὶ 15 ἐντυχεῖν μοι κατὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν. φυλάττων ἐγὼ τὰς παραγγελίας τοῦ ἀρχιεπισκόπου λέγω· οὐ δέχομαι ὑμᾶς, ἀλλὰ ἀπέλθατε πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἔὰν κελεύσῃ μοι, ἀκούω. καὶ ἔσαντες ἐκεῖνοι καὶ ἐμὲ καὶ αὐτὸν ἔρχονται πρὸς τὴν ἄγιονταν τοῦ κύρου Εύνομίου· διδόσασιν αὐτῷ λιβέλλους κατὰ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ ἰδίου. πέμπει αὐτὸς εὐθὺς παριστῶν τὸν ἐπίσκοπον Βασιλινουπόλεως· προσφεύγει 20 ὁ ἐπίσκοπος Βασιλινουπόλεως πρὸς ἐμέ.
- 21 Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· 'Αναγινωκέσθωσαν οἱ κανόνες.
Βερονικιανὸς σηκρητάριος ἀπὸ βιβλίου ἐπιδοθέντος παρὰ Εύνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀνέγνω
- 22 Κεφάλαιον 5. Επίσκοπον προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ 26 Can. Nic. 4 ἐπαρχίαι ἐπισκόπων καθίστασθαι· εἰ δὲ δυσχερές εἴη τὸ τοιοῦτον ἢ διὰ κατεπείγουσαν L IIII 714 ἀνάγκην ἢ διὰ μῆκος δῦο, ἐξ ἀπαντος τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸν συναγομένους συμψήφων γινομένων καὶ τῶν ἀπόντων [καὶ] συντιθεμένων διὰ γραμμάτων ποιεῖσθαι τὴν χειροτονίαν. τὸ δὲ κῦρος τῶν γινομένων διοίσει καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν τῷ μητροπολίτῃ ἐπισκόπῳ.
- M VII 23 Αναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Στοιχῶ τῷ κανόνι· εἰ μὴ εἴμι 309 μητροπολίτης, οὐκ ἔχω μέρος οὐδὲ ἐγὼ ἐκεῖ.
24 Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· 'Επίδειξον κατὰ ποίον τρόπον τὰ τοῦ μητροπολίτου δίκαια ἔχεις.
- 25 Αναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· 'Αξιῶ ἀναγνωσθῆναι τὸν νόμον.
26 Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· 'Αναγινωσκέσθω.
Καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ παρὰ Αναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντίνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστορίου καὶ μαγιστριανὸς ἀνέγνω

Μ, Β [= αβο], Φ

1 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βο 5 κυ Μ τοῦ² οὐ. Βο 7 ψήφισμα Βο
7/8 περὶ — παρεκάλεσαν οὐ. Βο 8 σύ] καὶ Βο Νικαέα Φ νικαεῖσ ΜΒ 9 ἐπίσκοπος οὐ. ΜΒ²
10 κελεύσαι Φ κῦ Μ 11 καὶ¹ οὐ. Φ 14 τὰ τοιαῦτα Βο 17 εφίσκορι Φ λέγων Βο ἀπέλ-
θετε Βαβ 18 κελεύσει Βο 20/21 προσφεύγει — Βασιλινουπόλεως οὐ. Φ 23 μιν deuotus
magistrianus et secretarius Φ ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος Βο 25 ἐκτὸν Βαο μὲν οὖν Μ 26 δι·
ἐπείγουσαν Μ 27/28 γενομένων Μ 28 καὶ² Β οὐ. ΜΦ 29 ἐπισκόπω ΜΦ οὐ. Β
30 ἐπίσκοπος ΜΦ ἐπίσκοπος νικαίας Β 32—35 ἐπίδειξον — εἶπον οὐ. Βο 36 αὐτῷ Βο

‘Ερμηνεία νόμου

27 Αύτοκράτορες Καίσαρες Φλαυσούιοι Ούαλεντινιανὸς καὶ Ούάλης εύτυχεῖς εύσεβεῖς σεβαστοὶ αἰώνιοι νικηταὶ λέγουσι Νικαεῦσιν. Εἰ καὶ ἡ σπουδὴ ἡ ἡμετέρα δήλη πᾶσι καὶ περίβλεπτος γέγονεν ἔξ οὐ τῆς βασιλείας τὸ ὑπεραναβεβηκὸς καὶ τῶν δημοσίων τοὺς οἰακας βουλήσει τοῦ κρείττονος ὑπεδεξάμεθα, ὅμως πρὸς τούτοις ἀποσώσομεν : καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τῆς εύτυχίας ὅτι γε ἡ ὑμετέρα πόλις προαναπλησθεῖσα καὶ γαυριωθεῖσα ἐπὶ τῇ ἡμετέραι εύτυχίαι χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης παντὶ δήμῳ αἰτίᾳ γέγονεν. δι’ ὃ δὴ ἐπειδὴ μητρόπολις πάλαι ὠνομάσθη καὶ τοῦτο νόμοι παλαιοὶ περιέχουσι, [τὰ αὐτὰ ὅπερ Νικομηδεῦσι] νομοθετούντων ἡμῶν [ὑπῆρξεν] οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἔχειν δύναται τῷ ἀσάλευτα καὶ ίσχυρὰ μένειν καὶ εἰς τὰ ἔπειτα αὐξηθησόμενα. καὶ εἰς ¹⁰ τὸ ἔξῆς αὐτὸν στέψαντες ἐν τῇ ὑμετέραι πόλει προιέναι ἐθεσπίσαμεν. διαμενέτω τοίνυν εἰς τὸ διηνεκὲς ἡ συνήθεια αὕτη καὶ ἡ πόλις ὑμῶν μητρόπολις ἔστω, τῆς συνηθείας τῆς ἐπὶ τῇ προόδῳ τοῦ Βιθυνιάρχου διαμενούστης. οὐδεὶς γάρ ἀφαιρεῖται τι τῶν ἄλλων. βουλήσει τοῦ κρείττονος αὐξηθείη τῆς ὑμετέρας πόλεως τὸ ἀξίωμα. χαίροντες τοίνυν τὰς εὐχάριστας διπλασιάζετε καὶ ἡδεσθε ἐφ’ οὓς αὕτη ἡ τιμὴ ὑμῖν παρέσχηται ¹⁵ πάστης ἀμφιβολίας εἰς τὸ ἔξῆς σχολαζούστης, συνορῶντες ὅπως αἰώνιος πραότητος καὶ προνοίας ἐκ τῶν ἡμετέρων θεσπισμάτων τετυχήκατε.

28 Εὔνομιος δε εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ’Αξιῶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν κελεῦσαι ἀναγινωσθῆναι τὸν νόμον τὸν παρασχεθέντα Νικομηδεῦσι μετὰ ταῦτα.

29 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ’Αναγινωσκέσθω. ²⁰
Καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ παρὰ Εὔνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερονικιανὸς δε καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστορίου ἀνέγνω

30 Ούαλεντινιανὸς εύσεβὴς εύτυχὴς αὐγουστος Νικομηδεῦσι χαίρειν. ²⁵ Ἡ περὶ L IIII 7¹⁵
τὰ πριμιλίγια τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας πάλαι ὑπάρχασσα ἀρχαία συνήθεια φυλαχθήσεται.
οὔτε γάρ ἡ προσθήκη τῆς τιμῆς τῆς Νικαέων πόλεως τὸ δίκαιον τὸ ὑμέτερον δύναται ³⁰
βλάψαι, δπότε ἐπαύξεται τὸ ἀξίωμα τῆς Νικομηδέων πόλεως, εἴπερ ἐκείνη ἡ ἐν δευτέρωι
τόπῳ οὖσα μητροπόλεως δύναματι καλεῖται.

31 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ούδε ἐν μὲν θείον γράμμα περὶ ἐπισκοπῆς διαλέγεται, ἐκάτερον δὲ τὴν τιμὴν ταῖς μητροπόλεσι παρέχει. τὸ δὲ θείον γράμμα τῶν θείας λήξεως Ούαλεντινιανοῦ καὶ Ούαλεντος τηνικαῦτα τῇ Νικαέων παρασχὸν τὸ μητροπολιτικὸν δίκαιον ίδικῶς παρακελεύεται τῶν ἄλλων μηδὲν ὑφαιρεῖσθαι πόλεων καὶ δε κανὼν τῶν ὁγίων πατέρων περὶ ἐνὸς μητροπολίτου καθ’ ἐκάστην τῶν ἐπαρχιῶν διαγορεύει. τί τοίνυν τῇ ὁγίᾳ συνόδῳ παρίσταται περὶ τούτου;

32 Ἡ ὁγία συνόδος ἔβόησεν· Οἱ κανόνες κρατείτωσαν. τοῖς κανόσι τὸ ἰκανὸν γινέσθω. ³⁵

M, B [= abo], Φ

² φλαύιοι B^a φλάβιοι Bo Flaviius Φ 3 ἡμετέρα Ψ ὑμετέρα ΜΒ 4 ὑπεραναβεβηκώσ 13^b
5 ὑποδεξάμεθα ΜΒ^a ἀποσώσωμεν Μ adicimus Φ 6 αὐτῆς ΜΒ huius Φ 7 τὴν ἡμετέραν
εύτυχίαν M 8/9 τὰ αὐτὰ [τὰ αὐτὰ M] — Νικομηδεῦσι om. Φ 9 ὑπῆρξεν ΜΒ^b ὑπῆρχεν
B^a om. Φ 10 τῷ ΜΦ τῷ B τὰ M τῷ B αὐξησόμενα 18^c ante καὶ 3 nonnullā in legendō omisssā
αὐτὸν B 11 αὐτῶν M haec Φ στέψαντεσ ΜΒ exornantes Φa exordinantes Φc proficiscentes Φe
ὑμετέρα ΜΒ ἡμετέραι Φ προιέναι om. Φ 12 εἰς τὸ om. Bo 13 τῇ B τῇ M προσδόω
ΜΙ^bΦ προσδόω 13^a 15 διαπλασιάζετε B^b αὕτη Φ αὐτή ΜΒ 23 Ἡ om. M 24 πριμιλέγια B
ἡ ὑπάρχασσα M ὑπάρχαντα Φ 26 πόλεως om. B εἴπερ ΜΒ secundum quod [= ἡιπερ] Φ
28 ἐπισκοπῆσ ΜΦ ἐπισκόπου 13 29 τῶν ΜΒ^a τῇ M^b 30 παρασχῶν ΜΒ^b 31 μη-
δέν] μὲν B^a

- 33   'ΑΤΤΙΚΟΣ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως παλαιᾶς Ἡπείρου εἶπεν· Ὁ κανὼν οὗτως διαγορεύει ὡστε ἐν μιᾷ ἑκάστῃ τῶν ἐπαρχιῶν τὸ κῦρος ἔχειν τὸν τῆς μητροπόλεως καὶ αὐτὸν καθιστᾶν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν ὄντας ἐπισκόπους, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ διάνοια τοῦ κανόνος.   τῷ δὲ τῆς Νικομηδείας, ἐπειδὴ ἐξ ἀρχαίου αὕτη μητρόπολις ἐστι, κεχρεώστηται πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὄντας ἐπισκόπους χειροτονεῖν.
- 34   'Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ταῦτα πάντες βουλόμεθα.   ταῦτα πάντες δεόμεθα.   ταῦτα πανταχοῦ κρατείτω.   ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκει.
- 35   'Ιωάννης Κωνσταντῖνος Πατρίκιος *(Πέτρος)* καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς Ποντικῆς διοικήσεως ** εἶπον· Οἱ κανόνες ἕνα ἵσασι μητροπολίτην τὸν ἀρχαιότερον ¹⁰ καὶ δῆλον ὡς τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Νικομηδείας διαφέρουσιν αἱ χειροτονίαι, ἐπειδὴ καὶ αἱ νομοθεσίαι, ὡς συνείδεν καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, ὃνόματι μητροπόλεως μόνῳ ἐτίμησαν τὴν Νικαέων, προτιμᾶται δὲ τῶν λοιπῶν ἐπισκοπῶν τῆς ἐπαρχίας τῇ τιμῇ μόνῃ.
- 36   'Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· Κανονικῶς ἐδίδαξαν.   καλῶς ἐδίδαξαν.   πάντες ¹⁵ τὰ αὐτὰ λέγομεν.
- 37   'Αέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· 'Υποβάλλ-
M VII ³¹³ λομεν τῇ ὑμετέραι μεγαλοπρεπείαι παρακαλοῦντες ὡστε μηδὲν πρόκριμα τῷ Κωνσταν-
τινουπόλεως ἀγιωτάτῳ θρόνῳ ἐνέγκαι τὰ νῦν διαλαλούμενα παρὰ τῶν ὁσιωτάτων
ἐπισκόπων ἥ γοῦν τὰ κινούμενα μεταξὺ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νικομηδέων ²⁰
Εὔνομίου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νικαέων Ἀναστασίου ἥ τὰ ἐπί αὐτοῖς
τυπούμενα.   ό γάρ ἀγιωτάτος Κωνσταντινουπόλεως θρόνος ἥ τὴν χειροτονίαν αὐτὸς
ἐνεργεῖ ἐν τῇ Βασιλινουπόλει μετὰ τῶν λοιπῶν ἥ ἐπιτρέπει γενέσθαι, καθὼς τὰ φοι-
τῶντα γράμματα ἥ φοιτήσαντα πολλάκις δεῖξαι δυνήσεται.   καὶ ἀξιοῦμεν τὰς ἐπι-
στολὰς προβληθῆναι. 25
- 38   'Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οἱ κανόνες κρατείτωσαν.   τοῖς κανόσι τὸ ίκανὸν γινέσθω.
- 39   Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· Τὴν μὲν αὐθεντίαν τοῦ μητροπολίτου ἐν ταῖς
κατὰ Βιθυνίαν ἐκκλησίαις ὁ Νικομηδείας εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐξει, τοῦ Νικαίας τὴν
L IIII ⁷¹⁸ τιμὴν μόνην τοῦ μητροπολίτου ἔχοντος, ὑποκειμένου δὲ κατὰ μίμησιν τῶν ἄλλων ἐπι-
σκόπων τῆς ἐπαρχίας τῷ τῆς Νικομηδείας.   τοῦτο γάρ καὶ τῇ ἀγίαι παρέστη συνόδωι, ³⁰
ὅσα δὲ τῷ θρόνῳ τῆς κατὰ τὴν μεγαλώνυμον Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλη-
σίας περὶ τοῦ χειροτονεῖν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρμόττει, ταῦτα κατὰ τάξιν οἰκείαν ἐπὶ τῆς
ἀγίας γυμνασθῆσεται συνόδου.
- 40   Εὔνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Εὐχαριστῶ τῇ δικαιο-
κρισίαι τῆς μεγαλοπρεπείας ὑμῶν καὶ ἀγαπῶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγαλωνύμου ³⁵
Κωνσταντινουπόλεως κρατούντων τῶν κανόνων.
- 41   Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· "Α εἱρηκας, γέγραπται.   'Ρω ἀνέγνων ἀνέ-
γνωμεν ἀνέγνω.

M, B [= abo], Φ

2 οὗτος Β^ο   4 αὐτῇ ΜΒΦας αὐτὴ Φ^τ   5 αὐτῇ ΜΒΦα et partim Φc om. partim Φc et Φ^τ
8 ταῦτα — ἀρέσκει om. Φ   9 Κωνστάντιος Φ   Πέτρος Φ om. ΜΒ   10 exciderunt per
upum iſſorum [suorum] Φa et partim Φc] Iohannem Φ   ἵσασιν ἕνα Β^β   ἕνα oīn. Φας ει-
σασι Μ   12 καὶ ἐπειδὴ καὶ Β^β   13 τὸν ΜΒΦας τὸν Φ^τ   ἐπισκοπῶν Β^α ἐπισκόπων ΜΒδοΦ
20 ἀρχιεπισκόπων Φ   ἥ γοῦν — ἐπισκόπου om. Β   νικομηδέων πόλεωσ Β   23 ἐπιτρέ-
ψει Β^ο   καθὼς καὶ Β^ο   26 τοῖς — γινέσθω om. Φ   29 μόνου Β^{αο}   τοῦ μητροπολίτου
om. Φας   30 τῆς² om. Β^ο   καὶ om. Φ   36 oblinientibus utique [= δηλονότι] Φ   37 φω-
μαῖον Β^ο

Πρᾶξις Ιε

- 1 Ὅπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου τῇ πρὸ μιᾶς Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 31. m. Oct.
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὔσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ τοῦ a. 451
αἰωνίου αὐγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι τῆς ἀγίας μάρτυρος 5
Εύφημίας
- 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου
'Ανατολίου
- 2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ιερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου 10
- 3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὄφφικίων Βιγκομάλου,
- 2 συνελθόντων δὲ καὶ
- 1-3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 15
τῆς πρεσβυτέρας 'Ρώμης Λέοντος
- 4 καὶ 'Ανατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντίνουπόλεως
- 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 'Αντιοχείας Συρίας
- 6 καὶ 'Ιουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 'Ιεροσολύμων M VII 316
- 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 'Ηρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν 21
τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων 'Αναστασίου
- 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
- 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 'Εφέσου
- 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεοφιλεστάτου *(ἐπισκόπου)* 'Ηρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
- 11 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 'Αγκύρας Γαλατίας
- 12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
- 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
- 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 30
- 15 καὶ Εύνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
- 16 καὶ 'Αναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
- 17 καὶ 'Ιουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῷ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβύτιδος 'Ρώμης Λέοντος
- 18 καὶ 'Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 35
- 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας
- 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 'Απαμείας Συρίας Δόμνου
- 21 καὶ 'Αμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
- 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
- 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 'Αναζαρβοῦ 40
- 24 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
- 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου

M, B [= abo, usque ad 24], Φ [usque ad 12]

1 πεντεκαιδεκάτη Β^a 3 τῇ om. M 4 καὶ εὔσεβεστάτου om. B^o 7—12 *magnificen-*

tissimis et gloriosissimis iudicibus et Φ 7 στρατηλάτου om. B^o 14—p. 64, 27 om. Φ

14/15 πρεσβυτέρου τοῦ εὐλαβεστάτου MB^b 15 ἀγιωτάτου om. B 21 κυντίλλου B^o 25—p. 64.

27 om. B 26 ἐπισκόπου addidi 41 κυριακοῦ M

- 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἑδέσσης
 29 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου (ἐπισκόπου) ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου 5
     ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὁλυμπίου
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων 10
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου (ἐπισκόπου) ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
     βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
     τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου 15
 38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
     ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
 40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας 20
 42 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων
 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 45 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 46 καὶ Εύσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι- 25
     σκόπου Λαοδικείας Συρίας
 47 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
     καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτά-
     του καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης
     καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλων τοῦ ἀγίου θυσταστηρίου 30
3 Σαβινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐφαιρεθεὶς ἀδίκως τοῦ θρόνου
 τῆς ἐπισκοπῆς δεήσεις ἐπιδέδωκα τῇ θείᾳ καὶ ἀθανάτῳ κορυφῇ καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμε-
 τέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τὸ κατ' ἔμε πρᾶγμα
 35 ζητῆσαι. ἔχω δὲ καὶ διδασκαλικὸν πρὸς τὴν ἀγίαν ταύτην σύνοδον καὶ παρακαλῶ
 τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν κελεῦσαι καὶ τὸ διδασκαλικὸν διαγνωσθῆναι καὶ τὰς
 δεήσεις καὶ τὰ δίκαια μοι φυλαχθῆναι.
4 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἴπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεή-
 σεις καὶ τὸ προσκομιζόμενον διδασκαλικὸν παρὰ Σαβινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.
 Κωνσταντίνος ὁ καθωσιωμένος βοηθὸς τοῦ θείου κονσιστορίου ἀνέγνω

5 Τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις καὶ ἀξίως παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὄλων **ΤΕΤΙ-** 40
 L IIII 7¹⁹ μημένοις αὐγούστοις Οὐαλεντινιανῷ καὶ Μαρκιανῷ δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ Σαβινιανοῦ

M, B [= abo, inde a 28], Φ [inde a 28]

3 ἐδέσησ Μ 5 ἐπισκόπου addidi 8 ἀμασίασ M 9 μελιτινῆσ M 12 ἐπισκόπου
 addidi, praeterea excidit sicut in ceteris catalogis Tίou post 22 omitti sunt X metropolitae, qui
 in ceteris catalogis apparent 28 λοιπῆς om. Φ 28/29 τοῦ — δεσπότου ΜΒ diuāli Φ 29 χαλ-
 κηδονίων Βο 30 καὶ om. Φας καγκέλων Βο 33 ἀγίαι ταύτῃ] διγιωτάτη Βο ταύτῃ
 om. Φ 38 προκομιζόμενον Β σαβίνου Βο 38 ἐπισκόπου om. Φ 40 εὐλαβεστάτοισ
 Βο παρὰ om. Φ^a et partim Φ^c 41 σαβίνου Βο

έπισκοπου. Ο τῶν ὄλων κύριος ίδὼν τὴν ἀποστολικὴν ὁρθόδοξον πίστιν ὑπὸ τῶν ῥαθύμων τέως χειμαζομένην καὶ πάντα τὸν κόσμον ἐν ἀταξίᾳ κλυδωνιζόμενον ἡγειρεν τὴν ὑμετέραν εὔσεβειαν ιθῦναι καὶ κυθερηῆσαι τὴν οἰκουμένην καὶ τὰς ὑπὸ τῶν μοχθηρῶν ἐπιφείσας τῇ διδασκαλίᾳ τῶν ἀγίων ταραχὰς καταστεῖλαι καὶ τὸ λαμπρὸν καὶ βέβαιον τῆς ὁρθοδοξίας κυρῶσαι. καὶ εἰκότως ἐπὶ τῆς ὑμετέρας γαλη- 5 νότητος εἶποι καὶ ὑμῖν ὁ θεός· Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· ηὗρον Δαυ- Ps. 88, ἰδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν· ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. πιστεύων οὖν νεύματι θείῳ εἰς τὴν τῶν ὄλων ἀρχὴν καὶ δεσποτείαν ἐπιστήναι ὑμῶν τὴν θειότητα, πρόσειμι λιπαρῶν καὶ καθικετεύων ὑμῶν τὴν εὔσεβειαν κελεῦσαι πρόνοιάν μου γενέσθαι 10 καὶ 317 20-22 317 ἢητηθῆναι τὰ κατὰ τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν. ἐγὼ γὰρ ἡμην παιδόθεν ἀσκητήριον οἰκονομῶν, πολύανδρον μοναστήριον, οὐδὲν περὶ ἐπισκοπῆς ἐνθυμούμενος, μή τι γε M VII μπροστέλθών τινι τούτῳ τοῦ ἀξιώματος ἔνεκεν. ἐν τῇ οὖν ἐπιμελείᾳ τῶν μοναχῶν ὅντος μου ἐφίσταται μοι αἴφνιδιον ὁ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς μητροπόλεως ἐπίσκοπος μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων καὶ χειροτονεῖ με ἐπίσκοπον Πέρρης, ἐξ ἣς καθηιρέθη 15 'Αθανάσιος ἐγγράφως ἐπὶ βαρυτάτοις κεφαλαίοις κατηγορθεῖς καὶ μὴ δυνηθείς ποτε ἀπολογήσασθαι πρὸς τὰ ἐπαγόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα, ἀλλὰ ποτὲ μὲν παραιτούμενος τὴν ἐπισκοπήν, ποτὲ δὲ διαφόρως περικόπτων τὰς κλήσεις τῶν καλουσῶν αὐτὸν εἰς κρίσιν συνόδων διετέλει. οὗτος ἐν τῇ κατ' "Ἐφεσον συνόδῳ ἐξ ἐπιτάγματος τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων προέδρου τῇ ἐμῇ ἐπεισῆλθεν ἐκκλησίαι, ἐγὼ δὲ παρὰ γνώμην χειροτονηθεὶς ἐκβέβλημαι, 20 καὶ ταῦτα τῶν οἰκούντων ἐκείνην τὴν πόλιν ὀδυρμοῖς καὶ θρήνοις χρησαμένων ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἐξόδῳ. ἵκετεύω τοίνυν τὸ ὑμέτερον κράτος κελεῦσαι καὶ τὴν κατ' ἐμὲ ὑπόθεσιν παρούστης ὑμῶν τῆς εὔσεβείας ἐξετασθῆναι καὶ τὸ παριστάμενον πέρας λαβεῖν, ἵνα κάγὼ μετὰ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὰς συνήθεις εὐχάς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους ποιῶμαι διὰ παντός, εὔσεβέστατοι καὶ καλλίνικοι βασιλεῖς.

Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος ὑπηγόρευσα καὶ ὑπογράψας ἐπιδίδωμι τῇ οὐμετέραι εὔσεβείᾳ.
Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τὴν διδασκαλίαν ἀνέγνω

6 Τοῖς κατὰ πάντα θεοφιλεστάτοις καὶ ἀγιωτάτοις πατράσι [καὶ] ἀρχιεπισκόποις I. IIII 722
Λέοντι Ἀνατολίωι Μαξίμῳ καὶ πάσῃ τῇ λοιπῇ ἀγίαι συνόδῳ δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ
Σαβινιανοῦ ἐπισκόπου. Πολλαὶ μὲν καὶ διάφοροι αἱ περὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων 30
τοῦ δεσπότου Χριστοῦ εὐεργεσίαι, ἡ δὲ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ περὶ τὰς αὔτοῦ ἀγίας
ἐκκλησίας γενομένη κηδεμονία ἴδική τις τυγχάνει καὶ ἔξαίρετος, καθὼς τὰ πράγματα
βοστι. συνήθροισε γάρ τὴν ὑμετέραν ἀγγελικὴν σύνοδον διὰ τῶν ὡς ἀληθῶς εὔσε-
βεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων ἐπὶ τῷ τὴν πλάνην ἴδειν καὶ τὴν μὲν πρὸ³⁵
τούτων ἐνιαυτῶν δύο μικρῷ πρὸς ἐν Ἐφέσῳ γενομένην σύγχυσίν τε καὶ ἀκαταστασίαν
καταργῆσαι, τὴν δὲ ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην φωτίσαι. ὅθεν κάγω τῆς ζάλης ἐκείνης
καὶ τῶν κλυδώνων πειραθεὶς ἐπὶ τὸν ὑμέτερον κατέφυγον εῦδιον λιμένα διδάσκων ὡς
Διόσκορος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων αὐθεντίαι, ἔτι δὲ καὶ τυραννίδι ἐμὲ μὲν τῆς ἐγχειρισθείσης
μοι κατὰ κανόνας τῶν Περρηνῶν ἐκκλησίας διὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου καὶ μητρο-
πολίτου ἡμῶν Στεφάνου ἔξέωσεν, ἀντεισήγαγεν δὲ Ἀθανάσιον, ἄνδρα καθαιρεθέντα ἐν M VII 320
τῇ Ἀντιοχέων μεγαλοπόλει ὑπὸ πλείστων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. οἷα τοίνυν 11

M, B [= abo], Φ

ι ἀπό Β^ο 2 τέως οἰη. Φαε 6 ὑμῶν Φ ἡμῖν Β^ο 7 μου² ΜΦ οι. Β 8 suscepit Φτ
confortauit Φ^c πιστεύω Β^b 9 γοῦν Β^ο εισ ΜΒ^ao super Φ οι. Β^b 10 μοι Β^ο 12 οἰκοδομῶν Β
 ἐπισκοπῆς Φ ἐπισκόπου ΜΒ 13 ἐνεκα Β^ο 15 τῆς οι. Μ 18 αὐτῶν Β^b 20 τῇ] τὸ Μ
 δὲ οι. Φαε et Φ^c 22 καὶ οι. Β^ο 26 ἐπίσκοπος οι. Β^b 27 τὴν διδασκαλίαν οι. Φ
 28 κατὰ ΜΒ^ao τὰ Β^b ἀγιωτάτοις ΜΦ ἀγίοισ Β καὶ οι. Β^b Φ 30 παρὰ Β^ο 32 ἔξαιρε-
 τωσ Β^b 33 ἡμετέραν Β^ο εὐαγγελικήν Φ^c et partim Φ^e 35 τούτων τῶν Β^ο 39 τῆς ΜΙ

καὶ τοῖς μετὰ τούτους γέγονεν καὶ ὅπως πᾶσα ἡ πόλις μετὰ πικρῶν δακρύων καὶ ὀδυρμῶν περιχθεῖσα δυσαποσπάστως εἶχε περὶ ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν ἐπένθει βιαίαν ἐκβολήν, τάχα περιττὸν ἐμὲ λέγειν. δι’ ὁ παρακαλῶ καὶ καθικετεύω τὴν ὑμετέραν φιλοθείαν μὴ περιιδεῖν τὴν κατ’ ἐμοῦ γενομένην ἀδικίαν, ἀλλὰ κελεῦσαι τῶν δικαίων με τυχεῖν, ὅπως καὶ ἐν τούτῳ ἀνυμῆται ὁ φιλάνθρωπος θεὸς διὰ τῆς ὑμετέρας ἀγγελικῆς καὶ θεοτιμήτου συνόδου καταργήσας μὲν τὴν πλάνην, φωτίσας δὲ τὴν ἀλήθειαν.

Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος ἐπιδέδωκα ὑπαγορεύσας καὶ ὑπογράψας τήνδε τὴν δέσιν.

7 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐποκρινάσθω Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πέρρης.

8 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Τὸ ἐμὸν πρᾶγμα ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατῆρ-¹⁰ κται καὶ τούτου ἥκουσαν οἱ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλός τε καὶ Πρόκλος καὶ φανεροὺς τύπους ἔγραψαν τῷ Ἀντιοχείας γενομένωι ἐπίσκοπῳ Δόμνῳ. συνέθετο ἐκεῖνος πληροῦν ταῦτα· αἰσθόμενος τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἀνεπήδησεν καὶ ἐκάλει με εἰς κρίσιν. ἐγὼ ἀντέγραψα ὡς εἰ μὲν βούλοιτο ἐμμεῖναι τοῖς τύποις τοῖς διθεῖσι παρὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων, ἐτοιμός εἰμι· εἰ δὲ ἔτερόν τι βούλεται, οὐκ ἐπακούω τῇ¹⁵ κλήσει. ἄπαξ γάρ οἱ προλαβόντες ἄγιοι ἐπίσκοποι φανερὰ ἐτύπωσαν. ήιτιασάμην δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς συσκευασμένους με καὶ ἐκέλευσαν μὴ παρεῖναι τῇ²⁰ κρίσει αὐτοὺς τοὺς αἰτιαθέντας παρ’ ἐμοῦ. ἀξιῶ, εἰ παρίσταται τῇ²⁵ ὑμετέραι ἔξουσίαι, τὰ γράμματα τῶν ἀρχιεπισκόπων ἀναγνωσθῆναι.

9 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ γράμματα Πρόκλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς²⁰ εὐλαβοῦς μνήμης ἀναγινωσκέσθωσαν.

Καὶ ἐπιδοθέντος σχεδαρίου παρὰ Ἀθανασίου τοῦ ἐπισκόπου Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀνέγνω

L III 723

Ἐποκρινάσθω Ἀντιγραφον συνοδικοῦ γράμματος

10 Κυρίωι μου ἀγαπητῶι ἀδελφῶι καὶ συλλειτουργῶι Δόμνῳ Κύριλλος ἐν κυρίωι²⁵ χαίρειν. Συναλγεῖν ἡμᾶς ἀδελφοῖς ἀναγκαῖον [καὶ] εἰ τινες τῶν συλλειτουργῶν πεπονθέναι τινὰ δισχυρίζονται, καὶ τοῦτο παρὰ κληρικῶν ἴδιων, οὓς ἦν ἀναγκαῖον ὑπέχειν ἃτε πατρὶ τὸν αὐχένα καὶ ὑποτάττεσθαι κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ καὶ τοῖς τῆς ἐκκλησίας κανόσι διηγορευμένον. τοῦτο πῶς οὐ τῶν αἰσχίστων ἐστὶ τολμώμενον; τοιαῦτα πεπονθέναι φησὶν ἐαυτὸν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ⟨ῶστε⟩ ἔδωκεν καὶ τὸ³⁰ τῆς συναχθείστης κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν συνόδου κατενεχθῆναι δάκρυον. φησὶ γάρ τινὰς τῶν ὑπ’ αὐτὸν ὅντων κληρικῶν καταστεντῆσαι τοσοῦτον ὡς τὸ γε ἥκον εἰς ἐγχειρημάτων δύναμιν καὶ ἔξεωσαι τῆς Ἱερωσύνης αὐτὸν καὶ καθαιρέσεως ψῆφον ἐπ’ αὐτὸν ἔξενεγκεῖν. βούλονται γάρ τοὺς μὲν οἰκονόμους τῆς ἐκκλησίας

M, B [= abo], Φ

1 τοῖς μετὰ τούτους [τούτοις Βῳ] ΜΒ corrupta post haec Φ 2 τὰ περὶ Ν 4 καὶ κελεῦσαι Φ 5 καὶ οι. Φετ εὐαγγελικῆς Φ 6 συνόδου] σπουδῆσ Β" καταργησάσης -- φωτισάσης Φ 8 ἐποκρινέσθω Β" 9 τῆς πέρρης Βο οι. Φετ 10 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πέρρης Φ δ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Β" 11 χρόνου οι. Βο 12 τῶν] ὡς Β" 13 ἐκεῖ Βο προσπληροῦν Μ ἀνεκάλει Βο 14 με ΜΦ οι. Β 15 δὲ ἀντέστρεψα Β" 16 βούλεται ΒΦ βούλεύεται Μ 16 ἄπαξ] ἀπαντεσ Βο ἄγιοι οι. Φ 17 καὶ οι. Βο 18 μῆ] μοι Βο 19 τῶν οι. Βο 22 σχιδαρίου Μ 23 secretarius diuinī consistorii Φ praepter upum codicem Φ 25 ἀγαπητῶν οι. Φ Κύριλλος οι. Βο 26 ἀναγκαῖο Μ καὶ οι. Φ 27 τί Ιη ἐτέχειν Βο 29 διηγορευμένοις Μ τοῦτο ΒΦ γότε Μ πως Φ οὐ Β οὖν Φ οι. Μ 30 ἐστὶ ΒΦ ἐπὶ τὸ Μ 30 φησὶ πεπονθέναι Β ὕστε οι. ΜΒ ut Φ τῶ Β" 32 ὑπ' αὐτὸν ΜΒ διπ' αὐτῶν Β" καὶ καταστεντίσαι Μ 33 ἔξεωσαι Β" 34 ἔξενεγκαντεσ Μ γάρ οι. Φ

ἥτοι τοὺς τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων χειριστὰς ἐκβαλεῖν, στῆσαι δὲ αὐτοὶ τοὺς κατὰ γνώμην ἴδιαν καὶ πρὸς τούτοις ἔτι καὶ ἐκ τῶν Ἱερῶν διπτύχων περιελεῖν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἔτερά τέ τινα ἀπηχῆ καὶ ἀνοσιότητος γέμοντα δρᾶσαι, ἢ καὶ ἡ τῶν συνεζευγμένων λιβέλλων περιέχει δύναμις. ἐπειδὴ δέ ἐστι τῶν ἀτόπων τοιαῦτα τολμᾶσθαι παρὰ κληρικῶν κατὰ τῶν ἴδιων ἐπισκόπων καὶ περιιδεῖν ἀμήχανον αὐτά, καταξιωσάτω ἡ σὴ ὁσιότης, εἰ τῆς Ἀντιοχέων ἐστὶ μακρὰν ἡ πόλις ἣν διοικεῖν ἔλαχεν ὁ μνημονεύθεις θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, τισὶ δι' οἰκείων γραμμάτων ἐπιτρέψαι τὴν ἀκρόσιν, ὥστε κληθέντας τοὺς τὴν αἰτίασιν ὑπομένοντας ἀπολογήσασθαι καὶ εἰ εὔρεθεῖν ἔνοχοι τοῖς αἰτιάμασιν, ἀπολισθῆσαι τῆς Ἱερᾶς λειτουργίας. ὁ γὰρ αὐτοὶ τετολμήκασι κατὰ πατρὸς ἴδιου, τοῦτο πάθοιεν ἀν δικαίως πάστης ἀλογήσαντες ἀκολουθίας καὶ πάντα θεσμὸν ὑπερβάντες καὶ παρ' οὐδὲν ποιησάμενοι τὸ ἀτιμάσσαι γῆρας πατρός. λέγονται δὲ καὶ οὐ νῦν πρῶτον ἀρξασθαι τοῦ εἰναι τοιοῦτοι, ἀλλ' ἡδη κατεγνῶσθαι καὶ ἐπὶ πολλοῖς ἔτι χείροις καὶ θρασέσιν ἐγχειρήμασι. φάσκει δὲ ὑποπτὸν ἔχειν τὸν λαχόντα νῦν εἰς τὸ μητροπολιτικὸν δίκαιον τῆς ἐνορίας ἐξ ἡς ἐστιν, καὶ ὡς ἔφην ἡδη, τὸ λυποῦν οὐδὲν ἔξειναι τοὺς ἐν ὑποψίᾳ μὴ δικάζειν αὐτῷ. 15

Πρόσειπτε τὴν παρὰ σοὶ ἀδελφότητα· σὲ ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κυρίῳ προσαγορεύει.

Ἄντιγραφον συνοδικοῦ γράμματος

11 Τῶι ὁσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Δόμνῳ Πρόκλῳ ἐν κυρίῳ χαίρειν. Τὸ φιλάλληλον, θεοφιλέστατε, μέγιστον ἐν τούτῳ τυγχάνει δῶρον· συνδεσμῶν γὰρ εἰς ὁμογνωμοσύνην ὁ ἀριστοτέχνης θεὸς ἡν ἐδημιούργησε φύσιν, τῇ I. IIII 726 διαθέσει τοῦ λόγου διοικουμένου συνέσφιγξεν, ἵν' οἰκειούμενοι τὰ ἀλλήλων πάθη τε καὶ 21 ἡθη καὶ ἕκαστος ἐφ' ἔαυτοῦ τὸ τοῦ ἑτέρου μετρῶν εἰς ἀλυτον συμπαθείας ὁμοφροσύνην συμπλέκοιτο τῶι ὁμοφυεῖ. τὰ μὲν γὰρ ἀφεστῶτα κατὰ σχέσιν πρὸς τὴν ἀλλήλων ἀναγκαίως ἐπείγεται φθοράν, τὰ δὲ ἡνωμένα κατὰ γνώμην οὐ ῥαιδίως ἀπολισθαίνει τοῦ οἰκείου ἀσφαλοῦς. δι' ὁ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος τὸ πλήθος τῶν πιστῶν καὶ τὸ συγκρότημα 25 τῆς ἐκκλησίας σώματι ἀπείκασεν, λέγων ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ M VII 324 Cor. 12, 27 μέλους, πάντως διαγορεύων τὴν τοῦ πλήθους σύμπνυοιαν καὶ ἀπαγορεύων νοσεῖν τὴν φιλοπόλεμον ἀντίστασιν ἐκ τῆς τῶν μελῶν συμφωνίας. πρὸς τί δὲ ταῦτα γράφω, θεοφιλέστατε, μικρὸν ἀνάσχου μαθεῖν. ὁ θεοφιλέστατος τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ἀπιστόν〈τε〉 ὅμοι καὶ πλήττουσαν οὐ μετρίως τοὺς ἀκούοντας ἀπεθρήνησεν τραγωιδίαν φήσας τοὺς αὐτοῦ κληρικούς ὥσπερ ἀποδυσαμένους τὸν λογισμὸν τῆς ὑποχειρότητος καὶ νομίσαντας ἀρκεῖν αὐτοῖς ἐκ τοῦ βιούλεσθαι καὶ εἰναι ἱεροτυράννοις ἀπώσασθαι μὲν αὐτὸν τῆς ἐκκλησίας σὺν οὐδενὶ δικαίῳ λόγῳ καὶ τό γε ἐπ' αὐτοῖς καὶ ὅσον ἦκεν εἰς μανίας ὑπερβολήν, καθελεῖν καὶ τοῖς ἔργοις πεῖσαι ὅτι ἐν τῇ γνώμῃ τῶν προπτευομένων, ἀλλὰ μὴ ἐν τῇ ψήφῳ τῶν κανόνων ἡ τῶν Ἱερῶν κρατύνεται 35 τάξις, οἰκονόμους τε καὶ φροντιστὰς κατ' οἰκείαν ἀρέσκειαν ἐπιστῆσαι τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῶν Ἱερῶν δέλτων περιελεῖν τὸ ὄνομα τοῦ ἐπισκοπεύοντος καὶ συντέμως εἰπεῖν ἀναφανδὸν

M, B [= abo]. Φ

ι ἐκβάλλειν M 3 ἀπηχῆ B προαπήχθη M πρᾶξαι Bo 6 εἰ τῆς ομ. Bo
ii αἰτίαν B^a 10 τοῦ ἴδιου πῆρ B^b 11 γῆρας πῆρ MΦ πῆρ B 12 πρότερον B τοῦ ἀρ-
ξασθαι B^b ἀρξασθαι Bo 13 εἰν' ἔχειν B^b 18 ἀδελφῶ MΦ ομ. B καὶ² ομ. Bo 19 φιλά-
δελφον Ba φιλάληθον Bo τυγχάνειν Bo 21 τοῦ λόγου MΦ τούσ λόγω B disponente Φ
διοικουμένους MB; sensus est ratione per amorem administrata 21/22 τε καὶ ἡθη MΦ ομ. B
22 ἐκάστωι Φ ἔαυτὸν B^b μετρῶν B μέτρον MΦ 23 eiusdem naturae existenti Φ τὰ
ὅμοφυη MB 24 ἀπολισθαίνουσι Bo 27 μέλους Φ μέρουσ MB 28 γράφω ταῦτα Bo
29 φαλε me Φ^a 29/30 ἐπίσκοπος τῆς — ἐκκλησίας B 30 et incredibilem Φ^r τε ομ. MBΦας
31 αὐτούσ Bo ώστε Bo 34 καὶ καθελεῖν καὶ M 35 προτευομένων B^b ἀλλ' ἀν M
36 τε MB δὲ Φ ἀρέσκειαν M αὐθεντίαν B uoluntatem Φ ἐπιστῆναι B^b

ἔξιορχήσασθαι τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὔταξίαν, προσθεὶς ὡς ἔθρεψεν αὐτῶν τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα τόλμαν ἡ τῶν πάλαι παρ' αὐτῶν ἀνοσιουργηθέντων οὐκ εὔλογος συγγνώμη. τοῖς γάρ πρὸ αὐτοῦ τὰ ὅμοια πεποιηκότες ὁδῶι τὴν δρμὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκορύφωσαν ἐφ' οἷς μὴ πάλαι ἀξίαν δεδώκασι δίκην, τοῦ μηδὲ αὔθις σωφρονῆσαι ἐσχηκότες ἐφόδιον. ἀλλ' αὐτός, θεοφιλέστατε, καταξίωσον παρ' ἡμῶν δυσωπούμενος (δύνασαι γάρ) οἱ-

¹ Cor. 12, 26 εἰ πάσχει ἐν μέλοις, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, ὡς εἰ μακρὰν τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως ἡ πόλις ἐν ᾧ ταῦτα ἐδραματουργήθη, ἀπώικισται, τινὰς τῶν ἀστυγειτόνων καὶ ἀπροσωπολήπτων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἀκοῦσαι τῆς ὑποθέσεως (ὑφορᾶται γάρ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς μητροπόλεως ὡς τῇ τῆς μανίας τῶν ἀντι-

πάλων φλογὶ τὴν ἐκ δυσμενείας κατ' αὐτοῦ παρασχόντα δύναμιν τε καὶ ὑλην) καὶ εἰ ἐλεγχθεῖεν ἐφ' οἷς ἡιτιάθησαν οἱ παρ' αὐτοῦ καταβούμενοι ὡς εἰς ἀπόνοιαν τὸν Ἀβεσσαλώμ ἐκεῖνον μιμησάμενοι, ἐπίσης ἐκείνῳ δέξασθαι καὶ τὴν ἐκ τοῦ παραδείγματος τιμωρίαν. οὗτο γάρ μισεῖ ὁ θεὸς τοὺς κατὰ πατέρων ὄπλιζομένους, ὡς ἐν πάσῃ τῇ κτίσει στηλιτεύειν τοὺς πατραλοίας.

οἶδα δέ, θεοφιλέστατε, ὡς πάντας περιπτυσσό-

^{L IIII} 727 μάξεις αὐτοῦ τὸ τῆς θλίψεως δάκρυον καὶ χαριῆι αὐτῷ τὸ μισοπόνηρον καὶ τοὺς τῆς ιερωσύνης ἐπιβούλους μετὰ τοὺς ἐλέγχους ὄργηι δικαίαι χρησάμενος καὶ ἀμύνῃ τὸ πρέπον ἔχούσηι παρασκευάσεις ἐκποδὼν γενέσθαι, πονηρὰν νομὴν τὸ κοινὸν τῆς ιερωσύνης καταβλάπτουσαν ἐπιστημόνως ἐκτέμνων. εἰ γάρ δοίη τις τοὺς τολμῶντας ἢ μὴ δεῖ,

καὶ εἰς τοσοῦτο φθάνοντας θράσους, ὡς καὶ τοιούτων κατατολμᾶν δι' ὧν ιερωσύνην καθυβρίζουσιν, οἰκτείρειν ἀκρίτως ἀφ' ὧν τὸν ἔλεον περὶ ἀνομίας θηρῶνται [καὶ] παρακλήσει, λείπεται οὐδὲν ἡ πάντας τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προεστῶτας παίγνιον είναι καὶ τῶν διαβολικῶν ὄργάνων. ἀλλ' ὁ θεὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν σὴν θεοσέβειαν προεχειρίσατο ἐπὶ τῷ καὶ παύειν ἀδικίας καὶ τόλμας ἀναστέλλειν καὶ ιερωσύνῃ καμνούσῃ²⁵

^{M VII} 325 βοηθεῖν καὶ ταῖς εἰκαίαις λοιδορίαις χώραν μὴ παρέχειν, ἀλλὰ μετὰ διάγνωσιν τῶι μὲν συκοφαντουμένωι, εἴ γε σεσυκοφάντηται, βοηθεῖν, τὸν δὲ συκοφαντοῦντα, εἴ γε ἀληθῶς συκοφαντεῖ, ἐκτέμνειν. μὴ τοίνυν νομίσῃ σου ἡ θεοσέβεια ὡς ἐφ' ὑβρει τοῦ θρόνου τῆς μεγίστης Ἀντιοχέων πόλεως κατέλαβε τὰ τῇδε δ μνημονευθεὶς θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος, ἀλλ' ὑφορώμενος τινάς, ὡς φησι, τοὺς ταραχαῖς χαίροντας καὶ οἰκείωι πάθει³⁰ στρατευομένους δέδωκε πρὸς καιρὸν τόπον τῇ δργῇ, ἐπεὶ τὸ τε ἀνεξίκακον καὶ ἥμερον καὶ φιλοδίκαιον τῆς σῆς θεοσέβειας κηρύττων οὐ παύεται καὶ ἄλλως οὐκ αἰτιώμενος· μὴ γένοιτο· ἀλλὰ δυσωπῶν αἰδεσιμωτέραν γενέσθαι τὴν ἐπ' αὐτῷ μεσιτείαν. δι' ὅ καὶ τοῖς παροῦσιν αὐτὸν ἐφοδιάσαντες γράμμασι θαρρεῖν εἴπομεν ἐγώ τε καὶ ὁ δσιώτατος ἐπίσκοπος καὶ συλλειτουργὸς ἡμῶν Κύριλλος ὡς διὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν ἡμῖν ἀγάπην³⁵ αἰδεσθεῖς τοὺς ἐπιστείλαντας βοηθήσεις πάντως τῷ κομίσαντι.

Πᾶσαν τὴν σὺν σοὶ ἀδελφότητα πλεῖστα προσαγορεύω.

12 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἴπον· Μετὰ τὰς ἐπιστολὰς τὶ ἐπράχθη;

M, B [= abo], Φ

1 αὐτὸν B ^b	2 συγγνώμην B ^b	4 τοῦ B τὸ M	7 ὡς scripsi ut Φ καὶ MB	τῆς MB ^a
τῶν B ^b	8 τινάσ MB et iupsus codex Φ τινά Φ	11 τὴν] τῆσ B ^a	12 ὡς scripsi tamquam Φ	
καὶ MB	13 ἐφίσησ M	15 πατρολοίσας MB ^a	πάντα B ^a	16/17 συμπαθεῖσας
— αὐτοῦ om. B ^a	18 καὶ μετὰ B ^a	21 τοσοῦτον Ba	τοιοῦτον B ^b	21/22 ὡς — καθυβρίζουσιν]
		22 τὸν] τὸ B ^b		ut et deo per pontifices contumeliam inferre audеant Φ
		26 εἰκαίαις MB ^b οἰκείαις Ba ^a multis Φ		27 συκοφάν-
		28 συκοφαντεῖ om. M		τηται B ^b θοηθεῖν] ἀδικεῖν B ^a
		29 τὰ B κατὰ M		34 εἴπωμεν M

13 Σαβινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἐξιῶ τὰ ὑπομνήματα ἀναγνωσθῆναι καὶ ταῦτα διδάσκει ὑμᾶς.

14 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Αἱ διαλαλιαὶ τῶν προκομιζομένων ὑπομνημάτων ἀναγινωσκέσθωσαν.

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος στηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστορίου ἀπὸ σχιδαρίου : ἐπιδοθέντος αὐτῷ παρὰ Σαβινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, οὗ ἡ ἀρχὴ ἔφθαρται, τὰ ἔξης ἀνέγνω

15 Ἐν τῇ Ἀντιοχέων ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι ἐν τῷ στοιδίῳ τοῦ θερινοῦ στηκρήτου συνόδου γενομένης καὶ καθεσθέντων τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων

1 Δόμνου τῆς αὐτῆς Ἀντιοχείας

10

2 Θεοδώρου Δαμασκοῦ

3 Βαλερίου Ἀναζαρβοῦ

4 Πομπηιανοῦ Ἐμίστης

5 Πολυχρονίου Ἐπιφανείας τῆς δευτέρας Κιλικίας

15

6 Δαμιανοῦ Σιδῶνος

7 Ἰαμβλίχου Χαλκίδος

8 Θεοκτίστου Βεροίας

9 Γεροντίου Σελευκείας

10 Ἰωσήφ Ἡλιουπόλεως

11 Τιμοθέου Δολίχης

20

12 Βενετίου Βίβλου

13 Ἐπιφανίου Ἡρακλείας

14 Παύλου Πτολεμαΐδος

15 Στεφάνου Ἐπιφανείας δευτέρας Συρίας

25

16 Φωσφόρου Ὁρθωσάδος

17 Θωμᾶ Μοψουεστίας

18 Ἰορδάνου Ἀβίλης

19 Παύλου Ἀνταράδου

20 Βαράνου Ἀλεξανδρείας

30

21 Μάρα Ούριμων

22 Σάβα Πάλτου

23 Μάρα Ὄνοσάρθας

24 Ἰωάννου Θεοδοσιουπόλεως

35

25 Δανιήλου Καρρῶν

26 Σωφρονίου Κωνσταντίνης

27 Ούρανίου Οὔρας

28 Μαριανοῦ Ῥοσαφᾶς

40

16 Τατιανὸς διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οἱ ἀπὸ Πέρρης ὄρμώμενοι κληρικοὶ λιθέλλους L IIII 730 καὶ νῦν πάλιν ἐπιδεδώκασι τῇ ὑμετέρᾳ ἀγιότητι κατὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου

M, B [= abo], Φ

1 σαβιανὸς B ^a	δ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B ^b	2 αὐτά Φ	3 interlocutiones Φ διδα-
σκαλίαι MB	6 οὐ — ἔφθαρται] periit temporis notatio	8/9 in aestuuali porticu secretarii Φ	σκαλίαι MB
9 καὶ om. B ^b	12 βαλλερίου B	13 πομπηιανοῦ M	14 ἐπιφανίασ ΜΒαο
17 βερροίασ B	19 Ιλιουπόλεωσ B ^b	21 βίβλου BοΦ βίβλου ΜΒαβ	22 Ἡρακλείασ ΜΒ
Αγραε Φ, cf. p. 71, 31	24 ἐπιφανίασ ΜΒαο	31 σάββα B ^a	32 μάρα Ὄνοσάρθασ ΒοΦ
μαράνονσ σαρθάσ ΜΒ ^b	μάρα ἀνασάρθασ B ^a	34 καρρῶν BΦ ^{ac}	35 Constantiae Φετ
Φτ syrorum Φαс p. 78, 26	37 Marinianο Φ	36 Surorūm	

M VII 328 Ἀθανασίου. ἐπειδὴ τοίνυν πάρεστιν ἡ ἀγία σύνοδος, ἔχω μετὰ χειρας τοὺς λιβέλλους καὶ εἰ κελεύσειεν ἡ σὴ ὁσιότης, τούτους ἀναγνώσομαι.

- 17 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ποῦ εἰσιν οἱ τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδωκότες;
18 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· "Ἐξω εἰσίν.
19 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίτωσαν.
20 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· "Εστηκεν Ἰσαάκιος ὁ τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδωκώς.
21 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μόνος Ἰσαάκιος ἐπιδέδωκεν τοὺς λιβέλλους ἦ καὶ ἔτεροι
σὺν αὐτῷ;
22 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Μόνος Ἰσαάκιος ἐπιδέδωκεν τοὺς λιβέλλους.
23 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω Ἰσαάκιος εἰ αὐτὸς ἐπιδέδωκεν τοὺς λιβέλλους. 10
24 Ἰσαάκιος ἀρχιαναγνώστης εἶπεν· Ναί, δέομαι τῆς ἀγιωσύνης σου.
25 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι τούτους.
Καὶ ἀνεγνώσθησαν.
26 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἐμνημόνευσε καὶ Ἰωάννου ὑποδιακόνου, εἰσίτω
καὶ οὗτος. 15
27 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Πάρεστι καὶ Ἰωάννης ὁ ὑποδιάκονος.
28 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Παρόντων αὐτῶν ἀνάγνωθι τοὺς συνεζευγμένους λι-
βέλλους.
Καὶ ἀνεγνώσθησαν.
29 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ποῦ εἰσιν οὗτοι οἱ λίβελλοι; 20
30 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· "Ἐχω τούτους μετὰ χεῖρας.
31 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ τούτους.
Καὶ ἀνεγνώσθησαν.
32 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἡνίκα παρεπέμψαμεν τὴν δίκην τῶι μακαριωτάτῳ
Πανολβίῳ τῷ τηνικαῦτα μητροπολίτῃ τῆς ἐπαρχίας ὥστε διακοῦσαι τῆς ὑποθέσεως, 25
τίνα παρηκολούθησεν;
33 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· "Ἐχω τοῦ αὐτοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου ἐπιστολὴν
δι' ἣς ἐδίδαξεν τὰ παρακολουθήσαντα.
34 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ ταύτην.
Καὶ ἀνεγνώσθη. 30
35 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· "Εχεις τὰ ἀντίγραφα τῶν παραιτήσεων τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Ἀθανασίου;
36 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· "Ἐχω μετὰ χεῖρας καὶ τὰ ἀντίγραφα καὶ τὰ αὐθεντικὰ
λαβὼν παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητρο-
πόλεως. 35
37 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω τὰ αὐθεντικὰ κατὰ τάξιν.
Καὶ ἀνεγνώσθη.
38 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· "Οτι εὔνοικῶς διέκειτο περὶ τὸν εὐλαβέστατον
ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον ὁ μακαρίτης Πανόλβιος ὁ τῆς Ἱεραπολιτῶν τὸ τηνικαῦτα ἐπί-
σκοπος, διὰ τῶν οἰκείων παραιτήσεων ἐδίδαξεν ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος. 40
δῆλος τοίνυν ἔστι φυγὼν τὴν δίκην καὶ μηδὲ τῶι φίλωι ἐσαυτοῦ τὴν κατ' αὐτὸν ἐμπι-
στεύσας ἀκρόασιν.

M. B. [= abo], Φ

7 ἐπίσκοπος οὐ. Bb et solus Φας 7 δέδωκε Bb ὅλλοι Bb 11 δέοματι — σου ΜΒΦτ

Domne Φας 12/13 Δάμνος — διεγνώσθησαν οι. Φ 12 ἐπίσκοπος οι. Ββ
15 οὗτως· Μ 20 οὗτοι

²¹ ΤΟÚΤΟΣ ΜΦ οιη. Β   ²² ἐπίσκοπος οιη. Bb   ²³ ἀνεγνωσθη 1st   ²⁵ τῆς οιη. Bb

²⁶ παρηκολούθησαν Ββ   ²⁹ ἐπίσκοπος ομ. Ββ   ³⁴ Ἰωάννου ομ. Ββ
τοῦ ομ. Ββ

36 ἀναγινωσκέσθωσαν Βο κατὰ τάξιν ομ. Φας 39 ἐπίσκοπον ομ. Β τῶν Ββ 40 αὐτὸς οιμ. Φ

- 39 Βαλέριος ἐπίσκοπος Ἀναζαρβοῦ εἶπεν· Δῆλός ἐστιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος συνειδὼς ἔαυτῷ τινά, ἀπέρ καὶ κατηγόρηται, τῷ μὴ βουληθῆναι παρὰ τῷ αὐτοῦ φίλῳ τῷ μακαριωτάτῳ Πανολβίῳ δικάσασθαι κατὰ τὰς παρ' αὐτοῦ γραφίσας παραιτητικὰς ἐπιστολὰς.
- 40 Πομπηιανὸς ἐπίσκοπος Ἐμίσης εἶπεν· Φίλου τυγχάνοντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου ^{M VII 329} Πανολβίου τοῦ ἐπισκόπου ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος δῆλός ἐστιν ὡς ὑπὸ κακοῦ συνειδότος τοῦτο πεποίηκεν.
- 41 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας εἶπεν· Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος οὐδὲ τῷ ἔαυτῷ φίλῳ θαρρήσας τὴν κατηγορίαν δῆλός ἐστι φαύλῳ συνειδότι φυγῶν τὴν δίκην. ¹⁰
- 42 Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος Χαλκίδος εἶπεν· Εἰ ἔαυτῷ ἐθάρρει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ^{L IIII 731} Ἀθανάσιος, οὐκ ἀν τὴν ἀκρόασιν Πανολβίου τοῦ φίλου αὐτοῦ παρηιτήσατο, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς παραιτητικοῖς γράμμασι τοῖς πρὸς αὐτὸν ὡμολόγησεν· ἀλλ' ἵσως ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλαυνόμενος ἔφυγεν τὴν κλῆσιν τὴν ἐπὶ τοῦ προειρημένου μακαρίου Πανολβίου.
- 43 Δαμιανὸς ἐπίσκοπος Σιδῶνος εἶπεν· Μεγάλα ἔαυτὸν ἡδίκησεν καὶ ὑπεύθυνον ¹⁵ κατέστησεν τοῖς ἀγίοις κανόσιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος τρίτον κληθεὶς παρὰ τοῦ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης Πανολβίου τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπισκόπου τυγχάνοντος καὶ τρίτον παραιτησάμενος καὶ μὴ ἀπαντήσας.
- 44 Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπεν· Τὰ μέγιστα ἔαυτὸν ἡδίκησεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος μήτε τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου ἀνασχόμενος, ²⁰ καὶ ταῦτα κληθεὶς δικάσασθαι φυγῶν τὴν ἀκρόασιν, ὡς καὶ αἱ παρ' αὐτοῦ τρεῖς παρατητικαὶ ἐπιστολαὶ διεγνώρισαν.
- 45 Βενέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύβλου εἶπεν· Ἡ τῶν παραιτητικῶν γραμμάτων τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἀνάγνωσις ἔδιδαξεν ἡμᾶς ὡς γνήσιος ἐτύγχανεν ὁ τότε μητροπολίτης αὐτῷ ὁ μακάριος Πανόλβιος, παρ' ᾧ τὰς ἀποκρίσεις ²⁵ ἔδει ποιήσασθαι. ὅθεν οὐκ ἔχρην τὴν κλῆσιν φυγεῖν, εἰ μὴ πού γε τὸ συνειδός αὐτῷ ἐνεπόδιζεν.
- 46 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεροίας εἶπεν· Εἰ εἶχεν καθαρὸν τὸ συνειδός ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐκ ἀν παρηιτήσατο τοῦ μακαρίου Πανολβίου τὴν κρίσιν φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος.
- 47 Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Ἀρκης εἶπεν· Ἔδειξεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὡς ἔαυτὸν τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἀπηλλοτρίωσεν τὴν ἐπισκοπὴν παραιτούμενος τρὶς ἐπέστειλεν, καὶ ταῦτα φίλον ἔχων τὸν μακάριον Πανόλβιον τὸν γενόμενον τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου, δυνάμενον, εἰ μὴ ἔαυτῷ συνήιδει, τὰ κατ' αὐτὸν δεόντως τυπῶσαι. ³⁰
- 48 Μάρας ἐπίσκοπος Ούριμων εἶπεν· Τῷ φεύγειν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον ³⁵ Ἀθανάσιον τὴν κρίσιν τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου δῆλός ἐστιν ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ συνειδότος.

M, B [= abo], Φ

1 βαλλέριος B 2 τινά et καὶ οπι. Φ 3 τῷ μακαριωτάτῳ οι. Φ^r κατὰ MB^b
Φ καὶ Ba 4 παραιτικὰς B^b 5 πομπηιανὸς M 6—8 δῆλός --- Ἀθανάσιος οι. B^o 8 ἐπιφανίας M, Ba corr. 9 κατ' αὐτοῦ B^b 11 Χαλκίδος οι. B 10 ἔαυτῷ N^b de re Φ^a οι. Φ^r
ἐπισκοπὸς οι. Bo Φ 13 παραιτικοῖς B^b παραιτητικοῖς B^o 14 μακαρίου οι. B^b 16 τρίτον οι. Φ^r 17 τὸ οι. Bo 21 καὶ² οι. Φ^r παραστοῦ M 23 βιβλου B^b
βιβλου Ba 23/24 ἡ — γραμμάτων — ἀνάγνωσις MΦ τὰ παραιτητικὰ γράμματα τοῦ — ἀθανασίου B 25 ei [οι. upus codex Φ^r] qui tunc metropolitis erat, hoc est beato Panolbio Φ 26 μὴ οι. M αὐτὸ M 28 βερροίασ B 29 κρίσιν M κλῆσιν B audientiam Φ 32/33 τὴν — παραιτούμενος [παραιτησάμενος B^b] — ἐπέστειλε [ἀπέστειλε Bo] MB corrupte, deleuerim ἐπέστειλεν semel ipsum ab episcopatu Perrenorum ecclesiae fecit extraneum repudium tertio mittens, Φ 34 ἐπίσκοπος B^b 35 Orimorum Φ^r 37 ἐπισκοπῆσ Bo

- 49 Βαράνης ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰ μέγιστα ἑαυτὸν ἡδίκησεν δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος μὴ ὑπακούσας τῷ τηνικαῦτα μητροπολίτῃ τῷ μακαρίῳ
 M VII 332 Πανολβίῳ, καὶ ταῦτα φίλωι αὐτοῦ τυγχάνοντι. ὅθεν δῆλός ἐστιν ὡς οὐκ ὄρθῶι συνειδότι συζήσας ἀπέφυγε τὴν τοιαύτην κρίσιν καὶ ἐπὶ τὰς παραιτήσεις ἤλθεν.
- 50 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας εἶπεν· Περιττὸν εἰναι νομίζω πρᾶγμα μετὰ 5 τρεῖς παραιτήσεις καὶ ταύτας ὄρκον ἔχούσας ἔξετάσει παραδοθῆναι τὸ πρᾶγμα τὸ κατὰ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον. πῶς γάρ ἂν ἔλοιτο παρὰ τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ δικάσασθαι, ὅπότε ἐπὶ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ φίλου τοῦ μακαρίου Πανολβίου, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς παραιτητικοῖς ἐσήμανεν, τὴν κρίσιν φαίνεται ἀποφυγών;
- 51 Φωσφόρος ἐπίσκοπος Ὁρθωσιάδος εἶπεν· Τὰ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 10 Ἀθανασίου γραφέντα πρὸς τὸν μακάριον Πανόλβιον τὸ τηνικαῦτα ἐπίσκοπον ὅντα τῆς Ἱεραπολιτῶν δηλοῖ ὡς τὴν κρίσιν φεύγων τῆς Περρηνῶν ἀνεχώρησεν ἐπισκοπῆς.
- 52 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπεν· Τοῖς δόξασιν ὑμῶν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ καὶ αὐτὸς συναινῶ.
- 53 Δανιῆλος ἐπίσκοπος Καρρῶν εἶπεν· Ἐδήλωσε τὰ πεμφθέντα παραιτητικὰ γράμ- 15 ματα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου πρὸς τὸν μακάριον ἐπίσκοπον Πανόλβιον ὡς παραιτησάμενος τὴν κρίσιν ἀλλότριον ἑαυτὸν τῆς ἐπισκοπῆς κατέστησεν.
- 54 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης εἶπεν· Ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων παραιτητικῶν γραμμάτων δῆλός ἐστιν δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος εἰς κρίσιν ἐλθεῖν μὴ θέλων καὶ τὴν ἐπισκοπὴν παραιτησάμενος.
 20
- 55 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως εἶπεν· Τρίτον παραιτησάμενος δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος καὶ μὴ βουληθεὶς ἐπὶ τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου ἀπαντῆσαι καὶ δικάσασθαι καὶ ἑαυτὸν ἐλευθερῶσαι τῶν ἐπαγομένων αὐτῷ ἐγκλημάτων δῆλός ἐστιν κακῷ συνειδότι χρησάμενος.
- 56 Τιμόθεος ἐπίσκοπος Δολίχης εἶπεν· Ἐδει μὲν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθα- 25 νάσιον παρὰ τὴν ἀρχὴν τρίτον κληθέντα παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Πανολβίου τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου ἀπαντῆσαι καὶ ταῖς προσούσαις αὐτῷ χρήσασθαι δικαιολογίας, ὅπότε ἀπὸ τῶν νυνὶ ἀνεγνωσμένων καὶ φίλου αὐτὸν ἑαυτοῦ ὡρίσατο. ἐπειδὴ τοίνυν πολλάκις κληθεὶς παρηιτήσατο, ὑπεύθυνον ἑαυτὸν κατέστησεν τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ.
 30
- 57 Παῦλος ἐπίσκοπος Πτολεμαίδος εἶπεν· Τοῖς καλῶς καὶ ἐνθέσμως παρὰ τῶν προ-
 M VII 333 λαβόντων ἀγίων πατέρων ἀποφανθεῖσι κατ' αὐτοῦ τὰ ὄμοια κατατίθεμαι.
- 58 Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀράδου εἶπεν· Τρίτον εἰς ἀκρόασιν κληθεὶς δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου,
 35 καὶ ταῦτα φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος, ὡς ἀπὸ τῶν ἀνεγνωσμένων ἐμάθομεν, καὶ τρίτον παραιτησάμενος τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας δῆλος ἐστιν ὡς οὐ καλῶι συνειδότι πληττόμενος ἔφυγεν τὸ κριτήριον.

M. B [= abo]. Φ

3 δρθῶσ Β^ε 4 ἀκρόασιν Φ 5 ἐπιφανίασ ΜΒ^{αο} νομίζω οπι. Β^ε πρᾶγμα ΜΦ ομ. B
 6 ταῦτα B ομ. Φ δρκον MB δρον Φ 7 reuerentissimum Φ εὐσεβέστατον MB 7/8 δγ/αι
 ταύτῃ] ἀγιωτάτῃ Β^ο 8 αὐτοῦ [ομ. B^ε] φίλου MBΦ^ε metropolitae Φα^ε 9 παραιτικοῖς
 αὐτοῦ B^ε 11 μακαριώτατον Β^ο 13/14 post 15/17 coll. Φ 13 ὑμῶν ομ. Φα^ε 15 καρῶν
 Β^ε τῆσ καρῶν Β^ο 16 παρὰ ομ. Β^ο 17 ἐπισκοπὸν MB qui tunc metropolitis erat Φ 17 ὡς
 ομ. M 19 μὴ θέλων ἐλθεῖν B 20 παρηιτήσατο Β^ο 21 Iuliopolis Β^ε Ιuliopolis Φ p̄aetet
 iupum codicem Φ^ε 23 τῆσ Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεωσ Β^ο 24 ἑαυτῶ Β^ο αὐτοῦ M 27 τῆσ
 Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεωσ Β^ο 28 ἀναγνωμένων Β^ε 31/32 post 37 coll. Β^ε ομ. Φ
 32 κατατίθημι Β^ε 33 ἀράδου MB Ptolemaidis Φ 34 ἐπισκοπὸς ομ. Φ τοῦ τῆσ Ἱερα-
 πολιτῶν μητροπόλεωσ Β^ο 36 ἐκκλησίας ομ. M 37 χρησάμενος Β^ο

- 59 Σάβας ἐπίσκοπος Πάλτου εἶπεν· Τρίτον παραιτησάμενος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος καὶ ὄρκώσας ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι, ποῖον λόγον ἔχει λοιπὸν περὶ ἐπίσκοπῆς κινεῖν τῆς Περρηνῶν ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τηνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπίσκοπου μὴ δικασάμενος; 5
- 60 Μάρας ἐπίσκοπος Ὁνοσάρθας εἶπεν· Γνησίως φιλούμενον ἑαυτὸν ἔδειξεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπίσκοπου διὰ τῶν πρὸς αὐτὸν παραιτητικῶν ἐπιστολῶν. φυγὼν τοίνυν τὴν ἐπ' αὐτῷ ἀκρόασιν δῆλός ἐστι πονηρᾶι συνειδήσει τοῦτο πεποιηκώς.
- 61 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μετὰ τὰς παραιτήσεις ταύτας ποῦ διῆγεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος; 10
- 62 'Ισαάκιος ἀρχιαναγνώστης εἶπεν· 'Ἐξῆλθεν τὴν πόλιν καὶ ἐπὶ τῇ χώρᾳ Σαμο- L IIII 735 σάτων διῆγεν καθ' ἑαυτὸν ἐν ίδιῳ χωρίῳ καὶ πάλιν κατῆλθεν ἐν Σαμοσάτοις τῇ πόλει. ἐπειδὴ δ' ἐνταῦθα εἰσι κληρικοί, παρακαλῶ τὴν ἀγίαν ὑμῶν σύνοδον εἰσελθεῖν αὐτοὺς καὶ εἰπεῖν ἀπερ καὶ αὐτοὶ οἰδασιν. 15
- 63 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίτωσαν.
- 64 Καὶ εἰσελθόντων αὐτῶν Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· 'Εστήκασιν οἱ εὐλαβέστατοι κληρικοί.
- 65 Δόμνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Στήτωσαν κατὰ τάξιν οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι καὶ οἱ εὐλαβέστατοι διάκονοι. 20
- 66 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ποῦ διῆγεν μετὰ τὰς παραιτήσεις ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος;
- 67 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί λέγουσι καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί;
- 68 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Εξ ἐκείνου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Πέρρην;
- 69 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πόσους ἔχειροτόνησεν; 25
- 70 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ταύτας τὰς χειροτονίας μετὰ τὰς τρεῖς παραιτήσεις λέγεις γεγενῆσθαι παρ' αὐτοῦ;
- 71 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰπάτωσαν καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοὶ ἀπερ ἵσασι καὶ τί μετὰ ταῦτα παρηκολούθησεν.
- 72 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Υμεῖς τίνος ἔνεκεν ἀπήλθατε ἐν 'Ιεραπόλει; 30
- 73 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οἴδα κάγω ἐκδεδημηκέναι τὸν ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον· καὶ γάρ ἐκόμισέ μοι γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἀγιωτάτων ἐπισκόπων, τοῦ κυρίου Πρόκλου φημὶ καὶ τοῦ κυρίου Κυρίλλου.
- 74 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· "Οσια γράμματα διὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπίσκοπου Ἀθανασίου κεκόμισται τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων· κελευσάτω σου ἡ ἀγιότης ταῦτα ἀναγνωσθῆναι ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου. 35
- 75 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Αναγινωσκέσθω.
Καὶ ἀνεγνώσθη.

M, B [= abo], Φ

1 σάββασ B 2 λοιπὸν ομ. Φαc 3 ἐπίσκοπῆς ΜΦ ἐπισκόπου B 4 τὸ τηνικαῦτα Ba
τῆς ιεραπολιτῶν μητροπόλεωσ B^o 6 ὄνοσαρθας MB^oΦa ὄνοσοσαρθᾶς Bab Anasarchae Φc
αὐτὸν B^b 7/8 τοῦ τῆς ιεραπολιτῶν μητροπόλεωσ B^o 8 πρὸ Bab 12 archidiaconus Φ
τὴν — χώραι] de provincia Φ τὴν χώραν MBo 14 καὶ αὐτούσ B^o 15 εἶπεν MB^o
εἰπεῖν αὐτούσ Bab 17 καὶ — αὐτῶν ομ. Φ 19 ὁ εὐλαβέστατος ομ. B^b 21—30 apparet
omnia clericorum responsa omissa esse 25 πόσους ἔχειροτόνησεν] τί λέγουσιν καὶ οἱ λοιποὶ κληρι-
κοὶ (iterum) Ba 26—28 ταύτας — εἶπεν ομ. Bo 26 τρεῖσ ΜΒΦa ομ. Φc 28 ἐπίσκοπος ομ. B^b
καὶ ομ. Φ praeter uenit codicem Φa 28/29 τί μετὰ ομ. Bab 30 ἐπίσκοπος ομ. B^b
ἀπήλθετε Bab 31 Δόμνος — εἶπεν ομ. Bo ἐκδεδημηκέναι MB formidasse Φ 32 ἀγιωτάτων ΜΦ
ἀγίων B et unus codex Φc 35 καὶ θεοφιλεστάτων ομ. Φ 37 ἀναγινωσκέσθωσαν Bab

76 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Φαίνεται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος μηδὲν ἀληθὲς διδάξας τοὺς ἀγιωτάτους καὶ θεοφιλεστάτους ἀρχιεπισκόπους τὸν κύριον Πρόκλον καὶ τὸν κύριον Κύριλλον, ὅπότε καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ γενομένου αὐτοῦ μητροπολίτου φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος, καθὼς αὗτὸς ἐν ταῖς ἐπιδοθείσαις παρ' αὐτοῦ παραιτήσεσιν ἔγνώρισεν, παρήιτηται τὴν τῆς Πέρρης ἐπισκοπήν καὶ οὐχ ὑπὸ τῶν κληρικῶν ἔξηλαθη, ὡς ἐδίδαξεν, ἀλλ' αὐτὸς τρίτον παρ' αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου κληθεὶς παρηιτήσατο τὴν ἀκρόασιν τῶν ἐπαγομένων αὐτῷ ἐγκλημάτων καὶ τὴν πόλιν ἀπέλιπεν, προσθεὶς καὶ τοῦτο ἐν τοῖς παραιτητικοῖς αὐτοῦ συγγράμμασιν ὅτι δύο ἥ τριῶν ἐνιαυτῶν τοῦτο παρ' αὐτῷ κέκριτο τοῦ ἀποστῆναι τῆς ἐπισκοπῆς.

77 Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συνεῖδον κἀγώ ὅτι ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ψευδῆ ἐδίδαξε τοὺς θεοφιλεστάτους καὶ ἀγιωτάτους ἀρχιεπισκόπους Πρόκλον καὶ Κύριλλον. καὶ γάρ καὶ οἰκείαι γνώμῃ τὴν ἐπισκοπήν παρηιτήσατο ἐγγράφως καὶ τρίτον παρὰ τοῦ Πανολβίου τοῦ μακαρίου κληθεὶς ἔφυγεν τὴν κρίσιν τρισὶ χρησάμενος παραιτήσεσιν καὶ οἰκείαι γνώμῃ τὴν πόλιν ἀπολιπών καὶ οὐχ ὑπὸ τῶν ἴδιων κληρικῶν ἔξελαθείς.

78 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πρόδηλος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπίσκοπου Ἀθανασίου ἥ περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ ἀδολεσχία συκοφαντήσαντος τοὺς τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ εὐλαβεστάτους κληρικούς. ἔαυτῷ γάρ ἀναχωρήσας τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας καὶ πρὸ πλείστων χρόνων εἰς ἀποδημίαν μακρὰν ἀπεληλυθώς ἐκείνοις τὴν αἰτίαν ἐπέγραψε.

79 Πομπηιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς συνείδομεν ὡς ἐψεύσατο ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος καὶ ἔτερα ἀνθ' ἔτέρων ἐδίδαξεν τοὺς θεοφιλεστάτους καὶ ἀγιωτάτους ἀρχιεπισκόπους Πρόκλον καὶ Κύριλλον.

80 Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οἱ ἐπιδοθέντες λίθελλοι τῶν παραιτήσεων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου τῶι μακαρίῳ Πανολβίῳ τῶι τηνικαῦτα ἐπισκόπῳ τῆς μητροπόλεως τυγχάνοντι καὶ φίλῳ αὐτοῦ ὄντι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐδίδαξεν, διδάσκουσιν ἡμᾶς ὡς μάτην ἐσυκοφάντησεν παρὰ τοῖς ἀγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικούς αὐτοῦ, αὐτὸς ἀφ' ἔαυτοῦ ἀπολιπών τὴν Περρηνῶν ἐπισκοπήν καὶ δρκώσας ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπον.

81 Τιμόθεος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνεῖδον κἀγώ τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις.
Δαμιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐθαύμασα πῶς ἡνέσχετο ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος κληθεὶς παρὰ τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου τοῦ μακαρίου Πανολβίου ἀπολογήσασθαι καὶ παραιτησάμενος τρὶς τὴν ἐπισκοπήν ἡνώχλησεν τοῖς θεοφιλεστάτοις ἀρχιεπισκόποις Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ μηδὲν ἀληθὲς διδάξας.

83 Γερόντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνεῖδον κἀγώ ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐδίδαξεν τοὺς ἀγιωτάτους καὶ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, Πρόκλον φημὶ καὶ Κύριλλον ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος.

M. B [= abo], Φ

4 αὐτὸς ΛΙΦ ομ. B 5 παρήιτηται οι. Φ καὶ οι. Φας 10 ἀλλ'] καὶ 13^ο μακαρίου οι. Φ 8 ἀπέλειπεν M 9 ὅτι καὶ Φ 10 βαρέτιος B ὅτι M ὡς B 11 καὶ ἀγιωτάτους οι. Φας ἐπισκόπους B⁶ 13 τοῦ μακαρίου πανολβίου 13 audientiam Φ τρισὶ ΜΒ⁹ τοι¹ B⁶ etiam Φ 14 ἀπολειπών λι καταλιπών Β⁹ ίδιων οι. Φτ 17 columniam faciens [faciens Φας] quasi de uiolentia sua Φ 19 καὶ οι. Φετ ἐγραψεν M ὑπέγραψε Β⁹ 20, 21 τὰ — ἐδίδαξεν certius [certum Φc] est Athanasius alia pro aliis docuisse Φ, sed adnotat Rusticus GR haec eadem et nos cognouimus quia mentitus est reverentissimus episcopus Athanasius et alia pro aliis edocuit 20 συνείδαμεν M 22 καὶ ἀγιωτάτους οι. Ba ἀρχιεπισκόπους ΜΒΦας Rusticus in nota ἐπισκόπους Ba^b οι. Φετ καὶ³ οι. M 25 μητροπόλεωσ αὐτοῦ Β⁹ ὄντι] δτι M 28 πέρρην ὡς Β⁹ 30 Daniel Φ εὐλαβέστατος οι. B 31 τοῦ²] αὐτοῦ τοῦ Β⁹ 32 τρεῖς M ἐνόχλησεν M 33 episcopis Φατ et unius codex Φ^c 33/34 διδάξας — ἀληθὲς οι. B¹.

84 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνεῖδον κάγὼ ὡς ψευδῆ ἐδίδαξεν τοὺς ἀγιωτάτους καὶ ὁσιωτάτους ἀρχιεπισκόπους, Πρόκλον φημὶ καὶ Κύριλλον ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος.

85 Στέφανος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγὼ οὕτως συνεῖδον μᾶλλον ἐψεῦσθαι ἐπὶ τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἀρχιεπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον. οὔτε γὰρ παρὰ τῶν κληρικῶν φαίνεται ἀπελαθείς, ἀλλὰ μᾶλλον οἰκείαι γνώμῃ τὰς παραιτήσεις ποιησάμενος.

86 Βαλέριος ἐπίσκοπος Λαοδικείας εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγὼ συνεῖδον τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

87 * * * * *

88 Βαράνης ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγὼ συναινῶ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων κάκεῖνα σύμφημι εἶναι ἄντας καὶ αὐτοὶ καλῶς ἔχειν ἐδοκίμασαν.¹⁰

89 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνεῖδον κάγὼ τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ ἀγιωτάτοις ἐπισκόποις.

90 Παῦλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγὼ συνεῖδον τοῖς προλαβοῦσιν ἀγίοις πατράσι σύμψηφος ὧν αὐτοῖς.

91 Μάρας ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐλήλεγκται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος¹⁵ ὡς ψευδῆ ἐδίδαξεν τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους.

92 Σάβας ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ τὴν ἡσυχίαν ἡγάπα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐκ ἔδει αὐτὸν μετὰ παραίτησιν καὶ ὄρκους ἐνοχλῆσαι τοῖς ἀγιωτάτοις πατράσι καὶ ἀρχιεπισκόποις Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ.

93 Ἰωάννης ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγὼ συνεῖδον.

L IIII 739

94 Δανιῆλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ομοίως κάγὼ συνεῖδον.

20

95 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγὼ τοῖς πρὸ ἐμοῦ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις M VII 340 συναινῶ.

96 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἡνίκα ἐδεξάμην τὰ γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου, μέμνημαι καὶ αὐτὸν ἐνταῦθα συγκαλέσας καὶ τοὺς²⁵ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους τῆς ἐπαρχίας ὥστε ἔξετάσαι τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. ἀναγινώσκεσθε τοίνυν ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολάς.

97 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί ἀντέγραψεν πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος;

98 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ ἦν ἔγραψεν ἐπιστολὴν ὁ θεοφιλέστατος³⁰ ἐπίσκοπος Ἰωάννης ὁ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως.

99 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οἴδα ἡνίκα ἐδεξάμην τὴν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἐπιστολὴν, εὐθὺς συγκαλέσαι με τὴν παροῦσαν ἀγίαν σύνοδον κατὰ τὰς αὐτοῦ παρακλήσεις ἐπιστείλας τε καὶ πρὸς αὐτὸν ὥστε παραγενέσθαι τῆς ἀγίας συνόδου συγκεκριτημένης. ἀνάγνωθι τοίνυν τὴν παρ'³⁵ ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν.

Μ, Β [= abo], Φ

4 ἐψεύσασθαι καὶ Βb 5/6 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἀθανασίου Βο 7 μᾶλλον ομ. Φτ

8 βαλλέριος Β Laodiciae Syriae Φ 9 post haec exciderunt in MBΦc quae seruata sunt in Φα^c EPIPHANIUS εῆς δ: haec ipsa et ego cognosco [et ego ipsa perspexi Φα] quae sanctum concilium 9 βαράνος Βb 10 εἶναι MBΦa ομ. Φετ 11/12 post 13/14 coll. Β 11/12 et sanctissimi Φετ ομ.

Φα καὶ ἀγίοισ Βο 14 αὐτοῖς δῶν Β 15—17 Ἐλήλεγκται — εἶπεν ομ. Φ 17 σάββασ Βαθ

18 ἀγίοισ Βb 20/21 τὰ αὐτὰ — εἶπεν ομ. Μ 27 relegite Φ ἀναγινώσκεσθω Μ ἀναγινώσκεσθωσαν Β ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολὰς ΜΦ ἀμφότεραι αἱ ἐπιστολαὶ Β 28 Δόμνος — εἶπεν ομ. Βο ἀντίγραψαι Βο scripsit upus codex Φc et Φτ 30 Δόμνος] δ αὐτὸς Βο θεοσεβέστατος Μ 32 δόμνος ἐπίσκοπος ΝΒa δ αὐτὸς Βbο τὴν ομ. Μ 33 παροῦσαν ομ. Βb 35 συγκεκριτημένουσ Βb

- 100 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί πρὸς ταῦτα ἀντέγραψεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος;
- 101 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐνάγνωθι καὶ τὸ συνοδικὸν γράμμα τὸ πρὸς αὐτὸν γενόμενον.
- 102 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τίς ταύτην αὐτῷ ἀπεκόμισε τὴν ἐπιστολήν;
- 103 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τίνα ἔστι τὰ ἀγράφως ρήθεντα ἔτι παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου;
- 104 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐνάγνωθι καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ γραφεῖσαν ἐπιστολήν πρὸς τὴν ἀγίαν σύνοδον.
- 105 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· "Ἐχω καὶ ἐπιστολὰς τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων τοῦ 10 κύρου Ἰβα καὶ τοῦ κύρου Ἀνδρέου, ἃς ἀπέστειλαν κληθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ὁσιότητος καὶ μὴ δυνηθέντες ἀπαντῆσαι.
- 106 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐνάγνωθι καὶ ταύτας κατὰ τάξιν.
- 107 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐτέρους λιβέλλους ἐπιδέδωκεν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ὁ εὐλαβέστατος ὑποδιάκονος Φίλιππος τῆς κατὰ Πέρρην ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ 15 εἰ κελεύσειν ἡ ὑμετέρα ὁσιότης, τούτους ἀναγνώσομαι.
- 108 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐνάγνωθι.
- 109 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ ἐγκείμενα τοῖς λιβέλλοις μόνος οἶδας ἡ καὶ ἄλλοι συνίσσασι;
- 110 Φίλιππος ὑποδιάκονος εἶπεν· Οἴδεν ταῦτα καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος ἀπὸ 20 οἰκονόμων Φρόντων.
- 111 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Φρόντων τί περὶ τῆς ὑποθέσεως οἶδεν ταῦτης.
- 112 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Αὕτη ἡ Δομνίκα τίς ἔστιν;
- 113 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τίς οἶδεν ταῦτα;
- 114 Φρόντων πρεσβύτερος εἶπεν· Θεόφιλος διάκονος ὁ συμμείνας τῶι εὐλαβεστάτωι 25 M VII 34¹ ἐπισκόπωι Ἀθανασίῳ.
- 115 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί οἶδας ἐν τῇ ὑποθέσει τῇ κατὰ τοὺς στύλους τοὺς ἀργυροῦς, εἴπερ ἀληθῶς συνῆσθα κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ;
- 116 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰπάτωσαν καὶ οὗτοι ὅν μνήμην ἐποιήσατο Φρόντων ὁ πρεσβύτερος, ἀπερ ἐπίστανται.
- 117 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ ἐνταῦθα εἰσιν ὅν μνήμην ἐποιήσατο ὁ εὐλαβέστατος Μάρις, καὶ αὐτοὶ οἰκεῖαι φωνῇ κατατιθέσθωσαν ἀπερ ἐπίστανται.
- 118 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· "Ιστανται Μάρις καὶ Θεόφιλος οἱ διάκονοι.
- 119 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί οἴδατε ἐν τῷ πράγματι;
- 120 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐνάγνωθι τούτους.

M, B [= abo], Φ

1/2 om. Φ 1 Δόμνος] ὁ αὔτος B^o 3 δόμνος ἐπίσκοπος M^{B^a} ὁ αὔτος B^b 3-5 ἀνάγνωθι — εἶπεν om. B^o 5 om. Φ 6 δόμνος ἐπίσκοπος M^{B^a} ὁ αὔτος δόμνος ἐπίσκοπος B^o ὁ αὔτος B^b τίνα ἔστι om. B^o ἔγγράφωσ B^b ἔτη B^b 8 ὁ αὔτος B^o ἐπίσκοπος om. B^b 11 κυρίου M ἀνδρέα B ἀπέστειλαν M^{B^a} Φ ἐπέστειλαν B^b 13 καὶ om. B^o 16 κελεύσει B^b 17 Δόμνος — ἀνάγνωθι] καὶ αὐθισ ἀνεγνώσθησαν B^o 20/21 φρόντων ὁ ἀποοικονόμος B 22 ἐπίσκοπος om. B^b εύσεβέστατος B 24. 25. 31. 33. 37. appareat ipsa responsa omissa esse 24 δομνίκα BΦετ δομνήκα M *Dominica* Φα 25—27 om. Φας 26 πρεσβύτερος om. B^b ἐπίσκοπος B^a δ om. M 28—30 Θεόδωρος — Ἀθανασίῳ om. B^b 29 συνῆσθαι B^b *conscius eras* Φ 33/34 Θεόδωρος — ἐπίστανται om. B^b 33 μνεῖαν B^b 34 μάρησ B^b *Alaris presbyter* Φ^b *presbiter* *Maris* Φας ἐπίσκοπος μάρισ M 35 μάρησ B 36/37 τί εἶπεν om. B^b

121 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς οὐκ ἀρκούντων τῶν ἥδη ρήθέντων καὶ κατατεθέντων σκανδάλου πληρῶσαι τὰς ἀπάντων ἀκοάς.

122 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί συνορᾶι ὑμῶν ἡ ἀγία σύνοδος δεῖν γενέσθαι; L IIII 742

123 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἑαυτοῦ ἐφρόντιζεν Ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος, οὐκ ἂν ἔφυγεν τὴν ἔξέτασιν τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἐπαχθέντων αὐτῶι, καὶ τὸ δὴ μεῖζον τῆς ἀκροάσεως ἀφορισθείσης τῷ μακαρίῳ Πανολβίῳ τῷ γενομένῳ τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπωι, ὃν καὶ φίλον αὐτῷ γεγενῆσθαι καὶ εύνοικῶς περὶ αὐτὸν διακεῖσθαι ὁ αὐτὸς Ἀθανάσιος δι' οἰκείων γραμμάτων πολλαχῶς ἐσήμανεν. Νῦν' οὐ τρὶς κληθεὶς εἰς τὴν ἀκρόασιν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ καὶ τρίτον τὴν ἐπισκοπήν τῆς Πέρρης παρηιτήσατο ἐγγράφως δι' ὧν πρὸς τὸν αὐτὸν μακαρίτην Πανόλβιον ἐπέστειλεν, ἐν 10 οἷς <καὶ> παρεκάλει, διὰ τὸ καὶ ἡσυχίαν ἀσπάζεσθαι φήσας. τοῦτο δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ μακρὰς ὅδοὺς σταλεῖς ἡνώχλησεν τὰς ἀκοὰς τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἀρχιεπισκόπων, τοῦ κυρίου μου φημὶ Πρόκλου καὶ τοῦ κυρίου μου Κυρίλλου, μηδὲν ἀληθὲς τοὺς μνημονευθέντας ἄνδρας διδάξας. ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα πολλάκις κληθεὶς τοῦτο μὲν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου κυρίου μου Δόμνου, τοῦτο δὲ 15 καὶ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου ἀποδύσασθαι τὰ ἐπαγόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα, παραγενέσθαι οὐκ ἡβουλήθη. τί οὖν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δοκεῖ θεσμοῖς; τὸν ἐπί τισιν ἀτοπίαις ἐγκαλούμενον καὶ τρίτον καλούμενον καὶ μὴ παραγενόμενον ἐκπίπτειν ἦς ἔχει τιμῆς. φαίνεται δὲ ὁ μνημονευθεὶς Ἀθανάσιος οὐ τρίτον μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλάκις κληθεὶς καὶ μὴ ὑπακούσας μηδὲ τοῖς ἐπαγομένοις ἐγκλήμασι βουληθεὶς ἀποκρίνασθαι. 20 τούτου ἔνεκεν ἀλλότριον αὐτὸν τῆς Ἱεραπολιτῆς κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς εἶναι κρίνω καὶ χρῆναι φημὶ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἱεραπολιτῶν τὸν κύριον Ἰωάν- M VII 344 νην τὴν ταχίστην ἐπίσκοπον τῆς Περρηνῶν ἐνθέσμως χειροτονῆσαι, ὅπως κἀν δύψῃ ποτε ἐν εἰρηνικῇ καταστάσει ἡ αὐτὴ γένηται πόλις ἀπαλλαγεῖσα τοῦ σάλου καὶ τοῦ θορύ- βου τοῦ ἐν τῷ διετεῖ τούτῳ χρόνῳ ἐν αὐτῇ γενομένου. 25

124 Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ φαίνεται ἄνωθεν παραιτησάμενος τὴν ἔξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ὁ προρρηθεὶς Ἀθανάσιος ἀποφυγὼν καὶ τὴν κρίσιν τοῦ μακαρίου Πανολβίου ἔτι τε καὶ τοῦ μετὰ ταῦτα γενομένου αὐτοῦ μητροπολίτου, καὶ νῦν δὲ ἐνθέσμως κληθεὶς παρὰ τε τοῦ κοινοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου καὶ τῆς συναθροισθείσης ἐνταῦθα ἀγίας συνόδου ὁμοίως τὴν ἔξέτασιν ἀπέφυγεν διαφόρως ὑπερτιθέμενος, δῆλος 30 ἐστιν ὁφείλων καταψηφισθῆναι. τοιγαροῦν ἀλλότριον αὐτὸν κἀγώ τῆς Ἱεραπολιτῆς ἐδοκίμασσα καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου ἀξίας καὶ ὁφείλει ἐκ παντὸς ἐκεῖ χειροτονηθῆναι ἔτερος ἐπίσκοπος ὡς τούτου ἀπαξ ἀλλοτριωθέντος, ὥστε παύσασθαι νῦν γοῦν τὴν ἐπιτεθεῖσαν ὄρφανίαν τῆς Περρηνῶν πόλεως.

125 Τιμόθεος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὁρθὴ καὶ δικαία ἔξενήνεκται ψῆφος ταρά τῆς ἐν- 35 ταῦθα ἀθροισθείσης ἀγίας συνόδου κατὰ τοῦ προειρημένου Ἀθανασίου. καὶ γὰρ κληθεὶς τοσαυτάκις ἐνθέσμως καὶ ἀκολούθως [καὶ παραιτησάμενος] ὑπό τε τοῦ μητρο-

M, B [= abo], Φ

1 τῶν ομ. M	1/2 καὶ κατατεθέντων ομ. B ^b	3 ἐπίσκοπος ομ. B ^b	δεῖν ομ. B ^b	5 δ οιη. B ^b
reuerentissimus episcopus Φ	ὑπαχθέντων B ^b	7 αὐτὸν B ^b	10 αὐτὸν ομ. Φ	ἐπέστειλε
[ἀπέστειλε B ^b] πανόλβιον B	11 καὶ Φ ομ. M B	καὶ] τὴν B ^b	12 ἡνώχλησεν M	13 μου
MΦας ομ. BΦ ^r μου MΦας ομ. BΦ ^r	14 sanctissimos uiros Φ	15 ἀγίου B ^b	καὶ πατρός Φ	
καὶ ομ. Φας κυρίου μου ομ. Φ	μου οιη. B ^b	16 ἀγίασ ΜΒ praeſenti Φ	18 ἐγκαλού-	
μενον ΜΒ καλούμενον Φ	19 δὲ ομ. B ^b	19/20 κληθεὶς, ἀλλὰ καὶ πολλάκις Φ	21 ἑαυτὸν B ^b	
22 decerno Φ κρίνων ΜΒ	κν M	23 ἀν M	26 βαλλέριος B	29 μετακληθεὶς Κω
τε ομ. B ^b	29/30 συναθροισθείσης ἐνταῦθα ομ. Φ	30 ὁμοίωσ καὶ B	32 ἀξίας ομ. Βα	
33 νῦν γοῦν ομ. Φας	34 τὴν ἐπιτεθεῖσαν M quod uiolenter sustinuit Φ τὴν BΦ ^r	35 reueren-		
35 tissimus episcopus Φας	37 καὶ παραιτησάμενος ΛΒ ομ. Φ			

πολίτου αύτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου ὑπό τε τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν καὶ ὑπὸ τῆς παρούσης ἐνταῦθα ἁγίας

I. IIII 743 συνόδου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν Δόμνου καὶ μὴ ὑπακούσας, διαφόροις δὲ ἀναβολαῖς χρησάμενος ἐαυτῷ ἐπιγραφέτω τὴν παντελῆ ἀποβολὴν τῆς ἀρχιερωσύνης. τοιγαροῦν συντίθεμαι καὶ αὐτὸς τοῖς κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως διαγορευθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου κοὶ παρακαλῶ ὥστε ἐπίσκοπον χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἁγίαις ἐκκλησίαι πρὸς τὸ καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν αὐτὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν συντριβῆς καὶ ταλαιπωρίας ἀπαλλαγῆναι.

126 Μάρας ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγὼ συντίθεμαι καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον, ἐπειδὴ πολλάκις κληθεὶς ¹⁰ οὐχ ὑπίκουσεν, καὶ παρακαλῶ ὥστε τὴν ταχίστην ἐπίσκοπον χειροτονηθῆναι ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἐκκλησίᾳ.

127 Πομπηιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κανονικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς διαγορευθεῖσιν ὑπὸ τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων μητροπολιτῶν Θεοδώρου καὶ Βαλερίου κάγὼ συντίθεμαι δικαίως ὑπ' αὐτῶν κριθεῖσιν, δοκιμάσας κάγὼ Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον ¹⁵ M VII 345 Πέρρης ἐπίσκοπον ἀλλότριον είναι παντάπασιν καὶ τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς καὶ παρακαλῶ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ καταστῆναι ἐπίσκοπον τῆς αὐτῆς πόλεως, ἵνα καὶ νῦν ἀπαλλαγῆι ταραχῶν καὶ θορύβων ἡ αὐτὴ κατὰ Πέρρην ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία.

128 'Ιάμβλιχος ἐπίσκοπος εἶπεν· Σύμψηφος γίνομαι κάγὼ τοῖς ἐνθέσμως καὶ κανονικῶς ²⁰ τυπωθεῖσι παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, φημὶ Θεοδώρου καὶ Βαλερίου τῶν μητροπολιτῶν περὶ Ἀθανασίου τοῦ ποτε ἐπισκόπου τῆς Περρηνῶν. ὅθεν κάγὼ ἀξιῶ τὸν ἀγιωτάτον ἐπίσκοπον Ἰωάννην τὸν μητροπολίτην τούτου ἀλλοτρίου γενομένου κατὰ τὴν ὑμετέραν δοκιμασίαν τῆς ἐπισκοπῆς ἄλλον πρόεδρον δοῦναι τῇ Περρηνῶν ἁγίαις ἐκκλησίαι. ²⁵

129 Οὐράνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀθανάσιον τὸν ἐπίσκοπον κληθέντα εἰς τὸ ἀπολογήσασθαι περὶ τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῶι μεγάλων καὶ ἀθεμίτων ἐγκλημάτων καὶ μὴ ὑπακούσαντα τῇ ἐνθέσμῳ κλήσει τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου καὶ τῆς παρούσης ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου ἀπὸ συνειδότος κακοῦ ἀγχόμενον, τοῦτον κάγὼ συμψηφίζομαι ἀνάξιον καὶ ἀλλότριον πάστης ἐκκλησιαστικῆς ³⁰ λειτουργίας καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου προσηγορίας.

130 Δαμιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐδει Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον ἐπὶ φανεροῖς ἐγκλήμασιν αἰτιαθέντα καὶ κληθέντα ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου τοῦ γενομένου μητροπολίτου αὐτοῦ καὶ φροντίζοντος αὐτοῦ ὑπακούσαι καὶ χρήσασθαι τοῖς ἑαυτοῦ δικαίοις· ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ πεποίηκεν, ἀλλὰ μακρὰν ³⁵ στειλάμενος ὄδὸν καὶ ἐνοχλήσας τὰς ἀκοὰς τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου καὶ κομίσας τὰ γράμματα, ὃν ἔνεκα καὶ αὕθις ἐκλήθη παρά τε τοῦ ὄσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου παρά τε τῆς ἁγίας συνόδου ὑπακούσαι οὐκ ἥβουλήθη. τοῦτο οὖν μὴ ποιήσαντα ἐδοκίμασα κάγὼ ἀλλότριον αὐτὸν είναι τῆς ἀρχιερατικῆς

M, B [= abo], Φ

¹ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου B^b ² τοῦ οι. B^a ³ ἡμῶν ἐπισκόπου B^a ἐπισκόπου Φ
⁴ δὲ οι. Φας ⁶ κανονικοῖς B^a διαγορεύσεσιν B^a ⁷ καὶ¹ ΜΦ οι. B
^{11/12} ἀντ' αὐτοῦ οι. Φ ¹³ episcopus Emesae Φ ¹⁴ βαλλερίου B ¹⁸ καὶ¹ ΜΦ οι. B ²⁰ ἐν θέσμῳ M ²¹ φησὶ B^b βαλλερίου B ²² κάγὼ ΜΦ οι. B ²³ huius pridem metro-
²⁰ politam Φ ²⁴ ὑμετέραν ΜΦ ἡμετέραν B ²⁶ episcopus Surorum [syrorum] Φας] Φ ²⁹ καὶ¹
^{οι. B^a} ³⁰ ἀρχόμενον B^a ^{33/34} μακαριωτάτου ΜΦ μακαρίου B ³⁶ ἐπισκόπων BΦ
^{ἀρχιεπισκόπων Μ} ^{37/38} ἀγιωτάτου B^b ³⁸ ἀρχιεπισκόπου οι. B^a

άξιας καὶ χρῆναι τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην τὸν τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπίσκοπον ἀντ' αὐτοῦ προχειρίσασθαι τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ πρόεδρον.

131 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Θρήνων καὶ ὁδυρμῶν πρόξενος ἡμῖν ἐγένετο Ἀθα- L III 746 νάσιος ὃ ποτε τῆς Περρηνῶν γεγονὼς ἐπίσκοπος. ἐπὶ ἐγκλήμασι γὰρ διαφόροις κατηγορηθεὶς τὴν κρίσιν ἀπέφυγεν τρίτον κληθεὶς ὑπὸ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ : τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου, καὶ ταῦτα φίλου τυγχάνοντος αὐτοῦ, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς παραιτητικοῖς αὐτοῦ ἐδήλωσε γράμμασιν. καὶ νῦν δὲ πολλάκις κληθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοφιλέστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τοῦ κύρου Δόμνου καὶ τῆς ἐνταῦθα συν- M VII 348 ελθούσης συνόδου ὑπακοῦσαι τῇ κλήσει οὐκ ἡθέλησεν, ἀλλ' ἔμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον παίζων καὶ πατῶν τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς. τούτων οὖν ἔνεκεν πάντων ἔστον 10 τῆς Ἱερατικῆς ἀπέτεμε λειτουργίας καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου προσηγορίας καὶ ἔστω καθη- ρημένος καὶ τῇ ἐμῇ ψήφῳ, χειροτονηθῆσεται δὲ ἔτερος ἐπίσκοπος τῇ ἐν Πέρρῃ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ ὁ δυνάμενος αὐτῆς λῦσαι τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν.

132 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς καλῶς καὶ ἐνθέσμως ὄρισθεῖσι παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου ὥστε ἀλλότριον εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον τὸν γενό- 15 μενον τῆς Πέρρης ἐπίσκοπον, καὶ ψηφίζομαι ὥστε τὸν ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ ἐκκλησίαι ἐπίσκοπον.

133 Βενέτιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κανονικῶς παρὰ τῆς ἀγίας ἔξενεχθεῖσιν συνόδου συντίθεμαι καὶ αὐτὸς κρίνας Ἀθανάσιον τὸν Πέρρης γεγενημένον ἐπίσκοπον ἀλλότριον τοῦ λοιποῦ τῆς ἀρχιερωσύνης τυγχάνειν καὶ δεῖν τὸν ἀντ' αὐτοῦ πρόεδρον προβληθῆναι 20 τῇ Τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.

134 Γερόντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ πολλάκις κληθεὶς Ἀθανάσιος ὁ γενόμενος Πέρρης ἐπίσκοπος ὑπό τε τοῦ μητροπολίτου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου ὑπό τε τοῦ θεοφιλέστάτου Ἰωάννου τοῦ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπισκόπου καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς παρούσης ἐνταῦθα 25 ἀγίας συνόδου οὐ παρέγένετο, τοῦτον κάγὼ ἀλλότριον κρίνω κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμούς τῆς ἐπισκοπῆς καὶ παρακαλῶ τὴν ταχίστην χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπον ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.

135 Στέφανος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπὶ μεγίστοις ἐγκλήμασι κατηγορηθεὶς Ἀθανάσιος ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Περρηνῶν πόλεως καὶ πολλάκις κληθεὶς καὶ οὔδε ἀπαξ ὑπα- 30 κούσας, ἀλλὰ μακρὰν ὅδὸν ἐλόμενος στείλασθαι καὶ ὀχλῆσαι τὰς ἀκοὰς τῶν θεοφιλέστάτων ἐπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ὑπό τε τοῦ ἔξαρχου τῆς Ἀνα- τολικῆς διοικήσεως κληθεὶς καὶ τῆς ἀθροισθείσης ἀγίας συνόδου καὶ οὔδε οὕτως ὑπα- κούσας δίκαιός ἐστιν ἔξεωσθαι τῆς ἀρχιερωσύνης ἐτέρου ἀντ' αὐτοῦ καθισταμένου προέδρου τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι. 35

136 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐδει μὲν ἀπαντήσαντα Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον ἀποδύσασθαι τὰ ἐπιφερόμενα αὐτῶι ἐγκλήματα, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο πολλάκις κληθεὶς οὐ πεποίηκεν, ἡ παροῦσα ἀγία σύνοδος κατὰ τοὺς ἐκ-

M, B [= abo], Φ

2 προχειρῆσαι B^o πρόεδρος B^b 3 ἐγένετο οἱ. B^o 4 γενώμενος B^b 6 φίλου
οἱ. B^b αὐτοῦ MB^bΦ αὐτῶ B^a 8 τοῦ [οἱ. B^o] κυροῦ [κυρίου Μ] MB^bΦα οἱ. Φ^c 10 ἀπα-
τῶν B^o corr., Φ πάντων MB πάσης Φ 13 αὐτῆσ ΜΦας αὐτῆ B οἱ. Φ^c 15 τὸν ἀνταυτοῦ
χειροτονηθῆναι ΜΦ ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι ἀλλον B 17 πραρηνῶν B^o ἐπίσκοπον οἱ. Η^b
18 συνόδου ἔξενεχθεῖσι B^b ἔξενεχθείσησ συνόδου B^o 19 τὸν] τῆς B^a γενόμενον ἐπίσκοπον B^b
ἐπίσκοπον γενόμενον B^a 20 τοῦ λοιποῦ οἱ. Φ^c ἀρχιερωσύνης τυγχάνειν ΜΦ ἀρχιερατικῆσ
τυγχάνειν τιμῆσ B τὸν ΜΦ ἔτερον B 23 τε οἱ. B^b 24 τοῦ θεοφιλέστάτου οἱ. Φ^c
25 παναγιωτάτου οἱ. Φ ἡμῶν οἱ. B^o 28 τοῦ θεοῦ MB^b οἱ. B^aΦ 32 τοῦ ἔξαρχου
οἱ. B^b 33 τὸν ἀθανάσιον τὸν Η^b 38 οὐκ ἐποίησεν B^a ἡ ΜΦ ἡ δὲ 13 διὰ B^b

M VII 349 κλησιαστικούς θεσμοὺς ψῆφον ἔξήνεγκε κατ' αὐτοῦ κάγὼ συντίθεμαι πᾶσι τοῖς ἐνθέσμως
L IIII 747 παρ' αὐτῆς ὁρισθεῖσιν κρίνας ἀλλότριον αὐτὸν εἰναι τῆς ἀρχιερωσύνης, χρῆναι δὲ ἔτερον
ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἀγίαι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι πρόεδρον καταστῆναι.

137 Φωσφόρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συναινῶ κάγὼ τοῖς ἐνθέσμως ὁρισθεῖσι παρὰ τῆς
ἀγίας συνόδου καὶ ἀλλότριον αὐτὸν εἰναι δοκιμάσας τῆς ἐπίσκοπῆς τὸν προειρημένον 5
'Αθανάσιον παρακαλῶ καὶ συμψηφίζομαι ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ προχειρισθῆναι ἐπίσκοπον
τῇ Περρηνῶν ἐκκλησίαι.

138 Θωμαῖος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τῶν κατηγόρων 'Αθανασίου πολλάκις πάλαι τε τῶι
μακαρίωι Πανολβίῳ τῷ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπῳ γενομένῳ καὶ τῷ ἀγιωτάτῳ
ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν κυρίῳ Δόμνῳ καὶ νῦν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ παρενοχλησάντων 10
κλήσεών τε πολλάκις γενομένων ὥστε τὴν τῶν κατηγοριῶν γενέσθαι ἔξετασιν, μὴ ἀπαν-
τήσας 'Αθανάσιος ἑαυτὸν ἔξω τῶν τῆς ἀρχιερωσύνης πεποίηκεν ἔργων καὶ μετὰ τὴν
τῆς ἀγίας συνόδου ψῆφον ἀναγκαίως ἡ τῶν Περρηνῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία τοσοῦτον
ἀπροστάτευτος μείνασσα χρόνον λήψεται πρόεδρον χειροτονούμενον ἀκολούθως παρά
τε τοῦ θεοφιλεστάτου μητροπολίτου καὶ τῶν τῆς ἐπαρχίας θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. 15

139 Παῦλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς ἀποφανθεῖσι παρὰ τῆς ἀγίας ταύτης
συνόδου καὶ ἀλλότριον τῆς ἐπίσκοπῆς κρίνω τὸν προειρημένον 'Αθανάσιον καὶ ψηφίζομαι
τὸν ἀντ' αὐτοῦ συντόμως χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.

140 Παῦλος ἐπίσκοπος ἄλλος εἶπεν· Τοῖς ἐκκλησιαστικῶς καὶ κανονικῶς ὁρισθεῖσι
παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου σύμψηφός εἰμι ἀλλότριον κρίνων τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς 'Αθα- 20
νάσιον τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον καὶ ψηφίζομαι ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ διὰ ταχέων
προβληθῆναι τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.

141 Μάρας ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγὼ τὰ αὐτὰ συντίθεμαι καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀρ-
χιερατικῆς τιμῆς 'Αθανάσιον τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον, ἐπειδὴ πολλάκις κληθεὶς
οὐχ ὑπήκουσεν, καὶ ψηφίζομαι ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν χειροτονηθῆναι ἀγίᾳ 25
τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.

142 Βαράνης ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς ἐνθέσμως ὁρισθεῖσιν ὑπὸ τῶν παρόντων θεοφι-
λεστάτων ἐπισκόπων συνωιδὰ κάγὼ φημὶ ἀλλότριον κρίνας παντελῶς τῆς ἀρχιερατικῆς
τιμῆς καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπισκόπου τὸν αὐτὸν 'Αθανάσιον καὶ ψηφίζομαι ἔτερον ἀντ'
M VII 352 αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι χειροτονηθῆναι. 30

143 Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς καλῶς καὶ ἐνθέσμως ἀποφανθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἀγίας
συνόδου συντίθεμαι καὶ αὐτὸς ἀλλότριον κρίνας τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς 'Αθανάσιον τὸν
γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον, καὶ ψηφίζομαι διὰ τάχους ἔτερον προβληθῆναι τῇ αὐτῇ
Περρηνῶν ἐκκλησίαι δυνάμενον διοικῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸ τοῦ θεοῦ βούλημα.

144 Ἰορδάνης ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας ὑπὸ τῆς 35
ἀγίας συνόδου καλῶς ἀποφανθεῖσι συντίθεμαι ἀλλότριον κρίνας 'Αθανάσιον τῆς ἀρ-
χιερατικῆς τιμῆς τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον καὶ ψηφίζομαι ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ
χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.

M, B [= abo], Φ

1 συντίθεμαι κάγὼ B 2 παρ' αὐτῆς ὁρισθεῖσιν M *quae ab eis definita sunt* Φ ὁρισθεῖσι παρὰ
τῆσ ἀγίασ συνόδου B 4 δρισθεῖση B^b 5 συνόδου] συνόδου κρίνας ἀλλότριον αὐτὸν εἰναι
τῆσ ἀρχιερωσύνησ B^a 7 τῆσ — ἐκκλησίασ B^b 8 θωμᾶσ B^aΦ πάλαι οἱ. Φας 8/9 τῶ
πανολβίῳ τῷ μακαρίῳ τῷ B^b 9 τῷ² οἱ. B^a 10 ἡμῶν οἱ. B^a κύρω B^b οἱ. Κο Φει
11 κατηγόρων Φ 12 ἀρχιερωσύνησ B^aΦ ἀρχιερατικῆσ M Bab μετήν M 13 ἀναγκαίως
οἱ. Φας τοσοῦτο B^b τοσούτου M 16 ερισκόρις Ptolemaidae Φ 18 τὸν ΛΦ ἔτερον Λ
χειροτονηθῆναι συντόμωσ B^a 19/22 οἱ. B^a 19 ἄλλος] Aradi et Antaradi Φ 20 κρίνω B^b
21 διὰ ταχέων οἱ. Φας 25 τῇσ περρηνῶν χειροτονηθῆναι τῇ Λ χειροτονηθῆναι τῇ περρηνῶν Λ
33 Perrenorum Φει 37 Perrenorum Φει

- 142   'Ιωάννης ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι καὶ αὐτὸς ἐγὼ τοῖς Κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως L IIII 750 ψηφισθεῖσι παρὰ τῆς θείας συνόδου καὶ ἀλλότριον κρίνας τῆς ἐπισκοπῆς Ἀθανάσιον δοκιμάζω ἔτερον πρόεδρον καταστῆναι τῇ Περρηνῶν ἐκκλησίᾳ.
- 143   Δανιὴλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Σύμφημι πᾶσι τοῖς κανονικῶς δόξασιν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ καὶ ἀλλότριον κρίνας Ἀθανάσιον τῆς ἐπισκοπῆς δοκιμάζω ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτο- 5 νηθῆναι τῇ Περρηνῶν πόλει.
- 144   Σωφρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως δρισθεῖσι παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ αὐτὸς ἔξακολουθῶν ἀλλότριον κρίνω τῆς ἐπισκοπῆς Ἀθανάσιον καὶ δοκιμάζω ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ καταστῆναι τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.
- 145   Σάβας ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι κάγὼ τοῖς διαλαληθεῖσι πᾶσι καὶ σύμψηφος 10 εἰμὶ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἀλλότριον δοκιμάσας εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον, ἐπειδὴ κληθεὶς παρὰ πάσης τῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν μητροπολιτῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου καὶ πάσης τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου οὐχ ὑπήκουσεν, καὶ δοκιμάζω ὥστε ἔτερον ἐπίσκοπον ἀντ' αὐτοῦ καταστῆναι τῇ Περρηνῶν ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ τὸν δυνάμενον αὐτῆς λῦσαι τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν. 15
- 146   Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν ἀπευκτὸν ἦν τοιαύτην ἔξενεχθῆναι κατὰ ἐπισκόπου ψῆφον· ἐπειδὴ δὲ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ συνέδοξεν ἀλλότριον Ἀθανάσιον εἶναι κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς τῆς ἐπισκοπῆς ἀξίως ὡς αἵτιαθέντα μὲν ἐπὶ πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἐγκλήμασι, φυγόντα δὲ ἀεὶ τὸ κριτήριον καὶ τὴν ἔξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, βεβαιῶ ταῦτα κάγὼ καὶ τοῖς κοινῇ πᾶσι δόξασι συμψηφίζομαι κρίνας αὐτὸν ἀλλότριον 20 εἶναι τῆς Ἱερωσύνης καὶ ἐπιτρέπω τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀθανάσιον καὶ τοῖς τῆς ἐπαρχίας θεοσεβεστάτοις ἐπισκόποις ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον τῇ M VII 353 ἐν Πέρρηι ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.
- 147   Καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν προτεταγμένων ἐπισκόπων.
- 148   Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἴπον· Εἴ τινες τῶν τηνικαῦτα ἅμα Δόμνῳ καθελόντων 25 τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον προσεδρεύουσιν τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ, παρελθάτωσαν εἰς μέσον. 'Ρω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω
- 149   Καὶ παρελθόντων εἰς μέσον Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ, Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας, Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας, Δαμιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σιδῶνος, Ἰωσήφ τοῦ εὐλα- 30 βεστάτου ἐπισκόπου Ἡλιουπόλεως, Σάβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πάλτου καὶ Σωφρονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντίνης οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἴπον· Λεγέτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι καὶ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι διὰ ποίαν αἵτιαν Ἀθανάσιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον τὸ τηνικαῦτα καθεῖλον.
- 150   Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Κληρικοὶ τῆς Περρηνῶν L IIII 751 ἐκκλησίας αἵτιάσεις δεδώκασι κατ' αὐτοῦ καὶ κληθεὶς οὐ παρεγένετο εἴπων τινας ἔχθροὺς 36

M, B [= abo], Φ

I episcopus Theodosiopolis	Φ	4 πᾶσι ομ. Φας	8 ἀγίασ ΒΦ ομ. Μ	9 δοκιμάζων
ΒοΦει	10 σάββασ Βαβ	10—15 καὶ σύμψηφος — κακῶν]	καὶ τὰ ἔξησ Ββ	13 παρούσης
ομ. Φ	15 τὸν — κακῶν ομ. Φ	αὐτῇ Βαο	16/17 τοῦ ἐπισκόπου Βο	17 ἐπει Βα
δὲ ΜΒοΦ	δὲ καὶ Βα	εδοξεν Βο	17—23 κατὰ τοὺς — ἐκκλησίαι]	καὶ τὰ ἔξησ Ββ
ομ. Βο	18/19 saepius quidem et in multis Φ	21 αὐτοῖς τοῖς Φ	25 ἐνδοξότατοι ΒοΦ ομ.	18 ὡς
ΜΒαβ	26 τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων Βο	προσεδρευούσῃ Βο	ἀγία Βο	27 παρελ-
	θέτωσαν Β	τὸ μέσον Βο μέτρον Μ	βραματίον Βο	28 τὸ μέσον Βο
			29 βερροίασ Β	
	29—32 Γεροντίου — Κωνσταντίνης]	καὶ τῶν λοιπῶν Ββ	30 Ισιδῶνος Βα	31 Ἡλιουπόλεως —
			33/34 Ἀθανάσιον — ἐπισκόπου λεγέτωσαν οἱ εὐλα-	
	ἐπισκόποι ομ. Μ	σάββα Β	34 ἐπισκοπῆς Φ et unus codex Φε	βέστατοι ἐπίσκοποι διὰ — αἵτιαν Ββ
				τὸ ομ. Βο

ἔχειν. καὶ δεύτερον κληθεὶς οὐ παρεγένετο· ὡς δὲ τρίτη κλῆσις ἐπὶ αὐτῷ γεγένηται καὶ παρηιτήσατο ἐλθεῖν, κατὰ τοὺς κανόνας ἔξηνέχθη ἀπόφασις κατ' αὐτοῦ ἥ καθαιροῦσα αὐτὸν.

151 Θεόκτιστος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βεροίας εἶπεν· Κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τῆς συνόδου τῆς συναχθείσης ἐν Ἀντιοχείᾳ τρίτον οὐ παρεγένετο καὶ κατεκρίθη ἀπὸ τοῦ μὴ παραγενέσθαι.

152 Γερόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπεν· Ἡμεῖς καθείλαμεν αὐτόν, ἐπειδὴ κανονικῶς ἐκλήθη τρίτον καὶ οὐκ ἀπήντησεν, καὶ κατὰ τοὺς κανόνας καθηιρέθη παρὰ πάντων τῶν τότε συνελθόντων. βαρέα γάρ τινα ἐνέκειντο τοῖς λιβέλλοις τοῖς κατ' αὐτοῦ καὶ ἐκλήθη κανονικῶς καὶ οὐκ ἀπήντησεν.

153 Δαμιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σιδῶνος εἶπεν· Κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος ἐπι- 10 σκοπος Ἀθανάσιος παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς συναθροισθείσης ἐν τῇ Ἀντιοχέων τρίτον οὐχ ὑπήκουσεν καὶ κατὰ τοὺς κανόνας καθηιρέθη παρὰ πάντων τῶν τότε συνελθόντων.

154 Ἰωσήφ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως εἶπεν· Κληθεὶς ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ κατὰ Ἀντιοχείαν συνελθούσῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἀπαξ καὶ δεύτερον 15 καὶ τρίτον ὁ εὐλαβέστατος Ἀθανάσιος καὶ μὴ παραγενόμενος ὑπεβλήθη τῇ καθαιρέσει.

155 ^{M VII 356} Σάβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πάλτου εἶπεν· Παρῆμην εἰς τὸ δικαστήριον· ἦν δὲ Ἀθανάσιος ἐνεγκὼν σάκραν μὴ καθεσθῆναι μηδὲ τὸν κύριν Θεοδώρητον εἰς τὴν δίκην μηδὲ Ἰωάννην τὸν μητροπολίτην. ἐκάθηντο οἱ δύο εἰς τὴν δίκην· ἔλεγον πρὸς αὐτοὺς ὅτι εἰ δικασταὶ ἔστε, ἀκούσατε τοῦ πράγματος· εἰ δὲ μὴ ὑπογράφετε, ἔξέλθατε 20 ἀπλῶς. φιλονεικία ἐγένετο καὶ οὐκ ἤθελαν τοῦ γράψαι. τέλος ἐκλήθη τρίτον καὶ οὐκ ἤλθεν καὶ διὰ τοῦτο καθείλαμεν αὐτόν.

156 Σωφρόνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης εἶπεν· Οὐδὲν ἔξητάσθη τῶν κατ' αὐτὸν καὶ παρουσίαι αὐτοῦ κατασυστάδην οὐδὲν ἔξητάσθη, ἀλλὰ ἐκ μιᾶς μοίρας ἡιτιάσαντο ἐκεῖνοι. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐπιστεύσαμεν τῇ μιᾷ μοίρᾳ, ἐπειδὴ 25 οἱ κατήγοροι ὅσα θέλουσι λέγουσι καὶ οὐ πάντως δεῖ πειθεσθαι τοῖς κατηγοροῦσιν. ἐκλήθη δὲ διὰ ταῦτα ἀπαξ· εἶπεν τὴν αἰτίαν δι' ἦν οὐ παρεγένετο, ἢτις ἔγκειται τοῖς ὑπομνήμασιν. πάλιν ἐκ δευτέρου ἐκλήθη· πάλιν ἐκλήθη ἐκ τρίτου. ὡς οὐχ ὑπήκουσεν ἐκ τρίτου, ἔξηνέχθη ψῆφος ἥ καθελοῦσα αὐτόν.

157 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος 30 τίνος ἐνεκα τρίτον κληθεὶς παρὰ τῆς κατὰ Ἀντιοχείαν ἀγίας συνόδου οὐκ ἀπήντησε ταῖς οἰκείαις δικαιολογίαις χρησόμενος.

158 ^{I. IIII 754} Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἔχθρός μου ἦν αὐτὸς ὁ κρίνων ὁ Ἀντιοχείας· καὶ ἀξιῶ ταῦτα ἀναγνωσθῆναι καὶ δειχθῆναι τὴν ἀλήθειαν. ἀπῆλθον οἱ <ιγ> κληρικοὶ καὶ αὐτοὶ ἐψηφίσαντο μὴ θελήσαντες.

159 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Σαβινιανὸς μὲν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπειδὴ μετὰ τὴν καθαίρεσιν Ἀθανασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἔχειροντονήθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν συνόδου, ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Περρηνῶν πόλεως,

M, B [= abo], Φ

1 τρίτον B ^o	τῶ αὐτῷ B ^o	2 κατ' αὐτοῦ MΦ om. I ^o	3 βερροίας B ^o	4 δ εὐλαβέστατος
ομ. B ^b	Seleuciae Syriae [Isauriae Φ ^a] Φ	καθείλομεν B ^b	7 τρίτον ἐκλήθη B ^o	καὶ οὐκ —
καθηρέθη ομ. B ^b	8 τότε ομ. B ^b	10 ἐπίσκοπος ομ. B ^b	11 ἀθροισθείσης Ba	τῇ ομ. B ^b
12 τὸ τρίτον Ba	14 Ιλιουπόλεως B ^b	17 σάββασ B ^b	18 κύριον M	θεοδώρι-
τον Ba	θεόδωρον B ^b	παρῆμεν B ^b	ηθελον B ^b	
20 ἔξέλθετε B ^b	21 simpliciter et atque et simpliciter Φ ^r et Φac			
22 καθείλομεν B ^b	23 κωνσταντινούπολεως B ^b	23 ἔξετάσθαι B ^b	24 συστάδην B ^b	
26 οὐ πάντωσ δὲ B ^b	27 δὲ MΦ ομ. B ^b	28 καὶ πάλιν ² B ^b	31 ἔνεκεν B ^b	ἀγίας ομ. B ^b
33 ἐπίσκοπος ομ. B ^b	35 tredecim Φ οι ΜΗ	αὐτοὶ = soli, sc. clericī qui Athanasium deponi-		
πολεβant	37 ἐπίσκοπος εἶπεν B ^b	38 ἀπὸ M		

καθώς ἡμεῖς συνορῶμεν, μένειν ὄφείλει· οὐδὲ γάρ ἐκ μιᾶς μοίρας ἀποκινηθεὶς δίκαιός ἐστι πρόκριμα παθεῖν, διπότε οὐδὲ μετεκλήθη οὐδὲ ἀντιλογία αὐτῷ ἐφυλάχθη. Ἐθανάσιος δὲ καθαιρεθεὶς ὡς μὴ ὑπακούσας ταῖς κλήσεσι, μετὰ ταῦτα δὲ ἐκ μιᾶς μοίρας παρὰ Διοσκόρου τῆς ἐπισκοπῆς ἀντέχεσθαι κελευσθεὶς τέως, καθὼς συνορῶμεν, ἡσυχάζειν ὄφείλει· τὴν δὲ περὶ τῶν ἐπαχθέντων αὐτῷ δίκην σκοπηθῆναι δικαιοῦμεν ἐπὶ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων Μαξίμου καὶ ἐπὶ τῆς μετ' αὐτοῦ συνόδου, οὕτως μέντοι ὥστε ἐντὸς ὁκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἀριθμουμένων τὴν ἔξετασιν γενέσθαι τῶν ἥδη κατ' αὐτοῦ τὴν κατηγορίαν ποιησαμένων ἢ καὶ ἐτέρου τινὸς τῷ πράγματι συνισταμένου. καὶ εἰ μὲν ἐλεγχθείη τετολμηκῶς πάντα τὰ ἐγκληματικῶς καὶ χρηματικῶς αὐτῷ ἐπενεχθέντα καὶ ἐμφερόμενα τοῖς ὑπομνήμασιν ἢ καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν ἄξιον ὑπάρχον M VII 357 καθαιρέσεως, μὴ μόνον αὐτὸν ἀλλότριον εἶναι τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, ἀλλὰ καὶ τοῖς δημοσίοις ὑποπίπτειν νόμοις· εἰ δὲ ἐντὸς ταύτης τῆς προθεσμίας μὴ ἐναχθείη ἢ ἐναγόμενος μὴ ἐλεγχθείη, ὡς προείρηται, Ἐθανάσιον μὲν τὴν ἐπισκοπὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς αὐτῆς πόλεως ἀναλαβεῖν διὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Μαξίμου τοῦ τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως, Σαβινιανὸν δὲ τὸν εὐλαβέστατον καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ἐπισκοπῆς ἔχειν 15 καὶ ὑποκατάστατον εἶναι τρεφόμενον, ὡς ἀν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχέων Μάξιμος πρὸς τὴν δύναμιν τῆς κατὰ Πέρρην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας διατυπώσῃ. τούτων ἀκούσασα ἢ ἀγιωτάτη σύνοδος λεγέτω εἰ τοῖς τυπωθεῖσιν ἐπιψηφίζεται ἢ τι ἔτερον τυποῖ.

- 160 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Τούτου οὐδὲν δικαιότερον.²⁰
 161 Κύρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Αναζαρβοῦ εἶπεν· ‘Ο θεὸς δι’ ὑμῶν ἐλάλησεν.
 162 ‘Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οὐδὲν δικαιότερον, οὐδὲν ἀκριβέστερον. αὗτη δικαία κρίσις, αὕτη δικαία ψῆφος. τὰ τυπωθέντα πέρατι παραδοθῆι. μετὰ τοῦ θεοῦ ὑμεῖς δικάζετε.
 163 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ παρ’ ἡμῶν μὲν δο-²⁵
 κιμασθέντα, τυπωθέντα δὲ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου βέβαια μενέτω. ‘Ρω ἀνέγνων
 ἀνέγνωμεν ἀνέγνω

Πρᾶξις Ι^ς

- 1 “Υπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου τῇ πρὸ μιᾶς Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 31 m. Oct.⁴⁵¹
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ τοῦ 30 αἰωνίου αὐγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας
 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου Ανατολίου
 2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἰερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου

XVI deest Latina uersio. primi ediderunt Ballerini in Leonis epp. 2, 1491 [= PG 54, 1250]

M, B [= abo], Φ [usque ad 27]

2 οὐδὲ¹] οὐ B^b ἀντιλογία ΜΦ ἀπολογία B δ καὶ om. Β^o τῷ πράγματος Ι^ς

11 τὸ τετολμηκόσ Β^a 10 ὑπάρχων MB^b 11 αὐτῆς om. Β^o 12 ἐκπίπτει νόμοισ Β^o 13 καὶ τὴν ἐκκλησίαν ΜΒ^aΦ^c τῆς ἐκκλησίας Φ^r καὶ τῆς ἐκκλησίας Β^o 15 σαβιανὸν Β^o τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Φ 16 τρεφόμενος Β^b ἔως Φ 17 eum secundum uirtutem Φ 18 εἰ om. Β^b 20 τούτων Β^o 21 ἀναζαρβοῦ M 22/23 δικαία — αὐτῇ om. Φ 23 τυπωθέντα om. Μ δοθῆ Β^o 25 μὲν] δὲ Β^b γρ μὲν Β^b in mg. 26 βωμαῖον Β^o 28 ἐξαιδεκάτη Β^a 34 ἐνδοξοτάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου Β^o

- 3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὁφφικίων Βιγκο-
μάλου,
συνελθόντων δὲ καὶ
- 2 1-3 Πασκασίου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου :
τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
- 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
πόλεως
- 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
- 6 καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων 10
- 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος
τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
- 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
- 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
- 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 15
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
- 11 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
- 12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
- 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
- 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 20
- 15 καὶ Εύνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
- 16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
- 17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Ῥώμης
- 18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 25
- 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
- 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
- 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
- 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 30
- 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
- 24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
- 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
- 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
- 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου Ἱερᾶς πόλεως ἐπισκόπου 35
- 28 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
- 29 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὁλυμπίου
- 30 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
- 31 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας 40
- 32 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
- 33 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
- 34 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
- 35 καὶ Εύσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ

- 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
- 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
- 38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου 5
ἐπισκόπου Πισινοῦντος
- 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
- 40 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
- 41 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
- 42 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων 10
- 43 καὶ Ὄνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
- 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
- 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
- 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου
- 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης 15
- 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
- 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
- 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππούπολεως
- 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
- 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως 20
- 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
ἐπισκόπου Ῥόδου
- 54 καὶ Θεοκτίστου <τοῦ εὐλαβεστάτου> ἐπισκόπου Βεροίας
- 55 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
- 56 καὶ Εύσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου ἐπισκόπου Λαοδικείας 25
Συρίας
- 57 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου
καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης
καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου 30
- 3 Βονιφάτιος πρεσβύτερος ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τῆς πρε-
βυτέρας Ῥώμης εἶπεν· Ὁ ἀποστολικὸς ἐπίσκοπος καὶ τῆς ἀποστολικῆς πόλεως Ῥώμης
Λέων ὁ ἔμος δεσπότης ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ἀγιωτάτην σύνοδου ἀπέστειλε· κελεύσατε
αὐτὴν ἀποδεχθῆναι καὶ ἀναγνωσθῆναι.
- 4 Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω ἢ ἐπιστολὴ Λέοντος τοῦ εὐλα- 35
βεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης.
- 5 Καὶ ἐπιδόντος Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κώιων πόλεως τοπο-
τηροῦντος καὶ αὐτοῦ τῶι ἀποστολικῷ θρόνῳ τῇ τε αὐθεντικὴν Ῥωμαιικὴν ἐπιστολὴν,
ἔτι μὴν καὶ τὴν ταύτης ἐρμηνείαν, Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀνέγνω
ἔχουσαν οὕτως 40
- 6 Λέων ἐπίσκοπος τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι τοῖς ὀγαπητοῖς ἀδελφοῖς
ἐν κυρίῳ χαίρειν. Ἐμοὶ μὲν ἦν κτλ. edita est epistula in Epist. coll. M 17.

M, B [= abo, inde a 28]

8. 9. sedium nomina inter se confusa 23 τοῦ εὐλαβεστάτου addidi 29 χολκηδονίων B^o

30 καγγέλων B^o 32 καὶ om. B^o πόλεως B πίστεως M 34 τοίνυν αὐτὴν B^o ἀπο-
δεχθῆναι M ἀποδοθῆναι B 37 ἐπιδοθέντοσ B^o 39 ἔτι μὴν B om. M ταύτην B^o

Πρᾶξις ΙΩ

- 1   'Υπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αύγούστου καὶ τοῦ δηλω-
L IIII 791 M VII 4²⁴ θησομένου πρὸ πέντε Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ τοῦ
 αἰωνίου αύγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας
 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πα-
 τρικίου Ἀνατολίου
 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ιερῶν πραιτωρίων
 Παλλαδίου
 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὁφφικίων
 Βιγκομάλου,
 1-3 συνελθόντων δὲ καὶ Πασκασίου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ
 Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου
 ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντίνου- 15
 πόλεως
 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
 6 καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων
 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
 τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου 20
 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
 φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Κυριακοῦ
 11 καὶ Εὔσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας 25
 12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων
 15 καὶ Εύνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
 16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας 30
 17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῷ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
 18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων
 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
 20 καὶ Μελετίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα- 35
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
 24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου 40
 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ

de hac actione egi in *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.* 1930, 611 sq.

M, ΙΙ [= abo, usque ad 5], Φ

¹ Ἐπτακαιδεκάτη Βασιλεία 3 πέντε ΜΒΦ. pro Ἐ legendum esse Γ exposui I. c. p. 614¹ 6—p. 87.
 37 τῶν προειρημένων μεγαλοπρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων ἔτι δὲ καὶ τῶν εὐλαβεστάτων
 ἐπισκόπων Β 19 *Macedoniae* Φ θράκης ΗΙ 35 *Meletio* Φ^{er} μελιτίου ΗΙ Φ^{er}

- 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Ἰβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
 29 καὶ Συμεὼνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
     ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὁλυμπίου 5
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν 10
 36 καὶ Καλογήρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως
 37 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τίου
 38 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
     τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 39 καὶ Φωτεινοῦ τοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου 15
     ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 40 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
 41 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 42 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 43 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων 20
 44 καὶ Ὄνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 45 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 46 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 47 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως
 48 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης 25
 49 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 50 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 51 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 52 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 53 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως 30
 54 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου τοῦ
     εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥόδου
 55 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 56 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 57 καὶ Εύσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι- 35
     σκόπου Λαοδικείας Συρίας
 58 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
     καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου I. IIII 794
 καὶ εὔσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης M VII 425
     καὶ καθεοθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου 40
 2 Πασκαστίνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ
     ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπον· Εἰ προστάττει ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης, ἔχομεν διδασκαλίαν
     ὑποβαλεῖν.
 3 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λέγετε ὁ βούλεσθε.
 4 Πασκαστίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ Ῥώμης εἶπεν· 45

M, B [= abo, inde a 38], Φ

ἢ κωνσταντίου M et uaria lectio in Φα Constantino Φ

μελιτινῆσ M

39 χαλκηδονίων Bο

L IIII 795 Οἱ δεσπόται τῆς οἰκουμένης φροντίζοντες ὑπὲρ τῆς ὁγίας καθολικῆς πίστεως, δι’ ἣς τὸ βασίλειον αὐτῶν αὔξεται καὶ ἐπιδίδωσιν, ὁρίσαι τοῦτο κατηξίωσαν ἵνα μία πίστις διὰ τῆς ἀγαθῆς εἰρήνης ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις φυλάττηται. μείζονι τοιγαροῦν φροντίδι ἔτι καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἡ τούτων φιλανθρωπία προνοησαὶ κατηξίωσεν, ἵνα μήτις αὐθις ἀψιμαχία μεταξὺ τῶν ἐπισκόπων τοῦ θεοῦ ἢ σχίσματα ἢ σκάνδαλα ἀναφυῇ. 5 τῇ χθὲς [δὲ] ἡμέραι ἀναχωρησάσης τῆς ὑμετέρας ὑπεροχῆς καὶ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως ὑπομνήματά τινα λέγεται πεπρᾶχθαι, ὅπερ ἡμεῖς ὑπεναντίον τῶν κανόνων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστήμης φάσκομεν γεγενῆσθαι. ταῦτα αἴτοῦμεν ἵνα ἡ ὑμετέρα ἐνδοξότης προστάξῃ ἀναγνωσθῆναι, ἵνα πᾶσα γνῶι ἡ ἀδελφότης πότερον δίκαια ἢ ἄδικα τὰ πεπραγμένα.

5 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἴ τινά ἔστιν ὑπομνήματα μετὰ τὴν ἡμετέραν ἀναχώρησιν πεπραγμένα, ἀναγινωσκέσθω.

6 Καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας εἶπεν· Ὡμολόγηται ὅτι τὰ περὶ τῆς πίστεως τύπον ἔδέξαντο προσήκοντα· ἔθισ δὲ ἐν ταῖς συνόδοις μετὰ τὸ καιριώτατον πάντων τυπωθῆναι καὶ ἔτερά τινα ἀναγκαῖα 15 γυμνάζεσθαι καὶ τυποῦσθαι. εἴχομεν, τουτέστιν ἡ Κωνσταντινουπολίτῶν ἀγιω-

M VII 428 τάτη ἐκκλησία φανερά τινα διαπράξασθαι. παρεκαλέσαμεν τοὺς κυρίους τοὺς ἐπισκόπους τοὺς ἀπὸ τὸν προσήκοντα τὴν πραττομένων· παρηιτήσαντο λέγοντες ἐντολὰς μὴ εἰληφέναι τοιαύτας. ἀνηγέγκαμεν καὶ ἐπὶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν· ἐκελεύσατε τὴν παροῦσαν ἀγίαν σύνοδον τοῦτο αὐτὸ διασκοπῆσαι. προελ- 20 θούσης τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας οἱ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι ὡς κοινοῦ ὅντος ἐνταῦθα τοῦ πράγματος ἀναστάντες ἐζήτησαν τὴν πρᾶξιν ταύτην γενέσθαι. καὶ πάρεισιν ἐνταῦθα οὔτε ἐν παραβύστῳ πέπρακται οὔτε κλοπῆς τρόπῳ, καὶ ἐστιν ἡ πρᾶξις ἀκόλουθος καὶ κανονική.

7 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡ γενομένη πρᾶξις ἀναγινωσκέσθω. 25

Καὶ ἐπιδοθέντος σχεδαρίου παρὰ Ἀετίου ἀρχιδιακόνου τῆς Κωνσταντινουπολίτῶν ἐκκλησίας Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀνέγνω

8 Πανταχοῦ τοῖς τῶν ἀγίων πατέρων ὅροις ἐπόμενοι καὶ τὸν ἀρτίως ἀναγνωσθέντα κανόνα τῶν ρηθεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῶν συναχθέντων ἐπὶ τοῦ εὐσεβοῦς τὴν μνήμην

28—p. 89, 17 extant in Canonum collectionibus post ipsam canonum qui in actione VII definiti sunt, seriem

M, B [= abo], K [= abcdefhlpqrstuyz, inde a 28], Φ

1—10 haud pauca in Φ non ex Graeco uersa, sed ex ipsa Latina oratione quae olim textui Graeco erat inserta, uidentur esse desumpta; adfero igitur ipsa uerba qualia extant in Φ: *Domini totius orbis pro catholica et orthodoxa fide decertantes [curam gerentes Φα], per quam et augetur eorum et lucet imperium, sancire dignati sunt quatenus unam fidem teneant omnes ecclesiae pro bono pacis. maior autem eorum tranquillitati cura est in quibus post haec prouidere dignati sunt, ne qua rursus intentio inter dei sacerdotes aut schisma aut aliquod nascatur scandalum. hesterna enim die postquam potestas uestra surrexit et humilitas nostra uestigia uestra secuta est, quaedam gesta facta dicuntur, quae nos et praeter canones ecclesiasticos et disciplinam aestimamus effecta. poscimus ergo ut uestra magnificentia relegi haec praecipiat, ut omnis fraternitas inspiciat utrum iusta an iniusta sint ea [om. Φα] quae gesta sunt* 2 αὐτοῖς Β^ο κατηξίωσεν MB^ο
 5 σχίσμα Β^ο 6 δὲ om. M enim Φ 9 προστάξει Β^ο 11 p̄aem. qua uoce Graece interpretata
 10 προσήκοντα Β^α 15 δὲ εἴχομεν B 16 εἴχομεν om. B 18 πεπραγμένων Β^ο
 20 παροῦσαν om. B 20,21 προελθούσης Β^οΦ^α προσελθούσης MB conueniente Φ^α 21 ἐπι-
 σκοποὶ om. Β^ο 22,23 καὶ — πέπρακται om. Β^ο 22 πάρεστιν Β^α 26 σχιδαρίου M
 28 inscr. ψῆφος τῆς αὐτῆς ἀγίας [ἀγίασ αὐτῆσ d αὐτῆσ y] συνόδου ἐκφωνηθείσα χάριν τῶν πρεσβειών τοῦ θρόνου [τοῦ ἀγιωτάτου θρόνου It τοῦ θρόνου τοῦ ἀγιωτάτου θρόνου y] τῆς ἀγιωτάτης ἰακώνιας
 κωνσταντινουπόλεως K κῆ in mg. abcdefsty^z πατέρων om. a 29 τῆς εὐσεβοῦς μνήμηο K

μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ γενομένου βασιλέως ἐν τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει νέας Ῥώμηι γνωρίζοντες, τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ὁρίζομεν τε καὶ ψηφιζόμεθα περὶ τῶν πρεσβείων τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης. καὶ γὰρ τῷ θρόνῳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης διὰ τὸ βασιλεύειν τὴν πόλιν ἐκείνην οἱ πατέρες εἰκότως ἀποδεδώκασι τὰ πρεσβεῖα καὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ κινούμενοι οἱ ἐπίσκοποι τὰ ἵστα πρεσβεῖα ἀπένειμαν τῷ τῆς νέας Ῥώμης ἀγιωτάτῳ θρόνῳ, εὐλόγως κρίναντες τὴν βασιλείαν καὶ συγκλήτῳ τιμηθεῖσαν πόλιν καὶ τῶν ἵσων ἀπολαύουσαν πρεσβείων τῇ πρεσβυτέραι βασιλίδι Ῥώμηι καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἐκείνην μεγαλύνεσθαι πράγμασιν δευτέραν μετ' ἐκείνην ὑπάρχουσαν καὶ ὥστε τοὺς τῆς Ποντικῆς L IIII 798 καὶ τῆς Ἀσιανῆς καὶ τῆς Θραικικῆς διοικήσεως μητροπολίτας μόνους, ἕτι δὲ καὶ τοὺς¹⁰ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἐπισκόπους τῶν προειρημένων διοικήσεων χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προειρημένου ἀγιωτάτου θρόνου τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, δηλαδὴ ἐκάστου μητροπολίτου τῶν προειρημένων διοικήσεων μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων χειροτονεῦντος τοὺς τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπους, καθὼς τοῖς θείοις κανόσι διηγόρευται· χειροτονεῖσθαι δὲ καθὼς εἴρηται, τοὺς μητροπολίτας τῶν προειρημένων¹⁵ διοικήσεων παρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου ψηφισμάτων συμφώνων κατὰ τὸ ἔθος γινομένων καὶ ἐπ' αὐτὸν ἀναφερομένων.

9

Ὕπογραφαί

V. I. :

- 1 Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης ὁρίσας ὑπέγραψα
- 2 Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας ὁρίσας ὑπέγραψα
- 3 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὁρίσας ὑπέγραψα
- 4 Κυριακὸς ἐπίσκοπος Ἡρακλείας τῆς μητροπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Λουκιανοῦ ἐπισκόπου Βύζης
- 5 Διογένης ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κυζίκου ὁρίσας ὑπέγραψα
- 6 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν μητροπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
- 7 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Μύρων ὁρίσας ὑπέγραψα
- 8 Βασίλειος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Σελευκείας τῆς μητροπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
- 9 Κύρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀναζαρβοῦ ὁρίσας ὑπέγραψα
- 10 Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Χαλκηδόνος ὁρίσας ὑπέγραψα
- 11 Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ταρσοῦ ὁρίσας ὑπέγραψα
- 12 Καλόγηρος ἐπίσκοπος τῆς Κλαυδιουπολίτῶν μητροπόλεως Ὁνωριάδος ὁρίσας²⁵ ὑπέγραψα διὰ Στεφάνου πρεσβυτέρου
- 13 Σέλευκος χάριτι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀμασείας ὁρίσας ὑπέγραψα
- 14 Πέτρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Γαγγρῶν ὁρίσας ὑπέγραψα
- 15 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου τῆς μητροπόλεως ὁρίσας³⁰ ὑπέγραψα
- 16 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ τῆς μητροπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
- 17 Κωνσταντίνος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Βόστρων ὁρίσας ὑπέγραψα
- 18 Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης τὸν λόγον ποιούμενος ὑπέρ τε τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Δόμου³⁵ Ἀπαμείας Συρίας καὶ ὑπέρ ἐμαυτοῦ ὁρίσας ὑπέγραψα

M, B [= abo], K [= abcdefhlpqrtyz usque ad 17]. Φ

1 τοῦ ομ. lrt ἐν — βασιλίδι ομ. 1 βασιλευόσῃ Βῷ κωνσταντινούπολιν εἰς κωνσταντινουπόλεωσιν⁴ 2 ὁρίζομεν² rt 4 Ῥώμης ομ. ab 5 καὶ ομ. lrt⁵ αὐτῷ οὖν lrt⁶ τῷ ομ. y⁷ βασιλείαν Βῷ adlz, corr. al τὴν πόλιν Βῷ απολαύουσι Νι⁹ τῆς ομ. t¹⁰ τῆς¹ ομ. hlu¹¹ ἀσιανικῆσ¹² κατὰ τὴν h¹³ τῶν¹ ομ. c^{13/14} τὸν¹⁵ ἐπίσκοπον¹ 15 χειροτονεῖσθαι — εἴρηται ομ. d¹⁶ δὲ ομ. y¹⁶ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεωσι Βῷ¹⁸ 18 αἱ ὑπογραφαὶ Βῷ²⁷ ἐλέω Βᾳ³¹ καλόγηρωσ Β^{τῆσ}[—] διωριάδος ἐπίσκοπος M³³ διωριάδος Βᾳ³³ ἀμασίας Η³⁸ μελέτιος M³⁸ militius Φ^{τε} ομ. Η¹²

- 19 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως τῆς μητροπόλεως δρίσας ὑπέγραψα
 20 Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως δρίσας ὑπέγραψα
 21 Φραγκίων ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Φιλίππου δρίσας ὑπέγραψα
 22 Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας δρίσας ὑπέγραψα
L IIII 799 23 Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Συνάδων δρίσας ὑπέγραψα 5
 24 Ὁνησιφόρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἰκονίου δρίσας ὑπέγραψα
 25 Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Πισιδίας δρίσας ὑπέγραψα
 26 Κριτωνιανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀφροδισιάδος δρίσας ὑπέγραψα
 27 Εύτύχιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας Συρίας δευτέρας δρίσας ὑπέγραψα διὰ Μελετίου ἐπίσκοπου Λαρίσσης 10
- M VII 432** 28 Εύσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου δρίσας ὑπέγραψα
 29 Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης καὶ Ἀρκαδιουπόλεως δρίσας ὑπέγραψα
 30 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου δρίσας ὑπέγραψα διὰ Τρύφωνος ἐπισκόπου Χίου
 31 Ἰβας ἐπίσκοπος Ἐδέσσης δρίσας ὑπέγραψα
 32 Ἀθράμιος ἐπίσκοπος Κιρκηνίου δρίσας ὑπέγραψα 15
 33 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως δρίσας ὑπέγραψα
 34 Ἀντίοχος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Σινώπης δρίσας ὑπέγραψα
 35 Ρουφίνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων δρίσας ὑπέγραψα
 36 Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰβώρων δρίσας ὑπέγραψα
 37 Καλλίνικος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας δρίσας ὑπέγραψα | διὰ Παύλου πρεσβυτέρου] 20
 38 Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανέων δρίσας ὑπέγραψα
 39 Μάρκος ἐπίσκοπος Ἀρεθούσης δρίσας ὑπέγραψα διὰ Τιμοθέου ἐπισκόπου Βαλανέων
 40 Πρόκλος ἐπίσκοπος Ἀδράων πόλεως δρίσας ὑπέγραψα
 41 Θεοδόσιος ἐπίσκοπος πόλεως Κανώθας δρίσας ὑπέγραψα
 42 Ὁρμίσδας ἐπίσκοπος Φιλίππουπόλεως δρίσας ὑπέγραψα 25
 43 Πατέρνιος χωρεπίσκοπος ὑπὲρ Ἰορδάνου ἐπισκόπου Ἀβίλης δρίσας ὑπέγραψα
 44 Μελίφθιογγος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Ιουλιούπολιν ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας δρίσας ὑπέγραψα
 45 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως δρίσας ὑπέγραψα
 46 Δαμιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Σιδῶνος δρίσας ὑπέγραψα 30
 47 Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Φλασιάδος δρίσας ὑπέγραψα
 48 Ἰνδιμος ἐπίσκοπος Είρηνουπόλεως δρίσας ὑπέγραψα
 49 Ιουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Ῥωσοῦ δρίσας ὑπέγραψα
 50 Ἀρέτας ἐπίσκοπος Ἐλούστης δρίσας ὑπέγραψα
 51 Βήρυλλος ἐπίσκοπος Ἀειλᾶ δρίσας ὑπέγραψα 35
 52 Ὁλύμπιος ἐπίσκοπος πόλεως Πανεάδος δρίσας ὑπέγραψα
 53 Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἐμίστης δρίσας ὑπέγραψα
 54 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Τριπόλεως δόμοίως

M, B [= abo], Φ

1. 2 om. B 5 μαριανὸς B et unius codex Φc 6 κονίου Bo 9 ἐπιφανίασ — δευτέρασ
 ἐπίσκοπος Ba ἐπιφανίασ MB διὰ χειρὸς Bo μελετίου Bb Φ μελιτίου MBa 12 καὶ
 om. Bo 13 χέου Bb 14 ἐδέσησ MBab 15 ἀθραμίοσ M 17. 18 post 25 coll. Bo
 17 Antiochus Φt et unius codex Φc ἀντιλίοχοσ MΦa et unius codex Φc ἀντιλόχιοσ Bab ἀντιόχιοσ Bo
 ἔλέω Bb 20 διὰ Παύλου πρεσβυτέρου transferenda sunt ad 19, cf. Φ 21 βαλαναίων MB 22 ἀρε-
 θουσίων Bo βαλαναίων MB 23 δράων Bo 26 post 28 coll. Bo πατέριος ἐπίσκοπος Bo
 27 ἐλέει θεοῦ om. Bo ἔλέω Bb ίλιούπολιν Bab ἡλιούπολιν Bo 30 πόλεως om. Bo
 31 Ιωσήφ Bo φλασιάδοισ M φλαβιάδοισ Bb 32 Ἰνδημος M 35 ἀιλᾶ Bb 36 πανεάδοισ
 πόλεωσι Bb Ἐμίσησ Bb 37 Ἐμίσησ] πανεάδοισ Bb 38 δόμοίως] δρίσασ ὑπέγραψα Bo

55 Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀράδου ὁρίσας ὑπέγραψα	L IIII [782]
56 Δανιὴλ ἐπίσκοπος Λαμψάκου ὁρίσας ὑπέγραψα	
57 Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος ὁρίσας ὑπέγραψα	M VII 433
58 Λουκιανὸς ἐπίσκοπος τῆς Ἰψηνῶν πόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα	
59 Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σελευκείας Πισιδίας ὁρίσας ὑπέγραψα	5
60 Στέφανος ἐπίσκοπος Ποιμανηνοῦ ὁρίσας ὑπέγραψα	
61 Πολύκαρπος ἐπίσκοπος πόλεως Γαβάλων ὁρίσας ὑπέγραψα	
62 Λεύκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ὁρίσας ὑπέγραψα	
63 Νατίρας ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Γάζαν ἐκκλησίας ὁρίσας ὑπέγραψα	
64 Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς Μοσσυνέων πόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα	10
65 Ἀλφείος ἐπίσκοπος πόλεως Μύνδου ὁρίσας ὑπέγραψα	
66 Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς Ἀκμονέων ὁρίσας ὑπέγραψα	
67 Διονύσιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀντιοχείας ὁρίσας ὑπέγραψα	
68 Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀλίνδων ὁρίσας ὑπέγραψα	
69 Διονύσιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἡρακλείας Λάτμου ὁρίσας ὑπέγραψα	15
70 Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Κνίδου ὁρίσας ὑπέγραψα	
71 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Σελευκοβήλου ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου ἐπισκόπου Μαριάμμης	
72 Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Μαριάμμης ὁρίσας ὑπέγραψα	
73 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἐπιφανείας ὁρίσας ὑπέγραψα	20
74 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Εύδοξιοπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα	
75 Αὔρηλιος ἐπίσκοπος ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἀφρικῆς ἐπέγνων καὶ ὑπέγραψα	
76 Πατρίκιος ἐπίσκοπος Ἀκρασσοῦ ὁρίσας ὑπέγραψα	
77 Βασσιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μοψουεστίας ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Σωφρονίου χωρεπισκόπου Ἀναζαρβοῦ	25
78 Ῥήνος ἐπίσκοπος Ἰωνοπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα	
79 Ζηνόδοτος ἐπίσκοπος τῆς Τελμησῶν πόλεως καὶ Μακρᾶς τῆς νήσου ὁρίσας ὑπέγραψα	
80 Θεόδωρος ἐλέωι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιφελλῶν πόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα	
81 Φίλιππος ἐλέωι θεοῦ ἐπίσκοπος πόλεως Βαλβουρέων ἐπαρχίας Λυκίας ὁρίσας ὑπέγραψα	30
82 Ἀνδρέας ἐπίσκοπος Λυκίας πόλεως Τλωέων ὁρίσας ὑπέγραψα	
83 Ῥωμανὸς ἐλέωι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Βουβωνέων πόλεως Λυκίας ἐπαρχίας ὁρίσας ὑπέγραψα	
84 Θωμᾶς ἐπίσκοπος πόλεως Εύαριας ὁρίσας ὑπέγραψα	
85 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος τῆς Πισινουντίων πόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Φωτεινοῦ L IIII 803 ἀρχιδιακόνου μου	36
86 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λέσβου Τενέδου Ποροσελήνης Αἰγιαλῶν ὁρίσας ὑπέγραψα M VII 436 διὰ Εὐελπίστου χωρεπισκόπου μου	

M, B [= abo], Φ

4 ὑπέγραψα οι. Bb	6 ποιμανινοῦ M ποιμανικοῦ Bb	7 πόλεως οι. Bo	8 λούκιος Bb
πόλεως οι. Bo	9 νατήρας Bb	10 μοσσυναίων M μοσυναίων Bab	
μωσηνῶν Bb	11 ἀλφίδος M <i>Adelphius</i> Φ	12 ἀκμοναίων MB	13 ἐπίσκοπος
οι. Bo	14 δ οι. Bo	15, 16 οι. Bo	17 ἐλάχιστος
ἐπίσκοπος Bo	17/18 μαριάμνησ MB ^o	15 <i>Laimi</i> Φα λάγμου MBab Φer	20 ἐπιφανίσις MB
22 ἡμερῶν Bb	19 οι. Bb	μαριάμνησ M, Ba corr., Bo	21 <i>chorepiscopum</i> Φαe
ἐπισκόπου MBΦ	27 τελμησῶν Ba τελμῆσ Bb τελμισῶν Bo	23 δ ἐπίσκοπος Bb	24 <i>chorepiscopum</i> Φαe
29 ἐλέει Bo	βαλβουραίων MBab βαρβουραίων Bo	28 ἐλέωι θεοῦ οι. Bo	25 ἐλέωι θεοῦ οι. Bo
τλωαίνων Bo	32 ἐλέει Bo βουβωναίων MB	31 ἀλέξανδρος Bb	26 τλωαίνων MBab
γραψα οι. Bo	φωτίου Bo	34 εὐαρείσας Bab	35 Θεόκτιστος — ὑπε-
	37 προσελήνησ B		

- 87 Τρύφων ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Χίον ὁγίας ἐκκλησίας ὄρισας ὑπέγραψα
 88 Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος Μαρωνείας ὄρισας ὑπέγραψα
 89 Σέρηνος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως ὄρισας ὑπέγραψα
 90 Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Λαγανίας ὄρισας ὑπέγραψα
 91 Εὔστόχιος ἐπίσκοπος Δοκιμίου ὄρισας ὑπέγραψα 5
 92 Βασίλειος ἐπίσκοπος πόλεως Νακωλείας ὄρισας ὑπέγραψα
 93 Πιόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Τρωάδος ὄρισας ὑπέγραψα
 94 Πέτρος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Δαρδάνου ὄρισας ὑπέγραψα
 95 Θεοσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἰλίου ὄρισας ὑπέγραψα
 96 Εύλαλιος ἐπίσκοπος Πιονίων ὄρισας ὑπέγραψα 10
 97 Εύτρόπιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀδάδων Πισιδίας ὄρισας ὑπέγραψα
 98 Ὁλύμπιος ἐπίσκοπος Σωζοπόλεως ὄρισας ὑπέγραψα
 99 Μουσιανὸς ἐπίσκοπος Λιμένων ὄρισας ὑπέγραψα
 100 Φίλιππος ἐπίσκοπος Λυσιάδος ὄρισας ὑπέγραψα
 101 Γέμελλος ἐπίσκοπος πόλεως Στρατονικείας ὄρισας ὑπέγραψα 15
 102 Κυρῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Πατάρων ὄρισας ὑπέγραψα
 103 Εύλαλιος ἐπίσκοπος πόλεως Σιβλίας ὄρισας ὑπέγραψα
 104 Μόδεστος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς ὄρισας ὑπέγραψα
 105 Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Μιδαείου ὄρισας ὑπέγραψα
 106 Θωμᾶς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως ὄρισας ὑπέγραψα
 107 Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρίστου ὄρισας ὑπέγραψα 20
 108 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τραπεζοπόλεως ὄρισας ὑπέγραψα
 108a Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς μοσυναίων τ.όλεως ὄρισας ὑπέγραψα
 109 Τυγχάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπολλωνιάδος ὄρισας ὑπέγραψα
 110 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου μητροπόλεως ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ Πέτρου ἐπισκόπου 25
     Βιβλου καὶ Ἡρακλείτου ἐπισκόπου Ἀρκης καὶ ὑπὲρ Φωσφόρου ἐπισκόπου Ὁρθω-
     σιάδος καὶ ὑπὲρ Πορφυρίου ἐπισκόπου Βοτρύων
 114 Παπίας ἐπίσκοπος πόλεως Ἐρίζων ὄρισας ὑπέγραψα
 115 Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀμαζόνος ὄρισας ὑπέγραψα
 L III 806 116 Θεοδώρητος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀλαβάνδων ὄρισας ὑπέγραψα 30
 M VII 437 117 Καλανδίων ἐπίσκοπος πόλεως Καρίας Ἀλικαρνασσοῦ ὄρισας ὑπέγραψα διὰ Ἰου-
     λιαινοῦ πρεσβυτέρου μου
 118 Νεοπτόλεμος ἐπίσκοπος Κόρνων ἐπαρχίας Λυκαονίας ὄρισας ὑπέγραψα
 119 Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Δέρβης ὄρισας ὑπέγραψα
 120 Πλούταρχος ἐπίσκοπος πόλεως Λύστρων ὄρισας ὑπέγραψα 35
 121 Εὐγένιος ἐπίσκοπος πόλεως Κάνων ὄρισας ὑπέγραψα
 122 Ῥοῦφος ἐπίσκοπος πόλεως Ὅδης ὄρισας ὑπέγραψα
 123 Ἀχόλιος ἐπίσκοπος Λαράνδων ὄρισας ὑπέγραψα
 124 Τύραννος ἐπίσκοπος Ούμανάδων ὄρισας ὑπέγραψα
 125 Θωμᾶς ἐπίσκοπος Πορφυρέων ὄρισας ὑπέγραψα 40

M, B [= αβοὶ, Φ

1 χίων B ^b	2 δρίσας ομ. Ba	3 σερίνος B	5 εὔστοχιος M	6 πόλεως οπι Η
8. ο ομ. Bo	9 Ilis Φ Ιουλίου MBab	13. 14 ομ. Bo	15 ἐπίσκοπος ομ. M	16 τατάρων Βο
17 σιβλείας B	18 μηδατού B ^b	19 μηδατού MB ^b μηδατού Ba	20 σεβαστῆς B ^b	22 τραπεζουπόλεως Η ^b
23 repetita ex 64	μωσυνῶν Bo	πόλεως ομ. Bo	20 ήρακλείου Bo	27 βοτύρων B ^b
30 θεοδώριτος Bab	δ ἐλάχιστος ομ. Bo	31 Καλανδίων —	32 μοῦ coll. Bo	37 Rūfīnus Φ
Calandīon Φ κανδίων ΗBab	κανωδίων B ^b	ἀλικαρνασσοῦ B	34 ομ. Φ	
39. 38 coll. Φ				

126	Εύανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Διοκλείας ὁρίσας ὑπέγραψα	
127	Ιωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Βαργυλίου ὁρίσας ὑπέγραψα	
128	Διονύσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀτταλείας τῶν Λυδῶν ὁρίσας ὑπέγραψα	
129	Ανδρέας ἐπίσκοπος πόλεως σαγάλων ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Διονυσίου ἐπισκόπου	
130	Σάβας ἐπίσκοπος πόλεως Πάλτου ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἀχολίου ἐπισκόπου πόλεως Λαράνδων	
131	Μεῖρος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Εὐλανδρα ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ	
132	Ἀβέρκιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Ἱεραπολιτῶν πόλεως Φρυγίας Σαλουταρίας ὁρίσας ὑπέγραψα	
133	Κυριακὸς ἐπίσκοπος τῆς Εύκαρπιέων ὁρίσας ὑπέγραψα	10
134	Ἀκύλας ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Αύρόκρων ὁρίσας ὑπέγραψα	
135	Εὐλόγιος ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας ὁρίσας ὑπέγραψα	
136	Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς ὁρίσας ὑπέγραψα	
137	Φίλιππος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀδάνων ὁρίσας ὑπέγραψα	
138	Θεόδωρος ἐπίσκοπος Αύγούστης ὁρίσας ὑπέγραψα	15
139	Κυριακὸς ἐπίσκοπος πόλεως Τροκνάδων ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ τοῦ πρεσβυτέρου μου Χρυσίππου	
140	Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος ὁρίσας ὑπέγραψα	
141	Εύδόξιος ἐπίσκοπος πόλεως Χώματος Λυκίας ὁρίσας ὑπέγραψα	
142	Στέφανος ἐπίσκοπος ἐλέωι θεοῦ Λιμύρων Λυκίας ὁρίσας ὑπέγραψα	20
143	Πατρίκιος ἐπίσκοπος Ἀδριανοῦ θηρῶν ὁρίσας ὑπέγραψα	
144	Ἐρμείας ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀβύδου ὁρίσας ὑπέγραψα	M VII 440
145	Δαυὶδ ἐπίσκοπος Ἀδριανῶν ὁρίσας ὑπέγραψα	L IIII 807
146	Ἡράκλειος ἐπίσκοπος Ἀζώτου ὁρίσας ὑπέγραψα	
147	Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀράξων ὁρίσας ὑπέγραψα	25
148	Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος Πέρρης ὁρίσας ὑπέγραψα	
149	Παυλίνος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας ὁρίσας ὑπέγραψα	
150	Τύραννος ἐπίσκοπος Γερμανικουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα	
151	Δανιὴλ ἐπίσκοπος Κάδων ὁρίσας ὑπέγραψα	
152	Ἀττικὸς ἐλέωι θεοῦ ἐπίσκοπος πόλεως Ζήλων ὁρίσας ὑπέγραψα	30
153	Νωὴς ἐπίσκοπος Κηφᾶς ὁρίσας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ	
154	Βαλεριανὸς ἐπίσκοπος Λαοδικείας τῆς Φοινίκης ὁρίσας ὑπέγραψα	
155	Κῦρος ἐπίσκοπος πόλεως Σινιάνδου ὁρίσας ὑπέγραψα	
156	Βασσωνᾶς ἐπίσκοπος Νέας πόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα	
157	Εὐπείθιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Στρατονικέων Καρίας ὁρίσας ὑπέγραψα	35
158	Ἐορτίκιος ἐπίσκοπος Μητροπόλεως Πισιδῶν ὁρίσας ὑπέγραψα	
159	Θεοδώρητος ἐπίσκοπος Κύρου ὁρίσας ὑπέγραψα	
160	Ιωάννης ἐπίσκοπος Γερμανικείας ὁρίσας ὑπέγραψα	
161	Τιμόθεος ἐπίσκοπος πόλεως Δολίχης ὁρίσας ὑπέγραψα	
162	Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Παρίου ὁρίσας ὑπέγραψα	40

M, B [= abo], Φ

2 πόλεως ομ. Β^ο 4 postulatur Σατάλων 5 σάββασ Bab 7 μίρος Β εύλανδραν Bb
 εύλανδρον Β^ο 10 τῆσ κατὰ Β^ο εὐκαρπιαίων MB post 14 habet *Hypatius episcopus*
Zephyrii Φ post 18 habet *Iohannes episcopus Carrorum* Φ 19 λουκίασ Bab 20 ἐλέι Β^ο
 μύρων Β^ο 22 δ ομ. Β^ο 25 *Araxorum* Φ ἀραζῶν MB 28 γερμανικοπόλεωσ Β^ο 29 post
 26 coll. Φ ante 30 repetunt 86 Φ ἐλέωι θεοῦ ομ. Β^ο πόλεως ομ. Β 31 νόης Β
 δρίσας ομ. Β 32 βαλλεριανὸς Bab *Valerius* Φ τῆς οιη. Β^ο 34 βασανάτ^ο Β^ο 35 δ ομ. Β
 καρείασ Bb 37 post 38 coll. Bb θεοδώριτος Β 40 παρείου MBb

- 163 Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας ὁρίσας ὑπέγραψα
 164 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεροίας ὑπέγραψα διὰ Γεροντίου ἐπισκόπου **Σελευκείας**
 165 Πέτρος ἐπίσκοπος Γαβουλᾶ ὁρίσας ὑπέγραψα
 166 Εύόλκιος ἐπίσκοπος Ζεύγματος ὁρίσας ὑπέγραψα
 166a Λεόντιος ἐπίσκοπος πόλεως ἀραζῶν ὁρίσας ὑπέγραψα 5
 167 Φοντηιανὸς ἐπίσκοπος Σαγαλασσοῦ ὁρίσας ὑπέγραψα
 168 Ῥουστίκιος ἐπίσκοπος Ἀφρος ὁρίσας ὑπέγραψα
 169 Ἀνιανὸς ἐπίσκοπος Καπετωλιάδος ὁρίσας ὑπέγραψα
 170 Ζέβεννος ἐπίσκοπος πόλεως Πέλλης ὁρίσας ὑπέγραψα
 171 Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς ἐν Τιθεριάδι ἀγίας ἐκκλησίας ὁρίσας ὑπέγραψα 10
 172 Μενεκράτης ἐπίσκοπος πόλεως Κιρασσῶν ὁρίσας ὑπέγραψα
 173 Παγκράτιος ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας ἐκκλησίας Λιβιάδος ὁρίσας ὑπέγραψα
 174 Κοσσίνιος ἐπίσκοπος Ἱεροκαισαρείας ὁρίσας ὑπέγραψα
M VII 441 175 Ἀλκιμίδης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Σιλάνδου ὁρίσας ὑπέγραψα
L IIII 810 176 Ἀμάχιος ἐπίσκοπος πόλεως Σεττῶν ὁρίσας ὑπέγραψα 15
 177 Αἰθέριος ἐπίσκοπος χάριτι θεοῦ Πομπηιουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἐπιφανίου
     ἐλέωι θεοῦ πρεσβυτέρου
 178 Θεμίστιος ἐπίσκοπος Ἀμάστριδος ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Φιλοτίμου πρεσβυτέρου
 179 Παῦλος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Τριπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα
 180 Μουσώνιος ἐπίσκοπος Ζωόρων ὁρίσας ὑπέγραψα 20
 181 Μανασσῆς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ὁρίσας ὑπέγραψα
     χειρὶ ἔμῆι
 182 Φρόντων ἐπίσκοπος τῆς Φασηλιτῶν ὁρίσας ὑπέγραψα
 183 Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου τῆς μητροπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν
     ἀπόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ Τιμοθέου Γέρμης, Ἀλεξάνδρου 25
     "Οκης, Φιλοστοργίου Σκεψίου, Γεμέλλου Μιλητουπόλεως, Εύτυχιανοῦ Βάρεως,
     Ἀκακίου Προκοννήσου τῶι ὅρωι
 184 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων θεοφιλεστάτων
     ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ Ούρανίου Μάρα Δαυΐδ Κοσμᾶ Μαριανοῦ τῶι ὅρωι
 185 Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπ' 30
     ἐμὲ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Συμμαχίου Ἡρακλείου Φιλίππου Φιλαδέλφου Φιλητοῦ
     Τατιανοῦ Ἀντιόχου Ζωσίμου Ἐπιφανίου Ἀραβίου Γαίου Εὐαγόρα τῶι ὅρωι

- 10**   Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τοποτηρητὴς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπεν·
 Πρώην ἡ ὑμετέρα ἐνδοξότης ἔδοκίμασεν ὅσα ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐπισκόπων ἐπράχθη,
 ἵνα μή τις κατὰ ἀνάγκην ὑπογράψαι τοῖς μνημονεύθεσι κανόσι βιασθῆι; 35
11   Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ούδεις ἡναγκάσθη.
12   Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ τοποτηρητὴς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου

10. 12. 14. 16 legatorum Romanorum interlocutiones canonemque a Pascasino lectum quales Latine proferabantur, in *Φ extare, uersiones uero Graecas interpolatas esse exposui in Sitzungsber. d. Berl. Akad.*, d. Wiss. 1930, 619 sq.

M, B [ab], Φ

2 om. Φ	βερροίας Β	3 Gabbulae Φερ ταβουλᾶ ΜΒ	5 ex 147 repetita
6 Φροντηιανὸς Βαβ Φρ Φροντινιανὸς Βο	ἄγαλασσοῦ Βο	7 Restitutianus [recte] et Rusticus	
Φας Rusticius Φερ ἀφροῦ Βο	9 ζέβεννος Β	11 Cerassorum Φας κιρασσῶν ΛΙΒαοΦρ κρασσῶν Βο	
12 τῆς ομ. Μ	14 ἀλκιμήδης Ββ	15 σετῶν Ββ σεπτῶν Βο	
17 ἐλέει Βο	19 ὁ ἐλάχιστος οι. Β	20 ομ. Β	26 στεψίου Μ κεψίου Βθο
			27 προι-
			κοννήσου Ββ προικονήσου Βαο
			29 βαρινιανοῦ Μ Marino Φ
			31 ἥρακλείου ουμμαχίου Βι
	35 ὑπογράψαι] ὑπὲρ Βο		

είπεν· Φαίνεται προσεσωρεῦσθαι τοῖς ὅροις τῶν τīη καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα ρ̄n τὰ νῦν μημονεύθέντα, μὴ ἐμφερόμενα δὲ ἐν τοῖς συνοδικοῖς κανόσιν ταῦτα φάσκουσιν ὥρισθαι. εἰ τοίνυν τοῖς χρόνοις τούτοις τῷ βενιφικίῳ ἔχρήσαντο, τί νῦν γητοῦσιν ὡι μὴ [κανονικῶς] κατὰ κανόνας ἔχρήσαντο;

13   'Αέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίας εἶπεν· Εἰ περὶ τούτου ^{M VII 444} τοῦ κεφαλαίου ἐντολὰς εἰλήφασίν τινας, προενέγκωσιν.

14   Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· 'Ο μακαριώτατος καὶ ἀποστολικὸς ἐπίσκοπος μετὰ πολλὰ καὶ τοῦτο ἡμῖν ἐνετείλατο καὶ ἀπὸ τοῦ χάρτου ἀνέγνω ἡμῖν τὸν ὅρον τῶν ἀγίων πατέρων μηδεμιᾶι προπετείαι ἐλαττοῦσθαι ἢ μειοῦσθαι· φυλαττέσθω τοιγαροῦν τοῦ ἡμετέρου προσώπου ἢ ἀξία πᾶσιν τρόποις ἐν ὑμῖν κἄν τινες τυχὸν ¹⁶ πεποιθότες δυνάμει τῶν ἴδιων πόλεων παρασαλεῦσαι ἐπεχείρησαν, τούτους ἐκβάλλεσθαι κατὰ τὸ τῶι δικαίῳ πρέπον.

15   Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· 'Ἐκάτερον μέρος τοὺς κανόνας προβαλλέτω.

'Ρω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω

Πασκασίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ τοποτηρητῆς ἀνέγνω

¹⁵

16   Τῶν τīη ἀγίων πατέρων κανὼν ζ. 'Η ἐκκλησία 'Ρώμης πάντοτε ἔσχεν τὰ πρωτεῖα· L III 811 ἔχει τοιγαροῦν καὶ ἡ Αἴγυπτος, ὥστε τὸν ἐπίσκοπον 'Αλεξανδρείας πάντων ἔχειν ἔξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῶι 'Ρώμης ἐπισκόπῳ τοῦτο σύνηθές ἔστιν. Ὁμοίως καὶ κατὰ τὴν 'Αντιόχειαν [εἰ τις δὲ παρὰ ταύτην τῶν μητροπολιτῶν τὴν γνώμην ἐπισκοπῶν κατασταθῇ ἐπειδὴ τοῦτο ὥρισεν ἡ ἀγία σύνοδος], καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τὰ πρωτεῖα σωιζέσθω ²⁰ ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τοῦτο δὲ πρόδηλον ὡς εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένοιτο ἐπίσκοπος, τὸν τοιοῦτον ἡ σύνοδος ἡ μεγάλη ὥρισεν μὴ δεῖν είναι ἐπίσκοπον. ἐάν μέντοι ἡ ἐκείνων πάντων γνώμη εὔλογος εἴη καὶ κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικόν, δύο δὲ ἡ τρεῖς δι' οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσιν, κρατείτω ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος. ἐπειδὴ δὲ ἡ συνήθεια κεκράτηκεν καὶ παράδοσις ἀρχαία ἔστιν ὥστε καὶ τὸν ἐν Αἰλίαι ἐπίσκοπον ²⁵ τιμᾶσθαι, ἔχετω τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς τῇ μητροπόλει σωιζομένου τοῦ οἰκείου ἀξιώματος.

Κωνσταντίνος σηκρητάριος ἀπὸ βιβλίου ἐπιδιθέντος παρὰ 'Αετίου ἀρχιδιακόνου ἀνέγνω

17   Τῶν τīη ἀγίων πατέρων κανὼν ζ. Τὰ ἀρχαῖα ἔθη κρατείτω τὰ ἐν Αἴγυπτῳ ὥστε ³⁰ τὸν 'Αλεξανδρείας ἐπίσκοπον πάντων ἔχειν ἔξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῶι ἐν 'Ρώμῃ ἐπισκόπῳ τοῦτο σύνηθές ἔστιν. Ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν 'Αντιόχειαν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τὰ πρεσβεῖα σωιζεσθαι ταῖς ἐκκλησίαις. καθόλου δὲ πρόδηλον ἐκεῖνο ὅτι εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένοιτο ἐπίσκοπος, τοῦτον ἡ σύνοδος ἡ μεγάλη ὥρισεν μὴ δεῖν είναι ἐπίσκοπον. ἐάν μέντοι τῇ κοινῇ πάντων ψῆφοι εὐλόγωι οὖστι καὶ ³⁵ κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικὸν δύο ἡ τρεῖς δι' οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσιν, κρατείτω M VII 445 τὸν πλειόνων ψῆφος.

M, B [= abc], Φ

1 προσεσωρεῦσθαι B	3 βενεφικί B ^o	νῦν BΦ τοίνυν M	3/4 κατὰ κανόνας B κανονι-	
κῶς κατὰ κανόνας M om. Φ	5 ἀρχιδιάκων B ^o	6 προενέγκωσιν Φ προσενέγκωσιν MB	8 μετὰ	
τὰ τὰ B ^o	άνέγνω ἡμῖν] ἀνέγνωμεν B ^b	10 τινες om. B ^o	12 τὸ τῶ B ^a τῶ B ^o τὸ M	14 ρω-
μαῖον B ^o	16 κανόνα ἔκτον B ^o	18 τῆς ρώμης B ^o	19/20 εἰ — σύνοδος om. Φ, cf. I. c.	
p. 626	20 σώζεσθαι B ^o	22 γένηται B ^b	24 ἀντιλέγουσιν M	25 ἡ
om. B ^o	28—37 om. Φ cf. I. c. p. 627 sq.	30. 31 post Alygyp̄t̄i in textu canonis genuino	om. B ^o	
I. c. p. 633 sq.	34 γνώμη B ^b	35 καὶ om. B ^o	36 δὲ ἡ B ^o	ἐάν ἀντιλέγωσι H ^o
37 ἡ		36 δὲ ἡ B ^o		

18

'Ο αύτὸς σηκρητάριος ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου

Συνοδικὸν τῆς β̄ συνόδου. Τάδε ὥρισαν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριτι θεοῦ συνελθόντες ρν ἐπίσκοποι ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν κατὰ κλῆσιν τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως Θεοδοσίου ἐπὶ Νεκταρίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως

Μὴ ἀθετεῖσθαι τὴν πίστιν μηδὲ τοὺς κανόνας τῶν πατέρων τῶν τιῇ τῶν ἐν Νικαίᾳ 5 τῆς Βιθυνίας συνελθόντων, ἀλλὰ μένειν ἐκείνην κυρίαν καὶ ἀναθεματισθῆναι πᾶσαν αἵρεσιν καὶ ἴδιῶς τὴν τῶν Εὔνομιαν εἴτ' οὖν Ἀνομοίων καὶ τὴν τῶν Ἀρειανῶν εἴτ' οὖν Εύδοξιαν καὶ τὴν Ἡμιαρειανῶν ἡ γοῦν πνευματομάχων καὶ τὴν τῶν Σαβελλιανῶν καὶ τὴν τῶν Μαρκιανιστῶν καὶ τὴν τῶν Φωτεινιανῶν καὶ τὴν τῶν Ἀπολιναριαστῶν. τοὺς δὲ ὑπέρ διοίκησιν ἐπισκόπους ταῖς ὑπερορίοις ἐκκλησίαις μὴ ἐπιβαίνειν μηδὲ συγχέειν 10 τὰς ἐκκλησίας, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας τὸν μὲν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον τὰ ἐν Αἰγύπτῳ μόνον οἰκονομεῖν, τοὺς δὲ τῆς Ἀνατολῆς ἐπισκόπους τὴν Ἀνατολὴν μόνην διοικεῖν φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς κανόσι τοῖς κατὰ Νικαίαν πρεσβείων τῇ 'Αντιοχέων ἐκκλησίαι καὶ τοὺς τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως ἐπισκόπους τὰ κατὰ τὴν Ἀσιανὴν διοίκησιν μόνον οἰκονομεῖν καὶ τοὺς τῆς Ποντικῆς τὰ τῆς Ποντικῆς μόνον καὶ τοὺς τῆς Θράικης 15 L III 814 τὰ τῆς Θράικης μόνον. ἀκλήτους δὲ ἐπισκόπους ὑπέρ διοίκησιν μὴ ἐπιβαίνειν ἐπὶ χειροτονίαι ἡ τισιν ἄλλαις οἰκονομίαις ἐκκλησιαστικαῖς. φυλαττομένου δὲ τοῦ προγεγραμμένου περὶ τῶν διοικήσεων κανόνος εῦδηλον ὡς τὰ καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν ἡ τῆς ἐπαρχίας σύνοδος διοικήσει κατὰ τὰ ἐν Νικαίᾳ ὥρισμένα. τὰς δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἔθνεσι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας οἰκονομεῖσθαι χρὴ κατὰ τὴν κρατήσασαν συνήθειαν ἐπὶ 20 τῶν πατέρων. τὸν μέντοι Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον ἔχειν τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς μετὰ τὸν Ῥώμης ἐπίσκοπον διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νέαν Ῥώμην.

19 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἰπον· Οἱ ὑπογράψαντες τῷι ἀναγνωσθέντι τόμῳ 25 ἐκ τῶν τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως καὶ Ποντικῆς ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι λεγέτωσαν εἰ γε οἰκεῖαι γνώμηι ἡ ἀνάγκης τινὸς αὐτοῖς ἐπενεχθείσης ὑπέγραψαν.

20 Καὶ παρελθόντων αὐτῶν ἐν τῷι μέσωι Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου M VII 448 εἰπεν· Ἀπὸ γνώμης ὑπέγραψα ὡς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

21 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Σάρδεων εἰπεν· Ούδεμία μοι ἀνάγκη ἐπήχθη, ἀλλ' ἐκουσίως ὑπέγραψα.

22 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων εἰπεν· Οὐκ ἡναγκάσθην, ἐγὼ ἡδέως ἔχω ὑπὸ τὸν 30 θρόνον Κωνσταντινουπόλεως εἶναι, ἐπειδὴ καὶ αὐτός με ἐτίμησεν καὶ αὐτός με ἔχειροτόνησεν. ἐμοὶ δίκαιον φαίνεται καὶ ἀπὸ γνώμης ὑπέγραψα.

23 Καλόγηρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως εἰπεν· Κατὰ γνώμην τῶν ἀγιωτάτων πατέρων τῶν ρν ἴδιαι γνώμηι ὑπέγραψα μὴ ἀναγκασθείσ.

24 Σέλευκος ἐπίσκοπος Ἀμασείας εἰπεν· Πρὸ ἐμοῦ τρεῖς ἐπίσκοποι ἔχειροτονήθησαν 35

M, B [= abc], Φ

2 τῆς β̄ [δευτέρας Βαο] συνόδου MB *primi concilii sub Nectario episcopo Constantinopolis episcoporum centum quinquaginta* Φ 5 ἀθετεῖν Βο τῶν τιῇ ἀγίων πατέρων Βο 6 μένειν] μὲν ἐν Βη

7 τῇ² ομ. Βο 7/8 εἴτ' οὖν² — 'Ἡμιαρειανῶν ομ. Β 9 μαρκιανιστῶν MBοΦα μαρκιωνιστῶν Ba^b

Marcianitarum Φ^c ἀπολιναριανῶν MB^b 10 τὴν διοίκησιν Β 10/11 συγχαιρεῖν ταῖς ἐκκλησίαις MB^a, corr. Ba συγχέειν ταῖς ἐκκλησίαις Βο 14 διοικήσεως ομ. Βο 15 μόνην Ba^a

διοικεῖν Βο μόνον τὰ τῆς ποντικῆς Βο 17 ἄλλαις ομ. Βο 17/18 γεγραμμένου Β^b

18 οἰκήσεων M 22 τῆς Ῥώμης Ba 25 ὑπενεχθείσης Β^b 26 αὐτῶν MB *Ponticis et Asianis*

episcopis qui subscripterunt Φ 27 τοῦ ομ. Βο 28 ἐπινέχθη Βο 30 μύρωι M 31 ἐπεὶ Βο

ἐτίμησε — με ομ. Βο 33 καλόγηρως Ba καλόγερος Ba

- ὑπὸ τοῦ θρόνου τούτου καὶ εὐρών ταύτην τὴν ἀκολουθίαν ἡκολούθησα αὐτῇ καὶ νῦν ἐκουσίως ἐποίησα βουλόμενος εἶναι ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦτον.
- 25   Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος εἶπεν· Ἐπιστάμενος δὲ καὶ ἐκ τῶν κανόνων καὶ ἐκ τῆς προλαβούσης συνηθείας ἔχει τὰ δίκαια ταῦτα δὲ Κωνσταντινουπόλεως θρόνος, μεθ' ἥδονῆς ὑπέγραψα. 5
- 26   Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν εἶπεν· Πρὸ ἐμοῦ τρεῖς ἔχειροτονήθησαν ὑπὸ τοῦ τῆς βασιλευούσης πόλεως κάγῳ μετ' αὐτοὺς δύμοις, καὶ διὰ τοῦτο συνεθέμην δὲ συνήθειαν ἔχον καὶ ἐκουσίως ὑπέγραψα.
- 27   Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας εἶπεν· Ἡ δόξα τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως δόξα ἡμῶν ἔστιν· τῆς γάρ ἐντεῦθεν τιμῆς καὶ ἡμεῖς μετέχομεν, ἐπειδὴ καὶ τὰς ¹⁰ μερίμνας ἡμῶν ἀναδέχεται. καὶ ὅγαπῶμεν τὸν καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν μητροπολίτην ὑπὸ τοῦ θρόνου τούτου χειροτονεῖσθαι, ὅθεν καὶ ἐκὼν ὑπέγραψα.
- 28   Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· Ὡς καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ χειροτονηθέντων ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀγιωτάτου θρόνου καὶ ἐμοῦ δὲ αὐτοῦ, ἐκουσίως ὑπέγραψα, ἐπειδὴ καὶ οἱ κανόνες τὰ πρεσβεῖα παρέχουσι τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἀγιωτάτῳ ¹⁵ θρόνῳ.
- 29   Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Καὶ οἰκείαι γνώμηι τὴν ὑπογραφὴν πεποίημαι καὶ ἐν πᾶσι τὸν ὁσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς βασιλευούσης νέας Ῥώμης διὰ τιμῆς καὶ θεραπείας ἄτε πατέρα ἔξαίρετον ὅντα ἔχειν ἡμᾶς προσῆκον ἔστιν. τοσοῦτον L IIII 815 δὲ μόνον ἀξιῶς ὥστε εἴ τινα ἢ κατὰ ἀγνοιαν τῆς αὐτῶν ὁσιότητος ἢ κατὰ συναρπαγὴν ²⁰ εὐρίσκεται πραττόμενα, ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ δόξης καὶ τῆς εἰρήνης τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμήσεως ταῦτα δὲ ἐπὶ πατρὸς M VII 449 ἔξετασθῆναι τε καὶ φυλαχθῆναι.
- 30   Κριτωνιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος εἶπεν· Ἀπὸ οἰκείας γνώμης τὴν ὑπογραφὴν πεποίημαι ἀκολουθῶν τῷ σκοπῷ τῶν ἀγίων πατέρων καὶ χρεωστῶν τῷ ²⁵ θρόνῳ τούτῳ ἐφ' οἷς κάγῳ ἔχειροτονήθην καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ καὶ πάστης προστασίας ἡ ἐκκλησία ἡμῶν τετύχηκεν.
- 31   Εύσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ἐκὼν ὑπέγραψα, ἐπειδὴ καὶ τὸν κανόνα τοῦτον τῷ ἀγιωτάτῳ πάπαι ἐν Ῥώμῃ ἐγὼ ἀνέγνων παρόντων τῶν κληρικῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπεδέξατο αὐτόν. 30
- 32   Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Σινώπης εἶπεν· Ἐκὼν ὑπέγραψα ἀκολουθήσας τῷ μητροπολίτῃ μου καὶ τῷ κανόνι τῶν Ῥων.
- 33   Οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἐκόντες ὑπεγράψαμεν.
- 34   Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· Ἀναγνωσθεισῶν τῶν ὑπογραφῶν καὶ τῆς ἐκάστου τῶν ὑπογραψάντων καταθέσεως φανερᾶς γενομένης δὲ οὐδεμιᾷ ἀνάγκη, ³⁵ ἀλλὰ γνώμηι οἰκείαι ὑπέγραψαν, οἱ μὴ ὑπογράψαντες δοιάτατοι ἐπίσκοποι τί διδάσκουσιν;
- 35   Εύσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Ἐγὼ ἐμὸν λόγον ἔχω εἰπεῖν οὐδὲν πρόκριμα φέροντα τῇ κοινότητι. ὅτι παντελῶς ἀπέχω τοῦ ἐπιθυμεῖν χειροτονεῖν, ἐκ πραγμάτων ἐδήλωσα. ὁ γάρ ἀρτίως καταθέμενος δοιάτατος ἐπίσκοπος Πέτρος ⁴⁰ Γαγγρῶν ἔστιν ἐπίσκοπος καὶ τὸν πρὸ τούτου ἐγὼ ἔχω ἐχειροτόνησα. ἀπασα γάρ ἡ

M, B [= abo], Φ

1 ἡκολούθησαν B^o 1/2 καὶ νῦν — τοῦτον om. B^o 2 in fine add. quia et [quae Φα] prouidetur mihi Φ 8 ἔχον scripsi cf. quae consuetudo habuit Φ ἔχων MBab ἔχω B^o 13 μαριανὸς B singulus codex Φα et Φc 14 δὲ M δι' B 15 καὶ om. B^o ἀγιωτάτῳ om. B^o 20 αὐτῶν MBΦας εἵνε Φ^r κατὰ¹ om. B^b 21 ἐαυτοῦ B^o 22 τὸν om. B^b 25 ἀγιωτάτων B^b 26 οἷς M ὡς B 28 καὶ ἐπειδὴ B^o 31 συνώπης B^b 33 ἐπίσκοποι om. B^b ἐκὼν τινὲς B^b 36 οἱ el B^b 38 ἐπίσκοπος om. B^b 40 τὸν — καταθέμενον δοιάτατον ἐπίσκοπον B^b 40/41 Πέτρος — ἐπίσκοπος om. B

πόλις ἥλθεν πρὸς ἐμὲ εἰς τὴν Ἀγκύραν καὶ ἐκόμισαν τὰ ψηφίσματα. ἀπεκρινάμην αὐτοῖς λέγων· ἔγὼ οὐκ εἰμὶ τῶν ἐπιθυμούντων χειροτονεῖν. ἀνεμίνησκόν με τῶν πρότερον χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ Ἀγκυρανοῦ ἐπισκόπου, ἐνὸς δευτέρου τρίτου. ἔγὼ εἶπον· ὅσα μοι ἐὰν λέγητε, ἔγὼ ἐμαυτὸν δίκηι οὐκ ἐμβάλλω. μετὰ ταῦτα ἔρχονται, παρακαλοῦσι τὸν μακάριον Πρόκλον

- 36 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν Φίλιππος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἐκκλησίας εἶπεν· Ἡ θεοσέβειά σου ἔγραψεν περὶ Καλλινίκου, μετὰ δὲ τὴν θεοσέβειάν σου Πέτρον ἔχειροτόνησεν ὁ μακάριος Πρόκλος.
- 37 Εὔσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Ἐπιστέλλει ὁ μακάριος Πρόκλος πρὸς ἐμέ· ἔχειροτόνησα αὐτόν. ταῦτα πάντα οὐκ ἐστι δικαιολογία, ἀλλὰ ἀπόδειξις τῆς ἐμῆς ¹⁰ προαιρέσεως, ἵνα μετὰ ταῦτα ἐπαγάγω τί αἰτῶ ἢ πρὸς τί ἀντιλέγω. ἀπῆλθον εἰς τὴν Γάγγραν, ἐνεθρόνισα τὸν ἐπίσκοπον. οὕτω συνέβη· ἀπέθανεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. πάλιν πάντες οἱ τῆς πόλεως προσελθόντες μοι παρεκάλουν ὡστε ποιῆσαι ¹⁵ M VII 45² ἄλλον ἐπίσκοπον. ἔλεγον· τὰ αὐτὰ ὑμῖν ἀποκρίνομαι καὶ νῦν· ἔγὼ οὐκ ἐπιθυμῶ χειροτονεῖν. θεασάμενοι τὴν ἐμὴν προαιρεσίν περὶ τοῦτο ἥλθον ἐπὶ Κωνσταντινού- ¹⁵ πολιν καὶ ἤγαγον τὸν κύριν Πέτρον τὸν νῦν καταθέμενον. ταῦτα μὲν οὖν ἐστω μαρτυρία τῆς ἐμῆς προαιρέσεως καὶ ὅτι τοῦ χειροτονεῖν οὐκ ἐπιθυμῶ. παρακαλῶ δὲ τὰς πόλεις διὰ χειροτονίαν μὴ λύεσθαι. ἐὰν μὴ γάρ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐταῖς οἱ ψηφιζόμενοι παρὰ τῆς πόλεως χειροτονῶνται παρὰ τῆς συνόδου τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν I. IIII 818 δοκιμαζόμενοι, λύονται αἱ οὐσίαι. καὶ ἀπὸ πείρας εἰμί, ἐπειδὴ τοῦ πρὸ ἐμοῦ ²⁰ πολλὴν ὀλκὴν ἀπέδωκα.
- 38 Φίλιππος πρεσβύτερος εἶπεν· Ἀπὸ τοῦ κανόνος ταῦτα ἀνήιρηται. ταῦτα νόμοις καὶ κανόσιν ἀνήιρηται. καθαρεύει τὰ θυσιαστήρια.
- 39 Εὔσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν. Διὰ τὸν θεὸν λάμπει ἡ ὑπόληψις τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, ἀλλ' οὐδεὶς ἐστιν ἀθάνατος.
- 40 Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Παρὰ τίνος ἔχειροτονήθησαν αὐτός;
- 41 Εὔσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Τῷ κακῷ μου εύρεθην ἐνταῦθα καὶ ἔχειροτονήθην παρὰ τοῦ μακαρίου Πρόκλου.
- 42 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας εἶπεν· Ἀπερχόμεθα πρὸς τὸν κύριν τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀνατόλιον καὶ τυποῦμεν αὐτό.
- 43 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐκ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐκ τῆς ἑκάστου καταθέσεως συνορῶμεν πρὸ πάντων μὲν τὰ πρωτεῖα καὶ τὴν ἔξαρετον τιμὴν κατὰ τοὺς κανόνας τῷ τῆς πρεσβύτιδος Ρώμης θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ φυλάττεσθαι, χρῆναι δὲ τὸν δσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης τῶν αὐτῶν πρεσβείων τῆς τιμῆς ἀπολαύειν καὶ αὐτὸν ἐξ αὐθεντίας ἔξουσίαν ἔχειν τοῦ χειροτονεῖν τοὺς μητροπολίτας ἐν τε τῇ Ἀσιανῇ καὶ Ποντικῇ καὶ Θραϊκῇ ταῖς διοικήσεσι κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὡστε ψηφίζεσθαι μὲν παρὰ τῶν ἑκάστης μητροπόλεως κληρικῶν καὶ κτητόρων καὶ λαμπροτάτων ἀνδρῶν, ἔτι μὴν καὶ παρὰ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων πάντων ἢ τῶν πλειόνων καὶ ἐπιλέγεσθαι ὄνπερ ἀν οἱ προειρημένοι ἄξιον είναι τῆς κατὰ τὴν μητρόπολιν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον δοκιμάσσοιεν, ἀνα-

M. B [— abo]. Φ

1 ἐκόμισαν τὰ] ἐκομίσαντο B^a 3 ἀγκυριανοῦ BΦ^a 4 ἐμοὶ B^a λέγετε B^b ο τῆσ κωνσταντινουπόλεωσ B^b 9 ἐπίσκοπος οι. B^a Πρόκλος οι. B^b 10 ἀπόδειξον M 11 τί ἀντιλέγω ΛΦ τίνας τί] ιοι. B^a] λέγω B^b 14 ἔλεγον οι. B^a 15 ἐπὶ τούτω B^b 16 κύριον M 17 οὐκ οι. B^b 18 μὴ ΛΦ μὲν B^a 21 ἀπέδωκασι B^b 24 ἐπίσκοπος οι. B^a 26—28 παρὰ — εἶπεν οι. B^a 30 ἀπέρχομαι B^b κύριον M τὸν οι. B^b 30,31 ἐπίσκοπον B^b 31 αὐτῷ B^b αὐτὸν M 33 καὶ] κατὰ B^a κατὰ] καὶ B^b 34 ἐπίσκοπῷ B^b 41 δοκιμάσσουσιν B^b

φέρεσθαι δὲ παρὰ πάντων τῶν ἐπιλεξαμένων τῷ οἰκιατάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῷ ἐν αὐτῷ εἴναι εἴτε βούλεται τὸν ἐπιλεχθέντα ἐνταῦθα παραγενόμενον χειροτονηθῆναι εἴτε κατ' ἐπιτροπὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῇ ψήφῳ τῆς ἐπισκοπῆς τυχεῖν. τοὺς μέντοι κατὰ πόλιν οἰκιατάτους ἐπισκόπους ^{M VII 453}

χειροτονεῖσθαι παρὰ πάντων ἡ τῶν πλειόνων τῆς ἐπαρχίας εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τὸ κύρος ἔχοντος τοῦ μητροπολίτου κατὰ τὸν κείμενον τῶν πατέρων κανόνα καὶ μηδὲν ἐπικοινωνοῦντος ταῖς ἐκείνων χειροτονίαις τοῦ οἰκιατάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως. ταῦτα παρ' ἡμῶν ἐσκοπήθη, τὰ δὲ παριστάμενα αὐτῇ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος διδάξαι καταξιωσάτω.

44 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἴπον· Αὕτη δικαία ψῆφος. ταῦτα πάντες λέγο- ¹⁰ μεν. ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκει. αὕτη δικαία κρίσις. τὰ τυπωθέντα κρατείτω. αὕτη δικαία ψῆφος. πάντα δεόντως ἐτυπώθη. δεόμεθα, ἀπολύσατε ἡμᾶς. τὴν σωτηρίαν τῶν βασιλέων, ἀπολύσατε ἡμᾶς. πάντες τῇ ἀποφάσει ἐμμένομεν. πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.

45 Λουκίνσιος ἐπίσκοπος εἶπεν· ‘Ο ἀποστολικὸς θρόνος ἡμῶν παρόντων προσέταξε ¹⁵ πάντα πράττεσθαι καὶ διὰ τοῦτο, εἴ τι δήποτε πρὸ τοῦ δικαστηρίου παρὰ κανόνας τῇ χθὲς ἡμέραι ἐπράχθη ἀπόντων ἡμῶν, τὴν ὑμετέραν ὑπεροχὴν αἵτοιμεν ὥστε κελεῦσαι περιαιρεθῆναι, ἵνα μὴ φιλονεικία τις ἐξ ἡμῶν ἔγκειται τούτοις τοῖς ὑπομνήμασιν, ἀλλὰ γινώσκειν ἡμᾶς σαφῶς τί τῷ ἀποστολικῷ καὶ πάστης ἐκκλησίας προύχοντι ἐπισκόπῳ ἀνενεγκεῖν, ἵνα αὐτὸς ἡ περὶ τῆς οἰκείας τοῦ θρόνου ὑβρεως ἡ περὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν ²⁰ κανόνων δυνηθῇ ἀποφήνασθαι.

46 Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἴπον· “Οσα διελαλήσαμεν, πάντα ἡ σύνοδος ἐκύρωσεν. ²⁵ Ρω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

Πρᾶξις περὶ Καρώσου καὶ Δωροθέου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς

L III 535

181 ‘Υπατείας τοῦ εὔσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν Μαρκιανοῦ αὐτοῦ τὸ πρῶτον πρὸ δεκατριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων ^{M VII 80} ^{d. 20. m. Oct. a. 451} συνεδρευούστης τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τῶν εὔσεβέ- ²⁵ στάτων ἡμῶν βασιλέων συναθροισθείστης ἐπὶ τῆς Χαλκηδονέων μητροπόλεως ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἀγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας

2 ‘Αέτιος ἀρχιδιάκονος καὶ πριμικήριος εἶπεν· ‘Ο εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ³⁰ περιοδευτὴς Ἀλέξανδρος ἀποσταλεὶς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης πρὸς τὸν εὔσεβοτον καὶ φιλόχριστον ἡμῶν βασιλέα τῶν μοναζόντων ἔνεκεν τῶν περὶ Κάρωσον καὶ Δωροθέον καὶ τῶν κατὰ Εύτυχη τὸν ποτὲ ἀρχιμανδρίτην μονάζοντα τῶν ἀπο- ^{M VII 81} στατησάντων τῆς ὁρδοδόξου πίστεως φανερὰ παρὰ τῆς αὐτῶν εὔσεβείας κελευσθεῖς εἰπεῖν πρὸς τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα παραγενόμενος νῦν βούλεται καταθέσθαι καὶ τοῦτο ³⁵ αὐτὸν ὑποβάλλομεν πρὸς τὸ παριστάμενον.

3 ‘Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· Λεγέτω ὁ παρὼν εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ περι-

45 ipsa Latina uerba Lucensii in Φ seruata esse exposui in *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.* 1930, 625 18 Latina uersio non extat

M, B [= abc], Φ [usque ad 23]

2 εἴτι Β^ο ἐπιλεγέντα B^ο 6 μητροπόλεωσ M 7 ἐπικοινοῦντος B^ο 8 αὐτῇ om. Φ^ο
9 κατηγιώσατο Β^ο 10 ἐβόσαν B^ο 11 post ἀρέσκει habent haec omnes dicimus Φ 13/14 πάντες
— λέγομεν hic om. Φ 17 ἀπόντων B^ο Φ ἀπό τῶν Β^ο ἀπάντων M 20 ἐνεγκειν B^ο 22 ante
22 exciderunt quac extant in Φ: *Iohannes reverentissimus episcopus Sebastiae dixit: Omnes in sententia*
uestrae magnificentiae permanemus 23 φωματίον Β^ο 24 αὐτῶν B^ο 25 ἡμῶν βασιλέως B^ο
28 χαλκηδονίων Β^ο 33 Θεόδωρον Β^ο 34 φυλαχθεὶς Β^ο

οδευτής Ἀλέξανδρος τὰ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ πιστοτάτου βασιλέως ἡμῶν δηλωθέντα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

4   'Ἀλέξανδρος πρεσβύτερος καὶ περιοδευτής εἶπεν· Ἐποσταλεὶς παρὰ τῆς ύμετέρας ἀγιωσύνης καὶ παρὰ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἀρχόντων καὶ τῆς Ἱερᾶς συγκλήτου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ φιλόχριστον βασιλέα εἰπόντος μου αὐτῷ ὅτι Δωρόθεος ⁵ καὶ οἱ περὶ Κάρωσον οἱ δεδωκότες τὰς δεήσεις ἐδήλωσαν λέγοντες ὅτι ὑπέσχετο ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια τὰ μοναστήρια συγκαλεῖσθαι καὶ ἡμᾶς μετ' αὐτῶν καὶ κειμένου τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου διακούειν μεταξὺ ἀμφοτέρων ἡμῶν, ἐὰν οὖν κελεύῃ ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια, τοῦτο γενέσθω, ἐπεὶ ἡμεῖς ἀπελθεῖν ἔκει οὐ δυνάμεθα, ταῦτα ἀκούσας ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης ἐδήλωσεν αὐτοῖς δι' ἐμοῦ καὶ τοῦ κύρου Ἰωάννου τοῦ δεκουρίωνος ὅτι εἰ ἡθελον ἐγὼ ¹⁰ καθεσθῆναι ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων μοναστῶν καὶ διακοῦσαι μεταξὺ ἀμφοτέρων ὑμῶν, οὐκ ἀν τὴν ἀγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἔσκυλα ἐνταῦθα· ἀλλὰ διὰ τοῦτο παραγενομένων αὐτῶν καὶ δηλωσάντων ἡμῖν περὶ ὑμῶν εἰπον παραγενέσθαι ὑμᾶς καὶ ἀπερ μὴ οἴδατε, γνῶναι καὶ ἐρωτήσαντας ἢ οὐκ οἴδατε, μαθεῖν παρ' αὐτῶν. δίκαιον οὖν ἐκρίναμεν ἀπελθεῖν ὑμᾶς εἰς τὴν σύνοδον. ἵνα γὰρ τοῦτο οἴδατε ὅτι εἰ τι δᾶν ¹⁵ τυπώσῃ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος καὶ ἐπιδῶ μοι ἐγγράφως, τούτοις στοιχῶ, τούτοις στέργω, τούτοις πιστεύω. πρὸς τοῦτο ἔχετε καὶ ἄλλην ἀπόκρισιν παρ' ἐμοῦ οὐ λαμβάνετε.

5   'Η ἀγία σύνοδος ἐπευφήμησεν· Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ὀρθοδόξων. ²⁰

6   Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη δέησις διθεῖσα τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ παρὰ Καρώσου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

7   Καὶ μετά τὸ ἀναγνωσθῆναι Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος εἶπεν· Ἐπήκουσεν ἡ ἀγία ὑμῶν μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τῶν ἐπιδοθεισῶν δεήσεων τῷ παρὰ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἀναδειχθέντι εὐσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ παρὰ τῶν εὐλα- ²⁵

L IIII 53⁸ βεστάτων μοναζόντων Καρώσου καὶ Δωροθέου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν πίστιν χωλευόντων, ὡς βιψοκινδύνως πράττοντες ἐτόλμησαν ἐπίσκοπον ὀνομάζειν τὸν παρὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου καθαιρεθέντα Διόσκορον καὶ παρακαλέσαι τοὺς εὐσεβεστάτους καὶ θεοφιλεστάτους βασιλέας παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀγίαν σύνοδον ταύτην καὶ ὡς ἀνεύθυνον μετὰ παρρησίας τῇ πίστει συνηγορεῖν. ἐπεὶ τοίνυν οὐ ³⁰ μόνον αὐτοὶ τοῦτο πεφώρανται κακοδοξοῦντες, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν καθαιρεθέντων ὑπερασπίζοντες, φανερὰ δὲ διαγορεύουσιν οἱ θεῖοι κανόνες κατὰ τῶν τὰ τοιαῦτα σφαλλομένων κληρικῶν τε καὶ μοναχῶν, εἰ κελεύετε, τούτους ἀναγνωσόμεθα, ἐπειδήπερ μάλιστα καὶ φαίνονται ἐκ πολλοῦ χωρίσαντες ἑαυτοὺς τῆς τε ἀγιωτάτης καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ιδίου ἐπισκόπου, ὡς καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν ἐπιδοθέντων λιβέλλων φανεράν ³⁵ τὴν ἑαυτῶν γνώμην κατέστησαν.

8   'Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οἱ θεῖοι τῶν πατέρων κανόνες ἀναγινωσκέσθωσαν καὶ ἐμφερέσθωσαν τοῖς ὑπομνήμασιν.

Καὶ λαβὼν τὴν βίβλον Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος καὶ πριμικήριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀνέγνω ⁴⁰

9

^{Can.} Κανὼν πγ. Εἴ τις ἐπίσκοπος ὑπὸ συνόδου καθαιρεθεὶς ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ⁴ ὥλως τοῦ κανόνος ὑπὸ τοῦ Ιδίου ἐπισκόπου τολμήσειέν τι πρᾶξαι τῆς λειτουργίας ⁸⁴ M VII

M, B [= abo]

5 εὐλαβέστατον MB ἡμῶν βασιλέα B 8 κελεύει B^b 9 γενέσθαι M 10 κυρίου B^a
13 παραγινομένων B^a 14 ἐρωτήσαντες M 16 τυπώσει B^b 17 τούτοις¹ — πιστεύω om. B^a
20 αὐγούστης B 28 παρακελεῦσαι B^b, corr. B^a 29 αὐτὸν editores Romani per conjecturam
αὐτούς M^b 31 τοῦτο] τοῦτο M 34 τε om. B^a 35 ὀστε B καὶ om. B^a

εἴτε ὁ ἐπίσκοπος κατὰ τὴν προάγουσαν συνήθειαν εἴτε ὁ πρεσβύτερος εἴτε ὁ διάκονος, μηκέτι ἔξὸν εἶναι αὐτῶι μηδὲ ἐν ἑτέραι συνόδῳ ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως μηδὲ ἀπολογίας χώραν ἔχειν, ὀλλὰ καὶ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῷ πάντας ἀποβάλλεσθαι τῆς ἐκκλησίας καὶ μάλιστα, εἰ μαθόντες τὴν ἀπόφασιν τὴν κατὰ τῶν προειρημένων ἔξενεχθεῖσαν τολμήσειαν αὐτοῖς κοινωνεῖν.

10 Περὶ τῶν ἔαυτοὺς ἀφοριζόντων ἔτερος κανὼν πᾶς. Εἴ τις πρεσβύτερος ἢ διάκονος καταφρονήσας τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου ὀφώρισεν ἔαυτὸν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἴδιαι συνήγαγεν καὶ θυσιαστήριον ἔστησεν καὶ τοῦ ἐπισκόπου προσκαλουμένου αὐτὸν ἀπειθούη καὶ μὴ βούλοιτο αὐτῷ πείθεσθαι μηδὲ ὑπακούειν καὶ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον καλοῦντι, τοῦτον παντελῶς καθαιρεῖσθαι καὶ μηκέτι θεραπείας τυγχάνειν μήτε ἀπολαμβάνειν αὐτὸν δύνασθαι τὴν τιμήν. εἰ δὲ παραμένει θορυβῶν καὶ ἀναστατῶν, διὰ τῆς ἔξωθεν ἔξουσίας ὡς στασιώδη αὐτὸν ἐπιστρέφεσθαι.

11 Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων καὶ Ἱερῶν κανόνων ἢ ἄγία σύνοδος εἶπεν· Τὸν δεσπότην Χριστὸν εἰς φιλανθρωπίαν μιμουμένη ἢ ἄγία αὔτη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἀπεδέξατο τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους καὶ ἐνδιοξοτάτους ἀρχοντας καὶ τὴν Ἱερὰν καὶ φιλόχριστον σύγκλητον τῆς ἐπὶ τοῖς μονάζουσιν Καρώσωι Δωροθέωι καὶ Βαρσουμῖαι καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς συγκαταβάσεως, ὥστε παρασχεθῆναι τοῖς μημονευθεῖσι πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πεισθῆναι τῇ ἄγίᾳ ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ καὶ τοῖς παρ' αὐτῆς ἐπὶ τῇ ὁρθῇ πίστει τυπωθεῖσι διορίαν ἡμερῶν τριάκοντα, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶ- L IIII 539 τος μηνὸς Ὁκτωβρίου πεντεκαιδεκάτης μέχρι Νοεμβρίου πεντεκαιδεκάτης. ἀποστα- 20 λήσονται τοίνυν πρὸς αὐτοὺς κληρικοὶ τῇ ὀρισμένῃ ἡμέραι οὐπομινήσκοντες αὐτοὺς ἵνα ἢ ὁρθοποδήσωσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ εἴξωσι πᾶσι τοῖς δόξασι τῇ ἄγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ πρὸς ἀναίρεσιν πάσης αἵρετικῆς κακοδοξίας ἢ ἵστωσαν ἔαυτοὺς μετὰ τῶν σὺν αὐτοῖς κληρικῶν ἢ γοῦν μοναχῶν γεγυμνῶσθαι τοῦ τε βαθμοῦ καὶ πασῆς Ἱερατικῆς ἀξίας τε καὶ κοινωνίας μετὰ τοῦ καὶ ἀποστῆναι τοῦ ἡγουμενεύειν μοναστηρίων, ὡς εἴ γε 25 διαφυγεῖν ἐπιχειρήσειαν, κρατεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὸ αὐτὸν ἐπιτίμιον ψηφίζεται ἢ ἄγία αὔτη καὶ οἰκουμενικὴ μεγάλη σύνοδος, δηλονότι καὶ τῆς ἔξωθεν αὐθεντίας κατὰ τοὺς θείους καὶ Ἱεροὺς τῶν πατέρων κανόνας συνεπισχυούστης τῷ τύπῳ κατὰ τῶν ἀπειθούντων.

Πρᾶξις περὶ Φωτίου ἐπισκόπου Τύρου καὶ Εύσταθίου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ

M VII 85

19 1 ‘Υπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου τῇ πρὸ δεκατριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι

d. 20. m. Oct.
a. 451

κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότου ἡμῶν συνελθόντων 32 ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἄγίας μάρτυρος Εὐφημίας

1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδιοξοτάτου στρατηλάτου καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου Ἀνατολίου

35

2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδιοξοτάτου ἐπάρχου τῶν Ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου

19 Latina uersio non extat

M, B [= abo]

1 δι om. B^o 2 ἔξειναι B^o 4 ἐνεχθεῖσαν B^o 6 πᾶς om. B^o 8 προσκαλεσαμένου B^o
ἀπειθήσει B 9 ἀκούειν B^b 10 τοῦτο B^o 11 τὴν τὸν M 12 τὴν — ἔξουσίαν B^o
ἀποστρέφεσθαι B 14 καὶ ἡ B^o 19 διωρίαν MB^b 21 τῇ δ ὀρισμένη M ὑπο-
μνήσκοντες M 22 καὶ M ἡ B 24 κληρικῶν ἢ γοῦν om. B Ιερατικῆς om. B 25 καὶ ὁ om. M
τοῦ om. B ἡγεμονεύειν MB^b γε B τε M 26/27 αὔτη οἰκουμενική καὶ B^o
34 μεγαλεπιφανοτάτου B^b καὶ ὁ om. B 36—p. 102, 2 καὶ λοιπῶν τῶν προειρημένων
μεγαλοπρεπεστάτων καὶ ἐνδιοξοτάτων ἀρχόντων B

3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὄφφικίων
Βιγκομάλου,

2 συνελθόντων δὲ καὶ

- 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινού τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 5
τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος
- 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντίνου-
πόλεως νέας Ῥώμης
- 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
- 6 καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων 10
- 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
- 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
- 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Ἐφέσου
- 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 15
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
- 11 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
- 12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
- 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
- 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 20
- 15 καὶ Εύνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
- 16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
- 17 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χαλκηδονέων
- 18 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τό-
πον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Λέοντος 25
- 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
- 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
- 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
- 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 30
- 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
- 24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
- 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
- 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
- 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως 35
- 28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
- 29 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
- 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὁλυμπίου
- 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας 40
- 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
- 33 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
- 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τιάνων
- 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν

M, B [= abo, usque ad 3]

3 συνελθόντων M προσέτι B 4—p. 103, 28 om. B 18. 17 coll. ceteri catalogi

36 ἑδέστησ M 38/39 ἐπέχοντος — ἐπισκόπου Κωνσταντίας ceteri catalogi κωνσταντίας ἐπέχοντος —
ἐπισκόπου M 42 μελιτινῆς M

- 36 καὶ Εὔσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ
 37 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
     εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
 38 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
     τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 39 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
     ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 40 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
 41 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 42 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας   10
 43 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 44 καὶ Ὁνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 45 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 46 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 47 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου   15
 48 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 49 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 50 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 51 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 52 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας   20
 53 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 54 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
     βεστάτου ἐπισκόπου Ῥόδου Ιωάννου
 55 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας Συρίας
 56 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας   25
 57 καὶ Εύσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδι-
     κείας Συρίας Μακαρίου
 58 καὶ Εύσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
     καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου καὶ
     εύσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης   30
     καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλων τοῦ ἀγιωτάτου θυσιαστηρίου
 3   Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Δεήσεις ἐπιδέδωκα τῷ θειοτάτῳ
     καὶ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ καὶ ἐκέλευσεν τὴν ύμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἀμα τῇ ἀγίᾳ
     ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ ὀκοῦσαι τοῦ πράγματος καὶ τύπον αὐτῷ ἐπιθεῖναι.
     παρακαλῶ τοίνυν ἀναγνωσθῆναι μου τὰς δεήσεις καὶ τὰ δίκαια ὑπαρχθῆναι μοι.   35
 4   Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις Φωτίου τοῦ
     εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.
 5   Καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως Εὔσταθίος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν·
     Καὶ ὁ εύσεβεστατος καὶ φιλόχριστος ἡμῶν δέσποτης καὶ ἡ εύσεβεστάτη καὶ φιλό-
     χριστος ἡμῶν δέσποινα καὶ υμεῖς οἱ ἐνδοξότατοι καὶ φιλόχριστοι ἀρχοντες καὶ ἡ μεγίστη   40
     σύγκλητος καὶ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, τῆς ἔξαρχουσιν οἱ θεοφιλέστατοι καὶ
     δσιώτατοι πατέρες ἡμῶν Λέων καὶ Ἀνατόλιος, τῆς πίστεως ἐνεκεν ἡμᾶς ἐνταῦθα συνή-
     γαγον, καὶ κελεύσατε πρὸ πάντων ὑπογραφῆναι τὸν ὄρον, ὥστε πρότερον πληρωθῆναι

M. B [= abo, inde a 29]

20 σεβαστειανοῦ M   29 καὶ οι. B   λοιπῆς] προειρημένησ B   30 χαλκηδονίων Bο

31 καγκέλων Bο   34 αὐτῷ ἐπιθεῖναι M δοῦναι αὐτῷ B   35 ὑπαρχθῆναι Bο   39 Καὶ οι. B
 εὐλαβέστατος Bb   40 ἡ οι. B

τὸ περὶ τῆς πίστεως. εἰ δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐμοῦ πράγματος κελεύετε νῦν ζητηθῆναι, οὐχ ὑπερτίθεμαι, ἀλλ’ εὐθὺς τὰς ἀποκρίσεις ποιοῦμαι.

6 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ προσελευσθεὶς ὁ θειότατος ἡμῶν βασιλεὺς παρὰ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων μητροπόλεως ἐκέλευσεν καὶ τὸ κατ’ αὐτόν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισκόπους τοὺς λέγοντας βεβλάφθαι κεφάλαιον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ παρόντων ἡμῶν ἔξετασθῆναι, ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. Ῥω

Καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος στηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστορίου ἀνέγνω

7 Τοῖς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ πάντων ἀνθρώπων ἔθνους καὶ γένους δεσπόταις Φλαβίοις ¹⁰

L IIII 54² Οὐαλεντινιανῶι καὶ Μαρκιανῶι τοῖς αἰωνίοις καὶ τροπαιούχοις αὐγούστοις δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ Φωτίου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων μητροπόλεως τῆς ὑμετέρας πρώτης Φοινίκης. Πάντες ὅσοι τῶν κατὰ γνώμην τυχεῖν ἐθέλουσιν, οὐκ ἄλλως δυνηθήσονται,

M VII 88 εἰ μὴ τοῖς ὑμετέροις ἵχνεσι προσπεσόντες ἐκεῖθεν τῶν ἐλπιζομένων καρπόν τινα ἀπονάσθαι ἔξισχύσουσιν, ὅταν μάλιστα τὸ δίκαιον προσῆῃ ταῖς αὐτῶν ἱκετηρίαις. κάγὼ ¹⁵

τοίνυν ἐπὶ τάσδε τὰς λιτὰς ἐλήλυθα πείσας ἐμαυτὸν ὡς οὐ διαμάρτοιμι τῆς τῶν προσδοκωμένων ἐλπίδος, συναγωνιζομένου μοι τοῦ δικαίου. τίς τοίνυν ἡ αἰτία τῶν ἡμῶν δεήσεων, βραχὺς ἀναδιδάξει λόγος. τῇ Τυρίων ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι ἔξ ἀρχαίων

καὶ ἀμνημονεύτων [τῶν] χρόνων ἀπὸ τῶν ἀγίων κανόνων φανερὰ ἀφώρισται δίκαια ἐν τῇ διοικήσει τῇ ἐκκλησιαστικῇ καὶ ἐν ταῖς χειροτονίαις. τὰ τοιαῦτα δίκαια ²⁰

Εὔσταθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων πόλεως σπουδὴν κατὰ καιρὸν τινῶν ἐσχηκώς παραφθεῖραι ἐπεχείρησεν θείας πορισάμενος ἀντιγραφὰς ἐπὶ τοῦ τῆς θείας λήξεως Θεοδοσίου, δι’ ὧν ἐβουλήθη ἐκδικῶν ἔαυτῷ φανερῶν πόλεων χειροτονίας τινὰ τῶν δικαίων τῆς προειρημένης ἐκκλησίας εἰς ἔαυτὸν μεταθεῖναι. τοσαύτηι δὲ ὁ μημο-

νευθεὶς δσιώτατος ἐπίσκοπος εἰς τὸ περιγράψαι τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίαι δίκαια ἐνστάσει ²⁵ ἔχρήστο, ὡς καὶ συνοδικὸν πρός με παρασκευάσαι ἐκπεμφθῆναι καθαίρεσιν ἀπειλοῦν, εἰ μὴ γε τῷ τοιούτῳ ύποσημαίνομαι χάρτηι. ὕιτινι οὐκ ἐκ προθέσεως, δέει δὲ τῆς ἐν αὐτῷ ἐγκειμένης ἀπειλῆς ύποσημηνάμενος τὴν ἐπενεχθεῖσάν μοι ἀνάγκην διὰ τῆς ύπογραφῆς ἔστημανα. ἔγραψα γάρ ὡς κελευσθεὶς ύπεγραψα εἰδῶς ὡς οὐδὲν τοῦτο προκρίνει μοι τῶν θεικῶν καὶ τῶν θείων νόμων τὰ μὴ ἐκ προθέσεως, ἔξ ἀνάγκης δὲ γινόμενα ³⁰ μηδεμίαν ἔχειν ἴσχυν διοριζόντων. ἐπὶ δὲ τῆς ὑμετέρας εὔσεβείας εῦ ἵσασιν πείραι παρειληφότες πάντες ἀνθρώποι ὡς οὔτε ἄλογος προστασία κρατεῖ οὔτε τις μὴ ἀρχαιότητι ἐγνωσμένον ἐκδικεῖν ἔαυτῷ τι ἐθελήσας κατὰ καινοτομίαν δυνήσεται. δέομαι οὖν προκυλινδούμενος τῶν ὑμετέρων ἵχνῶν θεσπίσαι τὸ οὐράνιον ὑμῶν κράτος πάντα τὰ ³⁵ ἔξ ἀρχῆς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἀφορισθέντα τῇ προειρημένηι ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι ἀπτωτα μένειν· εἴ τι δὲ ύπεναντίον τῆς ἀρχαιότητος παρὰ τοῦ μημονευθέντος ἡ παρ’ ἔτέρου τινὸς αὐτῷ πράττοντος ἐπικεχείρηται, τοῦτο ἔωλον τυγχάνειν καὶ μηδεμίαν ἔχειν ἴσχυν, ἀλλ’ ἀποδοθῆναι ἀτρωτα τὰ δίκαια τῆς ἐν Τύρῳ ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, ἀργεῖν δὲ πάντα τὰ ἐκ συναρπαγῆς τῶι μημονευθέντα πορισθέντα τοῦτο μὲν θεῖα γράμματα, τοῦτο δὲ καὶ ἀποφάσεις οἰωνδήποτε μεγίστων δικαστηρίων. καὶ εἴ τις δὲ ⁴⁰

M, B [= abo]

1 τῆς om. Bb καὶ om. B^a 4 ἐπισκόπου om. M 5 βεβλάφθαι λέγοντας B 10 θαλάττησις Bb φλαυουνίοισ B 11 οὐαλεντινῶι Bb 12 Ικετηρία B, corr. B^a in mg. πόλεωσ B 13 καταγνῶμη M 14 ἡμετέροισ M 14/15 ἀπώνασθαι M 15 ἔξισχύσουσιν B^a ταῖς — Ικετηρίαις προσῆ B 16/17 τῆς — μοι om. B 19 τῶν delesi 20 τῇ om. Bb 22 τινα B^a θείασι M πορισάμενος scripsi ποιησάμενος MB 23 ἡβουλήθη B^a 25 τὰ τῆσ ἐκκλησίας M 26 παρασκευάσει Bb 27 ύποσημαίνομαι scripsi ἐπισημαίνομαι MB^a ἐπισημήνωμαι Bb 29 γάρ om. Bb 31 δριζόντων B^a εὔσεβείας om. B^a 32 ἀνθι πάντεσ B 33 οὖν om. M 37 ἐπικεχείροται M

τούτων χάριν συναίνεσις παρά τινων ἀγιωτάτων ἐπισκόπων γεγένηται ἐπ' ἀνατροπῇ τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν θείων κανόνων, μηδεμίαν ἔχειν ἴσχύν, μηδενός μοι προκρίματος γινομένου ἐκ τῆς παρ' ἐμοῦ γεγενημένης ἐν τῷ συνοδικῷ καθ' ὃν εἰρηκα τρόπον ὑποσημειώσεως, θείου ὑμῶν καὶ προσκυνουμένου τύπου πραγματικοῦ περὶ τούτου κατὰ L IIII 543 πεμπομένου πρός τε τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους καὶ ἐνδοξοτάτους ἐπάρχους τῶν Ἱερῶν 5 ὑμῶν πραιτωρίων καὶ πρὸς τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον στρατοπεδάρχην τῆς "Ἐω ἔκατέρων δυνάμεων ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιον Ζήνωνα καὶ πρὸς τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον μάγιστρον τῶν θείων ὑμῶν ὄφφικίων, εἰδέναι δὲ ταῦτα καὶ τὴν ἀγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον τὴν ἐν τῇ Χαλκηδονέων χάριτι Χριστοῦ καὶ νεύματι ὑμετέρωι ἀθροισθεῖσαν, ὡς ἂν μηδὲν ὑπεναντίον τῶν παρὰ τῆς ὑμετέρας εὔσε- 10 βείας θεσπιζομένων προβῆναι δυνηθείη. [πέφυκε γάρ τὰ τῶν Ἱερῶν δίκαια μηδέποτε ἐλαττοῦσθαι ἀπὸ τῆς τῶν προεστώτων χαυνότητος] καὶ τούτου τυχών τὰς συνήθεις εύχας ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους ποιήσομαι διὰ παντός.

- 8   Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τί πρὸς ταῦτα δικαιολογεῖται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων Εὐστάθιος; 15
- 9   Εὐστάθιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κελεύσατε αὐτὸν εἰπεῖν εἴτε κανονικῶς κινεῖ εἴτε κατὰ M VII 89 νόμους.
- 10   Φώτιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Προσελθὼν τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ὥστε τυχεῖν τῶν δικαίων τὸν θρόνον τῆς Τυρίων καὶ ὅτι παλαιὸν ἔθος ἐζήτησεν ἀνατρέψαι Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος, ἐρωτηθῶσιν οἱ κύριοι καὶ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι. Ἐγὼ 20 γάρ τῶν κανόνων οὐκ ἔξισταμαι οὔτε τύπους τῶν πατέρων ἀνατρέψαι βούλομαι, ἀλλ' ἔκεινα τὰ δίκαια μὴ ἀνατραπῆναι αἰτῶ.
- 11   Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τῷ θειοτάτῳ δεσπότῃ τῆς οἰκουμένης ἥρεσεν μὴ κατὰ θεῖα γράμματα ἢ πραγματικοὺς τύπους τὰ τῶν ὁσιωτάτων ἐπισκόπων προβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας τοὺς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων νομοθετηθέντας. πά- 25 σης τοίνυν ἀργούστης ἐκ θείων πραγματικῶν διατυπώσεως οἱ περὶ τούτου τοῦ κεφαλαίου κείμενοι κανόνες ἀναγινωσκέσθωσαν.
- 12   Καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν κανόνων Εὐστάθιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἐπειδὴ διέβαλέν με ὡς κατὰ σπουδὴν ἀνύσαντα, παρακαλῶ πληροφορηθῆναι τὴν ἀγίαν ταύτην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ὅτι οὐδὲν ἔξι ἐμοῦ πέπρακται. οὔτε γάρ 30 οὕτω τολμηρὸς ἦμην, ὥστε κατὰ τῶν κανόνων τῶν πατέρων ἐλθεῖν.
- 13   Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω ἢ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἰ γε αὐτῇ ἀρέσκει κατὰ τοὺς κανόνας τῶν πατέρων ἔξετασθῆναι τὴν περὶ τούτου 35 ζήτησιν ἢ κατὰ τὰ θεῖα πραγματικά, περὶ ὧν τὰ παραστάντα τῇ θείᾳ κορυφῇ ἡδη πᾶσι φανερὰ κατεστήσαμεν.
- 14   Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Κατὰ τῶν κανόνων πραγματικὸν μηδὲν ἴσχύσῃ. οἱ κανόνες τῶν πατέρων κρατείτωσαν.
- 15   Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Νῦν καιρός ἐστι διδαχθῆναι ἡμᾶς παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου εἰ ἔξεστι κατὰ θείον πραγματικὸν ἀλλοτρίας ἐκκλησίας δίκαια ἐτέρους ἐπισκόπους παραιτεῖσθαι. 40
- 16   Ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Οὐκ ἔξεστι τοῦτο· παρὰ τοὺς κανόνας ἐστί.

M, B [= abo]

3 τῷ] τῇ M 4 πραγματευτικοῦ B^o τοῦτο B^o 7 ἐκστέρων — Ζήνωνα om. B 8 ὑμῶν
om. B^o εἰδέναι δὲ ταῦτα om. B 9 τὴν] τῇ B^o τῇ om. B^b χαλκηδονίων B^o 11/12 πέφυκε —
χαυνότητος om. M, uidetur nota marginalis esse quae in textum irrepsit 18 εὐλαβεστάτω ΜΙΙθο
19 τῆς τῶν B^o 25 παρὰ] κατὰ B^o 26 πραγμάτων B^o 30 ταύτην om. B^b οὐδὲ B^o
31 ἦμην B ἦμιν M 36 τοὺς κανόνασ M 38 ὑμᾶς B^b, corr. B^o 39 κατὰ τὸ B^o 41 εἶπεν B^b

- 17 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Φανερᾶς γενομένης τῆς ἀποκρίσεως ἦν ἔδωκεν ἡ ἀγία σύνοδος, λεγέτω ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φώτιος ποίας ἐκκλησίας ὑπ' αὐτὸν μητροπολίτην τυγχάνοντα ἐπίσκοπον ἀφείλατο ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὔσταθιος ἢ τί περὶ τῶν χειροτονιῶν τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων πέπρακται.
- 18 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· "Ἐλαβεν Βύβλον Βότρυν Τρίπολιν Ὀρθωσιάδα 5
L III 546 Ἀρκας Ἀντάραδον καὶ παρακαλῶ κελεῦσαι τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν ταύτας τῶι θρόνῳ Τύρου ἀποκατασταθῆναι καὶ περὶ τῶν γενομένων ἔτέρων μανθάνειν τὸ ὑμέτερον μέγεθος.
- 19 Εὔσταθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Σύνοδος εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὅρος ἔδόθη, διτινι καὶ Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος 10
ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὑπέγραψε.
- 20 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Χάρτης μοι ἡνέχθη ἔχων ὑπογραφήν τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου καὶ τούτῳ ἀκολουθήσας κάγὼ ὑπέγραψα.
- 21 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Παρῆν οὖν ἡ σὴ εὐλάβεια τῇ συνόδῳ τῇ ἐπὶ 15
τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου ταῦτα τυπούστῃ καὶ τοῖς πραττομένοις συνήινε;
- 22 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμην· συνόδου γενομένης περὶ τούτου οὐ παρήμην, ἀλλ' ἡνέχθη μοι χάρτης καὶ ὑπέγραψα.
- 23 Εὔσταθιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Διδάσκω τὴν ὑμετέραν ἔξουσίαν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον 20
M VII 92 ὡς οὐ νῦν δικαιολογοῦμαι περὶ τοῦ πάντως λαβεῖν, ἀλλὰ περὶ τοῦ πεῖσαι ὅτι ἐσυκοφάντησέν με. ἔγὼ γὰρ οὔτε δεήσεις ἐπέδωκα τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἵνα μητρόπολιν Βηρυτὸν ποιήσῃ (εἴθος δὲ τοῖς βασιλεῦσι ποιεῖν τὰς μητροπόλεις), καὶ τὰς πόλεις δὲ οὐκ ἔγὼ διεῖλον, ἀλλ' ἀγία σύνοδος διεῖλεν. ὥσπερ καὶ νῦν ὀλίγων συνελθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπέμφθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος 25
τοῖς ὀπανταχοῦ μητροπολίταις καὶ ὑπεγράφη, οὕτως καὶ τότε τὰ δόξαντα τοῖς παροῦσιν ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις προσηνέχθη καὶ ὑπεγράφη.
- 24 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Χειροτονία ἐγένετο παρ' ἐμοῦ τῶν τῆς ἐπαρχίας συνόντων μοι κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τὴν παλαιάν, καὶ ἐπέμφθη μοι ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν ἀκοινωνησίᾳ ἀπόντι καὶ ἐποίησα ἀκοινωνητος ῥῆβος ἡμέρας. καὶ 30
δύο πάλιν ἔχειροτόνησα ἐπισκόπους, καὶ καθείλεν αὐτοὺς καὶ ἐποίησεν πρεσβυτέρους.
- 25 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τίς ἐστιν ὁ πέμψας;
- 26 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Οὐκ οἶδα· ἐντεῦθεν ἐπέμφθη.
- 27 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἀνα-
κόλουθά τινα ἐπραξεν, καὶ ἀγανακτήσασα ἡ σύνοδος ἡ ἐνταῦθα κατὰ κανόνας κινηθεῖσα 35
ἀκοινωνησίαν αὐτῶι ἐπεμψεν.
- 28 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω ἡ ἀγία σύνοδος εἰ ἔξην τῶι ὀγιωτάτωι ἀρχιεπισκόπωι Ἀνατολίωι ἀπόντι Φωτίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ καὶ ἀκοινωνησίαν καταπέμψαι καὶ προστάττειν ἀφαιρεθῆναι αὐτοῦ φανερὰς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκκλησίας καὶ εἰ σύνοδον χρὴ καλεῖν τῶν ἐπιδημούντων τῇ βασιλίδι 40
πόλει τὴν συνέλευσιν.

M, B [= abo]

2 ποίασ B ποιήσασ M	3 ἀφείλετο B	5 βίβλον B ^ο	6 ἀντάραδων M	7 ἀπο-
καταστῆκαι B ^ο	γενομένων B ^ο	12 μου B ^ο	18 ὁ εὐλαβέστατος ομ. B ^ο	19 γενομένησ B
22 ἐπιδέωκα B	εὐλαβεστάτω B ^ο	24 ἀλλ' ἡ B ^ο	28 εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ομ. B ^ο	
30 ἀκοινωνήτουσ B ^ο	έκατὸν εἰκοσιδύο [εἴκοσι καὶ δύο B ^ο] B ^ο		31 καὶ ³ ομ. N	34/35 ἀκό-
λουθά B ^ο	35 ἡ ² ομ. B	39 καὶ ¹ ομ. B		λουθά

- 29 Τρύφων δε εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Χίου εἶπεν· Σύνοδος καλεῖται καὶ συνάγονται καὶ οἱ καταπονούμενοι τῶν δικαίων ἀπολαύουσι.
- 30 Ἀττικὸς δε εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ζήλων εἶπεν· Ἐλλ' ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.
- 31 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.
- 32 Ἀνατόλιος δε εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Συνήθεια ⁵ ἄνωθεν κεκράτηκεν τοὺς ἐνδημοῦντας τῇ μεγαλωνύμῳ πόλει ἀγιωτάτους ἐπισκόπους L. III 547 ἡνίκα καιρὸς καλέσοι, περὶ ἀνακυπτόντων τινῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων συνεῖναι καὶ διατυποῦν ἔκαστα καὶ ἀποκρίσεως ἀξιοῦν τοὺς δεομένους. Οὐδὲν τοίνυν καινοτομίας παρ' ἐμοῦ ἔχόμενον γεγένηται οὐδὲ συνεδρεύσαντες κατὰ τὸ σύνηθες οἱ ἐνδημοῦντες ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι καινὸν τύπον ἔξήνεγκαν. καὶ δείκνυσι τὴν παρουσίαν τῶν ¹⁰ ἐπισκόπων ἡ γενομένη πρᾶξις.
- 33 Εὐνόμιος δε εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν ἡρώτησεν ἡμᾶς εἰ ἔξεστι τὸν ἀπόντα καταδικάζεσθαι· πρὸς τοῦτο δίδωμι τὴν ἀπόκρισιν. Ῥωμαϊκὴ φωνὴ ἐν ταῖς θείαις ἔγκειται γραφαῖς οὕτως περιέχουσα [τῇ βίβλῳ Act. 25, 16 τῶν Πράξεων]· οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα πρὶν ὃν ὁ κατηγορούμενος ¹⁵ κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους τύπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.
- 34 Φώτιος δε εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Οὐδὲν ἔτερον ἀξιῶ καὶ δέομαι τῆς ὑμετέρας δικαιοκρισίας ἡ τοὺς κανόνας στῆσαι καὶ τοὺς παρ' ἐμοῦ μὲν χειροτονηθέντας ἐνθέσμως, ἐκβληθέντας δὲ καὶ γενομένους πρεσβυτέρους ἀποκαταστῆναι καὶ λαβεῖν με τὰς ἐκκλησίας. ²⁰
- 35 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία αἴτησις. οἱ κανόνες κρατείτωσαν. δικαία ἡ αἴτησις Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.
- 36 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν οἱ κανόνες. Ἀττικὸς δε εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἡπείρου ἀνέγνω ²⁴
- 37 Τῶν τιὴν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων κανὼν δ. Ἐπίσκοπον M VII 93 προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καθίστασθαι· εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τὸ τοιοῦτο ἡ διὰ κατεπείγουσαν ἀνάγκην ἡ διὰ μῆκος ὅδοῦ, ἐκ παντὸς τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένους συμψήφων γινομένων καὶ τῶν ἀπόντων καὶ συντιθεμένων διὰ γραμμάτων τότε τὴν χειροτονίαν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ κύρος τῶν γινομένων δίδοσθαι καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν τῷ μητροπολίτῃ. ³⁰
- 38 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἔκαὶ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· Παρῆσαν τότε οἱ τῆς ἐπαρχίας ἐπίσκοποι, ὅτε ἔχειροτόνει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὔσταθιος;
- 39 Εὔσταθιος δε εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἐφ' οὐ μητροπολίτης ἐγενόμην, παρῆσαν σὺν ἐμοὶ οἱ δόξαντές μοι· νῦν δὲ ἔξεστι τῷ εύσεβεστάτῳ βασιλεῖ κελεῦσαι ὃ βούλεται. ³⁵
- 40 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες εἶπον· Ἡ ἀγία σύνοδος τὸ παριστάμενον αὐτῇ διδασκέτω πότερον ἀρέσκει κατὰ τὸν κανόνα τῶν τιὴν ἀγίων πατέρων ἐνα μητροπολίτην ἐπίσκοπον είναι τὸν ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν κατὰ πόλιν ἐκάστην τῆς ἐπαρχίας εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων τὸ κύρος ἔχοντα ἡ δύο, ὥστε καὶ ἔξειναι αὐτοῖς κεχωρισμένως ἐν ταῖς πόλεσι τὰς χειροτονίας ποιεῖσθαι. ⁴⁰

M, B [= abo]

3 ζήλων ἐπίσκοπος B^o 4 πάντες om. B^o 5 ἐπίσκοπος B κωνσταντινουπόλει B^o
 7 καλέσει B^b καλέσῃ B^o 10 καινὸν editores Romani in mg. κοινὸν MB 14 Ῥωμαϊκὴ φωνὴ MB
 14/15 τῇ — Πράξεων deleui 16 ἔχειν B^o 17 Τύρου om. B^o 18 μὲν om. B^o 22 τοῦ —
 ἐπισκόπου φωτίου B^o 25 συνελθόντων om. B^o 26 ὑπὸ — τῇ B ἀπό τῶν τῇ M τῶν om. B^o
 27 τοιοῦτον B^o διὰ τὴν M 29 εἰς M 34 εὐλαβεστάτω M 36 καὶ ἐνδοξότατοι om. B^o
 ἀρχοντες B ἐπίσκοποι M τὸ om. B^o 37 ἀγίων τῇ B^b 38 τὸν B τῶν M 38/39 ἐκάστην
 τῇσι M ἐκάστησι B 39 καὶ om. B^a 40 κεχωρισμένος B^b

- 41   'Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· "Ἐνα κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἀγίων πατέρων ἀξιοῦμεν
 L IIII 550 εἰναι μητροπολίτην. δεόμεθα τοὺς κανόνας τῶν ἀγίων πατέρων κρατεῖν.
- 42   'ΑΤΤΙΚΟΣ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἡπείρου εἶπεν· 'Ο τῶν τῇ
 ἀγίων πατέρων κανὼν ἔνα βούλεται μητροπολίτην καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν εἰναι ἐπί-
 σκοπον καὶ ἴκετεύμεν καὶ νῦν τὴν δύναμιν τῶν κανόνων εἰς πάντα καὶ πάσας τὰς ἐπαρχίας 5
 ἰσχύειν ἀργούντων πάντων τῶν ἐκ περιδρομῆς καὶ πραγματικῶν γινομένων καὶ ἀνα-
 τρεψάντων τὰ πνευματικῶς καὶ κατὰ θεὸν θεσπισθέντα παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων.
- 43   Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Καὶ κατὰ τοὺς κανόνας
 τῶν τῇ ἀγίων πατέρων καὶ κατὰ τὴν ψῆφον καὶ δικαίωσιν πάστης τῆς ἀγίας συνόδου
 Φωτίου δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων μητροπόλεως τὴν πᾶσαν ἔξουσίαν τοῦ 10
 χειροτονεῖν ἐν ὅλαις ταῖς πόλεσιν τῆς πρώτης Φοινίκης ἐπαρχίας ἔχει, Εὔσταθίος δὲ ὁ
 εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἀπὸ τοῦ θείου πραγματικοῦ τύπου μηδὲν πλέον ἔστωι ἐκ-
 δικείτω τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.   καὶ εἰ συναινεῖ τούτοις ἡ ἀγία
 σύνοδος, διδασκέτω.
- 44   'Η ἀγία σύνοδος ἔβόησεν· Αὕτη δικαία κρίσις.   αὕτη θεοῦ κρίσις.   αὕτη 15
 δικαία ψῆφος.   πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.   πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας.
 πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων.
- 45   Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Περὶ τῶν ἐπισκόπων
 τῶν χειροτονηθέντων μὲν παρὰ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, ἀποκινηθέντων δὲ
 παρὰ Εὔσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου καὶ μετὰ τὴν ἐπισκοπήν πρεσβυτέρων 20
 εἰναι κελευσθέντων τί παρίσταται τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ;
- 46   'Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· 'Ἐπισκόπους αὐτοὺς εἰναι ἀξιοῦμεν.   δίκαιον αὐτούς
 ἔστιν ἀπολαβεῖν τὴν ἐπισκοπήν καὶ τὰς πόλεις ὡς χειροτονηθέντας παρὰ τοῦ μητρο-
 πολίτου.   ἡ χειροτονία τοῦ πατρὸς Φωτίου κρατείτω.
- 47   Σεβαστιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βεροίας Θράικης εἶπεν· Τοῦτο πάντες 25
 M VII 96 παρακαλοῦμεν ἀποδοθῆναι αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιτιμίαν καὶ τὴν ἐπισκοπήν καὶ τὸν θρόνον
 αὐτῶν καὶ τὴν τιμὴν ὡς χειροτονηθεῖσι παρὰ τοῦ μητροπολίτου.
- 48   Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ περὶ τούτων τελείως
 ψηφίζεσθαι καὶ τυποῦν τῆς ἀγίας ἔστι συνόδου.   'Ρω
 *Ηστινος διαλαλιᾶς ἔρμηνεθείσης 'Ἐλληνιστὶ διὰ Βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιωμένου 30
 στηκρηταρίου τοῦ θείου κωνσιστορίου
- 49   Πασκασῖνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος
 τοποτηρηταὶ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας 'Ρώμης εἶπον· 'Ἐπίσκοπον εἰς πρεσβυτέρου
 βαθμὸν φέρειν Ἱεροσυλία ἔστιν.   εἰ δὲ αἵτια τις δικαία ἐκείνους ἀπὸ τῆς πρόσξεως τῆς
 ἐπισκοπῆς ἀποκινεῖ, οὐδὲ πρεσβυτέρου τόπον κατέχειν ὀφείλουσιν.   εἰ δὲ ἐκτός τινος 35
 ἐγκλήματος ἀπεκινήθησαν τοῦ ὀξιώματος, πρὸς τὴν ἐπισκοπικὴν ἀξίαν ἐπαναστρέψουσιν.

18—21. 31—p. 109, 6 adseruntur in sylloga XIII titulorum post canones Chalcedonenses ita
 inscripta: τῆς αὐτῆς ἀγίας συνόδου ἐκ τῆς [om. h] πράξεως τῆς περὶ Φωτίου ἐπισκόπου Τύρου καὶ
 Εὔσταθίου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ [βηρυττοῦ y]

M, B [= abo], K [= abcdefhlpqruty] et P [18—21. 31—p. 109, 6]

6 καὶ 1 om. B	12 πρακτικοῦ B ^o	14 διδασκέσθω B ^o	16 αὐγούστης B	19 μὲν
om. B ^b	20 τοῦ εὐλαβεστάτου om. I	ἐπισκόπου — τὴν om. a	20/21 κελευσθέντων εἰναι	
πρεσβυτέρων e	21 ἡ ἀγία σύνοδος I	25 βεροίασ B	28 μεγαλοπρεπέστατοι καὶ om. B ^o	
τούτου B	29 φωμαίον B ^a	om. MB	30/31 praececedebat interlocutio Latina lega-	
	ἐστι Mcorr	32 λουκίνσιος BKP λουκήνσιος M ut solet	33 ἀπο-	
		'Ρώμης om. y	πρεσβυτερίου Ity	34 βαθμὸν [βα-
		βαθμὸν M βαθμοῦ y]	δὲ καὶ B	θείου pqr
		φέρειν MKP κατάγειν βαθμὸν B	35 ἀποκινεῖν t	
		δὲ καὶ B	36 τῆσ ἐπισκοπῆσ Mcorr lprty P	ἐπαναστρέψωσιν M

- 50   Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὗτοι οἱ λεγόμενοι ἀπὸ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξίας εἰς τὴν τοῦ πρεσβυτέρου τάξιν κατεληλυθέναι εἰ μὲν ἀπὸ εὐλόγων τινῶν αἰτιῶν καταδικάζονται, εἰκότως οὐδὲ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἐντὸς ἀξιοὶ τυγχάνουσιν εἶναι τιμῆς· εἰ δὲ δίχα τινὸς αἰτίας εὐλόγου εἰς τὸν ἥττονα κατεβιβάσθησαν βαθμόν, δίκαιοι τυγχάνουσιν, εἴ γε ἀνεύθυνοι φανεῖεν, τὴν τῆς ἐπισκοπῆς ἀναλαβεῖν ἀξίαν τε καὶ ἱερωσύνην.
- 51   Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Κάγὼ τὰ αὐτὰ τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ δσιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις συντίθεμαι περὶ τῶν ἀπὸ ἐπισκόπων εἰς L III 55 πρεσβυτέρους μετατιθεμένων.
- 52   Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Κάγὼ τὰ αὐτὰ¹⁰ λέγω περὶ τῶν τοιούτων.
- 53   Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς ἑγγράφως τυπωθεῖσιν παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τε Ῥωμαίων καὶ τοῦ τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου.
- 54   Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἀκολουθῶ τῇ¹⁵ ψήφῳ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν προδηλωθέντων τῇ τε τῆς δικαίας γνώμης αὐτῶν ἀποφάσει.
- 55   Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κώων πόλεως τοποτηρῶν καὶ αὐτὸς τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ τῆς Ῥωμαίων εἶπεν· Ἀνακόλουθόν ἐστι καὶ ἀσεβὲς χειροτονηθέντας κανονικῶς ἐπισκόπους καὶ προθύμως τὴν χειροτονίαν δεξαμένους πάλιν²⁰ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν κανόνων τάξιν ἀπολαύειν ἀξίας. εἰ δέ, οἷα εἰκός, κατηγοροῦνται ὡς ἀλόντες ἐπὶ τισὶν ἐγκλήμασιν, δοκιμάσει ἡ ἀγία σύνοδος τὴν ἀκρίβειαν τοῦ πράγματος καὶ τῆς ἀληθείας φωτισθείσης ἐντὸς γενήσονται τῆς ἐπισκοπικῆς τιμῆς. οὐ γάρ οἶόν τε τὸν ἐλάττονα βαθμὸν μείζονος ἀξίας καθεστάναι διάδοχον.
- 56   Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Ο μὴ ὧν ἀξιοὶ ἐπίσκοπος²⁵ εἶναι οὐδὲ πρεσβύτερος εἶναι δύναται ἀξιος.
- 57   Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἔβόησαν· Δικαία ἡ κρίσις τῶν πατέρων. Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. οἱ πατέρες δικαίως ἐψήφισαν. ἡ ψῆφος τῶν ἀρχιεπισκόπων κρατείτω.
- 58   Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ ἀρέσαντα τῇ³⁰ ἀγίᾳ συνόδῳ εἰς τὸν ἀπαντα χρόνον βέβαια φυλαττέσθω.
- 59   Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως εἶπεν· Υπὲρ τοῦ μηδὲ τὴν ὑμετέραν ἔξουσίαν αἰτίασιν παρ' ἐκάστου προσώπου δέχεσθαι καὶ κάμνειν μήτε ἡμᾶς συντρίβεσθαι δεόμεθα ὥστε ἀργῆσαι ἀναντιρρήτως τὰ ἐπὶ βλάβῃ τῶν κανόνων πραγματικὰ πραχθέντα τισὶν ἐν πάσῃ ἐπαρχίᾳ, κρατῆσαι δὲ τοὺς κανόνας διὰ πάντων M VII 97 (οὕτω γάρ καὶ ἡ πίστις φυλάσσεται καὶ ἐκάστη ἐκκλησίᾳ ἔξει τὸ ἀσφαλές) καὶ μὴ ἔξειναι³⁵ παρὰ κανόνας χειροτονεῖν τινας.
- 60   Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἰ πᾶσα ἡ ἀγιωτάτη σύνοδος συναίνει τῇ αἰτήσει Κεκροπίου τοῦ εὐλαβέστατου ἐπισκόπου, διδασκέτω.

M, B [= abo], K [= abcdeſhſlqrtyuz] et P [27—31]

1 εὐσέβεστατος εζ ἐπίσκοπος I 2 ἐπισκοπῆς ἱρῆτ P πρεσβυτερίου γ 3 αἰτιῶν τινῶν τ αἰτιῶν εἱρ P τινῶν d 4 τοῦ οἰ. cdehP πρεσβυτερίου ρρτу 5 τιμῆσ ἐντὸς — εἶναι t τιμῆσ εἶναι Iry 6 ἀναλαβεῖν MBy ἐπαναλαβεῖν abcdeſlqrlyuz I ἀναλαβεῖν κρίναντεσ Irt 7 Ἱεροσολύμων MΙzh 8/8 δσιωτάτοισ καὶ θεοφιλεστάτοισ Bo 8 καὶ εἰσ Bb 9 μεταθεμένων Bbo 10 ἀγίων — τῶν Hb οἰ. MΙbaο 19 τῆς Ῥωμαίων οἰ. Bb 21 ἀπολαβεῖν ἀξίωσ M 22 δοκιμάση M 24 οἰα δντεσ M 26 δύναται εἶναι Bo 27 ἀπαντεσ II εὐλαβέστατοι οἰ. ty ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἄρχοντεσ II 27/28 Δικαία — ἐψήφισαν οἰ. 1 28 ἐψηφίσαντο K [praeter 1], P κρίσισ dP 28/29 πρῶν Irt 30 μεγαλοπρεπέστατοι καὶ οἰ. Bo 31 ἀρεστὰ ερι 31 βέβαια οἰ. ρρt αἰωνίω Bo 39 συναίνεσι Bo διδασκέσθω Bo

- 61   ‘Η ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.   ὅλα τὰ πραγματικὰ
ἀργήσει.   οἱ κανόνες κρατείτωσαν καὶ τοῦτο παρ’ ὑμῶν γένηται.
- 62   Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατὰ τὴν ψῆφον τῆς
ἀγίας συνόδου καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πάσαις ἐπαρχίαις τὰ τῶν κανόνων κρατείτω.
- 63   ‘Η ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως.   πολλὰ τὰ ἔτη τῆς ⁵
αὐγούστας.   πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἄρχόντων.   αὗτη δικαία κρίσις.   οἱ δίκαιοι
δικαίως ἔκριναν.
- 64   Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ διαλαληθέντα ἔργωι
παραδοθήσεται.   ‘Ρω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

20   Προσφωνητικὸς παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου πρὸς τὸν εὔσεβέστατον καὶ φιλόχριστον ¹⁰
L IIII 819 βασιλέα Μαρκιανόν, ὅτι οὐ καινοτομῶν τι κατὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως νῦν ὁ ἀγιώτατος
M VII 456 ἀρχιεπίσκοπος Λέων ἐποιήσατο τὴν ἐπιστολὴν τὴν πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις ἐπίσκοπον τῆς
βασιλίδος Κωνσταντινούπολεως Φλαβιανόν, ἀλλὰ τοῖς ἀγίοις πατράσιν ἀκολουθῶν
τοῖς καὶ μετὰ τὴν μεγάλην σύνοδον τὴν ἐν Νικαίᾳ τὰς κατὰ καιρὸν ἀναφυείσας αἱρέσεις
ὅμοιοτρόπως ἐλέγξασιν

15

‘Ην ἄρα καὶ τοῦτο τῆς ὑμετέρας βασιλείας ἐπάξιον τῆς τῶν ὑπηκόων ἐκ τῶν τῶι
θεῶι προσηκόντων ἐπιμελείας κατάρχεσθαι καὶ πρῶτον ἐξ εὔσεβείας κατὰ τοῦ διαβόλου
συγκροτῆσαι στρατόπεδον, ὅθεν ἀτρωτον ὑμῖν ἐκ πλάνης ὁ θεὸς ἐπενόησε πρόμαχον
καὶ τὸν τῆς ‘Ρωμαίων πρὸς νίκην ηύτρεπισε πρόεδρον, τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτὸν παντα-
χόθεν περισφίγξας διδάγμασιν, ἵνα ὡς ὁ θερμὸς τῷ πόθῳ Πέτρος μαχόμενος ἀπαν πρὸς ²⁰
θεὸν ἐφελκύσηται νόημα.   ἀλλὰ μή τις τῆς πίστεως αὐτοῦ τὴν ὁμόνοιαν παραιτού-
M VII 457 μενος καὶ τῆς οἰκείας ἀπάτης τὸν ἐλεγχον ἐπικαλύπτειν πειρώμενος ὡς ξένην τινὰ καὶ
τοῖς κανόσιν οὐ νενομισμένην τῆς ἐπιστολῆς διαβάλῃ τὴν σύνταξιν, ὡς οὐκ ἔξὸν εἴναι
λέγων ἕκθεσίν τινα πίστεως παρὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ τῶν πατέρων γενέσθαι.   μίαν μὲν
γάρ ὡς ἐν κεφαλαίωι τὴν τῶν τῇ διδασκαλίαν ὁ τῆς ἐκκλησίας εἴναι παρακελεύεται νόμος, ²⁵
ἡν ὡς κοινὸν ἐξ ἀγίων σύνθημα τοῖς μυουμένοις πρὸς τὴν τῆς υἱοθεσίας παρεγγυῶμεν
ἀσφάλειαν· πρὸς δὲ τοὺς ἀντεροῦντας ποικίλαι τῶν ἀγώνων ἡμῖν ἀφορμαὶ παραδέδονται
τοῖς ὑπ’ αὐτῶν ψευδῶς ἐπαγομένοις παρὰ τῶν εὔσεβούντων προσαρμοζόμεναι.   τοῖς
μὲν γάρ οἰκείοις ἀρκεῖ πρὸς ὡφέλειαν ἡ τῆς πίστεως ἀπερίεργος κατανόησις εἰς συγκατά-
θεσιν τῶν τῆς εὔσεβείας δογμάτων τοὺς εὐγνωμονοῦντας προσάγουσα, τοῖς δὲ τὴν ³⁰
ὅρθην διαστρέφειν πειρωμένοις διδασκαλίαν δεῖ πρὸς ἔκαστον ὡν αὐτοὶ κακῶς γεννῶσι,
L IIII 822 προσαπαντᾶν καὶ ταῖς αὐτῶν μηχαναῖς ἀντιτάπτειν τὰ πρόσφορα.   εἰ μὲν οὖν ἀπαντες
τῷ πίστεως ἡρκοῦντο συνθήματι καὶ τῆς εὔσεβείας οὐκ ἐκαινοτόμουν τὴν τρίβον,
ἔδει τοὺς τῆς ἐκκλησίας μηδὲν τῷ συμβόλῳ προσεπινοεῖν εἰς ἀπόδειξιν· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ
τῆς εὔθειας πρὸς τὰς τῆς πλάνης ἔξόδους ἐκτρέπονται καινήν τινα πορείαν ἔσαυτοῖς ἐπι- ³⁵
νοοῦντες τῷ ψεύδει, ἀνάγκη καὶ ἡμᾶς τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ἐπιστρέφειν εὑρέμασιν
καὶ ταῖς αὐτῶν ἐπινοίαις ἀντιτάπτειν τὸν ἐλεγχον, οὐχ ὡς τι λεῖπον τῇ πίστει και-
νουργοῦντας ἀεὶ πρὸς εὔσεβειαν, ἀλλ’ ὡς τοῖς παρ’ ἐκείνων καινοτομουμένοις ἐπινοοῦντας

M, B [= abo], WΦ [inde a 10]

3 μεγαλοπρεπέστατοι καὶ οι. B^o 6 αὐγούστησ B 8 λαληθέντα B^o 9 ‘Ρω — ἀνέγνω οι. B^o
10 ἀγίασ τετάρτησ W εύσεβέστατον καὶ οι. W εύλαβέστατον MB^b, corr. M 11 καὶ κατὰ BW
πίστεως οι. B^o 15 ἐλέγξασαν W 18 ἡμῖν Φ praeter unum codicem δ θεὸς οι. W
ἐπενόησε BWΦ ἐποίησεν M 19 εὐτρέπισε B 20 πέτρω B^b 22 τὸν ἐλεγχον MBW Φ^r αθηνῆια Φας
24 ἕκθεσιν — γενέσθαι BW τινὰ παρὰ τὴν — γενέσθαι πίστεως ἕκθεσιν M 25 ἐν οι. B^b τῇσ M
τριακοσίων δεκακοτώ B 26 ιοβις praecepit Φ^r 27 ἀγώνων Φ ἀγίων MBW ἡμῶν B^o
παραδίδονται B^o 28 προσαρμοζόμενον B^b 31 κακῶς οι. BW 33 ἡρκοῦντων B^b
33/34 οὐκ — ἐκκλησίας οι. B^o 35 δούλω BW 36 οι. Φ

τὰ πρόσφορα. καὶ ἵνα τῶι ὑμετέρῳ κράτει γένηται κατάδηλον τὸ λεγόμενον, αὐτῶν τῶν τῆς πίστεως ῥημάτων ἀρξώμεθα, τὰς τῶν πατέρων, ὡς ἕκαστος ἔχει περὶ αὐτῶν, παρατιθέντες ἐννοίας.

Εἶπεν ἡ πίστις· πιστεύω εἰς ἓνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ. τοῦτο τέλειον τοῖς εὐγνωμονεῖν πειρωμένοις πρὸς ὅμοιογίαν 5 τὸ ῥῆμα, μίαν τοῦ υἱοῦ πρὸς πατέρα τῆς θεότητος ὑποφαίνον τὴν φύσιν, ὥστε μὴ ἄλλης μὲν οὐσίας τὸν υἱόν, ἐτέρας δὲ τὸν πατέρα προσεπινοεῖν τῷ φρονήματι καὶ ταῖς Ἀρείου κατὰ τῆς εὐσεβείας κακοτεχνίαις συμφέρεσθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ Φωτεινὸς καὶ Μάρκελλος ἐτέραν κατὰ τοῦ υἱοῦ βλασφημίαν ἔκαινοτόμησαν, οὐκ εἴναι τοῦτον παντελῶς ταῖς συκοφαντίαις ἀρνούμενοι, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα καλεῖσθαι δια- 10 βεβαιούμενοι καὶ μέχρι μόνον φωνῆς τῶν κλήσεων τὸ διάφορον ὁριζόμενοι, τὸ τῶν τριῶν M VII 460 ὑποστάσεων οἱ πατέρες ἀντεισήγαγον δίδαγμα, οὐκ ἔξωθεν τῆς γραφῆς αὐτοῖς ἀναπλάσσοντες τὸ ἐφεύρεμα οὐδὲ τῆς πίστεως ὡς ὀτελῇ παραδραμόντες τὴν ἐννοιαν, ἀλλ' αὐτὴν ταῖς θεοπνεύστοις σαφηνίζοντες ῥήσει καὶ τῷ τοῦ ὁμοούσίου καλῶς ἐπαγωνιζόμενοι πράγματι καὶ δεικνύντες ὡς μίαν ἐπὶ δύο προσώπων ἡμῖν οὐσίαν ἡ πίστις 15 ἔξεθετο, οὐκ αὐτὴν τοῦ υἱοῦ τὴν ὑπαρξίν παρεγράψατο.

Πάλιν ἔφη καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, ἀρκοῦσαν τοῖς εὐσεβέσι τῆς τοῦ πνεύματος θεολογίας παραδοῦσα τὴν ἐννοιαν. ἡ γάρ ὁμοίως τῷ πατρὶ καὶ υἱῷ τῷ πνεύματι τῷ ἄγιῳ πιστεύειν διαγορεύσασα δῆλον ὅτι ὡς εἰς θεὸν ἔχειν τὰς ἐλπίδας ἐπέταξεν, μίαν ἐν τριάδι φύσιν τοῖς παραδεχομένοις γνωρίζουσα. ἀλλ' ἐπειδήπερ ἀπλῆν ἡ 20 πίστις τηνικαῦτα τοῦ πνεύματος τὴν διδασκαλίαν ἔξεθετο, οὐδενὸς οὔπω περὶ αὐτοῦ προσερίζοντος, οἱ τῆς Ἀρείου σπορᾶς, ἐν ἑαυτοῖς τὴν λύμην φυλάξαντες, τοῖς περὶ τοῦ υἱοῦ στενωθέντες ἐλέγχοις ἐπὶ τὸ πνεῦμα τὴν βλασφημίαν μετήνεγκαν ἀναπόδεικτον αὐτοῖς εἴναι τὴν συκοφαντίαν οἰόμενοι καὶ τὴν τοῦ κτίσματος εὐτέλειαν αὐτῶι τολμηρῶς ἐπεφήμισαν. ὅθεν οἱ μετὰ ταῦτα τῆς ἀληθείας ὑπερασπίζοντες τὴν αὐτῶν λύμην 25 ταῖς ἀντιμηχαναῖς ἀπεσείσαντο, κύριον αὐτὸν καὶ θεὸν καὶ ἐκ πατρὸς ἔχον τὴν ἐκπόρευσιν κατὰ τὴν τῆς πίστεως διάνοιαν ἀποφαίνοντες.

Οὕτω μὲν οὖν οἱ κατὰ τῆς θεότητος τολμηταὶ εὐσεβείας προσωπείωι κατὰ τῆς L IIII 823 πίστεως τὴν πίστιν ὁρύττοντες τοῖς τῆς τριάδος συνηγόροις ἐάλωσαν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ καλῶς τῇ πίστει περὶ τῆς οἰκονομίας τεθέντα ταῖς αὐτῶν ἐτεροσκευαρίαις ἀνατρέπειν 30 προέθεντο, πάλιν ἡ χάρις καὶ πρὸς τὴν τούτων ἔφοδον ἡμῖν ἀνέδειξε στρατηγοὺς δεικνύντας ὡς ἐντελῇ τε καὶ θεῖα καὶ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου φιλανθρωπίας ἐπάξια τὰ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ συμβόλου τυγχάνει νοήματα. ἔφη γάρ· κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα, τῷ μὲν κατελθόντα τὴν ἐκούσιον τῆς ἔξουσίας ὑπογράφοντα συγκατάβασιν, τῷ δὲ σαρκωθέντα τὴν ἀληθῆ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς ἀνάληψιν 35 ὑποφαίνοντα καὶ τῆς ἐκ παρθένου καθ' ἐνωσιν γεννήσεως τὴν ἀπόδειξιν ἐνδεικνύμενα, τῷ δὲ ἐνανθρωπήσαντα τὴν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος ἐν αὐτῷ τῆς ἡμετέρας φύσεως συμπλήρωσιν παρεχόμενα. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως πολυσχιδῆ τοῖς ἀνθρώποις ἐντεῦθεν ὁ πονηρὸς τὴν ἀπώλειαν ἐπενόησεν, τῆς εἰς ἡμᾶς ὡς ἔχθρὸς τοῦ θεοῦ προνοίας τὸ κε- 39 φάλαιον ἀφαρπάζειν βουλόμενος, καὶ τοὺς μὲν ἐπεισε τὴν ἐκ παρθένου κατὰ τὸ ληφθὲν M VII 461

M, B [= abo], WΦ

2 ἀρξόμεθα MB ^o	4 ἡμῶν om. W	5 καὶ τοῖς B ^o	6 τὸ om. B ^o	τὸν πρᾶ B ^o
δποφαίνον B ^o ὑποφαίνων W	11 μόνησ W	12 δίδαγμα MW δόγμα B	12/13 ἀναπλάσσον B ^o	
13/14 ἀλλὰ τὴν B ^o	14 τῶι] τὸ M	15 ὡς] καὶ B ^b	18 ἡ] εἰ B ^o Φ	καὶ [καὶ τῷ B ^o] υἱῶ
καὶ B ^o W	20 ἀπλῆ B ^o	21 οὐδὲν B ^b	23 στεφανωθέντεσ W	25 ἐπευφήμησαν B ^o
om. BW	26 έχων B ^b	27 ὑποφαίνοντεσ W	31 προέθετο B ^o	26 καὶ
33 τυγχάνειν B ^o	36 τῆς] τὴν B ^b	37 ἐκ om. B ^b	32 τε om. B ^o	θεοῦ om. W
38 ἐκπλήρωσιν B ^o	πολυσχιδῆ B ^b	ὑμετέρας B ^o	φύσεως om. B ^o	

ἀπαρνεῖσθαι γέννησιν, ὡς ἐν τιμῇ δῆθεν καὶ φειδοῖ τῆς τοῦ σωτῆρος ἀξίας τὴν θεοτόκος τοῦ γένους ὑποκλέπτων φωνήν, τοὺς δὲ κατ' αὐτῆς ἀνέδην τῆς τοῦ μονογενοῦς θεότητος ὃπλισε πρὸς ἀσέβειαν, τρεπτὴν καὶ παθητὴν αὐτὴν ὑποπείσας ἀνακηρῦξαι τοῖς ρήμασι, μεριστὴς κακῶν ὑπηρέταις ἀξίοις διανέμων τὰ βλάσφημα, ὥστε τοὺς μὲν τῆς ληφθείσης μορφῆς ἀνελεῖν τὰ γνωρίσματα, τοὺς δὲ μέχρι σαρκὸς μόνης ὅμολογῆσαι τὴν ἔνωσιν καὶ τοὺς μὲν τῆς ψυχῆς τὴν ιατρείαν ἀρνήσασθαι, τοὺς δὲ ταύτην δίχα νοῦ παρεῖναι λέγειν τῶι σώματι καὶ τοὺς μὲν τὸ τῆς ἔνωσεως διασπάσαι μυστήριον καὶ ψιλὸν ὡς ἐπὶ προφήτου τινὸς εἰπεῖν τὸ φαινόμενον, τοὺς δὲ τὸ τῶν φύσεων παραιτεῖσθαι διάφορον καὶ μηδὲν τῆς τοῦ σωτῆρος θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος καταλιπεῖν ἴδιωμα, φύρειν δὲ ἀπαξ ἀπλῶς ἀπαντα τῆς οἰκονομίας τὰ πράγματα. ἀλλ’ οὐκ ἔλαθεν τὸν ἀκοίμητον ὁ τῆς ¹⁰ φύσεως ἔχθρὸς ὄφθαλμόν, ἀλλ’ ὡς φωστῆρας εὐθὺς τοῖς ἐν πλάνῃ τοὺς πατέρας ἀνέδειξεν τῆς πίστεως ἀπασιν ἀναπτύσσοντας τὴν διάνοιαν καὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως ἀκριβῶς τὴν εὔεργεσίαν κηρύττοντας, πῶς ἄνωθεν ἐκ μήτρας τῆς οἰκονομίας κατήρτισται τὸ μυστήριον, πῶς καὶ θεοτόκος διὰ τὸν τὴν παρθενίαν αὐτῇ καὶ μετὰ τὴν κύησιν χαρισάμενον καὶ θεοπρεπῶς τὴν μήτραν σφραγίσαντα καὶ κατὰ ἀλήθειαν μήτηρ διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ¹⁵ ἦν ἐδάνεισεν σάρκα τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων ἡ παρθένος ὠνόμασται, πῶς ἀνέτειλεν ἐκ Hebr. 2, 16 τῆς Ἰεσσαὶ ῥίζης ὁ κύριος, πῶς σπέρματος Ἀβραὰμ ὁ ποιητὴς ἐπελάθετο, πῶς τῆς ἡμετέρας ἐν αὐτῷ φύσεως τὴν ἀπαρχὴν ἐπεδείξατο, πῶς θεὸς τέλειος καὶ ἀνθρωπὸς ²⁰ *〈τέλειος〉* ὁ μονογενὴς ἀναπέφανται, πῶς ἐν αὐτῷ τῶν φύσεων μεμαρτύρηται τὸ διά-Hebr. 13, 8 φορον, πῶς τοῦ προσώπου τὸ μοναδικὸν ἀποδέδεικται, πῶς Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς ²⁵ καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, πῶς πρόσφατος καὶ ἀίδιος, πῶς οὐρά-³⁰ L IIII 826 νιος καὶ ἐπίγειος, πῶς ὄρατὸς καὶ ἀόρατος, πῶς ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ὁ αὐτὸς τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, πῶς ὁ αὐτὸς ἀπαθὴς ὡς θεὸς καὶ παθητὸς ὡς ἀνθρωπὸς ἀποδέδεικται. τούτοις οἱ πατέρες τὸν πονηρὸν κατηγωνίσαντο τοῖς ρήμασιν· ταύτην ἐπὶ τῷ συμβόλῳ κατὰ τῶν συκοφαντεῖν ἐγχειρούντων ³⁵ τὴν συνηγορίαν πεποίηνται, οὐκ ἄλλο τῆς πίστεως ἡμῖν πρὸς ὅμολογίαν ἐπεισάγοντες σύνθημα, ἀλλὰ τὸ κακῶς παρ’ ἔχθρῶν παραποιούμενον διασώζοντες καὶ τοῖς κατὰ καιρὸν ὑφαρπάζειν ἐπιχειροῦσι παρατατόμενοι καὶ τῶν οἰκείων ἕκαστοι φύλακες πρὸς M VII 464 σωτηρίαν γινόμενοι. οὕτως ὁ μέγας Βασίλειος ὁ τῆς χάριτος ὑπηρέτης τὴν τῶν ὑποστάσεων ὡς ἐν ἐπιστολῇ σαφήνειαν διηγείνησεν καὶ τὴν τοῦ ἀγίου πνεύματος ⁴⁰ ἀκριβῇ διδασκαλίαν παρέδωκεν, ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν συνποιημένων ἀπαίτησας τὴν συγκατάθεσιν· οὕτως Δάμασος τὸ τῆς Ῥώμης πρὸς δικαιοσύνην καλλώπισμα τοῖς πρὸς Παυλίνον τὴν οἰκονομίαν διήρθρωσεν γράμμασι, πείσας τοῖς καλῶς κριθεῖσι τοὺς τῆς αὐτοῦ κοινωνίας μετέχειν βουλομένους ἐπιψηφίσασθαι· οὕτως οἱ μετὰ ταῦτα πανταχῇ ποικίλως ἐπὶ τοῖς τῶν αἱρετικῶν ἀθροισθέντες καινίσμασι κοινὴν ὡς σύμψυχοι τὴν ὑπὲρ ⁴⁵ τῆς πίστεως ψῆφον ἔξήνεγκαν, ἀπέρ ἀδελφικῶς ἐαυτοῖς ἐδοκίμασαν, ταῦτα τρανῶς τοῖς ἀποῦσι διαπορθμεύσαντες. καὶ οἱ μὲν ἐκ Σαρδικῆς κατὰ τῶν Ἀρείου λειψάνων ἀγωνισάμενοι τοῖς ἐν Ἀνατολῇ τὴν κρίσιν ἔξεπεμπον, οἱ δὲ ἐνταῦθα τὴν Ἀπολιναρίου λύμην φωράσαντες τοῖς ἐν Δύσει τὴν ψῆφον ἔγνώριζον, καὶ τῶν μὲν "Οσιος ἔξηρχε τῆς γνώμης, τῶν δὲ Νεκτάριος σὺν Γρηγορίῳ τὴν ἡγεμονίαν ἤρατο. οὕτως ἐν Ἐφέσωι ⁵⁰

M, B [= abo], WΦ

1 θεοτόκον B ^a	3 εὐσέβειαν B ^b	5 τὴν οι. B ^b	7 διασπάσθαι B ^{bo}	11 ἔχθρὸν B	13 κοπήργησται B ^b	14 τὸ B ^a
16 τῷ δεσπότῃ B ^a	17 δ κύριος οι. Φ ^c	18/19 <i>perfectus homo</i> Φ	20 ἀναπέφανται W	21 αναπέφανται M	22 αναπέφασται B ^a	23 διαπορθμεύσαντες
28 ἑφαρπάζειν [ἐπαρπάζειν B ^a] BW	28/29 καὶ τῶν — γινόμενοι οι. B ^b	31 συμποιημένων BW	33 τοὺς] τὰ B ^a	34/35 ποικίλωσ πανταχῇ B ^a	36 sic et Φ	30 διευκρίνησε B ^a

τὸ περὶ τῆς θεοτόκου κριθὲν ἐκυροῦτο τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς περὶ τῆς θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ κυρίου χρήσει μεθ' ὑπογραφῆς ἐπεψηφίζοντο, χειρὶ καὶ γλώττῃ τὴν τῶν φύσεων ἐν ἐνὶ προσώπῳ παριστῶντες ὁμολογίαν. εἰ δέ τις μέχρι τούτου στῆναι τοῖς τῇ πίστει συνηγορεῖν βουλομένοις προστάττει τὴν ἄδειαν, μάλιστα μὲν τοῖς αἱρετικοῖς τοῦτο νομοθετείτω τὸ πρόσταγμα, *(ὅ)* ἐκείνους παύσει τῆς ἀδικίας, μὴ τοὺς ποι-
μένας τῆς ἀντιλήψεως. πᾶς γὰρ νόμος τοῖς πονηροῖς ἀπαγορεύει τὴν ἀμαρτίαν, οὐ τοὺς κριτὰς ἀπείργει τῆς ἔξουσίας. ἀλλως τε μανθανέτωσαν ὡς καὶ νῦν ἔξεστιν ἀμφι-
σβητήσεως φυείσης ταῖς τῶν πατέρων ἐρμηνείαις τὴν ἡμετέραν ἐπισυνάπτειν ὁμολογίαν
καὶ πείθειν ὡς οὐκ ἀπάδιον τῆς ἐκείνων διανοίας ἐπιδεικνύμεθα φρόνημα, ἀλλὰ μάρτυσιν
αὐτοῖς πρὸς τὴν τῆς ἡμετέρας πίστεως βεβαίωσιν χρώμεθα. οὗτως τοῖς Ἀθανασίου 10
πρὸς Ἐπίκτητον φιλοτιμούμεθα γράμμασιν· οὗτως ὡς οἰκείαν Γρηγορίου τὴν πρὸς
Κληδόνιον ἐπιστολὴν περιφέρομεν. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; εἰ γὰρ τὸ δι’ ἐπιστολῶν
τὸ τῆς ἐκκλησίας σαφηνίζεσθαι φρόνημα πρὸς ἐκάστην ωράτησιν μέμψεως ἀξιον, αὐτὸν
ἄν τις πρῶτον τὸν μακάριον γράψαιτο Κύριλλον, ὃς τοῖς ἑαυτοῦ γράμμασι τοῖς τῆς
Ἐώιας τὸ οἰκείον ἐτράνωσε φρόνημα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν μέγαν τῇ αὐτῇ τις ἄν 15
Πρόκλον περιβάλλοι γραφῇ τὸν πρὸς Ἀρμενίους τόμον τοῖς τῆς αὐτῆς Ἀνατολῆς εἰς L 827
συμφωνίας ἀπόδειξιν διαπέμψαντα. κοινωνήσει δὲ τῆς αἰτίας καὶ ὁ σοφὸς τῆς Ἀν- M VII 465
τιοχέων Ἰωάννης, ὃς τῶν αἱρετικῶν τὰς λοιδορίας ἀποσειόμενος καὶ τῆς ἀποστολικῆς
διδαχῆς τὸ εὐθὲς ἐνδεικνύμενος τῆς Ἐώιας ὡς ἐκ μιᾶς γλώττης τῷ δοσίῳ Πρόκλωι καὶ
τῷ τῆς οἰκουμένης τὰ σκῆπτρα διέποντι τὴν ὁμολογίαν ἔξεπεμψεν. μὴ τοίνυν ἡμῖν 20
τοῦ θαυμαστοῦ τῆς Ῥώμης προέδρου τὴν ἐπιστολὴν ὡς καινοτομίας ἔγκλημα προ-
φερέτωσαν, ἀλλ’ εἰ μὴ σύμφωνος ταῖς γραφαῖς, ἐλεγχέτωσαν, εἰ μὴ τοῖς προλαβοῦσι
πατράσιν διμόδοξος, εἰ μὴ πρὸς δυσεβῶν κατηγορίαν γεγένηται, εἰ μὴ τῆς ἐν Νικαίᾳ
πίστεως τὴν συνηγορίαν ἐνδείκνυται, εἰ μὴ τῶν καινοτομεῖν ἐπιχειρούντων ἀνατρέπει
τὸ μύθευμα, εἰ μὴ τὴν τῶν ματαιοφρονούντων καταγωνίζεται τερατείαν. εἰ γάρ 25
τις τῶν πατέρων παραχαράττει τὴν ἔννοιαν, οὗτος τῶν τῆς παραβάσεως εὔθυνῶν
ὑπόχρεως, οὐχ ὁ τῆς παραβάσεως ἐπιφέρων τὸν ἐλεγχον. ὁ μὲν γὰρ ἐξ οἰκείας γνώμης
οὐδενὸς μαχομένου τοῖς αὐτοῦ ὅρμασι φιλοτιμούμενος ἐκθεσιν, οὗτος ὡς ἀλαζών ἄν
εἰκότως ἀλίσκοιτο, ὁ δὲ τοῖς κακῶς φρουρεῖν ἐγνωκόσι μαχόμενος τῇ τῶν ἔχθρῶν ἐπινοίαι
προσαρμόζει τὴν γλώτταν, τὰ παρ’ ἐκείνων κακῶς ἐπαγόμενα τοῖς τῆς ἀληθείας δια- 30
λύειν πειρώμενος. ἀλλ’, ὡς φιλόχριστοι καὶ τῆς ἄνωθεν ὑμῶν κληρωθείσης βασιλείας
ἐπάξιοι, τῇ πίστει τὸν εὐεργέτην ἀμείψασθε καὶ τῇ περὶ τὴν ὁμολογίαν σπουδῇ τῇ
τιμῇ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐνδείξασθε, τῶν μὲν πονηρῶν τὰς ὄρμὰς ἀνακόπτοντες, πᾶσι
δὲ τῆς εύσεβοῦς ὁμολογίας τὴν συμφωνίαν βραβεύοντες καὶ καθάπερ σφραγίδα τῶν
εύσεβῶν διδαγμάτων τῇ παρ’ ὑμῶν ἀθροισθείσῃ συνόδῳ τῆς Πέτρου καθέδρας βε- 35
βαιοῦντες τὸ κήρυγμα. θαρρεῖν γὰρ χρὴ τὴν ὑμετέραν εύσεβειαν ὡς οὐδὲν τῆς πάλαι
παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων καταγγελθείσης πίστεως ὁ θεοφιλής τῆς Ῥώμης παρα-
κείνηκε πρόεδρος. καὶ ἵνα μηδεμία τοῖς ἐκ φθόνου τὸν ἀποστολικὸν ἄνδρα δια-

17—20 cf. Vigilium Coll. Auell. 83, 212: dum in relatione quam . . ueneranda synodus piae memoriae
Marciano tunc imperatori transmisit, . . litterae Antiocheni Iohannis cum Orientali synodo ad beatum Proclum
et ad Theodosium tunc piissimae recordationis principem destinatae uenerabiliter memorentur

M, B [= abo], WΦ

2 ἐψηφίζοντο BbW 4 διάνοιαν B^o μέντοι τοῖς B^b 5 δ addidi 7 ἔξεστιν] ἔδει B^o
8 διδασκαλίασι B^o 9 ἀπάδων B^o 11 ἐπίκτιτον M 11/12 τὴν — κληδόνιον γρηγορίου B^b
14 αὐτοῦ MW 16 eisdem Orientalibus Φ τῆς ἀνατολῆς BW αὐτῆς ἀνατολῆς M 18 ὅς —
ἀποσειόμενος om. W λοιδορίαν M 21/22 προσφερέτωσαν B^b 23 τῆς] τοῖς B^b 25 τὴν
om. B^b μὴ τῶν — καταγωνίζεται τὴν W 26 εύνοιαν W 26/27 τῶν — οὐχ ὁ om. B^o 31 ἡμῖν B^o
32 ἀμείψασθε [ἀμείψασθαι B^o] MBWΦας compensatis Φ 33 ἐνδείξασθε MBWΦας ostendistis Φ
35 διδαγμάτων MΦ δογμάτων BW 37 ῥωμαίων B^o

βαλεῖν πειρωμένοις καταλείπηται πρόφασις, τὰς συμφώνους τῇ έπιστολῇ τῶν ἀγίων πατέρων χρήσεις πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ ὑμετέρου κράτους ἐκ πολλῶν ὀλίγας παρατεθείκαμεν.

M VII 468   "Οτι καὶ οἱ ἄγιοι πατέρες δύο φύσεις ἐν Χριστῷ εἰρήκασι καὶ τὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ θεὸν λόγον ὁμοούσιον ἡμῖν ἐκ Μαρίας κατὰ σάρκα γενόμενον

5

Τοῦ ἄγίου Βασιλείου ἐκ τῶν πρὸς Εὐνόμιον

1   'Εγὼ γάρ καὶ τὸ ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχειν ἵσον δύνασθαι τῷ ἐν οὐσίᾳ θεοῦ PG 29, 55^a ὑπάρχειν φημί. ὡς γάρ τὸ μορφὴν ἀνειληφέναι δούλου ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος τὸν κύριον ἡμῶν γεγενηθεῖσαι σημαίνει, οὕτω λέγων ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχειν L IIII 83^c τῆς οὐσίας τῆς θεικῆς παρίστησι πάντως τὴν ἴδιότητα.

10

de fide 2, 78   Τοῦ μακαρίου Ἀιμβροσίου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν βασιλέα Γρατιανόν

2   Φυλάξωμεν διαφορὰν θεότητος καὶ σαρκός. εἰς ἐν ἑκατέραι φθέγγεται υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ ἐκατέρα φύσις ἐστίν.

Τοῦ μακαρίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον

3   Φύσεις μὲν γάρ δύο, θεός καὶ ἀνθρωπός, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα· υἱὸι δὲ οὐ δύο 15
ep. 10^a οὐδὲ θεοί.
p. 180^a

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ περὶ υἱοῦ δευτέρου λόγου

4   Καὶ τοῦτο ἐστιν ὃ ποιεῖ τοῖς αἱρετικοῖς τὴν πλάνην, ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίζευξις.
or. 30 PG 36,^b σημεῖον δὲ ὡς ἡνίκα αἱ φύσεις διίστανται ταῖς ἐπινοίαις, συνδιαιρεῖται καὶ τὰ ὀνόματα.
113

Τοῦ μακαρίου Ἀθανασίου ἐκ τοῦ κατὰ αἱρέσεων λόγου

20

5   Καὶ ὥσπερ οὐκ ἀν ἡλευθερώθημεν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας *(καὶ τῆς κατάρας)*, εἰ μὴ
c. Arian. 2, 70^a φύσει σάρξ ἡν ἀνθρωπίνη, ἡν ἐνεδύσατο ὁ λόγος (οὐδὲν γάρ κοινὸν ἡν ἡμῖν πρὸς τὸ
p. 296 M VII 469 ἀλλότριον), οὕτως οὐκ ἀν ἐθεοποιήθη ὁ ἀνθρωπός, εἰ μὴ φύσει ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἀληθινὸς καὶ ἴδιος ἡν αὐτοῦ ὁ λόγος ὁ γενόμενος σάρξ. διὰ τοῦτο γάρ τοιαύτη γέγονεν
ἡ συνάφεια, ἵνα τῷ κατὰ φύσιν τῆς θεότητος συνάψῃ τὸν φύσει ἀνθρωπὸν.

25

'Αμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

6   Διάκρινον λοιπὸν τὰς φύσεις, τὴν τε τοῦ θεοῦ τὴν τε τοῦ ἀνθρώπου. οὔτε
γάρ κατ' ἔκπτωσιν θεοῦ γέγονεν ἀνθρωπός οὔτε κατὰ προκοπὴν ἐξ ἀνθρώπου θεός.
θεὸν γάρ λέγω καὶ ἀνθρωπὸν· δὸς τὰ παθήματα τῇ σαρκί, δὸς τὰ θαύματα τῷ θεῷ.

1 extat apud Theodoreum eranist. 2, 146 et in florilegio cod. Vaticani 1431 II 32 [Abhandl. d. Bayer. Akad. d. Wiss. XXII 6 p. 38]   2 ex simili uersione extat Theodoreum eran. 2, 142, cf. exc. Ephes. XIII   3 cf. exc. Ephes. XIII. Theodoreum eran. 2, 147. floril. cod. Vatic. II 15. Gelas. de duab. nat. 19   4 cf. Theodoreum eran. 2, 149   5 cf. Theodoreum eran. 2, 136   6 accurate consonat floril. Vatic. II 21, cf. Theodoreum eran. 1, 66 et Gelas. 27

M, B [= abo], WΦ

1 καταλίπηται B ^a W	τῇ ομ. M	2/3 παρατεθήκαμεν B ^b	6 τοῦ B ^b	7/8 δύνασθαι
τῷ — ὑπάρχειν MW τῷ — ὑπάρχειν δύνασθαι B	8 τὸ BW τῇ M	9 τοῦ καὶ B ^a	ἡμῶν ιυ	
χῦ B ^a	io τῆς θείας οὐσίας Theodoreum. flor.	12 utroque Φ	14 μακαρίου MBΦ ^c ἀγίου WΦ ^c	
τοῦ θεολόγου MBW episcopi Nazianzeni Φ ομ. Φα ^c	τοῦ θεολόγου MBW episcopi Nazianzeni Φ ομ. Φα ^c	ἐκ τῆς B ex epistula Φ ἐν τοῖς MW	15 φύσισ B ^b	
γάρ ομ. B ^a	17 ἐκ τοῦ — δευτέρου λόγου BΦ ἐν τῷ — δευτέρῳ λόγῳ MW	18 ἐπί-		
ἐπειδὴ B ^b	18 ἐπίζευξις θεολογοῦ Φ ἐπίζευξις ἐπαλλαγτομένων τῶν ὀνομάτων διὰ τὴν σύγκρασιν [cf. Gregor.] B	ζευξι		
νοήματα M	20 τῶν αἱρέσεων B ^a	21 καὶ — κατάρας Φ Theodoreum. oīn. MBW	22 ἡ B ^a	
ἡν ^d ομ. B ^a	24 καὶ διὰ B ^b	25 τῶι] τὸ B ^a	27 διακρίνων B ^a	
B λέγει W	25 τῶι]	28 hominibus Φ	29 λέγων	

'Αντιόχου ἐπισκόπου Πτολεμαίδος

7 Μὴ συγχέηις τὰς φύσεις, καὶ οὐ ναρκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν.

Τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας εἰς τὰ θεοφάνια
8 Τίς ὡς ἀληθῶς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει Ps. 105, 2
πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; τίς ἀν λόγωι παραστήσειν τῆς εἰς ἡμᾶς εὔεργεσίας 5
τὸ μέγεθος; ἀνθρωπίνη φύσις θεότητι συνάπτεται μενούσης ἐφ' ἑαυτῆς ἐκατέρας τῆς
φύσεως.

Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην PG 59, 80

9 Τί γὰρ ἐπάγει; καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, μόνον οὐχὶ λέγων· μηδὲν ἄτοπον Ioh. 1, 14
ὑποπτεύσης ἀπὸ τοῦ ἐγένετο· οὐ γὰρ τροπὴν εἴπον τῆς ἀτρέπτου φύσεως ἐκείνης, 10
ἀλλὰ σκήνωσιν καὶ κατοίκησιν. τὸ δὲ σκηνοῦν οὐ ταυτὸν ἀν εἰη τῇ σκηνῇ, ἀλλὰ
ἔτερον ἐν ἑτέρῳ σκηνοῖ, ἐπεὶ οὐδ' ἀν εἴη σκήνωσις· οὐδὲν γὰρ ἐν ἑαυτῷ κατοικεῖ.
ἔτερον δὲ εἴπον κατὰ τὴν οὐσίαν. τῇ γὰρ ἐνώσει καὶ τῇ συναφείᾳ ἐν ἔστιν ὁ θεὸς λόγος
καὶ ἡ σάρξ, οὐ συγχύσεως γενομένης οὐδὲ ἀφανισμοῦ τῶν οὐσιῶν, ἀλλ' ἐνώσεως ἀρρήτου
τινὸς καὶ ἀφράστου. 15

Τοῦ μακαρίου Ἀττικοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εὐψύχιον ἐπιστολῆς

L IIII 831
M VII 472

10 Τί τοίνυν ἔχρην τὸν πάνσοφον πραγματεύσασθαι; μεσιτείαι τῆς προσληφθείστης
σαρκὸς καὶ ἐνώσει τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὸν ἐκ Μαρίας ἀνθρωπὸν ἐκάτερα γίνεται ὡστε
τὸν ἐξ ἀμφοῖν ἡνωμένον Χριστὸν θεότητι μὲν διατιθέμενον ἐπὶ τοῦ οἰκείου μεῖναι τῆς
ἀπαθοῦς φύσεως ἀξιώματος, σαρκὶ δὲ θανάτῳ προσομιλήσαντα ὅμοῦ μὲν ἀποδεῖξαι 20
τῇ διμοφύλωι τῆς σαρκὸς φύσει τὴν κατὰ τοῦ θανάτου ὑπεροψίαν, ὅμοῦ δὲ καὶ κρατύνεσθαι
τῇ τελευτῇ τῆς καινῆς διαθήκης τὰ δίκαια.

Τοῦ μακαρίου Πρόκλου ἐξ ὁμιλίας τῆς εἰς τὸ παιδίον ἔγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς Ies. 9, 6
καὶ ἐδόθη ἡμῖν

11 Καὶ τὰς φύσεις τῶι λόγωι δίελε καὶ τὴν ἐνώσιν τοῦ μυστηρίου θεολόγησον. 25

Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς Νεστόριον ἐπιστολῆς

12 Καὶ ὅτι διάφοροι μὲν αἱ πρὸς ἐνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθεῖσαι φύσεις, εἰς δὲ t. I I, 1
ἐξ ἀμφοῖν Χριστὸς καὶ υἱός, οὐχ ὡς τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνηιρημένης διὰ τὴν ἐνώσιν. p. 27, 1

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην ἐπιστολῆς

13 Εἰς γὰρ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, κἄν ἡ τῶν φύσεων μὴ ἀγνοῆται διαφορά, ἐξ ὃν t. I I, 4
τὴν ἀπόρρητον ἐνώσιν πεπράχθαι φαμέν. p. 18, 26
31

Τοῦ αὐτοῦ

14 Ἐννοοῦντες τοίνυν τῆς ἐνανθρωπήσεως τὸν τρόπον, ὡς ἔφην, δρῶμεν ὅτι δύο t. I I, 6
φύσεις συνῆλθον ἀλλήλαις καθ' ἐνώσιν ἀδιάσπαστον ἀσυγχύτως καὶ ἀτρέπτως. p. 153, 16
ἡ

7 eadem adfert Theodoret. eran. 2, 162 cf. Gelas. 60 8 eadem adfert Theodoret. eran.

2, 160 9 eadem adfert Theodoret. eran. 2, 158 10 = Theodoretus 2, 167 12 = Theodoretus

2, 167 13 = Theodoretus 2, 168 14 = Theodoretus 2, 168

M, B = [abo], WΦ

1 ἐπίσκοπος B^b 2 οὐκιαρκήσεις B^b 3 τοῦ μακαρίου ομ. Φ ἐπισκόπου φλαβιανοῦ BW

τὰ δγια W 6/7 τῆς φύσεως ομ. Φac 8 δγιοι WΦac ἐκ — Ἰωάννην ομ. Bo 10 εἶπεν Φac

12 post ἔτερον ab ipso excerptore omissum est ἔτερον γάρ ἐτέρα σκηνὴ Bo 13 κατ' οὐσίαν B

Tῇ BW τὸ M 14 ἀφανισμοῦ MBW Theodoret. permixtione Φ 16 Attici Constantinopolitanī

episcopī Φ 20 φύσεως MΦ Theod. θεότητος BW θανάτου Bo 21 καὶ MΦ ομ. BW Theod.

27 ὅτι ομ. Φc 29 Ιωάννην τὸν ἀντιοχεῖας WΦ Antiochenum episcopūm Φac 30 κἄν] καὶ Bo

δγνοεῖται B^b 32 item [ομ. Φc] eiusdem ex epistula ad Successum Diocaesariensis episcopūm Φac

γάρ σάρξ σάρξ ἐστι καὶ οὐ θεότης, εἰ καὶ γέγονε θεοῦ σάρξ, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ λόγος θεός ἐστι καὶ οὐ σάρξ, εἰ καὶ ἴδιαν ἐποιήσατο τὴν σάρκα οἰκονομικῶς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Ἱωάννην τὸν Ἀντιοχείας ἐπιστολῆς

¹⁵ Δύο γάρ φύσεων ἔνωσις γέγονεν, δι' ὃ ἐναντίον, ἐναντίον ὁμοιο-
^{t. 11, 4 p. 17.} γοῦμεν. κατὰ ταύτην τὴν τῆς ἀσυγχύτου ἔνώσεως ἔννοιαν ὁμοιογοῦμεν τὴν ἄγιαν
¹⁴ παρθένον θεοτόκον διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπῆσαι καὶ ἐξ αὐτῆς συλλήψεως ἔνωσαι ἑαυτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν.

Τοῦ ἄγιου Ἱωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου

¹⁶ Καὶ καθάπερ τις ἐν μεταιχμίῳ στὰς δύο τινῶν ἀλλήλων διεστηκότων ἀμφοτέρας ¹⁰
^{PG 57. 26} ἀπλώσας τὰς χεῖρας ἐκατέρωθεν λαβὼν συνάψειν, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐποίησεν, τὴν παλαιὰν τῇ καινῇ συνάπτων, τὴν θείαν φύσιν τῇ ἀνθρωπίνῃ, τὰ αὐτοῦ τοῖς ἡμετέροις.

^{L IIII 834} 'Επιστολὴ σταλεῖσα παρὰ τῆς ἄγίας συνόδου τῶι ἀγιωτάτῳ πάπαι τῆς 'Ρωμαίων
^{PL 54, 952} ἐκκλησίας Λέοντι

21 'Η ἄγια καὶ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἡ κατὰ θεοῦ χάριν καὶ θέσπισμα τῶν ¹⁵ εὔσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων συναχθεῖσα ἐν τῇ Χαλκηδονέων μητρο-
πόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας τῶι ἀγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ τῆς 'Ρωμαίων ἀρχιεπισκό-
πωι ^{Ps. 125. 2} ποιοῦ Λέοντι. Ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλ-
λιάσεως· ταύτην ὡς οἰκείαν ἡμῖν ἡ χάρις τὴν προφητείαν ἐφήρμοσεν, οἵ τοι τῆς εὔσεβείας
ἐβεβαίωθη κατόρθωμα. τί γάρ πίστεως πρὸς εὐφροσύνην ἀνώτερον; τί τῆς δεσποτικῆς ²⁰

γνώσεως πρὸς χορείαν φαιδρότερον; ἦν αὐτὸς ἀνωθεν ἡμῖν ὁ σωτήρ πρὸς σωτηρίαν παρ-
Mt. 28, 19. ²⁰ ἐδωκε φήσας· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, διδάσ-
κοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν, ἦν αὐτὸς ὁσπερ χρυσῆν

Mt. 16, 16 σειρὰν τῶι προστάγματι τοῦ θεμένου καταγομένην εἰς ἡμᾶς διεφύλαξας πᾶσι τῆς τοῦ ²⁵
μακαρίου Πέτρου φωνῆς ἑρμηνεύς καθιστάμενος καὶ τῆς ἐκείνου πίστεως τοῖς πᾶσι τὸν
μακαρισμὸν ἐφελκόμενος. δόθεν καὶ ἡμεῖς ὡς ἀρχηγῶι σοι τοῦ καλοῦ πρὸς ὁφέλειαν
χρησάμενοι τῆς ἀληθείας τοῖς τῆς ἐκκλησίας τέκνοις τὸν κλῆρον ἐδείξαμεν, οὐ καθ' ἓνα
ἔκαστος ἐν παραβύστωι τὴν διδασκαλίαν ποιούμενοι, ἀλλὰ κοινῶι πνεύματι, μιᾶς συμπνοίαι
καὶ ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως τὴν ὁμολογίαν γνωρίσαντες. καὶ ἡμεν ἐν κοινῇ χορείαι, ³⁰

τοῖς πνευματικοῖς ὡς ἐν βασιλικοῖς δείπνοις ἐντρυφῶντες ἐδέσμασιν, ἀπέρ διὰ τῶν σῶν
γραμμάτων ὁ Χριστὸς τοῖς εὐωχουμένοις ηὔτρέπισε, καὶ τὸν ἐπουράνιον νυμφίον ἐν
Mt. 18, 20 ἡμῖν ὁρᾶν ἐδοκοῦμεν ἐνδιαιτώμενον. εἰ γάρ ὅπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ
αὐτοῦ ὄνομα, ἐκεῖ ἔφη εἶναι ἐν μέσωι αὐτῶν, πόσην περὶ φκ ιερέας τὴν οἰκείωσιν ἐπε-
δείκνυτο, οἱ καὶ πατρίδος καὶ πόνου τῆς εἰς αὐτὸν ὁμολογίας τὴν γνῶσιν προέθηκαν; ³⁵

¹⁵ = Theodore 2, 168

¹⁶ = Theodore 2, 159

² Latinæ uersiones extant duae, altera in Versione antiqua et ad calcem codicis A [Φα], quam edidi in appendice Gestorum actionis III [uol. III 2], altera Rustici [Φρ] in Gestis III 109 [uol. III 2]

M, B [= abo]. W [usque ad 12]. Φ

1 θῦ MW Φ θεός B 3 ἐκ — ἐπιστολῆς om. W τὸν ἀντιοχείασ, ἀντιοχείασ ex χρυσό-
στομον corr. M τὸν ἀντιοχείασ πατριάρχην οὐ τὸν χρυσόστομον [οὐ — χρυσόστομον om. B^o] B om. Φ
5 ἔνώσεως om. B^o 8 Ἱωάννου τοῦ χρυσοστόμου W ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως om. Φ
τῆς ἑρμηνείας om. W 9 εὐαγγέλιον B^b om. W 11 αὐτὸς MBW Christus Φ 12 ἡμετέροις BWΦ
Theod. ὑμετέροις M 16 χαλκηδονίων B^o 17/18 ἀρχιεπισκόπου B^b 19 ήσ B^o 21 δ σῆρ
πρὸς σῆριαν ἡμῖν B^b 26/27 καὶ — ἐφελκόμενος om. B 32 εὐτρέπισε B^b 34 φκ M πεντακοσίου
εἴκοσιν B quingentos viginti Φα om. Φρ 35 ὁμολογίαν M

ῶν σὺ μὲν ὡς κεφαλὴ μελῶν ἡγεμόνευες ἐν τοῖς τὴν σὴν τάξιν ἐπέχουσι τὴν εὐθουλίαν ἐπιδεικνύμενος, βασιλεῖς δὲ πιστοὶ πρὸς εὔκοσμίαν ἔξηρχον, ὡς Ζοροβάβελ τῷ Ιησοῦ, ^{1 Esra 5, 47} τῆς ἐκκλησίας καθάπερ Ἱερουσαλήμ τὴν ἐν τοῖς δόγμασιν οἰκοδομίαν ἀνανεῦν προθυ- ⁵⁴
μούμενοι. καὶ ἦν ὃ ἀντικείμενος ὡς θὴρ ἔξω τῆς μάνδρας καθ' ἐαυτὸν ὠρύμενος, ^{PL 954}
οὐδένα ἔχων λαβεῖν, εἰ μὴ ἐαυτὸν αὐτῷ πρὸς θήραν ὃ τῆς Ἀλεξανδρέων πάλαι γε- ⁵
νόμενος ἐπέρριψε πρόεδρος. ὃς πολλὰ πρότερον είργασμένος δεινὰ ἀπέκρυψεν τοῖς
δευτέροις τὰ πρότερα· τόν τε γάρ μακάριον ἐκεῖνον καὶ ἐν ἀγίοις τῆς Κωνσταντινούπόλεως
ποιμένα Φλαβιανὸν τὴν ἀποστολικὴν προισχόμενον πίστιν καὶ τὸν θεοφιλέστατον
ἐπίσκοπον Εύσεβιον παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν κανόνων ἀκολουθίαν καθεῖλεν καὶ τὸν ἐπὶ
δυσσεβείᾳ κατακεκριμένον Εύτυχῆ ταῖς τῆς τυραννίδος αὐτοῦ ψήφοις ἡθώωσεν καὶ τὴν ¹⁰
παρὰ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος ὡς παρ' ἀναξίου τῆς χάριτος ἀφαιρεθεῖσαν ἀξίαν ἀπέδωκεν καὶ ^{L IIII 835}
ὡς μονιὸς ἀπαξ ἄγριος ἐπιπεσῶν τῇ ἀμπέλῳ, ἦν μὲν ἀρίστην εὔρεν φυτείαν, ἀνέτρε- ^{Ps. 79, 14}
ψεν, ἦν δὲ ὡς ἄκαρπον ἔρριμμένην, εἰσήγαγεν, καὶ τοὺς μὲν τὰ ποιμένων φρονοῦντας
ἀπέτεμε, τοὺς δὲ λύκους ἀποδειγμένους τοῖς προβάτοις ἐπέστησεν. καὶ πρὸς τού-
τοις ἀπασιν ἔτι καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ τῆς ἀμπέλου τὴν φυλακὴν παρὰ τοῦ σωτῆρος ἐπι- ¹⁵
τετραμμένου τὴν μανίαν ἔξέτεινεν, λέγομεν δὴ τῆς σῆς ὁσιότητος, καὶ ἀκοινωνησίαν
κατὰ τοῦ τὸ σῶμα τῆς ἐκκλησίας ἐνοῦν σπουδάσαντος ἐμελέτησεν. καὶ δέον ἐπὶ
τούτοις μετανοῆσαι, δέον δάκρυσιν αἰτῆσαι τὸν ἔλεον, ὡς ἐπὶ σεμνοῖς ἐπηγάλλετο,
τὴν μὲν ἐπιστολὴν τῆς σῆς ὁσιότητος διαπτύων, πᾶσι δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασιν
ἀνθιστάμενος. καὶ ἔδει μὲν αὐτὸν εὐθὺς ἐφ' ἡς ἐαυτὸν ἔταξε, καταλεῖψαι μερίδος ²⁰
ἐπειδὴ δὲ τοῦ σωτῆρος τὴν μαθητείαν ἐπαγγελλόμεθα, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει
σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἔργῳ ταύτην ἐπ' αὐτῷ κυρῶσαι τὴν φιλανθρω-
πίαν ἐσπεύσαμεν καὶ πρὸς κρίσιν ἀδελφικῶς ἐκαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀποτέμνειν πειρώμενοι,
ἀλλ' ἀπολογίας αὐτῷ χώραν πρὸς ίστρείαν παρέχοντες. καὶ ηὔχόμεθα κρείττονα
φανῆναι τῶν ποικίλαις αὐτὸν γραψαμένων αἰτιάσεσιν, ἵνα φαῖδροὶ φαῖδρῶς τὸν σύλλογον ²⁵
διαλύσαντες ἐν μηδενὶ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· ἀλλ' οὗτος ἔγγραφον ἐν ἐαυτῷ
τοῦ συνειδότος ἔχων τὸν ἔλεγχον τῇ παραιτήσει τῆς κρίσεως ταῖς κατηγορίαις συνέθετο
καὶ τὰς ἐνθέσμους τρεῖς ἐπ' αὐτῷ γενομένας κλήσεις παρώσατο. διὰ ταῦτα τοιγαροῦν
ἥν αὐτὸς καθ' ἐαυτοῦ τοῖς πλημμελήμασιν ἔξήνεγκε ψῆφον, ταύτην ὡς ἐνῆν μετρίως ^{PL 956}
ἐκυρώσαμεν, τῆς ποιμαντικῆς δορᾶς τὸν λύκον γυμνώσαντες, ἦν καὶ πάλαι σχήματι ³⁰
περικείμενος ἀπηλέγχετο. μέχρι τούτων ἡμῖν ἴστατο τὰ στυγνά, καὶ τῶν καλῶν
εὐθὺς ἡ χάρις ἐπέλαμψε καὶ ἐν ζιζάνιον ἀνασπάσαντες πᾶσαν τοῦ καθαροῦ σίτου τὴν
οἰκουμένην μεθ' ἥδονῆς ἐπληρώσαμεν καὶ ὡς ἐκριζοῦν καὶ καταφυτεύειν τὴν ἔξουσίαν
δεξάμενοι τὴν μὲν ἔκτομὴν μέχρις ἐνὸς ἐστενώσαμεν, τῶν δὲ καλῶν τὴν εὐκαρπίαν ἐπιμελῶς
ἔρριζώσαμεν. θεὸς γάρ ἦν ὃ ἐνεργῶν καὶ ἡ τὸν σύλλογον τῷ νυμφῶνι στεφανοῦσα ³⁵
καλλίνικος Εύφημία, ἡ ὡσπερ οἰκείαν ὁμολογίαν τῆς πίστεως παρ' ἡμῶν δεξαμένη τὸν
ὅρον τῷ ἐαυτῆς νυμφίῳ διὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ τῆς φιλοχρίστου βασιλίδος
προσήγαγεν, πᾶσαν μὲν τῶν ἀντικείμενων ταραχὴν κατευνάσσασα, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας
ὡς φίλην ὁμολογίαν κρατύνασσα καὶ χειρὶ καὶ γλώττῃ ταῖς πάντων ψήφοις ἐπισφραγίσασα
πρὸς ἀπόδειξιν. ⁴⁰

MB = [abo], Φαρ

ι ἡγεμονεύοντεσ Bb εὐουλίαν Bb 2 ὡς] δ M 3 οἰκονομίαν ἀνανεοῦντεσ Bo 4 ἐαυτὸν
ἐαυτῷ Bo 6 ἀπέρριψε Bo 7 καὶ MΦα τὸν Bb οπ. BaΦr 11 παρὰ] περὶ Bb ὡσ παρ' M
ῶσπερ B 13 εὔκαρπον Bb 14 ἀπέστησε Bb ὑπέστησε Bo 14/15 τὰ τούτοις Bb
18 ἐπαγγάλλεται Bo 19 τῆς — ἐπιστολῆς M 20 ἐαυτὸν ἐφ' ἡς Bb καταλεῖξαι Ba 21 ἐπ-
αγγελλόμενος M θέλει ἀνθρώπους MBao 23 κλῆσιν M 26 διαυσταντες Φr ἔγγραφον ἐν
ἐαυτῷ MΦ δικρατον ἐν ἐαυτῷ Ba 26 ἐν ἐαυτῷ ἄκρατον Bb 28 παρεώσατο Bo 31 τούτου Bo
32 ἡ χάρις εὐθὺς B διπέλαμψε Ba 33 ζιζανίων Φr 39 ἐπιψηφίσασα R

Ταῦτ' ἔστιν ἄπερ σὺν σοὶ τῷ πνεύματι παρόντι καὶ συνευδοκεῖν ὡς ἀδελφοῖς ἐγνω-
κότι καὶ μόνον οὐχὶ διὰ τῆς τῶν σῶν τοποτηρητῶν δρωμένωι σοφίας εἰργάσμεθα·
γνωρίζομεν δὲ ὡς καὶ ἔτερά τινα τῆς τῶν πραγμάτων εὔταξίας καὶ τῆς τῶν ἐκκλησια-
στικῶν θεσμῶν εὔσταθείας ἔνεκα ὠρίσαμεν, πεπεισμένοι καὶ τὴν ὑμετέραν ἀγιωσύνην

L III 838 διδαχθεῖσαν ἀποδέχεσθαι τε ταῦτα καὶ βεβαιοῦν. τὸ γάρ ἐκ πολλοῦ κρατῆσαν ἔθος 5
ὅπερ ἔσχεν ἡ Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία εἰς τὸ χειροτονεῖν μητρο-
πολίτας τῶν διοικήσεων τῆς τε Ἀσιανῆς καὶ Ποντικῆς καὶ Θραικικῆς, καὶ νῦν κατὰ
συνοδικὴν ἐκύρωσαμεν ψῆφον, οὐ τοσοῦτον τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως τι πα-
ρέχοντες ὅσον ταῖς μητροπόλεσι τὴν εὔταξίαν πρυτανεύοντες διὰ τὸ πολλοὺς πολλάκις
τελευτώντων τῶν ἐπισκόπων ἀνακύπτειν θορύβους ἀνηγεμονεύτων ὅντων τῶν ἐν αὐταῖς 10
κληρικῶν τε καὶ λαῶν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν συγχεόντων. ὅπερ οὐδὲ τὴν
ὑμετέραν λέληθεν ἀγιότητα, μάλιστα τῶν Ἐφεσίων ἔνεκεν πλεονάκις ὑμῶν διενοχληθέντων.
ἔβεβαιώσαμεν δὲ καὶ τὸν ῥ̄ ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθ-
ροισθέντων ἐπὶ τοῦ τῆς εὔσεβοῦς μνήμης τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου κανόνα τὸν διαγορεύοντα

PL 958 μετὰ τὸν ὑμέτερον ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν θρόνον τὰ πρεσβεῖα τὸν Κωνσταντι- 15
νουπόλεως ἔχειν δεύτερον τεταγμένον, πεπεισμένοι ὡς τῆς ἀποστολικῆς παρ' ὑμῖν
κρατούσης ἀκτίνος καὶ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίαν συνήθως κηδόμενοι
πολλάκις ταύτην ἡπλώσατε διὰ τὸ ἀφθονον ὑπάρχειν ὑμῖν τὴν τῶν οἰκείων ἀγαθῶν
πρὸς τοὺς γνησίους μετάδοσιν. ἀπερ τοίνυν ὠρίσαμεν πρὸς ἀναίρεσιν μὲν πάστης
συγχύσεως, βεβαίωσιν δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὔταξίας, ταῦτα ὡς οἰκείᾳ τε καὶ φίλα καὶ 20
πρὸς εύκοσμίαν ἀρμόδια περιπτύξασθαι καταξίωσον, ἀγιώτατε καὶ μακαριώτατε πάτερ.
οἱ γάρ τὸν τόπον τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος ἐπέχοντες ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι Πασκασίνος
καὶ Λουκίνσιος καὶ ὁ σὺν αὐτοῖς θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Βονιφάτιος τοῖς οὕτω
τυπωθεῖσιν σφοδρῶς ἀντειπεῖν ἐπειράθησαν, πάντως ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρξασθαι καὶ
τοῦτο τὸ καλὸν προνοίας βουλόμενοι, ἵνα καθάπερ τῆς πίστεως, οὕτως καὶ τῆς εὔταξίας 25
ὑμῖν λογισθῆι τὸ κατόρθωμα. ἡμεῖς γάρ θεραπεύοντες τούς τε εὔσεβεστάτους καὶ
φιλοχρίστους βασιλέας ἐπὶ τούτῳ ἡδομένους τὴν τε λαμπράν σύγκλητον καὶ πᾶσαν
ὡς εἰπεῖν τὴν βασιλεύουσαν εὐκαιρον ἐνομίσαμεν εἶναι τὴν ἐπ' αὐτῇ παρὰ τῆς οἰκουμενικῆς
συνόδου βεβαίωσιν τῆς τιμῆς καὶ ὡς ἐκ τῆς σῆς ὁσιότητος ταύτην ἐναρχθεῖσαν δι' ὃν
ἀεὶ θάλπειν ἐσπούδακας, θαρρήσαντες ἐκυρώσαμεν, εἰδότες ὡς πᾶν τὸ παρὰ τῶν τέκνων 30
γινόμενον εἰς τοὺς οἰκειούμενους πατέρας ἀνατρέχει κατόρθωμα. παρακαλοῦμεν
τοίνυν, τίμησον καὶ ταῖς σαῖς ψήφοις τὴν κρίσιν· ὡσπερ ἡμεῖς τῇ κεφαλῇ τὴν ἐν
τοῖς καλοῖς συμφωνίαν εἰσενηγόραμεν, οὕτως καὶ ἡ κορυφὴ τοῖς παισὶν ἀναπληρώσῃ
τὸ πρέπον. οὕτως γάρ καὶ βασιλεῖς εὔσεβεῖς θεραπευθήσονται οἱ τὴν τῆς σῆς ὁσιότητος
ὡς νόμον βεβαίωσαντες κρίσιν καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως θρόνος τὴν ἀμοιβήν ἀποδέξεται 35
πᾶσαν ἀεὶ σπουδὴν πρὸς τὴν τῆς εὔσεβίας ὑμῖν ἐκπληρώσας ὑπόθεσιν καὶ τῶι ζήλωι
συνάψας ἐσατὸν ὑμῖν πρὸς ὄμόνοιαν. ἵνα δὲ γνῶτε ὡς οὐδὲν πρὸς χάριν ἦν πρὸς
ἀπέχθειαν πεποιήκαμεν, ἀλλ' ὡς θείωι κυβερνώμενοι νεύματι, πᾶσαν ὑμῖν τῶν πεπραγ-
μένων τὴν δύναμιν ἐγνωρίσαμεν εἰς σύστασιν ἡμετέραν καὶ τῶν παρ' ἡμῶν πεπραγμένων
βεβαίωσίν τε καὶ συγκατάθεσιν.

M, B [= abo], Φατ

4 εὐσταθίασ MB^o πεπειρασμένοι Bo 5 έθνος B^b 8 τῷ θρόνῳ τῷ Bo 10 τῶν¹
om. M 11 λαῶν MBabΦαρ λαϊκῶν Ba corr., Bo 12 λέληθεν M Ελαθεν B διενοχλησάντων Bo
13 τὸν om. Bo 13/14 συναθροισθέντων κανόνα ἐπὶ — θεοδοσίου M 15 καὶ om. Bo θρόνον
om. B^b τὸν] τῆσ Bo 16 δεύτερον τεταγμένον om. B 17 ἐν κωνσταντινουπόλει B 19 μὲν
om. Bo 23 εὐλαβέστατος Bo 27 ἡμῶν βασιλέας Bo τὸν M 28 τὴν¹] τὸν M εἴναι om. B
περὶ B^b 30 τὸ om. B^b 31 γινόμενον κατόρθωμα εἰς — ἀνατρέχει [ἀνατρέχειν Bo] B 32 καὶ
ῶσπερ BoΦ 33 ποσὶν Bo ἀναπληρώσει MB 36 eodem zelo Φρ 37 ἀνάψασ Bo δὲ] καὶ Bo
39 ὑμετέραν B παρ' ἡμῶν om. B 40 τε om. Bo secuntur subscriptiones in Φ^a

Διάταξις τοῦ εύσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως Μαρκιανοῦ προτεθεῖσα ἐν L IIII 842
Κωνσταντινουπόλει μετὰ τὴν σύνοδον βεβαιοῦσα τὰ παρ' αὐτῆς πεπραγμένα M VII 477

22 Τὴν εὐαγγῆ τῆς καθολικῆς τῶν ὄρθιοδόξων πίστεως ἀγιότητα φανερὰν καὶ ἀναμφίβολον καταστῆσαι πᾶσιν ἡ ἡμετέρα γαληνότης ἔθέλουσα, ὅπως ἀν ἡ περὶ τὸ θεῖον μείζων παραδοθῇ τοῖς ἀνθρώποις εὔσεβεια, τὴν τοσαύτην καὶ τοιαύτην ἐξ ἀπάστης 5 σχεδὸν ἐπαρχίας συνειλεγμένων ἐπισκόπων σύνοδον κατὰ τὴν Χαλκηδονέων πόλιν ἀθροισθῆναι παρεκελεύσατο κάκεῖ διασκέψεως ἐπὶ πλείστας ἡμέρας γεγενημένης τὸ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν εὗρεν ἀληθὲς καὶ ἀνόθευτον. εὐχαῖς γὰρ καὶ λιταῖς πλείσταις τὸ θεῖον παρακεκλήκασι μὴ λαθεῖν αὐτοὺς τὴν εὐαγγῆ καὶ πληρεστάτην ἀλήθειαν ἡκολούθησάν τε τοῖς τύποις τῶν ἀγίων πατέρων, ἐκείνοις δηλαδὴ τοῖς ὑπὸ τῶν τιῇ ἀγιω- 10 τάτων ἐπισκόπων κατὰ τὴν Νικαέων ἀποφανθεῖσιν, ὁμοίως δὲ κάκείνοις ἀπερ οἱ ρν κατὰ τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν ὥρισαν συνελθόντες, καὶ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἥδη πάλαι κατὰ τὴν "Ἐφεσον ὄρισθεῖσιν ὅτε [τὰ] τῆς ἀληθείας οἱ τῆς μακαρίας μνήμης Κελεστῖνος ὁ τῆς 'Ρωμαίων καὶ Κύριλλος ὁ τῆς 'Αλεξανδρέων ἐπίσκοπος ἐξῆρχον, καθ' ὃν καιρὸν ἀπεκλείσθη καὶ Νεστορίου ἡ πλάνη αὐτοῦ καταδικασθέντος τοῦ ταύτης αὐθέντου γε- 15 γονότος. ὃν ὄρθῶς καὶ προσκυνητῶς ἐν Χαλκηδόνι 370 ζητηθέντων Εὔτυχὴς ὁ διαβεβαιούμενος ἀθέμιτα πάμπολλα μετὰ τῆς συνηγορίας τῆς ἑαυτοῦ καταβέβληται, ὅπως ἀν αὐτῷ μὴ περαιτέρω παρασχεθῇ τοῦ ἀπατᾶν τοὺς ἀνθρώπους εὐχέρεια. τούτων τοίνυν θρηισκευτικῶς καὶ πιστῶς τυπωθέντων ἀπερ θεμελιοῦν τὴν τῶν ὄρθιοδόξων προσκυνητὴν γινώσκεται πίστιν, οὕτως ὡς μηδεμίαν τοῦ λοιποῦ μηδὲ τοῖς συκοφαντεῖν 20 εἰωθόσι τὸ θεῖον ἀμφιβολίαν ὑπολιμπάνεσθαι, Ἱερῶν τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος διατάγματι M VII 480 τὴν ἀγίαν βεβαιώσαντες σύνοδον ὑπεμνήσαμεν ἀπαντας ὡστε τῶν περὶ θρηισκείας παύσασθαι διαλέξεων, ἐπειδήπερ οὐχ εἰς καὶ δεύτερος εὑρεῖν οἶός τε ἦν τὸ τοσοῦτον μυστήριον, δπότε μάλιστα σὺν μεγάλῳ καμάτῳ καὶ μεγίσταις εὐχαῖς τοσοῦτοι ἄγιοι ἱερεῖς, εἰ μὴ θεοῦ, καθάπέρ πιστευτέον ἐστίν, ἡγουμένου, φθάσαι πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας 25 ἀνίχνευσιν οὐκ ἀν ἥδυνθησαν. πλὴν, ὡς ἔγνωμεν ἐναργεῖ λογισμῷ, τινὲς ἐν τῇ μανίαι τῆς αὐτῆς διαστροφῆς διαμένειν οὐ παύονται καὶ περὶ θρηισκείας δημοσίαι φιλονεικεῖν συναγομένου τοῦ πλήθους, ὡστε τὰ θεῖα μυστήρια 'Ιουδαίων τε καὶ 'Ελλήνων δημοσιεύειν ἐπ' ὄψειν καὶ ἐκπομπεύειν ἀπερ σέβειν ἄμεινον ἡ ζητεῖν. ἔχρην τοιγαροῦν τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ τυγχάνοντας ἐπιμονῆι διὰ τῆς ὄρισθείσης ἥδη σωφρονισθῆναι 30 κολάσεως, ὅπως ἀν ἡ τιμωρία διορθώσειν οὖς τῶν προσταγμάτων τὸ σέβας ἐπανορθοῦν οὐ δεδύνηται. ἀλλὰ τῷ ἔθει τῷ ἡμῶν ἀκολουθοῦντες ἐν τούτωι καὶ πρὸ πάντων L IIII 843 γινώσκοντες ὡς τὸ θεῖον χαίρει τῷ εὐσεβεῖ, τὴν τῶν ἐνόχων ὑπερθετέαν ἡγησάμεθα τιμωρίαν, διὰ τῆσδε τῆς ἐπαναληφθείσης κελεύσεως τῆς ἡμετέρας θεσπίζοντες ὡστε εἰς τὸ ἔξῆς τῶν κεκωλυμένων πάντας ἀπέχεσθαι καὶ μὴ συνάγειν ὄχλαγωγίαν τοὺς περὶ 35

cf. Cod. encycl. 47 monumenta ibi confecta, in quibus quoddam signaculum definitionibus memorati principis sanctio supposita est

Latinum exemplar praeter uersionem Rustici [Φr] in Gestis Latinis III 105 extat in Collectione Gestorum Chalcedonensium Vaticana 9 [Λv]

M, B [= abo], Φr Λv

1. 2 διάταξις — πεπραγμένα MB De eodem [praecedit 23] edictum secundum ciuibus nostris Constantinopolitanis. Idem augusti Φr incipit alia [praecedit 23] constitutio diuae memoriae Marciani in synodo Calchedonensi. Imperator Marcianus augustus Palladio praefecto pael Λv 2 πραττόμεναι Βο 5 τῶν ἐξ Β 6 χαλκηδονίων Βο πόλει Βb 10 κάκείνοισ Βο 12 πάλαι ΜΦr πάλιν Β 13 τὰ Μ om. Β οι Μ δ Β 14 ἀλεξανδρέασ Βb 17 ὅπερ Βb 19 τῶν om. Μ 20 μηδὲ om. Β τοῖς τὴν Βο 21 ὑπολαμβάνεσθαι Β διατάγματι ἡμερότητος Βa 23 ἐπειδήπερ om. Βο οισ τε Μ 24 καμάτω μεγάλῳ [μεγίστω Βb] Β μεγάλαις Βb 26 οὐκ ἀν] κάν Βο 27 ἐμμένειν Βb 29 Φr M 31 πραγμάτων Β 35 πάντων πάντας Βο

θρηισκείας ἐρίζοντας, ἐπειδήπερ οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ διαστροφῇ καὶ ματαιότητι φωράθέντες καὶ τὰς ὁρισθείσας ἥδη κολάσεις ἐκδέσονται καὶ τῇ τῶν δικαστηρίων κινήσει, καθάπερ τοῖς εὔσεβέσι καιροῖς ἀρμόζει, τιμωρηθήσονται. χρὴ γάρ ἐπεσθαι τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ, ἐν ᾧ πάντων ἐπιμελῶς ζητηθέντων ταῦτα διώρισται ἢ πρότερον αἱ τρεῖς μνημονευθεῖσαι σύνοδοι αἱ τῇ τῶν ἀποστόλων ἀκολουθήσασαι πίστει τὰ πᾶσι 5 φυλακτέα παραδεδώκασιν.

d. 13. m. Mart.
a. 45² Εδόθη πρὸ τριῶν Εἰδῶν Μαρτίων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατείαι Σφωρακίου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

Ἐγράφη Παλλαδίῳ ἐπάρχῳ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πραιτωρίων, Οὐαλεντινιανῷ ἐπάρχῳ τῶν κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν πραιτωρίων, Τατιανῷ ἐπάρχῳ πόλεως,¹⁰ Βιγκομάλῳ μαγίστρῳ τῶν θείων ὁφφικίων καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ

L IIII 839 Περὶ τοῦ κεκωλύσθαι τὰς παρὰ τῶν Χριστιανῶν διαλέξεις πρόθεμα τοῖς πολίταις ἡμῶν
M VII 476 τοῖς Κωνσταντινουπολίταις

23 Οἱ βασιλεῖς Φλάβιος Οὐαλεντινιανὸς καὶ Φλάβιος Μαρκιανὸς αἰώνιοι αὔγουστοι. Μόλις ποτὲ τὸ διὰ μεγίστης εὐχῆς ὑπάρχον ἡμῖν καὶ σπουδῆς ἀποβέθηκεν καὶ ἡ περὶ 15 τοῦ νόμου τῶν ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν ἐκποδὼν φιλονεικία γεγένηται· μόλις εὔρηται τὰ τῆς ἐπιψόγου πλάνης ίάματα καὶ τῶν δήμων ἡ διαφωνοῦσα διάνοια πρὸς μίαν ἐλήλυθεν σύννευσιν καὶ διμόνοιαν. ἐκ διαφόρων γάρ ἐπαρχιῶν εὐλαβεῖς κατὰ τὴν Χαλκηδονέων [πόλιν] ἐπίσκοποι συνηθροίσθησαν ἐξ ἡμετέρου προστάγματος καὶ δι' ὅρου σαφῶς ἐπὶ τῇ θρηισκείᾳ τί δέοι παραφυλάττειν, ἐδίδαξαν. ἡ βέβηλος τοίνυν ἔρις τοῦ λοιποῦ 20 σχολαζέτω. καὶ γάρ ἀσεβής καὶ ιερόσυλος ἀληθῶς ὃς μετὰ τοσούτων ἐπισκόπων ἀπόφασιν τῇ οἰκείᾳ τί ποτε γνώμηι καταλιμπάνει πρὸς ἔρευναν, ἐπείπερ ἐσχάτης δηλονότι παρανοίας ἐστὶ τὸ μεσούστης ἡμέρας φῶς σεσοφισμένον ζητεῖν. ὁ γάρ τι μετὰ τὴν εὔρεσιν τῆς ἀληθείας διερευνώμενος ἡ γοῦν ἐτέρας αἰρέσεως οἰασδήποτε περὶ τῆς τῶν 25 Χριστιανῶν πίστεως δημοσίᾳ συναγομένων ὅχλων καὶ ἀκροωμένων εἰς τὸ ἔξῆς διαλέξεις ποιεῖσθαι τολμάτω, ταραχάς ἐκ τούτου καὶ κακοδοξίας προφάσεις ἐπινοῶν. τῇ Κρίσει γάρ ὑθριν ποιεῖ τῆς ἀγίας συνόδου ὅστις ἀν τὰ ἀπαξ κριθέντα καὶ ὄρθως τυπωθέντα πάλιν ἀνακυλίειν ἐκ διαλέξεως καὶ δημοσιεύειν φιλονεικοίη, ὅπότε τὰ νῦν περὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως δρισθέντα κατὰ τὰς τῶν ἀποστόλων ἐκθέσεις καὶ κατὰ 30 τὰς τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τί καὶ ἡ διδασκαλίας καὶ τῶν ῥ̄ τυπωθέντα γινώσκεται. οὐδὲ γάρ ἐλλείψει τιμωρία κατὰ τῶν τοῦδε καταφρονούντων τοῦ νόμου, ἐπειδήπερ οὐ μόνον κατὰ τῆς πίστεως τῆς εὑ διατεθείσης ἐναντίοι χωροῦσιν, ἀλλὰ γάρ Ἰουδαίοις τε καὶ "Ελλησιν ἐκπυστα διὰ τῆς τοιᾶσδε φιλονεικίας τὰ σεπτὰ ποιοῦσι μυστήρια. οὐκοῦν εἰ μὲν εἴη κληρικὸς ὁ περὶ θρηισκείας δημοσίᾳ φιλονεικεῖν τολμῶν, ἀποκινηθήσεται 35 τοῦ καταλόγου τῶν κληρικῶν· εἰ δὲ στρατείαι κοσμούμενος, τὴν ωνην ἀφαιρεθήσεται. καὶ οἱ λοιποὶ δὲ οἱ ἔνοχοι τῶι ἐγκλήματι τούτῳ τῆς βασιλίδος αὔτης ἐλαχήσονται πό-

23 Latinum exemplar praeferunt Rustici uersionem [Φr] in Gestis Latinis III 104 extat in Collectione Gestorum Chalcedonensium Vaticana 8 [Λv]

M, B [= abo], Fr Λv

5 αἱ τρεῖς αἱ Βab 7 ὑπατείασ Μ 9—II ΜΒΦr om. Λv 12—14 Περὶ — αὔγουστοι
ΜΒΦr incipit constitutio ad synodum Calchedonensem. Imperator Marcianus Λv 12 περὶ Βb
14 φλαύιοσ Βab 17/18 ἀνεληλύθασι Βo σύννευσιν Βab συνέλευσιν Βo consensum ΦrΛv συναίνεσιν Μ
18/19 χαλκηδονίων Βo 19 πόλιν om. Μ 21 ἀληθῶς ἀσεβήσ — ιερόσυλος Β 23 παρανολας]
παρῆν οἰασ Βv τῆσ ἡμέρασ Βo σεσοφισμένου Βb 25 γοῦν om. Βo ἡ γοῦν ΜB [= Φr]
et Λv 28 τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ Βb 30/31 ἀποστόλων — τῶν² om. Β 31 τριακοσίων δεκαοκτὼ Βa
τītī Βb γινώσκεσθαι Βo 33 γάρ] καὶ Βo 35 φιλονεικεῖν δημοσία Μ ἀποκινηθήσται Βb
36 ςωὴν ΜB, corr. M 37 ol² om. Βo βασιλίδος ΜB sanctissima Φr Λv

λεως κατὰ τὴν τῶν δικαστηρίων κίνησιν καὶ ταῖς ἀρμοζούσαις ὑποβληθησόμενοι τιμω-
ρίαις. δῆλον γάρ ἐντεῦθεν τῇ μανίᾳ τῇ τῶν αἱρετικῶν τὰς ἀρχὰς καὶ ἐκκαύσεις πα- M VII 477
ρέχεσθαι ἐν ὅσῳ τινὲς δημοσίαι διαλέγονται καὶ ἐρίζουσιν. ὅπαντες τούνυν τὰ παρὰ
τῆς ἁγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ὁρισθέντα παραφυλάσττειν ὀφείλουσι τοῦ λοιποῦ μηδὲν
ἀμφιβάλλοντες. διὰ τούτου τοιγαροῦν ὑπομνησθέντες τοῦ τῆς γαληνότητος ἡμῶν L IIII 842
διατάγματος τῶν δυσσεβῶν φωνῶν ἀπολήξατε καὶ τοῦ περὶ τῶν θείων περαιτέρω 3η- 6
τεῖν, ὅπερ ἀθέμιτον, ἐπειδήπερ οὐ μόνον ἐκ θείας κρίσεως, καθάπερ πιστεύομεν, τὸ ἀμάρ-
τημα τὸ τοιοῦτο τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ γάρ καὶ τῇ τῶν νόμων καὶ τῇ τῶν δικαζόντων
αὐθεντίαι σωφρονισθήσεται.

Ἐδόθη πρὸ 3 Eἰδῶν Φεβρουαρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει

d. 7. m. Febr.
(a 452)

Περὶ τοῦ ἀνατραπῆναι τὰ κατὰ τοῦ τῆς ἁγίας μνήμης Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου
τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως καὶ βεβαιωθῆναι τὰ μετὰ ταῦτα ὑπέρ αὐτοῦ 12
παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τυπωθέντα

24 Οἱ αὐτοὶ βασιλεῖς Παλλαδίῳ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἐπάρχῳ τῶν πραιτωρίων,
Οὐαλεντινιανῷ ἐπάρχῳ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, Τατιανῷ ἐπάρχῳ πόλεως, Βιγκομάλῳ 15
μαγίστρῳ τῶν θείων ὁφικίων καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ. Οὐδέποτε δόξα τῷ θανάτῳ
τῶν ἐνδόξων ἀπόλλυται οὐδὲ συναποθήσκουσι τοῖς τελευτῶσιν αἱ ἀρεταί, μᾶλλον δὲ
τῶν ἀγαθῶν ἡ ὑπόληψις αὔξεται τῇ τελευτῇ, ἐπειδήπερ ἄπας ὁ κατὰ τῶν τελευτώντων
ἐκποδῶν γίνεται φθόνος. ἐντεῦθεν μετὰ τοσαύτης σπουδῆς καὶ ἐπαίνων τὰ τῶν
προγόνων εὐφημεῖται κατορθώματα· ἐντεῦθεν τῶν ἀρίστων ἡ μνήμη μετὰ μεγίστης M VII 500
ἐπιτελεῖται τῆς προσκυνήσεως· ἐντεῦθεν τῶν μεγίστων ἀνδρῶν αἱ ψυχαὶ πολλάκις τὰς 21
εὐκλεεῖς εἶλοντο τελευτάς. συνωμολόγηται γάρ ἐκείνους μόνους εἰς τὸ διηνεκές ἀπο-
θνήσκειν ὃν ἡ τε ζωὴ καὶ ὁ θάνατος σεσιώπηται. τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος οὕτως
ἔχειν ἡ τε θεία καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐπιδείκνυσι κρίσις. ὅπότε γάρ φθόνωι ψευδεῖ
ὑπὸ τῆς ἀνέδην συντεθείσης συκοφαντίας ὁ τῆς ἁγίας καὶ προσκυνητῆς μνήμης Φλαβιανὸς 25
ὁ ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως ἐπίσκοπος τῆς ἀρχιερωσύνης ἦν ἐκβληθεὶς καὶ ὅπότε κατὰ
τὸ ἀληθὲς οὐκ ἦν ἐτέρως τῆς ἐπισκοπῆς τελειότερον ἔχεσθαι ἡ τῷ τὴν πίστιν ἦν παρει-
λήφει, φυλάσσειν (οὗτος γάρ μόνος ἥξιώται τοῦ τυγχάνειν ἐπίσκοπος), σῶμας οὕτω τὸ
τούτου λείψανον ἡ βασιλικωτάτη αὔτη πόλις ἐζήτησεν καὶ ἀπέλαβεν, ὡς μακαριώτερον
αὐτὸν πάντων τῶν ζώντων ὁφθῆναι, ὥστε τὴν τελευτὴν ἐκείνην τὴν χαλεπήν νομισθεῖσαν 30
πιστεύεσθαι δι' εὐχῆς γεγενῆσθαι, δι' ἡς ἐκείνην τὴν ἀθάνατον εὐφημίαν ἐπραγματεύσατο.
καὶ δὴ τούτοις ἐπηκολούθησεν ἐκεῖνο ὅπερ τοῖς αὐτοῦ γέρασιν ὁ θεὸς ἐδωρίσατο, ὥστε
προσκυνητὴν σύνοδον ἀναριθμήτων σχεδὸν ἐπισκόπων συνελθεῖν εἰς τὴν Χαλκηδονέων
ἡτὶς ἐν ὅσῳ τὰ κατὰ τὴν πίστιν ἐπιμελῶς ἐκζητεῖ διὰ τῆς αὐθεντίας τοῦ μακαριωτάτου
Λέοντος τοῦ τῆς αἰωνίας τὴν δόξαν Ῥώμης ἐπισκόπου καὶ τῆς θρηισκείας κυροῦ τὰ θεμέλια, 35
Φλαβιανῷ τὸ βραβεῖον τοῦ τε παρωιχηκότος βίου καὶ τῆς ἐνδόξου παρέσχηκε τελευτῆς.
ἐπειδὴ τοίνυν ὁ τῆς προσκυνητῆς μνήμης Φλαβιανὸς τῇ τοσαύτῃ καὶ τοιαύτῃ κεκόσ-
μηται μαρτυρίαι, ὥστε Εύτυχῆ τὸν τάναντία πεφρονηκότα μετὰ τῶν μυσαρῶν αὐτοῦ

24 exemplar Latinum extat in Gestis Latinis III 107

M, B [= abo], Fr, Λν [usque ad 10]

2 τῇ ² ομ. Bb	καὶ τὰς B	ἐκβάσεις Bb	2/3 ποιεῖν παρέχεσθαι Bb	3 διαλέγονται
δημοσίᾳ Bb	δημόσιον διαλέγονται B ^o	5 τοῦτο B	6 τὸ θεῖον B ^o	7 μόνωσ B ^o
οὐτον B ^o	10 add. Sporacio consule Λν Sporacio <i>ūc et qui fuerit nuntiatus consulibus</i> Fr 11 δσίασ B ^o			8 τοι-
τοῦ ³] τοῦ ἐν ἀγίοισ B ^o	12 ἐν κωνσταντινουπόλει B ^o	13 παρὰ] ὑπὸ Bb	15/16 Οὐαλεντινιανῷ —	
δεσιγνάτῳ ομ. Fr	15 Οὐαλεντινιανῷ — Ἰλλυρικοῦ ομ. M	20 ἡμῖν τῶν B	21 μεγίστων	
M [= Fr] ἀρίστων B	28 οὗτος — μόνος ΜΦρ οὗτωσ — μόνος [μόνωσ B ^a] B		οὗτω ομ. B	
29 et expetiit et Fr	31 δι' εὐχῆς πιστεύεσθαι Bb	33 χαλκηδονίων B ^o	34 τὰ ομ. M	
36 τοῦ παρωιχηκότος] sanctae Fr	37 καὶ τοιαύτη ΜΦρ ομ. B			

ρήμάτων καταδικασθῆναι παρὰ πάντων ἐνὶ στόματι, ἀπαλειφέσθω τὰ τῆς διατάξεως ἐκείνης ἡτις καθ' ὄρπαγὴν τῶν μυστρῶν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ κατ' αὐτοῦ τεθεῖσα γινώσκεται, καὶ καθόλου σχολαζέτω τὰ ἔξ ἀδικίας τὴν ἀρχὴν ἐσχηκότα ἥ τε ἀδικος ἀπόφασις μηδὲν βλασπτέτω μηδὲ Εύσεβιον μηδὲ Θεοδώρητον τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, οὓς ὁ ὄρος ὁ αὐτὸς περιέχει, ἐπειδήπερ οὐ δύνανται ἐκ δια- 5 τάξεως ἐπίσκοποι κατακρίνεσθαι οὓς ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῇ τῆς πίστεως συνοδική ψῆφος ἐκόσμησεν. ἐκβληθείσης τοιγαροῦν τῆς νομοθεσίας ἐκείνης κατεχέτω τοῦ βίου καὶ τῆς δόξης τῆς ἑαυτοῦ Φλαβιανός, ἡσπερ ἡξίωται, τὸν αἰώνιον ἔπαινον τῆς εὐσταθείας L IIII 867 τῆς περὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ τοῖς λοιποῖς ἐσομένης εἰς ὑπόδειγμα.

‘Η ὑπέρλαμπρος τοιγαροῦν καὶ μεγαλοφυής αὐθεντία σου τὸν σωτηριώδη του- 10 τονὶ νόμον προτεθέντων ἴδικτων εἰς τὴν ἀπάντων ποιήσει γνῶσιν ἐλθεῖν.

d. 6. m. Iul. a. 45² ’Εδόθη πρὸ μιᾶς νονῶν ’Ιουλίων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατείαι Σφωρακίου τοῦ λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

M VII 501 Περὶ τοῦ βέβαια εἶναι ταῦτα ἀπερ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι κατὰ 15 Εύτυχοῦς καὶ τῶν αὐτοῦ μοναχῶν ὥρισθη

25 Οἱ αὐτοὶ αὔγουστοι τοῖς αὐτοῖς ἀρχουσι. Μεγίστας τῷ παντοκράτορι θεῶν 20 χρὴ ἔχειν καὶ ὁμολογεῖν τὰς χάριτας ὅτι τὰ μύση οὔτε λανθάνειν παντελῶς οὔτε διαμένειν ἀτιμώρητα συγχωρεῖ, ὃν θάτερον μὲν τοῦ βλάπτειν πλείστην ἔχει τὴν ἄδειαν, θάτερον δὲ τοῦ ἀμαρτάνειν ὑπόδειγμα δίδωσι τοῖς λοιποῖς. τοιγαροῦν ἐν φροντίδι τὰς τῶν ἀνθρώπων πράξεις ὑπάρχειν τῷ θεῷ καὶ τὸ τῆς θρησκείας μάλιστα σέβας 25 πρώην ἐν τῷ κυροῦσθαι τὴν καθολικὴν πίστιν περιφανῶς ἀνεδείχθη, ἡνίκα τὸν τοῖς μυστροῖς ἐπόμενον δόγμασιν Εύτυχη καὶ λανθάνειν, ὡς ἐλάνθανεν, ἐπὶ πλέον οὐκ εἴασεν καὶ ἀλόντα τοῦ μύσους τὴν τιμωρίαν διαφυγεῖν οὐκ ἡνέσχετο. ὅθεν ταῖς ψήφοις οὗτος θεοῦ τε καταδικασθεὶς καὶ ἀνθρώπων ὄρον συνοδικόν, ὡς ἡν ἀξιος, ἀπηνέγκαστο θεῷ τε 30 ὑπεύθυνος ὃν, ὃι τὴν Ὑθριν ἐποίει, καὶ ἀνθρώποις ἔνοχος, οὓς ἀπατᾶν ἐπεχείρει. πλεί- 35 στοι γάρ ἔναγχος ἐκ πάσης ὡς εἰπεῖν τῆς οἰκουμένης ὁσιώτατοι κατὰ τὴν Χαλκηδόνα ἀθροισθέντες ἐπίσκοποι τὰ τοῦ μνημονευθέντος Εύτυχοῦς φαυλότατα πλάσματα μετὰ τῆς πλάνης τῆς ἐν Ἐφέσωι συνόδου τῆς αὐτοῦ χάριν γεγενημένης ἔξέβαλον τοῖς τῶν ἀγίων πατέρων ἀκολουθήσαντές δόγμασι τοῖς τε ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῶν τιη ἐκτεθεῖσι * καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσωι, ἡνίκα τὴν Νεστορίου πλάνην ἔξειλεισαν προεδρευόντων Κελεστίνου 30 τε τοῦ τῆς Ρωμαίων καὶ Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐπισκόπων. τὰ κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην τοίνυν διδασκαλίαν ὑπὸ τῆς προσκυνητῆς συνόδου τῆς ἐν τῇ Χαλκηδονέων δρισθέντα κατ' ἐκείνην τὴν πίστιν δι' ἡς τὸν θεὸν σέβομεν, φυλάττεσθαι διὰ παντὸς ἐθεσπίσαμεν καὶ θεσπίζομεν. ἀκόλουθον γάρ σφόδρα καθέστηκε τῶν φκ ἐπισκόπων τῶν καθαρᾶι διανοίαι τὸν θεὸν θρησκευόντων τοὺς τύπους τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀγιω-

25 Latinum exemplar praepter Gesta Latina III 108 [Fr] extat in Collectione Hispana et codice Albigensi [Λs]

M, B [= abo], FrΛ^s

2 καταρπαγὴν M τὴν ομ. Bo 4 θεοδώριτον B 5 δύνασται Bo 8 ἡσπερ ΒΦ
ῶσπερ M εύσταθίασ MB^a 9 ἐσομένοισ B^b εἰς ομ. B 11 ἐδίκτων Ba^b ἐκδίκων I^b
post ἐλθεῖν add. Palladio praef. praet. Fr 12 νόννων Ba^a ὑπατείασ M 16 τοῖς — ἀρχουσι
MB Palladio praef. praet. [huc usque Λs] et eodem exemplo Valentiniano praef. Illyrici, Tatiano praef.
urbis, Vincomalo magistro officiorum et consuli designato FrΛ^s τῷ ομ. Bo 17 τὰς ομ. M τὰ
μύση MBΦ^r auctores [scelerum addiderim] heresisque occulta Λ^s 18 συγχωρεῖν Bo ἔχειν Ba
19 ἀμαρτάνοντος Bo 21 ἀπεδείχθη M 22 πλείον Bo 25 ἀπαντᾶν Bo 29 τε ομ. M
exciderunt uel in hac postea alma urbe a CL sunt episcopis declarata [decreta Fr] FrΛ^s 31 τε οιη. Bo
32 τῇ ομ. MB^b 33 χαλκηδονίων Bo 34 φκ M [= Fr et codex Albigensis DCXXX Hispana]
οιη. B

τάτης καὶ δρθιδόξου πίστεως πεφυκότας κατὰ τοὺς τῶν πατέρων κανόνας μετὰ μεγίστου φυλάττεσθαι τοῦ σεβάσματος. ἐπειδὴ δὲ τῆς βασιλικῆς προνοίας ἔστι πᾶν φαῦλον ἐν ἀρχῇ καταπαύειν καὶ τὴν ἔρπουσαν νόσον διὰ τῆς τῶν νόμων ἴστρείας ἐκτέμνειν, διὰ M VII 504 τοῦδε τοῦ νόμου θεσπίζομεν τοὺς ὑπὸ τῆς μανίας Εὐτυχοῦς ἀπατωμένους καθ' ὑπόδειγμα τῶν Ἀπολιναριστῶν, οἵς ἡκολούθησεν Εὐτυχῆς καὶ οὓς οἱ σεπτοὶ τῶν πατέρων 5 τύποι, τουτέστιν οἱ τῆς ἐκκλησίας κανόνες καὶ αἱ θεῖαι διατάξεις τῶν πάλαι βασιλέων καταδικάζουσι, μηδένα *(ἐπίσκοπον, μηδένα)* ἔχειν πρεσβύτερον μηδέ τινας κληρικούς ἢ ἔχειν ἢ ὄνομάζειν καὶ αὐτὸν Εὐτυχῆ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου προσηγορίας, ἥς ἀνάξιος ὃν ἐγυμνώθη, καθόλου στερίσκεσθαι. εἰ δέ τινες ἄντικρυς τῶν παρ' ἡμῶν ὄρισθέντων 10 ἐπισκόπους ἢ πρεσβυτέρους καὶ λοιποὺς κληρικούς χειροτονῆσαι τολμήσαιεν, αὐτούς L IIII 870 τε τοὺς χειροτονουμένους καὶ τοὺς χειροτονοῦντας ἢ περιποιοῦντας ἔαυτοῖς κατὰ πρό- 11 ληψιν τὸν βαθμὸν τὸν τῶν κληρικῶν μετὰ τὸ καταδικασθῆναι τῇ τῶν ὑπαρχόντων ἀποβολῆι καὶ ἔξορίαι διηνεκεῖ συσχεθῆναι προστάττομεν τοῦ συνιέναι τε ἦτοι συνάγεσθαι ἢ μοναχούς συναθροίζειν ἢ οἰκοδομεῖν μοναστήριον οὐδεμίαν αὐτοὺς ἔχειν κελεύομεν ἄδειαν, καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς τόπους, εἰ πειραθεῖεν ἵσως ποτὲ συνιέναι, δημοσιεύ- 15 εσθαι, ὅμως εἰ τοῦ δεσπότου τοῦ τόπου ἐγνωκότος συνέλθοιεν· ὡς εἴ γε ἀγνοοῦντος, τὸν διοικητὴν εἴτ' οὖν μισθωτὴν τοῦ τόπου βασανισθέντα ράβδοις μετὰ δημεύσεως ἔξορίαν ὑπεισιέναι θεσπίζομεν. πρὸς τούτοις οὐδὲν αὐτοὺς ἐκ διαθήκης δέχεσθαι οὐδὲ τοῖς ἐκ τῆς αὐτῆς πλάνης ὑπάρχουσι καταλιμπάνειν, [ἀλλ'] οὐδεμίαν μετιέναι στρατείαν αὐτοὺς ἀνεχόμεθα, εἰ μή τι ἄρα τὴν τῶν κορταλίνων ἢ τῶν λιμιτανέων· εἰ δὲ καὶ 20 τις ἐν ἑτέραι παρὰ τὴν προειρημένην εὑρεθείη στρατείαι ἢ διὰ τὸ ἡγνοησθαι αὐτοῦ τὴν ἐκ τῇ θρηισκείαι διαστροφὴν ἢ καὶ διὰ τὸ μετὰ τὴν ζώνην εἰς ταύτην αὐτὸν ἐληλυθέναι τὴν πλάνην, τῆς στρατείας ἀφαιρεθεὶς τοῦτον καρπὸν τῆς οἰκείας κακοδοξίας ἔχέτω τὸ καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς τοῦ παλαστίου στερίσκεσθαι μετουσίας καὶ μήτε ἑτέρωθι, εἰ μή ἐν ἢ ἐτέχθησαν κώμηι ἢ πόλει, αὐτοὺς ἀναστρέφεσθαι, ὡς εἴ γε 25 τινὲς τούτων ἐκ ταύτης ὁρμῶνται τῆς πανευδαίμονος πόλεως, ὃ πιστεύειν ἀθέμιτον, ἀπὸ ταύτης τε τῆς βασιλίδος πόλεως καὶ τοῦ θείου κομιτάτου καὶ πάστης ἐλαυνέσθωσαν μητροπόλεως. καὶ ταῦτα μὲν γενικῶς περὶ πάντων ὄριζομεν τῶν κρατουμένων τῷ μιάσματι τοῦδε τοῦ νοσήματος ἢ μελλόντων ἐνέχεσθαι· τοὺς μέντοιγε πρὸ τούτου κληρικούς ὄντας τῆς ὄρθιδόξου πίστεως καὶ μοναχούς τοὺς τὸ αὐτὸ οἰκήσαντας Εὐτυχεῖ κατα- 30 γώγιον (οὐδὲ γάρ λέγειν προσήκει μοναστήριον ὅπερ τοὺς τῆς εὔσεβείας ἔσχεν ἔχθρούς) τοὺς εἰς τοῦτο ἐλάσαντας μανίας, ὡστε καταλειφθείσης τῆς εὔσεβῶς προσκυνουμένης θρηισκείας καὶ τῆς συνοδικῆς κρίσεως ἥν οἱ σχεδὸν ἐκ πάστης τῆς οἰκουμένης ἐν Χαλκηδόνι συναχθέντες ὠρισαν ιερεῖς, ἀκολουθῆσαι τοῖς φαύλοις διδάγμασιν Εὐτυχοῦς, ἐπειδήπερ M VII 505 τὸ ἀληθὲς φῶς καταλείψαντες τὸν σκότον ἐπιλέξασθαι δεῖν ὡιήθησαν, πάσαις ταῖς τιμω- 35 ρίαις ταῖς καὶ τῶιδε τῶι νόμῳ καὶ ταῖς προηγουμέναις κατὰ τῶν αἱρετικῶν ὥρισμέναις κατασχεθῆναι κελεύομεν, μᾶλλον μὲν οὖν ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἀρωματίων ἐδάφους βάλλεσθαι,

M, B [= abo], ΦΓΛ^s

1 μέγιστον B^b 2 δὲ] καὶ B^o 4 τοῦδε] δὲ B^o 5 ἀπολιναριαστῶν B^b 7 μηδέ τινα B^o ἐπίσκοπον, μηδένα suppleui ex ΦΓΛ^s 9 ἄντικρυ B^b 11 χειροτονημένουσ B^b 12 δικασθῆναι M ἐπαρχόντων B^o 13 διηνεκῆ M 13/14 συνάγεσθω M 14 οὐδὲ μύραν M ἔχειν ομ. B^b 16 ἐγνωκότεσ M 17 ήτοῦν M B^o 18 πρὸς δὲ B 19 ἀλλ' Β ομ. M [= ΦΓΛ^s] 20 αὐτοὺς M [= ΦΓΛ^s] ομ. B κουαρταληνῶν M λιμητανέων B 21 ἐν ομ. M στρατείαν M 22 διαστροφὴν ΦΓΛ^s διαστροφὴν M ἀναστροφὴν B τὸ] τὰ M ζωὴν M αὐτῶι B^o 23 τοῦτο B 24 τῆσ: B τῶν M 25 πόλιν B^b 26 τῆσ] τὸ M 27 τῆσ τε B^o 28 τῶν ἢ M 29 τοῦδε M τούτω B ἀνέχεσθαι B^b 30 εὐτυχῆ B^b 31 εἶχεν M 32 τοῦτο B [= ΦΓΛ^s] τοσοῦτον M 33 οι ομ. B 33/34 συναχθέντεσ ἐν χαλκηδόνι B 35 τὸ σκότος B^b 35/36 srat. ρίσιος B^b 36 ταῖσ² B τοῖσ M προηγουμέναις B^b corr. προηγουμένοισ M προηγουμένωσ B 37 καὶ λέγομεν B^b μᾶλλον — βάλλεσθαι [malim ἐκβάλλεσθαι] M [= ΦΓΛ^s] ομ. B

καθάπερ αἱ πρότερον εὔσεβεῖς διατάξεις περὶ Μανιχαίων ἐτύπωσαν, ὅπως ἀν μὴ ταῖς τούτων πεφαρμαγμέναις ἀπάταις καὶ τοῖς ἐναγεστάτοις σοφίσμασι τῶν ἀκάκων καὶ ἀσθενεστέρων οἱ λογισμοὶ δελεάζωνται. πρὸς τούτοις ἔγνωμέν τινα ψεύδεσθαι τούτους εἰς ὕβριν τῆς εὔσεβείας καὶ φθόνον τῶν ὥρισμένων παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου καὶ συγγραφομένων βιβλίών τε καὶ τόμων ἐν χάρταις πάνυ πολλοῖς ταῦτα πλάττειν ἀπέρ τὴν μανίαν αὐτῶν ὑπεναντίον τῆς ἀληθοῦς πίστεως σαφέστατα διελέγχει, καὶ διὰ τοῦτο προστάττομεν, ὅπου δ' ἀν εύρεθῇ τὰ τοιάδε συγγράμματα πυρὶ κατακαίεσθαι, τοὺς δὲ συγγραφαμένους ἢ πρὸς ἀνάγνωσιν δεδωκότας ἐτέροις σπουδῇ τοῦ μαθεῖν ἢ διδάξαι θεοπίζομεν τῇ μετὰ δημεύσεως ἔξορίαι κολάζεσθαι. τοῦ δὲ διδάσκειν τὴν ἀσεβῆ ταύτην αἵρεσιν, καθάπερ ἡδη τοῖς ἴδικτοις τῆς ἡμετέρας θειότητος περιέχεται, πάντων τὴν ἀδειαν περιείλομεν, ὅτι γε δὴ διὰ τῆς ἐσχάτης κολασθήσεται τιμωρίας ὁ τὰ παρά-

L. IIII 87¹ νομα διδάσκειν ἐπιχειρῶν, τοὺς δὲ σπουδάζοντας ἀκροᾶσθαι τῶν τῇ μυσταρῖται διαλέξει χρωμένων δέκα λιτρῶν χρυσοῦ τιμωρίαι καταπαύομεν. οὕτω γάρ ἢ πρόφασις ἢ τῆς πλάνης ὑφελκυσθήσεται, εἰ τῶν ἀμαρτημάτων ἐλλείψοι καὶ ἀκροατής καὶ διδάσκαλος.

‘Η ὑπέρλαμπρος τοιγαροῦν καὶ μεγαλοφυὴς αὐθεντία σου προτεθέντων ἴδικτων πᾶσιν ἢ προσετάξαμεν, γνώριμα ποιησάτω, εἰδότων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχόντων καὶ τῶν τάξεων τούτων καὶ τῶν ἐκδίκων τῶν πόλεων ὡς εἴγε τὰ καθαρῖ πίστει καὶ ἀγίαι προθέσει φυλαχθῆναι παρ' ἡμῶν θεοπισθέντα ἢ ῥαθυμίας ἀξιώσουσιν ἢ συγχωρήσουσι παραβαίνεσθαι, ἔκαστος ἀνὰ τὴν λιτρῶν προστίμωι χρυσίου βαλλόμενος ὧσανεὶ προδόται τῆς εὔσεβείας καὶ τῶν νόμων καὶ περὶ αὐτὴν ἔσονται κάμνοντες τὴν ὑπόληψιν.

Καὶ ὡσαύτως ἐγράφη Οὐαλεντινιανῷ ἐπάρχῳ τοῦ Ἰλλυρικοῦ καὶ Τατιανῷ ἐπάρχῳ πόλεως καὶ Βιγκομάλῳ μαγίστρῳ καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ

d. 18. m. Iul. a. 45² Ἐδόθη πρὸ τοῦ Καλανδῶν Αύγουστων ἐν Κωνσταντινούπολει ὑπατείαι Σφωρακίου τοῦ λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

L. IIII 855
M VII 488 'Αντίτυπον θείων γραμμάτων πεμφθέντων ἀρχιμανδρίταις καὶ λοιποῖς ἐν Αἰλίαι 25 καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν οἰκοῦσι μοναχοῖς παρὰ τοῦ θειοτάτου καὶ εὔσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου

26 'Εντυχὸν τὸ ἡμέτερον κράτος ταῖς δεήσεσιν ἃς πρὸς τὴν εὔσεβεστάτην καὶ θειοτάτην δέσποιναν τὴν ὁμόζυγον τῆς ἐμῆς γαληνότητος ἔξεπέμψατε, τοῖς πράγμασιν ἐπείσθην ὡς οὐχ ἰκετηρίαν ἐπέμψατε, δεήσεων δὲ προσχήματι τὸν ἀσεβῆ καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις 30 καὶ τῇ πολιτείᾳ τῶν Ῥωμαίων ἐναντίον καταστάντα σκοπὸν ὑμῶν ἀπεδείξατε. δέον γάρ τὴν ἡσυχίαν ἀγειν καὶ τελεῖν ὑπὸ τοὺς ἱερέας καὶ τοῖς ἔξ αὐτῶν μαθήμασι προσομιλεῖν, διδασκάλων τάξιν ὑπὸ τῆς ἀγαν αὐθαδείας ἐαυτοῖς ἐπενοήσατε οἱ μηδὲ τὰ παρὰ τῶν διδασκόντων ὄρθως μαθεῖν ἀνασχόμενοι, πείσαντες δὲ ἐαυτοὺς ἀνοήτως ὅτι δεῖ μᾶλλον ὑμῖν πάντας ἀκολουθεῖν πρὸς τὴν τῆς πίστεως εἰδησιν ἢ ταῖς τῶν ἀγίων ἀποστόλων 35 καὶ προφητῶν βίβλοις τοῖς τε παρὰ τῶν τῆς θείας μνήμης πατέρων παραδοθεῖσι παραγγέλμασιν. ὡσπερ δὲ τῶν προλαβόντων ἐλάττονα πλημμελοῦντες, εἰ ψευδέσι διδα-

26 Latine extat in Collectione Sangermanensi [vol. V] 2 [Λ]; cf. Leonis ep. 61 ad Marcianum d. 21 m. Mart. a. 453 [vol. 4 p. 67, 34]: *mihi per . . . Iulianum episcopum innotuisse significo quam pio dignata fueritis responso imperitorum monachorum animos et cohibere pariter et docere et ep. 63 p. 69. 24*

M, B [= abo, inde a 12 τοὺς δὲ σπουδάζοντας = αο] ΦrΛ^s [usque ad 24], Λ [inde a 25]
2 πεφαρμαγμέναις B [= ΦrΛ^s] πεπραγμέναις M 3/4 εἰσ — εὔσεβειας τούτους B 4 περὶ B^b
5 πολλοῖς ταῦτα MB plura ΦrΛ^s πράττειν Bo 7 γράμματα B^b 10 ἐδίκτοις Bab ἐκδίκοις Bo
11 θειαν M 12 post ἐπιχειρῶν περgit γέγονε πῶσ χωρισθῆναι [p. 126, 27] B^b 14 in fine
sententiae add. Palladi parens carissime atque amantissime Λ^s 15 ἐδίκτων Ba ἐκδίκων Bo
16 γνώριμον Bo 18 ἀξιώσωσιν M συγχωρήσωσι M 21, 22 om. Λ^s 23 Ἐδόθη δὲ M cf
Φr δέκα πέντε BΦrΛ^s ē M ὑπατεῖας M 28 ἐντυχών Bo 29 nostrae Λ ἐπείσθην BΛ
ἐπείσθη M 33 ὑπενήσατε Bo 35 perfectae fidei Λ 37 τῶν om. Ba

σκαλίαις τὰ παρ' ὑμῶν τετολμημένα ἐπισκιάζειν βουληθείητε, ούδὲν τῆς ἀληθείας ἔχομενον ταῖς ἱκετηρίαις ἐδιδάξατε φάσκοντες μήτε τῶν ἐμπρησμῶν μήτε τῶν φόνων μήτε τῶν ἄλλων ἀτοπημάτων ὑμᾶς αἰτίους ἢ τὰ μοναστήρια καθεστάναι, τῶν δὲ τὴν πόλιν οἰκούντων καὶ τινῶν ξένων ἔργον γεγενῆσθαι τὰ μνημονευθέντα δεινά. ἔλαθεν δὲ οὐδὲν L IIII 858 τῶν τετολμημένων τὴν ἡμετέραν εὔσέβειαν καὶ πράξειν ὑπομνημάτων καὶ ἀναφοραῖς τῶν 5 κοθ' ἕκαστον φανερωθέντων ὅπως τε ἡ τῶν Αἰλιέων παρ' ὑμῶν ὡσανεὶ πολεμίων κατελήφθη πόλις τῶν οἰκεῖν τὰ μοναστήρια καὶ τοῖς τοιούτοις προσεδρεύειν μόνον τόποις ὁφειλόντων ἢ τε τοῦ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης διακόνου δυσσεβῶς τολμηθεῖσα σφαγὴ καὶ ὡς τὸ ἐκείνου σῶμα μετὰ τὴν ἀναίρεσιν καὶ τῆς κοινῆς χραινομένης ὁσίας ἐλκόμενον ἀναισθήτως ὑβρίζετο ὅπως τε ἐνεπρήσθησαν μὲν αἱ οἰκίαι, αἱ δὲ τῆς πόλεως ἀπεκλείσθησαν M VII 489 πύλαι ὡς ἐν αὐτονομίαι τά τε τείχη τῆς πόλεως ἐφυλάττετο καὶ τῆς είρκτῆς βιαίως 11 ἀνοιχθείστης τοῖς τὰ δεινὰ τετολμηκόσιν ἄφεσις τῶν τιμωριῶν καὶ φυγῆς ἐπικινδύνου παρείχετο πρόφασις. προβαίνοντος δὲ ἐπὶ χείρω τοῦ κακοῦ τοῖς ὕστερον χαλεποῖς μικρὰ τὰ προλαβόντα δεικνύντες Ἰουβενάλιον τὸν ὄσιώτατον ἐπίσκοπον καὶ ἐτέρους εὐλαβεῖς Ἱερέας διὰ τοῦ πεμφθέντος ἀνελεῖν ἡβουλήθητε· ὡς δὲ τῆς ἐλπίδος ὁ σταλεῖς 15 ἐσφάλη, πάρεργον τῆς αὐτοῦ μανίας καὶ τῶν ἀποστειλάντων αὐτὸν ἐποιήσατο Σευηριανὸν τὸν τῆς ὁσίας μνήμης ἐπίσκοπον ξίφει διαχρησάμενος μηδὲ τῶν συνόντων αὐτῷ φεισάμενος. ταῦτα καὶ τούτων δεινότερα πλημμελήματα καὶ ὅπως τετόλμηται καὶ τίνων διαπραξαμένων ἢ καὶ προτρεψαμένων, γνωρίζει τὰ διαφόρως ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἴδικῶς ἀποδειχθέντα καὶ ταῖς θείαις ἡμῶν ἀκοαῖς μηνυθέντα, ἔλεγχον ἀκριβῆ φέροντα 20 τῆς ὑμετέρας γνώμης, ἀφ' ἣς προχείρως ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλημμελεῖν ἐτράπητε, οὐ τὴν τοῦ θεοῦ πίστιν ἐκδικεῖν ἢ γοῦν συγκροτεῖν βουλόμενοι, ἀλλ' ἐαυτοῖς τὰς προεδρίας καὶ τὰς Ἱερωσύνας, ὃν ἀλλότριοι παντάπασι πεφήνατε, περιποιεῖν ἐπὶ λύμηι τῶν πόλεων ἐσπουδακότες. θαυμάζειν δὲ τῇ εὔσεβείᾳ τῇ ἡμετέραι πάρεστι τίνος ἔνεκεν Εύτυχῃ μὲν ἀναθεματίζετε καλῶς γε τοῦτο ποιοῦντες, Θεοδοσίῳ δὲ τῷ πάντα τολμηρῷ 25 ἐαυτοὺς ἐξεδώκατε τῷ φρονοῦντι τὰ Εύτυχοῦς, ὃς τὴν Βαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κατὰ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως 30 ψηλώσας μανίαν ταῖς μὲν ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις θορύβων, ταῖς δὲ πόλεσιν ἀνατροπῆς καὶ βλάβης ἀφορήτου γεγένηται πρόξενος, ὑμῖν δὲ κατέστη τῶν οὕτως ἀθεμίτων καὶ παρανόμων πράξεων ἀρχηγός. τῆς μὲν οὖν δυσσεβείας καὶ τῶν πλημμελήματων πάντων ὑφέξετε δίκας ἀξίας τῷ τῶν ὄλων δεσπότῃ καὶ σωτῆρι 35 Χριστῷ, ὃν τὴν αἰτίαν δεδώκατε (οὐ γὰρ ἀνέξεται ἡ θεία δύναμις ἀτιμώρητα προβῆναι τὰ εἰς τὴν εὐαγή πίστιν δυσφήμως καὶ εἰς τὰς ἀγίας ἐκκλησίας καὶ εἰς τοὺς ὁσίους ἀνδρας ἐλεεινῶς ἀναιρεθέντας ἀθεμίτως τετολμημένα), ἢ δὲ ἡμετέρα γαληνότης οὐδὲν τοιοῦτο κατὰ τῶν μοναχῶν προσέταξε γενέσθαι, μόνην δὲ τὴν Αἰλιέων κατασχεθῆναι πόλιν, τοῦ λοιποῦ γοῦν ἐπὶ τῇ τῶν οἰκούντων ἡσυχίᾳ φυλαχθησομένην. τὸ δὲ 40 ὑμέτερον θράσος ἐναντία τοῖς τῶν μοναχῶν παραγγέλμασι διαπραττόμενον πόλεμον ἥρατο κατὰ τῆς κοινῆς εύταξίας καὶ πλῆθος ἀθροΐσαν τῶν τε ληιστευόντων καὶ ἄλλως παρανομεῖν εἰωθότων καὶ ὅπλα κατὰ τῶν εύνομουμένων κινήσαν σφαγῆς καὶ ἀλώσεως καὶ ἐτέρων χαλεπῶν τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν αἴτιον κατέστη, ὡς κινηθὲν τὸ ἡμέτερον 45 κράτος ἐπαγγανακτῆσαι μὲν τοῖς πεπλημμελημένοις, ἐμφύτωι δὲ φιλανθρωπίαι νικηθὲν M VII 492

M, B [= ao, inde a 5 πρὸς εὔσεβειαν καὶ πράξειν (cf. p. 128, 14) = abo]. Λ

5 πρὸς εὔσεβειαν B^b τῶν¹] τὸν M 6/7 κατελείφθη B^b 7 μόνον οὐ. Λ 9 δοτας edd.

Romani οὐσίασ MB 12 ἀφεσιν M ἐπικινδου B^a 13 χείρω MΛ χείρον B 15 Ιερείσ B^a

16/17 σεβηριανὸν B Seuerinum Λ 17 διαχειρισάμενος B^a 19 ἢ καὶ προτρεψαμένων ΛΜ οὐ. Β

γνωρίζει τὰ MΛ γνωρίζεται B 19/20 -φόρως — θείαις οὐ. B^a 19 τοῖς οὐ. B 20 καὶ ἔλεγχον B^a

21 τὴν] τὸν M 24/25 θαυμάζειν — ποιοῦντες οὐ. B 26 βαλλεντίνου M βαλεντίου B^a 27 θόρυβον

B^a θορυβάσ M 28 γεγένηται πρόξενος ἀφορήτου B^b 29 ἀφορίτων B^b 30 dabit [= ὑφέξεται] Λ

31 δι Λ 32 εἰς τὴν οὐ. B^b εἰς² οὐ. B^a 33 ἢ] δ M 34 τοιοῦτον B 37 τε οὐ. ΙΙΙ

35 λλων Λ 40 ἐπανακτῆσαι M φιλανθρωπίαι οὐ. B^b κινηθὲν B^a

L III 859 τοὺς τῶν φόνων καὶ τῶν ἐμπρησμῶν εὐρισκομένους αἰτίους (μόνους) δίκας ὑποσχεῖν παρακελεύσασθαι, εἰ καὶ ὅτι καὶ καθ' ὑμῶν ἦν τὰ τῆς ἀγανακτήσεως προβῆναι καταλειψάντων μὲν τὰ μοναστήρια, οἷς ὑμᾶς διὰ παντὸς προσεδρεύειν τὸ ἐπάγγελμα παρακελεύεται, τολμησάντων δὲ τοιαῦτα ἢ τῶν ἐσχάτων τιμωριῶν ἄξια καθέστηκεν. ἐπειδὴ δὲ καὶ διδάσκειν ἀντὶ τοῦ μανθάνειν ἐπιχειρεῖτε οὐκ εἰδότες τὰ θεῖα λόγια φανερῶς δια- 5
 Mt. 10, 24 γορεύοντα ως οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον [οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον] αὐτοῦ, ποίαις διδασκαλίαις τοῦ σωτῆρος τῶν ὑμετέρων ψυχῶν ἡ τῶν ἀγιωτάτων ἀποστόλων καὶ πατέρων ἡκολουθήσατε; οὐ γάρ ἂν ταῖς οἰκείαις ἐπόμενοι δυσσεβείαις λέγειν τολμήσοιτε ως ἐπὶ φόνοις ἡ πλημμελήμασιν ἐτέροις ἀπέρ ύμεις διεπράξασθε, τὰ τῶν ἀγίων προεμβαίνει διδάγματα. ἐπειδὴ δὲ δύο φύσεις ἀκούοντες θαμ- 10
 βεῖσθαι τὰς ὑμετέρας ψυχὰς ἐδιδάξατε ως τίνος καινοφωνίας ταῖς ὑμετέραις ἀκοαῖς προσαγομένης, ἵστε ως ὑμῖν μὲν τὴν περὶ τούτων ἔξετασιν πολυπραγμονεῖν οὐ προσήκει συνιέναι τὴν ἐπὶ τούτοις λεπτότητα μὴ δυναμένοις, ἥμεις δὲ τὰς τῶν πατέρων ἐκδεξάμενοι διδασκαλίας τὴν φύσιν νοοῦμεν ἀλήθειαν. τοῦτο γάρ ἔστιν ὁ φρονοῦμεν καὶ φαμὲν ὅτιπερ ὁ δεσπότης ἥμῶν καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς θεός ἀληθῶς καὶ ἀνθρωπος ἀληθῶς 15
 ἔστιν ὁ αὐτός, καθὼς καὶ ὁ ἀγιώτατος ἀπόστολος Παῦλος τὴν φύσιν ἀλήθειαν νοῶν Gal. 4, 8 ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ διδάσκει σαφῶς λέγων ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς, τουτέστιν ἀγνοοῦντες τὸν ἀληθῶς θεὸν τοῖς μὴ κατὰ ἀλήθειαν οὖσι θεοῖς [ἐδούλευσαν]. ἐκ τούτων φανερῶς 20
 ὅτι φύσις ἔστιν ἡ ἀλήθεια, σημαίνεται, εἰ καὶ ὅτι περὶ φύσεων ἐν τῷ τῆς πίστεως οὐ περιέχεται συμβόλωι τῷ ἐκτεθέντι παρὰ τῶν τῇ ἀγίων πατέρων. οὔτε γάρ τις τότε περὶ τούτου ψήτησις ἐκινήθη, οὔτε δὲ νῦν καινοτομία τις κατὰ τῆς αὐτῆς ἐπενοήθη πίστεως, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐπὶ ὀρθοδοξίᾳ λαμψάντων ἐκυρώθη παραγγέλματα. ὑμεῖς δὲ οἱ μὴ χρῆναι λέγοντες φυσιολογεῖν αὐτοὶ τοῦτο ποιοῦντες ἀλίσκεσθε, διαρρήδην ἐν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀποσταλείσαις δεήσεσι φύσεως μεμνημένοι 25
 καὶ λέγοντες· πῶς τίκτει παρθένος καὶ μένει παρθένος; καὶ πῶς γεννᾷ κατὰ φύσιν τὸν Ioh. 1, 14 ὑπὲρ φύσιν; καὶ ἐν τοῖς ἔξης δέ· ὁ γάρ λόγος σὰρξ ἐγένετο· ὁ δὲ γέγονεν, πῶς χωρισθῆναι M VII 493 δύναται; γέγονε δὲ οὐ τραπεῖς τὴν φύσιν οὐδὲ μεταβληθεὶς τὴν θεότητα. ὁρᾶτε οὖν πῶς φύσεως πανταχοῦ μέμνησθε οἱ πρὸς αὐτὸν τὸ τῆς φύσεως ὄνομα ταραττόμενοι καὶ πανταχόθεν ἑαυτοῖς τοῦ συκοφαντεῖν τὰ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου ἀληθῶς ἐπὶ τῇ 30
 πίστει κυρωθέντα ἀφορμὰς περιποιεῖτε; ἀμαρτάνοντες καὶ κατὰ τοῦτο ὅτι ψευδόμενοι φατὲ ως ἐδογματίσθη λέγειν δύο νιούς καὶ δύο Χριστούς. ὅπερ οὐχ οὕτως ἔχει· ἀπαγορεύοντες γάρ ἀναθεματίζομεν τοὺς τοῦτο γράψαντας ἢ εἰπόντας ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας. τὸ γάρ ἡμέτερον κράτος τῷ συμβόλῳ τῶν τῇ ἀγίων πατέρων τόν τε προλαβόντα χρόνον ἡκολούθησεν καὶ εἰς τὸ ἔξης πείθεται πιστεύον τὸν δεσπότην 35
 ἥμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς L III 862 θεοτόκου τετέχθαι. τὴν γάρ ὀρθόδοξον πίστιν ως παρελάβομεν, διηνεκῶς φυλάττειν

M, B [= a, b (usque ad 27 σάρξ ἐγένετο et inde a γέγονε, cf. p. 124, 12), ο]

1 τῶν¹ οι. M μόνους εκ Λ addidi 3 ἥμᾶς MBο 5 δὲ Bo Λ οι. MBab ἐπιχωρεῖτε Bb

6 ως οι. Bo 6/7 οὐδὲ — κύριον οι. Λ 7 ὑμετέρων Bb 9 τολμήσητε B 10 προεμβαίνει

M procedebat Λ ἐμένει Bab ἐμένειν Bo 10/11 τάσ — ψυχάσ θαμβεῖσθαι B κενοφωνίας Bab

13 suscipientes Λ ἐκλεξάμενοι MB 14 ἀλήθειαν — φρονοῦμεν MΛ οι. B simul et Λ 15/16 δ αὐτὸς

ἀληθῶς ἔστιν Bo 18/19 τουτέστιν — ἐδούλευσαν οι. B 19 ἐδούλευσαν οι. Λ 20 σημαίνει

BbΛ 21 περιδέχεται Bb 22 τότε MΛ οι. B δὲ οι. Ba 23 πατέρων MΛ οι. B

24 αὐτὸν Bb 25 ἀλίσκεσθαι Bo 26 πάλιν μένει Bb 27 ἐν οι. Bb ἔξης οι. Bo ὁ MBab qm-

modo Λ 28 γέγονας M 29 memoriam facietis Λ πρὸ Bb 32 ἐδογματίσθην Bo 33 ἀπα-

γορεύοντας Bo γράψαντας] λέγοντας ἢ γράψαντας Bb 33/34 τολμῶντας λέγειν Bb 34 nostra

tranquillitas Λ 35 πείθεται πιστεύοντας Bo credo atque profiteor Λ 36 χν iū Bo 36/37 παρ-

θένου θεοτόκου Bab παρθένου Bb

σπουδάζομεν ὃν τρόπον καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἥτις κατὰ τὴν Χαλκηδονέων ἔναγχος συνεκροτήθη, πιστεύουσα διδάσκει βεβαιοῦσα τὸ σύμβολον καὶ σύμφωνα νοοῦσα τοῖς τε αὐτοῖς ἀγίοις πατράσι καὶ τῇ συνόδῳ τῇ κατὰ "Ἐφεσον ἡς Κελεστῖνος καὶ Κύριλλος οἱ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης προεβέβληντο τὴν Νεστορίου πλάνην ἐξωθούμενοι. καὶ ἡ μὲν ἡμετέρα γαληνότης οὔδενὶ τὸ σύνολον ἀνάγκην ἐπαχθῆναι προσέταξεν ὥστε ἡ 5 ὑπογράφειν ἡ συναίνειν, εἰ μὴ βούλοιτο. οὐδέ γάρ ἀπειλαῖς ἡ βίαι τινὰς πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας ὄδὸν ἔλκειν βουλόμεθα, τὸ δὲ ἔναντίον νύμεις πρὸς τοῖς ἥδη τετολμημένοις διὰ ξιφῶν καὶ ἔτερων χαλεπῶν, ἔτι μὴν καὶ ὕβρεων καὶ αἰκισμῶν εἰς γυναικας λαμπράς καὶ σεμνὰς γινομένων ἀνάγκην ἐπαγαγεῖν οὐκ ὠκνήσατε πολλοῖς πείθεσθαι μὲν ταῖς διεστραμμέναις ὑμῶν διδασκαλίαις, ἐκβοήσεσι δὲ καὶ ὑπογραφαῖς ἀναθεματίζειν τὴν αὐτὴν ἀγιωτάτην 10 σύνοδον καὶ τὸν ὁσιώτατον πατριάρχην τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντα καὶ τοὺς ἄλλους ὁσίους πατέρας, ὑπὲρ ἡς τόλμης ἀναγκαίως δώσετε λόγον τῷ τῶν ὅλων δεσπότῃ θεῷ, οὕτε, οὕτε, εἰ θέμις εἶπεῖν, ἐφ' ὕβρει ταῦτα πράττειν ἐτολμήσατε, ἐπονείδιστοι καὶ καταγέλαστοι δικαίως τοῖς τε μυστροῖς "Ελλησι καὶ ταῖς αἱρέσεσι καταστάντες, οἵς ὑπόδειγμα αἰσχύνης γεγόνατε. ἐπειδὴ δὲ καὶ τοὺς Σαμαρείτας 15 ἡτιάσασθε ὡς κατὰ τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν δεινὰ καὶ ἀθέμιτα τολμήσαντας καὶ φόνους ἡ ἔτερά τινα ἀτοπα πλημμελήσαντας, γινώσκετε ὡς ἐθεσπίσαμεν ζητήσεως παρακολουθησάστης ἀκριβοῦς παρὰ τοῦ περιβλέπτου κόμητος Δωροθέου τὰ μὲν ἀρ- πασθέντα ταῖς ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἀπολέσασιν ἀποκαταστῆναι, τοὺς δὲ M VII 496 τούτων εὐρισκομένους αἰτίους τιμωρίαν τὴν ἐκ τῶν νόμων ὑποσχεῖν τῆς ἐπὶ τούτοις 20 ἐκδικήσεως οὔδεν ὑμῖν προσηκούστης, οὓς χρὴ διδαχθέντας ὅπως τὸ ἡμέτερον κράτος πιστεύει, καὶ παρὰ τῆς ἡμετέρας εὔσεβείας προτραπέντας μὴ χωρίζεσθαι τῆς ὁγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, προσεδρεύειν δὲ τοῖς μοναστηρίοις καὶ ταῖς πρὸς τὸ κρείττον σχο- λάζειν εὐχαῖς σύμφωνα τῷ ἐπαγγέλματι διαπραττομένους καὶ μηδένα θόρυβον παντά- πασιν ἐμποιοῦντας μήτε μὴν τοῖς ἐπὶ ἀπωλείαι τῶν ψυχῶν παρὰ τῶν φαῦλα διδασκόντων 25 λεγομένοις ἀπλῶς πειθομένους μήτε διὰ τὰς ἐκείνων ἀσεβεῖς συμβουλὰς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν χωριζομένους. παρασυνάξεις μηδὲ ὅλως ποιεῖν τολμήσητε εἰδότες τὰ πάλαι νομοθετηθέντα παρὰ τῶν τῆς θείας λήξεως ἐν τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις γεγονότων βασιλέων, οἵ τὴν εὐαγγῆ καὶ καθολικὴν συγκροτήσαντες θρησκείαν μεγίστοις ἐπιτιμίοις τοὺς παρασυνάγειν τολμῶντας ὑποβάλλεσθαι θεσπίζουσιν. μετα- 30 μελήσειν δὲ ὑμῖν τῶν προτέρων πιστεύοντες οὔδε τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἡρνησάμεθα πολλαῖς παρακλήσεσι χρησαμένου τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἰουβεναλίου, δι' ὃν ἡμᾶς ἔξεδυσώπησε ταῦτα πρὸς ὑμᾶς τὰ θεῖα χαράξαι γράμματα. διδαχθέντες δὲ ταῖς *(διαφόρων)* δεήσεσιν ὡς ὑπὸ τῶν φυλάττειν κελευσθέντων στρατιωτῶν τὴν Αἰλιέων πόλιν τῷ τε τῶν ἵππων καὶ ἀνδρῶν πλήθει θορυβεῖται τὰ ὑμῶν εὔκτήρια, καὶ ἀγανακ- I. IIII 86; τήσαντες πρὸς τοῦτο Δωρόθεον τὸν περίβλεπτον κόμητα ταύτης ὑμᾶς ἐλευθερῶσαι 36 τῆς ὀχλήσεως ἐθεσπίσαμεν, εἰ καὶ ὅτι οὔδε πρὸ τούτου ἐνυθρισθῆναι τὰ μοναστήρια ἡ τὰς ὑμῶν ξενίας στενοχωρηθῆναι προσετάξαμεν.

M, B [= abo], Λ

1 χαλκηδονίων B ^o	2 καὶ σύμφωνα νοοῦσα MΛ om. B	6 μὴ M οὐ B ^b	9 γενο-
μένων B ἐπάγειν B	12 ἄλλους om. Λ	13 ὕβριν B ^b	17 μελετήσαντας Λ
18/19 ἀρπαγέντα B	19 dei ecclesiis Λ	22 προτραπέντος B ^b	25 τῇ ἀπολείᾳ B ^o
δεήσεσιν MB	27 τοῦ om. B ^o	32 multis utique (δηλαδὴ sive δηλούντι) Λ	26 μήτε —
τοῦ B ^o	33 ἔξεδυσωπήσαμεν M	ἡμᾶς B ^o	ἐπι-
36 ταύτης om. spat. rel. B ^b	36 ταύτης om. spat. rel. B ^b	33/34 diuersorum precibus Λ	σκόπου Λ ταῖς
38 ἡμῶν B ^b		ἡμᾶς MB ea Λ	ἐλευθερῶ B ^b
		37 τούτου]	

L IIII 874
M VII 509

Αντίτυπον θείων γραμμάτων γραφέντων ἀρχιμανδρίταις καὶ λοιποῖς ἐν Αἰλίαι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν οἰκοῦσι μοναχοῖς παρὰ τῆς θειοτάτης καὶ εὐσεβεστάτης δεσποίνης ἡμῶν Πουλχερίας τῆς αἰωνίας αύγούστας

27 Αἱ μὲν δεήσεις ἃς ἀπεστείλατε πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν, ἔλεγχον τῆς ὑμετέρας φέρουσι πλάνης, ὁ δὲ θειότατος καὶ ἡμερώτατος βασιλεὺς ὁ ὄμοζυγος τῆς ἐμῆς γαληνό-⁵ τητος καὶ ἡ ἡμετέρα θειότης τὴν μὲν εὐσέβειαν προτιμᾶν ἐγνώκαμεν πάντων, τὴν δὲ φιλανθρωπίαν ἐμφυτον οὖσαν ἡμῖν ἀσπαζόμεθα. καὶ οἵα μὲν ἡ αὐτοῦ γαληνότης ἐντυχοῦσα ταῖς ἱκετηρίαις ἐπέστειλεν ὑμῖν, τὰ τῆς αὐτοῦ θειότητος σημαίνει γράμματα, ἢ ταῖς πιολαῖς ἱκεσίαις Ἰουβεναλίου τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου δυσωπηθεῖσα ἡ αὐτοῦ γαληνότης πρὸς ὑμᾶς ἀντέγραψεν· τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος μέμφεται μὲν τοῖς ἐν τῷ προλαβόντι¹⁰ χρόνῳ κατὰ τῆς εὐαγοῦς θρησκείας καὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας τολμηθεῖσι παρ' ὑμῶν ἐναντία διαπραττομένων τοῦ τῶν μοναχῶν ἐπαγγέλματος, παραινεῖ δὲ ταῖς θείαις¹⁵ συλλαβαῖς ὁψὲ γοῦν ποτε πρὸς μετάμελον ὑμᾶς τῶν γεγονότων ἀπιδόντας πᾶσαν μὲν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν ἀπώσασθαι πλάνην, ἐπιγνῶναι δὲ τῆς πίστεως τὴν ἀλήθειαν, ἦν ἐκ προγόνων λαβοῦσα εἰς τὸν ἀπαντα χρόνον ἡ ἡμετέρα φυλάττει εὐσέβεια, ὡς μὲν¹⁶ ἐδίδαξαν οἱ τῆς ὁσίας μνήμης τί¹⁷ ἀγίοι πατέρες, ἀναντιρρήτως πιστεύουσα, τὴν Νεστορίου δὲ δυσσέβειαν ἀπελαθεῖσαν παρὰ τῆς κατ'¹⁸ Ἐφεσον ἀγίας συνόδου, ἡς Κελεστῖνος καὶ Κύριλλος οἱ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης προεβέβληντο, ὡς θεομάχον δικαίως ἀποστρεφομένη, μισήσασα δὲ ἀναγκαίως καὶ τὴν Εύτυχοῦς κατὰ τῆς ὁρθοδοξίας ἐπανάστασιν, ὃς ταῖς Βαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κατὰ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως διδασκαλίαις ὁδηγη-²⁰ θεὶς τὴν ἀληθῆ θρησκείαν διαταράττειν ἐσπούδασεν, ἐπομένη δὲ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ²¹ κατὰ τὴν Χαλκηδονέων ἔναγχος συγκροτηθείσῃ ἐφ' οἵς ἐρμηνείαι συμφώνωι τὸ σύμβολον τῶν τί²² ἀγίων πατέρων ἐβεβαίωσεν, πιστεύει τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι, διδαχθεῖσα νοεῖν τὴν φύσιν ἀλήθειαν εἶναι καὶ τὸν δεσπότην ἡμῶν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν²³ θεὸν ἀληθῶς καὶ ἀνθρωπὸν ἀληθῶς τὸν αὐτόν. οὕτω γάρ καὶ ὁ ἀγιωτάτος Παῦλος

Gal. 4, 8 ὁ ἀπόστολος διδάσκει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ ρήμασι τούτοις· ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἔδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὔσι θεοῖς, τουτέστιν ἀγνοοῦντες τὸν ἀληθῶς θεὸν τοῖς μὴ κατὰ ἀλήθειαν οὔσι θεοῖς [ἔδουλευσαν]. τούτοις γάρ ἡμᾶς σαφῶς διδάσκει τοῖς ρήμασι τὴν φύσιν ἀλήθειαν νοεῖν. μάτην δὲ τὰς ὑμετέρας²⁴

M VII 512 ἔπληξε ψυχὰς ψευδῆς ὑπόνοια οἴα δὴ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης ἀγιωτάτης συνόδου διδαξάστης ἡ τῆς ἡμετέρας γαληνότητος πιστευσάστης δύο υἱοὺς ἡ δύο Χριστοὺς διὰ τῶν δύο φύσεων νοεῖσθαι. ἔχει δὲ οὐχ οὕτως ἡ ἀλήθεια. ἀπαγορεύοντες γάρ ἀναθεματίζομεν τοὺς τοῦτο γράψαντας ἡ εἰπόντας ἡ καὶ λέγειν τολμῶντας, τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος ἔνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν τέλειον καὶ²⁵ ἀνθρωπὸν τέλειον τὸν αὐτὸν θεὸν ἀληθῶς καὶ ἀνθρωπὸν ἀληθῶς τὸν αὐτὸν οὐδενὶ τρόπῳ

cf. Leonis ep. 62 d. 21. m. Mart. 453 ad Pulcheriam [uol. 4 p. 68, 22]: *indicante fratre meo Iuliano episcopo peruererunt ad nos in exemplaribus praeceptionum uestrarum saluberrimae sanctiones, quibus insanam imperitiam monachorum dignati parcendo plectere et docendo punire et ep. 63 p. 69, 25*

27 Latina uersio extat in Collectione Sangermanensi [uol. V] 3

M, B [= abo usque ad 14 ἐπιγνῶναι δὲ, inde a τῆς = ao], Λ

2 καὶ εὐσεβεστάτης om. B 3 αύγούστης B 4 ἔλεγχοντεσ Βο 5 δ² om. Bb. 6 πάντων προτιμᾶν ἐγνώκαμεν M 7 εὐτυχοῦσα Bb 8 ἀπέστειλεν Bb 9 τοῦ βεναλίου Bb 10 διαπραττομένοισ Βο 11 ὑμῶν MBb om. B¹⁰ 12 γενομένων B¹¹ γινομένων Βο¹⁰ ἀφιδόντασ Ν πᾶσαν μὲν] πᾶσ spatium Bb 14 πλάνην om. spat. rel. Bb post δὲ pergit πρὸς εὐσέβειαν καὶ πράξειν [p. 125, 5] Bb 15 μισήσασαι M 20 βαλλεντίου Μ βαλεντίου Βο 22 χαλκηδονίων Βο 23 οὐσίας Βο 24 χριστού Λ τῆς θεοτόκου ουμ. Λ 25 ανοσ Μ 26 ανοσ Μ 27 εδουλεύσατε Ιησοῦν Χριστού Λ 28 ανοσ Μ 29 εδουλεύσατε Ιησοῦν Χριστού Λ 30 διδάσκει σαφῶς Β 31 ανοσ Μ 32 ανοσ Μ 33 ανοσ Μ 34 ανοσ Μ 35 ανοσ Μ

μεριζόμενον ἡ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν ὁμολογεῖ, διὰ παντὸς ἐν ταύτῃ τῇ πίστει διαμένειν ἀσταλεύτως εὐχόμενον. διδαχθέντες τοίνυν τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀληθὲς τῆς ἡμετέρας πίστεως, ὅπερ φυλάττειν σπουδάζομεν κατὰ τὴν τῶν ἄγίων πατέρων ἀληθεστάτην παράδοσιν, εἰδότες δὲ καὶ τὴν ὄρθόδοξον πίστιν καὶ τὸν φιλάνθρωπον σκοπὸν τοῦ γαληνοτάτου δεσπότου τῆς οἰκουμένης καὶ ὁμοζύγου τῆς ἐμῆς εὔσεβείας ⁵ καὶ τοῖς πράγμασι πεισθέντες, δι' ὃν μόνη τῇ πρὸς τὸ κρείττον εὔσεβείαι τοὺς οὕτω δυσσεβῆ καὶ παράνομα τετολμηκότας δίκαιος ὑποβαλεῖν ταῖς ἀξίαις ἀνεβάλετο, καὶ τῆς εἰς τὸν ἔκκινον δὲ χρόνον τιμῆς καὶ συγκροτήσεως παρ' ἡμῶν πειραθήσεσθαι προσδοκῶντες τοῦ λοιποῦ γοῦν πᾶσαν ἀμφισβήτησιν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν ἀνέλετε τοῖς τε μοναστηρίοις προσκαρτεροῦντες καὶ τὸν μονήρη βίον εὐλαβῶς μετιόντες, τῆς ὄρθῆς πίστεως καὶ ¹⁰ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν μηδ' ὅλως χωριζόμενοι, ὡς ἂν μή τις ὑμῖν, ὅπερ οὐκ ἐλπίζει τὸ ἡμέτερον κράτος, αἱρέσεως ὅνομα τῇ ἀληθείᾳ πολεμούσης ἐπιγράψῃ. γινώσκετε δὲ ὡς ἡ αὐτοῦ γαληνότης θείοις γράμμασι πρὸς Δωρόθεον τὸν περίβλεπτον κόμητα ἐκέλευσεν ἀκριβῆ ωράτησιν προτεθῆναι περὶ τῆς τῶν πραγμάτων ἀρπαγῆς τῆς λεγομένης L III 878 παρὰ τῶν Σαμαρειτῶν τετολμῆσθαι. καὶ ὅσα μὲν ἂν ἐπιδειχθείη ληφθέντα, ταῦτα ¹⁵ ταῖς τε ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἀπολέσασι παρ' αὐτῶν ἀποδοθῆναι ἐθέσπισεν, ὑποσχεῖν δὲ τοὺς εύρισκομένους αἵτίους τὰς ἐκ τῶν νόμων εὐθύνας, τὰ δὲ μοναστήρια καὶ τὰ οἰκήματα ὑμῶν τῆς παρὰ τῶν στρατιωτῶν ὄχλησεως φροντίδι τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἐλεύθερα φυλαχθῆναι προσέταξεν. πιστεύει γάρ ἀμα ἡμῖν τὸ αὐτῶν κράτος ὡς διὰ τῆς τοιαύτης προνοίας καὶ προτροπῆς τῶν τε πρότερον ὑμῖν πεπραγμένων μεταμελήσει ²⁰ καὶ τὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐνωθῆσεται συμφώνῳ πίστει ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ τῆς ὄρθοδοξού θρηισκείας φυλαττομένης.

Αντίτυπον θείων γραμμάτων τοῦ εὔσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ πεμφθέντων τοῖς L III 850 M VII 481
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μονάζουσι

28 Τὸ μηδὲν μηδαμῶς ἀμαρτεῖν ἕδιον ὑπάρχει τοῦ τῶν δλων θεοῦ καὶ δεσπότου, ²⁵ τῶν δὲ συνετῶν ἔστιν ἀνδρῶν, ἐπείπερ ἀνθρώπους ὄντας οὐχ οἶόν τε μὴ πταίειν, τὸ ἀμαρτήσαντας αὐτίκα μεταμέλεσθαι καὶ διορθοῦσθαι τῇ μεταμελείᾳ τὰ σφάλματα. τὸ δὲ ἐπιμένειν τοῖς πταίσμασι καὶ τούτοις ἐπαγωνίζεσθαι καὶ σπουδάζειν κακῶι τὸ κακὸν ἐπισωρεύειν παμπονήρου τινὸς καὶ λίαν ἔξεστηκότος ἔστι. ὅπερ τινὰς τῶν τὴν Ἀλεξανδρειαν καὶ περὶ αὐτὴν οἰκούντων εὐλαβεστάτων μοναχῶν πεπονθέναι μαθόντες καὶ ³⁰ νοήσαντες μὴ διὰ ἀπλότητα τρόπων τοῦτο αὐτοὺς ὑπομεμηκέναι θείοις ἔχρησάμεθα γράμμασιν, ἢ δηλοῦσι τὴν ἡμετέραν ὄρθόδοξον πίστιν καὶ ὅτι τὸ παράπτων ἡ ἄγια καὶ καθολικὴ σύνοδος ἡ ἐν Χαλκηδόνι γενομένη περὶ τὴν ἀποστολικὴν πίστιν οὐδὲν ἐκαινοτόμησεν, διὰ πάντων δὲ τῇ Ἀθανασίου καὶ Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς εὐλαβοῦς μημήτης γενομένων ἐπισκόπων τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως ἀκολουθήσασα διδασκα- ³⁵ λίαι καθεῖλε μὲν τὴν Εύτυχοῦς βλασφημίαν οὐδὲν ἔτερον ἡ τὰ Ἀπολιναρίου φρονοῦσαν

28 Latine extat in Collectione Sangermanensi [vol. V] 1 [Λ]

M, B [=ao], Λ

1 ἡ τρεπόμενον ομ. Λ	2 οὖν Β	5/6 ὁμοζύγου — πεισθέντες ομ. Β	6 δι' ὧν Μ ὡσ Β		
7 ὑπολαβεῖν Β ^ο	8 δὲ ομ. Β ^ο	πειρασθήσεται Β ^ο	12 ὄνομα τῇ [τῇσ Β ^ο] Β ὀνόματι Μ		
ἀληθείασ Β ^ο	13 θεόδωρον Β ^ο	15 ἀν ομ. Β ^α	λειφθέντα Β ^ο	17 ἐκ ομ. Β ^ο	18 τῆς
ομ. Β ^ο	19 αὐτοῦ ΒΛ	20 ἡμῖν Β ^ο	21 τῇ τῇσ — ἐκκλησίας ἐνωθήσετε Λ	22 add. Εἴ	
μελεῖσθαι Μ	30 πέναι μαθότεος Β ^ο	31 ἀπλότητος Β ^ο	26 οἰον τέ ἐστι Β ^ο	27 μετα-	
φρονοῦντος Β			32 οἱ Μ	33 φρονοῦσαν ΜΛ	

ἀσεβῆ διδάγματα, ἔξέκοψε δὲ καὶ τὴν Νεστορίου δυσσέβειαν, τὸ δὲ σεπτὸν σύμβολον τῶν τῇ ἀγίων πατέρων <τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων> σῶν διὰ πάντων ἐφύλαξε μήτε μειώσει μήτε προσθήκῃ βλαβέν. καὶ οἰεται μὲν ἡ ἡμετέρα γαληνότης τὰ θεῖα ἡμῶν γράμματα, ἔτι γε μὴν καὶ τὰ διατάγματα τὰ ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων ἥδη προτεθέντα μεγαλοπόλει ἀρκεῖν εἰς τὸ πεῖσαι τοὺς οὐκ οἴδ’ ὅπως ἔτι καὶ νῦν ἀμφιβάλλοντας ὅτιπερ ⁵ οὐδὲν κεκαινοτόμηται τῇ ἀγιωτάτῃ καὶ καθολικῇ συνόδῳ, καὶ μηδένα λοιπὸν ὑπολειπεῖθαι τὸν ἀμφισβητοῦντα τούτου χάριν· οὐδὲ γάρ εὔήθη τινὰ τοσοῦτον εἶναι νομίζομεν, ὡς ἐντυχόντα τοσούτοις διδάγμασι σαφῶς οὕτως ἀπογγέλλουσι τὴν ὁρθόδοξον πίστιν ἔτι τῇ αὐτῇ καὶ νῦν ἐπιμένειν πλάνηι. εἰ δὲ ἄρα τινὲς εἰεν, ὅπερ οὐχ ἡγούμεθα, τῷ τῆς ἐμφύτου ἡμῖν φιλανθρωπίας μὴ ἀκολουθοῦντες σκοπῶι, βουλόμεθα πάλιν αὐτοὺς ¹⁰ διὰ τῶν αὐτῶν θείων ἡμῶν γραμμάτων πεισθῆναι ἀκριβῶς ὡς ἀπαντα τοῖς τῶν ὁσίων πατέρων ἀκολουθήσασα διδάγμασιν ἡ ἀγιωτάτη καὶ καθολικὴ σύνοδος ἐτύπωσε καὶ τὴν μὲν Εύτυχοῦς ἀνεῖλε δυσσέβειαν, ἥι διόσκορος εἴπετο καὶ ἔτεροί τινες οἱ μηδὲ τὰ Ἀπολιναρίου βιβλία ἀποκνήσαντες ἐγκατασπεῖραι τῷ πλήθει προσηγορίας ἀγιωτάτων ὁρθοδόξων πατέρων αὐτοῖς ἐπιγράψαντες, ὥστε εἰς τέλειον τὴν τῶν ἀπλουστέρων ἐπὶ ¹⁵ τὸ ψεῦδος ἔξανδραποδίσαι διάνοιαν, ἐβεβαίωσε δὲ τὸ τῶν τῇ ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ουνελθόντων σεπτὸν σύμβολον μηδὲν μήτε ὑφελοῦσα μήτε προσθεῖσα, καθ’ ὃ βαπτισθεῖσα καὶ πιστεύσασα ἡ ἡμετέρα γαληνότης ἐκ νέας ἡλικίας φρονεῖ καὶ ἐν αὐτῷ διαμένειν εὔχεται πιστεύουσα τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ τὸν συναίδιον καὶ δμοούσιον τῷ πατρὶ δι’ ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν ²⁰ σωτηρίαν ἐνηνθρωπηκέναι γεννηθέντα ἐκ πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς θεοτόκου παρθένου εἶναι τε θεόν καὶ ἀνθρωπὸν ἀληθῶς τὸν αὐτόν, οὐκ ἄλλον καὶ ἄλλον, μὴ γένοιτο, ἀλλ’ ἔνα καὶ τὸν αὐτὸν οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον ἥ χωριζόμενον ἥ τρεπόμενον, τοὺς δὲ λέγοντας ἥ εἰπόντας ποτὲ δύο νίοὺς ἥ δύο πρόσωπα καὶ ἡμεῖς ὡς θεομάχους βδελυσσόμεθα καὶ ἀναθεματίζομεν. ταῦτα τοίνυν καὶ αὐτίκα μαθόντες εἴ τινες ἄρα εἰεν ἐν ²⁵ ὑμῖν ἔτι τῷ ψεύδει κατεπιμένοντες, πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναδραμεῖν σπουδάσατε τῶν ἀθεμίτων ἔαυτοὺς ἀφιστῶντες παρασυνάξεων, ὥστε μὴ πρὸς τῷ τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀπολέσαι καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν νόμων ἐπιτιμίοις ὑπαχθῆναι. ἐνώσατε δὲ ἀπαντες ἔαυτοὺς τοῖς τῆς ἀγιωτάτης καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας τῶν ὁρθοδόξων, ἥτις μία ὑπάρχει, καθ’ ὃ καὶ οἱ εὐαγεῖς ὅροι τῶν ὀγίων πατέρων ἡμᾶς διδάσκουσι. τοῦτο γάρ ποιοῦντες τῇ μὲν ³⁰ ἔαυτῶν ψυχῆι χαριεῖσθε σωτηρίαν, τῷ δὲ τῶν ὄλων δεσπότηι θεῷ τὰ ἀρέσκοντα πράξετε καὶ τῇ ἡμετέραι ἔαυτοὺς παρατιθέμενοι γαληνότητι τῆς παρ’ αὐτῆς ἀπολαύσετε κτηδεμονίας. διὰ τοῦτο καὶ Ἰωάννην τὸν λαμπρότατον δεκουρίωνα ἐκλεξάμενοι ἀπεστείλαμεν δυνάμενον ἀκριβῶς τὰ περὶ τῆς ἀγίας πίστεως παραστῆσαι. καὶ γάρ τῇ τῶν ὁσίων ἐπισκόπων οίκουμενικῇ καὶ καθολικῇ συνόδῳ παρῆν καὶ πάντα τὰ παρακολουθή-³⁵ σαντα σαφῶς ἐπίσταται, ὥστε διὰ πάντων πληροφορηθέντας τοὺς ἔτι, ὅπερ οὐχ ὑπελαμβάνομεν, ἐνδοιάζοντας ὄψε ποτε πρὸς τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν ἐπανελθεῖν.

¹; Leon. ep. 85 [data d. 11 m. Mai a 455]: *Iohannem vero spectabilem virum et in fidei sinceritate
audabat ad Aegyptum causa fidei fuisse directum*

[Μηδεμίᾳ ad τὸ δυσσέβειαν]. Βο¹ αο², Λ

1 δόγματα Βο ¹	— π. 131, 7 τὸ δὲ — εἰπεῖν desunt in Μ propter folii defectum	2 τριακοσίων
δεκασκοτώ Βο ¹	τῶν ² — συνελθόντων αἰδίδι, cf. <i>patrum qui in Nicaca conuenerunt</i> Λ	4 γε ομ. Βο ¹
τὰ ¹ ομ. Βο ¹	ο συνόδῳ καὶ καθολικῇ Β <i>sancto catholicoque concilio</i> Λ	7 εὔήθη Βο ¹ ἐν ἥθει Κο ¹
2 δόγμασι Βο ¹	τὰ αὐτῶν ομ. Βο ¹ 13 <i>Eutychis</i> . <i>impialem quem</i> Λ μήτε Βο ¹ 15 ἔαυτοίς Βο ¹	
3 τριακοσίων δεκασκοτώ Βο ¹	καὶ πιστεύσασα ομ. Λ 24 ποτὲ ομ. Βο ¹ 25 αὐτοὶ κατα-	
μηδεμίᾳ Βο ¹	28 ἐνωτίσατε Βο ¹ 11 δεσπότηι ομ. Λ 36/37 ὑπολαμβάνομεν Βο ¹	

'Αντίτυπον θείων γραμμάτων πεμφθέντων παρὰ τοῦ αὐτοῦ Μακαρίῳ ἐπισκόπῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῃ καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν τῷ ἀγίῳ ὅρει Σινᾶ εὐλαβέσι μοναχοῖς

29 Οἴα κατὰ τῆς εὐαγγοῦς θρηισκείας καὶ τῆς Ῥωμαικῆς πολιτείας ἐπικινδύνως νεωτερίζων Θεοδόσιος, οὗ ταῖς πράξεσιν ἀξίαν οὐκ ἄν εὔροι τις τιμωρίαν, ἔάλω, οὐδένα μὲν λέληθε, πάντως δὲ καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν εὐλαβείαν τὸ μέγεθος τῶν παρ' αὐτοῦ πεπλημμελημένων ἐλήλυθεν. Οὗτος γάρ προλαβών, καθὼς αἱ θεῖαι προσαγορεύουσι γραφαί, τὴν τοῦ ἀντιχρίστου προσδοκωμένην παρουσίαν, τὸ δὲ ἀληθέστερον εἰπεῖν, παρ' ἐκείνου¹ Ioh. 2, 18 M VII 484 πεμφθεὶς πολεμῆσαι τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁρθοδόξῳ πίστει οὐδὲν ὡιήθη διαπράττεσθαι φαῦλον, εἰ τὴν Εύτυχοῦς δυσσέβειαν μιμήσοιτο, ὃς κατὰ τῆς εὐσεβοῦς τῶν ὁρθοδόξων θρηισκείας L IIII 851 ἐπονέστη ζηλῶν μὲν Φωτεινὸν τὸν τῆς ἀληθείας ἀλλότριον, μιμητὴς δὲ εἶναι τῆς θεο- 10 μάχου γνώμης Ἀπολιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου σπουδάζων, συκοφάντης ἄντικρυς ἀποδεικνύμενος τῆς πρώην κατὰ τὴν Χαλκηδονέων πόλιν συγκροτηθείσης διὰ τὸ περὶ τὴν πίστιν θερμὸν ἡμετέρωι νεύματι ἀγιωτάτης συνόδου, ἢ τῶν τινῶν ἀγίων πατέρων πρὸς συγκρότησιν τῆς πίστεως τὸ σύμβολον ἐβεβαίωσεν οὐδὲν κατὰ προσθήκην ἢ μείωσιν τῆς τῶν αὐτῶν ὁσίων πατέρων διδασκαλίας ἐναλλάξασα, Εύτυχη δὲ ὡς τῇ 15 ἀληθείᾳ μαχόμενον καὶ τὴν πίστιν παρασαλεῦσαι βουληθέντα ἀλλότριον εἶναι τοῦ τῶν ὁρθοδόξων ὄνόματος δικαιώσασα. Οὗ τῇ μοχθηρᾶι καὶ ρίψοκινδύνωι τόλμῃ Θεοδόσιος ἀκολουθῶν καταλαμβάνει μὲν τὴν Παλαιστίνων χώραν, ἀπατᾶι δὲ τοὺς οὐκ εἰδότας ἔτερα ἀνθ' ἔτέρων δεδογματίσθαι παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου πλαττόμενος. ἔφησε γάρ ὡς ἡ αὐτὴ ἀγιωτάτη σύνοδος δύο υἱοὺς καὶ δύο Χριστοὺς καὶ δύο πρόσωπα (όφει- 20 λειν) προσκυνεῖσθαι ἐδογμάτισεν καὶ ὡς ὑπεναντίον τοῦ συμβόλου τῶν ἀγίων πατέρων τὴν πίστιν ἡρμήνευσεν. ἐντεῦθέν τε ἔαυτῷ πλῆθος τῶν ἀπατηθέντων ἀθροίσας καὶ τὴν τῶν ἀφελῶν ὡς εἰπεῖν ἀγνοιαν κτησάμενος σύμμαχον τὴν Αἰλιέων κατατρέχει πόλιν, ἐμπρησμούς οἰκιῶν, φόνους εὐλαβῶν ἀνδρῶν, ἀφέσεις τῶν ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις ἐγκλήμασιν ἐαλωκότων τολμῶν, δι' ὧν εὐλαβοῦς τινος δόξαν θηρώμενος ἐπικινδύνως 25 ηύθεντησεν, καὶ τὰς είρκτὰς ἀναρρηγνύς, ἵνα τῶν ὑπευθύνων τό γε ἐπ' αὐτῷ τῆς δίκης ἐλευθερωθέντων πᾶσιν ὡς εἰπεῖν τοῦ πλημμελεῖν ἀνεύθυνον παράσχῃ τὴν εὐχέρειαν. καὶ εἰς αὐτὴν δὲ τὴν καθοσίωσιν καὶ τοὺς τῆς ἡμετέρας θειότητος νόμους ἔξαμαρτάνων ἀπέκλεισε μὲν τῆς πόλεως τὰς πύλας ἔαυτῷ τε τὸ τῆς ἐπισκοπῆς βεβαίως παρὰ πάντας τοὺς κανόνας ἐκδικῆσαι ἐπεχείρησεν ὄνομα Ἰουβεναλίου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ περιόντος 30 καὶ ἐπισκόπου τῆς πόλεως τυγχάνοντος, ὅμοῦ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα χραίνων τε καὶ συγχέων δίκαια. ἐντεῦθέν τε ὁδῷ βαδίζων ἐπὶ τὰ χείρονα τὰς κατὰ τὴν Παλαιστίνην πᾶσαν ἀγιωτάτας ἐκκλησίας καὶ πόλεις τοῖς μείζοις περιβάλλει κακοῖς, τοὺς μὲν εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους ἀναιρεῖσθαι παρασκευάζων, ἐν δὲ ταῖς ἐπισκοπαῖς χειροτονῶν οὓς ἐβούλετο. προσέταττε γάρ μανιώδει τῷ θράσει κεχρημένος τοὺς πάλαι 35 ψήφωι δικαίαι κατὰ τοὺς θείους κανόνας τῶν πόλεων ἐπισκόπους, ὡς αὐτῷ παρέστη, ἀλλοτρίους τῆς Ἱερωσύνης καθίστασθαι καὶ τῶν θρόνων οἵς ἐκληρώθησαν, ἀπελαύνεσθαι. ἐπιστρατεύει δὲ καὶ Ἰουβεναλίῳ τῷ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ πανταχόθεν διὰ τοῦ πεμφθέν- M VII 485 τος πλήθους τὴν ἀναιρεσιν αὐτοῦ πραγματευόμενος· οὕτω γάρ ὡιετο βεβαίως μὲν καθέξειν τὴν οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν ἐπισκοπήν, κατορθώσειν δὲ τελείως τὰ τῆς οἰκείας ἐπι- 40

29—31 Latine non extant

M [inde a 7 παρ' ἐκείνου], B [= αο]

2 τοῖς om. Bo εὐλαβεστάτοισ B^o

4 οὐκ ἄν Ba ἐάν Bo

5 πάντωσ δέ Ba πάντων

σε Ba εἰς om. Bo 5/6 πλημμελημένων Ba πλημμάτων Ba 8 ωήθην Ba οἱ ή Ba 10 ζηλω M ἀληθείας om. Ba 12 τὴν] τῶν Bo χαλκηδονίων Bo 17 γνώμη καὶ τόλμη Ba 18 παλαιστηνῶν Ba 20 ή αὐτὴ M αὐτὴ ή B 20/21 ὀφελεῖν ad�itidi cf. p. 133. 17 21 προσκυνῆσαι Ba οὐπεναντίου Bo 22 τε om. Bo 28 δὲ] καὶ εἰς Bo 29 τῷ MB^o 32 τὴν om. Ba 33 πᾶσας Ba 34 ἐπισκοπαῖς om. M 36 δικαίω M 37 καὶ — ἀπελαύνεσθαι om. Bo 40 οὐδὲ M

χειρήσεως. Ἰουβενάλιον μὲν οὖν τὸν ὄσιώτατον ἐπίσκοπον ἡ τε ἀγία τριάς καὶ ὡς τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν, τὸ περὶ τὴν πίστιν θαρρεῖν διέσωσεν, Σευηριανὸς δὲ ὁ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης ἐπίσκοπος τῆς Σκυθοπολιτῶν ἅμα ἑτέροις ἀντ' ἐκείνου δυσσεβῶς ἀναιρεθεὶς πάρεργον τῆς Θεοδοσίου κατέστη μανίας. ταῦτα καὶ τὰ τούτων δεινότερα τολμήσας Θεοδόσιος, ἐπειδὴ τῶν κατ' αὐτὸν ἀπάντων τῶι ἡμετέρωι κράτει γνωρισθέντων παντα-

χόθεν ἀνιχνευθῆναι σὺν τοῖς αὐτοῦ δορυφόροις καὶ τῶν αὐτοῦ κακῶν κοινωνοῖς προσ-

L. IIII 854 ετάχθη, δραπετεύει μὲν ἐκ τῆς Παλαιστίνων, ἦν οὗτω διέθηκεν αὐτοῖς ἐπιδεικνὺς τοῖς πράγ-

μασιν ὡς ὑπηρέτης καὶ πρόδρομος τοῦ ἀντιχρίστου γέγονεν· τόπους δὲ ἐκ τόπων

ἀμείθει, τὰς μὲν ἀγιωτάτας ἐκκλησίας διαταράττων, τοὺς δὲ περὶ τὴν πίστιν ἀπλουστέρους

ἔτερα παρὰ τὴν ἀλήθειαν φρονεῖν καὶ δυσσεβῶς τὸ θεῖον θρηισκεύειν παρασκευάζων. 10

οὗτος, ὡς ἐμάθομεν, τὸ τῆς εὐλαβείας οἰκητήριον καὶ τοῖς ὄγίοις ἀνδράσι βατὸν Σινᾶ

κατείληφεν ὅρος, ἐν ᾧ τὰ παρ' ὑμῶν φίλα μὲν τῶι κρείττονι, παρὰ δὲ ἡμῖν πάστης ἄξια

τιμῆς ἴδρυται μοναστήρια. καὶ δι' ᾧ ἐν αὐτῷ λανθάνων ἔτι μελετᾶι κατὰ τῆς ὄρθο-

δοξίας, καιρὸν ἔαυτῷ γενήσεσθαι προσδοκᾶι. ἀλλ' ἐκείνου μὲν οὐδὲ εἰς λόγος,

ἐπείπερ οὐδὲ τῆς τιμωρίας τῶν πεπλημμελημένων αὐτῷ τε καὶ τοῖς αὐτοῦ δορυφόροις 15

εὔροι τις ἀν μέτρον ἄξιον· τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος εἰ καὶ λίστην τεθάρρηκεν ὡς οὐδενὶ τρόπῳ

τὸ πονηρὸν καὶ θεομάχον Θεοδοσίου φρόνημα τὴν ἀληθῶς καὶ βεβαίαν ἐν ὑμῖν στηριχθεῖσαν

πίστιν παρασαλεῦσαι δυνήσεται, ὅμως ἵνα μή τι τοῦ δαίμονος ἔργον, ᾧ διακονεῖται,

παρὰ τὴν ὑμῶν τε καὶ τοῦ ἡμέτερου κράτους πρόθεσιν ἰσχύσαι δυνηθῆι, τοῖσδε τοῖς

θείοις γράμμασιν τὴν ὑμετέραν προτρέπει εὐλαβεῖαν τὸν οὕτως ἀνόσιον καὶ τῆς ὄρθο-

δόξου πίστεως ἀλλότριον τῶν τε ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν πολέμιον ἅμα τοῖς αὐτῷ συν-

εργοῖς πανταχόθεν ἀνιχνευθέντα παραδοῦναι τῷ τὴν ἐπαρχίαν ἴθυνοντι εἰς τὸ μέγιστον

τοῦ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου τῆς "Ἐω ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου δικαστήριον ἀχ-

θησόμενον, οὐχ ἵνα δίκην ὑπόσχηι, τοσοῦτον, ἀλλ' ἵνα τοῦ λοιποῦ γοῦν τὰς εὐλαβεῖς

καὶ περὶ τὸ θεῖον ἀφελέστερον διακειμένας ἐκ τοῦ περινοστεῖν ἐπ' ὄλεθρῳ τῶν τόπων 25

οὓς ἀν καταλάβοι, δελεάζειν παύσηται ψυχάς. ἵστω γάρ ἡ ὑμετέρα εὐλαβεία ὡς

ἡμεῖς ἐκ προγόνων τῆς ὄρθοδόξου πίστεως γεγονότες καὶ ταῖς θείαις γραφαῖς τὴν ἀγίαν

τριάδα προσκυνεῖν διδαχθέντες τῶν τῇ τῆς ὄσίας μνήμης πατέρων τὸ σύμβολον ἀσπα-

ζόμεθα οὕτω βαδίζοντες καὶ κατ' αὐτὸν πιστεύοντες τὴν τε Φωτεινοῦ καὶ Ἀπολιναρίου

καὶ Οὐαλεντίνου καὶ Νεστορίου καὶ Εύτυχοῦς τῶν τε ἄλλων πάντων ὅσοι τῷ συμ-

βόλῳ ἐναντίᾳ φρονεῖν ἐγνώκασι, δυσσέβειαν ἀπωθούμενοι, πιστεύοντες δὲ τὸν δεσπότην

ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς

M VII 488 θεοτόκου τετέχθαι καὶ ὅμολογοῦντες ἔνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν θεὸν τέλειον

καὶ ἀνθρωπὸν τέλειον τὸν αὐτὸν θεὸν ἀληθῶς καὶ ἀνθρωπὸν ἀληθῶς τὸν αὐτὸν οὐδενὶ

τρόπῳ μεριζόμενον ἡ χωριζόμενον ἡ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν, 35

διὰ παντὸς ἐν ταύτῃ τῇ πίστει ἀσαλεύτως διαμένειν εὐχόμενοι, ἀναθεματίζοντες φανερῶς

τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς ἡ δύο Χριστούς ἡ δύο πρόσωπα ἡ εἰπόντας ἡ γράψαντας ἡ καὶ

λέγειν τολμῶντας, ἥντινα προειρημένην ἀγιωτάτην πίστιν ἀληθῆ καὶ ὄρθοδοξον οὗσαν

καὶ ἡ κατὰ τὴν Χαλκηδονέων ἔναγχος συγκροτηθεῖσα ἀγιωτάτη σύνοδος ἐβεβαίωσεν

συμφώνωι χρησαμένη περὶ τὴν εὐαγγῆ καὶ ὄρθοδοξον θρηισκείαν φρονήματι ναὶ τὴν 40

Εύτυχοῦς μόνου κακοδοξίαν ὅμοιγνώμονι τοῖς ἀγίοις πατράσι ψήφωι καταδικάσασα.

M, B [= abo]

1 καὶ ὡσ M ὡσ καὶ B	2 σεβηριανδσ B	6 αὐτοῦ ² om. M	7 παλαιστηνῶν B	ο ἀμεί-
βων B ^o , corr. B ^o ἀμείθειν M	10 τὸν M	13/14 ἐν αὐτῷ — καιρὸν οπι. B	14 αὐτῷ M	
15 πλημμελημένων MB ^o , corr. M	17 ἐν οπι. B ^o	18 ἔργον B ^a	20 δόντωσ B	23 κριτήριον B
24 τοσοῦτων M	25 εὐλαβέστερον B ^o	30 Οὐαλεντίνου — καὶ 3 οπι. B ^o	31/32 δεσπότην	
χν καὶ σρά ήμῶν τὸν B ^o	32/33 τῆς θεοτόκου τῆς παρθένου B	34 καὶ — τέλειον οιη. B ^o	39 χαρκ-	
40 θρησκείαν M πίστιν B				διονίσιον

30 Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων τοῦ αὐτοῦ εὔσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ πεμφ- L IIII 878
θέντων τῇ έν Παλαιστίνηι ἀγίαι συνόδῳ M VII 513

Τὸ περὶ τὴν πίστιν θερμὸν τῆς ἡμετέρας εὔσεβείας καὶ ὄπόσῃ ὁσημέραι κεχρή-
μεθα σπουδῇ περὶ τὴν ἀγιωτάτην καὶ ὁρθόδοξον πίστιν, ἥγονύμεθα μηδένα μὲν λαν-
θάνειν, πρὸ δὲ πάντων ἀκριβῶς εἰδέναι τὴν τε ὑμετέραν εὐλάβεισαν καὶ πάντας τοὺς τῶι 5
θεοφιλεῖ καταλόγῳ τῶν ὁσιωτάτων Ἱερέων περιεχομένους. ὁ δὲ τῶι γένει τῶν
Χριστιανῶν ἔξ ἔργου πολεμῶν βάσκανος διάβολος οὐ παύεται μηχανήματα ἐπινοῶν
κατὰ τῆς ἀγίας καὶ ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῶν προλαβουσῶν αἱρέσεων ἀπογνοὺς
ἔτέραν ἐφεῦρε νῦν διὰ τοῦ δυσσεβοῦς Εύτυχοῦς κακοδοξίαν τοῦ τὴν Φωτεινοῦ καὶ Ἀπο-
λιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου θεομάχον γνώμην, ἥτις ἡμῖν ἀπέτεκεν 10
τὸν δυσσεβῆ καὶ πρόδρομον τοῦ ἀντιχρίστου, μιμητὴν δὲ καὶ τῆς Σίμωνος πλάνης
Θεοδόσιον. ὅς ἀπαρεσθεὶς τῇ ἀληθείᾳ (πῶς γάρ ἔμελλε ταύτῃ τίθεσθαι ὁ τῆς
μερίδος τοῦ ἀντιχρίστου ὑπάρχων, μᾶλλον δὲ ὅλον αὐτὸν ἐνδεδυμένος;) καὶ συνιδῶν
ώς εἰ μὴ πλάττοιτο τινὰ τῆς αὐτοῦ πανουργίας καὶ δυσσεβείας ἄξια, οὐχ ἔξει τοὺς ὑπα-
κούοντας, ἐπινοεῖ τινὰ καὶ συντάττει γράμματα, ἀπερ ἡδύνατο πλάσασθαι μόνος ὁ διά- 15
βολος, καὶ δι' αὐτῶν τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἀγίαν συκοφαντεῖν οὐκ ἐπαύσατο σύνοδον ὡς
δογματίσασαν δύο υἱούς καὶ δύο Χριστούς καὶ δύο πρόσωπα ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι
οὕτω τε τὰς τῶν ἀπλουστέρων ἀπατήσας ψυχὰς καὶ τινας ἀλλους τῶι διαβόλωι ἐκ-
δεδομένους ἔσχεν αὐτῷ συντρέχοντας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μοναχούς καὶ ἐρημίτας καὶ
πλῆθος ἐκ τούτων συναγαγών ἀνατρέπει μὲν πόλεις, ἐργάζεται δὲ φόνους ἐν μέσαις 20
αὐταῖς καὶ οὐδὲ τῶν τυχόντων, ἀλλ' ὁσίων καὶ εὐλαβῶν ἀνδρῶν, τολμᾶι δὲ ἐμπρησμούς
καὶ στάσεις καὶ νεωτερισμούς κατὰ τῆς πολιτείας αὐτῆς, σύγχυσιν τῶν θείων ὅμοι καὶ
ἀνθρωπίνων ἐργαζόμενος, ἀναρρηγνὺς εἰρκτὰς καὶ φονεῖς τοὺς τὰ παραπλήσια αὐτῷ
τολμήσαντας καὶ ἔτέρους ἐπὶ ἀθεμίτοις ἐγκλήμασι φυλαττομένους πρὸς τιμωρίαν ἀφιεῖς,
ῶσπερ ἀδειαν διδοὺς πᾶσι τοῦ πλημμελεῖν διὰ τούτων ἀ βούλοιντο. καὶ ὡς μικρῶν 25
ὄντων τῶν προλαβόντων ἐπάγει καὶ ἔτερα τούτων βαρύτερα. τῇ γάρ ἔσαυτοῦ
ἐπιτρέψας δυσσεβείαι ἐπεισπηδᾶι τῷ θρόνῳ τοῦ τρισμακαρίστου ἀποστόλου Ἰα-
κώβου ἥγησάμενος μὴ ἔξειν τοῦτον ἀσφαλῶς, εἰ μὴ τὸν κατὰ τοὺς εὐαγγεῖς κανόνας ἐν- L IIII 879
δρυθέντα πάλαι αὐτῷ ὁσιώτατον ἐπίσκοπον Ἰουθενάλιον ἀνέλοι. ἐπιπέμπει τοίνυν
αὐτῷ τοὺς ἀναιρήσοντας, ἀποτυχών δὲ τοῦ προλεχθέντος ἀνδρὸς διὰ τὸ τῆς πίστεως 30
αὐτοῦ ἐδραῖον καὶ τὴν τῆς ἀγίας τριάδος περὶ αὐτὸν ῥοπήν Σευτηριανὸν τὸν ὁσιώτατον
τῆς Σκυθοπολιτῶν ἐπίσκοπον ἀμα τοῖς σὺν αὐτῷ ἀναιρεῖ. γίνεται δέ, ὡς γε ἐνόμιζεν,
ἐν καθέει τοῦ θρόνου, οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τούτῳ καὶ τοὺς ἐν ἔτεραις πόλεσιν ὄντας εὐλαβεῖς
ἐπισκόπους τῶν τε ἀγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Ἱερωσύνης ἀπελαύνει, ἔτέρους δὲ τοὺς
κοινωνοῦντας αὐτῷ τῆς ἀσεβείας καὶ τῶν ἀθεμίτων πράξεων ἀντ' αὐτῶν καθιστᾶι. 35
ταῦτα μὲν οὖν τὰ παρ' αὐτοῦ τετολμημένα ἵστε πάντες ἀκριβῶς, ἐπείπερ τὸ πολὺ τῶν
πεπραγμένων μέρος κατὰ τῆς ὑμῶν εὐλαβείας ἐγύμνασεν, ἀπερ ἐλθόντα εἰς ἀκοὰς τῆς M VII 516
ἡμετέρας γαληνότητος ἀμα τῷ ἀκουσθῆναι δικαίωι τύπωι καὶ οὐκ ἀξίαν μὲν τῶν αὐτοῦ
ἀδικημάτων ἐπάγοντι τιμωρίαν, φιλανθρωπίαι δὲ σωφρονίζοντι τὰ ἀδικήματα διελύθη.
οὔπερ αἰσθόμενος δραπετεύει μὲν ἀπὸ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν καὶ φεύγει τὴν Παλαιστίνων 40
ἀπασαν, ἥν κακῶς διέθηκεν, ὡς αὐτοψεὶ παρείληφεν ἡ ὑμετέρα ἀγιωσύνη, ἐν δὲ τῷ

M, B [= αο]

1 εὔσεβον B ^a om. Bo	10 βαλεντίου B ^a	θεομάχων B ^a	ἀπέτεμε B ^a	11 τοῦ om. Bo
τῆς] τῇ Ήο 25 μικρῶν M	27 ἐπιστρέψας MB ^a	ἐπιπηδᾶ B	28 ἔξην Η ἔξειναι l:	ἀσφαλῶς
ἔχειν B 28/29 ἐνδρυθέντα B	31 σευτηριανὸν B σευτηρίνον M		32 τοῖς αὐτοῦ B ^a	ἐνόμιζον Bo
33/34 τοὺς — καὶ om. B	33 δντωσ M	36 πάντωσ MB ^a	37 επεισμεῖ translatio recens ab	
38 καὶ om. B	40 τῆν] τῶν M	παλαιστηνῶν B ^a	ἀπερ ἐλθόντα B & παρελθόντα M	
			41 ὡς] εἰς B ^a	

Σινᾶι ὅρει ἄμα τισὶ κοινωνοῦσιν αὐτῷ τῶν ἀθεμίτων βουλευμάτων ἔαυτὸν ἐγκατακρύπτει, πάντως που ἐμφωλεύων αὐτόθι κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ βουλόμενος τὰ πάλαι ἐγχειρηθέντα αὐτῷ εἰς πέρας ἀγαγεῖν καὶ τὰς τῶν ἐκεῖσε ὀπλουστέρων ψυχὰς ταῖς ιδίαις ψευδολογίαις ἔξανδραποδίζειν, συκοφαντῶν τὴν ἀγίαν σύνοδον καὶ λέγων τινὰ κατ' αὐτῆς, μᾶλλον δὲ τῆς ἔαυτοῦ σωτηρίας, ἢ τῇ δυσσεβεῖ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ ἐκείνου μόνου ἀρμόδια. δι’ ὁ ἐπαγρυπνοῦσα τῇ περὶ τὴν ἀγιωτάτην ὄρθόδοξον πίστιν σπουδῇ ἡ ἡμετέρα εὔσέβεια (ἐκ γὰρ αὐτῆς τὴν ἡμετέραν βασιλείαν ἡρτῆσθαι τε καὶ συγκροτεῖσθαι πιστεύομεν) πρὸς Μακάριον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον καὶ τοὺς ἐν τῷ προλεχθέντι ὅρει ἀρχιμανδρίτας τε καὶ μοναχὸν πάντας θεῖα κατέπεμψε γράμματα, ἐλέγχουσα μὲν τὴν μανίαν καὶ ἀσέβειαν Θεοδοσίου τοῦ μυστηρίου, παραινοῦσα δὲ φεύγειν τὰς αὐτοῦ ψευδολογίας, τὴν δὲ ὀπλῆν καὶ ἀμώμητον πίστιν σέβειν, καθὼς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ τῇ παρειλήφαμεν, τοῦτον τε ἐκδιῶξαι ἐκ τῶν προλεχθέντων σεβασμίων τόπων, ὡς ἂν μὴ καὶ οὗτοι χρανθεῖεν ἐκ τῆς Θεοδοσίου δυσσεβείας, ἥ καὶ παραδοῦναι αὐτὸν μετὰ τῶν αὐτοῦ δορυφόρων τῶι τῆς ἐπαρχίας ἡγουμένῳ διαχθησόμενον εἰς τὸ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου στρατηγοῦ τῆς "Εω ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου δικαστήριον. ἐπειδὴ δὲ δέος ἔστι (πολύτροπον γὰρ κακὸν ὁ διάβολος, ὃν Θεοδόσιος ἐνδέδυται) μὴ πως τούτους ἀποφυγών τοὺς τόπους, πλησιάσσας δὲ πάλιν τοῖς τῆς Παλαιστίνης τὰς αὐτὰς δυσσεβείας ἐνσπείρηι τοῖς μέρεσι καὶ τὰς τῶν ἀφελεστέρων πλανήσῃ ψυχάς, τάδε τὰ θεῖα ἡμῶν γράμματα πρὸς τὴν ὑμετέραν καταπέμπομεν εὐλάβειαν παραινοῦντες τῇ δυτικήν δισιότητι παραφυλάττεσθαι μὲν τὴν τοῦ μυστηρίου παρουσίαν, προκαταλαμβάνειν δὲ τὰς τοῦ πλήθους ἀκοὰς καὶ διαθέσεις, κηρύττοντας μὲν τὴν ἀληθείαν τῆς ὄρθοδοξού πίστεως, διδάσκοντας δὲ ὡς ἡμεῖς ἐκ πατέρων τῆς ἀγίας καὶ ὄρθοδοξού πίστεως ὑπάρχοντες κατὰ τὸ σύμβολον τῶν τῇ ἀγίων πατέρων πιστεύομεν, μισοῦμεν δὲ καὶ βδελυσσόμεθα τὴν Φωτεινοῦ καὶ Ἀπολιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου δυσσεβείαν καὶ πρὸς τούτοις τὴν νεαράν Εύτυχοῦς κακοδοξίαν. καὶ πιστεύομεν τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι (καὶ) ὁμοιογοῦντες ἔνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν, θεὸν τέλειον καὶ ἀνθρωπὸν τέλειον τὸν αὐτόν, θεὸν ἀληθῶς καὶ ἀνθρωπὸν ἀληθῶς τὸν αὐτόν, οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον ἥ χωριζόμενον ἥ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν ταύτῃ τῇ πίστει ἀσαλεύτως διαμένειν εὐχόμενοι, ἀναθεματίζοντες τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς ἥ δύο Χριστούς ἥ εἰπόντας ἥ γράψαντας ἥ καὶ λέγειν τολμῶντας. ἥντινα ἀγίαν καὶ ὄρθοδοξον πίστιν καὶ ἥ ἐν

M VII 517 Χαλκηδόνι ἔναγχος οἰκουμενικὴ συγκροτηθεῖσα σύνοδος ἐβεβαίωσεν μηδεμίαν προσθήκην ἥ μείωσιν ἐν τῷ ἐκτεθέντι ἀγίῳ συμβόλῳ παρὰ τῶν τῇ ἀγίων πατέρων ποιήσασα, τὴν δὲ Εύτυχοῦς μόνου κακοδοξίαν συμφώνωι τοῖς ἀγίοις πατράσι ψήφῳ καταδικάσασα. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ πίστει τὸ ἡμέτερον πέποιθεν κράτος καὶ ἐν ταύτῃ διαμένειν σπεύδει τε καὶ εὕχεται καὶ τὴν ἡμετέραν δι’ αὐτῆς φυλάττεσθαι βασιλείαν. τὴν τοίνυν ἀληθῆ καὶ σεπτήν καὶ ὄρθοδοξον πίστιν ἡμῶν, ἥνπερ καὶ ἥ ἐν Χαλκηδόνι ἀγία σύνοδος ἐβεβαίωσεν, τῷ πλήθει παντὶ κηρύττοντες καὶ μάλιστα τοῖς εὐλαβεστάτοις ἀρχιμανδρίταις τοῖς μὴ ἀκολουθοῦσι τῇ γνώμῃ τοῦ μυστηρίου Θεοδοσίου τοῦ τὰς πόλεις καὶ τὰς ἐκκλησίας τό γε ἐπ’ αὐτῷ ἀνατρέψαντος τὰς συνήθεις εὐχάς ύπερ τε ἡμῶν καὶ τῆς Ρωμαικῆς καταστάσεως ἐκτενέστερον ποιεῖσθαι μὴ κατοκνήσητε.

M, 13 [= αρ]

3 ἐγχειρησθέντα M ἐγχειρισθέντα 13 5 δυσσεβῆ τε M γλωττη B 6 τῇ 13 τῷ M
10 δυσσεβείαν B^o 13 τῇ τῶν B^o καὶ μὴ 13° 15 διαλεχθησόμενον B^o 18 ἐνσπείρει M B^o
19 πλανήσει B^o 24 βδελλυσσόμεθα M 25 καὶ — Νεστορίου οικ. B^o βαλεντίνου M
26 Ἰησοῦν οικ. B 27 τῇ² Ba καὶ M B^o καὶ additū cl. p. 132, 33 34 ἐκτιθεμένω B^o 35 καὶ
μόριου B^o 36 ὑμέτερον M 41 τῷ M

Αντίτυπον βασιλικοῦ γράμματος γραφέντος Βάσσηι ἡγουμένηι ἀσκητηρίου ἐν Αἰλίαι L IIII 871 παρὰ τῆς εὔσεβεστάτης καὶ φιλοχρίστου αὐγούστης Πουλχερίας M VII 505

31 Τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος περὶ τὴν εὐαγγῆ καὶ ὄρθόδοξον πίστιν σπουδὴν τε καὶ προθυμίαν καὶ ὅπως αὐτὴν διὰ πάντων αὕξειν τε καὶ συγκροτεῖσθαι σπουδάζομεν, οὐδενὶ μὲν ἀμφίβολον εἶναι νομίζομεν, πλέον δὲ πάντων ἀκριβῶς ἐπίστασθαι τὴν σὴν : εὐλάβειαν τεθαρρήκαμεν. ἐπειδὴ δὲ ἀνεφάνη ἐν τοῖς νῦν καιροῖς ὁ τῆς Σίμωνος πλάνης, μᾶλλον δὲ τοῦ ἀντιχρίστου πρόδρομος Θεοδόσιος, ὃς ὅπως μὲν διέθηκεν τὴν Αἰλιέων πόλιν καὶ τὰς ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀγιωτάτας ἐκκλησίας ἐτάραξεν μυρία δεινὰ κατὰ τε M VII 508 τῶν θείων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων διαπραξάμενος συκοφαντῶν τε τὴν ἀγίαν καὶ οἰκουμενικὴν ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθεῖσαν σύνοδον ὡς τὸ σύμβολον τῶν τιⁱⁱ ἀγίων πατέρων παρασαλεύσασαν καὶ δύο υἱοὺς καὶ δύο Χριστοὺς καὶ δύο πρόσωπα προσκυνεῖσθαι δογματίσασαν, οὐδὲ τὴν ὑμετέραν λέληθεν εὐλάβειαν, ἀναγκαῖον ἡγήσατο ἡ ἡμετέρα εὐσέβεια διὰ τῶν πρὸ τούτου καταπεμφθεισῶν θείων ἡμῶν συλλαβῶν ἐλέγξαι μὲν τὰς τοῦ μνημονευθέντος μυσταροῦ ἀνδρὸς ψευδολογίας, τὴν δὲ ἡμετέραν ἐκ προγόνων ἡμῖν παραδοθεῖσαν φανερῶσαι πίστιν καὶ ὅτι κατὰ τὸ σύμβολον τῶν τιⁱⁱ πιστεύομεν, ια ὅπερ καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἀγία σύνοδος μηδὲν τούτῳ προσθεῖσα μήτιε μὴν αὐτοῦ μειώσασα ἐβεβαίωσεν. καὶ διὰ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ δεσπότου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Χριστοῦ γνόντες οἱ τὴν Αἰλιέων πόλιν οἰκοῦντες τὴν τε τῆς ἐμῆς γαληνότητος καὶ τοῦ εὐλαβοῦς δεσπότου τῆς οἰκουμένης καὶ ὁμοζύγου τῆς ἐμῆς θειότητος ἀληθῆ καὶ ὄρθόδοξον πίστιν ταύτηι τε προσέδραμον καὶ διαφόροις εὐφημίαις τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰη- 20 σοῦν τὸν Χριστὸν τὴν τε ἡμετέραν ἀνύμνησαν βασιλείαν καὶ συγγνώμην ἐπὶ τοῖς προλαβοῦσιν αὐτῶν ἡιτήσαντο πταίσμασι. καὶ περὶ μὲν αὐτῶν ὁ θειότατος καὶ εὐσεβέστατος δεσπότης καὶ ὁμόζυγος τῆς ἐμῆς γαληνότητος τῇ συνήθει αὐτοῦ φιλανθρωπίαι I. IIII 874 κεχρημένος τύπον δέδωκεν τὸν τῇ αὐτοῦ πρέποντα εὐσεβείαι, ἡ δὲ ἡμετέρα γαληνότης λογιζομένη τὰς Θεοδοσίου τοῦ προλεχθέντος μυσταροῦ καὶ ἀνοσίου συκοφαντίας μὴ καὶ 25 τινῶν εὐλαβεστάτων γύναικῶν τὰς ἀπλουστέρας ἡπάτησεν καὶ ταῖς αὐτοῦ μαγγανείαις τε καὶ ψευδολογίαις ἀπαγαγεῖν ταύτας τῆς ἀληθείας ἔξισχυσεν, πανταχόθεν τε βουλομένη τὴν τοῦ μνημονευθέντος μυσταροῦ ἀπελεγχθεῖσαν ἔξαλεῖψαι δυσσέβειαν, τούτου ἔνεκα τάδε πρὸς ὑμᾶς τὰ θεῖα ἡμῶν καταπέμπομεν γράμματα, δι' ὧν τὴν τε ἐκ πατέρων ἡμῶν παραδοθεῖσαν ἡμῖν φανεροῦμεν πίστιν, πάσαις δὲ ταῖς τῷ θεῷ ἀνακειμέναις γυναιξὶⁱⁱ δήλην ταύτην δι' ὑμῶν γενέσθαι βουλόμεθα, ὅτιπερ ἡμεῖς τὴν μὲν πίστιν κατὰ τὸ ἐκτεθὲν σύμβολον παρὰ τῶν τιⁱⁱ καὶ ἡ ἀγίαν πατέρων φυλάττομεν, βδελυσσόμεθα δὲ τὴν Φωτεινοῦ καὶ Ἀπολιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου δυσσέβειαν καὶ πρὸς τούτοις τὴν νεαράν Εύτυχοῦς κακοδοξίαν καὶ πιστεύομεν τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι <καὶ>³⁵ ὁμολογοῦντες ἔνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν θεὸν τέλειον καὶ ἀνθρωπὸν τέλειον τὸν αὐτόν, θεὸν ἀληθῶς καὶ ἀνθρωπὸν ἀληθῶς τὸν αὐτόν, οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον ἡ χωριζόμενον ἡ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν, διὰ παντὸς ἐν ταύτῃ τῇ πίστει ἀσαλεύτως διαμένειν εὔχόμενοι καὶ ἀναθεματίζοντες τούς λέγοντας δύο υἱοὺς ἡ δύο Χριστούς ἡ δύο πρόσωπα ἡ εἰπόντας ἡ γράψαντας ἡ καὶ λέγειν τολμῶντας, ἥντινα το

31—24. 2 cf. Leonis epp. 72. 73 Ieslinatas d. 9. n. Ian. a. 454 [μολ. 4 p. 81. 32—82, 5. p. 82.
10—23]

M, B [= ao]

1 βάσσησ	λι	3 Τὴν οπι.	Βῳ	παρὰ Βῳ	11 πρων τῶν ἐν νικαία Βῳ	δύο χριστούσ
καὶ δύο υἱοὺς Β		13 τῶν] τῶν τοῦ Λι		16 αὐτοῦ μειώσασα Λι ἀπομειώσασα Β	20 τε οπι.	Ιβῳ
20/21 Χν	1ν Βῳ	25 τοῦ Βῳ	27 ὑπαγαγεῖν Βῳ	28 ἔνεκεν Βῳ	32 τι ⁱⁱ Βῳ	31 καὶ σρα
ἡμῶν Λι	35 καὶ αὐτοῖς cf. p. 132. 31		37.18 ἡ χωριζόμενον οπι	35 Βῳ	35 καὶ οπι	Β

άγιαν καὶ ὄρθόδοξον πίστιν καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἔνταγχος οἰκουμενικὴ συγκροτηθεῖσα σύνοδος ἐβεβαίωσεν μηδεμίαν προσθήκην ἢ μείωσιν ἐν τῶι ἐκτεθέντι ἀγίῳι συμβόλῳ παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἀγίων πατέρων ποιήσασα, τὴν Εύτυχοῦς μόνου κακοδοξίαν συμφώνωι τοῖς ἀγίοις πατράσι ψήφῳ καταδικάσασα. μαθοῦσα τοίνυν ἡ σὴ εὐλάβεια τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἀληθῆ καὶ ὄρθόδοξον πίστιν εὔχεσθαι ὑπὲρ 5 ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐκτενέστερον σπουδάζετω.

M, B [= ao]

1 συγκροτηθεῖσα οἰκουμενικὴ Bo

3 τὴν δὲ Bo

6 σπουδάζεται Bo

INDEX VOCABVLORVM

Vbi additur vocabulum Latinum, Graeca ex Latino translata sunt

Pars I = 3—196 II = 199—359 III = 362—495

ἀβεβαίου incerto 3, 17
ἀβλαστοῦ inlaeso 6, 11
ἀγαθοί benigniores 255, 27. τοῦ — ἀγαθοῦ
benignitatis 45, 14
ἀγαθότητι benignitate 252, 27. ἀγαθότητος
probitatis 254, 21
ἀγανάκτησι indignatio 36, 28. ἀγανάκτησις
ἔχει γενέσθαι 80, 21. τῆς ἐκ τῶν κανόνων ἀγανάκ-
τησεως 223, 23
ἀγαπῶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως 421, 35
τὴν ὑμετέραν ἀγγελικὴν σύνοδον 424, 33. 425, 5.
219, 13. τῷ ὑμῶν ἀγγελικῷ χορῷ 212, 39.
214, 12. 215, 21. 220, 21. τῆς ὑμετέρας ἀγγε-
λικῆς στρατιᾶς [στρατηγίας 215, 15] 220, 4.
215, 15
τὸν ὑμέτερον ἀγγελον 216, 3
ἄγιοι uenerabiles 478, 24
ἀγιότητος sacramento 43, 8
ἀγνωσία imprudentia 19, 7
ἐν τοῖς ἀγράφοις 70, 7. 364, 12
ταῖς τῶν οἰκείων κατηγοριῶν ἀγωγαῖς 220, 38
ἡγωνίασεν contristatus est 22, 6
ἀδειαν facultatem 481, 18. 483, 11. licentiam 482,
15. ἐπ' ἀδείας liberum 256, 18
ἀδήλωι incerto 25, 23
ἀδιαβλήτωι inreprehensibiliter 256, 35
ἀδιανόητον 167, 3
ἀδιαφόρωι 355, 12
ἀδικουμένης laeditur 4, 7
ἀδίκωις immerito 252, 18
ἀδικώτερον iniuius 11, 6
τὸ ἀδύνατον infirmitas 13, 12
ἀθέμιτος nefandum 241, 12. ἀθέμιτον nefas 480,
7. 482, 26. ἀθέμιτον nefarie 19, 2. ἀθέμιτα
illicta 478, 17
ἀθλίαι miserrimo 50, 7
αἰδεσιμωτέραν 427, 33
ἀἰδης inferna 22, 28
αἰδώς reuerentia 51, 33. 26, 20. 27, 14. uere-
cundia 254, 2
ἥιρησθαι optasse 251, 24
εἰς κακῶν αἴρεσιν 411, 20. αἰρέσεως condicionis
179, 25

ἡισθετο senserat 45, 20
τὰς τῶν ἀνθρώπων αἰσθήσεις τε καὶ ψυχάς 68, 13.
αἴσθησιν sensum 46, 16. 19
αἰτιάσεις δεδώκασι 440, 36
αἰχμαλώτους τὰς χεῖρας ἐπέδωκαν captiuas
26, 3
ἀκαθοσιώτως 219, 33
ἀκέραιον integrum 49, 7. 50, 8. 13, 17. τὸ ἀ-
integritas 45, 15. 47, 23
ἐν τε κινητοῖς καὶ ἀκινήτοις 404, 18
ἀκμαίωι maturitate 44, 9
ἀκόλουθον consequens 481, 34 et passim. ἀκό-
λουθος καὶ κανονική 447, 23
ἀκριβειαν diligentiam 19, 5
τῇ ἀκροάσει τῆς συνόδου 138, 24. 168, 5. 373,
22. 426, 7. 429, 42. 430, 12. 21. 431, 33. ἀκροά-
σεως examinis 18, 24. ἀκρόασιν iudicium 242, 8
τὴν τῶν ἀκροστῶν τάξιν 373, 33. 17. cf. ἀντὶ
δικαστῶν 374, 1
ἀκροτελεύτιον 247, 26
ἀκυμάντωι 247, 26
ἀληθῶι merito 251, 4
ἀλλόκοτον absurdam 18, 26
ἀμαθής inperitus 11, 4. 19, 7. 260, 16. ἀμαθεῖ
inprudentissimo 40, 26. ἀμαθῶι inprudenter
44, 18
ῆμαρτεν admisit 13, 20. ἀμαρτάνειν praeuari-
candi 481, 19
ἀμάχωι 409, 32. 39
ἀμέλει denique 22, 5. — 172, 22. 174, 11. — ἀμέλει
γοῦν 214, 25. 215, 9. 217, 1. 219, 35
ἀμεριμνία securitatis 255, 9. — 29, 2
ἀμέσωις 173, 9. 16. 180, 22
ἀμετρον inmoderatum 255, 30
ἴξ ἀρχαίων καὶ ἀμνημονεύτων χρόνων 463, 19
ἀμοιβαίαι reciprocam 38, 3. — ἀμοιβαίως 70, 6
ήμοιρησεν 213, 20
ἀμόλυντος iniuiolata 242, 40
πολλὰ καὶ ἀμύθητα 385, 7
τοῦ ἀναγκαίου γένεσθε 164, 36
ἀναζωγραφεῖ 140, 4
ἀναιδείαι improbitate 241, 11. 256, 14
ἀναιδῆ improba 253, 11. 38. 256, 14. 20. 258,
18. ἀναιδῆ reprobae 253, 19

- ἀναισθήτως ὑθρίζετο 484, 9
 ἀναγκάζομαι καὶ ἀναισχυντεῖν 120, 14
 ἀνακαινιστέα reparanda 13, 19
 πληγαῖς ἀνήλισκεν 405, 27
 ἀναλυτέα resolubilis 253, 6
 ἀναξίως immerito 242, 27
 ἀνεπήδησεν *metaphorice* 425, 13
 ἀναρτηθέντων suspensis 48, 16
 ἀνασειστάς 70, 15
 ἀναψηλαφῆσαι 256, 32. 48, 17
 ἀνέδην improbo 480, 25. — ἀνέδην ὥπλισε πρὸς
     ἀσέβειαν 471, 2 = ἀναιδῶς, cf. *Euseb. Kirchen-*
     gesch. 3 p. 161
 ἀνεύθυνοι innocentes 261, 15. ἀνευθύνων incul-
     pabilium 48, 35
 οὐκ ἡνέσχοντο noluissent 258, 10
 ἀνηγεμονεύτων 477, 10
 ἀνθεῖ uigeret 258, 38
 ἀνίχνευσιν indaginem 478, 26
 ἀνοδεύτων inuia 49, 9
 ἀνόθεντα infucatum 478, 8
 ἀνοιαν insipientiam 11, 8
 ἀνομίαι iniquitati 50, 18. nequitiae 50, 29
 ἀνοσιουργηθέντων 427, 2
 πότερον αὐθεντικά ἔστιν ἢ ἀντίγραφα 155, 27
     cf. 25. τὰ ἀντίγραφα καὶ τὰ αὐθεντικά 429, 33.
     ἀντίγραφα exempla 47, 20
 ἀντικρυς contra 482, 9
 ἀντιλέγεται 376, 24. — 191, 30 contradicitur
 ἀντιλογίας contradictionis 50, 21
 τὴν φιλοπόλεμον ἀντίστασιν 426, 28. ἀντίστασις
     resultatio 46, 27. ἀντίστάσεων aemulationes
     32, 4
 ἀντίτυπον exempla 48, 9
 ἀντιφωνήσομεν 138, 7 cf. *Iustinian. nouell.* 4, 1
     τοῦ ἀντιφωνήσαντος = sponsoris
 ἀνώγεων δσπίτιν 176, 3
 ἄνωθεν olim 3, 11
 ἀνωμαλοῦντας 88, 14
 τοῦ ἀνωτέρω maiore 251, 29
 ἦν ἄξιος merebatur 481, 24. ὅξιως merito 42,
     32. 45, 8
 ἦξιώθη meruit 254, 12. 23, 26. 480, 28. 481, 8
 ἄξιωμα prædicatio 46, 25
 ἄξιωματικοῖς honoratis 50, 15
 ἀπαιδευσία imperitia 25, 20. ἀπαιδευσίαν im-
     prudentiae 26, 14
 ἀπαλείφεσθαι aboleri 44, 12. 25. 481, 1.
 ἀπαντητής τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας 385, 5
 ἡ ὑμετέρα ἀπαραλόγιστος σοφία 124, 9. 160, 14.
     39
 ἀπελθεῖν 459, 9. 15. 119, 16
 ἀπευκτέαν detestandum 260, 9
 ἀπηχῇ καὶ ἀνοσιότητος γέμοντα 426, 3
 ἀπό post 5, 34
 ἀποδοκιμαζομένης reprobatur 45, 8. ἀποδοκι-
     μάσειν inprobasset 45, 20
 ἀπωδύρατο ingemescebat 6, 30
 ἀπεκινήθη 409, 5. 412, 32. 413, 18. 414, 13. 28
 ἀποκηρύξητε abdicetis 256, 15
 ἡμᾶς ἀποληφθῆναι ἐνταῦθα 216, 36. πάλαι ἀν
     δπολέληπτο ἡ Ἀλεξάνδρεια παρὰ τοῦ τυράν-
     νου 220, 16
 ἀπολαύητε potiamini 27, 17
 ἀπολισθαίνει τοῦ ἀσφαλοῦς 426, 14. ἀπολισθῆ-
     σαι τῆς λειτουργίας 426, 9
 ἀπολογίαν satisfactionem 19, 6. 15
 ἀπολελυμένως χειροτονεῖσθαι 355, 26
 ἀπολύτως χειροτονούμενος 355, 28
 ἀπονάσθαι 463, 15
 ἀπονεοημένωι temeraria 241, 23
 τῷ βίῳ τούτῳ ἀπετάξατο 388, 15. ἀπετά-
     ξαντο 355, 17
 ἀποτέλεσμα effectum 43, 22
 ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀποτρεφομένων 412, 28.
     413, 14. 414, 15
 ἀποφήνασθαι ferre sententiam 458, 21
 ἀπόφασιν sententiam 5, 24. 11, 21. 14, 5. 7.
     17, 16. 19, 9. 25, 28. 26, 5. 44, 22. 46, 18.
     49, 1. 8. 51, 21. 242, 38. 479, 22. 481, 4
 μακρὰν ἀπώικισται 427, 8
 δρφανῶν καὶ χρῶν ἀπρονοήτων 355, 6
 ἀπροστάτευτος 439, 14
 ἀπροσωπολήπτων 427, 9
 πάντα τὰ ἀφορισθέντα ἀπτωτα μένειν 463, 36
 ἀπύλωτον στόμα 100, 27
 ἀλλ' ἢ ἄρα 210, 20. ὄρθως ἄρα 85, 18
 ἀργῆσαι cessasset 256, 22. 32
 ἀργία otium 251, 14
 δ ἀριστοτέχνης θεός 426, 20
 ἀπὸ ἀρκοτρόφων 311, 2
 ἀρμόδιον 216, 13
 ἀρμόζει conuenit 256, 26. ἀρμόζουσιν congru-
     unt 256, 12
 ἀρμονίας conpage 44, 5
 ἀρπαγήν subreptione 481, 2
 ἀρχαιογονία origo 252, 9. 242, 1
 ἀρχαιοτάτην pristinam 481, 32
 ἀρχαιότης antiquitas 5, 16
 ἀρχεκάκωι δαίμονι 85, 16
 οἱ ἀρχαὶ αὐτοῦ initia 255, 27
 ἀρχηγός princeps 43, 26. ἀρχηγὸν auctore 12, 1.
     241, 10
 τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς 440, 11
 ἀσκητήριον 424, 11. 494, 1
 ἡς ἀσμενίζει ἢ οἰκουμενικὴ σύνοδος 315, 4
 ἀσπιλος intemerata 10, 16. inmaculatum 6, 8
 ἀστοχημάτων aduersitatum 260, 4
 ἀσυνέτως inprudenter 45, 7
 ἀσφάλειαν obseruantiam 250, 13
 ἐν ἀσφαλεῖ γινόμεθα 217, 2. 215, 22. 212, 37.
     ἀσφαλεῖ τιμuta 25, 13
 ἀσφαλίζεσθαι tueri 258, 12
 ἀτόπημα 68, 13. 404, 17. ἀτοπήματα monstra
     41, 1
 ἀτρέπτοις iniolabilibus 258, 16

- ἀποδοθῆναι ἄτρωτα τὰ δίκαια 463, 38. ἄτρωτον
intemeratam 5, 14
- αὐθεντοῦντος auctore 9, 34. 10, 14. 46, 1. ηὔθεν-
τησαν 407, 12. 490, 26. 224, 29
- οὐκ ἡμην αὐθέντης 97, 2. αὐθέντου auctoris 478,
15. 255, 27
- αὐθεντία auctoritas 19, 15. 3, 12. 11, 10. 31, 27.
49, 16. 243, 2. 253, 10. 260, 10. 261, 23. 480, 9.
34. 481, 10. 483, 15. αὐθεντίαι χρήσασθαι
313, 35. τὴν αὐθεντίαν τοῦ μητροπολίτου
421, 27. τῆς ἔξωθεν αὐθεντίας 460, 27
- τὸ αὐθεντικὸν σχεδάριον 156, 5. τὰ τε σχεδάρια
τὰ τε αὐθεντικά 176, 31. τὰ αὐθεντικά 420, 36.
- τῶν ὑπομνημάτων τῶν αὐθεντικῶν, ἐν οἷς
αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπισκόπων περιέχονται
154, 8. 155, 18. 25. 36. πότερον αὐθεντικά
ἔστιν ἢ ἀντίγραφα 155, 26 cf. 25. εἰ ἵσα εἰσὶν
ἢ αὐθεντικά 155, 29
- αὐθέντρια auctor 26, 24
- ὡς ἐν αὐτονομίαι 484, 11 cf. 490, 18
- ἄφεις ἴδωμεν 118, 30
- μὴ ἀφηνιάτωσαν τοῦ ἐπισκόπου 356, 1
- τὴν ἀφθονίαν τῆς ἐνότητος copiam 48, 24
- ἀφορμή causa 26, 31. 50, 25. ἀφορμήν occasi-
onem 253, 3. 47, 23. 259, 10
- ἀφοσιώσει execratione 50, 35
- ἀφροσύνης insipientiae 46, 16. 30
- ἄφρων insipiens 42, 33. ἀφρόνων imprudentibus
26, 33
- ἀχαλίνωτον γλῶσσαν 100, 27. 244, 22
- ἢ ἀχλύς τῶν πραγμάτων καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὅμιλα
συνέχεεν καὶ τὸ τοῦ σώματος 93, 21. ἀχλύς
caligine 17, 2
- ἄχρις οὖν quatenus 241, 12
- ἀψιμαχία 447, 5. ἀψιμαχίαν contentiones 6, 2.
ἀψιμαχίαι iurgio 23, 10
- αὐτοὺς βαρεῖν 250, 18
- βάρεσι 219, 41
- βασίλειον imperium 10, 6. 12. 5, 41. 447, 2. —
312, 24. τὸ Ἐρωμαίων βασίλειον 312, 3
- τῆς βασιλικῆς προνοίας principalis 482, 2
- βασκανία aemulatio 25, 20
- ἐβαστάχθησαν toleratae sunt 252, 32
- ἀπὸ βιβλίου ἀνέγνω 314, 8
- βιβλίουs paginas 12, 14
- βιωτικοῦ saecularia 49, 12. 31, 8
- βλαστός gerimen 43, 21
- βλέπετε εἴ τις οὐ θέλει 180, 8
- βοηθηθῆναι adiuvetur 253, 25. 255, 33
- βουλευτήρια 418, 11 cf. 19 sq.
- βούλημα consilium 31, 12
- βούλησις uoluntas 14, 9. βούλησιν propositum
14, 12
- βραβεῖον palamam 480, 36
- γαυριωθεῖσα 420, 7
- τὸ εὐαγγέλιον ἐγεμίσθη αἱμάτων 405, 27
- γενικήν κατηγορίαν 382, 36. τοῦ γενικοῦ καιροῦ
- 204, 28. γενικόν generale 258, 8. 27, 3. γενι-
κῶς generaliter 253, 31. 482, 28
- γέρασιν meritis 480, 32
- γεῶν 6, 15
- ἔγνωμεν comperimus 483, 3
- γλωσσοτομῶμαι 180, 36
- γλώττης ἀρχαῖς 211, 35
- γνώμην arbitrio 26, 2. γνώμηι opinioni 479, 22.
γνώμην sensum 42, 31. γνώμην sententiam
258, 7. 44, 16. 45, 19. 254, 28. 259, 25. γνώμη
uoluntas 256, 10. 48, 35. 49, 35. 454, 21
- γνωρίσαι intimandum 8, 12
- γνώριμα nota 483, 16
- γνῶσιν notitiam 50, 16. 241, 6. 481, 11
- τὸν χάρτην τῶν γοητευτικῶν ἐπικλήσεων 383, 34
- καὶ γοῦν 217, 31
- γραμματεῖον νομισμάτων τρισχιλίων διακοσίων
384, 34
- αὐτὸν ἃν τις γράψαιτο Κύριλλον 472, 14. ποι-
κιλαις αὐτὸν γραψαμένων αἰτιάσεσιν 476, 25
- ἐγυμνάσθη ἔτερά τινα κεφάλαια 375, 6. 208, 17.
35. γυμνάζεσθαι καὶ τυποῦσθαι 447, 16
- εἰς μίαν γωνίαν 172, 32
- δέεσθαι 214, 41
- δελεασμάτων illecebris 42, 9
- ἀπὸ δέλτων αἱ φωναὶ ἀνεγνώσθησαν 169, 7.
τῶν Ἱερῶν δέλτων περιελεῖν 426, 37
- δευδροκοπίας 213, 21. 212, 18
- τὴν αὐτοῦ (τοῦ ἀγίου πνεύματος) δεσποτείαν
325, 5
- τῶι δεσπότῃ μου Δόμνῳ 245, 2. τοῦ δεσπότου
μου τοῦ ἀρχιεπισκόπου 162, 33. 174, 37.
175, 5. δέσποτα [in epistula] 245, 7. 247, 30
- δεσποτικῆς dominicae 45, 21
- δᾶν [= δὴ ἃν] 209, 9. 459, 15. 483, 7
- τῶν δῆθεν παρὰ σοῦ εἰρημένων 119, 8
- δηλαδή quippe 7, 17. scilicet 6, 14. 251, 31. utique
16, 19. 28. 25, 25. 27, 6. 41, 5. 51, 32. uide-
licet 258, 7. 478, 10
- δηλοῦμεν indicamus 7, 28. δηλοῖ patefecit 19, 8.
- δεδήλωται declaratum 32, 2
- δήλωσις manifestatio 15, 9
- τοὺς δήμους δπαντας 336, 17. πάντων τῶν
δήμων omni populo 8, 28. τῶν δήμων popu-
lorum 479, 17. δήμων plebium 255, 18
- δημοσιεῦσαι publicare 259, 12. 25, 17. δημο-
σιεύεσθαι confiscari 482, 15
- διαβεβλήκειν reprehenderam 259, 11
- διάγεις degis 260, 29
- διαγωγῇ mora 17, 2
- τῆς τῶν πεπραγμένων καὶ διαγνωσθέντων
ἔρευνης 195, 13
- διάγνωσιν 427, 26
- τῶν ἔμῶν διαδίκων 404, 29
- διάθεσις affectus 48, 34. 15, 23. διαθέσει amoris
4, 3. διάθεσιν caritate 31, 6. 254, 23. 256, 19.
διαθέσεως dilectionis 259, 38
- διαιτητῶν 376, 20

- διακονία ministerio 51, 1. διακονίαν officium 26, 21
- διακοῦσαι μεταξύ τῶν δικαίων 419, 11
- διελάλησσα 84, 22. 25. 65, 20. 98, 19. 23. 103, 30. 115, 7. 162, 18. 167, 37. 168, 37. 173, 6. 15. 18. 174, 15. 186, 3. 223, 37. 373, 14. 381, 16—21. 23—25. 412, 38. 458, 32. οὐχ ὡς διαλαλῶν 171, 26. 172, 2. διαλαληθέντα 65, 28. 98, 3. 213, 6. 413, 28. 414, 20. 440, 10. 469, 8. περὶ τῆς διαλαληθείσης δευτέρας κλήσεως 208, 20. διαλαλούμενα 421, 19
- διαλαλίαν interlocutionem 18, 24. — 77, 1. 84, 6. 11. 92, 26. 30. 93, 21. 95, 11. 97, 34. 36. 98, 20. 33. 116, 7. 167, 1. 172, 11. 179, 24. 189, 6. 204, 30. 207, 26. 274, 4. 364, 26. 34. 39. 381, 26. 382, 30. 414, 10. 16. 22. 28. 428, 3. 467, 30
- διαλαβεῖν μεταξύ αὐτῶν 364, 10
- διαλεγομένων praedicare in ecclesia 245, 14. διαλέγεσθαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν 374, 7. ἐπί τινων διαλέγεται 131, 4 cf. 139, 28. διαλεγόμενος, οὐκ ἀποφανόμενος 174, 11. οὐκ ἥλθον διαλεχθῆναι 141, 5
- τοῦτο μὲν ἐν διαλέξειν, τοῦτο δὲ καὶ ἐν κατηχήσεσιν 103, 12. διαλέξεως disputandi 31, 25.
- διαλέξεις ποιεῖσθαι tractare 479, 27. — ὡς ἐν διαλέξει κοινῇ 173, 32
- ποτήριον διάλιθον 383, 19
- διαλογιζόμενος disputans 241, 24
- διαλογισμῶι disputatione 241, 23
- διάνοια intellectus 260, 20. 12. 6. διάνοιαν sensus 19, 8. διάνοια sententia 479, 17. διανοίαι uoluntate 49, 20
- διαπορθμεύειν 160, 8. 22. 471, 37
- διασαφῆσαι asserere 48, 22
- διασημαίνεται declaretur 261, 23
- διασκέψεως tractatu 478, 7
- διατάγματι edicto 478, 21. 480, 6. — τὸ διάταγμα τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως 37, 5
- διατάξεις scita 482, 6. 483, 1. διατάξεως constitutione 481, 6. 1
- διετύπωσεν definiuit 9, 4
- διατυπώσεις constitutiones 243, 12. 252, 36. 253, 11. 16. διατύπωσις condicio 253, 6. διατύπωσεος dispositionis 43, 22. 47, 3. 48, 26
- τῶν διαφέροντων μοι ἀνθρώπων 404, 19. 257, 36. τὰ διαφέροντα αὐτῷ πράγματα 358, 12. 414, 39. τῶι ἐπισκόπῳ διαφέρουσιν αἱ χειροτονίαι 421, 11
- διαφίλονεικοῦντες 29, 19
- διαφόρως saepius 225, 13. πληγαῖς διαφόροις 404, 20. διαφόρων ἐντυχίῶν 217, 10
- διδάγματα docuimenta 24, 14. 260, 28. διδάγμασι institutis 43, 21
- διδασκαλία disciplinam 481, 23. διδασκαλίαις documentis 45, 25
- τῶν διδασκαλικῶν ἐκθέσεων 161, 20
- δός τοὺς νοταρίους 180, 23. 27. 30. ἔδωκεν τὸ τῆς — συνόδου κατενεχθῆναι δάκρυον 425, 30
- διεγερθέντα orta 51, 20
- διεκδικῶν defensor 260, 14
- διερευνώμενος discutit 479, 24
- δικαζόντων iudicūm 480, 8
- δικαιοκρισίαι 421, 34. 312, 18
- δικαιολογεῖται 417, 31
- δικαιολογίας 90, 5. 92, 17. 155, 22. 170, 10. 181, 20. 205, 17. 19. 431, 28. οὐκ ἔστι δικαιολογία, ἀλλὰ ἀπόδειξις τῆς ἐμῆς προαιρέσεως 457, 10
- δικαιον iustitia 19, 21. 7. 20. 32. 7. 45, 14. 48, 12. 254, 33. δικαιον ius 32, 11. 4. 28. 31, 15. 252, 39. 253, 33. 254, 9. 258, 17. δικαίοις sacramentis 47, 31. τῶν τῆς κρίσεως δικαίων 95, 29. τοῖς προσοῦσι μοι δικαίοις 212, 22. διακοῦσαι μεταξύ τῶν δικαίων 419, 11. τὸ μητροπολιτικὸν δικαιον 420, 31. τὰ τῶν ἄνωθεν γενομένων συνόδων δίκαια 86, 34
- δικαιώματι iure 27, 16. τοῖς αὐτοῦ δικαιώμασι 90, 3. τὰ δικαιώματα παρὰ τῆς συνόδου 401, 16
- δικαίωσις iustificatio 43, 9
- δικάσιμον [translatum ex Latino] 373, 7
- διοικητέον gubernandum 50, 13
- διοίκησιν dispensationem 14, 10. 252, 12. 256, 6. διοίκησις moderatio 242, 38. διοίκησιν regimen 256, 8. — πραγμάτων κοσμικαῖς διοίκησεσι 355, 4
- διοικητήν actorem 482, 17
- διορθωθῆναι corrigi 258, 10. 43, 4. 45, 31. 19, 17
- διόρθωσις correctio 31, 11. 260, 12. — 255, 24
- διορίαν 460, 19
- ἐν τοῖς διπτύχοις ἔταξεν 408, 32. 36. ἐκ τῶν Ἱερῶν διπτύχων περιελεῖν 426, 37
- δόγμασι decretis 258, 16. δογμάτων sanctionuni 256, 7
- οὐδὲ οἶός τε ἤμην δογματίζειν 172, 12
- δοκιμάσοι probauerit 259, 32. 44, 14. 243, 2. ἐδοκιμάσαμεν approbauerimus 8, 12. δεδοκιμασμένης probatissimae 48, 19. δεδοκιμασμένου probabilis 50, 31
- δοκιμασίαι probatione 5, 24. δοκιμασίας adprobationem 10, 3
- δόκιμον probabilem 37, 30. δόκιμον probatum 51, 24
- ἔδραματουργήθη 427, 8
- δραπετεύει 492, 40
- ἔδράξατο comprehendit 11, 13
- δυνάμει virtute 11, 30. 13, 12. 15, 10. 21, 25. 29. 50, 8. δύναμιν uim 261, 12. δυνάμεως maiestate 251, 9. 27
- δύνασθαι liceat 3, 13
- δυσσεβῶν profanis 480, 6
- εἴπωσιν ἔάν 407, 11. 3ητηθῆι ἔάν 405, 2. δημολογήσωσιν ἔάν 406, 32
- ἔαυτῶι 405, 13. 407, 4. 433, 18 cf. Eus. Kirchengesch. 3 p. 172. ἔαυτῶν γενέσθαι 88, 15
- τῇ μέσῃ ἐβδομάδι 409, 18 cf. p. 409, 24 τῇ πέμπτῃ τοῦ ἁγίου πάσχα

- ἔγγραφον ἀποστολήν 128, 3. 11
 ἔγκληματι criminis 479, 37
 ἔγκληματικὴν δίκην 151, 15. 158, 5. τὰ ἔγ-
     κληματικῶς καὶ χρηματικῶς ἐπενεχθέντα 442, 9
 ἔγκρατείας continentiae 252, 27. ἔγκρατειαν
     temperantiam 46, 20
 ἔγκρινει εἶναι ἐπίσκοπον 405, 14
 ἔδραιότητος firmitate 10, 12
 ἔθος sollemnitatem 5, 18
 πίστεως εἰδήσει τε καὶ διδασκαλίᾳ 68, 21
 εἰκόνα speciem 40, 32
 εἰλικρινεῖ sinceri 4, 3
 δ θεός εἰρηνεύσει τὴν βασιλείαν 351, 25
 ἐπιστολοίοις εἴτ' οὖν εἰρηνικοῖς ἐκκλησιαστικοῖς
     356, 23
 τῶν εἰωθότων sollempnium 49, 26. εἰωθότως sol-
     leniniter 255, 31
 ἐκβιβασθησομένωι exequendo 256, 6. — ἐκβι-
     βασθῆναι 219, 34
 ἐκβιβασμῷ 219, 32. 379, 6
 ἐκβιβαστήν 219, 39. τὸν ὄφελοντα τὰ ἐπικρι-
     θέντα εἰς πέρας ἀγαγεῖν 404, 32
 ἐκβοήσεις δημοτικά 70, 29. ἐκβοήσει κέχρηνται
     210, 41
 ἐκγυμνάσοι exerceat 253, 34. ἐκγεγυμνάσθαι
     exercitatum 50, 1
 ἐξέδωκα 179, 13. ἐκδοθήτω 179, 9. ἐκδοθῆναι
     ἐκέλευσα 179, 11. ἐκδέδοται παρὰ νοταρίου
     155, 34. ἐκδίδομεν ὀνόματα 386, 30. 388, 4.
     389, 26. 29
 ἐκδικεῖν defendere 258, 13. 3, 12. 5, 14. 27, 17. 18.
     31, 26. 243, 1. 6. 260, 29. 19, 23. ἐκδικητέος
     defendenda 255, 3. ἐξεδίκει uindicauit 50, 23.
     25, 27. 47, 28. 252, 35. 242, 38
 ἐκδίκησιν defensionem 252, 18. 254, 20. εἰς
     ἐκδίκησιν defendenda 25, 12. 27, 13
 ἐκδικίας defensione 50, 29. ἐκδικία protectio
     51, 4. 45, 27
 ἐκδίκων τῆς πόλεως defensoribus ciuitatum 483,
     17. ἐκδίκος defensor 51, 30. ἐκδίκος uindex
     49, 32
 ἔξ ἐκείνου 123, 26
 ἔκθεσιν tractatum 23, 2
 ἐκκαλούμενος 175, 41. 176, 4
 ἐκκαύσεις fomitem 480, 2
 κρατεῖν καὶ ἐκκλησιάζεσθαι 191, 12
 λίβελον ἐκκλήτου libellum appellationis 27, 3.
     242, 29. τὴν ἐκκλήτον 27, 10. — 95, 36.
     168, 7. 176, 10.
 ἐκλάμπειν splendere 256, 18
 ἀπὸ τῆς ἐκλήψεως 221, 40. ἐν ἐκλήψει ἔχω 207, 21
 ἐκπαιδεύεται enutritur 260, 19
 ἐκπομπεύειν profanare 478, 29
 ἐκπυστα ποιοῦσι profanant 479, 34
 ἐκστρατείας expeditiones 251, 17
 ἐλαττώσεως imminutionem 258, 19
     δ τὰς καρδίας ἐμβατεύων 169, 20
 ἐμπαρασκεύους 28, 3
 ἐμφρόντιδας sollicitos 243, 8
 ἐναγεστάτοις sceleratis 483, 2
 ἐναγχος nuper 5, 36. 6, 1. ἐναγχος proxime 481,
     26
 ἐναγωγήν 210, 11. 32. 35. 37
 δούλους ἢ ἐναπογράφους 353, 9
 ἐναργεῖ manifesta 478, 26. ἐναργέστατα eu-
     denter 259, 8
 ἐνδικαστηρίους ἐλέγχους 414, 40
 ἐνδοιάζοντας cunctantes 260, 23
 ἐνδοξότητα gloriam 259, 7
 ἐνευχομένῳ coniuranti 5, 20
 ἐννοιαν intelligentiam 24, 14
 ἐνορίας (i. e. prouinciae) 426, 14
 ἐνοχος reus 481, 25. 479, 37. ἐνδιχων nocentum
     478, 33
 ἐνστασιν constantiam 260, 4. ἐνστάσεως per-
     suasione 19, 9
 ἐντολεῖς 309, 15. 151, 14. 158, 2. 5
 ἐντοπίους 213, 34. 38
 ἐντυχιῶν 217, 10
 ἐξαγορασία redemptio 43, 9
 ἐξαλειφθείη deleatur 259, 1
 ἐξανυσθῆναι exequendam 19, 24
 ἐξαργυρίζειν 213, 35
 ἐξαρχος princeps 7, 38
 κανονικῶν ἐξέτασις 174, 3
 εἰς τὸ ἔξῆς in futurum 478, 35. in posterum
     479, 26
 ἐξορχήσασθαι τὴν εύταξιαν 427, 1
 παρὰ τοῖς ἔξω θεσμοῖς 97, 23
 τῆς ἔξωθεν αὐθεντίας 460, 27
 ἔξωμοσίαι καταπιστευθήσονται 310, 17
 ἑορτικά 386, 18. 20
 τοῦ τῶν μοναχῶν ἐπαγγέλματος 487, 12. 485, 3.
     486, 24
 οὐκ ἐπακούω τῇ κλήσει 425, 15
 ἐπαμύνοντος auxiliante 256, 5
 ἐπαμφιβάλλειν 158, 26
 ἐπαρχεωτῶν prouincialium 254, 9
 ἡ πείχθημεν festinauimus 251, 17
 ἐπεισφρήσαντες 29, 18
 ἐπί c. dat. = in 479, 20
 τὰς ἐπιγραφὰς τῶν δεήσεων 306, 21
 ἐπιεικείαι modestia 253, 39. ἐπιείκειαν mode-
     rationem 25, 27
 ἐπιεικῆ modestum 255, 30
 μετά ἐπιθέσεως 307, 14
 ὡς ἐπιθέτας 311, 12
 ἐπιθυμίαν desiderium 49, 30
 ἐπεκαλέσατο appellavit 5, 19
 τῶν γοητευτικῶν ἐπικλήσεων 383, 34
 ἐπικουρῆσαι subueniret 45, 17
 ἐπιμαρτυρόμενος protestans 6, 31
 ἐπιμελῶς diligenter 479, 4. 480, 34
 τὸ ἐπίμονον pertinacia 46, 5
 ἐπίρρητον ἄνδρα 383, 17
 ἐπισινῆ 214, 22. 215, 19. 409, 25

- ἐπισκευαῖς factioне 51, 24
 ἐπιστήμην disciplinam 48, 12, 52, 2, 447, 8
 ἐπιστοιχειωθῆναι 189, 23
 ἐπιστολιμάνιον γράμμα 103, 27
 ἐπιστολίοις εἴτ' οὖν εἰρηνικοῖς ἐκκλησιαστικοῖς 356, 23
 ἐπισύστασιν 126, 36, 132, 8
 ἐπιτηδείου oportune 252, 37
 ἐπιτιμήσει increpatione 18, 27
 ἐπιτιμίαν 467, 26
 ἐπιτιμιασθῆναι 311, 9
 ἐπιτροπήν 221, 10, 458, 3. — εἰ μὴ που ἐκ νόμων καλοῖτο εἰς ἀφηλίκων ἀπαραίτητον ἐπιτροπήν 355, 5
 ἐπώφλησεν debuit 261, 13
 ἐραναρίων 405, 13, 406, 20
 ἐργον effectum 252, 12, 254, 33, 39, 257, 55
 ἐρευνῶν penetrans 24, 19. ἐρευνᾶται uentilatur 241, 13
 μοναχούς καὶ ἐρημίτας 492, 19
 ἐρίζουσιν contendunt 480, 3
 ἐρωτι studio 252, 32
 ἐταῖρε 170, 23
 ἐτεροσκευωρίας 470, 30
 εὐαγῆ sancta 478, 9. εὐαγῆ uenerabilem 478, 3.
     εὐαγεστάτη religiosa 43, 19
 τὸ εὐγνωμον αὐτοῖς ποιησόμεθα 217, 11
 εὐγονίαν fecunditas 42, 3
 εὐδοκιμήσεως probitatis 256, 28. τῆς πρὸς τὸν θεὸν παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμήσεως 456, 22
 εὐδοκίμως probabiliter 253, 17
 εὐεικτον 278, 38
 εὐθαλεῖς uberes 253, 35
 εὐκτηρίῳ basilicam 5, 9, 6, 25
 εὐλαβείας uenerationis 5, 14
 εὐλαβεῖς religiosissimi 479, 18
 εὐλογίας 388, 2, 8
 εὔπειθεῖαι 210, 5
 εὔπορίαν facultatem 5, 16
 οὐ — εὐπρόσωπός ἐστιν ἀπολογία 126, 24
 εύσέβεια religio 478, 5, 482, 31, 483, 4, 20
 τῶν εύσεβεῖν εἰωθότων 218, 1
 εύσεβέσι religiosis 479, 3
 ίνο εύτρεπτεῖς εὐρεθῶμεν 279, 5
 εὐχαριστίαν gratulationem 259, 11
 εὐχέρειαν facultas 473, 18
 δι' εὐχῆς optandus 480, 31
 τὸ ἐφέστιον 214, 42
 ἐφησυχάζειν acquiescere 10, 10
 ἐφύβριστα iniuriosa 242, 3
 οὐτως ἔχει 143, 1, 162, 41, 103, 21. πρὸς ἔμε ἔχει 180, 8. ἔχει γενέσθαι 180, 21. συντυχεῖν ἔχομεν 127, 39
 ἀπαντῆσαι ἔως αὐτῆς 207, 2. ἔως οὖν dum 256, 34
 ψήλωι deuotione 31, 7
 ψητεῖν disputare 480, 6
 διὰ ψώιων τὴν ὁδὸν διανύσαντα 214, 19
 ἡγουμενεύειν 460, 25
 ἡγουμένου auctore 478, 25, 32, 46
 ἥδεως libens 259, 25. libenter 8, 31
 ἥδη dudum 478, 30, 479, 2. pridem 483, 10
 τό γε ἦκον εἰς ἐγχειρημάτων δύναμιν 425, 33.
     ὅσον ἤκεν εἰς μανίας ὑπερβολήν 426, 34
 ἥρεμα κατέγνωμεν αὐτοῦ 136, 37
 θάλψαι τὸ αὐτοῦ γένος 216, 27, 30
 θανατικῆς ἀνάγκης 128, 19
 θαρρῶν fiducialiter 259, 33
 θεικῶν 463, 30 cf. νόμοις
 τῆς τοῦ πνεύματος θεολογίας 470, 18
 θεοσόφως 250, 32
 θεότητος maiestate 13, 12, 14, 17
 τῆς ὑμετέρας ἀγγελικῆς καὶ θεοτιμήτου συνόδου 425, 5
 θεραπειῶν remediis 255, 29
 θεσπίζομεν censemus 481, 34, 482, 18, 483, 18.
     θεσπίζομεν decernimus 482, 4
 τῶν θορυβοποιῶν 29, 27
 θορύβου strepitū 243, 6
 θρησκείας religionis 6, 9, 27, 7, 1, 13, 37, 8, 27,
     33, 9, 3, 23 et passim. 478, 22, 27, 479, 1, 20,
     35, 480, 35, 481, 20, 482, 22, 32. θρησκείας sacramentum 46, 30
 θρησκευόντων colentium 481, 35
 θρησκευτικῶς religiose 478, 19
 θυμελικαῖς καὶ θεατρικοῖς ἔτέροις προσώποις 214, 5
 ίάματα remedia 479, 17
 ίδιαζόντως 163, 1, 22, 164, 9
 ίδικά priuatae 25, 21. ίδικοις specialibus 51, 17.
     ιδικῶς specialiter 32, 13, 48, 21, 259, 18.
     ιδικῶς proprie 50, 5, 51, 19
 ίδιότης proprietas 17, 11, 13, 11, 14, 1, 43, 30
 δ ίδιώτου τύχην ἐπιγραφόμενος 352, 31
 ιεροτυράννοις 426, 32
 ίθύνεσθαι gubernari 10, 9
 ίκετευτικῶς suppliciter 15, 13
 ει ἵσα εἰσὶν ἢ αὐθεντικά 155, 29
 ίσότητι aequitate 26, 17
 ει μὴ πρότερον τὰ τῆς πίστεως στῇ 80, 22
 ίσχύσῃ ualuerit 253, 34
 ίσχυρᾶ fortī 49, 15
 ίταμότητα pertinacia 254, 13
 προκυλινδούμενος τῶν ἡμετέρων ίχνῶν 465, 34.
     404, 5, 24. προσπίπτομεν τοῖς ίχνεσι 417, 15
 καθαιρετικόν 180, 23
 καθαρότης integritas 254, 18, 255, 4
 τούτων ἐν καθέξει γενόμενος 385, 11
 καθόλου uniuersaliter 45, 20
 εις αὐτὴν τὴν καθοσίωσιν ἀμαρτῆσαι 213, 24.
     220, 8. τὰ εἰς τὴν καθοσίωσιν παρασκευασθέντα 211, 38. τὴν καθοσίωσιν καὶ τοὺς τῆς ἡμετέρας θειότητος νόμους 490, 28 cf. ὡς ἐν αὐτονομίᾳ 484, 11. καθοσιώσει deuotione 250, 39, 5, 13
 καινίσῃ reponaret 201, 11
 τοῖς τῶν αἱρετικῶν καινίσμασι 471, 35
 καινισμῷ nouitate 48, 11

- καινοφωνούμενος 94, 30
δοκεῖ ταῦτα εἶναι τὰ καίρια 385, 23
κακοδοξίαι perfidia 19, 12. κακοδοξίας infidelity 482, 23
κακοθελῶν malignos 257, 38
κακοπιστίας 82, 11
κακουργία nersutia 14, 11. nequitia 26, 13
καλαμάρια 88, 1
καλοθελεῖ beniuolo 254, 8. καλοθελής benigna 254, 25
καλλίστωι optimo 255, 31. τῶι καλῶι διαστήματι 354, 2
καμάτοις labores 48, 20
καμεῖν laborandum 42, 16. καμεῖν elaborare 46, 29
κᾶν saltim 256, 22
αἱ κεκανονισμέναι σύνοδοι 357, 29
καταγώγιον diuersorium 482, 31. κοσμικὰ καταγώγια 358, 26. καταγώγιον ἔνθα μένει 206, 12
καταδέονται supplicant 27, 2
καταίδεσαι 384, 4
κατακραγῆναι 388, 23
κατεκριματίσθην 410, 1
τῶι καταλόγῳ τῶν ιερέων 492, 6. καταλόγου consortio 479, 36
βοηθῆσαι κατενύγησαν 215, 10
καταπονηθέντες superati 27, 7
καταπεφήνατό μου 95, 29
καταργεῖται cassatur 253, 30
κατῆρκται 425, 10
τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει 238, 15. 250, 28
κατασυστάδην 441, 24
καταυθεντῆσαι 425, 32
καταφορτίζεσθαι percelli 50, 30
κατέναντι contra 27, 17. 51, 28. 52, 1
κατεπιμένοντες 489, 26
κατέσχε optinuit 251, 21
κατηγορίαν reatum 256, 7. τὴν κατηγορίαν συνεστησάμην 210, 29
τοῦτο μὲν ἐν διαλέξειν, τοῦτο δὲ καὶ ἐν κατηχήσειν 103, 12. διὰ τὰς κατηχήσεις καὶ διὰ τοὺς ἀξιουμένους τοῦ βαπτίσματος 394, 19
κατόπιν ἐγένεσθε defuistis 47, 15
ἐν κατοχῇ τῶν ὑπολειφθέντων μοι πραγμάτων γίνεται 217, 40
κηρίων ἀφθέντων 189, 35
κηρῶν καὶ λύχνων 388, 19
ἐν κινητοῖς 217, 3. 404, 18
τὴν δρμὴν ἐπὶ τὸ χείρον ἐκορύφωσαν 427, 3
κοσμικοῖς saecularibus 26, 17. 255, 37. κοσμικὴ mundanus 27, 14. — τοὺς τῶν κοσμικῶν οἰκους 355, 1. μήτε ἐπὶ στρατείαν μήτε ἐπὶ ἀξιαν κοσμικὴ 355, 32. κοσμικὰ δικαστήρια 356, 6. πραγμάτων κοσμικαῖς διοικήσει 355, 4. κοσμικὰ καταγώγια 358, 26
κόσμου orbe 251, 37. 253, 29
κραββάτια 405, 22
κράτος imperium 11, 29
τὸ κρείττον 68, 32. 5. 9. 14. 30. 30, 32. 72, 14. 73, 23. 85, 22. 352, 3. 420, 5. 14. 486, 23. 488, 6. 491, 12
ἐκριμάτισαν 409, 29
κτηματίοις 214, 29
κτύπον strepitum 242, 22
ὅ κύβος καὶ ἡ ἀκολασία 214, 7
κύκλον orbe 50, 13
κύρις 128, 1. 134, 1. 173, 4. 180, 9. 20. 34. 181, 28. 376, 38. 377, 2. 14. 389, 15. κύρου 128, 27. 181, 36. 419, 5. 19. 459, 10. κύρωι 130, 20. 132, 22. κύριν 76, 1. 78, 1. 132, 18. 138, 13. 162, 40. 165, 38. 178, 24. 393, 6. 419, 10. 436, 22. 441, 18. 457, 30. κύριτις, 30. 140, 23. 142, 29. 143, 1. 179, 29. 181, 31. 182, 1. 410, 8
κυριότητα proprietatem 252, 38. 12, 16. 13, 7
κύρος auctoritatem 43, 22
κώμηι uico 482, 25
λαμπροῦ praeclaro 259, 17
λεπτομερῶς subtiliter 26, 13
φάλαγγος ληιστρικῆς χωρικῶν 219, 37. φάλαγγα ἐκκλησιαστικήν, ἀληθὲς δὲ εἰπεῖν ληιστρικήν 214, 34
τῆς θείας λήξεως diuo 251, 29
λιταῖς orationibus 478, 8. — 463, 16
λογισμοῦ animi 241, 9. 8, 31
λογχευθεῖς 316, 21
λοιπόν iam 251, 11. τοῦ λοιποῦ postea 480, 4. τοῦ λοιποῦ ulterius 8, 14
λυσιτέλεια utilitas 256, 10. λυσιτέλειαν bonum 253, 32
λυσιτελῶς proficienter 254, 24
μὰ τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ 409, 12. μὰ τὰς εὐχάριστου 130, 18. 216, 6. μὰ τὴν ἔξουσίαν ὑμῶν 92, 11
μάθημα 162, 40. 163, 20
μάθησις eruditio 40, 23
μακαρίτης 429, 39
μανιῶντες 404, 15
ματαιοῦται uacuantur 41, 11
μεγαλαυχεῖ exultat 255, 14
τῇ θείᾳ μεγαλειότητι diuinæ maiestati 7, 10. μεγαλειότης magnificantia 254, 20
μέθηι λογισμοῦ 100, 20
ἐπαγαγεῖν μεθοδείαν 404, 28. τὴν μεθοδείαν τῶν βασάνων 217, 4
μεθοδεύεται pulsatur 46, 27. — μεθοδεύει τὰ χρήματα 218, 2
οὔτε μέν 418, 28
μερικῶς ἐμοῦ λέγοντος 164, 18
μεριμῶν sollicitus 242, 21
ἐμεσαζόμεθα 377, 25
μεταβάσεως transgressionis 252, 29
ἐμηνύσατε indicastis 259, 14. 18
μήνυμα indicium 15, 9
μηνυτής index 241, 9
μήτε = μηδέ 385, 29. 400, 31

- μιαιφονίαν (*i. e. sententiam pro Flauiani damnatione*) 179, 33
- ἐν διαφόροις εύκτηρίοις ἐν τε ταῖς τῶν ἀγίων μνήμαις 95, 35
- μοῖραν consortium 43, 1
- μόλις tandem 479, 15, 16, 11, 1
- μολυνθῶσιν uidentur 243, 13
- μονάδα unitatem 51, 37
- ἐπὶ τῷ μονάσαι 355, 20
- τὸν μονήρη βιον 353, 1. 355, 10. 488, 10
- μονίμωι constanti 49, 20
- μονογενῆ singularis 13, 6. 46, 30. μονογενοῦς unicam 46, 15
- κατὰ μόνας 95, 28. 311, 4
- μύζων 130, 18, 19
- μύθευμα 472, 25
- μυσαρῶν sceleratis 480, 38. 481, 2, 22. 483, 12
- μύσους scelere 10, 16. 481, 23
- ναρκήσεις 474, 2
- νεαροῦ recentissimae 17, 8
- νηρόν (= ὕδωρ) 409, 12
- νικητήρια palmas 26, 31
- νοητῶς intelligenter 43, 31
- πονηρὰν νομήν 427, 19
- νομίμων legitimos 253, 34. 255, 31
- δανείζει ἀπὸ νομισμάτων τριακοσίων καὶ διακοσίων 385, 3
- νομοθεσίας sanctione 481, 7
- τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις 385, 21. 386, 29. 387, 33. 464, 16. τῶν θεικῶν καὶ τῶν θείων νόμων 463, 30
- νῦν modo 241, 28
- ξενεῶν τῶν λελωβημένων 215, 6. 8. 9. 214, 2
- τὰ μοναστήρια ἢ τὰς ξενίας 486, 38 cf. τὰ μοναστήρια καὶ τὰ οἰκήματα 488, 18
- τὸ δόνομα ξενίζει ἡμᾶς 311, 1. τὸ δόνομα ξενιζόμεθα 311, 1
- ξενοδοχείων 356, 18
- ξενοφωνεῖ με 169, 29. ἔξενοφωνήθην 164, 5. 16. 169, 26
- ξέστας 384, 20
- αὐτά ξηρὰ ἔλαβεν 113, 18
- τὰ ἄ 177, 20
- οἰακι moderamine 42, 9
- οἰκειῶσαι ingererem 5, 21
- οἰμωγάς gemitus 5, 39
- ὅλεθρος labes 252, 28
- τοῖς τῆς γλώττης δλίσθοις 94, 29
- πολλὴν δλκήν ἀπέδωκα 457, 21
- δλόκληρον integrum 4, 22. 7, 18. 27, 8. 6, 37
- ἐν δλαις ταῖς πόλεσιν 467, 11. δλα τὰ πραγματικά 469, 1
- δμιλίαι sermonē 21, 1. 19
- δμογνωμόνως 352, 2
- δμοιώματι similitudinem 26, 14
- δμολόγηται certissimum est 251, 27. δμολογουμένως ἐπίσταμαι certus sum 250, 33. δμολο-
- γημένως ἐπίσταμαι certum habeo 253, 38.
- δμολογουμένως euidenter 15, 18
- τῶι δμοφυεῖ 426, 23
- δμοψυχίαν unanimitatem 51, 22
- δμοψύχως unanimiter 40, 21
- δνόματα ὡς τριακόσια 75, 30. ἔχων δύο ἢ τρία δνόματα 310, 33. δέκα δνόματα 311, 3
- δντως 175, 2; adnotat Rusticus uol. 3 p. 163, 31
- δντως non numquam dubitantis
- όξύτητι acie 26, 29
- τὸ δπως 408, 22
- δρον decretum 481, 24. δρος lege 481, 5. — ἄλλο ἐστὶ κανῶν, ἄλλο δρος 91, 19
- κατὰ τῆς πίστεως τὴν πίστιν δρύττοντες 470, 29
- εὶ καὶ δτι quamuis 251, 17. εὶ μὴ δτι nisi 261, 10.
- εὶ μὴ δτι 387, 19. ὡς δτι 28, 15. 209, 27.
- ὡς δτιπερ ut 12, 27. ὡς δτιπερ 114, 3
- μετὰ οὖν τὴν 84, 32
- οὔτε (= οὐδέ) 137, 4. 8. 154, 27. 165, 29. 169, 8. 175, 6. 389, 24. 404, 9
- ῶφειλεν debuit 255, 24. 30. 256, 20
- όχλαγωγίαν conuenticula 478, 35
- όχλαγώγιον 352, 20
- όχυρωθῶσιν muniantur 243, 2
- παιδικά pueritia 260, 33
- πάλαι dudum 7, 34
- τῶν παλαιῶν principiorum 241, 23
- πάμπολλα plura 478, 17
- πάνδεινα 385, 32
- πάνυ nimir 46, 15
- ἐκ παππώιας παραδόσεως 151, 23
- παραβαίνεσθαι temerari 483, 19
- παραβαλανεῖς 179, 28
- τῇ συνόδῳ παραβάλλειν 412, 16
- παραβάσει excessibus 253, 1. παραβάσεων transgressionum 252, 31
- ἐν παραβύστωι 447, 23
- παραγένηται interesset 50, 19
- παραιτοῦμαι σε 191, 29
- παραιτητικῶν ἐπιστολῶν 432, 8. 438, 7
- παραμήριον 408, 19
- παραμονῆι constantia 50, 30
- τροφῆς ἔνεκα καὶ παραμυθίας 414, 31. παραμυθίας τῆς προσηκούσης 411, 9
- παράνομα illicita 483, 12. 253, 18. 22. 255, 35. 256, 22. 33. 253, 4
- παραπαίοντας 325, 21
- παρασπασθείη conuellantur 254, 9. 256, 4
- παρασυνάγειν 486, 30
- παρασυνάξεις 486, 27. 489, 27
- παρατήρησιν obseruantiam 258, 16
- παρατίθηι commendas 253, 21
- παρατρώσαντα 182, 34. ἐκβληθῆναι ἢ παρατρωθῆναι 171, 1
- παραυτὰ τοῦ γενέθλαι 217, 1. 214, 25
- παραφυλακῆς obseruantiam 254, 20
- παρεκβάσεις excepsus 256, 33
- παρέλκον ultra 4, 20

- παρεντιθεμένην interpositum 49, 29
 παρεξόδους excessus 260, 3
 παριστῶν τὸν ἐπίσκοπον 419, 20
 παροδικῶς transitorie 18, 7
 ἀγροικικὰς παροικίας ἡ ἔγχωρίους 357, 17
 παρρησία fiduciae 259, 12. 3, 11. 25, 12. παρ-
     ρησίαν libertatem 27, 13
 ταῖς πασχαλίαις ἡμέραις 215, 1
 πάσχω = doleo 252, 35. 255, 20. 257, 34
 πατραλοίας 427, 15. 111, 33
 πειθαρχούντως oboedienter 242, 12
 ἀπὸ πείρας εἰμί 457, 20
 πεποίθησιν fiduciae 45, 24. 46, 22
 περαιτέρω ultra 27, 5
 περιηχήθην 154, 17. περιηχήθην παρὰ τινῶν
     135, 14
 περιμερίμνωι sollicito 11, 18
 περινοστεῖν 491, 25
 σαυτὸν περιπείρηις 129, 28
 περιπτυσσόμεθα amplectimur 8, 7. 31, 12.
     περιπτύσσεται complectitur 9, 24
 περιστάσεων causis 260, 2
 περιφανῶς euidenter 481, 21
 τὸν περιχύτην τοῦ ἐπισκοπικοῦ λουτροῦ 215, 24
 οἶνος πηλώδης 384, 19
 πίστεως religione 481, 6
 πλάσματα commenta 481, 27
 ἐπλαστογραφήθη 92, 20
 πλαστά 119, 3. 118, 25
 πλεονεκτεῖν ἡμᾶς 417, 23
 πλήρης plenissime 48, 1. εἰς πλήρης plene 44, 20
 τῶν ποδῶν ὑμῶν 139, 26. 153, 17. 156, 23.
     163, 3. 24. 164, 29. 37. 165, 3. 166, 9. 21. 27.
     32. 188, 42. 306, 18. 22. 309, 24. 464, 28.
 τῶν ποδῶν σου 127, 10. 130, 28. 131, 7.
 τῶν ποδῶν τῆς ἀγιωσύνης ὑμῶν 138, 12.
 τῶν ποδῶν τῆς θεοσεβείας σου 180, 25
 πόθῳ amore 25, 12. 26, 21. πόθον desiderium
     10, 13
 τρεῖς μῆνας ἐποίησεν 409, 8
 πολιτείαι conuersationi 50, 11. τὴν τῶν μοναχῶν
     πολιτείαν τε καὶ καρτερίαν 186, 28
 πολιτευομένους 418, 19
 πολιτικὸν πόλεμον ciuile bellum 48, 23. —
     τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἐν τοῖς τόποις στρατιω-
     τικὴν βοήθειαν 72, 25—27
 πολυεπής χάρτης 377, 4
 ἐπολυπλασιάσθη multiplicata sunt 254, 37
 πολλῆς pimiae 40, 17
 πονῶ doleo 46, 13
 πλείστην ποσότητα χρυσίου 214, 1. 218, 14
 πρᾶγμα causa 261, 12
 πραγματικόν 464, 36. 467, 6. 469, 1. 356, 26.
     366, 4. θείου πραγματικοῦ 464, 4. 26. 34. 39.
     τοῦ θείου πραγματικοῦ τύπου 467, 12. μὴ
     κατὰ θεία γράμματα ἡ πραγματικούς τύπους
     ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας 464, 24. 33. 467, 5—7.
     468, 35 cf. νόμοις
- πρεσβεύει ueneratur 195, 37
 προαιρέσεως uoluntatis 50, 23
 πρόγονοι parentes 49, 35
 οἱ προδοθέντες λιθελλοὶ 213, 7
 προδότου praeuaricatoris 14, 6
 προεμβάνει 485, 10
 προηγούμενον praecellentem 6, 10
 προθέσεως proposito 46, 14. 48, 33. — προθέσεως
     εἰμί 207, 14
 προιέναι 420, 11
 προκοπῆι augmento 255, 35. προκοπή prouectio
     41, 30
 προκόπτει proficit 18, 21. 260, 35
 πρόκριμα praeiudicium 242, 35. 5, 23. 49, 15.
     48, 16. — 139, 34. 140, 12. 15. 157, 1. 7.
     380, 22. 407, 11. 418, 35. 442, 2. 464, 2.
     — πρόκριμα φέρειν praeiudicare 47, 32.
     — 99, 22. 132, 10. 421, 8. 456, 29. πρό-
     κρίμα ποιεῖν 309, 19. ἄνευ προκρίματος
     313, 21
 προκρίνει 463, 30. 132, 6. 418, 30
 πρόληψις praesumptio 4, 2. 50, 3
 προνοήσει consulat 256, 29. προενόησεν pro-
     sperit 255, 15
 προνόμιον priuilegium 252, 37. 32, 10. 254, 10.
     256, 2. 259, 16
 προξενῶν 216, 38
 προόδωι 420, 13
 προοίμια initia 42, 1. 11, 13
 προπαρακελήκαμεν 218, 19
 προπέτεια praesumptio 26, 19. προπετεῖαι teme-
     ritate 454, 9
 προπετευομένων 426, 35
 προσδοκίαν opinionem 50, 17
 προσέμποδον 48, 33
 προσηκούσης competenti 5, 13
 προσθήκης augmenti 24, 12
 ἡμῖν προσέστησαν λέξεις 299, 22
 προσκόμματα offensiones 27, 4
 πρόσκρουσιν offensionem 48, 17. 252, 23
 προσκυνουμένης uenerabilis 482, 32
 προσκύνησιν cultum 6, 32. προσκυνήσεως uene-
     ratione 480, 21
 προσκυνητήν uenerandam 478, 20. προσκυνητῆς
     uenerabilis 480, 25. 33. 37. 481, 32. 243, 12.
     προσκυνητῶς uenerabiliter 478, 10
 προσκυροῖ usurpet 41, 4
 προσληφθεισῶν adhibitis 255, 29
 προσόδια 217, 16
 προσομιλῶν εἴπεν 386, 3 cf. 19. δ στρατεῖαι
     προσομιλήσας 352, 19
 προσοχῆς consideratione 50, 2. προσοχήν in-
     tuitum 255, 26
 φαίνεται προσεσωρεῦσθαι accedit ad cumulum
     454, 1
 προστασίας 336, 9
 πρόσφατον nuper 190, 35
 προσφωνήσεις litterae 9, 1

- τῶι μοναχικῶι προσχήματι 355, 11
 τὸ πρόσωπον στῆναι 154, 20
 προτραπῆναι inuitaret 31, 16
 πρόφασις occasio 21, 3. 479, 27
 πρώην dudum 25, 11. prius 19, 11. proxime 481, 21
 πρωτεῖα primatum 50, 12. 454, 16. 20
 πρώτων prioribus 256, 18. ἐν πρώτοις in principio
     10, 10. ἐν πρώτοις primitus 44, 17
 πρωτοτύπου principali 16, 23
 πτωχείον 405, 21. 214, 2. 355, 34. 356, 18
 τῶι τῶν πτωχῶν δύναμι 187, 1
 ῥαθυμεῖται 412, 16. ῥαθυμητέον τοῦ πολέμου
     85, 16
 ἔρρηξε φωνάς 169, 20
 ῥημάτων dictis 481, 1
 ἔρρωμένον incolumem 20, 4
 ῥῶσιν 130, 22
 σαθρά fragilis 23, 34
 σαλγαμαρίους 411, 30
 σατανικῆι μανίαι 121, 10
 σαφεῖ manifesto 49, 32. σαφῶς euidenter 261, 24.
     σαφέστατα euidenter 254, 7. σαφῶς perspicue
     479, 19. σαφέστατα lucidissime 31, 28
 σβεσθῆναι extingui 241, 13
 σέβας reuerentia 478, 31. 6, 15. 43, 21. 481, 20
 σεβάσματος ueneratione 482, 2
 σεβάσμιον uenerabilem 5, 9. 6, 32
 σεβασμιότητος ueneratione 9, 18
 σέβομεν colimus 481, 33. 478, 29
 σεπτοί uenerabiles 482, 5. 251, 4. 29. 36. 253, 27.
     256, 3. σεπτά ueneranda 479, 34. σεπτῶς
     reuerenter 258, 23
 σημαίνει declarat 256, 23. 260, 31
 ὅπό χάρτου διὰ σημείων ὑπηγόρευσαν 298, 22.
     σημείοις ὑπεσημήνατο 36, 1
 σημείωσαί ιοι 137, 3. σημειώσασθε 172, 14
 σκαιότητος prauitate 20, 2. 42, 33
 σκέμματος tractatu 251, 20
 σκευή 405, 32. 372, 25
 σκεύη ἀργύρου ἡγιασμένου 383, 16
 σκληρότερον seuerius 46, 21
 σκυλεῖσαν fatigata 254, 2. 102, 15. 223, 15
 ἐκτὸς σκύλσεως 393, 13
 σεσοφισμένον commenticium 479, 23
 σοφίσμασι commentis 483, 2
 οιτουδάζειν studere 42, 28. 256, 12. σπουδάσει
     festinet 243, 9. σπουδάσει nitatur 253, 36
 σπουδαιοτάτηι sedula 256, 13. σπουδαιότατα
     studiose 254, 32. studiosius 251, 12
 σπουδήν studium 44, 7. 8, 26. 46, 24. 48, 28. 241,
     8. 242, 14. 253, 2. 254, 38. 256, 31. 258, 32.
     479, 15. 480, 19. 483, 8. σπουδή industria
     258, 38. 252, 16. — σπουδήν τινων ἐσχηκώς
     403, 21. κατὰ σπουδήν 464, 29
 σταθηρᾶ constanti 49, 15. 40, 21. τὸ σταθηρόν
     constantia 49, 31
 στάσει statu 6, 11. 10, 12. — τῆς στάσεως
     [in translatione ex Lutino] 375, 26
 ἀνατιθέμεναι σταυρία χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ 384, 13
 τὴν ἐκτομὴν μέχρι ἐνὸς ἐστενώσαμεν 476, 34
 τὸ στερεόν soliditatem 16, 23
 στερίσκεσθαι carere 482, 9
 στέφανος laurea 251, 15
 στήκετε state 50, 37 — 408, 18
 στηριγμοῦ 36, 28
 τῶι στοιδίῳ τοῦ θερινοῦ σηκρῆτου 428, 8
 στοιχεῖτε τοῖς ἀρχαῖοις 419, 3. 30
 στόμα γενόμενος τῶν λοιπῶν 410, 3
 στρατείαν militiam 482, 19. 21. 23. 352, 19. 186, 26
 στρατοῦ militiae 10, 7
 τὴν στρεφομένην quae uertitur 5, 23
 στυγνάζω contristor 46, 13
 στυγνά maesta 241, 17. στυγνάς tristes 241, 17
 συγκέλλων 216, 4
 συγκληρικοῖς 357, 28
 συγκωμῆται 383, 37
 τοῦ τῶν λερέων συλλόγου 325, 18
 συγχωρήσητε patiamini 4, 11
 συγχωρήσεως indulgentiae 260, 12
 συκοφαντεῖν calumniari 478, 20. 24, 4
 συκοφαντίας calumnia 480, 25
 συλλαβαῖ apices 256, 23
 συμμετρίαν piensuram 50, 2
 τὸ σύμμετρον moderatio 46, 20
 συμπεπαρμένος τὸ σῶμα 214, 30
 συμπνεῦσαι conspirare 50, 7
 τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν 440, 15
 συμψηφίζομεθα 121, 32
 σύμψυχοι 471, 35
 συναλγαγὼν ἐμαυτόν 207, 24
 συναίνεσιν consensum 253, 24. συναίνεσεως con-
     sensionis 254, 2
 συναλγῆσαι ἡμῖν τῆς κολάσεως 187, 24
 συνέδοξεν 221, 32
 συνδυάζοντος coniuite 256, 9. συνδυάσαται co-
     niuentiam dedat 253, 3
 συνεδρείαν 221, 12
 συνεδριάσαι 205, 37
 συνειδήσεως persuasione 45, 8
 συνεισηνέχθη conlatuni est 259, 13
 συνέλθετε fanete 27, 12
 συνέχεσθαι obstringi 254, 6
 συνηγορίας assertione 478, 7
 συνήγορος assertor 42, 33
 συνοδίας 161, 3. τῆς ἐαυτοῦ συνοδίας 124, 17.
     τῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ πάσης αὐτῶν τῆς συν-
     οδίας τῆς ἐν Χριστῷ 312, 2
 συνοδικοῖς γράμμασιν 409, 37. 408, 32. συνο-
     δικά 406, 3
 συνοικέσιον 219, 22
 συνωμολόγησαι compertum erat 480, 22
 συνταξάμενοι 128, 31
 συνέτρεχεν congrueret 25, 29
 συντυχίαν ποιήσασθαι πρὸς αὐτόν 102, 3
 συνυμνεῖται 142, 31
 συστατικάς ἐπιστολάς 356, 24. 32

συστήματι collegii 31, 7. τὸ σύστημα τῶν κληρικῶν 388, 9
 συχνάζουσι crebrescent 252, 32
 τὰς εἰς ἐμὲ [Theodoretum] γενομένας σφαγὰς 69, 36
 σφόδρα nimis 44, 5. σφοδρότατα uehementer 251, 35
 σχεδάριον 149, 29 cf. in prosopographia Βερονικιανός. Κωνσταντίνος. — τὸ αὐθεντικὸν σχεδάριον 156, 5. τὰ τε σχεδάρια τά τε αὐθεντικά 176, 31
 σχῆμα speciem 254, 2. σχήματι περικείμενος 476, 30
 ἀμφιβολίας σχολαζούσης [translata ex Latino] 420, 16. σχολαζέτω casset 481, 3
 σώιζεσθε 368, 31
 σωτηριώδει salubri 255, 24. 256, 16
 σωφρονισθῆναι conspici 478, 30
 τάξεων officiis 483, 17. 15, 18. τάξις ordo 19, 8. 45, 7. 47, 29. εἰς τάξιν ἐμήν uice mea 44, 15. 47, 6
 τάραχον perturbationem 253, 12
 τέκνον δ σιλεντιάριος 138, 36. 16
 τηλαυγοῦς perspicuae 12, 6. τηλαυγεστέρα manifestior 255, 3. τηλαυγέστητα lucide 243, 8
 ταύτη τίθεσθαι 492, 12. τίθεσθαι ἐπὶ τούτῳ 248, 40
 διὰ τοι τοῦτο 38, 14. 39, 11. 204, 31. 257, 24. 298, 40. διὰ γάρ τοι τοῦτο 246, 10
 ἐτολμήθη commissum est 25, 21
 τῷ τόμῳ [= 17, 8] 455, 24. τόμον 121, 26. 27. 126, 33. 37. 127, 14. 19. 25. 133, 2. 15. 24. 30. 31. 32. 134, 1. 2. 5. τόμων 483, 5
 τόπος textus 252, 13. εἰς τόπον uice 50, 19. 19, 26
 ἐτοποτήρησαν uicem meam executi sunt 258, 5.
 ἐτοποτήρουν ἐμοὶ uice mea praesidebant 253, 17
 τοῦτο μέν tam 7, 32
 ἀπεθρήνησε τραγωιδίαν 426, 31
 τρακταισάντων 322, 1
 πρὸ τριῶν ἡμερῶν ante nonnullos dies 222, 31
 τρισμακαρίστου 492, 27
 τύπον formam 6, 10. 259, 5. τύποις constitutionibus 259, 23. τύπους definitiones 259, 2.
 τύπους definita 481, 35. τύπων statuta 255, 32. 478, 10. τύποι regulae 482, 6. τύπου διθέντος φανεροῦ 100, 10. βασιλικούς τε καὶ κανονικούς τύπους 417, 21
 ἐτύπωσαν constituere 483, 1. 45, 10. τυπῶσαι ordinare 259, 27. 251, 19. 36. 258, 18. 478, 9.
 τυπωθέντα definita 479, 31. 259, 9. τετυπωμένων decisa 8, 15. τυπωθέντα disposita 479, 28. τυπωθέντα instituta 253, 31. 254, 10. 256, 4. τετύπωται praefixa 253, 32. τετύπωται statutum est 251, 28. 31. 252, 1. 253, 30. 258, 1. γυμνάζεσθαι καὶ τυποῦσθαι 447, 16
 τύραννον 244, 27
 ὑβριν iniuriam 479, 28. 6, 24. 27, 7. 48, 17. 256, 33. 481, 25. ὑβριν contumeliam 483, 4

ὑγιαίνοντος incolumi 50, 32. 242, 16
 ὑγιῆ incolumem 241, 14. 7, 9
 ὑμνούμενον laudatum 43, 24
 ὕμνον laudem 44, 25
 ἀπὸ χάρτου διὰ σημείων ὑπηγόρευσαν 298, 22
 ὑπαγορία 141, 12. 375, 23. 399, 11. ὑπηγορίαν 388, 29
 ὑπαρχθείη fiat 10, 15
 ὑπαρχόντων bonorum 482, 11
 ἐξ ὑπαρχῆς a principio 5, 23
 ὑπεναντίον contra 31, 25
 ὑπὲρ ὃν 237, 38
 ὑπεροψία elatio 258, 20. 253, 39. ὑπεροψία superbia 252, 28
 ὑπεύθυνος reus 481, 25
 ὑπηγορίαν cf. ὑπαγορία
 ὑπό pro 5, 38
 ὑπόγυνον 116, 1
 ὑπόθεσις causa 49, 23. 32. 46, 2. 50, 11. 256, 40.
 ὑποθέσεως materiae 42, 15
 ὑποκατάστατον 442, 16
 τὸν πόλεμον ὑποκοριζόμενος 36, 32
 ὑπέκρουσα 164, 7
 ὑπολήψει arbitrio 3, 23. 6, 1. existimatio 480, 18. 483, 20. — ὑπόληψις 358, 11. 152, 28. 157, 25. 158, 23. 181, 19. 218, 27. 311, 8. τοῖς οὖσιν ἐν ὑπολήψει 356, 24
 ὑπολιπέντων 218, 1
 ὑπεμνήσαμεν admonuimus 478, 22
 ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ θρόνου καὶ στὰς εἰς τὸ ὑπόποδιον αὐτοῦ 180, 26
 ὑπεσημήνατο 177, 10. ὑποσημηνάμενοι τῶι χάρτῃ 249, 14. σημεῖοις ὑπεσημήνατο 36, 1
 ὑποσημειώσεως 464, 4
 τῆς Ιδίας ἔαυτοῦ ὑποστάσεως 216, 26. 217, 34
 ὑποφήτου 214, 13. 218, 8
 ὑφήν 161, 23
 ὑφει textu 7, 9
 φανεράν manifestam 478, 3. — φανερά 86, 34. 138, 13. 177, 9. 33. 179, 1. 207, 20. 26. 209, 26. 364, 11. 377, 24. 425, 16. φανερά τινα 177, 17. 373, 32. 447, 17. φανερά τινα ἐօρτικά 386, 18. φανεροὶ ἐπίσκοποι 306, 6. φανερά κεφάλαια 208, 15. φανερὰ πρᾶξις 204, 15. φανεροὺς τύπους 425, 11. φανερούς χάρτας 248, 24. ἀπόκρισιν φανεράν 209, 14. κεφάλαια φανερά 179, 4. φανερούς τῶν κληρικῶν 133, 3
 φανερότητι manifestatione 25, 18
 φανεροποιηθῆναι innotescat 45, 11
 φαρμακείαν maleficium 9, 22
 πεφαρμαγμέναις uenenatis 483, 2
 φάσιν 134, 2. 5
 φαῦλον prauum 49, 35. 243, 1. 13. 252, 31. 253, 12. 25. τῶν πρὸς τὸ φαῦλότερον ἐκτραπέντων deprauatorum 260, 11. τὸ φαῦλον prauitas 45, 16. φαῦλον malum 482, 2
 φαυλότητι prauitate 255, 25. 46, 5. φαυλότητα peruersitate 261, 19

- φθάσαι peruenire 478, 25. ἔφθασεν adfuit 252, 20
 φθορᾶς corruptione 24, 11, 19. φθορᾶς peste
 19, 7
 φθοροποιοῦ pestifero 44, 17
 φιλαγάθου benigna 48, 25
 κατὰ φιλανθρωπίαν 413, 22, 23
 φιλάνθρωπον clementem 23, 12
 φιλοδίκαιον 427, 32
 φιλονεικεῖν contendere 478, 28, 21, 5, 479, 29.
 tractare 479, 35
 φιλονεικία contentio 479, 16, 5, 19, 7, 2, 38, 8,
 13, 22, 30, 251, 9, 454, 24. φιλονεικίας cer-
 tamine 479, 34, 251, 21
 φιλοχρίστου σοφίας 96, 11
 φονεύόμεθα 309, 20, 29. — ἔφονευσαν [i. e. male
tractauerunt] 409, 25. — ἔφόνευσεν [i. e.
deposituit, cf. μιαιφονίαν. σφαγάς] 223, 40.
 224, 1. ἔφόνευσας 120, 16. ἔφονεύθη 66, 16.
 ἔφονεύετο 224, 1
 φονεύς [i. e. is qui deposituit] 143, 15, 17, 69, 27.
 70, 20, 75, 14, 312, 39, 69, 30, 70, 15, 111, 32,
 195, 32
 τοῖς φόνοις [i. e. depositionibus] τοῖς ἐν Ἐφέ-
 σοι γενομένοις 216, 6
 φρατρίας 357, 25
 φρατριάζοντες 357, 27
 φρόνημα sensus 44, 19, 40, 19. φρονήματος
 sapientiae 49, 31
 πεφροντισμένη sollicita 5, 23
 φροντίς sollicitudo 45, 4, 12, 14, 51, 17, 242, 39.
 ἐν φροντίδι curae 481, 19
 φυλακάς 376, 3, 4. ἀπό φυλακῆς 388, 19
 φυλακίσας 384, 1
 φυλάξαι reseruet 242, 10
 φυσιολογεῖν 136, 14, 137, 8, 142, 9, 143, 2,
 161, 16, 165, 29, 485, 24
 φύσεως conditionis 13, 13. substantiae 22, 31.
 τὴν φύσιν νοοῦμεν ἀλήθειαν 485, 14, 16, 20,
 487, 25
 τῇ συνέσει τῇ φωτεινῇ 391, 11
 τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην φωτίσαι 424, 36.
 425, 6
 φωτισμόν illuminationem 255, 13
 χαλεπαίνηι saeuiretur 26, 6
 τὸ χαλεπόν saeuitiam 260, 38. χαλεπήν acerbus
 480, 30. χαλεπώτερα acerbiora 47, 20. χαλε-
 πωτάτη scelestissimam 26, 12
 χάρας palmas 4, 14
 χάριν gratulationem 251, 23
 αἱ χείρες suscriptio 247, 18. τίνος χείρ ἔστιν 155, 34
 οὐσιῶν χειρισμούς 355, 2
 χειροτονῆσαι creare 482, 10
 χηρεύειν careret 20, 19
 χρεωστῶν 456, 25. κεχρεώστηται 421, 5. τὸ
 χρεωστούμενον ὄφλημα debitum 13, 13. τῶν
 μὴ κεχρεωστημένων indebita 255, 39
 χρηματικὸν κεφάλαιον 72, 24. τὰ ἐγκληματικῶς
 καὶ χρηματικῶς ἐπενεχθέντα 442, 9
- ἔχρησιμεύθη proficit 255, 13
 χρησιμότητα utilitatem 253, 31
 Χριστιανικῶτας Christianissimus 242, 20.
 4, 3, 48, 31, 51, 7, 253, 2. ἡ Χριστιανικὴ
 εὐσέβεια Christiana pietas 9, 34
 κατὰ χρόνους temporalis 41, 16
 χρυσίους 414, 31
 φάλαγγος ληιστρικῆς χωρικῶν 219, 37
 ψηφιζόμενος 411, 7, 412, 33, 413, 12, 18
 ψῆφος sententia 454, 24, 7, 38, 481, 23. ψῆφος
 decretum 481, 6, 27, 11
 ἐψίθυρεν πρὸς τὸ οὖς 390, 33
 ὥστε quatenus 6, 28, 33, 35, 7, 2, 8, 37, 10, 13.
 — ὥστε post ἀξιῶ 178, 23, 31; ἐδεήθην
 210, 19, 211, 8; ἔδοξεν 206, 15, 208, 35;
 δοκιμάζω 440, 14, 378, 9; θεσπίσαι 404, 28;
 λέγοντας 407, 16; παρακαλοῦμεν 162, 15,
 165, 20, 210, 8; προστάξαι 222, 9; προ-
 τρεπόμενοι 208, 23; τυπώσασα 191, 12; ὑπο-
 μνήσαι 209, 3; ψηφίζομαι 438, 16
- vocabula Latina
- ἀμβιτίονος ambitus 253, 3, 258, 18, 259, 12.
 ambitionis 253, 36, 254, 23, 255, 21, 256, 19, 27
 ἀμβιτιονεύει non est ambitious 254, 26
 βάκλα 75, 14, 12
 βενεφικίωι 454, 3
 δηπουτάτον 212, 2
 ἰδίκτων 481, 11, 483, 10, 15
 κόμες 177, 13 cf. *scholion* κατὰ Ῥωμαίαν διόλεκτον
 οὐτῶς λέγεται 178, 9
 κομιτάτον 380, 3, 482, 27
 κομμονιτώριον 379, 9
 κοντραδίκιτουρ, ὃ ἔστιν ἀντιλέγεται 191, 30
 τὴν τῶν κορταλίνων ἡ τῶν λιμιτανέων (στρα-
 τείαν) cohortalinam uel limitaneam (militiam)
 482, 20
 κώδικος 67, 37, 70, 38, 71, 18, 72, 2, 73, 2, 20,
 74, 8
 λαυράτων 220, 8
 λεγάτοις 216, 26
 μανδάτα 219, 8, 67, 13, 149, 22
 εἰς μεμόριν 311, 3, 4. ἐν μεμορίοις 311, 9
 μεμορίτης 310, 34, 311, 2
 δρίοις horreis 38, 2
 δσπιτίωι 408, 10, 12. ἀνώγεων δσπίτιν 176, 3
 πριμιλίγια 420, 24, 211, 43
 σήκρητον [frequenter scribitur σέκρετον] 389,
 16, 19, 164, 5. τῷ σήκρητῳ τοῦ ἐπισκοπέου
 100, 6, 103, 9, 123, 19, 131, 15, 135, 3,
 137, 18. τῆς ἐκκλησίας τοῦ σήκρητου 75, 37.
 τῷ στοιδίῳ τοῦ θερινοῦ σήκρητου aestiuali
 porticii secretarii 428, 8. βοηθός τῶν θείων
 σήκρητων 77, 5
 σπόρτουλα 385, 14
 τῷ τρικλίνῳ τοῦ ἐπισκοπέου 387, 32
 φάκτου facti 242, 32

res grammaticae

διειλέχθησαν 207, 20. ἐδιοίκησεν 385, 11
 ἡθελαν 441, 21. ἀφείλατο 465, 3. ὅπήλθατε
 432, 30. προσῆλθα 376, 7. ἔπαθα 409, 2.
 προσέπεσα 377, 27. ἔλθατε 387, 23. ἀπέλ-
 θατε 419, 17. ἔξελθατε 441, 20. παρελθάτωσαν
 440, 27
 οἶδαν 407, 12. ἔπιδέδωκαν 409, 19
 προσάξαι 213, 17
 ὑπολιπέντων 218, 1
 ἡμην 97, 2. 102, 6. 115, 30. 119, 30. 172, 12.
 210, 34. 377, 6. 408, 17. 424, 11. 464, 31.
 ἡτω 118, 18. παρήμην 376, 14
 διδόαμεν 131, 12
 διαβεβαιοῦσαι 161, 43
 περιχεῖσσα 425, 2
 ἔξεῶσαι 425, 33. ἔξεοῦσθαι 409, 35. ἔξεῶσθαι
 438, 34. ἔξεώθη 406, 21. ἔξεωθέντος 405, 14.
 406, 24
 προσελευσθείς 463, 3
 γεγραφήκαμεν 51, 17
 ἀμαρτῆσαι 213, 24. καθαιρῆσαι 314, 24. 315, 8.
 οἰκτειρῆσαι 217, 28. οἰκτειρήσατε 205, 23
 ἐναρχεῖσαν 477, 29. ὑπαρχθείη 10, 15. ὑπαρ-
 χθῆναι 462, 35
 οὔτω βραδύτατα tam seras 10, 20. πληρέστατον
 plenius 7, 12. σπουδαιότατα studiosius 251, 12
 ὅπηντάτο 179, 2. — παραμυθεῖσθαι *pass.* 213, 34.
 παρὰ πάντων ψηφιζόμενος 411, 7. 413, 12
 μαθόντες ἡμεν 394, 4

ἀρνούμενος τοῦ εἶναι 142, 31. ἡθελαν τοῦ γράψαι
 441, 21
 βοηθῆσαι κατευγησαν 215, 10. ἀπολογεῖσθαι
 ἢ προενέγκαι ἢ μὴ προενέγκαι 153, 32
 ίνα οἴδατε 450, 15; ἐδὲ ἐκώλυσας 182, 3
 ἐφη — λοιδορίας παρά τινων λεχθείσας· ἀλλό-
 τριος ὑπάρχει τῆς τοιαύτης λοιδορίας 161, 12
 τί δέοι 408, 14
 εἰ — πεπιστεύκει, οὐδαμῶς ἄν — ἀπέκλινεν 43, 31
 εὶ μὴ πρότερον — στῇ 86, 22. εἰ παραχθῆ 216, 1
 οὐκ ἄν ἀρνήσομαι 136, 30
 ὡς ἄν — γένηται —, κρατυνθείη δὲ καὶ — ἐκλάμψοι
 68, 24—28
 πρὶν ἄν περαιωθῆναι 72, 24. ἄχρις ἄν — παρά-
 σχωμεν, ἔτι δέ — ἀναγκασθῆναι 217, 3. 4.
 ὁστε — συγγχωρῆσαι — ἐπιτραπῆ — καὶ ὁρι-
 σθῆσεται 48, 10—15
 σκοπὸς τῶι ὑμετέρῳι κράτει — προνοεῖν — καὶ ἐν
 τούτῳ τὸ θεῖον θεραπεύοντες 66, 26 — 29
 nom. abs. 167, 21. 432, 1 sq. 464, 18 sq.
 καθάπτερ οὐ δυναμένου —, ἀλλὰ κάκείνη ἢ δια-
 τύπωσις — εἴη ἀναλυτέα 253, 4—6
 asyndeton εἰ δέ που τύχοι, περὶ τινας λέξεις διεσφά-
 λησαν οἱ πατέρες 161, 8. 9
 plur. mai. de imperatore ἢ αὐτῶν εὐσέβεια 406, 8. 11.
 152, 5. 306, 8. 458, 34. ἢ γαληνότης αὐτῶν
 177, 18. τὸ αὐτῶν κράτος 488, 19. de uiro
 illustri ἢ αὐτῶν εὐσέβεια 157, 12. ἢ αὐτῶν
 ἔξουσία 157, 12 τὸ αὐτῶν μέγεθος 172, 18.
 de archiepiscopo τῆς αὐτῶν δσιότητος 456, 20

INDEX TRANSLATIONUM

abdicetis cf. ἀποκηρύξητε
 aboleri cf. ἀπαλείφεσθαι
 absurdam cf. ἀλλόκοτον
 acerbus cf. χαλεπόν
 acie cf. ὁξύτητι
 acquiescere cf. ἐφησυχάζειν
 actorem cf. διοικητήν
 adhibitis cf. προσληφθεισῶν
 adiunetur cf. βοηθηθῆναι
 aduersitatum cf. ἀστοχημάτων
 aemulatio cf. βασκανία. ἀντίστασιν
 aequitate cf. Ισότητι
 adfuit cf. φθάσαι
 affectus cf. διάθεσις
 admisit cf. ήμαρτεν
 admonuimus cf. ὑπεμνήσαμεν
 amor cf. διάθεσις. πόθωι
 amplectimur cf. περιπτυσσόμεθα
 animi cf. λογισμοῦ
 antiquitas cf. ἀρχαιότης
 apices cf. συλλαβαῖ
 appellauit cf. ἐπεκαλέσατο
 appellationis cf. ἔκκλήτου
 approbauimus cf. δοκιμάσοι
 adprobationem cf. δοκιμασίαι
 arbitrio cf. γνώμην. ὑπολήψει
 asserere cf. διασφῆσαι
 assertione cf. συνηγορίας
 assertor cf. συνήγορος
 auctoritas cf. αὐθεντία. κύρος
 auctor cf. αὐθέντης. αὐθεντοῦντος. αὐθέντρια.
     ἀρχηγός. τίγουμένου
 augmentum cf. προσθήκης. προκοπῆ
 auxiliante cf. ἐπαμύνοντος
 basilica cf. εὐκτηρίωι
 benignitas cf. ἀγαθότητι. ἀγαθοί.
 benignus cf. ἀγαθοί. φιλαγάθου. καλοθελεῖ
 beniuolo cf. καλοθελεῖ
 bonum cf. ὑπαρχόντων. λυσιτέλεια
 caligine cf. ἀχλύς
 calumnia cf. συκοφαντίας
 calumniari cf. συκοφαντεῖν
 captiuas cf. αἰχμαλώτους
 carere cf. στερίσκεσθαι. χηρεύειν
 caritate cf. διάθεσις
 cassatur cf. καταργείται
 causa cf. ὑπόθεσις. ἀφορμή. πρᾶγμα. περιστάσεων
 censimus cf. θεσπίζομεν

certamine cf. φιλονεικία
 certus cf. ὡμολόγηται
 cessest cf. σχολαζούσης. ἀργῆσαι
 Christiana Christianissimus cf. Χριστιανικώτατος
 ciuile cf. πολιτικόν
 clementem cf. φιλάνθρωπον
 colimus cf. σέβομεν. θρηισκευόντων
 collegii cf. συστήματι
 conlatum cf. συνεισηνέχθη
 commendas cf. παρατίθη
 commenta cf. πλάσματα
 commissum cf. ἔτολμήθη
 conpage cf. ἀρμονίας
 comperimus coimpertum cf. ἔγνωμεν. συνωμο-
     λόγηται
 compesci cf. σωφρονισθῆναι
 competenti cf. προσηκούσης
 complectitur cf. περιπτυσσόμεθα
 condicio cf. αἱρέσεως. διατυπώσεις
 conditionis cf. φύσεως
 confiscari cf. δημοσιεῦσαι
 congruunt cf. ἀρμόζει. συνέτρεχεν
 coniuentiam cf. συνδυάζοντος
 coniente cf. συνδυάζοντος
 coniuranti cf. ἐνευχομένωι
 consensionis cf. συναίνεσιν
 consensum cf. συναίνεσιν
 consequens cf. ἀκόλουθον
 consideratione cf. προσοχῆς
 consilium cf. βούλημα
 consortium cf. μοῖραν. καταλόγωι
 constanti cf. σταθηρᾶι. μονίμωι
 constantia cf. ἔνστασιν. παραμονῆι. σταθηρᾶι
 constituiere cf. ἐτύπωσαν
 constitutio cf. διατάξεις. διατυπώσεις. τύπον
 consulat cf. προνοήσει
 contendere cf. φιλονεικεῖν. ἐρίζουσιν
 contentio cf. φιλονεικία. ἀψιμαχία
 continentiae cf. ἔγκρατείας
 contra cf. ἀντικρυς. κατέναντι. ὑπεναντίον
 contradictionis cf. ἀντιλογίας
 contristor cf. στυγνάζω. ἡγωνίασεν
 contumeliam cf. ὑβριν
 conuellantur cf. παρασπασθεῖη
 conuenit cf. ἀρμόζει
 conuenticula cf. δχλαγωγίαν
 connuersationi cf. πολιτείαι
 copiam cf. ἀφθονίαν

correctio cf. διόρθωσις
 corrigi cf. διορθώθηναι
 corruptione cf. φθορᾶς
 creare cf. χειροτονῆσαι
 crebrescunt cf. συχνάζουσι
 criminis cf. ἔγκλήματι
 cultum cf. προσκύνησιν
 cunulum cf. προσσεσωρεῦσθαι
 cunctantes cf. ἐνδοιάζοντας
 curae cf. φροντίς
 debuit cf. ἐπώφλησεν. ὥφειλεν
 debitum cf. χρεωστῶν
 decernimus cf. θεσπίζομεν
 decretum cf. ὅρον. ψῆφος. δόγμασι
 decisā cf. ἐτύπωσαν
 declarare cf. δηλοῦμεν. σημαίνει. διασημάνεται
 defuistis cf. κατόπιν
 defendere cf. ἐκδικεῖν. ἐκδίκησιν
 defensio cf. ἐκδίκησιν. ἐκδίκιας
 defensor cf. ἐκδίκων. διεκδικῶν
 definire cf. διετύπωσεν. ἐτύπωσαν. τύπον
 definitiones cf. τύπον
 degis cf. διάγεις
 deleatur cf. ἔξαλειφθείη
 denique cf. ἀμέλει
 deprauatorum cf. φαῦλον
 desiderium cf. πόθωι. ἐπιθυμίαν
 detestandum cf. ἀπευκτέαν
 deuotione cf. καθοσίωσιν. ψήλωι
 dictis cf. ῥημάτων
 dilectionis cf. διάθεσις
 diligenter cf. ἐπιμελῶς
 diligentiam cf. ἀκρίβειαν
 disciplinam cf. ἐπιστήμην. διδασκαλίαν
 discutit cf. διερευνώμενος
 dispensationem cf. διοίκησιν
 disposita cf. ἐτύπωσαν
 dispositionis cf. διατυπώσεις
 disputare cf. ψητεῖν. διαλέξειν. διαλογιζόμενος
 disputatione cf. διαλογισμῶι
 diuersorum cf. καταγώγιον
 diuo cf. λήξεως
 documenta cf. διδάγματα. διδασκαλίαν
 doleo cf. πονῶ. πάσχω
 dominicae cf. δεσποτικῆς
 dum cf. πάλαι. πρώην. ἥδη
 dum cf. ἔως
 edicto cf. διατάγματι
 effectum cf. ἔργον. ἀποτέλεσμα
 elaborare cf. καμεῖν
 elatio cf. ὑπεροψία
 enutritur cf. ἐκπαιδεύεται
 eruditio cf. μάθησις
 euidenter cf. ἐναργεῖ. περιφανῶς. σαφεῖ. ώμολόδ-
     γηται
 examinis cf. ἀκροάσει
 excessus cf. παραβάσει. παρεκβάσει. παρεξόδους
 exempla cf. ἀντίγραφα. ἀντίτυπον

exerceat cf. ἐκγυμνάσσοι
 exercitatum cf. ἐκγυμνάσσοι
 existimatio cf. ὑπολήψει
 expeditiones cf. ἐκστρατεῖαι
 execratione cf. ἀφοσιώσει
 exequendo cf. ἐκβιβασθησομένωι. ἔξανυσθῆναι
 exultat cf. μεγαλαυχεῖ
 extingui cf. σβεσθῆναι
 factione cf. ἐπισκευαῖς
 facultas cf. ἄδειαν. εὐπορίαν. εὐχέρειαν
 fatigata cf. σκυλεῖσαν
 faute cf. συνέλθετε
 fecunditas cf. εὐγονίαν
 festinet cf. σπουδάζειν. ἡπείχθημεν
 fiduciae cf. παρρησία. πεποίθησιν
 fiducialiter cf. θαρρῶν
 fiat cf. ὑπαρχθείη
 firmitate cf. ἔδραιότητος
 fomitem cf. ἔκκαυσεις
 formam cf. τύπον
 forti cf. ἰσχυρᾶι
 fragilis cf. σαθρά
 futurum cf. ἔξῆς
 gemitus cf. οἰμωγάς
 generale cf. γενικήν
 germen cf. βλαστός
 gloriam cf. ἐνδοξότητα
 gratulationem cf. εὐχαριστίαν. χάριν
 gubernari cf. θιύνεσθαι. διοικητέον
 honoratis cf. ἀξιωματικοῖς
 iam cf. λοιπόν
 inlaeso cf. ὀβλαστοῦς
 illecebris cf. δελεασμάτων
 illicita cf. ἀθέμιτος. παράνομα
 illuminationem cf. φωτισμόν
 inmaculatum cf. ὁσπιλος
 immerito cf. ἀναξίως. ἀδίκως
 imminutionem cf. ἐλαττώσεως
 iunioderatum cf. ἀμετρον
 impedimentum cf. προσέμποδον
 imperitia cf. ἀπαιδευσία
 imperitus cf. ἀμαθής
 imperium cf. κράτος βασιλειον
 inprobasset cf. ἀποδοκιμαζομένης
 improbitate cf. ἀναιδεία
 inproba cf. ἀναιδῆ. ἀνεδην
 inprudens cf. ἀφρων. ἀμαθής. ἀσυνέτως
 inprudentia cf. ἀγνωσία. ἀπαιδευσία
 in cf. ἐπί¹
 incerto cf. ἀβεβαίου. ἀδήλωι
 incolumem cf. ὑγιῆ. ὑγιαίνοντος. ἐρρωμένον
 increpatione cf. ἐπιτιμήσει
 inculpabilium cf. ἀνεύθυνοι
 indebita cf. χρεωστῶν
 index cf. μηνυτής
 indicare cf. ἐμηνύσατε. δηλοῦμεν
 indicium cf. μήνυμα
 indignatio cf. ἀγανάκτησις

indulgentiae cf. συγχωρήσεως
 industria cf. σπουδήν
 inferna cf. ἀιδῆς
 infidelitatis cf. κακοδοξία
 infirmitas cf. ἀδύνατον
 insucatum cf. ἀνόθευτα
 ingemescebat cf. ἀπωδύρατο
 ingererem cf. οἰκειῶσαι
 iniquitati cf. ἀνομία
 iniquius cf. ἀδίκως
 initia cf. προοίμια. ἀρχαί
 iniuriam cf. ὑβρίν
 iniuriosa cf. ἐφύβριστα
 innocentes cf. ἀνεύθυνοι
 innotescat cf. φανεροποιηθῆναι
 insipiens cf. ἄφρων
 insipientiae cf. ἄφροσύνης. ἀνοιαν
 instituta cf. ἐτύπωσαν. διδάγματα
 integrum cf. ἀκέραιον. δλόκληρον
 integritas cf. ἀκέραιον. καθαρότης
 intellectus cf. διάνοια
 intellegenter cf. νοητῶς
 intelligentiam cf. ἔννοιαν
 intemerata cf. ἄσπιλος. ἀτρωτα
 interlocutionem cf. διαλαλιάν
 interpositam cf. παρεντιθεμένην
 interesset cf. παραγένηται
 intimandum cf. γνωρίσαι
 intuitum cf. προσοχῆς
 inuiolabilibus cf. ἀτρέπτοις
 inuiolata cf. ἀμόλυντος
 inuitaret cf. προτραπῆνται
 inuia cf. ἀνοδεύτων
 inreprehensibiliter cf. ἀδιαβλήτως
 iudicum cf. δικαζόντων
 iudicium cf. ἀκροάσει
 iurgio cf. ἀψιμαχία
 ius cf. δίκαιον. δικαιώματι
 iustificatio cf. δικαιώσις
 iustitia cf. δίκαιον
 labores cf. καμάτοις
 laborandum cf. καμεῖν
 laeditur cf. ἀδικουμένης
 laudatum cf. ὑμνούμενον
 laudem cf. ὑμνον
 laurea cf. στέφανος
 legitimos cf. νομίμων
 lege cf. ὅρον
 libens cf. ἡδέως
 liberum cf. δδειαν
 libertatem cf. παρρησία
 licentiam cf. δδειαν
 liceat cf. δύνασθαι
 litterae cf. προσφωνήσεις
 lucide cf. τηλαυγοῦς. σαφεῖ
 maesta cf. στυγνά
 magnificentia cf. μεγαλειότητι
 maiestas cf. μεγαλειότητι. δυνάμει. θεότητος

maiore cf. ἀνωτέρω
 maleficium cf. φαρμακείαν
 malignos cf. κακοθελῶν
 malum cf. φαῦλον
 manifestatio cf. φανερότητι. δήλωσις
 manifestus cf. ἐναργεῖ. σαφεῖ. φανεράν. τηλαυ
 γοῦς
 materiae cf. ύπόθεσις
 maturitate cf. ὀκματίωι
 mensuram cf. συμμετρίαν
 meruit cf. ἤξιώθη. ἀξιος
 merito cf. ἀξιος. ἀληθῶς. γέρασιν
 militia cf. στρατείαν. στρατοῦ
 ministerio cf. διακονίαι
 miserrimo cf. ἀθλίαι
 moderamine cf. οἰσκι
 moderatio cf. ἐπιεικεία. σύμμετρον. διοίκησιν
 inodestia cf. ἐπιεικεία
 modestum cf. ἐπιεική
 modo cf. νῦν
 monstra cf. ἀτόπημα
 mora cf. διαγωγῆι
 multiplicata cf. ἐπολυπλασιώθη
 mundanus cf. κοσμικοῖς
 muniantur cf. ὁχυρωθῶσι
 munita cf. ἀσφαλεῖ
 nefandum cf. ἀθέμιτος
 nefarie cf. ἀθέμιτος
 nefas cf. ἀθέμιτος
 nequitia cf. κακουργία. ἀνομία
 nimis cf. πάνυ. σφόδρα
 nimiae cf. πολλῆς
 nisi cf. ὅτι
 nitatur cf. σπουδάζειν
 nocentum cf. ἔνοχος
 noluissernt cf. ήνεσχοντο
 nonnullos cf. τριῶν
 nota cf. γνώριμα
 notitiam cf. γνῶσιν
 nouitate cf. καινισμῷ
 nuper cf. ἔναγχος. πρόσφατον
 oboedienter cf. πειθαρχούντως
 obseruantiam cf. παρατήρησιν. παραφυλακῆς.
 ἀσφάλειαν
 obstringi cf. συνέχεσθαι
 optimuit cf. κατέσχε
 occasio cf. πρόφασις. ἀφορμή
 officium cf. τάξεων. διακονίαι
 offensio cf. πρόσκρουσιν. προσκόμματα
 olim cf. ἀνωθεν
 opinio cf. προσδοκίαν. γνώμην
 oportune cf. ἐπιτηδείου
 optasse cf. ἡιρῆσθαι. εύχῆς
 optimo cf. καλλίστωι
 orationibus cf. λιταῖς
 orbis cf. κόσμου. κύκλον
 ordinare cf. ἐτύπωσαν
 ordo cf. τάξεων

origo cf. ἀρχαιογονία
 orta cf. διεγερθέντα
 otium cf. ἄργιλα
 paginas cf. βίβλους
 palma cf. βραβεῖον. νικητήρια. χαράς
 parentes cf. πρόγονοι
 patescit cf. δηλοῦμεν
 patiamini cf. συγχωρήσητε
 penetrans cf. ἔρευνῶν
 percelli cf. καταφορτίζεσθαι
 perfidia cf. κακοδοξίαι
 perspicua cf. σαφεῖ. τηλαυγοῦς
 persuasionē cf. ἐνστασιν. συνειδήσεως
 pertinacia cf. ἐπίμονον. ίταμότητα
 perturbationē cf. τάραχον
 peruenire cf. φθάσαι
 peruersitate cf. φαυλότητι
 pestifero cf. φθιροποιοῦ
 peste cf. φθορᾶς
 plebium cf. δήμους
 plene cf. πλήρης
 plura cf. πάμπολλα
 populo cf. δήμους
 post cf. ἀπό
 postea cf. λοιπόν
 posterum cf. ἔξῆς
 potiamini cf. ἀπολαύητε
 praeccellenți cf. προηγούμενον
 praeclaro cf. λαμπροῦ
 praedicare cf. διαλεγομένων
 praedicatio cf. ἀξιώματα
 praefixa cf. ἐπύπωσαν
 praeiudicare cf. πρόκριμο
 praeindictum cf. πρόκριμα
 praesumptio cf. προπέτεια. πρόληψις
 praeuaricandi cf. ἡμαρτεῖν
 praeuaricatoris cf. προδότουν
 prauitas cf. φαῦλον. φαυλότητι. σκαιότητος
 prauum cf. φαῦλον
 pridem cf. ἕδη
 primatum cf. πρωτεῖα
 primitus cf. πρώτων
 princeps cf. ἀρχηγός. ἔξαρχος
 principalis cf. πρωτοτύπουν. βασιλικῆς
 principio cf. πρώτων. ὑπαρχῆς. παλαιῶν
 priustinam cf. ἀρχαιοτάτην
 priuatae cf. ίδικά
 priuilegium cf. προνόμιον
 prius cf. πρώην. πρώτων
 pro cf. ὑπό^τ
 probabilis cf. δόκιμον. εὔδοκιμως. δοκιμάσοι
 probauerit cf. δοκιμάσοι. δόκιμον
 probationē cf. δοκιμασίαι
 probitatis cf. εύδοκιμήσεως. ἀγαθότητος
 profanare cf. ἐκπομπεύειν. ἔκπυστα
 profanis cf. δυσσεβῶν
 proficit cf. προκόπτει. ἔχρησιμεύθη
 proficienter cf. λυσιτελῶς

propositum cf. προθέσεως. βιούλησις
 proprie cf. ίδικά
 proprietas cf. ίδιότης. κυριότητα
 prospexit cf. προνοήσει
 protectionē cf. ἐκδικίας
 protestans cf. ἐπιμαρτυρόμενος
 prouectio cf. προκοπῆι
 prouincialium cf. ἐπαρχεωτῶν
 proxime cf. ἔναγχος. πρώην
 publicare cf. δημοσιεῦσαι
 pueritia cf. παιδικά
 pulsatur cf. μεθοδεύεται
 quamuis cf. ὅτι
 quatenus cf. ώστε. ἄχρις οὗ
 quippe cf. δηλαδή
 reatum cf. κατηγορίαν
 recentissimae cf. νεαροῦ
 reciprocām cf. ἀμοιβαίαν
 redemptio cf. ἔξαγορασία
 regimen cf. διοίκησιν
 regulae cf. τύπον
 religio cf. θρησκείας. εὐσέβεια. πίστεως
 religiosus cf. εὐλαβεῖς. εὐαγγῆ. εὐσεβέσι. θρη-
 σκευτικῶς
 remedia cf. λάματα. θεραπειῶν
 renouaret cf. καινίσῃ
 reparanda cf. ἀνακαινιστέα
 reprobatur cf. ἀποδοκιμαζομένης
 reprobae cf. ἀναιδῆ
 reprehenderam cf. διαβεβλήκειν
 reseruet cf. φυλάξαι
 resolubilis cf. ἀναλυτέα
 resultatio cf. ἀντίστασιν
 retractare cf. ἀναψηλαφῆσαι
 reuerenter cf. σεπτοί
 reuerentia cf. σέβας. αἰδώς
 reus cf. ἔνοχος. ὑπεύθυνος
 sacramentum cf. θρησκείας. διγιότητος. δίκαιον
 saecularia cf. βιωτικοῦ. κοσμικοῖς
 saepius cf. διαφόρως
 saeuiretur cf. χαλεπαίνῃ
 saeuitiam cf. χαλεπόν
 saltim cf. κάν
 salubri cf. σωτηριώδει
 sanctio cf. δόγμασι. νομοθεσίας
 sancta cf. εὐαγγῆ
 sapientia cf. φρόνημα
 satisfactionē cf. ἀπολογίαν
 sceleratis cf. μυσταρῶν. ἐναγεστάτοις
 scelestissimum cf. χαλεπόν
 scilicet cf. δηλαδή
 scita cf. διατάξεις
 securitatis cf. ἀμεριμνία
 sedula cf. σπουδαιοτάτη
 sensus cf. αισθήσεις. διάνοια. φρόνημα. γνώμην
 sententia cf. ἀπόφασιν. διποφήνασθαι. ψῆφος
 γνώμην. διάνοια
 senserat cf. ἤισθετο

sermone cf. ὁμιλίαι
 seuerius cf. σκληρότερον
 similitudinem cf. ὁμοιώματι
 sinceri cf. εἰλικρινεῖ
 singularis cf. μονογενής
 soliditatem cf. στερεόν
 sollemnium cf. εἰωθότων
 sollemnitatem cf. ἔθος
 sollicitudo cf. φροντίς
 sollicitus cf. πεφροντισμένης. ἐμφρόντιδας. μερι-
     μνῶν. περιμερίμνωι
 speciem cf. εικόνα. σχῆμα
 specialibus cf. ίδικά
 state cf. στήκετε
 statutum cf. ἐπύπωσαν. τύπον
 statu cf. στάσει
 strepitus cf. θορύβου. κτύπον
 studere cf. σπουδάζειν
 studiose cf. σπουδαιοτάτηι
 studium cf. σπουδήν. ἔρωτι
 subreptione cf. ἀρπαγήν
 subscriptio cf. χείρες
 substantiae cf. φύσεως
 subueniret cf. ἐπικουρῆσαι
 superati cf. καταπονηθέντες
 superbia cf. ὑπεροψίαι
 suppliciter cf. ἵκετευτικῶς
 supplicant cf. καταδέονται
 subtiliter cf. λεπτομερῶς
 suspensis cf. ἀναρτηθέντων
 tam cf. τοῦτο
 tandem cf. μόλις
 temerari cf. παραβαίνεσθαι,
 temeraria cf. ἀπονενοημένωι
 temeritate cf. προπέτεια
 temperantiam cf. ἐγκρατείας
 temporalis cf. χρόνους
 textus cf. ὑφει. τόπος
 toleratae cf. ἐθαστάχθησαν

tractare cf. διαλέξειν. φιλονεικεῖν
 tractatu cf. σκέμματος. διασκέψεως
 transgressio cf. μεταβάσεως. παραβάσει
 transitorie cf. παροδικῶς
 tristes cf. στυγνά
 tueri cf. ἀσφαλίζεσθαι
 uacuantur cf. ματαιοῦται
 ualuerit cf. Ισχύσῃ
 uberes cf. εύθαλεῖς
 uehementer cf. σφόδρα
 uenenatis cf. πεφαρμαγμένης
 uenerabilis cf. προσκυνητήν. προσκυνουμένης.
     σεβάσμιον. σεπποι. εύαγη
 ueneratur cf. πρεσβεύει. προσκυνητήν. σεπποί
 ueneratione cf. προσκύνησιν. σεβάσματος. σε-
     βασμιότητος. εύλαβειας
 uenitilatur cf. ἔρευνῶν
 uerecundia cf. αἰδώς
 uersutia cf. κακουργία
 uertitur cf. στρεφομένην
 uice cf. τόπος. τάξεων. ἐτοποτήρησαν
 uico cf. κώμη:
 uidelicet cf. δηλαδή
 uindex cf. ἔκδικων
 uindicavit cf. ἔκδικειν
 uiolentur cf. μολυθῶσιν
 uirtute cf. δυνάμει
 ulterius cf. λοιπόν
 ultra cf. περαιτέρω. παρέλκον
 unanimiter cf. ὁμοψύχως
 unanimitatem cf. ὁμοψυχίαν
 unicam cf. μονογενής
 unitateim cf. μονάδα
 uoluntas cf. γνώμην. προαιρέσεως. βούλησις.
     διάνοια
 usurpet cf. προσκυροῖ
 utilitas cf. λυσιτέλεια. χρησιμότητα
 utique cf. δηλαδή

Ceteri indices edentur quando totus tomus perfectus erit